

Författningar om bank och kreditmarknad

Bank
& kredit-
marknad

Bankrörelse

Sveriges riksbank , lag (1988:1385)	7
Valuta- och kreditreglering , lag (1992:1602)	17
Bank- och finansieringsrörelse , lag (2004:297)	23
Införande av lagen om bank- och finansieringsrörelse , lag (2004:298)	60
Bank- och finansieringsrörelse , förordning (2004:329)	64
Sparbankslag (1987:619)	82
Medlemsbanker , lag (1995:1570)	113

Hypotek

Sveriges allmänna hypoteksbank , lag (1994:759)	154
Reglemente för Sveriges allmänna hypoteksbank , förordning (1994:1535) ..	158
Svenska skeppshypotekskassan , lag (1980:1097)	159
Tillsyn över hypoteksinstituten , förordning (1970:68)	165
Tillsyn över Svenska skeppshypotekskassan , förordning (1970:68) – gällande per den 1 november 2011	166

Filialer

Utländska filialer m.m. , lag (1992:160)	167
Utländska filialer m.m. , förordning (1992:308)	175

Finansiella konglomerat

Särskild tillsyn över finansiella konglomerat , lag (2006:531)	181
Särskild tillsyn över finansiella konglomerat , förordning (2006:627)	194

Insättningsgaranti

Insättningsgaranti , lag (1995:1571)	194
Insättningsgaranti , förordning (2011:834)	200
Statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer , lag (2008:812) ..	200

Bankstöd och bankgaranti

Statligt stöd till kreditinstitut , lag (2008:814)	201
Statligt stöd till kreditinstitut , förordning (2008:820)	206
Kapitaltillskott till solventa banker m.fl. , förordning (2009:46)	208
Instruktion för Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut , förordning (2008:850)	212
Statliga garantier till banker m.fl. , förordning (2008:819)	214
Instruktion för Riksgäldskontoret , förordning (2007:1447)	218
RGKFS 2008:1 Statliga garantier till banker m.fl.	222

Sekretess

Offentlighets- och sekretesslag (2009:400) – utdrag	225
--	-----

Forts. nästa sida

<i>Kapitaltäckning</i>	
Kapitaltäckning och stora exponeringar , lag (2006:1371)	228
Införande av kapitaltäckningslagen , lag (2006:1372)	257
Kapitaltäckning och stora exponeringar , förordning (2006:1533)	260
<i>Kreditupplysning</i>	
Kreditupplysningslag (1973:1173)	270
Kreditupplysningsförordning (1981:955)	277
<i>Obligationer</i>	
Utgivning av säkerställda obligationer , lag (2003:1223)	278
Utgivning av säkerställda obligationer , förordning (2004:332)	288
<i>Elektroniska pengar</i>	
Elektroniska pengar , lag (2011:755)	289
Elektroniska pengar , förordning (2011:776)	305
<i>Betaltjänster</i>	
Betaltjänster , lag (2010:751)	306
Betaltjänster , förordning (2010:1008)	336
Obehöriga transaktioner med betalningsinstrument , lag (2010:738)	337
<i>Dödande av handling</i>	
Dödande av förkommen handling , lag (2011:900)	338
<i>Inlåning</i>	
Inlåningsverksamhet , lag (2004:299)	343
Inlåningsverksamhet , förordning (2004:330)	347
<i>Konsumenter</i>	
Finansiell rådgivning till konsumenter , lag (2003:862)	348
Finansiell rådgivning till konsumenter , förordning (2004:17)	349
Distans- och hemförsäljningslag (2005:59)	350
Konsumentkreditlag (2010:1846)	360
KOVFS 2004:5 Finansiell rådgivning till konsumenter	372
KOVFS 2011:1 Konsumentkrediter	376
<i>Pensionssparande</i>	
Individuellt pensionssparande , lag (1993:931)	384
Individuellt pensionssparande , förordning (1993:951)	390
<i>Penningtvätt</i>	
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism , lag (2009:62)	391
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism , förordning (2009:92)	402
Straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall , lag (2002:444)	406
Anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet , lag (1996:1006)	408
Anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet , förordning (2004:331)	411
<i>EU-rätt</i>	
EU-direktiv m.m. om bank och kreditmarknad (förteckning)	413

Lag (1988:1385) om Sveriges riksbank

(senast ändrad genom SFS 2011:754)

Bank
& kredit-
marknad

1 kap. Verksamhetsmål och ledning	7
2 kap. Fullmäktige	7
3 kap. Direktionen	8
4 kap. Gemensamma bestämmelser för fullmäktige och direktionen ..	9
5 kap. Sedlar och mynt	10
6 kap. Penningpolitik och betalningssystem	10
7 kap. Valutapolitik	12
8 kap. Övriga uppgifter	12
9 kap. Administrativa bestämmelser	13
10 kap. Budget, vinstdisposition och ansvarsfrihet	14
11 kap. Avgifter, vite m.m.	15
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	16
Propositioner	16

1 kap. Verksamhetsmål och ledning

1 § Riksbanken, som enligt 9 kap. 13 § regeringsformen är rikets centralbank och en myndighet under riksdagen, får endast bedriva eller ta del i sådan verksamhet som enligt lag ankommer på Riksbanken. *Lag (2003:840)*

2 § Riksbanken har enligt 9 kap. 13 § regeringsformen ansvaret för penningpolitiken. Målet för Riksbankens verksamhet skall vara att upprätthålla ett fast penningvärde. Riksbanken skall också främja ett säkert och effektivt betalningssystem. Riksbanken får meddela föreskrifter inom ramen för sitt ansvar för penningpolitiken. Riksbanken får även meddela föreskrifter såvitt avser verksamhet med anknytning till Riksbankens betalningssystem eller kontantförsörjningsuppdrag. *Lag (2004:668)*

3 § Enligt 9 kap. 13 § regeringsformen har Riksbanken elva fullmäktige, som väljs av riksdagen. Fullmäktige väljer inom sig en ordförande samt en vice ordförande. *Lag (2003:840)*

4 § Enligt 9 kap. 13 § regeringsformen leds Riksbanken av en direktion, som utses av fullmäktige. Direktionen består av sex ledamöter som utses för en tid av fem eller sex år. Fullmäktige utser ordförande i direktionen, som samtidigt ska vara chef för Riksbanken, och minst en vice ordförande, som samtidigt ska vara vice riksbankschef.

Fullmäktige ska när det behövs bestämma i vilken inbördes ordning vice riksbankschefer ska tjänstgöra i riksbankschefens ställe när riksbankschefen har förhinder. *Lag (2008:239)*

5 § Ärenden som inte skall avgöras av fullmäktige avgörs av direktionen. Direktionen kan besluta att ärenden får avgöras av riksbankschefen eller någon annan tjänsteman i Riksbanken. *Lag (1998:1413)*

2 kap. Fullmäktige

1 § Ledamöter av fullmäktige får inte

1. vara statsråd,
2. vara ledamot av Riksbankens direktion,
3. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för en bank eller ett annat företag som står under Finansinspektionens tillsyn eller
4. inneha en annan anställning eller ett annat uppdrag som gör dem olämpliga för uppdraget som fullmäktig.

Ledamöterna får inte heller vara underåriga, i konkurs, underkastade näringsförbud eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Om en ledamot tar en sådan anställning eller ett sådant uppdrag som kan strida mot bestämmelserna i första stycket skall riksdagen på förslag av finansutskottet entlediga ledamoten från uppdraget i fullmäktige. De anställningar eller uppdrag som en ledamot tar skall anmälas till riksdagen.

Denna bestämmelse finns i tilläggsbestämmelsen 8.7.1 till riksdagsordningen.

Lag (2003:186)

2 § Fullmäktiges rätt att skilja en ledamot av direktionen från hans eller hennes anställning följer av 9 kap. 13 § regeringsformen.

Talan mot beslut om skiljande från anställning skall ske inom två månader från delgivning av beslutet. Riksbankschefen får föra talan vid EG-domstolen. Övriga ledamöter får väcka talan i Högsta domstolen.

Högsta domstolen får förklara ett beslut om skiljande från anställning ogiltigt.

Väcks inte talan inom den tid som föreskrivs i andra stycket har parten förlorat sin talan. *Lag (2003:840)*

2 §¹ Fullmäktiges rätt att skilja en ledamot av direktionen från hans eller hennes anställning följer av 9 kap. 13 § regeringsformen.

Talan mot beslut om skiljande från anställning ska ske inom två månader från delgivning av beslutet. Riksbankschefen får föra talan vid EU-domstolen. Övriga ledamöter får väcka talan i Högsta domstolen.

Högsta domstolen får förklara ett beslut om skiljande från anställning ogiltigt.

Väcks inte talan inom den tid som föreskrivs i andra stycket har parten förlorat sin talan. *Lag (2011:457)*

3 § Vid fullmäktiges sammanträden skall protokoll föras.

Fullmäktige är beslutoföra när minst åtta av ledamöterna är närvarande. Varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen är skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag. Ett beslut om att skilja en ledamot av direktionen från hans anställning förutsätter att minst åtta av fullmäktiges ledamöter är ense om beslutet. *Lag (1998:1413)*

4 § Fullmäktige får för Riksbankens räkning lämna remissyttranden inom sitt verksamhetsområde. *Lag (1998:1413)*

3 kap. Direktionen

1 § Ledamöter av direktionen får inte

1. vara ledamot av riksdagen,
2. vara statsråd,
3. vara anställd i Regeringskansliet,
4. vara anställd centralt av ett politiskt parti,
5. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för en bank eller annat företag som står under Finansinspektionens tillsyn, eller
6. inneha annan anställning eller annat uppdrag som gör dem olämpliga att vara direktionsledamot.

Ledamöterna får inte heller vara underåriga, i konkurs, underkastade näringsförbud eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Om en ledamot tar en sådan anställning eller ett sådant uppdrag som kan strida mot bestämmelserna i första stycket skall ledamoten genast anmäla det till fullmäktige.

Under ett år efter det att en ledamots anställning har upphört får ledamoten inte utan fullmäktiges medgivande inneha sådan anställning eller sådant uppdrag som avses i första stycket 5 och 6. *Lag (1998:1413)*

2 § Ledamöter av direktionen får inte söka eller ta emot instruktioner när de fullgör penningpolitiska uppgifter. *Lag (1998:1413)*

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:457) [red.anm.].

3 § Vid direktionens sammanträden skall protokoll föras.

Direktionen är beslutför när minst hälften av ledamöterna är närvarande. Ärenden som kräver ett skyndsamt beslut får dock avgöras av två ledamöter, om de är ense om beslutet. Varje ledamot som deltar i den slutliga handläggningen av ett ärende är skyldig att delta även i avgörandet. Ingen är dock skyldig att rösta för mer än ett förslag.

Ordföranden och vice ordföranden i fullmäktige har rätt att närvara vid direktionens sammanträden med yttranderätt men utan förslags- och rösträtt. *Lag (1998:1413)*

4 kap. Gemensamma bestämmelser för fullmäktige och direktionen

1 § Uppkommer i Riksbankens verksamhet anledning att väcka en fråga om författningsändring eller någon annan åtgärd från statens sida, får fullmäktige eller direktionen inom sitt respektive ansvarsområde göra framställning i ämnet till riksdagen enligt tilläggsbestämmelsen 3.8.3 till riksdagsordningen eller till regeringen.

Innan en framställning till riksdagen eller regeringen görs skall fullmäktige och direktionen samråda med varandra. *Lag (2003:186)*

2 § I skrivelser som fullmäktige eller direktionen avger till riksdagen eller regeringen skall det anges vilka ledamöter som deltagit i beslutet och vem som varit föredragande. Har skiljaktig mening anmälts i ärendet, skall den anges i skrivelsen eller framgå av bifogat protokollsutdrag. *Lag (1998:1413)*

3 § I viktigare frågor som har samband med betalningssystemets stabilitet eller berör Finansinspektionens tillsynsverksamhet skall Riksbanken samråda med inspektionen. Vid ett sådant samråd skall Riksbanken lämna Finansinspektionen de uppgifter som behövs. *Lag (1998:1412)*

4 § Ordföranden och vice ordföranden i fullmäktige samt ledamöterna i direktionen skall till riksdagen skriftligen anmäla

1. innehav av finansiella instrument som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. innehav av andel i ett handelsbolag eller en ekonomisk förening utom bostadsrättsförening samt andel i en motsvarande utländsk juridisk person,
3. ägande, helt eller delvis, av näringsfastighet enligt 2 kap. 14 § inkomstskattelagen (1999:1229),
4. avtal av ekonomisk karaktär med tidigare arbetsgivare, såsom avtal om löne- eller pensionsförmån som lämnas under den tid som omfattas av uppdraget i fullmäktige eller anställningen i direktionen, och
5. krediter eller andra skulder samt villkoren för dessa.

Anmälan av tillgångar och avtal enligt första stycket 2–4 behöver inte göras om dessa tillsammans understiger ett marknadsvärde på 500.000 kronor. Detsamma gäller krediter och andra skulder enligt första stycket 5 om dessa tillsammans understiger 500.000 kronor.

Anmälan enligt första stycket skall göras när uppdraget eller anställningen påbörjas. Behöver enligt andra stycket tillgångar och avtal eller krediter och andra skulder inte anmälas vid denna tidpunkt skall anmälan ske senast inom fyra veckor från det att den i andra stycket angivna gränsen uppnåtts.

Anmälan skall därefter göras av förändring som innebär att

1. tillgång som avses i första stycket 1 förvärvas,
2. det sammanlagda värdet av tillgångar och avtal enligt första stycket 2–4 eller det sammanlagda beloppet av krediter och andra skulder enligt första stycket 5 förändrats med mer än 100.000 kronor sedan anmälan senast gjordes, under förutsättning att det sammanlagda värdet eller beloppet efter förändringen inte understiger 500.000 kronor eller
3. villkorsändring sker beträffande krediter och andra skulder som har anmälts.

Anmälan av sådana förändringar som avses i fjärde stycket skall göras senast fyra veckor från det att förändringen inträffade. *Lag (1999:1258)*

4 a § Om Riksbanken får kännedom om en sådan kritisk situation som avses i 10 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, ska Riksbanken omgående underrätta berörda myndigheter inom EES med ansvar för gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 och 126 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU. *Lag (2011:754)*

5 § Bestämmelser om ersättning till ledamöter och suppleanter i fullmäktige finns i lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Lön och andra anställningsförmåner för ledamöter i direktionen fastställs av fullmäktige. *Lag (1998:1413)*

6 § Fullmäktige och direktionen får inte sammanträda på ett område som är ockuperat av främmande makt. *Lag (1998:1413)*

5 kap. Sedlar och mynt

1 § Enligt 9 kap. 14 § regeringsformen har Riksbanken ensamrätt att ge ut sedlar och mynt. Fullmäktige skall bestämma utformningen av de sedlar och mynt som banken ger ut.

Sedlar och mynt som ges ut av Riksbanken är lagliga betalningsmedel.

Penningenheten i Sverige kallas krona. Kronan delas i etthundra öre. *Lag (2003:840)*

2 § Sedlar får ges ut med valörerna tjugo, femtio, etthundra, tvåhundra, femhundra och ettusen kronor.

Mynt får ges ut med valörerna en krona, två kronor, fem kronor och tio kronor.

Dessutom får minnes- och jubileumsmynt med andra valörer ges ut. *Lag (2010:635)*

3 § Riksbanken skall svara för landets försörjning med sedlar och mynt.

Verksamhet som avses i första stycket får Riksbanken bedriva i samarbete med annan.

I syfte att effektivisera kontantcirkulationen får Riksbanken utge ersättning eller ge räntefri kredit till företag som avskilt och lagrat sedlar och mynt enligt Riksbankens anvisningar. *Lag (2004:1303)*

4 § Sedlar och mynt som är skadade eller förslitna får lösas in av Riksbanken. För sedlar som blivit helt förstörda får Riksbanken betala ersättning.

Om särskilda skäl finns, får Riksbanken lösa in sedlar och mynt som upphört att vara lagliga betalningsmedel. *Lag (1998:1412)*

5 § Sedlar och mynt som förändrats eller bearbetats får inte spridas. *Lag (2004:1303)*

6 kap. Penningpolitik och betalningssystem

1 § Med bankinstitut förstås i denna lag bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker och utländska bankföretag som med stöd av 4 kap. 1 eller 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse driver bankrörelse från filial här i landet.

Med finansinstitut förstås bankinstitut, kreditmarknadsföretag, värdepappersinstitut, Första – Fjärde AP-fonderna enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder), Sjätte AP-fonden enligt lagen (2000:193) om Sjätte AP-fonden, försäkringsföretag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse här i landet enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), landshypoteksinstitutionen, Svenska skeppshypotekskassan samt utländska företag som med stöd av 4 kap. 1, 3 eller 4 § lagen om bank- och finansieringsrörelse driver verksamhet från filial i Sverige. *Lag (2010:2054)*

1 §² Med bankinstitut förstås i denna lag bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker och utländska bankföretag som med stöd av 4 kap. 1 eller 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse driver bankrörelse från filial här i landet.

² Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:457) [red.anm.].

Med finansinstitut förstås bankinstitut, kreditmarknadsföretag, värdepappersinstitut, Första–Fjärde AP-fonderna enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder), Sjätte AP-fonden enligt lagen (2000:193) om Sjätte AP-fonden, försäkringsföretag som har tillstånd att driva försäkringsrörelse här i landet enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), Svenska skeppshypotekskassan samt utländska företag som med stöd av 4 kap. 1, 3 eller 4 § lagen om bank- och finansieringsrörelse driver verksamhet från filial i Sverige. *Lag (2011:457)*

2 § Riksbanken skall följa utvecklingen på valuta- och kreditmarknaderna samt vidta erforderliga penningpolitiska åtgärder. *Lag (1998:1412)*

3 § Riksbanken skall införa alla viktiga penningpolitiska beslut informera det statsråd som regeringen utser. *Lag (1998:1413)*

4 § Riksbanken skall minst två gånger om året lämna en skriftlig redogörelse till riksdagens finansutskott om penningpolitiken.

Riksbanken skall löpande offentliggöra statistiska uppgifter om valuta- och kreditförhållanden. *Lag (2000:181)*

5 § Riksbanken får i penningpolitiskt syfte

1. bevilja kredit mot betryggande säkerhet och ta emot inlåning,
2. köpa, sälja och förmedla värdepapper, valuta samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till sådana tillgångar,
3. ge ut egna skuldebrev.

Allmänt gällande räntevillkor för Riksbankens in- och utlåning enligt första stycket 1 skall offentliggöras. *Lag (2003:168)*

6 § Riksbanken får i penningpolitiskt syfte uppställa kassakrav gentemot finansinstitut.

Med kassakrav avses att viss andel, högst femton procent, av finansinstitutets placeringar eller förbindelser, beräknade på det sätt Riksbanken bestämmer, skall under angiven tid motsvaras av medel som med eller utan räntegottgörelse skall inestå på räkning för institutet i Riksbanken. I den utsträckning Riksbanken bestämmer likställs med sådana medel finansinstitutets ineliggande kassa.

För ett utländskt finansinstitut som har rätt att driva verksamhet från filial här i landet beräknas kassakravet på filialens placeringar eller förbindelser. *Lag (1998:1413)*

7 § Riksbanken får tillhandhålla system för avveckling av betalningar och på annat sätt medverka i betalningsavveckling.

För att främja betalningssystemets funktion får Riksbanken bevilja deltagarna i systemet kredit under dagen. Kredit får endast beviljas mot betryggande säkerhet. Staten behöver inte ställa säkerhet. *Lag (1998:1412)*

8 § Om det finns synnerliga skäl får Riksbanken i likviditetsstödande syfte på särskilda villkor bevilja kredit eller lämna garanti till sådana bankinstitut och svenska företag som står under tillsyn av Finansinspektionen. *Lag (1998:1412)*

9 § Efter anmodan av Riksbanken ska ett finansinstitut eller annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen till Riksbanken lämna de uppgifter som Riksbanken anser nödvändiga för att

1. följa utvecklingen på valuta- och kreditmarknaderna,
2. övervaka betalningssystemets stabilitet.

Efter anmodan av Riksbanken ska också svenska utgivare av värdepapper till Riksbanken lämna de uppgifter om emitterade värdepapper som Riksbanken anser nödvändiga för de ändamål som anges i första stycket.

Den som för egen eller annans räkning har utfört transaktioner med utländsk motpart eller hållit tillgångar och skulder med utlandsanknytning är skyldig att till Riksbanken

ken lämna de uppgifter som behövs som underlag för Riksbankens betalningsbalansstatistik och för statistik över utlandsställningen.

Riksbanken får utfärda närmare föreskrifter om uppgiftsskyldigheten enligt första, andra och tredje styckena. *Lag (2011:193)*

7 kap. Valutapolitik

1 § Riksbanken skall besluta om tillämpningen av det växelkurssystem som regering-
en beslutat om. *Lag (1998:1413)*

2 § Det ankommer på Riksbanken att i valutapolitiskt syfte hålla tillgångar i utländsk valuta, utländska fordringar och guld. *Lag (1998:1412)*

3 § I valutapolitiskt syfte får Riksbanken

1. köpa, sälja och förmedla utländsk valuta, utländska statspapper, andra lätt omsättningsbara skuldebrev i utländsk valuta och guld samt rättigheter och skyldigheter som anknyter till nämnda tillgångar,
2. ge ut egna skuldebrev i utländsk valuta för de ändamål som avses i 5 kap. 1 § andra stycket budgetlagen (2011:203). *Lag (2011:208)*

4 § I valutapolitiskt syfte får Riksbanken ta upp utländsk kredit och kredit i utländsk valuta, bevilja kredit till annan centralbank, bevilja kredit inom ramen för verksamheten i Banken för internationell betalningsutjämnning samt bevilja kredit för Europeiska unionens system för medelfristigt finansiellt stöd.

Efter medgivande av riksdagen får Riksbanken i valutapolitiskt syfte bevilja kredit till andra internationella finansorgan som Sverige är medlem i och sluta avtal med annan än centralbank om långsiktiga internationella låneåtaganden.

Riksbanken får också efter medgivande av riksdagen av egna medel tillskjuta in-
satskapital i Internationella valutafonden.

Riksbanken får efter medgivande av riksdagen också på annat sätt än som anges i andra och tredje styckena delta i finansiering inom ramen för Internationella valutafondens verksamhet. Något medgivande behövs dock inte om finansieringen har ett valutapolitiskt syfte eller om det finns särskilda skäl. *Lag (2000:181)*

5 § Riksbanken får förvärva de särskilda dragningsrätter som tillkommer Sverige genom deltagandet i Internationella valutafonden. Det åligger vidare Riksbanken att fullgöra de skyldigheter som följer av Sveriges deltagande i detta system. *Lag (1998:1412)*

6 § Riksbanken får verka som förbindelseorgan i förhållande till internationella finansorgan som Sverige är medlem i. *Lag (1998:1412)*

7 § Riksbanken får med eller utan räntegottgörelse ta emot insättningar i valuta eller guld från, och göra sådana insättningar hos, banker, utländska bankföretag, centralbanker, kreditmarknadsföretag, utländska kreditföretag, Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS) och Internationella återuppbyggnads- och utvecklingsbanken (IBRD). Riksbanken får även ta emot sådana insättningar från andra stater och mellanstatliga organ.

Riksbanken får även ingå avtal om skyldigheter och rättigheter som anknyter till de insättningar som anges i första stycket. *Lag (2004:432)*

8 § har upphävts genom lag (2003:168).

8 kap. Övriga uppgifter

1 § Riksbanken skall ta emot betalningar till och göra utbetalningar för staten.

Riksbanken får ta emot inlåning från staten.

Riksbanken får inte bevilja kredit till eller förvärva skuldförbindelse direkt från staten, annat offentligt organ eller institution inom Europeiska unionen.

Riksbanken får dock enligt 6 kap. 7 § andra stycket bevilja kredit till staten under dagen. Riksbanken får också inom ramen för övriga bestämmelser i denna lag bevilja kredit till och förvärva skuldförbindelse från finansinstitut som ägs av staten eller annat offentligt organ. *Lag (1998:1412)*

2 § Inom ramen för Riksbankens uppgifter som centralbank får Riksbanken förvärva aktier, andelar i ekonomiska föreningar och liknande rättigheter och ta på sig de förpliktelser som är förenade med dessa rättigheter.

Riksbanken får inte utan riksdagens bemyndigande göra sådant förvärv eller ingå sådan förpliktelse som avses i första stycket om det sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank. *Lag (2006:1001)*

2 a § Riksbanken får besluta om försäljning av aktier, andelar i ekonomiska föreningar och liknande rättigheter.

Om försäljningen sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank krävs dock riksdagens bemyndigande i de fall försäljningen innebär en minskning av statens ägarandel i företag där staten har minst hälften av rösterna eller om försäljningen har ett betydande samhällsintresse. *Lag (2006:1001)*

3 § Riksbanken får själv eller genom bolag som ägs av banken bedriva tryckeriörelse, papperstillverkning och tillverkning av sedlar samt tillverkning av mynt, medaljer och liknande föremål. *Lag (1998:1412)*

4 § Riksbanken får förvärva och sälja fastigheter och inventarier som är avsedda för den verksamhet som banken bedriver eller har del i.

Om förvärvet eller försäljningen sker för att fullgöra andra uppgifter än Riksbankens uppgifter som centralbank krävs riksdagens bemyndigande i de fall värdet av fast egendom överstiger 20 miljoner kronor.

För att skydda en fordran får Riksbanken förvärva varje slag av egendom. Sådan egendom skall avyttras så snart det är lämpligt och senast när det kan ske utan förlust. *Lag (2006:1001)*

5 § Riksbanken får mot betalning utföra tjänster som har anknytning till bankens verksamhet som centralbank. *Lag (1998:1412)*

6 § Riksbanken får efter prövning i varje enskilt fall medge ackord samt besluta om avskrivning, nedsättning eller eftergift av fordran som banken har. *Lag (1998:1412)*

9 kap. Administrativa bestämmelser

1 § Riksbanken bedriver verksamhet vid ett huvudkontor i Stockholm, där också fullmäktige och direktionen har sitt säte.

Riksbanken får dessutom bedriva verksamhet vid riksbankskontor till det antal och på de orter som Riksbanken bestämmer. *Lag (2004:1303)*

1 a § Direktionen ansvarar för verksamheten och ska se till att den bedrivs effektivt och enligt gällande rätt, att den redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt samt att Riksbanken hushållar väl med statens medel.

Direktionen ska säkerställa att det vid Riksbanken finns en intern styrning och kontroll som fungerar på ett trygghande sätt.

Med intern styrning och kontroll avses den process som syftar till att Riksbanken med rimlig säkerhet fullgör de krav som framgår av första stycket. I denna process ska ingå momenten riskanalys, kontrollåtgärder, uppföljning och dokumentation.

Lag (2010:1815)

2 § I Riksbanken ska det finnas en revisionsfunktion som leds av fullmäktige.

Fullmäktiges revision ska vara inriktad på frågor som ligger inom fullmäktiges ansvarsområde.

I Riksbanken ska det också finnas en internrevision. Direktionen ska besluta om riktlinjer och revisionsplan för internrevisionen samt åtgärder med anledning av internrevisionens iakttagelser och rekommendationer. *Lag (2010:1815)*

2 a § Internrevisionen ska utifrån en analys av verksamhetens risker självständigt granska om direktionens interna styrning och kontroll är utformad så att Riksbanken med rimlig säkerhet fullgör de krav som framgår av 9 kap. 1 a § första stycket.

Internrevisionen ska bedrivas enligt god sed för internrevision och internrevisorer.

Lag (2010:1815)

3 § Enligt förutsättningar som anges i 6 § punkterna 2 och 3 lagen (1994:260) om offentlig anställning får Riksbanken i särskilda fall besluta att endast svenska medborgare får vara anställda inom Riksbanken. *Lag (1998:1412)*

4 § Fullmäktige beslutar om arbetsordning i Riksbanken.

Direktionen ska besluta om verksamhetsplan för Riksbanken.

Riksbanken beslutar i övrigt i enskilda fall i frågor som rör anställda och uppdragstagare hos banken, om inte annat följer av lag eller beslut av riksdagen eller av riksdagsförvaltningen. *Lag (2010:1815)*

5 § Ledamöter i fullmäktige samt sådana anställda och uppdragstagare hos Riksbanken som Riksbanken bestämmer skall skriftligen anmäla sitt innehav av finansiella instrument som anges i 1 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument till Riksbanken. Detsamma gäller ändringar i innehavet. Anmälningsskyldigheten enligt denna paragraf gäller dock inte för ordföranden och vice ordföranden i fullmäktige samt ledamöter i direktionen. *Lag (1998:1413)*

6 § Hos Riksbanken skall det finnas en personalansvarsnämnd med riksbankschefen som ordförande. Nämnden skall därutöver bestå av, förutom personalföreträdarna, de ledamöter som Riksbanken utser. Följande frågor skall, om de rör andra än ledamöter av direktionen, prövas av ansvarsnämnden:

1. skiljande från anställning på grund av personliga förhållanden, dock inte i fråga om provanställning,
2. disciplinansvar,
3. åtalansmälan,
4. avstängning.

Personalansvarsnämnden är beslutför när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande. *Lag (1998:1413)*

7 § Vid planeringen och genomförandet av Riksbankens verksamhet i fred skall de krav beaktas som totalförsvaret ställer.

Vid beredskapsplaneringen skall Riksbanken samråda med Finansinspektionen i frågor om finansiella tjänster och med Kommerskollegium i frågor som har samband med utrikeshandeln. *Lag (1998:1412)*

8 § Riksbanken har rätt till kompensation för belopp, motsvarande ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), som hänför sig till verksamheten.

Riksbanken har dock inte rätt till kompensation om den ingående skatten omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 10, 15 eller 16 § mervärdesskattelagen. *Lag (2006:1001)*

9 § Riksbanken får ta ut avgifter för kopior, avskrifter och utskrifter av allmänna handlingar. Avgifterna skall bestämmas med ledning av de regler som gäller för myndigheter under regeringen. *Lag (2006:1001)*

10 kap. Budget, vinstdisposition och ansvarsfrihet

1 § Riksbanken skall ha en grundfond som uppgår till ettusen miljoner kronor, en reservfond som uppgår till femhundra miljoner kronor samt en dispositionsfond.

Lag (1998:1412)

1 a § har upphävts genom lag (2010:1815).

2 § Riksbankens räkenskapsår är kalenderår.

Varje år före utgången av december månad skall direktionen fastställa en budget för Riksbankens förvaltningsverksamhet under det följande räkenskapsåret. Direktionen skall lämna budgeten till riksdagens finansutskott, Riksrevisionen och fullmäktige för kännedom. *Lag (2002:1030)*

3 § Riksbanken är bokföringsskyldig. Bokföringsskyldigheten ska fullgöras i enlighet med god redovisningssed. Därvid ska i tillämpliga delar Europeiska centralbankens riktlinje om den rättsliga ramen för redovisning och finansiell rapportering inom Europeiska centralbankssystemet tillämpas.

Varje år före den 22 februari ska direktionen till riksdagen, Riksrevisionen och fullmäktige lämna en årsredovisning för det föregående räkenskapsåret. Fullmäktige ska till riksdagen och Riksrevisionen lämna förslag till disposition av Riksbankens vinst.

Årsredovisningen ska omfatta en resultaträkning, en balansräkning och en förvaltningsberättelse. Förvaltningsberättelsen ska innehålla en redogörelse för penning- och valutapolitiken samt för hur Riksbanken har främjat ett säkert och effektivt betalningsväsende.

I årsredovisningen ska direktionen lämna en bedömning av om den interna styrningen och kontrollen vid Riksbanken är betryggande. *Lag (2010:1815)*

4 § Riksbankens resultaträkning och balansräkning fastställs av riksdagen, som också beslutar hur bankens vinst skall disponeras. Har reservfonden gått ned under femhundra miljoner kronor skall minst tio procent av årets vinst avsättas till reservfonden tills denna åter nått upp till detta belopp.

Riksdagen beslutar om ansvarsfrihet för fullmäktige för dess verksamhet och för direktionen för förvaltningen av Riksbanken. Ansvarsfrihet får vägras endast om det finns skäl att föra talan om ekonomiskt ansvar mot en ledamot av fullmäktige eller direktionen eller om ledamoten bör åtalas för brottsligt förfarande i samband med sitt uppdrag eller sin anställning. *Lag (1998:1413)*

5 § Riksbanken skall årligen redovisa för riksdagen vilka åtgärder banken har vidtagit med anledning av Riksrevisionens iakttagelser. *Lag (2006:1001)*

11 kap. Avgifter, vite m.m.

1 § Ett finansinstitut som inte uppfyller uppställda kassakrav skall betala särskild avgift till staten.

Frågan om särskild avgift prövas av Riksbanken. *Lag (1998:1412)*

2 § Den särskilda avgiften enligt 1 § skall svara mot en ränta på underskottet för varje dag som uppgår till två gånger den utlåningsränta som Riksbanken tillämpar vid beviljande av kredit enligt 6 kap. 5 §.

Om det finns särskilda skäl, får avgiften sättas ned helt eller delvis. *Lag (1998:1412)*

2 a § Riksbanken får meddela föreläggande eller förbud som behövs för att bestämmelsen i 5 kap. 5 § eller föreskrifter som meddelats enligt 1 kap. 2 § eller 6 kap. 9 § skall efterlevas. I beslut om föreläggande eller förbud får Riksbanken utsätta vite.

I fall som avses i 5 kap. 5 § får förbudet meddelas var och en som väsentligt har bidragit till spridningen och som därvid varit medveten om att sedlarna eller mynten hade förändrats eller bearbetats. *Lag (2004:1303)*

3 § Den som inte fullgör sin skyldighet enligt 6 kap. 9 § att lämna uppgifter eller visa upp handlingar eller som lämnar oriktig uppgift när skyldigheten fullgörs skall dömas till böter, om gärningen inte är belagd med straff i brottsbalken. Om ett vite har förelagts med stöd av 11 kap. 2 a §, får dock inte dömas till straff för gärning som omfattas av föreläggandet.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar. *Lag (2004:668)*

4 § Riksbanken ska utan hinder av vad som föreskrivs i 31 kap. 1 § första stycket ofentlighets- och sekretesslagen (2009:400) underrätta polismyndighet eller åklagarmyndighet om det i verksamhet som avses i dessa bestämmelser framkommer uppgifter som ger anledning att anta att ett brott har begåtts.

Om det finns särskilda skäl får Riksbanken underlåta att lämna sådan underrättelse.

Lag (2009:440)

5 § Hur talan förs mot fullmäktiges beslut om skiljande av en ledamot av direktionen från hans anställning regleras i 2 kap. 2 §.

Riksbankens beslut enligt 2 a § får överklagas hos förvaltningsrätten.

Riksbankens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas endast i den utsträckning och i den ordning som sägs i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter. *Lag (2009:801)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:635

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1815

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Bestämmelsen i 10 kap. 3 § fjärde stycket tillämpas första gången för räkenskapsåret 2011.

2010:2054

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

2011:193

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:208

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

2011:457

Denna lag träder i kraft den 1 november 2011.

2011:754

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011.

Propositioner

SFS 1988:1385

Prop. 1986/87:143

SFS 1989:189

Prop. saknas

SFS 1990:751

Prop. 1989/90:135

SFS 1990:831

Prop. 1989/90:116

SFS 1990:1150

Prop. 1990/91:41

SFS 1990:1347

Prop. 1990/91:42

SFS 1991:1001

Prop. 1990/91:142

SFS 1991:1025

Prop. 1990/91:154

SFS 1991:1504

Prop. saknas

SFS 1991:1538

Prop. saknas

SFS 1992:1619

Prop. 1992/93:89

SFS 1992:1641

Prop. 1992/93:65

SFS 1993:6

Prop. 1992/93:135

SFS 1993:7

Prop. 1992/93:135

SFS 1993:769

Prop. saknas

SFS 1993:1646

Prop. saknas

SFS 1993:1701

Prop. 1993/94:38

SFS 1994:266

Prop. 1993/94:65

SFS 1994:1069

Prop. saknas

SFS 1994:1539

Prop. 1994/95:47

SFS 1994:2058

Prop. saknas

SFS 1995:969

Prop. 1994/95:150

SFS 1995:1576

Prop. 1995/96:74

SFS 1995:1595

Prop. 1995/96:60

SFS 1996:590

Prop. 1995/96:172

SFS 1996:1008

Prop. 1995/96:216

SFS 1996:1021

Prop. 1995/96:215

SFS 1997:104

Prop. saknas

SFS 1997:455

Prop. 1996/97:114

SFS 1998:662

Prop. 1997/98:154

SFS 1998:1405

Prop. 1997/98:40

SFS 1998:1412

Prop. 1997/98:164

SFS 1998:1413

Prop. 1997/98:164

SFS 1998:1414

Prop. 1997/98:164

SFS 1999:19

Prop. saknas

SFS 1999:206

Prop. saknas

SFS 1999:416

Prop. 1998/99:79

SFS 1999:1258

Prop. 1999/2000:2

SFS 2000:181

Prop. 1999/2000:50

SFS 2000:204

Prop. 1999/2000:46

SFS 2000:427

Prop. saknas

SFS 2002:1030

Prop. 2001/02:190

SFS 2003:168

Prop. saknas

SFS 2003:186

Prop. saknas

SFS 2003:840

Prop. 2002/03:92

SFS 2004:307

Prop. 2002/03:139

SFS 2004:432

Prop. 2003/04:99

SFS 2004:668

Prop. saknas

SFS 2004:1303

Prop. saknas

SFS 2006:1001

Prop. saknas

SFS 2008:239

Prop. saknas

SFS 2009:440

Prop. 2008/09:150

SFS 2009:801

Prop. 2008/09:165

SFS 2010:635

Prop. saknas

SFS 2010:1815

Prop. saknas

SFS 2010:2054

Prop. 2009/10:246

SFS 2011:193

Prop. saknas

SFS 2011:208

Prop. 2010/11:40

SFS 2011:457

Prop. 2010/11:71

SFS 2011:754

Prop. 2010/11:110

Lag (1992:1602) om valuta- och kreditreglering

(senast ändrad genom SFS 2009:453)

1 kap. Förordnande om valutareglering och kreditreglering	17
2 kap. Valutareglering	17
Handläggningen av vissa ärenden	18
Uppgiftsskyldighet och kontroll	18
Straff m.m.	18
3 kap. Kreditreglering	19
Utlåningsreglering	20
Emissionskontroll	20
Räntereglering	20
Placeringskrav	20
Särskild avgift	20
Uppgiftsskyldighet	21
Straff m.m.	21
4 kap. Gemensamma bestämmelser	21
Tystnadsplikt	21
Överklagande	22
Propositioner	22

1 kap. Förordnande om valutareglering och kreditreglering

1 § Regeringen får, efter samråd med Riksbanken, förordna om valutareglering om Sverige är i krig eller krigsfara. Regeringen får också, på framställning av Riksbanken, förordna om valutareglering om det råder utomordentliga förhållanden som är föranledda av

1. krig eller krigsfara som Sverige har befunnit sig i,
2. krig utanför Sveriges gränser,
3. en allvarlig olycka, våldshandling, epidemi eller liknande, eller
4. utomordentligt stora kortfristiga kapitalrörelser.

Regeringen får förordna om valutareglering enligt första stycket andra meningen bara om det är uppenbart att andra åtgärder inte är tillräckliga och möjliga.

Om regeringen har förordnat om valutareglering, får regeringen på framställning av Riksbanken också förordna om kreditreglering.

2 § Om förutsättningarna enligt 1 § för valutareglering eller kreditreglering inte längre är uppfyllda, skall regeringen omedelbart förordna att regleringen skall upphöra.

Ett förordnande om kreditreglering upphör att gälla senast när förordnandet om valutareglering upphör att gälla.

3 § Varje förordnande enligt 1 §, 2 kap. 2 § andra stycket eller 6 § eller 3 kap. 2 § tredje stycket skall inom en månad från beslutet underställas riksdagen för godkännande. Om så inte sker inom rätt tid, upphör förordnandet att gälla. *Lag (1994:1645)*

4 § Med finansinstitut enligt denna lag avses de institut som anges i 6 kap. 1 § lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank. *Lag (1998:1415)*

2 kap. Valutareglering

1 § Valutareglering innebär att transaktioner, som är av sådan art att de kan ha betydelse för valutapolitiken (valutatransaktioner) och som anges i förordnandet om valutareglering, inte får genomföras utan tillstånd av Riksbanken.

2 § Om regeringen har förordnat om valutareglering, får regeringen förordna att Riksbanken för ett tillstånd till valutatransaktion får

1. ta ut en avgift som skall tillfalla Riksbanken, eller
2. bestämma att ett visst belopp under en viss tid skall vara insatt på konto i Riksbanken.

Om regeringen har förordnat om valutareglering, får regeringen förordna att den som innehar utländska betalningsmedel, tillgodohavanden på konton i utländskt myntslag eller utländska fondpapper skall erbjuda Riksbanken att mot betalning i svenska kronor lösa in tillgångarna. Riksbanken får, helt eller delvis, överlåta nämnda befogenhet till ett finansinstitut. *Lag (1998:1415)*

Handläggningen av vissa ärenden

3 § Riksbanken får bemyndiga ett finansinstitut att meddela tillstånd enligt detta kapitel. Anser sig institutet inte kunna bifalla en ansökan, skall denna överlämnas till Riksbanken. *Lag (1998:1415)*

4 § Om regeringen har meddelat ett förordnande om inlösen enligt 2 § andra stycket och det råder oenighet om vilket värde i utländskt myntslag som skall ligga till grund för ersättningen eller efter vilken kurs omräkningen till svenska kronor skall göras, skall ersättningen bestämmas av en nämnd (valutanämnden).

Valutanämnden skall bestå av tre personer. Regeringen utser ordförande. En av de övriga ledamöterna utses av Riksbanken och den andra av rikssammanslutningen för handelskamrar.

Till grund för sina beslut skall nämnden lägga en bedömning av det pris och den kurs som skulle ha kunnat uppnås vid en frivillig avyttring.

Nämndens beslut får överklagas till kammarrätten.

Uppgiftsskyldighet och kontroll

5 § Om regeringen har förordnat om valutareglering, får Riksbanken meddela föreskrifter om skyldighet för den som för egen eller någon annans räkning har gjort en valutatransaktion, att lämna de uppgifter och visa upp de handlingar angående transaktionen som behövs för kontroll av att valutaregleringen följs.

6 § Om regeringen har förordnat om valutareglering enligt 1 kap. 1 § första meningen eller andra meningen 1 eller 2, får regeringen förordna att Riksbanken, eller den som Riksbanken i samråd med tillståndsmyndigheten på postområdet bestämmer, har rätt att öppna och granska de brev och andra försändelser till eller från utlandet som finns hos postbefordringsföretag. *Lag (1996:1134)*

7 § Om det med stöd av denna lag har föreskrivits begränsningar eller förbud mot att föra tillgångar in i eller ut ur landet, får Tullverket kontrollera att föreskrifterna följs.

För kontrollen gäller

1. tullagen (2000:1281) i tillämpliga delar, varvid det som sägs om varor skall avse tillgångar som omfattas av valutaregleringen, samt
2. bestämmelserna om förundersökning m.m., beslag, husrannsakan, kroppsvisitation och yttlig kroppsbesiktning i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Lag (2000:1289)

Straff m.m.

8 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som med uppsåt

1. bryter mot ett förordnande om valutareglering eller mot ett förbud, en föreskrift eller ett villkor som har meddelats med stöd av ett sådant förordnande,
2. låter bli att lämna en uppgift eller lämnar en oriktig uppgift och därigenom föranleder att ett tillstånd till en valutatransaktion beviljas, som annars inte skulle ha meddelats, eller att en valutatransaktion som kräver tillstånd genomförs utan tillstånd, avgift eller deposition,

3. använder sig av bulvan för att kringgå ett förbud som har meddelats med stöd av ett förordnande om valutareglering.

Har en gärning som avses i första stycket begåtts av grov oaktsamhet, döms till böter. I ringa fall döms inte till ansvar.

9 § Om ett brott som avses i 8 § första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om gärningen har avsett mycket betydande belopp eller på något annat sätt har varit av synnerligen allvarlig art.

10 § För försök till brott som avses i 8 § första stycket eller 9 § döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

11 § Om flera har medverkat till en i detta kapitel straffbelagd gärning, tillämpas bestämmelserna i 23 kap. brottsbalken.

12 § Allmänt åtal för brott som avses i 8–11 §§ får väckas endast efter medgivande av Riksbanken.

13 § Egendom som har varit föremål för brott som avses i 8 § första stycket eller 9–11 §§ eller vederlag för sådan egendom får förklaras förverkad helt eller delvis.

I stället för den egendom som avses i första stycket kan dess värde helt eller delvis förklaras förverkat.

14 § Om någon inte fullgör sådan skyldighet som anges i 5 §, får Riksbanken förelägga honom vite.

15 § För att uppnå rättelse när en åtgärd har vidtagits i strid med ett förordnande om valutareglering eller ett förbud, en föreskrift eller ett villkor som har meddelats med stöd av ett sådant förordnande, får Riksbanken förelägga vite. Föreläggandet får avse den som har rätt att förfoga över den egendom åtgärden avsåg eller det som har trätt i den egendomens ställe.

Ett föreläggande enligt första stycket får riktas mot den som sedan åtgärden vidtagits har förvärvat rätt till egendomen eller till det som har trätt i egendomens ställe bara om

- förvärvet har skett genom bodelning, arv, testamente eller gåva, eller
- förvärvaren har haft vetskap om eller skäligen anledning till misstanke om åtgärden och åsidosättandet av förbudet, föreskriften eller villkoret.

Något föreläggande att vidta rättelse får inte meddelas, om den egendom som åtgärden avsåg, vederlag för den eller dess värde har förklarats förverkat.

16 § Om ett vite har förelagts med stöd av 14 eller 15 §, får inte dömas till ansvar för gärning som omfattas av föreläggandet.

3 kap. Kreditreglering

1 § Kreditreglering innebär att Riksbanken får förordna om utlåningsreglering, emissionskontroll, räntereglering och placeringskrav i enlighet med vad som anges i regeringens förordnande.

2 § Ett förordnande om kreditreglering kan gälla ett eller flera slag av finansinstitut.

Regeringen kan på begäran av Riksbanken förordna att även annan som yrkesmässigt och i betydande omfattning bedriver kreditgivning, samt, när det gäller emissionskontroll, annan som offentligen utbjuder obligationer och andra fordringsrätter som är avsedda för allmän omsättning, skall kunna omfattas av kreditregleringen.

För den som omfattas av ett förordnande enligt andra stycket gäller i tillämpliga delar vad som sägs om finansinstitut. *Lag (1998:1415)*

3 § Om det finns särskilda skäl får Riksbanken

1. begränsa kreditregleringen till ett eller flera slag av institut,
2. undanta visst institut från kreditregleringen, och
3. utfärda olika föreskrifter för skilda institut.

Utlåningsreglering

- 4 §** Med utlåningsreglering avses att ett högsta belopp (maximibelopp) fastställs för
1. disponerad utlåning,
 2. beviljad men ej disponerad utlåning,
 3. garantiförbindelser som är knutna till kreditgivning, eller
 4. värdet av lös egendom som i finansieringssyfte upplåts till nyttjande (leasingobjekt) sedan ett förordnande om utlåningsreglering har trätt i kraft.

Med utlåning jämställs likvider för fordringar som förvärvas i finansieringssyfte (factoring).

5 § Riksbanken fastställer för en viss beräkningstidpunkt eller för en viss beräkningsperiod ett maximibelopp enligt 4 § för utlåningens eller garantiförbindelsernas storlek eller leasingobjektens värde. Därvid får Riksbanken ge skilda regler för utlåning, garantiförbindelser och leasingobjekt avseende olika slags krediter eller leasingobjekt.

Emissionskontroll

6 § Med emissionskontroll avses att obligationer och andra fordringsrätter som är avsedda för allmän omsättning inte utan tillstånd av Riksbanken får ges ut av någon annan än Riksgäldskontoret.

Räntereglering

7 § Med räntereglering avses att högsta eller högsta genomsnittliga ränta fastställs för utlåning av pengar. Sådan reglering omfattar inte ränta som har fastställts enligt lag eller annan författning.

Med ränta likställs varje annan ersättning för lån av pengar.

Placeringskrav

8 § Med placeringskrav avses att vissa av ett finansinstituts placeringar vid en viss beräkningstidpunkt skall utgöra en viss andel av institutets totala placeringar eller att förändringen under en beräkningsperiod av sådana placeringar skall utgöra en viss procent av förändringen av de totala placeringarna. *Lag (1998:1415)*

9 § Riksbanken anger

1. vilka placeringar som skall utgöra underlag för beräkningen enligt 8 §,
2. den beräkningstidpunkt eller beräkningsperiod då placeringskravet skall vara uppfyllt, och
3. det procenttal som skall gälla för placeringskravet.

Särskild avgift

10 § Ett finansinstitut som åsidosätter en föreskrift som har meddelats med stöd av ett förordnande om kreditreglering skall betala en särskild avgift till staten.

Fråga om särskild avgift prövas av Riksbanken. *Lag (1998:1415)*

11 § Den särskilda avgiften skall bestämmas som räntan på ett belopp som Riksbanken fastställer (underlagsbeloppet). Räntesatsen skall motsvara två gånger den räntesats som gäller enligt 11 kap. 2 § första stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank. Avgiften skall motsvara ränta enligt den angivna räntesatsen för tiden från den föregående beräkningstidpunkten eller, om en tidigare beräkning inte har skett, från det att föreskriften började tillämpas eller för beräkningsperioden.

För utlåningsreglering och placeringskrav skall beräkningstidpunkten eller beräkningsperioden enligt första stycket vara den som avses i 5 § respektive 9 §. För emissionskontroll och räntereglering bestämmer Riksbanken beräkningstidpunkt eller beräkningsperiod särskilt. *Lag (1998:1415)*

12 § Underlagsbeloppet skall utgöra

1. för utlåningsreglering det belopp som maximibeloppet har överskridits med,
2. för emissionskontroll den utestående lånesumman,
3. för räntereglering fem gånger det belopp med vilket räntan har överstigit den ränta som skulle ha utgått enligt fastställd räntesats, och
4. för placeringskrav underskottet.

13 § Om det finns särskilda skäl, får den särskilda avgiften sättas ned helt eller delvis.

Uppgiftsskyldighet

14 § Riksbanken får förelägga ett finansinstitut att lämna de uppgifter som Riksbanken anser nödvändiga för att bedöma om kreditreglering behövs eller för att tillämpa ett meddelat förordnande. *Lag (1998:1415)*

Straff m.m.

15 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som med uppsåt låter bli att lämna en uppgift eller lämnar en oriktig uppgift i samband med fullgörande av skyldighet enligt 14 §.

Har en gärning som avses i första stycket begåtts av grov oaktsamhet, döms till böter.

I ringa fall döms inte till ansvar.

16 § Om ett brott som avses i 15 § första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.

Vid bedömningen av om brottet är grovt skall särskilt beaktas, om gärningen har rört mycket betydande belopp eller kreditvolym eller på annat sätt varit av synnerligen allvarlig art.

17 § Om flera har medverkat till en i detta kapitel straffbelagd gärning, tillämpas bestämmelserna i 23 kap. brottsbalken.

18 § Allmänt åtal för brott som avses i 15–17 §§ får väckas endast efter medgivande av Riksbanken.

19 § Om någon inte följer ett föreläggande enligt 14 §, får Riksbanken förelägga honom vite.

20 § För att uppnå rättelse när en åtgärd har vidtagits i strid med en föreskrift eller ett beslut om kreditreglering får Riksbanken förelägga vite.

21 § Om ett vite har förelagts med stöd av 19 §, får inte dömas till ansvar för gärning som omfattas av föreläggandet.

22 § Om ett vite har förelagts med stöd av 20 §, får särskild avgift enligt 10–12 §§ inte tas ut.

4 kap. Gemensamma bestämmelser

1 § Riksbanken skall meddela de ytterligare föreskrifter som behövs för tillämpningen av förordnanden enligt denna lag.

Tystnadsplikt

2 § Den som har tagit befattning med ett ärende som avses i denna lag får inte obehörigen röja vad han eller hon har fått veta om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Den som bryter mot förbudet i första stycket ska inte dömas till ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken. *Lag (2009:453)*

Överklagande

3 § Beslut inom Riksbanken av annan än direktionen får överklagas till direktionen.

Beslut av direktionen i frågor om att förelägga vite eller bestämma särskild avgift får överklagas till kammarrätten.

Riksbanken får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart. *Lag (1998:1406)*

Propositioner

SFS 1992:1602

Prop. 1992/93:126

SFS 1993:1702

Prop. 1993/94:38

SFS 1994:1645

Prop. 1994/95:87

SFS 1996:1134

Prop. 1995/96:218

SFS 1998:1406

Prop. 1997/98:40

SFS 1998:1415

Prop. 1997/98:164

SFS 1999:420

Prop. 1998/99:79

SFS 2000:1249

Prop. 1999/2000:124

SFS 2000:1289

Prop. 1999/2000:126

SFS 2009:453

Prop. 2008/09:150

Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

(senast ändrad genom SFS 2011:898)

Bank
& kredit-
marknad

1 kap. Inledande bestämmelser	25
Lagens tillämpningsområde	25
Definition av bankrörelse	25
Definition av finansieringsrörelse	25
Övriga definitioner	25
Mottagande av återbetalningspliktiga medel	27
Reglers tillämpning på andra företag än kreditinstitut	27
Bank i firman m.m.	27
Tystnadsplikt	28
Uppgiftsskyldighet	28
Meddelandeförbud	28
Ansvarsbestämmelse	28
2 kap. Tillståndspliktig bank- och finansieringsrörelse	29
Tillståndsplikt	29
Undantag från tillståndsplikt för bankrörelse	29
Undantag från tillståndsplikt för finansieringsrörelse	29
3 kap. Tillstånd för svenska företag	30
Förutsättningar för tillstånd	30
Godkännande av bolagsordning m.m.	30
Startkapital m.m.	31
Prövningen av ansökan	31
Ansökan om tillstånd	31
4 kap. Utländska företags verksamhet i Sverige	32
Kreditinstitut hemmahörande inom EES	32
Övriga utländska kreditinstitut	32
Tillåten verksamhet	33
5 kap. Svenska företags verksamhet utomlands	33
Filialverksamhet inom EES	33
Gränsöverskridande verksamhet inom EES	34
Övriga fall av filialverksamhet utomlands	34
6 kap. Övergripande bestämmelser om ett kreditinstituts rörelse	34
Soliditet och likviditet	34
Riskhantering	34
Genomlysning	34
System för uppgifter om insättare och deras insättningar	34
Sundhet	34
Proportionalitet	34
Styrelsens ansvar	34
Riktlinjer och instruktioner	35
Huvudkontor i Sverige	35
Uppdragsavtal	35
7 kap. Verksamhet och innehav av egendom	35
Finansiell verksamhet	35
Innehav av egendom i allmänhet	35
Innehav av egendom för att skydda en fordran	36
Innehav av aktier och andelar	36
Tillstånd för förvärv av egendom i vissa fall	37
8 kap. Hantering av krediter och övriga engagemang	37
Kreditprövning	37
Beslutsunderlag	37

	Dokumentation	37
	Kreditliknande engagemang	37
	Tillhandahållande av tjänster till en jävskrets	37
9 kap.	Kapitalbasens storlek, motbok och omyndigas medel	38
	Motbok	38
	Omyndigas medel	38
10 kap.	Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för bankaktiebolag	38
	Aktiekapital	39
	Teckning av aktier	39
	Bolagsstämma	39
	Bolagets ledning	39
	Revision	39
	Egen aktie som säkerhet	40
	Minskning av aktiekapitalet m. m.	40
	Lån från bolaget till aktieägare m. fl.	41
	Fusion	41
	Delning	42
	Likvidation	43
	Firma	44
	Skadestånd	44
	Särskilda bestämmelser för europabolag	44
11 kap.	Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för kreditmarknadsbolag	45
12 kap.	Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för kreditmarknadsföreningar	45
	Insatskapital	46
	Föreningens ledning	46
	Föreningsstämma	46
	Revision	46
	Likvidation	46
	Fusion	47
	Skadestånd	48
	Särskilda bestämmelser för europakooperativ	48
13 kap.	Tillsyn	49
	Registreringsmyndighet	49
	Tillsynen och dess omfattning	50
	Upplysningar från och undersökningar hos ett kreditinstitut	50
	Upplysningar från och undersökningar hos andra företag	50
	Samarbete med behöriga myndigheter	50
	Revision	50
	Upprättande av särskild balansräkning	51
	Sammanställande av styrelse eller stämma	51
	Allmänt ombud vid konkurs	51
	Finansinspektionens befogenheter vid ett kreditinstitut	
	likvidation	51
	Pensions- eller personalstiftelse	52
	Avgifter till Finansinspektionen	52
14 kap.	Särskilt om prövningen av ägares lämplighet	52
15 kap.	Ingripanden	54
	Ingripande mot kreditinstitut	54
	Straffavgift	55
	Förseningsavgift	56
	Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift	56
	Ingripande mot utländska kreditinstitut och andra företag	56

Ingripande mot den som saknar tillstånd	57
Vite	57
16 kap. Bemyndiganden	58
17 kap. Överklagande	58
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	59
Propositioner	59

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om bank- och finansieringsrörelse. Lagen gäller inte verksamhet som drivs av Sveriges riksbank eller Riksgäldskontoret.

2 § För utländska företags verksamhet i Sverige gäller bestämmelserna i denna lag i tillämpliga delar. För filialer till utländska företag gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Definition av bankrörelse

3 § Med bankrörelse avses rörelse i vilken det ingår

1. betalningsförmedling via generella betalsystem, och
2. mottagande av medel som efter uppsägning är tillgängliga för fordringsägaren inom högst 30 dagar.

Med generella betalsystem avses system för förmedling av betalningar från ett stort antal från varandra fristående betalare avsett att nå ett stort antal från varandra fristående slutliga betalningsmottagare.

Definition av finansieringsrörelse

4 § Med finansieringsrörelse avses rörelse i vilken det ingår näringsverksamhet som har till ändamål att

1. ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten, och
2. lämna kredit, ställa garanti för kredit eller i finansieringssyfte förvärva fordringar eller upplåta lös egendom till nyttjande (leasing). *Lag (2009:616)*

Övriga definitioner

5 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,
3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,
4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,
5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstitut etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att
 - a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,
 - b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, eller
 - c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,
9. *kapitalbas*: detsamma som i 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,
11. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
12. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,
13. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,
14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet beräknat på det sätt som anges i 5 a § representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
15. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
16. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),
17. *startkapital*: det kapital som definieras i artikel 57 a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,
18. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,
19. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse, och
20. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag.
Lag (2011:768)

5 a § Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 5 § 14 ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § första stycket, andra stycket 1–8, samt tredje och femte styckena, om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Det som föreskrivs om aktier i de bestämmelser som ska tillämpas enligt första och andra styckena ska också tillämpas för andra andelar i företag.

Aktier eller andelar som ett värdepappersinstitut eller ett kreditinstitut som driver finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 lagen om värdepappersmarknaden ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt
2. aktierna eller andelarna avyttras inom ett år från förvärvet.

Det som föreskrivs i fjärde stycket ska gälla också för aktier eller andelar som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller av ett utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse. *Lag (2009:361)*

6 § Ett kreditinstitut och ett annat företag skall anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,
2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser har även en fysisk person och ett kreditinstitut, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i kreditinstitutet,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i kreditinstitutet, eller
 - c) på annat sätt har sådant inflytande över kreditinstitutet att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns en annan likartad förbindelse mellan denna person och kreditinstitutet.

Mottagande av återbetalningspliktiga medel

7 § Bara ett svenskt eller utländskt kreditinstitut får driva näringsverksamhet som har till ändamål att ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten, om inte annat är särskilt föreskrivet.

Första stycket gäller inte för verksamhet för vilken det skall upprättas prospekt enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller motsvarande utländska bestämmelser. *Lag (2005:932)*

Reglers tillämpning på andra företag än kreditinstitut

8 § Om ett kreditinstitut ingår i en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 1 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall bestämmelserna i 6–9, 13 och 15 kap. denna lag samt bestämmelserna i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar om ett instituts rörelse och om tillsyn över ett institut, gälla i tillämpliga delar för övriga företag i företagsgruppen. Begränsningarna i fråga om ett instituts rörelse skall avse företagen i företagsgruppen gemensamt.

Om det finns särskilda skäl får ett företag undantas från bestämmelserna i första stycket. Frågor om sådana undantag prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

Lag (2006:1387)

Bank i firman m.m.

9 § Bara banker, Sveriges riksbank, Sveriges allmänna hypoteksbank och utländska kreditinstitut får i sin firma eller i övrigt vid beteckning av sin affärsrörelse använda ordet bank. Ett utländskt kreditinstitut får driva verksamhet i Sverige under den firma som institutet använder i det land där det har sitt huvudkontor.

En sammanslutning eller annan juridisk person med nära anknytning till någon som avses i första stycket får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda ordet bank i sin firma.

Vad som sägs i denna paragraf hindrar inte att ett företag som omfattas av pantbankslagen (1995:1000) använder ordet pantbank i sin firma eller annars i sin rörelse.

9 §¹ Bara banker, Sveriges riksbank och utländska kreditinstitut får i sin firma eller i övrigt vid beteckning av sin affärsrörelse använda ordet bank. Ett utländskt kreditinstitut får driva verksamhet i Sverige under den firma som institutet använder i det land där det har sitt huvudkontor.

En sammanslutning eller annan juridisk person med nära anknytning till någon som avses i första stycket får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda ordet bank i sin firma.

Vad som sägs i denna paragraf hindrar inte att ett företag som omfattas av pantbankslagen (1995:1000) använder ordet pantbank i sin firma eller annars i sin rörelse. *Lag (2011:460)*

Tystnadsplikt

10 § Enskildas förhållanden till kreditinstitut får inte obehörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser som innebär att vad som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål. *Lag (2009:504)*

Uppgiftsskyldighet

10 a § I 16 kap. 10 a § föräldrabalken finns bestämmelser om skyldighet för kreditinstitut att lämna uppgifter till överförmyndaren. *Lag (2008:913)*

11 § Ett kreditinstitut är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till institutet, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

12 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 11 § får förordna att kreditinstitutet samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 11 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Lag (2005:497)

Ansvarsbestämelse

13 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 12 §. *Lag (2005:497)*

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:460) [red.anm.].

2 kap. Tillståndspliktig bank- och finansieringsrörelse

Tillståndsplikt

1 § Bankrörelse eller finansieringsrörelse får drivas bara efter tillstånd, om inte annat framgår av denna lag.

Undantag från tillståndsplikt för bankrörelse

2 § Tillstånd att driva bankrörelse behövs inte för

1. utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar, eller
2. tillhandahållande av betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster.

Lag (2011:768)

Undantag från tillståndsplikt för finansieringsrörelse

3 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för finansieringsrörelse som drivs av

1. en bank,
2. ett utländskt bankföretag som har tillstånd att driva bankrörelse i Sverige enligt 4 kap. 4 §,
3. ett försäkringsföretag, ett värdepappersföretag, Svenska skeppshypotekskassan eller en pantbank enligt pantbankslagen (1995:1000), i den utsträckning det är tillåtet enligt den för dem tillämpliga lagstiftningen,
4. ett företag som tillhandahåller finansiering i samband med avsättning av tjänster som erbjuds eller varor som framställs eller säljs av
 - a) företaget, eller
 - b) ett annat företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att
 - koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet, och
 - företaget som tillhandahåller finansieringen lånar upp medel från allmänheten bara genom att ge ut sådana överlåtbara värdepapper som avses i 1 kap. 4 § första stycket 2 b lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden med en löptid på minst ett år,
5. ett aktiebolag eller en ekonomisk förening om
 - a) verksamheten består i att vid enstaka tillfällen förvärva fordringar, och
 - b) medel för verksamheten inte löpande anskaffas från allmänheten,
6. ett företag som bara finansierar andra företag i samma koncern eller motsvarande utländska företagsgrupp, förutsatt att koncernen eller företagsgruppen inte har som huvudsakligt ändamål att driva finansiell verksamhet,
7. en ekonomisk förening, vilken
 - a) som medlemmar vid varje tillfälle har högst 1.000 fysiska personer,
 - b) som medlemmar antar bara personer som ingår i en i förväg identifierbar begränsad krets som också anges i föreningens stadgar,
 - c) tar emot återbetalningspliktiga medel bara från medlemmarna eller från finansiella företag, och
 - d) har till ändamål bara att med sådana medel som avses i c tillgodose finansieringsbehov hos medlemmarna.

Undantagen enligt första stycket 5 och 7 för rörelse som drivs av aktiebolag eller ekonomisk förening gäller även för sådan rörelse som drivs av motsvarande utländska företag.

Tillstånd att driva finansieringsrörelse behövs inte heller för tillhandahållande av betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster. *Lag (2010:760)*

3 kap. Tillstånd för svenska företag

Förutsättningar för tillstånd

1 § Tillstånd att driva bankrörelse får ges för svenska aktiebolag, sparbanks och medlemsbanker.

Tillstånd att driva finansieringsrörelse får ges för svenska aktiebolag och ekonomiska föreningar.

Bestämmelser om förutsättningar för utländska företag att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse i Sverige finns i 4 kap.

2 § Ett svenskt företag ska ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,
2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
3. den som har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut, och
4. den som ska ingå i styrelsen för företaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, eller
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

Lag (2009:361)

Godkännande av bolagsordning m.m.

3 § Bolagsordning, stadgar eller reglemente för ett företag skall godkännas i samband med att det får tillstånd att driva bank- eller finansieringsrörelse.

4 § Ett kreditinstitut som har beslutat att ändra sin bolagsordning, sina stadgar eller sitt reglemente, skall ansöka om godkännande av ändringen. Ändringen skall godkännas om bolagsordningen, stadgarna eller reglementet överensstämmer med denna lag och andra författningar samt i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av institutets verksamhet.

Ett beslut om ändring av bolagsordning, stadgar eller reglemente får inte registreras innan det har godkänts.

Startkapital m.m.

5 § Ett bankaktiebolag skall när rörelsen påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar minst fem miljoner euro.

6 § En sparbank skall när rörelsen påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar minst en miljon euro.

7 § En medlemsbank och ett kreditmarknadsföretag skall när rörelsen påbörjas ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut om tillstånd motsvarar minst fem miljoner euro.

Om balansomslutningen i den planerade rörelsen kan beräknas uppgå till högst ett-hundra miljoner kronor eller, om institutet kommer att ha sin redovisning i euro, tolv miljoner euro, får institutet med prövning av en ansökan om tillstånd medges att ha ett lägre startkapital än det som anges i första stycket, dock lägst motsvarande en miljon euro.

I 9 kap. 2 § finns bestämmelser om storleken på institutets kapitalbas för det fall att balansomslutningen under rörelsens gång överstiger etthundra miljoner kronor eller, om institutet har sin redovisning i euro, tolv miljoner euro. *Lag (2004:444)*

Prövningen av ansökan

8 § En ansökan om tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, liksom frågor om godkännande av bolagsordning, stadgar eller reglemente enligt 3 eller 4 § och om medgivande enligt 7 § andra stycket, prövas av Finansinspektionen. Följande ärenden skall dock prövas av regeringen om de är av principiell betydelse eller av särskild vikt

1. ärenden som avser tillstånd att driva bankrörelse, liksom frågor enligt 3 § och 7 § andra stycket i samma ärenden, och
2. ärenden om godkännande av ändring av bolagsordning, stadgar eller reglemente för en bank enligt 4 §.

8 a § Finansinspektionen skall innan den beslutar om tillstånd samråda med motsvarande utländska tillsynsmyndighet i ett annat land inom EES, om företaget

1. är eller kan förväntas bli dotterföretag till ett utländskt kreditinstitut, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet,
2. är eller kan förväntas bli dotterföretag till moderföretaget till ett utländskt kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet, eller
3. kontrolleras eller kan förväntas komma att kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över ett utländskt kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar, ett försäkringsföretag eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet.

Om regeringen beslutar i frågan om tillstånd, skall den information som Finansinspektionen fått vid samrådet med den utländska tillsynsmyndigheten överlämnas till regeringen. *Lag (2006:543)*

Ansökan om tillstånd

9 § Ett aktiebolag och en ekonomisk förening får ansöka om tillstånd innan företaget registrerats i aktiebolags-, europabolags-, förenings- eller europakooperativsregistret.

Om ett aktiebolag har ansökt om tillstånd inom sex månader från stiftelseurkundens undertecknande, räknas den tid som anges i 2 kap. 22 § aktiebolagslagen (2005:551) från tillståndsbeslutet. Om en ekonomisk förening har ansökt om tillstånd inom sex månader från beslutet om att bilda föreningen, räknas den tid som anges i 2 kap. 3 § första stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar från tillståndsbeslutet.

Lag (2006:612)

4 kap. Utländska företags verksamhet i Sverige

Kreditinstitut hemmahörande inom EES

1 § Ett utländskt kreditinstitut som hör hemma inom EES och där driver finansieringsrörelse får börja driva sådan verksamhet som anges i 7 kap. 1 § andra stycket genom filial i Sverige, två månader efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland har tagit emot en underrättelse som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten här i landet med uppgift om bland annat filialens organisation,
2. uppgift om filialens adress och ansvariga ledning, samt
3. uppgift om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Finansinspektionen får medge att verksamheten påbörjas tidigare än vad som anges i första stycket. Om det behövs skall Finansinspektionen, innan det utländska kreditinstitutet börjar driva verksamhet från filialen, upplysa institutet om de bestämmelser som gäller för verksamheten här i landet.

2 § Ett utländskt kreditinstitut som avses i 1 § får erbjuda och tillhandahålla sådana tjänster som anges i 7 kap. 1 § andra stycket i Sverige utan att inrätta filial här, så snart Finansinspektionen från en behörig myndighet i institutets hemland har tagit emot en underrättelse som anger vilka tjänster institutet avser att tillhandahålla i Sverige.

3 § Vad som sägs i 1 och 2 §§ om ett utländskt kreditinstitut gäller även ett finansiellt institut som hör hemma inom EES och dess dotterföretag, om det finansiella institutet är dotterföretag till ett sådant utländskt kreditinstitut som avses i 1 § eller ägs gemensamt av två eller flera sådana utländska kreditinstitut och uppfyller samtliga följande villkor.

1. Det eller de utländska kreditinstitut som äger det finansiella institutet (ägande kreditinstitut) skall vara auktoriserade som kreditinstitut i det EES-land vars lag gäller för det finansiella institutet.
2. Den ifrågavarande verksamheten skall drivas i det EES-land vars lag gäller för det finansiella institutet.
3. Ägande kreditinstitut skall inneha minst 90 procent av samtliga röster i det finansiella institutet.
4. Ägande kreditinstitut skall tillgodose behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av det finansiella institutet och skall ha utfäst sig att, med samtycke av hemlandets behöriga myndigheter, solidariskt svara för de åtaganden som det finansiella institutet har gjort.
5. Det finansiella institutet skall omfattas, särskilt med avseende på verksamheten i fråga, av den gruppbaseerade tillsyn som ägande kreditinstitut är föremål för.

Att villkoren i första stycket är uppfyllda skall framgå av de underrättelser som avses i 1 och 2 §§.

En sådan underrättelse som avses i 1 § skall beträffande sådana företag som avses i första stycket innehålla uppgift även om den konsoliderade kapitaltäckningsgraden för ägande kreditinstitut eller dess moderföretag.

Övriga utländska kreditinstitut

4 § Ett annat utländskt kreditinstitut än ett sådant som avses i 1 § får ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse från filial i Sverige. Tillstånd ska ges om

1. institutet står under tryggnad och tillsyn av en behörig myndighet i hemlandet och den myndigheten har medgett att företaget etablerar sig i Sverige,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas på ett sätt som är förenligt med 3 kap. 2–7 §§, och
3. insättningar hos filialen omfattas av garanti enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti eller av en utländsk garanti som
 - a) omfattar insättningar som anges i 2 § lagen om insättningsgaranti och
 - b) har en ersättningsnivå som åtminstone motsvarar 100.000 euro.

Lag (2010:1866)

5 § Ansökan om tillstånd till filialetablering enligt 4 § prövas av Finansinspektionen. I fråga om bankföretag prövas dock ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt av regeringen.

6 § Ett kreditinstitut hemmahörande utanför EES får efter anmälan till Finansinspektionen driva verksamhet som huvudsakligen avser representation och förmedling av bank- och finansieringstjänster från kontor eller annat fast driftställe (representationskontor) i Sverige.

Tillåten verksamhet

7 § Ett utländskt kreditinstitut som driver rörelse med stöd av 1, 2 eller 4 § får här driva bara sådan verksamhet som omfattas av institutets verksamhetstillstånd i hemlandet.

Ett utländskt företag som avses i 3 § får här driva bara sådan verksamhet som är tillåten enligt företagets bolagsordning eller stadgar och bara i den utsträckning det eller de utländska kreditinstitut som äger företaget eller dess moderföretag skulle ha rätt enligt första stycket att driva sådan verksamhet.

I 4 kap. 2 § 2 och 3 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden finns bestämmelser om att verksamhet som avses i 2 kap. 1 § samma lag under vissa förutsättningar får drivas av utländska kreditinstitut som driver verksamhet med stöd av 1 och 2 §§ och av finansiella institut och dotterföretag som driver verksamhet med stöd av 3 §.

Lag (2007:563)

5 kap. Svenska företags verksamhet utomlands

Filialverksamhet inom EES

1 § Vill ett kreditinstitut som driver verksamhet som har till ändamål att ta emot återbetalningspliktiga medel från allmänheten och att lämna kredit, ställa garanti för kredit eller i finansieringssyfte förvärva fordringar eller upplåta lös egendom till nyttjande inrätta en filial inom EES för verksamhet som anges i 7 kap. 1 § andra stycket, skall institutet underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen skall innehålla

1. information om institutets plan för filialverksamheten, med uppgift om filialens organisation, och
2. uppgift om i vilket land filialen skall inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

2 § Finner Finansinspektionen i fall som avses i 1 § att det inte finns skäl att ifrågasätta institutets administrativa struktur eller finansiella situation, skall inspektionen inom tre månader från det att underrättelsen togs emot lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Inspektionen skall samtidigt lämna uppgift om storleken av institutets kapitalbas och kapitaltäckningsgrad.

Finansinspektionen skall underrätta kreditinstitutet när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Om Finansinspektionen finner att det inte finns förutsättningar för att lämna över den underrättelse som avses i första stycket, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att underrättelsen togs emot.

3 § Om ett kreditinstitut som avses i 1 § skall ändra något av de förhållanden som angetts i institutets underrättelse till Finansinspektionen efter det att filialen har inrättats, skall institutet skriftligen underrätta inspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den behöriga myndigheten i det andra landet skall genast underrättas om beslutet.

Gränsöverskridande verksamhet inom EES

4 § Vill ett kreditinstitut som avses i 1 § erbjuda och tillhandahålla sådana tjänster som anges i 7 kap. 1 § andra stycket inom EES utan att inrätta filial där, skall institutet underätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen skall innehålla uppgift om i vilket land verksamheten skall drivas och vilka tjänster som skall erbjudas.

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen togs emot lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten skall drivas.

Övriga fall av filialverksamhet utomlands

5 § I andra fall än som avses i 1 § skall ett kreditinstitut som planerar att inrätta en filial utomlands ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen. Ett sådant tillstånd skall ges om det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

6 kap. Övergripande bestämmelser om ett kreditinstituts rörelse*Soliditet och likviditet*

1 § Ett kreditinstituts rörelse skall drivas på ett sådant sätt att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras.

Riskhantering

2 § Ett kreditinstitut skall identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Institutet skall härvid se till att det har en tillfredställande intern kontroll.

Ett kreditinstitut skall särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav skall det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet skall utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande. *Lag (2006:1387)*

Genomlysning

3 § Ett kreditinstituts rörelse skall organiseras och drivas på ett sådant sätt att institutets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Lag (2006:1387)

System för uppgifter om insättare och deras insättningar

3 a § Ett kreditinstituts system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar ska vara sådana att kreditinstitutet utan dröjsmål kan sammanställa en fullständig och tillförlitlig förteckning över institutets samtliga insättare och deras respektive insättningar. *Lag (2011:830)*

Sundhet

4 § Ett kreditinstituts rörelse skall även i andra avseenden än som sägs i 1–3 §§ drivas på ett sätt som är sunt.

Proportionalitet

4 a § Bestämmelserna i 1–3 §§ skall tillämpas i proportion till arten och omfattningen av kreditinstituts verksamheter och till deras komplexitetsgrad. *Lag (2006:1387)*

Styrelsens ansvar

4 b § Styrelsen i ett kreditinstitut ansvarar för att kraven i 1–3 §§ uppfylls. *Lag (2006:1387)*

Riktlinjer och instruktioner

5 § Styrelsen i ett kreditinstitut skall se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven 1–3 och 4 a §§ och för att i övrigt styra rörelsen. Dessa riktlinjer och instruktioner skall utvärderas och ses över regelbundet. *Lag (2006:1387)*

Huvudkontor i Sverige

6 § Varje kreditinstitut skall ha sitt huvudkontor i Sverige.

Uppdragsavtal

7 § Om ett kreditinstitut vill uppdra åt någon annan att utföra någon av de tjänster som avses i 7 kap. 1 §, skall institutet anmäla detta till Finansinspektionen och ge in uppdragsavtalet. Ett sådant uppdrag får ges om

1. institutet svarar för den anförtrodda verksamheten mot kunden,
2. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
3. uppdraget inte har sådan omfattning att institutet inte kan uppfylla de skyldigheter som följer av denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

Första stycket gäller inte uppdrag åt någon annan att driva värdepappersrörelse. I fråga om värdepappersrörelse gäller i stället bestämmelserna i 8 kap. 14 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Lag (2007:563)*

7 kap. Verksamhet och innehav av egendom

Finansiell verksamhet

1 § Ett kreditinstitut får driva bara finansiell verksamhet och verksamhet som har ett naturligt samband med den.

Ett kreditinstitut får i sin verksamhet, bland annat

1. låna upp medel, till exempel genom att ta emot inlåning från allmänheten eller ge ut obligationer eller andra jämförbara fordringsrätter,
2. lämna och förmedla kredit, till exempel i form av konsumentkredit och kredit mot panträtt i fast egendom eller fordringar,
3. medverka vid finansiering, till exempel genom att förvärva fordringar och upplåta lös egendom till nyttjande (leasing),
4. tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,
5. tillhandahålla betalningsmedel,
6. iklåda sig garantiförbindelser och göra liknande åtaganden,
7. medverka vid värdepappersemissioner,
8. lämna ekonomisk rådgivning,
9. förvara värdepapper,
10. driva rembursverksamhet,
11. tillhandahålla värdefackstjänster,
12. driva valutahandel,
13. driva värdepappersrörelse under de förutsättningar som föreskrivs i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
14. lämna kreditupplysning under de förutsättningar som föreskrivs i kreditupplysningslagen (1973:1173), samt
15. ge ut elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

Lag (2011:768)

Innehav av egendom i allmänhet

2 § Ett kreditinstitut får inneha bara

1. egendom som behövs för att driva sådan verksamhet som avses i 1 §,
2. egendom som förvärvats till skyddande av fordran enligt 3–8 §§, och
3. aktier och andelar med de begränsningar som anges i 9–11 §§.

*Innehav av egendom för att skydda en fordran***3 §** För att skydda en fordran får ett kreditinstitut

1. på offentlig auktion, på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, på en handelsplattform enligt 1 kap. 5 § 12 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden eller vid exekutiv försäljning köpa egendom som är utmätt eller utgör säkerhet för fordran, och
2. om det finns skäl att anta att institutet annars skulle lida avsevärd förlust, som betalning för en fordran överta egendom som utgör säkerhet för fordran eller annan egendom. *Lag (2007:563)*

4 § Vad som sägs i 3 § gäller inte egen aktie eller aktie i moderbolag. För förvärv av sådana aktier finns bestämmelser i 19 kap. aktiebolagslagen (2005:551). Vad som sägs i 3 § gäller inte heller bevis om andel eller tillskott till medlemsbank eller kreditmarknadsförening. I fråga om en sparbanks förvärv av bevis om tillskott till garantifond eller grundfond i sparbanken gäller bestämmelserna i 5 kap. 7 § första stycket sparbankslagen (1987:619). *Lag (2005:932)*

5 § Utbyte mot egendom som har köpts eller övertagits enligt 3 § får ett kreditinstitut förvärva aktier eller andelar i ett företag som bildats för att förvalta egendomen eller för att fortsätta en verksamhet som drivs med denna.

Har aktier eller andelar förvärvats enligt 3 § eller enligt första stycket, får kreditinstitutet förvärva ytterligare aktier eller andelar i samma företag om det finns en uppenbar risk för att institutet annars lider förlust.

Har aktier eller andelar i ett företag förvärvats enligt 3 § eller enligt första eller andra stycket, får kreditinstitutet, om företaget överlåter sina tillgångar på ett annat företag, byta ut dessa aktier eller andelar mot aktier eller andelar i det andra företaget.

6 § Den egendom som ett kreditinstitut har förvärvat enligt 3 eller 5 § skall avyttras när det är lämpligt med hänsyn till marknadsförhållandena. Egendomen skall dock avyttras senast när det kan göras utan förlust för institutet. Om egendomen inte har avyttrats inom tre år från förvärvet, får institutet fortsätta att inneha egendomen bara om Finansinspektionen ger tillstånd till det.

7 § Förvärv av egendom för att skydda en fordran skall anmälas till Finansinspektionen.

8 § Ett kreditinstitut skall till Finansinspektionen varje år lämna en särskild redovisning av egendom som förvärvats för att skydda en fordran.

Innehav av aktier och andelar

9 § Ett kreditinstituts kvalificerade innehav av aktier eller andelar i andra företag än kreditinstitut, utländska kreditinstitut, företag för elektroniska pengar, värdepappersföretag, finansiella institut, anknutna företag och försäkringsföretag inklusive återförsäkringsföretag får sammanlagt uppgå till högst 60 procent av kapitalbasen i kreditinstitutet. Ett sådant innehav i ett enskilt företag får uppgå till högst 15 procent av kapitalbasen i kreditinstitutet.

Aktier eller andelar som har förvärvats i strid med första stycket skall snarast avyttras.

Har aktier eller andelar förvärvats inom ramen för de gränser som anges i första stycket och förändras därefter förhållandet mellan de kvalificerade innehaven och kapitalbasen så att gränserna överskrids, skall institutet så snart det är lämpligt avyttra överskjutande aktier och andelar. *Lag (2006:543)*

10 § Vid beräkningen enligt 9 § första stycket av ett kreditinstituts kvalificerade innehav räknas inte

1. aktier eller andelar som ett kreditinstitut tillfälligt innehar vid medverkan i rekonstruktion eller som ett led i att skydda en fordran enligt 3–8 §§, eller
2. aktier eller andelar som ett kreditinstitut tillfälligt innehar som ett normalt led i emissionsverksamhet eller i eget namn för någon annans räkning.

11 § De i 9 § första stycket angivna gränserna får överskridas om

1. det belopp med vilket det kvalificerade innehavet överskrider gränserna täcks av institutets kapitalbas, och
2. det görs avdrag för motsvarande del av kapitalbasen vid beräkningen av kapitalbaskraven i 2 kap. 1 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Om båda de gränser som anges i 9 § första stycket överskrids, skall det största belopp som någon gräns överskrids med, täckas på det sätt som beskrivs i första stycket.

Lag (2006:1387)

Tillstånd för förvärv av egendom i vissa fall

12 § Ett kreditinstitut får bara efter tillstånd av Finansinspektionen förvärva egendom om institutets motprestation motsvarar mer än 25 procent av dess kapitalbas. Tillstånd skall inhämtas före förvärvet.

Tillstånd skall ges om det inte kan antas att förvärvet leder till överträdelse av denna lag eller andra författningar.

8 kap. Hantering av krediter och övriga engagemang

Kreditprövning

1 § Innan ett kreditinstitut beslutar att bevilja en kredit ska det pröva risken för att de förpliktelser som följer av kreditavtalet inte kan fullgöras. Institutet får bevilja en kredit bara om förpliktelserna på goda grunder kan förväntas bli fullgjorda. *Lag (2010:1853)*

Beslutsunderlag

2 § Ett kreditinstituts kreditprövning skall vara organiserad så att den som fattar beslut i ett ärende har tillräckligt beslutsunderlag för att bedöma risken med att bevilja krediten.

Dokumentation

3 § Ett kreditinstituts kreditbeslut skall dokumenteras så att beslutsunderlaget redovisas och att kreditärendets hantering även i övrigt kan följas.

Kreditliknande engagemang

4 § Vad som sägs i 1–3 §§ om kreditprövning, beslutsunderlag och dokumentation skall tillämpas även på kreditliknande engagemang.

Tillhandahållande av tjänster till en jävskrets

5 § Ett kreditinstitut får inte ingå avtal om tjänster på andra villkor än sådana som institutet normalt tillämpar eller ingå andra avtal på villkor som inte är affärsmässigt betingade med eller till förmån för

1. styrelseledamot,
2. delegat i ledande ställning som ensam eller i förening med någon annan får avgöra kreditärenden som annars skall avgöras av styrelsen,
3. anställd som innehar en ledande ställning inom institutet,
4. annan aktie- eller andelsägare än staten med ett innehav som motsvarar minst tre procent av hela kapitalet,
5. make eller sambo till person som avses under 1–4, eller
6. juridisk person i vilken sådan person som avses under 1–5 har ett väsentligt ekonomiskt intresse i egenskap av delägare eller medlem.

En medlemsbank får inte heller ingå sådana avtal som avses i första stycket med eller till förmån för en lekmannarevisor i banken.

Finansinspektionen prövar om en delegat eller en anställd har sådan ledande ställning som avses i första stycket 2 och 3.

6 § Institutets styrelse skall behandla ärenden som avses i 5 §. Den skall vidare i en förteckning föra in uppgifter om de avtal som har träffats.

9 kap. Kapitalbasens storlek, motbok och omyndigas medel

1 § Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. *Lag (2006:1387)*

2 § En medlemsbank eller ett kreditmarknadsföretag som enligt 3 kap. 7 § andra stycket har medgett att påbörja sin rörelse med ett lägre startkapital än motsvarande fem miljoner euro får under rörelsens gång ha en kapitalbas som understiger det beloppet men som motsvarar minst

- a) två miljoner euro om balansomslutningen överstiger etthundra men inte tvåhundra miljoner kronor eller, om institutet har sin redovisning i euro, tolv men inte tjugofyra miljoner euro,
- b) tre miljoner euro om balansomslutningen överstiger tvåhundra men inte trehundra miljoner kronor eller, om institutet har sin redovisning i euro, tjugofyra men inte trettiosex miljoner euro,
- c) fyra miljoner euro om balansomslutningen överstiger trehundra men inte fyrahundra miljoner kronor eller, om institutet har sin redovisning i euro, trettiosex men inte fyrtioåtta miljoner euro.

Om balansomslutningen överstiger fyrahundra miljoner kronor eller, om institutet har sin redovisning i euro, sextio miljoner euro, skall institutet ha en kapitalbas motsvarande minst fem miljoner euro.

Kapitalbasens storlek enligt första och andra styckena skall beräknas efter den kurs som gällde vid beslut om tillstånd enligt 3 kap.

3 § Ett kreditinstituts kapitalbas får inte understiga det belopp som enligt 3 kap. 5–7 §§ krävdes när rörelsen påbörjades.

Om en medlemsbank eller ett kreditmarknadsföretag med stöd av 2 § första stycket får ha en lägre kapitalbas än motsvarande fem miljoner euro, gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som enligt nämnda stycke krävts för institutet.

Motbok

4 § Motbok eller annat bevis, som en bank utfärdar om tillgodohavande på räkning, skall ställas till viss person och innehålla uppgift om att överlåtelse får ske bara till viss person och att överlåtelse bör anmälas hos banken.

Banken får inte träffa förbehåll om rätt för banken att åberopa betalning till någon annan än rätt innehavare av en motbok.

I fråga om efterlysning och dödande av förkommen motbok gäller särskilda bestämmelser. *Lag (2004:444)*

Omyndigas medel

5 § Om ett bevis som avses i 9 kap. 8 § andra stycket föräldrabalken har visats upp ska detta antecknas på ett sätt som gör förhållandet känt inom banken eller kreditmarknadsföretaget. Anteckning av motsvarande slag ska göras om inskränkningar i

1. föräldrars rätt att förfoga över insatta medel som följer av 13 kap. 8 § föräldrabalken eller av beslut som har fattats enligt 13 kap. 19 § föräldrabalken, och
2. förmyndares, förvaltares och gode mäns rätt att förfoga över medel som följer av beslut som har fattats enligt 14 kap. 21 § föräldrabalken. *Lag (2008:913)*

10 kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för bankaktiebolag

1 § För bankaktiebolag gäller föreskrifterna för aktiebolag i allmänhet, om inte något annat följer av denna lag eller är särskilt föreskrivet. Hänvisningar i aktiebolagslagen (2005:551) till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i aktiebolagslagen.

I fråga om bankaktiebolag ska det som föreskrivs om Bolagsverket i

1. 2 kap. 1 § tredje stycket, 8 kap. 9 och 30 §§ och 37 § andra stycket aktiebolagslagen i stället gälla Finansinspektionen, och
2. 23 kap. 21 a § samma lag i stället gälla Finansinspektionen eller regeringen.

Lag (2009:711)

Aktiekapital

2 § Ett bankaktiebolags aktiekapital skall bestämmas med hänsyn till den planerade rörelsens omfattning och art. *Lag (2005:932)*

Teckning av aktier

3 § Om teckning av aktier innebär att någon som inte har prövats enligt 3 kap. 2 § första stycket 3 samt andra och tredje styckena kommer att ha ett kvalificerat innehav i bankaktiebolaget, får bolaget inte bildas utan att en sådan prövning av aktietecknaren görs. Om denne vid den prövningen inte anses lämplig, får bolaget inte heller bildas.

Lag (2009:361)

Bolagsstämma

4 § Utöver vad som föreskrivs om upplysningsplikt och insyn i 7 kap. 32 och 36 §§ aktiebolagslagen (2005:551) gäller att upplysningar får lämnas bara om det kan göras utan nämnvärd olägenhet för någon enskild person.

Bestämmelserna i 7 kap. 34 och 35 §§ aktiebolagslagen skall tillämpas också när styrelsen har funnit att en upplysning som har begärts enligt 7 kap. 32 § aktiebolagslagen inte kan lämnas till aktieägare utan nämnvärd olägenhet för någon enskild person. *Lag (2005:932)*

Bolagets ledning

5 § Ett bankaktiebolag skall ha en styrelse med minst tre ledamöter. Flertalet av ledamöterna skall vara personer som inte är anställda i banken eller i företag som ingår i en koncern där banken är moderbolag. *Lag (2005:932)*

6 § I ett bankaktiebolag skall styrelsen utse en verkställande direktör. Bolagets verkställande direktör får inte vara ordförande i styrelsen. *Lag (2005:932)*

7 § Ett bemyndigande att företräda bolaget och att teckna dess firma enligt 8 kap. 37 § första stycket aktiebolagslagen (2005:551) får bara lämnas till två eller flera personer i förening. Ingen annan inskränkning får registreras. *Lag (2005:932)*

8 § Bolagsstämmans ordförande skall innan styrelseval förrättas i ett bankaktiebolag lämna uppgift till stämman om vilka uppdrag den som valet gäller innehar i andra företag. *Lag (2005:932)*

Revision

9 § Ett bankaktiebolag ska ha minst en revisor. Minst en revisor som bolagsstämman utsett ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen.

Om bolagsstämman inte har utsett en auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen, är bestämmelserna om länsstyrelseförordnande i 9 kap. 25 och 27 §§ aktiebolagslagen (2005:551) tillämpliga. *Lag (2010:843)*

10 § Utöver vad som föreskrivs om upplysningsplikt gentemot bolagsstämman i 9 kap. 45 § samt 10 kap. 17 och 22 §§ aktiebolagslagen (2005:551) gäller att upplysningar får lämnas bara om det kan göras utan nämnvärd olägenhet för någon enskild person. *Lag (2005:932)*

11 § I 13 kap. 10 § finns bestämmelser om revisors och särskild granskares rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen. *Lag (2005:932)*

Egen aktie som säkerhet

12 § Ett bankaktiebolag får ta emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant, om dessa aktier utgör en mindre del av de aktier som lämnas som säkerhet för en kredit. *Lag (2005:932)*

12 a § Vid tillämpningen av 9 kap. 17 § och 10 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551) om jäv för revisor och lekmannarevisor skall bankaktiebolag anses som aktiebolag som avses i 9 kap. 13 eller 14 § samma lag. *Lag (2006:405)*

Minskning av aktiekapitalet m.m.

13 § Skall minskningsbeloppet användas helt eller delvis för ändamål som avses i 20 kap. 1 § första stycket 2 eller 3 aktiebolagslagen (2005:551), får bankaktiebolaget inte verkställa minskningsbeslutet utan tillstånd från allmän domstol.

Finansinspektionen får medge att minskning av aktiekapitalet får ske utan tillstånd från allmän domstol, om bankaktiebolaget samtidigt med minskningen vidtar åtgärder som medför att varken bolagets bundna egna kapital eller dess aktiekapital minskar till följd av beslutet om minskning. *Lag (2005:932)*

14 § I stället för bestämmelserna i 20 kap. 24–29 §§ aktiebolagslagen (2005:551) skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas.

Tillstånd enligt 13 § skall sökas senast två månader efter det att minskningsbeslutet har registrerats. Ett bevis om registreringen skall följa med ansökan.

Domstolen skall utan dröjsmål inhämta Finansinspektionens yttrande om och i så fall i vilken utsträckning minskningen kan komma att inverka på insättarnas rätt. Om domstolen med hänsyn till yttrandets innehåll finner att minskningen inte bör verkställas, skall ansökan genast avslås. I annat fall skall domstolen kalla bolagets borgenärer och förelägga dem som vill motsätta sig ansökan att senast en viss dag skriftligen anmäla detta hos domstolen. Domstolen skall dock inte kalla borgenärer, vilkas anspråk avser en fordran på lön, pension eller annan ersättning som omfattas av lönegaranti enligt lönegarantilagen (1992:497). I föreläggandet skall det anges att den som inte har gjort en anmälan enligt denna paragraf skall anses ha medgett ansökan. I kallelsen skall ett kortfattat sammandrag av inspektionens yttrande tas in. Domstolen skall se till att kallelsen skyndsamt kungörs i Post- och Inrikes Tidningar.

Tillstånd skall ges, om ingen av de borgenärer som har kallats motsätter sig ansökan eller om det visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar. Att en insättare motsätter sig ansökan utgör dock inte något hinder, om inspektionens yttrande ger grund för att ge tillstånd. *Lag (2005:932)*

15 § I stället för 20 kap. 30 § aktiebolagslagen (2005:551) skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas.

Under tre år efter registreringen av ett beslut om minskning av aktiekapitalet för förlusttäckning får vinstutdelning inte beslutas utan tillstånd från allmän domstol. Tillstånd behövs dock inte om aktiekapitalet efter eller i samband med minskningsbeslutet har ökat med minst minskningsbeloppet. I fråga om domstolens tillstånd gäller 14 § i tillämpliga delar. *Lag (2005:932)*

16 § I stället för 20 kap. 35 § aktiebolagslagen (2005:551) skall bestämmelserna i denna paragraf tillämpas.

Minskning av reservfonden får ske för

1. täckning av förlust, om det inte finns fritt eget kapital som motsvarar förlusten,
2. ökning av aktiekapitalet genom fondemission eller nyemission av aktier, och
3. återbetalning till aktieägarna eller annat ändamål, om allmän domstol med tillämpning av 14 § ger tillstånd till minskningen. *Lag (2005:932)*

Lån från bolaget till aktieägare m.fl.

17 § I stället för bestämmelserna i 21 kap. aktiebolagslagen (2005:551) gäller bestämmelserna i denna paragraf och i 8 kap. 5 §.

Ett bankaktiebolag får ge förskott, lämna lån eller ställa säkerhet för lån i syfte att gäldenären skall förvärva aktier i bolaget eller överordnat bolag i samma koncern, bara om det därefter finns full täckning för det bundna egna kapitalet. Vid beräkningen av om det finns full täckning för det bundna egna kapitalet skall förskott och lån enligt första meningen behandlas som fordringar utan värde samt säkerheter enligt första meningen behandlas som bolagets skuld.

Även om det inte finns något hinder enligt andra stycket får förskott, lån eller säkerhet lämnas endast i den mån det framstår som försvarligt med hänsyn till

1. de krav som verksamhetens art, omfattning och risker ställer på storleken av det egna kapitalet, och
2. bolagets konsolideringsbehov, likviditet och ställning i övrigt. *Lag (2005:932)*

Fusion

18 § Ett bankaktiebolag får vara överlåtande bolag vid en fusion bara om ett annat bankaktiebolag eller en motsvarande juridisk person med hemvist i en annan stat inom EES än Sverige är övertagande bolag. *Lag (2009:711)*

19 § Vid fusion med ett bankaktiebolag tillämpas inte 23 kap. 19–21, 22–24 och 45 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället tillämpas 20–22 §§ detta kapitel. I 24 och 25 §§ finns särskilda bestämmelser om fusion genom absorption av helägt dotterbolag.

Lag (2009:711)

20 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag, ska såväl överlåtande som övertagande bolag ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt ska prövas av regeringen.

Vid fusion genom kombination ska bolagen dessutom ansöka om tillstånd enligt 3 kap. 2 § och godkännande av bolagsordningen enligt 3 kap. 3 § för det övertagande bolaget. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i Sverige.

Ansökan enligt första stycket ska ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag och, om fusionsplanen har registrerats enligt 23 kap. 14 § första stycket aktiebolagslagen (2005:551), senast två år efter det att fusionsplanen kungjorts enligt 27 kap. 3 § aktiebolagslagen.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska vidare underrätta Bolagsverket om lagakraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Lag (2009:711)

21 § Vid behandlingen av en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan skall prövas att bolagens borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till de fusionerande bolagens ekonomiska förhållanden och om borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet. *Lag (2005:932)*

22 § En ansökan enligt 20 § ska avslås om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot bolagsordningen,
2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen,
3. vid kombination, revisorsyttrandena enligt 23 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) inte utvisar att de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta,

4. bolagens borgenärer inte har tillförsäkrats en sådan betryggande säkerhet som avses i 21 § eller de fusionerande bolagens ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att fusionen inte kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, eller
5. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset.

Om ansökan inte kan bifallas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får tillståndsfrågan förklaras vilande under högst sex månader. *Lag (2009:711)*

23 § I stället för det som föreskrivs i 23 kap. 25 § andra stycket aktiebolagslagen (2005:551) om tidpunkten för anmälan av fusionen för registrering ska anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd att verkställa fusionsplanen har vunnit laga kraft eller regeringen har meddelat ett sådant tillstånd.

Lag (2009:711)

24 § Fusion genom absorption av ett helägt dotterbolag får ske även om det i dotterbolaget finns egendom som bankaktiebolaget inte får förvärva enligt denna lag. Sådan egendom måste avyttras senast ett år från registreringen. Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen förlänga denna frist. *Lag (2005:932)*

25 § Vid absorption av ett helägt dotterbolag tillämpas inte 23 kap. 32 och 33 §§ aktiebolagslagen (2005:551). I stället gäller vad som sägs i denna paragraf.

Moderbolaget skall ansöka om tillstånd att verkställa fusionsplanen. Ansökan skall ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande hos moderbolaget och, om fusionsplanen har registrerats enligt 23 kap. 30 § aktiebolagslagen, senast två år efter det att uppgift om att planen har registrerats har kungjorts. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

I fråga om ett sådant ärende gäller bestämmelserna i 21 och 22 §§ i tillämpliga delar. Vad som sägs om överlåtande bolag skall avse dotterbolag och vad som sägs om övertagande bolag skall avse moderbolag.

Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt andra stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. Bolagsverket skall efter en sådan underrättelse registrera tillståndet enligt 23 kap. 34 § aktiebolagslagen. *Lag (2007:316)*

25 a § I stället för 23 kap. 50 § andra stycket aktiebolagslagen (2005:551) gäller följande. Det särskilda bokslutet ska innehålla en balansräkning och en resultaträkning. När dessa handlingar upprättas ska bestämmelserna i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag tillämpas. Det särskilda bokslutet ska dessutom innehålla vissa tilläggsupplysningar och specifikationer. Därvid gäller 6 kap. 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078) i tillämpliga delar. Bokslutet ska undertecknas och ges in till registreringsmyndigheten inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. *Lag (2010:1530)*

25 b § I stället för föreskrifterna i 23 kap. 52 § tredje stycket aktiebolagslagen (2005:551) om att väcka talan gäller följande. Utöver det som föreskrivs i 7 kap. 51 § första stycket aktiebolagslagen och 23 kap. 52 § första stycket samma lag får talan inte väckas efter det att Finansinspektionen genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd att verkställa fusionsplanen enligt 20–22 §§ detta kapitel eller regeringen har meddelat ett sådant tillstånd. *Lag (2009:711)*

Delning

26 § När ett bankaktiebolag deltar i en delning tillämpas 27–30 §§.

Ett bankaktiebolag får inte genom delning överlåta verksamhet som bara får drivas efter tillstånd eller registrering till ett bolag som inte har tillstånd eller inte har registrerats. *Lag (2005:932)*

27 § Ett bankaktiebolag behöver inte underrätta sina kända borgenärer enligt 24 kap. 21 § aktiebolagslagen (2005:551). *Lag (2005:932)*

28 § Bolagsverket skall inte kalla ett bankaktiebolags borgenärer enligt 24 kap. 24 § aktiebolagslagen (2005:551). I stället skall verket inhämta ett yttrande från Finansinspektionen. Av yttrandet skall det framgå om

1. bankaktiebolagets borgenärer tillförsäkrats en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till de deltagande bolagens ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet, och
2. de deltagande bolagens ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att delningen kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen.

Lag (2005:932)

29 § När Finansinspektionen kommit in med sitt yttrande och den tid inom vilken borgenärerna kan motsätta sig ansökan enligt 24 kap. 25 § aktiebolagslagen (2005:551) har gått ut, skall Bolagsverket överlämna ärendet till tingsrätten i den ort där styrelsen i det överlåtande bolaget har sitt säte. *Lag (2005:932)*

30 § I stället för bestämmelsen i 24 kap. 26 § aktiebolagslagen (2005:551) gäller att allmän domstol skall avslå en ansökan om tillstånd att verkställa delningsplanen om

1. det inte av Finansinspektionens yttrande framgår att
 - a) bankaktiebolagets borgenärer har tillförsäkrats en sådan betryggande säkerhet som avses i 28 § 1, eller
 - b) de deltagande bolagens ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att delningen kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, och
2. det inte visas att de borgenärer som har motsatt sig ansökan har fått full betalning eller har betryggande säkerhet för sina fordringar.

Att någon av bankaktiebolagets borgenärer motsätter sig ansökan innebär inte att ansökan skall avslås, om Finansinspektionens yttrande ger grund för att ge tillstånd.

Om domstolen anser det nödvändigt får den begära att Finansinspektionen kompletterar sitt yttrande. *Lag (2005:932)*

Likvidation

31 § Förutom i de fall som anges i 25 kap. 12, 17, 21, 50 och 51 §§ aktiebolagslagen (2005:551) skall allmän domstol besluta att ett bankaktiebolag skall gå i likvidation om tillståndet att driva bankrörelse har återkallats utan att bolaget i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse. *Lag (2005:932)*

31 §² Förutom i de fall som anges i 25 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) ska Bolagsverket besluta att ett bankaktiebolag ska gå i likvidation om tillståndet att driva bankrörelse har återkallats utan att bolaget i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse. *Lag (2011:898)*

32 § Vid tillämpningen av 25 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551) skall vad som där sägs i första stycket 2 om 8 kap. 3 § första stycket och 16 § årsredovisningslagen (1995:1554) i stället avse 8 kap. 5 och 8 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. *Lag (2005:932)*

33 § Ansökan om likvidation av ett bankaktiebolag enligt 31 § detta kapitel eller 25 kap. 11 eller 17 § aktiebolagslagen (2005:551) får också göras av Finansinspektionen. *Lag (2005:932)*

34 § Utöver vad som föreskrivs i 25 kap. 45 § aktiebolagslagen (2005:551) gäller att något beslut om att en likvidation skall upphöra och bankaktiebolagets verksamhet återupptas inte får fattas, om bolagets tillstånd att driva bankrörelse har återkallats.

Lag (2005:932)

² Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:898) [red.anm.].

Firma

35 § Ett bankaktiebolags firma skall innehålla ordet bank. *Lag (2005:932)*

36 § Ett bankaktiebolag som har övertagit en sparbanks rörelse vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda ordet sparbank i sin firma. Detsamma gäller ett bankaktiebolag som senare har övertagit en sådan rörelse. *Lag (2005:932)*

Skadestånd

37 § Vad som i 29 kap. 1–3 §§ aktiebolagslagen (2005:551) föreskrivs om ansvar vid överträdelse av där angivna bestämmelser gäller för bankaktiebolag även vid överträdelse av denna lag och lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. *Lag (2006:1387)*

Särskilda bestämmelser för europabolag

38 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 25.2 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (SE-förordningen), när ett beslut har meddelats enligt 20–22 §§ eller 25 § och beslutet har vunnit laga kraft. *Lag (2009:711)*

39 § När ett europabolag som har tillstånd att driva bankrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat, tillämpas inte 10–15 §§ lagen (2004:575) om europabolag. I stället tillämpas 40–42 §§ detta kapitel. *Lag (2005:932)*

40 § Om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ska bolaget ansöka om tillstånd till flyttningen. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

Ansökan ska ges in inom en månad från bolagsstämmans beslut om flyttning.

Till ansökan ska följande handlingar fogas:

1. en kopia av protokollet från den bolagsstämma där beslut om flyttning fattades,
2. en kopia av förslaget om flyttning, och
3. en kopia av den redogörelse som avses i artikel 8.3 i SE-förordningen.

Om bolaget inte har fogat de handlingar som anges i tredje stycket till ansökan eller om det finns något annat hinder mot att ta upp ansökan till prövning, ska bolaget föreläggas att inom viss tid yttra sig eller avhjälpa bristen. Om bolaget inte gör detta, ska ansökan avvisas.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om laga-kraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Lag (2009:711)

40 a § Under den tid som Finansinspektionens eller regeringens handläggning av en ansökan enligt 40 § pågår får Skatteverket besluta om att bolaget under en viss tid om högst tolv månader inte får flytta sitt säte till en annan stat. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl, men bara med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Finansinspektionens eller regeringens handläggning av ansökan enligt 40 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket bara om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos bolaget, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av en flyttning av sätet. *Lag (2009:711)*

41 § Tillstånd till flyttningen av säte skall meddelas om

1. bolagets borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8.15 i SE-förordningen.

Lag (2005:932)

42 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när beslut har meddelats enligt 41 § och beslutet har vunnit laga kraft.

Lag (2005:932)

43 § I fråga om europabolag med ett sådant förvaltningsystem som avses i artiklarna 39–42 i SE-förordningen (dualistiskt organiserade europabolag) skall vad som sägs i följande bestämmelser i denna lag om ett bankaktiebolags styrelse eller dess ledamöter tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 1 kap. 12 § om meddelandeförbud,
- 3 kap. 2 § första stycket 4 om ledningsprövning,
- 8 kap. 5 § första stycket 1 om avtal om tjänster med eller till förmån för styrelseledamot,
- 10 kap. 4 § andra stycket om upplysningsplikt mot stämman,
- 10 kap. 5 § andra meningen om styrelsens sammansättning,
- 10 kap. 8 § om uppdrag i andra företag,
- 13 kap. 12 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen och närvara vid sådant sammanträde och delta i överläggningarna, samt
- 15 kap. 2 § om återkallelse av tillstånd.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag framgår att de i första stycket angivna bestämmelserna om styrelsen eller dess ledamöter skall tillämpas också på ett europabolags lednings- eller förvaltningsorgan eller dess ledamöter.

Lag (2006:612)

11 kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för kreditmarknadsbolag

1 § Det som enligt 10 kap. gäller för bankaktiebolag ska även gälla för kreditmarknadsbolag utom bestämmelserna om fusion i 18 §, om likvidation i 31–34 §§ och om firma i 35 och 36 §§.

Bestämmelserna om fusion i 10 kap. 19–25 b §§ gäller bara vid fusion mellan ett kreditmarknadsbolag och ett annat bolag och bara om en bank inte är övertagande bolag. Ärenden som avser tillstånd enligt 20, 25 eller 40 § prövas av Finansinspektionen.

Lag (2009:711)

2 § Ansökan om likvidation av ett kreditmarknadsbolag enligt 25 kap. 11 eller 17 § aktiebolagslagen (2005:551) får också göras av Finansinspektionen. *Lag (2005:932)*

12 kap. Särskilda associationsrättsliga bestämmelser för kreditmarknadsföreningar

1 § För kreditmarknadsföreningar gäller föreskrifterna för ekonomiska föreningar i allmänhet, om inte något annat följer av denna lag eller är särskilt föreskrivet. Hänvisningar i lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar till bestämmelser i samma lag ska i förekommande fall avse de bestämmelser i denna lag som gäller i stället för eller utöver bestämmelserna i lagen om ekonomiska föreningar.

Det som föreskrivs om Bolagsverket i 12 kap. 13 § lagen om ekonomiska föreningar ska, i fråga om kreditmarknadsföreningar, i stället gälla Finansinspektionen.

Lag (2009:711)

Insatskapital

2 § Insatserna i en kreditmarknadsförening skall alltid fullgöras i pengar.

Föreningens ledning

3 § Flertalet av ledamöterna i en kreditmarknadsförenings styrelse skall vara personer som inte är anställda i föreningen eller i företag som ingår i en koncern där föreningen är moderföretag.

4 § I en kreditmarknadsförening skall styrelsen utse en verkställande direktör. Föreningens verkställande direktör får inte vara ordförande i styrelsen.

5 § Rätten att teckna en kreditmarknadsförenings firma får utövas bara av två eller flera personer i förening om inte annat följer av bestämmelserna i 6 kap. 12 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Ingen annan inskränkning får registreras.

6 § Föreningsstämman ordförande skall innan styrelseval förrättas i en kreditmarknadsförening lämna uppgift till stämman om vilka uppdrag den som valet gäller innehar i andra företag.

Föreningsstämma

7 § Utöver vad som föreskrivs om upplysningsplikt i 7 kap. 11 § första stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller att upplysningar får lämnas bara om det kan göras utan nämnvärd olägenhet för enskild.

Bestämmelserna i 7 kap. 11 § tredje stycket lagen om ekonomiska föreningar skall tillämpas också när styrelsen funnit att en upplysning som har begärts enligt 7 kap. 11 § första och andra styckena samma lag inte kan lämnas till medlem utan nämnvärd olägenhet för enskild. *Lag (2004:444)*

7 a § I stället för det som föreskrivs i 7 kap. 17 § femte stycket första meningen lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om att väcka talan gäller följande. Utöver det som föreskrivs i 7 kap. 17 § andra stycket lagen om ekonomiska föreningar får talan inte väckas efter det att Finansinspektionen genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd att verkställa fusionsplanen enligt 14–16 §§ detta kapitel.

Lag (2009:711)

Revision

8 § I en kreditmarknadsförening skall minst en revisor väljas av föreningsstämman.

9 § Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en kreditmarknadsförening.

Minst en revisor som stämman utsett skall vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som avlagt revisorsexamen.

9 a § Vid tillämpningen av 8 kap. 7 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om jäv för revisor skall kreditmarknadsföreningar anses som föreningar som avses i 8 kap. 5 § första eller tredje stycket samma lag. *Lag (2006:405)*

10 § Utöver vad som föreskrivs om upplysningsplikt i 8 kap. 16 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller att upplysningar får lämnas bara om det kan göras utan nämnvärd olägenhet för enskild.

11 § I 13 kap. 10 § finns bestämmelser om revisorers och särskilda granskares rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen.

Likvidation

12 § Ansökan om likvidation av en kreditmarknadsförening enligt 11 kap. 3, 4 eller 4 a § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar får också göras av Finansinspektionen.

Fusion

13 § Vid fusion med en kreditmarknadsförening tillämpas inte 12 kap. 10–12, 14–16 och 35 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. I stället tillämpas 14–16 §§ detta kapitel. När fusionen avser en kreditmarknadsförening och ett helägt dotteraktiebolag gäller 14–16 §§ i tillämpliga delar. Det som föreskrivs där om överlåtande förening ska i stället avse dotteraktiebolaget. *Lag (2009:711)*

14 § När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga föreningar, ska såväl överlåtande som övertagande förening ansöka om tillstånd att verkställa planen. Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan göras av den eller de svenska föreningar som deltar i fusionen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen.

Vid fusion genom kombination ska föreningarna dessutom ansöka om tillstånd enligt 3 kap. 2 § och godkännande av stadgarna enligt 3 kap. 3 § för den övertagande föreningen. Vid gränsöverskridande fusion gäller detta bara om den övertagande föreningen ska ha sitt hemvist i Sverige.

Ansökan enligt första stycket ska ges in inom en månad efter det att fusionsplanen gäller i samtliga föreningar och senast två år efter det att registreringen av planen har kungjorts enligt 15 kap. 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska vidare underrätta Bolagsverket om laga-kraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Lag (2009:711)

15 § Vid behandlingen av en ansökan om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska Finansinspektionen pröva att föreningarnas borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till de fusionerande föreningarnas ekonomiska förhållanden och om borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet.

Lag (2009:711)

16 § Finansinspektionen ska avslå en ansökan enligt 14 § om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot stadgarna,
2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen,
3. föreningarnas borgenärer inte har tillförsäkrats en sådan betryggande säkerhet som avses i 15 § eller de fusionerande föreningarnas ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att fusionen inte kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, eller
4. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset.

Om ansökan inte kan bifallas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får Finansinspektionen besluta att tillståndsfrågan ska vila under högst sex månader. *Lag (2009:711)*

17 § I stället för det som föreskrivs i 12 kap. 17 § andra stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar om tidpunkten för anmälan av fusionen för registrering ska anmälan göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd att verkställa fusionsplanen har vunnit laga kraft. *Lag (2009:711)*

18 § I stället för 12 kap. 40 § andra stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller följande. Det särskilda bokslutet ska innehålla en balansräkning och en resultaträkning. När dessa handlingar upprättas ska bestämmelserna i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag tillämpas. Det särskilda bokslutet ska dessutom innehålla vissa tilläggsupplysningar och specifikationer. Därvid gäller 6 kap. 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078) i tillämpliga delar. Bokslutet ska

undertecknas och ges in till registreringsmyndigheten inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. *Lag (2010:1530)*

19 § Fusion mellan en kreditmarknadsförening och ett helägt dotteraktiebolag får ske även om det i dotteraktiebolaget finns egendom som kreditmarknadsföreningen inte får förvärva enligt denna lag. Sådan egendom måste avyttras senast ett år från registrering. Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen förlänga denna frist.

Lag (2009:711)

Skadestånd

20 § Vad som i 13 kap. 1–3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar föreskrivs om ansvar vid överträdelse av den lagen, av tillämplig lag om årsredovisning och av stadgarna gäller beträffande kreditmarknadsföreningar även vid överträdelse av denna lag och lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Lag (2006:1387)

Särskilda bestämmelser för europakooperativ

21 § I fråga om skyddet för borgenärer till en kreditmarknadsförening, som deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, ska bestämmelserna i 14–16 §§ om tillstånd att verkställa en fusionsplan tillämpas. *Lag (2009:711)*

22 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (SCE-förordningen), när ett beslut har meddelats enligt 14–16 §§ och beslutet har vunnit laga kraft. *Lag (2009:711)*

23 § När ett europakooperativ som har tillstånd att driva finansieringsrörelse avser att flytta sitt säte från Sverige till en annan stat tillämpas inte 14–20 §§ lagen (2006:595) om europakooperativ. I stället tillämpas 24–26 §§ i detta kapitel. I fråga om skyddet för europakooperativets borgenärer i samband med en flyttning av europakooperativets säte, skall bestämmelserna i 24 och 25 §§ tillämpas. *Lag (2006:612)*

24 § Om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte ska flyttas till en annan stat, ska europakooperativet ansöka om tillstånd till flyttningen. Frågan om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen.

Ansökan ska ges in inom en månad från föreningsstämmans beslut om flyttning.

Till ansökan ska följande handlingar fogas

1. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där beslut om flyttning fattades,
2. en kopia av förslaget om flyttning, och
3. en kopia av den redogörelse som avses i artikel 7.3 i SCE-förordningen.

Om europakooperativet inte har fogat de handlingar som anges i tredje stycket till ansökan eller om det finns något annat hinder mot att ta upp ansökan till prövning, ska europakooperativet föreläggas att inom viss tid yttra sig eller avhjälpa bristen. Om europakooperativet inte gör detta, ska ansökan avvisas.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta Bolagsverket om lagakraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Lag (2009:711)

24 a § Under den tid som Finansinspektionens handläggning av en ansökan enligt 24 § pågår får Skatteverket besluta om att föreningen under en viss tid om högst tolv månader inte får flytta sitt säte till en annan stat. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl, men bara med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Finansinspektionens handläggning av ansökan enligt 24 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket bara om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos europakooperativet, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av en flyttning av sätet. *Lag (2009:711)*

25 § Tillstånd till flyttningen av säte skall meddelas om

1. europakooperativets borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till europakooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. europakooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 7.15 i SCE-förordningen.

Lag (2006:612)

26 § Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när beslut har meddelats enligt 25 § och beslutet har vunnit laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 13 § lagen (2006:595) om europakooperativ. *Lag (2009:711)*

27 § I fråga om europakooperativ som har ett sådant förvaltningsystem som avses i artiklarna 37–41 i SCE-förordningen (dualistiskt organiserade europakooperativ) skall vad som sägs om en kreditmarknadsförenings styrelse eller dess ledamöter i följande bestämmelser i denna lag tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 1 kap. 12 § om meddelandeförbud,
- 3 kap. 2 § första stycket 4 om ledningsprövning,
- 8 kap. 5 § första stycket 1 om avtal om tjänster med eller till förmån för styrelseledamoten,
- 12 kap. 3 § om styrelsens sammansättning,
- 12 kap. 6 § om uppdrag i andra företag,
- 12 kap. 7 § andra stycket om upplysningsplikt mot stämman,
- 13 kap. 12 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen och närvara vid sådant sammanträde och delta i överläggningarna, samt
- 15 kap. 2 § om återkallelse av tillstånd.

Av 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i första stycket om styrelsen eller dess ledamöter skall tillämpas också på ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan eller dess ledamöter.

Lag (2006:612)

28 § Ett europakooperativ skall upprätta årsredovisning och, i förekommande fall koncernredovisning, i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på kreditmarknadsföreningar. *Lag (2006:612)*

29 § Rätten att teckna firman för ett europakooperativ får utövas bara av två eller flera personer i förening, om inte annat följer av 6 kap. 12 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. *Lag (2006:612)*

13 kap. Tillsyn

Registreringsmyndighet

1 § Registreringsmyndighet för banker och filialer till utländska bankföretag är Bolagsverket. Hos registreringsmyndigheten förs ett bankregister. I detta skrivs de uppgifter in som enligt denna lag, aktiebolagslagen (2005:551), sparbankslagen (1987:619), lagen (1995:1570) om medlemsbanker, lagen (1992:160) om utländska filialer m. m. eller andra författningar ska anmälas för registrering eller i övrigt ska tas in i registret.

För registrering av kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsföreningar gäller vad som föreskrivs i aktiebolagslagen respektive lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. För registrering av filialer till utländska kreditföretag gäller lagen om utländska filialer m. m.

Registreringsmyndigheten ska lämna ut uppgifter och handlingar i bankregistret i elektronisk form, om det begärs. *Lag (2007:1465)*

Tillsynen och dess omfattning

2 § Finansinspektionen har tillsyn över kreditinstitut och utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

För ett kreditinstitut omfattar tillsynen att rörelsen drivs enligt

1. denna lag,
2. andra författningar som reglerar institutets verksamhet,
3. institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente, och
4. interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet.

Inspektionen har dessutom tillsyn över att kreditinstitutets ägare och ledning uppfyller lämplighetskraven i denna lag.

För en filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 4 § skall inspektionen se till att institutet följer de lagar och andra författningar som gäller för institutets verksamhet här i landet.

Upplysningar från och undersökningar hos ett kreditinstitut

3 § Ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 § skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

4 § Finansinspektionen får när inspektionen anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som inrättat filial enligt 4 kap. 4 §.

Upplysningar från och undersökningar hos andra företag

5 § Om ett kreditinstitut ingår i en koncern, skall de övriga företagen i koncernen lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet.

6 § Har ett företag fått i uppdrag av ett kreditinstitut att driva någon del av institutets rörelse, får Finansinspektionen genomföra undersökningar hos företaget, om det behövs för tillsynen över institutet. Ett sådant företag skall också lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet.

Samarbete med behöriga myndigheter

6 a § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. *Lag (2006:1387)*

7 § Finansinspektionen skall i samarbete med behörig hemlandsmyndighet utöva tillsyn över att likviditeten är tillfredsställande i en här i landet inrättad filial till ett utländskt kreditinstitut som avses i 4 kap. 1 §.

Efter anmälan till Finansinspektionen kan en behörig myndighet i ett annat land inom EES genomföra en undersökning hos filialen och hos en filial till ett sådant företag som avses i 4 kap. 3 §.

8 § Finansinspektionen skall lämna de uppgifter som en behörig myndighet i ett annat land inom EES behöver för sin tillsyn över ett utländskt kreditinstitut, ett utländskt finansinstitutt eller dotterföretag som driver verksamhet här enligt 4 kap. 1, 2 eller 3 §.

Revision

9 § Finansinspektionen har rätt att förordna en eller flera revisorer att tillsammans med övriga revisorer delta i revisionen av ett kreditinstitut. Inspektionen får när som helst återkalla ett sådant förordnande och utse en ny revisor.

Revisorn har rätt till skäligt arvode från institutet för sitt arbete. Storleken på arvodet bestäms av inspektionen.

Finansinspektionen skall utfärda en instruktion för en revisor som förordnats av inspektionen. En revisor som förordnats av Finansinspektionen skall oavsett stämmans anvisningar följa den instruktion som inspektionen har utfärdat.

10 § En revisor eller en särskild granskare skall omgående rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett kreditinstitut får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar institutets verksamhet,
2. kan påverka institutets fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551), 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 4 a kap. 14 och 15 §§ sparbankslagen (1987:619) eller 7 a kap. 14 och 15 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag i kreditinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller i ett företag som har en likartad förbindelse med institutet. *Lag (2005:932)*

Upprättande av särskild balansräkning

11 § Styrelsen i en sparbank, en medlemsbank eller i en kreditmarknadsförening är skyldig att genast låta upprätta en särskild balansräkning, om det finns skäl att anta att institutet inte kan uppfylla kravet på kapitaltäckning enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Balansräkningen skall granskas av institutets revisor. Om granskningen visar att kravet inte är uppfyllt, skall institutets styrelse genast underrätta Finansinspektionen.

Lag (2006:1387)

Sammanfattande av styrelse eller stämma

12 § Finansinspektionen får sammankalla styrelsen i ett kreditinstitut. Om styrelsen inte har rättat sig efter en begäran från inspektionen om att kalla till extra stämma, får inspektionen utfärda en sådan kallelse.

Företrädare för inspektionen får närvara vid stämma och vid ett sådant styrelsesammanträde som inspektionen har sammankallat samt delta i överläggningarna.

Allmänt ombud vid konkurs

13 § När ett kreditinstitut har försatts i konkurs, skall Finansinspektionen förordna ett allmänt ombud. Det allmänna ombudet skall som konkursförvaltare delta i konkursboets förvaltning tillsammans med den eller de förvaltare som utses enligt konkurslagen (1987:672).

Det allmänna ombudet kan beträffande medförvaltare göra en sådan framställning som avses i 7 kap. 5 § konkurslagen.

Även om beslut om delning av konkursboets förvaltning har fattats, får det allmänna ombudet delta i förvaltningen i dess helhet.

Bestämmelserna i konkurslagen om arvode till konkursförvaltare gäller också det allmänna ombudet.

Finansinspektionens befogenheter vid ett kreditinstituts likvidation

14 § Under ett kreditinstituts likvidation har Finansinspektionen samma befogenheter i fråga om likvidatorerna och stämman som inspektionen annars har i fråga om styrelsen och stämman.

Pensions- eller personalstiftelse

15 § Om en pensionsstiftelse eller en personalstiftelse hör till ett kreditinstitut och stiftelsens förmögenhet huvudsakligen kommer från medel som tillskjutits av kreditinstitutet, skall Finansinspektionen se till att stiftelsens tillgångar är placerade på ett sätt som bereder skälig säkerhet. Vid den bedömningen skall stiftelsens ändamål beaktas och hänsyn tas till vad som föreskrivs i denna lag om placering av ett instituts medel. Om stiftelsens tillgångar inte har placerats på ett tillfredsställande sätt, får inspektionen förelägga stiftelsen att göra rättelse.

Den som företräder stiftelsen skall på Finansinspektionens begäran hålla stiftelsens kassa och övriga tillgångar samt böcker, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning. Han eller hon skall även lämna inspektionen alla de upplysningar om stiftelsen som inspektionen begär.

Avgifter till Finansinspektionen

16 § Kreditinstitut och utländska kreditinstitut med filial här i landet skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet. Detsamma gäller sådana företag som avses i 4 kap. 3 § och som har filial här i landet.

14 kap. Särskilt om prövningen av ägares lämplighet

1 § Ett direkt eller indirekt förvärv av aktier eller andelar i ett kreditinstitut, som medför att förvärvarens sammanlagda innehav utgör ett kvalificerat innehav, får ske bara efter tillstånd av Finansinspektionen. Detsamma gäller förvärv som innebär att ett kvalificerat innehav ökas

1. så att det uppgår till eller överstiger 20, 30 eller 50 procent av kapitalet eller röstetalet för samtliga aktier eller andelar, eller
2. så att institutet blir dotterföretag.

Tillstånd enligt första stycket ska inhämtas före förvärvet. Ansökan om tillstånd ska göras skriftligen. Om förvärvet har gjorts genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller på annat liknande sätt, krävs i stället tillstånd för att förvärvaren ska få behålla aktierna eller andelarna. Förvärvaren ska då ansöka om tillstånd inom sex månader efter förvärvet.

Finansinspektionen ska inom två arbetsdagar från det att en fullständig ansökan kommit in till inspektionen skicka en bekräftelse till förvärvaren om att ansökan har tagits emot. *Lag (2009:361)*

2 § Tillstånd ska ges till förvärv som avses i 1 §, om förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut och det kan antas att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Hänsyn ska tas till förvärvarens sannolika påverkan på verksamheten i kreditinstitutet.

Vid bedömningen enligt första stycket ska förvärvarens anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas

1. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för kreditinstitutet eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift,
2. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att kreditinstitutets rörelse drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet, och
3. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om förvärvaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av förvärvarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan kreditinstitutet och någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.
Lag (2009:361)

2 a §³ Frågan om tillstånd enligt 2 § får avgöras först efter samråd med behörig myndighet i ett annat land inom EES om förvärvaren är

1. ett i det landet auktoriserat utländskt kreditinstitut, företag för elektroniska pengar, försäkringsföretag eller värdepappersföretag, eller ett i det landet hemmahörande förvaltningsbolag som där har tillstånd att driva verksamhet enligt bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag),
2. ett moderföretag till ett sådant företag som avses i 1, eller
3. en fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett sådant företag som avses i 1.

Lag (2011:883)

2 b § Finansinspektionens beslut i en fråga om tillstånd till förvärv som avses i 1 § ska meddelas inom 60 arbetsdagar efter det att den bekräftelse som avses i 1 § tredje stycket skickades (bedömningsperioden). Om Finansinspektionen begär kompletterande uppgifter kan bedömningsperioden förlängas.

Finansinspektionen ska anses ha beviljat tillstånd till förvärvet, om inspektionen inte inom bedömningsperioden har meddelat beslut i fråga om ansökan.

Om Finansinspektionen beviljar tillstånd till ett förvärv, får inspektionen besluta en viss tid inom vilken förvärvet ska genomföras. Inspektionen får besluta att förlänga tiden.
Lag (2009:361)

3 § Den som har beslutat att avyttra ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i ett kreditinstitut eller en så stor del av ett sådant kvalificerat innehav att innehavet därigenom kommer att understiga någon av de i 1 § första stycket angivna gränserna ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om det.
Lag (2009:361)

4 § När ett kreditinstitut får kännedom om att aktier eller andelar i institutet förvärvats enligt 1 § eller avyttrats enligt 3 §, skall institutet snarast anmäla förvärvet eller avyttringen till Finansinspektionen.

När ett kreditinstitut i annat fall får kännedom om att det har nära förbindelser med någon annan, skall institutet snarast anmäla det till Finansinspektionen.

Ett annat kreditinstitut än en sparbank skall årligen till Finansinspektionen anmäla namnen på de ägare som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i institutet samt storleken på innehaven.

5 § Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i ett kreditinstitut, skall den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till Finansinspektionen.

6 § Finansinspektionen får besluta att den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i ett kreditinstitut vid stämman inte får företräda fler aktier eller andelar än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om innehavaren motverkar eller kan antas komma att motverka att kreditinstitutets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet,

³ Denna lydelse träder i kraft den 1 augusti 2011 enligt lag (2011:883) [red.anm.].

2. om innehavaren i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet,
3. om innehavaren är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller
4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 §, får Finansinspektionen besluta att innehavaren vid stämman inte får företräda aktierna eller andelarna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar, får innehavaren inte företräda aktierna eller andelarna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet. *Lag (2009:361)*

7 § Finansinspektionen får förelägga en ägare som avses i 6 § första stycket att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat. En ägare som avses i 6 § andra eller tredje stycket får föreläggas att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet inte står i strid med inspektionens beslut.

8 § Aktier eller andelar som omfattas av förbud enligt 6 § eller föreläggande enligt 7 § skall inte räknas med när det fordras samtycke av ägare till en viss del av aktierna eller andelarna i kreditinstitutet för att ett beslut skall bli giltigt eller en befogenhet skall få utövas. Detta gäller dock inte om en förvaltare har förordnats enligt 9 §.

9 § Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen begära att tingsrätten förordnar en lämplig person att som förvaltare företräda sådana aktier eller andelar som enligt 6 § inte får företrädas av ägaren. En sådan ansökan prövas av tingsrätten i den ort där ägaren har sitt hemvist eller, om ägaren inte har hemvist i Sverige, av Stockholms tingsrätt.

En förvaltare har rätt till skälig ersättning för arbete och utlägg. Ersättningen skall betalas av ägaren till aktierna eller andelarna och skall på begäran förskottas av kreditinstitutet. Om den betalningsskyldige inte godtar förvaltarens anspråk, fastställs ersättningen av tingsrätten.

10 § Om ett kreditinstitut har nära förbindelser med någon annan och det hindrar en effektiv tillsyn av kreditinstitutet, får Finansinspektionen förelägga innehavare av aktier eller andelar som medför att förbindelserna är nära att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att så inte längre är fallet.

Finansinspektionen får även besluta att den eller de som omfattas av ett beslut enligt första stycket inte får företräda aktierna eller andelarna vid stämman. I så fall skall bestämmelserna i 9 § tillämpas.

15 kap. Ingripanden

Ingripande mot kreditinstitut

1 § Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, skall Finansinspektionen ingripa.

Ingripande sker genom utfärdande av föreläggande att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig skall kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. *Lag (2006:1387)*

2 § Om någon som ingår i ett kreditinstitutets styrelse eller är dess verkställande direktör inte uppfyller de krav som anges i 3 kap. 2 § 4, skall Finansinspektionen återkalla institutets tillstånd. Det får dock ske bara om inspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör.

I stället för att återkalla tillståndet, får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre får vara det. Finansinspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess institutet utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör.

3 § Finansinspektionen skall återkalla ett kreditinstitutets tillstånd om institutet

1. inte har anmälts för registrering inom föreskriven tid eller anmälan har avskrivits eller avslagits genom ett beslut som har vunnit laga kraft,
2. inte inom ett år från det tillstånd beviljades har börjat driva sådan rörelse som tillståndet avser,
3. har förklarat sig avstå från tillståndet,
4. har överlåtit hela sin rörelse,
5. under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan rörelse som tillståndet avser, eller
6. försatts i konkurs eller om beslut fattats om att institutet skall träda i tvångslikvidation.

I fall som avses i första stycket 2 och 5 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt. *Lag (2005:1055)*

4 § Om tillståndet återkallas får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av rörelsen skall ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta rörelsen.

5 § Har Finansinspektionen av en behörig myndighet underrättats om att ett svenskt kreditinstitut överträtt föreskrifter som gäller i det landet för sådana institut, skall inspektionen vidta de åtgärder som anges i 1–4 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som avses där. Inspektionen skall underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

6 § Ärenden som rör ingripanden enligt 1–5 §§ mot en bank prövas av regeringen om ärendet är av principiell betydelse eller av särskild vikt. Regeringens prövning sker efter anmälan av Finansinspektionen.

Straffavgift

7 § Om ett kreditinstitut har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1 §, får Finansinspektionen besluta att institutet skall betala en straffavgift. Om regeringen beslutar om anmärkning eller varning får den överlämna till inspektionen att besluta om straffavgift skall betalas.

Avgiften tillfaller staten.

8 § Straffavgiften skall fastställas till lägst femtusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av kreditinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven enligt 6 kap. 1 §.

9 § När straffavgiftens storlek fastställs, skall särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelserna har pågått.

Förseningsavgift

10 § Om ett kreditinstitut underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 16 kap. 1 § 5, får Finansinspektionen besluta att institutet skall betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten. *Lag (2005:197)*

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

11 § Straffavgiften eller förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

12 § Finansinspektionens beslut att påföra straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 11 §.

13 § Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 11 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

14 § En straffavgift eller förseningsavgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska kreditinstitut och andra företag

15 § Finansinspektionen får förelägga ett institut eller ett företag, som tillhör någon av följande kategorier att göra rättelse om det inte driver sin rörelse enligt de bestämmelser som avses i 1 §, nämligen

1. utländska kreditinstitut som driver verksamhet här enligt 4 kap. 1 eller 2 §, och
2. sådana finansiella institut och dotterföretag som driver verksamhet här enligt 4 kap. 3 §.

Om institutet eller företaget inte följer föreläggandet, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda institutet eller företaget att påbörja nya transaktioner här i landet. Innan förbud meddelas skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till hemlandsmyndigheten. Den skall då underrättas så snart det kan ske.

16 § Om ett kreditinstitut som driver verksamhet här enligt 4 kap. 1 eller 2 §, har fått sitt verksamhetstillstånd återkallat i hemlandet, skall Finansinspektionen genast förbjuda institutet att påbörja fler transaktioner här i landet.

Finansinspektionen skall även förbjuda ett sådant företag som driver verksamhet här enligt 4 kap. 3 § att påbörja fler transaktioner här i landet om ett utländskt kreditinstitut som äger företaget eller dess moderföretag har fått sitt verksamhetstillstånd

återkallat. Om det av en underrättelse från en behörig myndighet framgår att ett sådant företag som avses i 4 kap. 3 § inte längre uppfyller något villkor som anges i samma paragraf, får företaget inte längre med stöd av den paragrafen driva verksamheten vidare här. I stället skall svenska bestämmelser gälla för verksamheten.

17 § Om ett utländskt kreditinstitut driver verksamhet här enligt 4 kap. 4 §, skall 1 § och 3 § första stycket 6 tillämpas på verksamheten här i landet.

Ärenden som rör ingripanden som avses i 1 § prövas av Finansinspektionen. I fråga om bankfiliabler prövas dock ett sådant ärende av regeringen om ärendet är av principiell betydelse eller av särskild vikt. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen.

Om insättningar hos filialen omfattas av garanti till följd av ett beslut enligt 3 § andra stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och tillstånd till filialetablering inte skulle ha meddelats utan ett sådant beslut, får inspektionen, om kreditinstitutet inte fullgör sina skyldigheter enligt lagen om insättningsgaranti, förelägga institutet att göra rättelse. Föreläggandet skall innehålla en upplysning om att filialtillståndet annars kan återkallas. Om institutet inte har gjort rättelse inom ett år från föreläggandet, får tillståndet återkallas. Vid en sådan prövning tillämpas andra stycket.

Om filialtillståndet återkallas tillämpas 4 §.

Inspektionen skall underrätta den behöriga myndigheten i institutets hemland om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf. *Lag (2005:1055)*

Ingripande mot den som saknar tillstånd

18 § Om någon driver sådan rörelse som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, skall Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med rörelsen. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av rörelsen skall ske. I ett föreläggande som ställs till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening skall Finansinspektionen upplysa om att rätten efter ansökan av inspektionen kan komma att besluta att bolaget eller föreningen skall gå i likvidation om föreläggandet inte följs.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på viss rörelse, får inspektionen förelägga den som driver rörelsen att lämna de upplysningar om rörelsen som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet. Vidare är den som är revisor i ett företag skyldig att på begäran av Finansinspektionen lämna sådana upplysningar om företagets rörelse som revisorn fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag.

I fråga om utländska företag får ett föreläggande enligt denna paragraf riktas mot såväl företaget som den som här i landet är verksam för företagets räkning.

19 § Om ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening inte följer ett föreläggande enligt 18 § första stycket att upphöra med rörelsen, skall rätten, efter ansökan av Finansinspektionen, besluta att företaget skall gå i likvidation. I dessa fall tillämpas bestämmelserna i 25 kap. 10, 25, 28–44, 46 och 47 §§ aktiebolagslagen (2005:551) samt 11 kap. 5 och 7–16 §§ samt 17 § fjärde och femte styckena lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Beslut om likvidation skall inte meddelas om det under ärendets handläggning vid tingsrätten visas att rörelsen har upphört.

Beslutet om likvidation gäller omedelbart. *Lag (2005:932)*

Vite

20 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

16 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,
2. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§,
3. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, sundhet samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§,
4. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 §,
5. vilka upplysningar som ett kreditinstitut och sådana utländska kreditinstitut som har inrättat filial enligt 4 kap. 4 § ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och
6. sådana avgifter för tillsyn som avses i 13 kap. 16 §. *Lag (2011:830)*

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om handläggningen av tillståndsärenden enligt 14 kap. 1, 2 och 2 b §§. *Lag (2009:361)*

17 kap. Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt 13 kap. 12 § och 15 kap. 18 § andra stycket får inte överklagas. Detsamma gäller inspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning.

Finansinspektionens beslut som avses i 10 kap. 1 § andra stycket 1 får överklagas hos regeringen.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart. *Lag (2009:711)*

1 a § Skatteverkets beslut enligt 10 kap. 40 a § och 12 kap. 24 a § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2009:711)*

2 § Om beslut i ett ärende om tillstånd enligt 3 kap. 2 § inte meddelas inom sex månader från det att ansökan gavs in, skall sökanden av den myndighet som skall pröva ansökan underrättas om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om beslut inte har meddelats inom sex månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall ansökan anses ha avslagits.

Om Finansinspektionen inte vidarebefordrar en underrättelse som avses i 5 kap. 2 § första stycket till behörig myndighet i utlandet inom tre månader från det att underrättelsen togs emot och inte heller inom samma tid meddelar beslut enligt tredje stycket samma paragraf, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om underrättelse inte har vidarebefordrats inom tre månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall beslut enligt 5 kap. 2 § tredje stycket anses ha meddelats.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser*2010:843*

Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.

2010:1530

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1853

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1866

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010.

2011:460

Denna lag träder i kraft den 1 november 2011.

2011:768

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:830

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:883

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011.

2011:898

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011.
2. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet.

Propositioner

<i>SFS 2004:297</i> Prop. 2002/03:139	<i>SFS 2004:444</i> Prop. 2002/03:139	<i>SFS 2004:591</i> Prop. 2003/04:112	<i>SFS 2005:197</i> Prop. 2004/05:30
<i>SFS 2005:497</i> Prop. 2004/05:144	<i>SFS 2005:932</i> Prop. 2005/06:158 Prop. 2005/06:25	<i>SFS 2005:1055</i> Prop. 2005/06:37	<i>SFS 2006:405</i> Prop. 2005/06:97
<i>SFS 2006:543</i> Prop. 2005/06:45	<i>SFS 2006:612</i> Prop. 2005/06:150	<i>SFS 2006:1387</i> Prop. 2006/07:5	<i>SFS 2007:316</i> Prop. 2006/07:70
<i>SFS 2007:563</i> Prop. 2006/07:115	<i>SFS 2007:1465</i> Prop. 2007/08:35	<i>SFS 2008:7</i> Prop. 2007/08:15	<i>SFS 2008:601</i> Prop. 2007/08:135
<i>SFS 2008:913</i> Prop. 2007/08:150	<i>SFS 2009:361</i> Prop. 2008/09:155	<i>SFS 2009:504</i> Prop. 2008/09:150	<i>SFS 2009:616</i> Prop. 2008/09:148
<i>SFS 2009:711</i> Prop. 2008/09:180	<i>SFS 2010:760</i> Prop. 2009/10:220	<i>SFS 2010:843</i> Prop. 2009/10:204	<i>SFS 2010:1530</i> Prop. 2009/10:235
<i>SFS 2010:1853</i> Prop. 2009/10:242	<i>SFS 2010:1866</i> Prop. 2010/11:23	<i>SFS 2011:460</i> Prop. 2010/11:71	<i>SFS 2011:768</i> Prop. 2010/11:124
<i>SFS 2011:830</i> Prop. 2010/11:109	<i>SFS 2011:883</i> Prop. 2010/11:135	<i>SFS 2011:898</i> Prop. 2010/11:119	

Lag (2004:298) om införande av lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

(senast ändrad genom SFS 2010:2067)

1 § Lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och denna lag träder i kraft den 1 juli 2004.

2 § Genom lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse upphävs

1. bankrörelselagen (1987:617),
2. lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet, och
3. lagen (1987:621) om införande av ny banklagstiftning.

3 § Om det i lag eller någon annan författning hänvisas till en bestämmelse som har ersatts genom en bestämmelse i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

4 § Om ett kreditinstituts bolagsordning, stadgar eller reglemente efter den 30 juni 2004 strider mot någon bestämmelse i lagen (2004:297) om bank och finansieringsrörelse, skall styrelsen till första ordinarie stämma lägga fram förslag till ändring av bolagsordningen, stadgarna eller reglementet som rättar till detta.

5 § Tillstånd för en bank att driva bankrörelse (oktroj) och stadfästelse av bolagsordning, stadgar eller reglemente som gäller vid ikraftträdandet, skall fortsätta att gälla. Om det i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse hänvisas till bestämmelser i 3 kap. samma lag gäller för sådana banker som avses i första stycket motsvarande äldre bestämmelser.

6 § Tillstånd för ett kreditmarknadsföretag att driva finansieringsverksamhet som gäller vid ikraftträdandet skall därefter gälla som tillstånd att driva finansieringsrörelse.

Om det i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse hänvisas till bestämmelser i 3 kap. samma lag gäller för sådant kreditmarknadsföretag som avses i första stycket motsvarande äldre bestämmelser. *Lag (2004:445).*

7 § Tillstånd som vid lagens ikraftträdande gäller för ett utländskt företag att driva bankrörelse i Sverige från filial skall fortsätta att gälla. Tillstånd som vid lagens ikraftträdande gäller för ett utländskt företag att driva finansieringsverksamhet i Sverige från filial skall därefter gälla som tillstånd att driva finansieringsrörelse.

8 § Ett utländskt företag hemmahörande inom EES som före lagens ikraftträdande med stöd av 1 kap. 5 § bankrörelselagen (1987:617) eller 2 kap. 9 och 10 §§ lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet, driver verksamhet från en filial i Sverige eller erbjuder eller tillhandahåller tjänster utan att inrätta filial här, får fortsätta med det även efter ikraftträdandet.

9 § En ekonomisk förening som vid lagens ikraftträdande driver verksamhet med stöd av 1 kap. 2 b § bankrörelselagen (1987:617) eller 1 kap. 3 § första stycket 9 lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet i dessa bestämmelsers lydelse före den 1 juli 2000 behöver inte tillstånd enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

10 § Ett företag som vid lagens ikraftträdande driver verksamhet som inte fordrar tillstånd enligt bankrörelselagen (1987:617) eller lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet, får fortsätta att driva verksamheten under ett år från lagens ikraftträdande eller, om en ansökan om tillstånd enligt den nya lagen har getts in inom denna tid, till dess att ansökan har prövats slutligt.

11 § För den som vid lagens ikraftträdande från allmänheten tar emot återbetalningspliktiga medel, som efter uppsägning är tillgängliga för fordringsägaren efter en tid som överstiger ett år, gäller 1 kap. 7 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse från och med den 1 juli 2006.

12 § Trots 1 kap. 9 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse får aktiebolag som före den 1 januari 1912 erhållit en av Kungl. Maj:t stadfäst bolagsordning enligt vilken ordet bank ingår i firman alltså använda ordet bank i sin firma.

Om en sammanslutning eller en annan juridisk person som avses i 1 kap. 9 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse före den 1 juli 1987 använde ordet bank i sin firma, får den fortsätta med det utan tillstånd av Finansinspektionen.

Av 33 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) framgår att en försäkringsförening får använda ordet bank i sin firma om föreningen vid utgången av juni 1987 använde ordet bank i firman. *Lag (2010:2067)*

13 § I fråga om banker som beviljats oktroj före den 1 januari 1994 gäller vid tillämpning av 9 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att

1. kapitalbasen för ett bankaktiebolag inte får understiga ett belopp som den 1 januari 1994 motsvarade fem miljoner euro, och
2. kapitalbasen för en sparbank inte får understiga ett belopp som den 1 januari 1994 motsvarade en miljon euro.

14 § En sparbank som beviljats oktroj före den 1 januari 1994 får fortsätta att driva bankrörelse, även om sparbankens kapitalbas vid denna lags ikraftträdande uppgår till lägre belopp än motsvarande en miljon euro. I ett sådant fall gäller vid tillämpningen av 9 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att sparbankens kapitalbas inte efter denna lags ikraftträdande får understiga det högsta belopp som kapitalbasen uppnått efter den 2 maj 1992. När kapitalbasen uppnått ett belopp som den 1 januari 1994 motsvarat en miljon euro gäller 13 § 2.

15 § I fråga om kreditmarknadsföretag som beviljats tillstånd trots att företagets kapitalbas vid tidpunkten för tillståndsbeslutet inte uppgick till det belopp som enligt 2 kap. 4 § lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet krävdes i bundet eget kapital när företaget började verksamheten, gäller vid tillämpningen av 9 kap. 3 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse att företagets kapitalbas inte efter denna lags ikraftträdande får understiga det högsta belopp som kapitalbasen uppnått efter den 2 maj 1992. När kapitalbasen motsvarar det i 3 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse uppställda kravet på startkapital gäller bestämmelserna i den lagen.

Om ägar kontrollen över ett sådant företag som avses i första stycket förändras, skall företagets kapitalbas inom tre månader från övertagandet motsvara lägst den nivå som i fråga om startkapital krävs för företaget enligt 3 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Finansinspektionen får medge undantag från andra stycket vid fusion mellan två eller flera företag som avses i första stycket. I sådant fall får kapitalbasen för det genom fusionen bildade företaget inte understiga summan av de kapitalbaser som enligt första stycket krävs för vart och ett av de sammanslagna företagen vid tidpunkten för fusionen.

16 § Har en bank före ikraftträdandet av denna lag förvärvat egendom under sådana förhållanden som avses i 7 kap. 3–5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse krävs inte Finansinspektionens tillstånd för fortsatt innehav under åren 2004 och 2005 även om tre år har förflutit från förvärvet.

Har ett kreditmarknadsföretag före ikraftträdandet av denna lag förvärvat annan egendom än aktier och andelar till skyddande av fordran skall egendomen anses förvärd enligt 7 kap. 3–5 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse. För sådan egendom, liksom för aktier eller andelar som före den 1 juli 2004 har förvärvats under sådana förhållanden som avses i 7 kap. 3–5 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse, krävs inte Finansinspektionens tillstånd för fortsatt innehav under åren 2004 och 2005 även om en tid av tre år har förflutit från förvärvet.

17 § I fråga om avtal som avses i 8 kap. 5 § lagen (2004:297) om bankoch finansieringsrörelse och som har ingåtts före lagens ikraftträdande gäller äldre bestämmelser.

18 § Vad som sägs i 10 kap. 36 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall tillämpas på motsvarande sätt om ett bankaktiebolag har övertagit en föreningsbanks rörelse vid ombildning enligt 11 kap. föreningsbankslagen (1987:620).

Lag (2005:933).

19 § Om ett kreditmarknadsbolag före lagens ikraftträdande har fattat beslut om nedläggning av aktiekapitalet enligt 6 kap. 2 § aktiebolagslagen (1975:1385) gäller äldre bestämmelser.

20 § Äldre bestämmelser gäller för fusion om fusionsplanen har godkänts enligt 14 kap. 11 § aktiebolagslagen (1975:1385) före lagens ikraftträdande. Detsamma gäller vid absorption av helägt dotterbolag enligt 14 kap. 22 § aktiebolagslagen, om fusionsplanen upprättats före lagens ikraftträdande.

21 § Om ett avtal om fusion före ikraftträdandet av denna lag har godkänts enligt 12 kap. 4 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar gäller äldre bestämmelser för fusionen. Detsamma gäller avtal om fusion mellan en ekonomisk förening och ett helägt dotteraktiebolag enligt 12 kap. 8 § lagen om ekonomiska föreningar, om avtalet träffats före lagens ikraftträdande.

22 § En fråga om ingripande enligt 14 eller 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse bedöms enligt äldre bestämmelser om de omständigheter som föranleder frågan om ingripande hänför sig till tiden före lagens ikraftträdande. Detta gäller dock inte om en tillämpning av de nya bestämmelserna skulle leda till ett mindre strängt ingripande.

23 § Beslut som har meddelats före lagens ikraftträdande överklagas enligt äldre bestämmelser.

24 § Medel som en förmyndare eller god man förvaltar enligt föräldrabalken och som sedan den 1 januari 1941 står inne på räkning hos en bank utan villkor att de får tas ut bara med överförmyndarens tillstånd skall anses insatta med förbehåll enligt 14 kap. 8 § andra stycket föräldrabalken att de får tas ut utan överförmyndarens tillstånd. Detsamma gäller medel som därefter satts in på räkningen och ränta som därefter lagts till kapitalet.

25 § Är föräldrar förmyndare, får de utan överförmyndarens tillstånd ta ut medel som de förvaltar enligt föräldrabalken och som har satts in före den 1 juli 1995, om medlen inte omfattas av särskild överförmyndarkontroll enligt föräldrabalken. Vad som nu har sagts gäller dock inte om överförmyndaren enligt 13 kap. 19 § föräldrabalken har förordnat om inskränkning i uttagsrätten.

26 § Har en förmyndare, god man eller förvaltare före den 1 juli 1995 satt in medel med förbehåll enligt 15 kap. 9 § föräldrabalken i den då gällande lydelsen skall förbehållet jämföras med förbehåll enligt 14 kap. 8 § föräldrabalken.

27 § I fråga om medel som finns på en gift kvinnas konto hos en sparbank, skall 26 § lagen den 29 juli 1892 angående sparbanker i paragrafens ursprungliga lydelse fortfarande gälla, om äldre giftermålsbalken är tillämplig på makarnas förmögenhetsförhållanden.

28 § För ett företag som vid utgången av juni 2004 driver finansieringsverksamhet som fordrar tillstånd enligt lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet men som inte kommer att vara tillståndspliktig därefter, skall lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag fortsätta att gälla även för det räkenskapsår som inleds före utgången av år 2004.

29 § har upphävts genom lag (2009:617).

30 § Den som vid lagens ikraftträdande driver finansieringsverksamhet med stöd av punkt 5 i övergångsbestämmelserna till lagen (1992:1610) om finansieringsverksamhet behöver inte tillstånd för finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

31 § Registreringsärenden som har kommit in till Patent- och registreringsverket men i vilka verket inte har fattat beslut före ikraftträdandet skall överlämnas till Bolagsverket för fortsatt handläggning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:2067

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

Propositioner

SFS 2004:298

Prop. 2002/03:139

SFS 2004:445

Prop. 2002/03:139

SFS 2005:933

Prop. 2005/06:25

SFS 2006:367

Prop. 2005/06:121

SFS 2008:266

Prop. 2007/08:59

SFS 2009:617

Prop. 2008/09:148

SFS 2010:2067

Prop. 2009/10:246

Förordning (2004:329) om bank- och finansieringsrörelse

(senast ändrad genom SFS 2011:835)

1 kap. Inledande bestämmelser	64
Definitioner	64
Tillämpningsområde	65
Bestämmelser om anmälnings- och ansökningshandlingar	65
Bestämmelser om tillsyn	65
Frivillig likvidation av kreditinstitut	65
1 a kap. Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver finansieringsrörelse och för europabolag	66
1 b kap. Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver bankrörelse	66
Inledande bestämmelser	66
Registrering av europakooperativ m.m.	66
Registrering av vissa beslut	68
Underrättelser	68
Registreringsavgifter	68
2 kap. Ansökan om tillstånd	69
Tillstånd att driva rörelse	69
Tillstånd att verkställa fusionsplan	69
Tillstånd att använda viss firma	70
Handläggning av en ansökan om tillstånd att förvärva aktier eller andelar	70
3 kap. Anmälan för registrering	71
Gemensamma bestämmelser	71
Särskilda bestämmelser för bankaktiebolag och kreditmarknadsföretag	71
Särskilda bestämmelser för sparbanker och medlemsbanker	71
Underrättelser	75
4 kap. Bankregister	75
Anteckningar i bankregistret	76
Sökning efter uppgifter och handlingar	78
Kungörelser m.m.	79
Registreringsavgifter m.m.	79
5 kap. Bemyndiganden	80
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	81

1 kap. Inledande bestämmelser

Definitioner

1 § I denna förordning avses med

1. *bank*: ett sådant bankföretag som anges i 1 kap. 5 § 2 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. *kreditmarknadsföretag*: ett sådant kreditmarknadsbolag eller en sådan kreditmarknadsförening som anges i 1 kap. 5 § 11 respektive 12 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
3. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,
4. *utländskt bankföretag*: ett sådant utländskt företag som anges i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
5. *utländskt kreditföretag*: ett sådant utländskt företag som anges i 1 kap. 5 § 19 lagen om bank- och finansieringsrörelse, och
6. *utländskt kreditinstitut*: utländskt bankföretag och utländskt kreditföretag.

Tillämpningsområde

2 § För registrering m.m. av bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag gäller även aktiebolagsförordningen (2005:559) med undantag av

- 1 kap. 32 §, 32 a § första stycket, 33 och 37 §§, 2 kap. samt 3 kap. 1–6 och 7 a §§ för bankaktiebolag, och
2. 1 kap. 32 §, 32 a § första stycket, 33 och 37 §§ för kreditmarknadsbolag.

Vid tillämpning av 1 kap. 32 a § andra stycket aktiebolagsförordningen ska det som föreskrivs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen. Om ett ärende om verkställande av en fusionsplan överlämnats till regeringen för prövning, ska Finansinspektionen underrätta regeringen om Skatteverkets beslut. *Förordning (2009:717)*

2 a § För registrering m.m. av kreditmarknadsföreningar gäller även förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar med undantag av 13 §, 13 b § första stycket och 13 c §.

Vid tillämpning av 13 b § andra stycket förordningen om ekonomiska föreningar ska det som föreskrivs om Bolagsverket i stället avse Finansinspektionen.

Förordning (2009:717)

3 § Vad som föreskrivs i 4–6 §§, 3 kap. 5–11 och 24 §§, 4 kap. 23 och 26 §§, 5 kap. 1 och 2 §§ denna förordning samt i 1 kap. 3 och 4 §§ och 1 kap. 52 § aktiebolagsförordningen (2005:559) gäller i tillämpliga delar för utländska bankföretag och utländska kreditföretag som driver bankrörelse eller finansieringsrörelse från filial enligt 4 kap. 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Detsamma gäller, med undantag av 4 § och 5 kap. 2 § 1 denna förordning, utländska bankföretag och utländska kreditföretag som driver bankrörelse eller finansieringsrörelse från filial enligt 4 kap. 1 § lagen om bank- och finansieringsrörelse. *Förordning (2005:566)*

Bestämmelser om anmälnings- och ansökningshandlingar

4 § Sådana ansökningar enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker som skall prövas av Finansinspektionen eller av regeringen skall alltid ställas till och ges in till Finansinspektionen.

Om Finansinspektionen lämnar över ett ärende till regeringen för prövning, skall inspektionen bifoga ett eget yttrande.

5 § Kopior som ges in enligt denna förordning ska vara bestyrkta.

En handling som enligt denna förordning ska ges in i kopia får även ges in i original.

Förordning (2007:1468)

5 a § Om ett intyg enligt denna förordning upprättas i elektronisk form, ska det under-tecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. *Förordning (2007:1468)*

6 § En anmälan eller en ansökan som görs för en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt denna förordning skall innehålla uppgifter om företagets organisationsnummer enligt lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m.fl.

Bestämmelser om tillsyn

7 § I förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar finns bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn över kreditinstitut. *Förordning (2006:1535)*

Frivillig likvidation av kreditinstitut

8 § Om ett kreditinstitut avser att besluta om likvidation, skall institutet i så god tid som möjligt före beslutet samråda med Finansinspektionen om detta. *Förordning (2007:339)*

1 a kap. Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver finansieringsrörelse och för europabolag

1 § Finansinspektionen skall till en underrättelse enligt 10 kap. 40 § femte stycket eller 12 kap. 24 § femte stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om lagkraftvunnet beslut om tillstånd till flyttning av säte foga en kopia av beslutet.

Förordning (2006:917)

2 § I fråga om dualistiskt organiserade europabolag och europakooperativ som driver finansieringsrörelse skall vad som sägs om styrelseledamöter i 2 kap. 1 § första och andra styckena denna förordning också tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet.

Förordning (2006:917)

1 b kap. Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver bankrörelse

Inledande bestämmelser

1 § Detta kapitel gäller för europeiska kooperativa föreningar enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (SCE-förordningen) som driver bankrörelse. Det innehåller regler som kompletterar 1 a kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker. *Förordning (2006:917)*

2 § I fråga om registrering i europakooperativsregistret gäller i tillämpliga delar, med de avvikelser som framgår av detta kapitel, bestämmelserna i aktiebolagsförordningen (2005:559) och denna förordning om registrering i bankregistret.

I andra frågor tillämpas bestämmelserna i denna förordning om medlemsbanker på europakooperativ, om inte annat framgår av SCE-förordningen, 1 a kap. lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller denna förordning. *Förordning (2006:917)*

3 § I fråga om dualistiskt organiserade europakooperativ skall vad som sägs om styrelseledamöter i 2 kap. 1 § första och andra styckena denna förordning också tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet. *Förordning (2006:917)*

Registrering av europakooperativ m.m.

4 § En anmälan för registrering skall undertecknas av den verkställande direktören, i förekommande fall, eller

1. när det gäller europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 37–41 i SCE-förordningen (dualistiskt organiserade europakooperativ), en ledamot i ledningsorganet, eller
2. när det gäller europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 42–44 i SCE-förordningen (monistiskt organiserade europakooperativ), en ledamot i förvaltningsorganet. *Förordning (2006:917)*

5 § En anmälan för registrering enligt artikel 11 i SCE-förordningen skall innehålla de uppgifter som anges i 1 kap. 3 § aktiebolagsförordningen (2005:559) och 3 kap. 3 § denna förordning. Vid tillämpningen av 1 kap. 3 § första stycket aktiebolagsförordningen skall vad som sägs i 2 om stiftare avse de som bildar europakooperativet. I stället för vad som sägs i första stycket 5 gäller att det skall lämnas uppgift om storleken på det kapital som avses i artikel 3 i SCE-förordningen.

Bestämmelserna i 1 kap. 4 § aktiebolagsförordningen skall gälla i tillämpliga delar. Vid tillämpningen av den paragrafens första stycke 1 skall vad som sägs där om stiftelsekund avse europakooperativets stadgar. I stället för vad som sägs i första stycket 4 och 5 gäller att europakooperativet skall ge in en försäkran på heder och samvete att det tecknade kapitalet uppgår till minst det i stadgarna fastställda lägsta beloppet för tecknat kapital.

Vad som sägs i 1 kap. 3 § första stycket 3 och tredje stycket, 1 kap. 4 § första stycket 2 och 3 och andra stycket samt 4 kap. 4 § aktiebolagsförordningen om styrelseordförande, styrelseledamot och styrelsesuppleant skall

1. i dualistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i tillsynsorganet och ledningsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet. *Förordning (2006:917)*

6 § Vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen skall det, utöver vad som följer av 4 §, ges in

1. en kopia av ett avtal om arbetstagarinflytande enligt 31–34 §§ lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ,
2. en kopia av ett beslut enligt 24 § första stycket lagen om arbetstagarinflytande i europakooperativ,
3. handlingar som visar att förhandlingsperioden enligt 22 § lagen om arbetstagarinflytande i europakooperativ har löpt ut och att ett sådant avtal som avses i 1 inte har ingåtts, eller
4. handlingar som visar att lagen om arbetstagarinflytande i europakooperativ inte är tillämplig på europakooperativet. *Förordning (2006:917)*

7 § Om ett europakooperativ har bildats genom fusion enligt artikel 2.1 fjärde strecksatsen i SCE-förordningen, skall det vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen ges in en kopia av ett sådant förslag som avses i artikel 22 i SCE-förordningen.

Dessutom skall följande handlingar ges in för var och en av de fusionerande föreningarna:

1. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där det förslag som avses i första stycket godkändes, och
2. en kopia av ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen.

En handling som avses i andra stycket 2 behöver inte ges in, om intyget har utfärdats av Bolagsverket.

I övrigt tillämpas bestämmelserna i 1 kap. 32, 33 och 35 §§ aktiebolagsförordningen (2005:559). Vad som där sägs om styrelseordförande, styrelseledamot och styrelsesuppleant skall

1. i dualistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i tillsynsorganet och ledningsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet. *Förordning (2006:917)*

8 § Om ett europakooperativ har bildats genom ombildning av en ekonomisk förening till ett europakooperativ enligt artikel 2.1 femte strecksatsen i SCE-förordningen, skall det vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen ges in följande handlingar:

1. en kopia av ett sådant förslag som avses i artikel 35.3 i SCE-förordningen,
2. en kopia av ett sådant intyg från en revisor som avses i artikel 35.5 i SCE-förordningen, och
3. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där det förslag som avses i 1 godkändes. *Förordning (2006:917)*

9 § Vid en anmälan för registrering av ett beslut enligt 1 a kap. 18 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall tillsynsorganet ge in en kopia av protokollet från det sammanträde där beslutet fattades. *Förordning (2006:917)*

10 § Vid en anmälan för registrering av ändring av ett europakooperativs stadgar tillämpas 1 kap. 6 § första stycket aktiebolagsförordningen (2005:559). Vad som där sägs om bolagsstämman skall avse europakooperativets stämma. Vad som sägs om bolagsordningen skall avse stadgarna. *Förordning (2006:917)*

11 § Om talan har väckts om att ändra eller upphäva ett sådant stämmobeslut som skall anmälas för registrering, tillämpas 1 kap. 8 § aktieförordningen (2005:559). Vad som där sägs om bolagsstämman skall avse europakooperativets stämma.

Förordning (2006:917)

12 § I fråga om anmälan av beslut om likvidation m. m. tillämpas 3 kap. 15–19 §§ denna förordning. *Förordning (2006:917)*

Registrering av vissa beslut

13 § Följande beslut skall registreras i europakooperativsregistret när de har vunnit laga kraft:

1. Bolagsverkets beslut enligt 1 a kap. 33 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker om att ett europakooperativ inte uppfyller skyldigheten i artikel 6 i SCE-förordningen att ha sitt säte och sitt huvudkontor i samma stat, och
2. Bolagsverkets beslut enligt 1 a kap. 33 § andra stycket lagen om medlemsbanker om att ett europakooperativ skall gå i likvidation. *Förordning (2006:917)*

Underrättelser

14 § Finansinspektionen skall till en underrättelse enligt 1 a kap. 14 § femte stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker om lagakraftvunnet beslut om tillstånd till flyttning foga en kopia av beslutet. *Förordning (2006:917)*

15 § Bolagsverket ska genast underrätta Skatteverket och Finansinspektionen när ett förslag om flyttning av ett europakooperativs säte har offentliggjorts enligt artikel 7.2 i SCE-förordningen. *Förordning (2009:717)*

16 § Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket när inspektionen fattar beslut om att motsätta sig att ett europakooperativ flyttar sitt säte från Sverige.

Skatteverket ska underrätta Bolagsverket när det fattar beslut om hinder mot att ett europakooperativ flyttar sitt säte från Sverige. Om ansökan om tillstånd till flyttning av säte prövas av Finansinspektionen, ska Skatteverket i stället underrätta inspektionen.

Förordning (2009:717)

17 § Om Bolagsverket får kännedom om att ett europakooperativ som har sitt säte i en annan stat samtidigt har sitt huvudkontor i Sverige, skall verket underrätta den behöriga myndigheten i den stat där europakooperativet har sitt säte om detta.

Förordning (2006:917)

Registreringsavgifter

18 § I ärenden som rör registrering skall, utöver vad som följer av 4 kap. 29 och 30 §§ denna förordning, avgifter betalas med följande belopp:

- a) vid en anmälan för registrering av ett europakooperativ enligt artikel 11 i SCE-förordningen, 2.500 kronor,
- b) vid en anmälan för registrering av beslut eller uppgifter enligt 1 a kap. 11 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, 1.000 kronor,
- c) vid en anmälan för registrering av beslut enligt 1 a kap. 18 § första stycket lagen om medlemsbanker, 800 kronor, och
- d) vid en anmälan enligt 9 kap. 7 § lagen om medlemsbanker att europakooperativets föreningsstämma har beslutat om likvidation, 1.000 kronor.

Förordning (2006:917)

2 kap. Ansökan om tillstånd

Tillstånd att driva rörelse

1 § En ansökan om tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse och godkännande av bolagsordning eller stadgar enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, reglemente eller stiftelseförordnande enligt sparbankslagen (1987:619) eller stadgar enligt lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall innehålla uppgift om fullständigt namn, postadress och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum för samtliga

1. stiftare eller styrelseledamöter i bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag,
2. stiftare i sparbank, och
3. styrelseledamöter i medlemsbank och kreditmarknadsförening.

För en stiftare eller styrelseledamot med hemvist som avviker från postadressen skall även hemvistet anges. En ansökan i samband med fusion genom kombination skall innehålla motsvarande uppgifter om samtliga styrelseledamöter i de överlåtande bankerna eller kreditmarknadsföretagen.

Ansökningshandlingen skall undertecknas av alla stiftare eller styrelseledamöter samt innehålla en försäkran att de inte är i konkurs eller har näringsförbud samt att de inte heller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

2 § Tillsammans med en ansökan om tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse skall följande handlingar ges in:

1. en plan för den planerade verksamheten (verksamhetsplan), och
2. ett förslag till bolagsordning, reglemente eller stadgar eller till ändring av dessa.

3 § Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket när ett aktiebolag som är registrerat i aktiebolagsregistret har beviljats tillstånd att driva bankrörelse.

På motsvarande sätt skall Finansinspektionen underrätta Bolagsverket när ett bankaktiebolags eller en medlemsbanks tillstånd att driva bankrörelse har återkallats och aktiebolaget eller den ekonomiska föreningen i stället fått tillstånd att driva en annan tillståndspliktig finansiell rörelse. Uppgifterna i bankregistret skall tas in i aktiebolagsregistret eller föreningsregistret.

Finansinspektionen skall till underrättelserna enligt första eller andra stycket foga bolagsordning samt stäm- och styrelseprotokoll.

4 § Ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsföretag skall underrätta Finansinspektionen när det avser att börja driva bankrörelse respektive finansieringsrörelse.

Innan ett bankaktiebolag börjar driva bankrörelse skall det ge in ett intyg utfärdat av en godkänd eller auktoriserad revisor om att det har ett så stort startkapital som föreskrivs i 3 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Innan ett kreditmarknadsföretag börjar driva finansieringsrörelse skall det ge in ett intyg utfärdat av en godkänd eller auktoriserad revisor om att det har ett så stort startkapital som föreskrivs i 3 kap. 7 § första eller andra stycket samma lag.

5 § Ett utländskt bankföretag eller ett utländskt kreditföretag som skall driva verksamhet enligt 4 kap. 1 eller 4 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall anmäla till Finansinspektionen när företaget påbörjar sin verksamhet i Sverige.

Tillstånd att verkställa fusionsplan

5 a § Till en ansökan enligt 10 kap. 20 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om tillstånd att verkställa fusionsplan ska det fogas en försäkran på heder och samvete från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att fusionen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer och att prövning av fusionen inte pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen.

Förordning (2008:609)

5 b § Om en fusionsplan har godkänts av fullmäktige i en ekonomisk förening, ska till en ansökan enligt 12 kap. 14 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse fogas en försäkran om att en underrättelse som avses i 7 kap. 12 § fjärde stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar har skett. *Förordning (2008:23)*

6 § När Bolagsverket har registrerat ett beslut om tillstånd att verkställa en fusionsplan i bankregistret, skall tillståndet registreras även i aktiebolagsregistret, om

1. det överlåtande bolaget inte är ett bankaktiebolag, eller
2. dotterbolaget inte är ett bankaktiebolag.

Tillstånd att använda viss firma

7 § Finansinspektionen får lämna tillstånd till ett bankaktiebolag som övertagit en sparbanks rörelse vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) att använda ordet sparbank i sin firma.

En ansökan om sådant tillstånd skall innehålla en redovisning av röstetalets fördelning i bankaktiebolaget och, om bankaktiebolaget ingår som dotterbolag i en koncern, moderbolaget.

Handläggning av en ansökan om tillstånd att förvärva aktier eller andelar

8 § Bestämmelserna i 9–12 §§ ska tillämpas vid Finansinspektionens handläggning av ansökningar om tillstånd till förvärv av aktier eller andelar enligt 14 kap. 1 § första och andra styckena lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Förordning (2009:592)

9 § Finansinspektionen ska i den skriftliga bekräftelsen som avses i 14 kap. 1 § tredje stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ange vilken dag bedömningsperioden löper ut. *Förordning (2009:592)*

10 § Om Finansinspektionen behöver ytterligare uppgifter för att bedöma en ansökan om tillstånd till förvärv som avses i 14 kap. 1 § första och andra styckena lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, får inspektionen förelägga förvärvaren att komplettera ansökan. Föreläggandet ska vara skriftligt och det ska klart framgå vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Ett föreläggande om komplettering får inte göras senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden. *Förordning (2009:592)*

11 § Om Finansinspektionen begär kompletterande uppgifter, ska bedömningsperioden förlängas med en tid som motsvarar antalet arbetsdagar mellan den dag då föreläggandet skickades och den dag då de kompletterande uppgifterna kom in till inspektionen. Förlängningen får inte överstiga tjugo arbetsdagar om inte något annat följer av andra stycket. Bedömningsperioden får förlängas vid högst ett tillfälle.

Finansinspektionen får förlänga bedömningsperioden med högst trettio arbetsdagar om

1. förvärvaren inte har sin hemvist inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller
2. förvärvaren inte är
 - a) ett kreditinstitut, ett institut för elektroniska pengar, ett försäkringsbolag, ett värdepappersinstitut, en börs, ett fondbolag eller ett fondföretag och står under tillsyn av Finansinspektionen, eller
 - b) ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får bedriva motsvarande verksamhet som ett företag som avses i a och som står under tillsyn av en myndighet eller ett annat behörigt organ.

Finansinspektionen ska inom två arbetsdagar från det att de kompletterande uppgifterna kommit in till inspektionen skicka en bekräftelse till förvärvaren om att uppgifterna har tagits emot. I bekräftelsen ska det även anges vilken dag bedömningsperioden löper ut. *Förordning (2009:592)*

12 § Finansinspektionens beslut i en fråga om tillstånd till förvärv ska vara skriftligt. Beslutet ska meddelas inom två arbetsdagar från det att det fattades.

Om en myndighet eller ett annat behörigt organ i ett annat land inom EES som utövar tillsyn över förvärvaren har lämnat synpunkter till Finansinspektionen, ska dessa synpunkter framgå av beslutet. *Förordning (2009:592)*

3 kap. Anmälan för registrering

Gemensamma bestämmelser

1 § En anmälan för registrering enligt aktiebolagslagen (2005:551), lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska göras hos Bolagsverket. En sådan anmälan får överföras elektroniskt till Bolagsverket. *Förordning (2007:1468)*

2 § En anmälan för registrering enligt lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, sparbankslagen (1987:619) och lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska undertecknas av en styrelseledamot eller den verkställande direktören. En anmälan som görs av en sparbanksbank, en medlemsbank eller en kreditmarknadsförening i likvidation ska undertecknas av likvidatorn eller, när flera likvidatorer utsetts, av en av likvidatorerna. *Förordning (2007:1468)*

2 a § En anmälan som överförs elektroniskt till Bolagsverket ska vara undertecknad med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1468)*

2 b § Handlingar som ska fogas till anmälningar som har upprättats elektroniskt får överföras elektroniskt till Bolagsverket. *Förordning (2007:1468)*

2 c § En försäkran på heder och samvete i en anmälan får undertecknas med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1468)*

Särskilda bestämmelser för bankaktiebolag och kreditmarknadsföretag

Nybildat bankaktiebolag eller kreditmarknadsföretag

3 § För ett bankaktiebolag och ett kreditmarknadsbolag ska en anmälan för registrering enligt 1 kap. 3 § aktiebolagsförordningen (2005:559) också innehålla en försäkran på heder och samvete om att revisorerna uppfyller behörighetskraven i 10 kap. 9 § första stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. För en kreditmarknadsförening ska en anmälan enligt 4 § förordningen (1987:978) om ekonomiska föreningar innehålla en försäkran på heder och samvete om att revisorerna uppfyller behörighetskraven i 12 kap. 9 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse. *Förordning (2007:1468)*

Fusion mellan kreditmarknadsförening och helägt dotterbolag

4 § Tillsammans med en anmälan för registrering enligt 12 kap. 18 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse av ett avtal har träffats om fusion mellan en kreditmarknadsförening och ett helägt dotterbolag skall det ges in två kopior av styrelsens protokoll med beslutet.

Särskilda bestämmelser för sparbanksbanker och medlemsbanker

Nybildad sparbanksbank eller medlemsbank

5 § En anmälan för registrering av en nybildad sparbanksbank eller medlemsbank ska innehålla uppgift om

1. bankens postadress,
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum, postadress och, om postadressen avviker från hemvistet, hemvist för följande personer:
 - a) styrelseledamot,
 - b) styrelsesuppleant,

- c) verkställande direktör,
- d) ställföreträdare för verkställande direktör,
- e) särskild firmatecknare,
- f) särskild delgivningsmottagare enligt 3 kap. 14 § femte stycket sparbankslagen (1987:619) eller 6 kap. 14 § femte stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
- g) revisor,
- h) revisorssuppleant,
- i) lekmannarevisor, och
- j) suppleant för lekmannarevisor,

3. hur bankens firma tecknas. *Förordning (2007:1468)*

6 § Utöver vad som föreskrivs i 5 § skall en anmälan för registrering av en nybildad sparbank ange

1. att samtliga huvudmän har utsetts, och
2. att hela det belopp som grundfonden skall uppgå till enligt reglementet har betalats in.

7 § Utöver vad som föreskrivs i 5 § skall en anmälan för registrering av en nybildad medlemsbank ange

1. att medlemsbanken har minst så många medlemmar som anges i 2 kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, och
2. att medlemmarna har betalat insatsbelopp enligt stadgarna.

8 § En anmälan enligt 5 § ska innehålla en försäkran på heder och samvete

1. att de personer som avses i 5 § 2 inte är i konkurs eller har näringsförbud och inte heller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller, i fråga om de personer som avses i 5 § 2 f, endast att han eller hon inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. att bankens revisorer och revisorssuppleanter uppfyller behörighetskraven i 4 a kap. 3 § andra och tredje styckena samt 4 § sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 3 § andra och tredje styckena samt 4 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
3. att uppgifterna i anmälan om val av styrelseordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör och firmatecknare, om särskild delgivningsmottagare, och om hur bankens firma tecknas stämmer överens med de beslut som banken har fattat, och
4. att de personer som har utsetts till styrelseledamöter, styrelsesuppleanter, verkställande direktör, ställföreträdare för verkställande direktör, firmatecknare, revisorer, revisorssuppleanter, lekmannarevisorer, suppleanter för lekmannarevisorer och särskild delgivningsmottagare enligt 3 kap. 14 § femte stycket sparbankslagen eller 6 kap. 14 § femte stycket lagen om medlemsbanker har åtagit sig uppdragen. *Förordning (2008:741)*

9 § Om den som anmäls som styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör, vice verkställande direktör eller firmatecknare inte är folkbokförd i Sverige, ska en kopia av passhandling eller annan identitetshandling som avser den anmälda ges in samtidigt. Bolagsverket får kräva in ytterligare handlingar om det behövs för att säkerställa den anmäldes identitet. *Förordning (2007:1468)*

10 § Vid en anmälan för registrering av en nybildad sparbank ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av det godkända reglementet,
2. en kopia av protokollet vid den konstituerande stämman,
3. en kopia av de teckningslistor på vilka teckning av grundfondsbidrag har skett, och
4. ett intyg av en auktoriserad revisor om att det belopp som grundfonden enligt reglementet ska uppgå till har betalats in. *Förordning (2007:1468)*

11 § Vid en anmälan för registrering av en nybildad medlemsbank ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av de godkända stadgarna, och
2. en kopia av protokollet vid den stämma som fattat beslut om medlemsbankens bildande. *Förordning (2007:1468)*

Ledningen i en sparbank eller medlemsbank

12 § Vid en anmälan för registrering enligt 3 kap. 17 § sparbankslagen (1987:619) eller 6 kap. 17 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska 5 § 2 tillämpas.

Om anmälan inte avser endast ändring av hemvist eller postadress tillämpas 5 § 3 och 8 § 1, 3 och 4. *Förordning (2007:1468)*

Sparbanksstämma och föreningsstämma

13 § Tillsammans med en anmälan för registrering enligt 4 kap. 15 § sparbankslagen (1987:619) eller 7 kap. 16 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker av beslut om ändring av reglemente respektive stadgar skall följande handlingar ges in:

1. en kopia av sparbanks- respektive föreningsstämmans protokoll, och
2. en kopia av det godkända reglementet respektive den godkända stadgan.

Revisorer och lekmannarevisorer

14 § Vid en anmälan för registrering av bolagets revisor och revisorssuppleanter enligt 4 a kap. 22 § sparbankslagen (1987:619) eller 7 a kap. 22 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska 5 § 2 tillämpas.

Detsamma gäller för lekmannarevisor och suppleanter för lekmannarevisor enligt 4 b kap. 20 § sparbankslagen eller 7 b kap. 20 § lagen om medlemsbanker.

Om en anmälan enligt första stycket inte avser endast ändring av hemvist eller postadress ska 8 § 1, 2 och 4 tillämpas. Om anmälan enligt andra stycket inte avser endast ändring av hemvist eller postadress ska 8 § 1 och 4 tillämpas. *Förordning (2007:1468)*

Likvidation och upplösning av en sparbank eller medlemsbank

15 § En anmälan för registrering av likvidationsbeslut enligt 6 kap. 5 § första stycket sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 7 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall ange dagen för likvidationen om beslutet inte har omedelbar verkan.

En kopia av stämmans protokoll eller rättens förordnande skall ges in samtidigt med anmälan.

Finansinspektionens underrättelse enligt 6 kap. 5 § andra stycket sparbankslagen och 9 kap. 7 § andra stycket lagen om medlemsbanker skall innehålla uppgift om fullständigt namn, personnummer och postadress för likvidator och suppleant för likvidator. Om en likvidators eller suppleants postadress avviker från hemvistet, skall även hemvistet anges.

16 § Tillsammans med en anmälan för registrering av att likvidatorerna har lagt fram slutredovisning enligt 6 kap. 14 § sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 16 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av stämmans protokoll, och
2. ett bevis om vilken dag kallelsen på okända borgenärer utfärdades.

Förordning (2007:1468)

17 § Vid en anmälan för registrering av att likvidationen skall fortsätta enligt 6 kap. 16 § sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 17 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall 5, 8 och 9 §§ tillämpas.

18 § En anmälan för registrering av beslut att likvidationen ska upphöra och bankens verksamhet återupptas enligt 6 kap. 17 § sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 18 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska

1. för sparbanker innehålla en försäkran på heder och samvete att
 - a) det inte finns likvidationsanledning enligt sparbankslagen eller reglementet, och
 - b) garantifond eller grundfond inte har återbetalats,

2. för medlemsbanker innehålla en försäkran på heder och samvete att
 - a) det inte finns likvidationsanledning enligt lagen om medlemsbanker eller stadgarna, och
 - b) utskiftning inte har ägt rum.

En kopia av stämmans protokoll och en kopia av revisorernas yttrande ska ges in samtidigt med anmälan.

Vid en anmälan ska 5 och 8 §§ tillämpas. *Förordning (2007:1468)*

19 § Tillsammans med en anmälan för registrering av att ett likvidationsbeslut har upphävts enligt 6 kap. 17 § fjärde stycket sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 18 § fjärde stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall det ges in en kopia av rättsens dom eller beslut med lagakraftbevis.

Fusion

20 § Tillsammans med en anmälan för registrering av att ett avtal om fusion har godkänts av stämman enligt 7 kap. 4 § sparbankslagen (1987:619) eller 10 kap. 4 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av stämmans protokoll,
2. en kopia av handlingar som enligt 7 kap. 1 och 2 §§ sparbankslagen respektive 10 kap. 1 och 2 §§ lagen om medlemsbanker har lagts fram på stämman,
3. en försäkran på heder och samvete att fusionen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer och att prövning av fusionen inte pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen, samt
4. en försäkran på heder och samvete att underrättelse som avses i 7 kap. 12 § fjärde stycket lagen om medlemsbanker har skett om fusionsavtalet godkänts av fullmäktige i en medlemsbank. *Förordning (2008:609)*

21 § Vid en anmälan för registrering enligt 7 kap. 7 § första stycket sparbankslagen (1987:619) av bank som har bildats i samband med fusion enligt 7 kap. 2 § sparbankslagen skall 5 §, 6 § 1, 8 och 9 §§ samt 10 § 1 tillämpas.

Vid en ansökan om tillstånd att verkställa fusionsavtal som slutits mellan två eller flera medlemsbanker enligt 10 kap. 2 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall 5, 8 och 9 §§ samt 11 § 1 tillämpas när det gäller anmälan av den nybildade medlemsbanken.

22 § Tillsammans med en anmälan för registrering av att avtal har träffats om fusion mellan en sparbank eller medlemsbank och ett helägt dotterbolag enligt 7 kap. 8 § sparbankslagen (1987:619) eller 10 kap. 9 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall det ges in en kopia av styrelsernas protokoll med besluten.

Ombildning till bankaktiebolag

23 § Tillsammans med en anmälan för registrering av beslut om ombildning enligt 8 kap. 5 § sparbankslagen (1987:619) ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av stämmans protokoll,
2. en kopia av handlingar som enligt 8 kap. 2 § sparbankslagen har lagts fram på stämman, och
3. en försäkran på heder och samvete från bankernas styrelser eller verkställande direktörer om att ombildningen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer och att prövning av ombildningen inte pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen.

Förordning (2008:609)

24 § Vid en anmälan för registrering enligt 8 kap. 7 § sparbankslagen (1987:619) av en bank som har bildats vid ombildning enligt 8 kap. 1 § sparbankslagen skall 1 kap. 3 och 4 §§ aktiebolagsförordningen (2005:559) tillämpas. *Förordning (2005:566)*

25 § När ett bankaktiebolag bildas vid ombildning av sparbank enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619) skall anmälan för registrering, utöver vad som föreskrivs i 1 kap. 4 § aktieförordningen (2005:559), innehålla följande handlingar:

1. ett intyg av en auktoriserad revisor om att all apportegendom enligt beslutet om ombildning har tillförts bankaktiebolaget och att bankaktiebolaget genom apportegendomen har tillförts ersättning till ett värde motsvarande minst det sammanlagda beloppet av de aktier som har getts i utbyte, och
2. två kopior av det godkända stiftelseförordnandet. *Förordning (2005:566)*

Sparbanks eller medlemsbanks bifirma

26 § Anmälan för registrering enligt 10 kap. 3 § sparbankslagen (1987:619) eller 12 kap. 3 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker av bifirma kan tas upp i anmälan av bankens registrering. En kopia av det styrelseprotokoll som bestyrker anmälan skall ges in samtidigt.

Underrättelser

27 § När någon registreras som styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör, vice verkställande direktör, firmatecknare, särskild delgivningsmottagare, revisor, revisorssuppleant, lekmannarevisor eller suppleant för lekmannarevisor, ska Bolagsverket underrätta den registrerade om åtgärden. När verket tar bort en sådan registrering från registret, ska underrättelse lämnas till den som åtgärden berör.

Om registreringen avser ett revisionsbolag, ska den huvudansvarige revisorn underrättas.

Underrättelsen ska omedelbart efter registreringen eller avförandet av registreringen sändas till den som åtgärden berör på hans eller hennes folkbokföringsadress enligt det statliga person- och adressregistret (SPAR) eller, om en sådan adressuppgift saknas, till den adress som har uppgetts i ärendet.

Bolagsverket ska en gång varje år underrätta den som är registrerad som likvidator eller suppleant för likvidator om registreringen. Underrättelsen ska sändas till den adress som har uppgetts i ärendet.

Bolagsverket behöver inte sända ut underrättelser om det är uppenbart att en sådan underrättelse inte fyller något syfte. *Förordning (2007:1468)*

4 kap. Bankregister

1 § Hos Bolagsverket skall det föras ett bankregister för bankaktiebolag, sparbanker, medlemsbanker och utländska banker med filial i Sverige.

2 § Bankregistret förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos Bolagsverket.

3 § Bankregistret skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den tillsyn som Finansinspektionen har över banker enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. affärsverksamhet, kreditgivning eller någon annan allmän eller enskild verksamhet där företagsanknuten information utgör underlag för prövningar eller beslut,
3. förvärv, avyttring eller förvaltning av banker som registreras i bankregistret,
4. aktualisering, komplettering eller kontroll av företagsanknuten information som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register,
5. uttag av urval av personuppgifter för direkt marknadsföring, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen (1998:204), eller
6. verksamhet för vilken staten eller en kommun ansvarar enligt lag eller annan författning och
 - a) som avser banker som registreras i bankregistret,

- b) som för att kunna utföras förutsätter tillgång till företagsanknuten information, eller
- c) som avser fullgörande av underrättelseskyldighet.

4 § Bolagsverket är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för bankregistret.

5 § Bolagsverket skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter.

6 § Bolagsverket får för de ändamål som anges i 3 § besluta om direktåtkomst till bankregistret. *Förordning (2007:1468)*

7 § Bestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

8 § I fråga om rättelse av personuppgifter i bankregistret skall 26 § förvaltningslagen (1986:223) tillämpas i stället för 28 § personuppgiftslagen (1998:204).

8 a § Information som ska lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som har kommit in till Bolagsverket, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det, ska dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller en handling som avses i första stycket, ska det av informationen framgå att handlingen behandlas av myndigheten. *Förordning (2007:1468)*

9 § Att beslut om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

10 § I bankregistret registreras uppgifter för varje bank. Registret skall innehålla uppgift om bankens firma och dess organisationsnummer.

11 § En alfabetisk förteckning över bankerna skall höra till registret. Förteckningen skall innehålla uppgift om organisationsnumret på varje bank.

12 § Handlingar som avser anmälan eller underrättelse enligt aktiebolagslagen (2005:551), sparbankslagen (1987:619) eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker ska biläggas registret. Sådana handlingar ska för varje bank sammanföras i akter.

Av 20 a § framgår att vissa handlingar för bankaktiebolag även ska föras in i bankregistret. *Förordning (2007:1468)*

13 § Bolagsverket skall snarast efter det att registrering har skett underrätta Finansinspektionen om de uppgifter som har förts in i eller strukits ur bankregistret så att inspektionen kan fullgöra sin tillsynsfunktion. Underrättelsen får lämnas på medium för automatiserad behandling.

Finansinspektionen skall snarast efter det att revisor förordnats enligt 13 kap. 9 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse underrätta Bolagsverket om det.

Anteckningar i bankregistret

14 § Anteckningar i bankregistret skall numreras i löpande följd för varje bank. Vid varje anteckning skall detta nummer anges liksom datum för anteckningen och dess kungörande i Post- och InrikesTidningar.

15 § När en bank registreras skall följande antecknas i bankregistret:

1. bankens organisationsnummer,
2. dagen för tillstånd att driva bankrörelse eller, för ett sådant utländskt bankföretag som avses i 4 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, dagen för anmälan, eller, för ett sådant utländskt bankföretag som avses i 4 kap. 4 § samma lag, dagen för tillstånd att driva bankrörelse från filial i Sverige,

3. dagen för konstituerande stämma eller, när det gäller bankaktiebolag eller medlemsbank, dagen för bildandet,
4. bankens firma samt dess lydelse på främmande språk, om en sådan lydelse är angiven i bolagsordning, reglemente eller stadgar,
5. bankens bifirma, om styrelsen har antagit en sådan,
6. den ort i Sverige där bankens styrelse skall ha sitt säte,
7. sättet för sammankallande av stämma, och
8. bankens postadress.

Om revisor förordnas enligt 13 kap. 9 § lagen om bank- och finansieringsrörelse, skall detta antecknas i registret. *Förordning (2005:566)*

16 § För bankaktiebolag skall det, utöver vad som föreskrivs i 15 §, antecknas

1. föremålet för bolagets verksamhet angivet till sin art,
2. uppgifter enligt 8 kap. 43 §, 9 kap. 47 § och 10 kap. 19 § aktiebolagslagen (2005:551) samt uppgift om bolagskategori,
3. aktiekapitalet samt i förekommande fall minimikapitalet och maximikapitalet,
4. antalet aktier samt i förekommande fall det lägsta och högsta antalet aktier, och
5. syftet med bankaktiebolagets verksamhet, om den har annat syfte än att bereda vinst åt aktieägarna. *Förordning (2005:566)*

17 § För sparbanker skall det, utöver vad som föreskrivs i 15 §, antecknas

1. de rörelsegrenar som banken avser att driva,
2. uppgifter enligt 3 kap. 17 § första stycket, 4 a kap. 22 § och 4 b kap. 20 § sparbankslagen (1987:619),
3. verksamhetsområdet, och
4. grundfondens belopp.

18 § För medlemsbanker skall det, utöver vad som föreskrivs i 15 §, antecknas

1. de rörelsegrenar som banken avser att driva,
2. uppgifter enligt 6 kap. 17 § första stycket, 7 a kap. 22 § och 7 b kap. 20 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker, och
3. verksamhetsområde.

19 § För utländska bankfilialer skall det, utöver vad som föreskrivs i 15 §, antecknas

1. det utländska bankföretagets firma, nationalitet och säte,
2. bolagsordning eller motsvarande för det utländska bankföretaget,
3. filialens adress,
4. namn, medborgarskap, hemvist och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum för filialens verkställande direktör, vice verkställande direktör och revisor, och
5. fullmakt för filialens verkställande direktör utfärdad av det utländska bankföretaget.

20 § Det skall antecknas i bankregistret om ett bankaktiebolags bolagsordning innehåller

1. förbehåll enligt 1 kap. 10 §, 4 kap. 6, 8, 18, eller 27 § eller 20 kap. 31 § aktiebolagslagen (2005:551),
2. bestämmelse enligt 4 kap. 2 §, 7 kap. 8 § eller 40 § andra stycket andra meningen eller 7 kap. 54 § aktiebolagslagen, eller
3. bestämmelse att bolagets verksamhet skall upphöra vid viss tid eller under vissa villkor.

När det gäller förbehåll enligt 1 kap. 10 § aktiebolagslagen antecknas även den centrala värdepappersförvarare som enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument har registrerat avstämningsbolagets aktier.

När det gäller bestämmelse enligt 4 kap. 2 § aktiebolagslagen antecknas även det belopp till vilket aktier av olika slag har getts ut eller skall kunna ges ut.

Förordning (2005:566)

20 a § Bankregistret ska för varje bankaktiebolag innehålla

1. stiftelseurkunden,
2. bolagsordningen, uppgifter om ändring av bolagsordningen, och bolagsordningen i dess senaste lydelse, och
3. års- och koncernredovisningar, revisions- och koncernrevisionsberättelser samt delårsrapporter enligt 8 kap. 5 och 8 §§ samt 9 kap. 2 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bankregistret behöver inte innehålla handlingar som avses i första stycket, om de har kommit in till Bolagsverket före den 1 mars 2008. Det gäller dock inte om det har begärts att handlingarna ska lämnas ut elektroniskt och verket enligt 13 kap. 1 § tredje stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse har varit skyldigt att lämna ut dem i elektronisk form. *Förordning (2007:1468)*

21 § Det skall antecknas i bankregistret om en sparbanks reglemente innehåller

1. förbehåll enligt 4 kap. 18 § andra stycket sparbankslagen (1987:619), eller
2. bestämmelse enligt 4 kap. 14 § tredje stycket andra meningen sparbankslagen.

22 § Det skall antecknas i bankregistret om en medlemsbanks stadgar innehåller

1. förbehåll enligt 7 kap. 19 § andra stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker, eller
2. bestämmelse enligt 7 kap. 13 § andra stycket andra meningen lagen om medlemsbanker.

23 § Anteckning i register på grund av anmälan eller underrättelse enligt aktiebolagslagen (2005:551), sparbankslagen (1987:619) eller lagen (1995:1570) om medlemsbanker görs på bankens upplägg. Vid registrering på grund av anmälan eller underrättelse enligt 23 kap. 14 och 25 §§ samt 24 kap. 16 och 27 §§ aktiebolagslagen, 7 kap. 4 § och 8 kap. 5 § sparbankslagen eller 10 kap. 4 § lagen om medlemsbanker görs anteckning på både den överlåtande och den övertagande bankens upplägg.

Anteckning om ändring av en banks firma och om en banks likvidation och upplösning skall göras även i den förteckning som anges i 11 §. *Förordning (2005:566)*

24 § Om det krävs tillstånd från allmän domstol för att verkställa ett beslut om minskning av aktiekapitalet i ett bankaktiebolag, skall det vid registreringen av minskningsbeslutet enligt 20 kap. 19 § aktiebolagslagen (2005:551) antecknas att minskningen inte är verkställd. *Förordning (2005:566)*

25 § Om en fråga om minskning av aktiekapitalet har fallit enligt 20 kap. 22 § aktiebolagslagen (2005:551) skall detta antecknas i registret av Bolagsverket. Detsamma gäller beslut att förklara att en fråga om fusion har fallit enligt 23 kap. 27 eller 35 § aktiebolagslagen eller att en fråga om delning har fallit enligt 24 kap. 29 § samma lag. Vidare skall följande beslut antecknas i registret när de har vunnit laga kraft, nämligen beslut att

1. förklara en fråga om fusion förfallen enligt 7 kap. 7 § tredje stycket sparbankslagen (1987:619) eller 10 kap. 5 § tredje stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker, och
2. förklara en fråga om ombildning förfallen enligt 8 kap. 8 § sparbankslagen.

Förordning (2005:566)

Sökning efter uppgifter och handlingar

25 a § Vid sökning efter uppgifter som avser en bank som är upplöst får endast organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp, om det har förflutit mer än fem år sedan bankens upplösning har registrerats.

Vid sökning efter handlingar och uppgifter som avses i 12 och 20 a §§ får endast uppgifter som avses i 15 kap. 2 § första stycket 1 och 2 sekretesslagen (1980:100) samt organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp.

Förordning (2007:1468)

Kungörelser m.m.

26 § I en kungörelse enligt 27 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), 11 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) eller 13 kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall bankens firma och organisationsnummer anges liksom styrelsens säte eller, om banken är i likvidation, den tingsrätt som handlägger likvidationen. *Förordning (2005:566)*

27 § Bolagsverket skall underrätta den domstol som handlägger ett ärende om tillstånd för ett bankaktiebolag att verkställa beslut om minskning av aktiekapitalet eller reservfonden, beslut om vinstutdelning eller beslut om fusion eller delning, om

1. ett interimistiskt beslut som en annan domstol har meddelat i pågående mål om talan mot bolagsstämmbeslut, och
2. en lagakraftvunnen dom som innebär att bolagsstämmbeslut har upphävts eller ändrats. *Förordning (2005:566)*

28 § Finansinspektionen skall göra anmälan till rätten då den får kännedom om att det finns grund för likvidation enligt 6 kap. 2 § första stycket 2 sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 4 § första stycket 3 lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

Registreringsavgifter m.m.

29 § I ärenden som rör registrering enligt denna förordning ska avgift betalas för registrering och, i förekommande fall, dess kungörande samt för ärendets handläggning och prövning.

Avgifterna betalas med följande belopp:

1. vid anmälan för registrering av nybildad bank, 2.200 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 1.900 kronor,
2. vid anmälan av ändring av firma eller av bifirma eller av firma i dess lydelse på främmande språk, 1.100 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 900 kronor,
3. vid anmälan enligt 25 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551), 6 kap. 5 § första stycket sparbankslagen (1987:619) eller 9 kap. 7 § första stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker att bolags-, sparbanks- eller föreningsstämma beslutat om likvidation, 800 kronor,
4. vid anmälan enligt 25 kap. 45 § tredje stycket aktiebolagslagen, 6 kap. 17 § tredje stycket sparbankslagen eller 9 kap. 18 § tredje stycket lagen om medlemsbanker, 480 kronor,
5. vid anmälan om fusion enligt 23 kap. 25 eller 48 § aktiebolagslagen eller 7 kap. 7 § första stycket sparbankslagen eller om delning enligt 24 kap. 27 § aktiebolagslagen, 1.000 kronor, och
6. vid annan anmälan till bankregistret, 900 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 700 kronor.

Förordning (2009:717)

30 § Om en anmälan enligt 29 § samtidigt omfattar registrering eller registrering av ändring av fler än en firma, bifirma eller firma i dess lydelse på främmande språk, ska en avgift enligt andra stycket 2 betalas för varje sådan firma.

Om det begärs att en registrering ska göras på något annat språk än svenska, ska en avgift på 500 kronor för varje sådant språk betalas.

Avgift ska inte betalas för registrering av

1. ändrad postadress,
2. eget utträde från uppdrag som revisor, revisorssuppleant, lekmannarevisor eller suppleant för lekmannarevisor,
3. beslut om vinstutdelning enligt 18 kap. 10 § aktiebolagslagen (2005:551),
4. förhållanden som en likvidator ska anmäla, om inte annat följer av 29 § andra stycket 4,
5. en underrättelse från domstol eller Finansinspektionen, eller
6. en underrättelse från behörig utländsk myndighet enligt 23 kap. 47 § aktiebolagslagen.

Avgift ska inte heller betalas för registrering enligt 7 kap. 7 § tredje stycket, 8 kap. 8 § och 11 kap. 5 § sparbankslagen (1987:619), samt 10 kap. 5 § fjärde stycket och 13 kap. 5 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker.

Avgift ska betalas när ansökan om registrering ges in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av ett ärende har påbörjats. *Förordning (2009:717)*

31 § För handläggning och prövning av ansökan enligt aktiebolagslagen (2005:551) ska avgifter betalas med följande belopp:

1. likvidation enligt 25 kap. 11 §, 475 kronor, och
2. tillstånd enligt 28 kap. 5 § att inte lämna uppgift om bankaktiebolagets firma på sina webbplatser, 1.500 kronor.

Avgift ska betalas när ansökan ges in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av en ansökan har påbörjats. *Förordning (2007:1468)*

32 § har upphävts genom förordning (2008:741).

33 § Bolagsverket får meddela föreskrifter om avgifter

1. för sådant utlämnande av uppgifter och handlingar som sker i elektronisk form, och
2. för att tillhandahålla ett fusionsintyg enligt 23 kap. 46 § aktiebolagslagen (2005:551) på annat språk än svenska. *Förordning (2009:717)*

5 kap. Bemyndiganden

1 § har upphävts genom förordning (2005:566).

2 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en sådan verksamhetsplan som avses i 2 kap. 2 §,
2. vilken information ett kreditinstitut ska lämna till sina kunder eller till dem som institutet erbjuder sina tjänster,
3. vilka poster som får räknas in i startkapitalet enligt 3 kap. 5–7 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
4. vilka åtgärder som ett kreditinstitut ska vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering, genomlysning, system för hantering av uppgifter om insättare och deras insättningar, sundhet samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 kap. 1–5 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse,
5. verkställighet av kontroll-, säkerhets-, sekretess- och utbildningskrav samt om uppdragstagarens redovisning när tjänst tillhandahålls av någon annan än kreditinstitutet enligt 6 kap. 7 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,
6. redovisning enligt 7 kap. 8 § lagen om bank- och finansieringsrörelse till inspektionen av sådan egendom som förvärvats för att skydda fordran,
7. vilka uppgifter som ska antecknas i förteckningen enligt 8 kap. 6 § lagen om bank- och finansieringsrörelse om de avtal som träffats, såväl före den 1 juli 2004 som därefter, med personer eller företag som avses i 8 kap. 5 § första och andra styckena samma lag,
8. vilka begränsningar som gäller när ett bankaktiebolag eller ett kreditmarknadsbolag tar emot egna aktier eller aktier i sitt moderbolag som pant enligt 10 kap. 12 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,
9. vilka upplysningar som ett kreditinstitut eller ett sådant utländskt kreditinstitut som har inrättat filial enligt 4 kap. 4 § lagen om bank- och finansieringsrörelse ska lämna till inspektionen för dess tillsynsverksamhet,
10. en bankstyrelsens uppdrag åt en enskild styrelseledamot eller någon annan ensam eller i förening med någon annan bevilja kredit till vissa anställda och delegater enligt 3 kap. 7 § fjärde stycket sparbankslagen (1987:619) eller 6 kap. 7 § fjärde stycket lagen (1995:1570) om medlemsbanker, och
11. vilka uppgifter som, utöver vad som framgår av denna förordning, en ansökan, ansökan eller underrättelse enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse ska innehålla samt vilka handlingar som samtidigt ska ges in till Finansinspektionen.

Förordning (2011:835)

3 § Bolagsverket får meddela föreskrifter om

1. elektronisk överföring till Bolagsverket av en anmälan för registrering eller en ansökan som ska handläggas av Bolagsverket,
2. vilka krav som ska ställas på den elektroniska signaturen enligt 3 kap. 2 a §,
3. elektronisk överföring till Bolagsverket av handlingar som ska ges in tillsammans med en anmälan eller en ansökan som har upprättats elektroniskt,
4. bestyrkande av att en elektronisk kopia stämmer överens med originalet,
5. vilka elektroniska signaturer som får användas när en handling ska få ges in som ett elektroniskt original, och
6. hur en försäkran på heder och samvete enligt denna förordning får undertecknas med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1468)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:835

| Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

Sparbankslag (1987:619)

(senast ändrad genom SFS 2011:894)

1 kap.	Inledande bestämmelser	83
2 kap.	Bildande av sparbank	84
3 kap.	Sparbankens ledning	86
4 kap.	Sparbanksstämma	89
4 a kap.	Revision	93
	Antalet revisorer och hur de utses	93
	Medrevisor	94
	Obehörighetsgrunder och kompetenskrav	94
	Jäv	94
	Förtida avgång	94
	Rättelse	95
	Revisorernas uppgifter	95
	Tillhandahållande av upplysningar m.m.	96
	Revisionsberättelsen	96
	Koncernrevisionsberättelse	97
	Erinringar	97
	Revisorernas närvaro vid bolagsstämma	97
	Revisorernas tystnadsplikt	97
	Revisorernas upplysningsplikt	97
	Registrering	97
	Granskare	98
4 b kap.	Allmän granskning	98
	Lekmannarevisor	98
	Lekmannarevisorns uppgifter	98
	Tillhandahållande av upplysningar m.m.	98
	Hur lekmannarevisor utses	99
	Obehörighetsgrunder	99
	Jäv	99
	Anlitande av biträde	99
	Lekmannarevisorns avgång	99
	Lekmannarevisorns granskningsrapport	99
	Lekmannarevisorns närvaro vid stämma	99
	Lekmannarevisorns tystnadsplikt	100
	Lekmannarevisorns upplysningsplikt	100
	Registrering	100
5 kap.	Fonder och vinstdisposition m.m.	100
6 kap.	Likvidation och upplösning	101
	Frivillig likvidation	101
	Tvångslikvidation	101
	Förfarandet hos rätten	102
	Genomförandet av likvidationen	102
	Konkurs	104
	Överklagande av Bolagsverkets beslut om likvidation	105
7 kap.	Fusion och inlösen av aktier i dotterbolag	105
	Fusion genom absorption	105
	Fusion genom kombination	106
	Fusionsförfarandet	106
	Fusion mellan sparbank och ett helägt dotteraktiebolag	107
8 kap.	Ombildning till bankaktiebolag	107
9 kap.	Skadestånd m.m.	108
	Stiftares, huvudmans, styrelseledamots och delegats skadeståndsansvar	108

Revisors, lekmannarevisors och granskares skadeståndsansvar	108	Bank & kredit- marknad
Jämkning	109	
Gemensamt skadeståndsansvar	109	
Talan om skadestånd till sparbanken	109	
Tid för väckande av talan	109	
Konkursbos talerätt	110	
Finansinspektionens talerätt	110	
10 kap. Sparbanks firma	110	
11 kap. Registrering m.m.	110	
12 kap. Straff	111	
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	112	
Propositioner	112	

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om hur en sparbank bildas och om dess organisation m.m. Bestämmelser om tillstånd att driva bankrörelse, den rörelse som en sparbank får driva samt andra för bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker gemensamma bestämmelser finns i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

En sparbank har till ändamål att, utan rätt för dess stiftare eller andra att få del av den vinst som kan uppkomma i rörelsen, främja sparsamhet genom att driva bankverksamhet i enlighet med de bestämmelser som meddelas i denna lag och lagen om bank- och finansieringsrörelse. En sparbanks rörelse skall avse främst ett visst verksamhetsområde. *Lag (2004:304)*

2 § En sparbank är moderföretag och en annan juridisk person är dotterföretag, om sparbanken

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller
4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensam utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförliga stadgar har rätt att ensam utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern. *Lag (1995:1562)*

3 § I de fall som avses i 2 § första stycket 1–3 och andra stycket skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag beaktas inte de aktier eller andelar i dotterföretaget som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller dess dotterföretags räkning. *Lag (1995:1562)*

4 § En handling enligt denna lag som ska vara undertecknad får, om något annat inte anges, undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. *Lag (2007:1460)*

2 kap. Bildande av sparbank

1 § En sparbank skall bildas av minst tjugo stiftare.

Stiftarna skall vara fysiska personer och bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara stiftare. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller om inte annat följer av bestämmelserna om fusion i 7 kap. 2 §. *Lag (1992:1614)*

2 § Stiftarna anger villkoren för sparbankens bildande. När en sparbank bildas skall till en grundfond avsättas ett belopp, vars storlek skall bestämmas med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av den planerade rörelsen. Grundfonden skall betalas med pengar. *Lag (2004:304)*

3 § Stiftarna skall upprätta ett reglemente som skall godkännas. Bestämmelser om ansökan om tillstånd att driva bankrörelse och om godkännande av reglementet finns i 3 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2004:304)*

4 § har upphävts genom lag (1999:223).

5 § Reglementet skall ange

1. sparbankens firma,
2. sparbankens verksamhetsområde,
3. den ort i Sverige där styrelsen skall ha sitt säte,
4. de rörelsegrenar som sparbanken avser att driva,
5. grundfondens belopp samt huruvida hela grundfonden eller del av denna skall betalas tillbaka med eller utan ränta,
6. antalet huvudmän,
7. den kommunala valkorporation som skall förrätta val av huvudmän och, där sådant val skall förrättas av flera korporationer, fördelningen av antalet mandat dem emellan, samt ordningen för att åstadkomma en successiv förnyelse av huvudmannakåren och det närmare förfarandet i övrigt vid huvudmannavalet,
8. antalet eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter och revisorer samt eventuella ersättare, som skall utses av sparbanksstämman, samt tiden för deras uppdrag,
9. sättet att sammankalla sparbanksstämman, samt
10. vilka ärenden som skall förekomma på den ordinarie stämman.

Om banken skall ha euro som redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), skall detta anges i reglementet. I så fall skall det i reglementet också anges att grundfondens belopp skall vara bestämt i euro. *Lag (2000:39)*

6 § Sedan tillstånd att driva bankrörelse har beviljats, skall stiftarna för teckning av bidrag till grundfonden lägga fram en av dem upprättad och underskriven, dagtecknad teckningslista. På teckningslistan skall anges om fonden eller del av denna skall betalas tillbaka med eller utan ränta jämlikt förbehåll i reglementet. Skall ränta utgå, skall anges den räntefot, efter vilken räntan skall beräknas. Räntefoten får dock inte sättas

högre än den som framgår av 5 § räntelagen (1975:635). Till teckningslistan skall fogas avskrifter av tillståndsbeslutet och reglementet.

Bidragsteckning, som inte sker på teckningslistan, är inte bindande. Tecknas bidrag med andra villkor än som sägs i teckningslistan, är teckningen ogiltig. *Lag (2004:304)*

7 § Stiftarna eller annan får inte ta emot ersättning av sparbanken för andra kostnader för sparbankens bildande än sådana som varit uppenbarligen nödvändiga för bildandet. De får inte heller förbehålla sig eller någon annan särskilda förmåner eller rättigheter.

8 § När samtliga huvudmän har utsetts på det sätt som föreskrivs i 4 kap. 3 § och hela det i reglementet fastställda grundfondsbeloppet har blivit tecknat, skall stiftarna kalla huvudmännen till en konstituerande stämma enligt föreskrifterna i reglementet om kallelse till sparbanksstämma.

Teckningslistan, tillståndsbeslutet och reglementet skall genom stiftarnas försorg hållas tillgängliga för huvudmännen under minst en vecka före stämman på den plats som har angivits i kallelsen. *Lag (2004:304)*

9 § Beslutet om sparbankens bildande fattas på den konstituerande stämman.

På den konstituerande stämman skall stiftarna lägga fram teckningslistan, tillståndsbeslutet och reglementet. Stiftarna skall vidare lämna uppgift om storleken av det tecknade grundfondsbeloppet samt om de belopp som redan betalats in. Dessa uppgifter skall föras in i protokollet. *Lag (2004:304)*

10 § Om det vid den konstituerande stämman inte visas att belopp som svarar mot grundfonden har tecknats, har frågan om sparbankens bildande fallit.

Om minst två tredjedelar av huvudmännen biträder beslutet att bilda sparbanken, är denna bildad. I annat fall har frågan om sparbankens bildande fallit.

När sparbanken är bildad skall på den konstituerande stämman styrelse och revisorer väljas.

I fråga om den konstituerande stämman gäller i övrigt i tillämpliga delar föreskrifterna om sparbanksstämma i denna lag och reglementet.

11 § En sparbank skall anmälas för registrering senast sex månader efter det att tillstånd att driva bankrörelse har beviljats.

För registrering krävs att hela det belopp, vartill grundfonden enligt reglementet skall uppgå, har inbetalts, samt att sparbanken har så stort startkapital som föreskrivs i 3 kap. 6 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Detta skall styrkas genom ett skriftligt intyg från en auktoriserad revisor.

Frågan om sparbankens bildande har fallit, om anmälan för sparbankens registrering inte skett inom den tid som anges i första stycket eller om registreringsmyndigheten genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av sparbanken. I sådant fall svarar styrelseledamöterna solidariskt för återbetalningen av de belopp som har betalats till grundfonden jämte uppkommen avkastning, med avdrag för kostnader på grund av åtgärder enligt 13 § första stycket tredje meningen. *Lag (2004:304)*

12 § Innan styrelsen och revisorerna har valts, kan bidrag till grundfonden betalas endast genom insättning på sådan räkning som stiftarna för detta ändamål har öppnat hos en svensk bank.

Det på räkningen insatta beloppet får lyftas för sparbanken när styrelsen och revisorerna har valts. Har frågan om sparbankens bildande fallit eller är teckningen av annan orsak inte bindande, skall det insatta beloppet betalas tillbaka med ränta till bidragstecknarna.

13 § Innan en sparbank har registrerats, kan den inte förvärva rättigheter eller ikläda sig skyldigheter. Den kan inte heller föra talan inför domstolar eller andra myndigheter. Styrelsen kan dock föra talan i mål rörande bildandet av sparbanken och i övrigt vidta åtgärder för att erhålla de tecknade bidragen till grundfonden.

Om en förpliktelse uppkommer genom en åtgärd på sparbankens vägnar före registreringen, svarar de som har beslutat eller deltagit i åtgärden solidariskt för förpliktelser. Vid registreringen övergår ansvaret på sparbanken, om förpliktelserna följer av reglementet eller teckningslistan eller har tillkommit efter det att sparbanken har bildats.

Har före registreringen ett avtal för sparbanken slutits med en medkontrahent som visste att sparbanken var oregistrerad kan denne, såvida inte annat följer av avtalet, frånträda detta endast om frågan om sparbankens bildande har fallit enligt 11 § tredje stycket. Om medkontrahenten inte visste att sparbanken var oregistrerad, kan han frånträda avtalet innan sparbanken har registrerats.

14 § Den nybildade sparbanken skall genom kungörelse i Post- och InrikesTidningar tillkännage när den börjar sin rörelse. Sparbanken skall till Finansinspektionen anmäla dagen då kungörande har skett. *Lag (1992:1614)*

3 kap. Sparbankens ledning

1 § En sparbank skall ha en styrelse med minst fem ledamöter. Styrelsen skall förvalta sparbankens angelägenheter i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Styrelsen väljs av sparbanksstämman. Särskilda bestämmelser om att styrelseledamot kan utses av annan än stämman finns i 4 §.

En styrelseledamots uppdrag gäller för den tid som anges i reglementet. Uppdragstiden får inte omfatta mer än fyra räkenskapsår och skall bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie sparbanksstämma på vilken styrelseval förrättas.

Vad som sägs i denna lag och lagen om bank- och finansieringsrörelse om styrelseledamöter skall i tillämpliga delar gälla även ersättare.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. *Lag (2004:304)*

2 § Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om ledamoten eller den som har utsett honom begär det. Anmälan om avgång skall göras hos styrelsen och, om en ledamot som inte är vald på sparbanksstämman vill avgå, hos den som har tillsatt honom.

Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller hinder enligt 3 § uppkommer för honom att vara styrelseledamot och det inte finns någon ersättare, som kan inträda i hans ställe, skall övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny styrelseledamot tillsätts för den återstående mandattiden. Sådana åtgärder behöver dock inte vidtas, om den förutvarande ledamoten var arbetstagarrepresentant som avses i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Skall ledamoten väljas på sparbanksstämma, kan valet anstå till den nästa ordinarie stämma på vilken styrelseval förrättas, om styrelsen är beslutför med kvarstående ledamöter och ersättare och deras antal inte understiger fem. *Lag (1991:1681)*

3 § Styrelseledamöterna skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Av styrelseledamöterna får högst en för varje påbörjat femtal vara anställd i sparbanken. Vid denna beräkning skall hänsyn inte tas till arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. *Lag (1999:223)*

3 a § Den som har varit revisor i en sparbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande

direktör eller annan ledande befattningshavare i banken, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). *Lag (2009:570)*

4 § Styrelsen skall utse en eller, om det behövs, flera verkställande direktörer att under styrelsens inseende leda verksamheten i sparbanken. Styrelsen får även utse ställföreträdare för verkställande direktör. Finansinspektionen får medge att verkställande direktör inte utses.

Om någon annan än styrelseledamot utses till verkställande direktör, skall han ingå som ledamot i styrelsen. Om någon annan än styrelseledamot eller ersättare utses till ställföreträdare för verkställande direktör, skall han ingå som ersättare i styrelsen.

Vad som sägs i denna lag om verkställande direktör skall i tillämpliga delar gälla också för ställföreträdare för verkställande direktör. *Lag (1992:1614)*

4 a § I en sparbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av banken. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Banken får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 4 b §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen. *Lag (2009:570)*

4 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revisionstjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till sparbanksstämman beslut om revisorsval. *Lag (2009:570)*

5 § Styrelseledamot skall, när han tillträder sitt uppdrag, för införing i aktiebok anmäla sitt innehav av aktier i aktiebolag inom samma concern som sparbanken, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad.

Första stycket gäller inte, om anmälningsskyldighet föreligger enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Lag (2000:1091)

6 § Styrelsen får, med den inskränkning som följer av 7 §, uppdra åt verkställande direktör eller någon annan att ensam eller tillsammans med annan vidta sådana åtgärder som annars ankommer på styrelsens egen prövning. En person som har fått ett sådant uppdrag kallas delegat.

Delegation enligt första stycket får även ske till särskilda ledningsorgan för visst område (regionstyrelse) eller för ett eller flera bankkontor (kontorsstyrelse).

Styrelsen skall i en instruktion meddela föreskrifter om de befogenheter som skall tillkomma verkställande direktör och andra delegater. Instruktionen skall fastställas för ett år i sänder. Avser uppdraget att bevilja kredit, skall grunderna för kreditgivningens fastställas. Har flera verkställande direktörer utsetts, skall instruktionen ange hur ledningen av sparbankens verksamhet skall fördelas mellan dem. Styrelsen skall så snart det kan ske sända en avskrift av instruktionen till Finansinspektionen samt, när ändringar vidtagits i instruktionen, underrätta inspektionen om detta.

Uppdrag som avses i första stycket kan när som helst återkallas eller inskränkas. Även om styrelsen har lämnat delegatuppdrag får styrelsen själv avgöra ärenden av varje slag. *Lag (1992:1614)*

7 § Styrelsen får inte uppdra åt en enskild styrelseledamot eller annan att avgöra ärenden som är av principiell beskaffenhet eller i övrigt av större vikt.

Styrelsen får inte i något fall uppdra åt en enskild styrelseledamot eller annan att bevilja kredit till fysisk eller juridisk person som omfattas av bestämmelserna i 8 kap. 5 § första stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Utän hinder av andra stycket får styrelsen uppdra åt annan att inom fastställda gränser bevilja kredit i och för en rörelse som drivs av låntagaren.

Styrelsen får bara i enlighet med de föreskrifter som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen utfärdar uppdra åt enskild styrelseledamot eller annan att ensam eller i förening med annan bevilja kredit till andra anställda och delegater än sådana som avses i andra stycket och till fysiska eller juridiska personer, vilka står i ett sådant förhållande till dem som anges i 8 kap. 5 § första stycket 5 och 6 lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bestämmelserna i denna paragraf om kredit gäller även garantiförbindelse som sparbanken åtar sig. *Lag (2004:304)*

8 § Verkställande direktör eller annan delegat som är anställd i sparbanken får inte vara styrelseledamot i sådana företag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvalta eller driva handel med aktier eller som driver emissionsrörelse. I andra företag får de vara styrelseledamöter, om sparbankens styrelse i varje särskilt fall ger sitt tillstånd. Den som tillståndet avser får inte delta i styrelsens beslut i frågan.

Första stycket gäller inte för sådant företag som ingår i samma koncern som banken. *Lag (1991:997)*

9 § Om en sparbank har blivit moderföretag, skall styrelsen meddela detta till dotterföretagets ledning. Dotterföretagets ledning skall lämna styrelsen för moderföretaget de upplysningar som behövs för att bedöma koncernens ställning och resultatet av koncernens verksamhet.

10 § Inom styrelsen skall en av ledamöterna vara ordförande. Styrelsen skall välja ordförande om inte annat föreskrivs i reglementet eller beslutas av sparbanksstämman. Styrelsen får även utse vice ordförande. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning.

Verkställande direktör eller annan anställd i banken får inte vara ordförande eller vice ordförande.

11 § Ordföranden skall se till att sammanträden hålls när det behövs. På begäran av en styrelseledamot skall styrelsen sammankallas.

Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll, som undertecknas eller justeras av ordföranden och den ledamot som styrelsen utser till det. Styrelseledamot har rätt att få avvikande mening antecknad till protokollet. Protokollen skall föras i nummerföljd och förvaras på betryggande sätt.

12 § Styrelsen är beslutförför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i reglementet är närvarande. Beslut i ett ärende får dock inte fattas, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter fått tillfälle att delta i ärendets behandling och erhållit tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet. Om en styrelseledamot inte kan komma och det finns en ersättare, som skall träda in i hans ställe, skall ersättaren ges tillfälle till det. Ersättare för arbetstagarledamot, som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall dock alltid få underlag och ges tillfälle att delta i ärendets behandling på samma sätt som en styrelseledamot.

Om inte reglementet föreskriver särskild röstmajoritet, gäller som styrelsens beslut den mening för vilken mer än hälften av de närvarande röstar eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i reglementet.

Handlingar som enligt denna lag eller lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. *Lag (2004:304)*

13 § En styrelseledamot eller en delegat får inte handlägga frågor om avtal mellan honom och sparbanken. Han får inte heller handlägga frågor om avtal mellan sparbanken och tredje man, om han i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot sparbankens. Han får inte heller delta i beslut om avtal mellan sparbanken och tredje man, som han ensam eller tillsammans med annan får företräda. Med avtal jämställs rättegång eller annan talan.

13 a § Sparbanksstämman skall besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till var och en av styrelseledamöterna. *Lag (2006:564)*

14 § Styrelsen företräder sparbanken och tecknar dess firma.

Styrelsen kan bemyndiga en styrelseledamot eller annan att företräda sparbanken och teckna dess firma, om inte ett förbud mot sådant bemyndigande har tagits in i reglementet. I fråga om den som inte är styrelseledamot gäller vad som sägs i 3 § första stycket och 13 § om styrelseledamot.

Rätten att teckna sparbankens firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Ingen annan inskränkning får registreras.

Styrelsen kan när som helst återkalla ett bemyndigande som avses i andra stycket.

Om sparbanken inte har någon här i landet bosatt behörig ställföreträdare, skall styrelsen bemyndiga en i Sverige bosatt person att på bankens vägnar ta emot delgivning. Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. *Lag (1992:1614)*

15 § Styrelsen eller annan ställföreträdare för sparbanken får inte följa sådana föreskrifter av sparbanksstämman eller annat sparbanksorgan som inte är gällande där för att de står i strid med denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller reglementet. *Lag (2004:304)*

16 § Har en ställföreträdare överskridit sin befogenhet när han företog en rättshandling för sparbanken, gäller inte rättshandlingen mot sparbanken, om den mot vilken rättshandlingen företogs insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds.

17 § För registrering skall sparbanken anmäla vem som har utsetts till styrelseledamot, ersättare, firmatecknare och vem som enligt 14 § har bemyndigats att på bankens vägnar ta emot delgivning samt deras postadress och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om en ledamot eller ersättare har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall detta anges. För registrering skall sparbanken även anmäla av vilka och hur bankens firma tecknas.

Anmälan görs första gången när sparbanken enligt 2 kap. 11 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering enligt första stycket. Rätt att göra anmälan tillkommer även den som anmälningen gäller.

Om sparbankens postadress ändras, skall sparbanken genast anmäla det för registrering. *Lag (1992:1614)*

4 kap. Sparbanksstämma

1 § I en sparbank skall som representanter för insättarna finnas minst tjugo huvudmän för övervakning av sparbankens förvaltning och med uppgifter i övrigt enligt denna lag.

2 § En huvudman får inte vara

1. underårig eller i konkurs,
2. bosatt utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen på grund av särskilda förhållanden medger det,
3. anställd i sparbanken, om inte reglementet uttryckligen medger detta, eller
4. huvudman, styrelseledamot eller anställd i annan sparbank.

En huvudman får inte ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

En huvudman, som utses av kommunfullmäktige eller landstingsfullmäktige enligt 3 §, får inte heller vara anställd eller styrelseledamot i något annat bankaktiebolag än FöreningsSparbanken AB (publ) eller i en medlemsbank eller inom landshypoteksinstitutionen. *Lag (2003:839)*

2 §¹ En huvudman får inte vara

1. underårig eller i konkurs,
2. bosatt utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Finansinspektionen på grund av särskilda förhållanden medger det,
3. anställd i sparbanken, om inte reglementet uttryckligen medger detta, eller
4. huvudman, styrelseledamot eller anställd i annan sparbank.

En huvudman får inte ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

En huvudman, som utses av kommunfullmäktige eller landstingsfullmäktige enligt 3 §, får inte heller vara anställd eller styrelseledamot i något annat bankaktiebolag än Swedbank AB (publ) eller i en medlemsbank. *Lag (2011:456)*

3 § Av antalet huvudmän skall hälften, i enlighet med närmare föreskrifter i reglementet, väljas av kommunfullmäktige eller landstingsfullmäktige inom sparbankens verksamhetsområde. Återstoden utses av huvudmännen själva bland insättarna i sparbanken. Kravet på att dessa huvudmän skall vara insättare gäller dock inte vid huvudmannaval i samband med sparbankens bildande. En huvudman som står i tur att avgå får inte delta i valet för besättande av hans egen plats.

Skall flera korporationer förrätta val av huvudmän skall, om inte särskilda skäl föranleder till något annat, fördelningen av antalet mandat mellan dem ske efter det invånarantal som de företräder.

Bestämmelserna i 2 § lagen (1992:339) om proportionellt valsätt skall tillämpas också på kommunfullmäktiges och landstingsfullmäktiges val av huvudmän.

Lag (2004:304)

4 § Huvudmännen skall utses för fyra år. Vid det första huvudmannavalet skall mandattiderna dock sättas kortare i den mån det behövs för att åstadkomma successiva nyval.

Upphör huvudmans uppdrag i förtid eller uppkommer för honom hinder enligt 2 § att vara huvudman, skall sparbankens styrelse se till att fyllnadval för den återstående mandattiden anställs så snart det kan ske. *Lag (1998:716)*

5 § De ärenden vilka enligt denna lag eller andra författningar eller reglementet tillhör huvudmännens prövning handläggs på sparbanksstämman.

Sparbanksstämman skall hållas inom verksamhetsområdet, om inte utomordentliga omständigheter föranleder något annat.

6 § Ordinarie sparbanksstämma skall hållas inom fem månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid sådan stämma skall styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen samt, i en sparbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.

Vid stämman skall beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,
2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,
3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt
4. i andra ärenden som ankommer på huvudmännen enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet.

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:456) [red.anm.].

Om stämman skjuter upp ett beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 till en fortsatt stämma, skall denna hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet. *Lag (2004:304)*

7 § Extra sparbanksstämma skall hållas när styrelsen finner skäl till detta. Sådan stämma skall även hållas när det för uppgivet ändamål skriftligen begärs av flertalet av revisorerna eller en tiondel av samtliga huvudmän. Kallelse skall utfärdas inom fjorton dagar från den dag då begäran kom in till sparbanken.

8 § En huvudman har rätt att få ett ärende behandlat vid en sparbanksstämma, om han skriftligen framställer ett yrkande om detta hos styrelsen i så god tid att ärendet kan tas upp i kallelsen till stämman.

9 § Styrelsen kallar till sparbanksstämma. Kallelse får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte reglementet föreskriver längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Skjuts en stämma upp till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, skall kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller reglementet krävs för att ett sparbanksstäm-mobeslut skall bli giltigt att det fattas på två stämmor, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse skall anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt reglementet. Skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje huvudman.

I kallelsen skall tydligt anges de ärenden som skall förekomma på stämman. Skall stämman behandla ett ärende om överlåtelse av sparbankens rörelse eller om dess fusion med annan sparbank eller om sparbankens försättande i likvidation eller om ombildning enligt 8 kap., skall förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser en ändring i reglementet, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen.

Senast en vecka före den stämma som avses i 6 § skall redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen samt, i sparbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna och koncernrevisionsberättelsen eller avskrifter av dessa sändas till huvudmännen. *Lag (1991:371)*

10 § Om bestämmelser i denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet rörande kallelse till sparbanksstämma eller tillhandahållande av handlingar har åsidosatts i ett ärende, får stämman inte besluta i ärendet utan samtycke av alla huvudmän som berörs av felet. Stämman får dock även utan sådant samtycke avgöra ett ärende som inte har tagits upp i kallelsen, om ärendet enligt reglementet skall förekomma på stämman eller omedelbart föranleds av ett annat ärende som skall avgöras. Den får också besluta att extra sparbanksstämma skall sammankallas för behandling av ärendet. *Lag (2004:304)*

11 § Sparbanksstämman öppnas av styrelsens ordförande eller av den som styrelsen har utsett. Ordförande vid stämman utses av denna bland huvudmännen. I reglementet kan dock bestämmas vem som skall öppna stämman och vara ordförande vid denna.

Ordföranden skall sörja för att det förs protokoll vid stämman. I protokollet skall antecknas de vid stämman närvarande samt införas stämmans beslut och, om röstning skett, hur den utföllit.

Protokollet skall undertecknas av ordföranden och minst en justeringsman som utses av stämman. Senast två veckor efter stämman skall avskrift av det justerade protokollet sändas till huvudmännen. Protokollen skall förvaras på betryggande sätt.

12 § Styrelsen skall, om en huvudman begär det och styrelsen finner att det kan ske utan nämnvärd olägenhet för enskild, på sparbanksstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av sparbankens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår sparbanken i en koncern, avser upplysningsplikten även sparbankens förhållande till andra koncernföretag

samt, om sparbanken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, skall upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för huvudmännen hos sparbanken samt sändas till de huvudmän som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till huvudmännen utan nämnvärd olägenhet för enskild, skall upplysningen i stället på huvudmans begäran lämnas till sparbankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna skall inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande sparbank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, skall ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen skall hålla revisorernas yttrande tillgängligt för huvudmännen samt sända det i avskrift till de huvudmän, som har begärt upplysningen.

13 § Vid omröstning har varje huvudman en röst. Huvudmännen får endast personligen utöva sin rösträtt.

Huvudman får dock inte rösta i fråga om

1. talan mot honom,
2. hans befrielse från skadeståndsansvar eller annan förpliktelse gentemot sparbanken, eller
3. talan eller befrielse som avses i 1 eller 2 beträffande annan, om huvudmannen i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot sparbankens.

14 § Sparbanksstämman är beslutför, när de på stämman närvarande huvudmännens antal överstiger hälften av hela antalet huvudmän, om inte för beslutförhet ett högre antal föreskrivits i reglementet. Om en närvarande huvudman enligt 13 § är förhindrad att rösta i ett särskilt ärende och till följd därav antalet av de deltagande inte uppgår till det för beslutförhet bestämda, utgör detta inte hinder för ärendets avgörande.

Sparbanksstämmans beslut utgörs av den mening som har fått mer än hälften av de avgivna rösterna eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Vid val anses den vald som fått de flesta rösterna. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning, om inte annat beslutas av stämman innan valet förrättas.

Andra stycket gäller inte om annat följer av denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller reglementet. Beträffande beslut som avses i 15 och 16 §§, 6 kap. 1 § andra stycket, 7 kap. 3 § och 8 kap. 3 § kan dock i reglementet endast föreskrivas villkor som går längre än som anges i dessa paragrafer. *Lag (2004:304)*

15 § Beslut att ändra reglementet fattas av sparbanksstämman. Beslutet är giltigt om det har biträts av minst två tredjedelar av de på stämman närvarande huvudmännen.

Ett beslut om ändring av reglementet skall, sedan ändringen har godkänts, genast anmälas för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering har skett.

Ett beslut om att införa eller ändra en sådan bestämmelse i reglementet som avses i 2 kap. 5 § andra stycket får verkan vid ingången av det räkenskapsår som inleds närmast efter beslutet. Har beslutet vid den tidpunkten inte registrerats, skall dock ändringen av reglementet sakna verkan. *Lag (2004:304)*

16 § Ett avtal, som inte avser fusion men varigenom en sparbank förbinder sig att överlåta hela eller en icke obetydlig del av sin rörelse till en annan bank, får inte träffas om inte samtliga huvudmän i den överlåtande sparbanken förenat sig om beslutet att sparbanken skall biträda avtalet eller beslutet fattats på två på varandra följande stämor och på den senare stämman biträts av minst fyra femtedelar av de röstande och dessa tillika utgjort minst tre fjärdedelar av samtliga huvudmän. Reglementet kan föreskriva ytterligare villkor för beslutets giltighet.

17 § Om ett beslut av sparbanksstämman inte har tillkommit i behörig ordning eller i övrigt strider mot denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller reglementet, kan talan mot sparbanken om att beslutet skall upphävas eller ändras föras av huvudman, styrelsen eller styrelseledamot.

Talan skall väckas inom tre månader från dagen för beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten till talan förlorad.

Talan får väckas senare än vad som sägs i andra stycket när

1. beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med alla huvudmännens samtycke,
2. samtycke till beslutet krävs av alla eller vissa huvudmän och sådant samtycke inte har getts, eller
3. kallelse till stämman inte har skett eller de bestämmelser om kallelse som gäller för sparbanken har eftertratts i något väsentligt avseende.

Rätten kan ändra sparbanksstämmans beslut endast om det kan fastställas vilket innehåll beslutet rätteligen borde ha haft. Är sparbanksstämmans beslut sådant som enligt denna lag eller bankrörelselagen skall anmälas för registrering, skall rätten underätta registreringsmyndigheten för registrering, om beslutet har upphävts eller ändrats genom en dom som har vunnit laga kraft eller rätten genom beslut under rättegången har förordnat att sparbanksstämmans beslut inte får verkställas. *Lag (2004:304)*

18 § Om styrelsen vill väcka talan mot sparbanken skall styrelsen sammankalla en sparbanksstämma för val av ställföreträdare att föra sparbankens talan i tvisten. Stämning delges med den valde ställföreträdaren.

Ett förbehåll i reglementet, att tvister mellan sparbanken och styrelsen, styrelseledamot, likvidator eller huvudman skall hänskjutas till skiljemän, har samma verkan som ett skiljeavtal. Om styrelsen begär skiljemannaförfarande mot sparbanken, tillämpas första stycket. Är det fråga om en klandertalan av styrelsen mot sparbanksstämmans beslut är rätten till talan inte förlorad enligt 17 § andra stycket, om styrelsen inom den klandertid som anges där har kallat till sparbanksstämma enligt första stycket.

19 § En huvudman får i denna sin egenskap erhålla ersättning för deltagande i möten med huvudmännen i enlighet med vad som anges i reglementet. Ersättningen får avse förlorad arbetsförtjänst, skäligt arvode för deltagande i sådana möten samt resekostnader och traktamente.

4 a kap. Revision

Antalet revisorer och hur de utses

1 § Sparbanker ska ha minst en revisor. Revisor väljs av stämman. Om banken ska ha flera revisorer, får det i reglementet anges att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på stämman.

Uppdraget som revisor upphör vid slutet av den första ordinarie stämman som hålls efter det år då revisorn utsågs.

I reglementet får det anges att uppdraget som revisor ska gälla för en längre tid än som anges i andra stycket. Uppdraget ska dock upphöra senast vid slutet av den ordinarie stämman som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då revisorn utsågs.

Stämman får utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse beträffande revisorer gäller i tillämpliga delar om revisorssuppleanter. *Lag (2010:839)*

1 a § Uppdraget som revisor för en sparbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får gälla högst sju år i följd.

Den som har varit revisor i banken under sju år enligt första stycket får inte delta i revisionen, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget. *Lag (2009:570)*

Medrevisor

2 § Varje huvudman i en sparbank har rätt att föreslå att det hos Finansinspektionen begärs att en revisor (medrevisor) utses att delta i revisionen tillsammans med de övriga revisorerna. Förslaget skall framställas på en stämma där revisorsval skall ske eller där förslaget enligt kallelsen till stämman skall behandlas. Finansinspektionen skall på begäran av en huvudman och efter att ha hört bankens styrelse utse en revisor för tiden till och med ordinarie stämma under nästa räkenskapsår, om förslaget biträds av minst en tiondel av samtliga huvudmän eller en tredjedel av de närvarande huvudmännen. *Lag (2004:304)*

Obehörighetsgrunder och kompetenskrav

3 § Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor i en sparbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en sparbank.

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet fordras för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 1 a § om uppdragets längd och förbud under viss tid att delta i revisionen, i 5 § om jäv, i 19 § om rätt att närvara på stämma och i 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringsskyldighet tillämpas på den huvudansvarige.

Lag (2009:570)

4 § I en sparbank skall minst en revisor som stämman utsett vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som avlagt revisorsexamen. *Lag (2004:304)*

Jäv

5 § I en sparbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,
2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,
3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som är huvudman i en sparbank får inte vara sådan revisor som avses i 4 §.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisions sed. *Lag (2006:404)*

Förtida avgång

6 § Ett uppdrag som revisor i en sparbank upphör i förtid, om

1. revisorn anmäler att uppdraget ska upphöra, eller
2. den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och anmäler att uppdraget ska upphöra.

Anmälan enligt första stycket ska göras hos styrelsen. Om en revisor som inte är vald på stämman vill avgå, ska revisorn anmäla det också hos den som har utsett honom eller henne.

En revisor vars uppdrag upphör i förtid ska genast anmäla detta till registreringsmyndigheten för registrering. Revisorn ska i anmälan lämna en redogörelse för iakttagelserna vid den granskning som han eller hon har utfört under den del av det löpande räkenskapsåret som uppdraget har omfattat. För anmälan tillämpas vad som föreskrivs i 14 och 15 §§ om revisionsberättelse. En kopia av anmälan ska lämnas till sparbankens styrelse.

Om en revisors uppdrag upphör i förtid, ska revisorn och den som har utsett revisorn underrätta registreringsmyndigheten om skälet till detta. *Lag (2009:570)*

7 § Om en revisors uppdrag upphör i förtid eller om bestämmelserna i 3–5 §§ eller bestämmelser i reglementet hindrar honom eller henne att vara revisor och det inte finns någon suppleant, skall styrelsen vidta åtgärder för att en ny revisor utses för den återstående mandattiden. Finansinspektionen kan, om det finns särskilda skäl, medge att en ny revisor utses vid närmast följande ordinarie stämma. *Lag (2004:304)*

Rättelse

8 § Styrelsen skall, om inte rättelse utan dröjsmål sker genom den som utser revisor, göra anmälan hos Finansinspektionen om

1. en sådan revisor som sägs i 4 § inte är utsedd,
2. en revisor är obehörig enligt 3 § första eller andra stycket eller 5 § eller enligt reglementet, eller
3. en bestämmelse i denna lag eller reglementet om antalet revisorer har åsidosatts.

Var och en kan göra anmälan enligt första stycket.

Bestämmelser om Finansinspektionens möjligheter att åstadkomma rättelse finns i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2004:304)*

Revisorernas uppgifter

9 § Revisorerna i en sparbank skall i den omfattning som följer av god revisionssed granska bankens årsredovisning jämte räkenskaperna samt styrelsens förvaltning.

Om en sparbank är moderföretag (moderbank), skall revisorerna även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

Revisorer som är utsedda av någon annan än Finansinspektionen skall följa de särskilda föreskrifter som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, reglementet eller god revisionssed. *Lag (2004:304)*

9 a § Revisorerna ska rapportera till revisionsutskottet om viktiga omständigheter som framkommit vid revisionen. Detta gäller särskilt för brister i sparbankens interna kontroll av den finansiella rapporteringen.

I fall som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket ska revisorerna i stället rapportera till styrelsen. *Lag (2009:570)*

9 b § Revisorerna ska

1. om det finns någon omständighet som väsentligt kan rubba förtroendet för deras opartiskhet eller självständighet, rådgöra med revisionsutskottet om detta förhållande och vilka åtgärder som har vidtagits,
2. till revisionsutskottet årligen lämna en skriftlig försäkran om sin opartiskhet och självständighet, och
3. för revisionsutskottet årligen redovisa vilka andra tjänster än revisionstjänster som de har tillhandahållit banken.

I fall som avses i 3 kap. 4 a § andra stycket ska revisorerna i stället vända sig till styrelsen. *Lag (2009:570)*

Tillhandahållande av upplysningar m.m.

10 § Styrelsen i en sparbank skall ge revisorerna möjlighet att verkställa granskningen i den omfattning som dessa finner nödvändigt samt lämna de upplysningar och den hjälp som de begär. Samma skyldighet gäller för företagsledningen och revisorerna i ett dotterföretag gentemot revisorerna i moderbanken. *Lag (2004:304)*

Revisionsberättelsen

11 § Sedan revisorerna i en sparbank slutfört granskningen, skall de skriva en hänvisning till revisionsberättelsen på årsredovisningen och, i en moderbank, på koncernredovisningen. Finner revisorerna att balansräkningen eller resultaträkningen inte bör fastställas, skall de anteckna även detta. I en moderbank gäller detsamma i fråga om koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen. *Lag (2004:304)*

12 § Revisorerna i en sparbank skall för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till stämman. Berättelsen skall överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem. *Lag (2004:304)*

12 a § Revisionsberättelsens inledning skall innehålla uppgift om

1. bankens firma och organisationsnummer,
2. vilken räkenskapsperiod som revisionsberättelsen avser, samt
3. vilket eller vilka normsystem för redovisning som banken har tillämpat.

Revisionsberättelsen skall vara undertecknad av revisorerna och innehålla uppgift om vilken dag revisionen avslutades. *Lag (2004:975)*

12 b § I revisionsberättelsen skall det anges vilket eller vilka normsystem för revision som revisorerna har tillämpat.

I förekommande fall skall det i revisionsberättelsen även anges

1. om en revisor i en fråga som behandlas i revisionsberättelsen har en mening som avviker från styrelsens eller annan revisors,
2. om revisionens inriktning eller omfattning är begränsad, eller
3. om en revisor anser sig sakna tillräckligt underlag för att göra något uttalande enligt 13, 14 eller 16 §. *Lag (2004:975)*

13 § Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. I uttalandet skall det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, skall revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *Lag (2004:975)*

14 § Om revisorerna vid sin granskning funnit att en styrelseledamot har företagit någon åtgärd eller gjort sig skyldig till någon försummelse, som kan föranleda ersättningskyldighet, skall det anmärkas i berättelsen. Detsamma gäller om revisorn vid granskningen har funnit att en styrelseledamot på annat sätt handlat i strid med denna lag, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller mot reglementet.

Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela huvudmännen. Om årsredovisningen innehåller uppgifter som har betydelse för upplysningarna, skall revisorerna hänvisa till uppgifterna.

Lag (2004:975)

15 § I revisionsberättelsen skall det också anmärkas om revisorerna funnit att banken inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483),
2. att lämna skattedeklaration enligt 10 kap. 9 eller 10 § skattebetalningslagen, eller
3. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1 och 2.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att banken inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i första stycket, skall revisorerna genast sända in en kopia av den till Skatteverket. *Lag (2004:304)*

16 § Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande bankens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

Lag (2004:304)

Koncernrevisionsberättelse

17 § I en moderbank skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Då skall 12–14 och 16 §§ tillämpas. *Lag (2004:304)*

Erinringar

18 § Erinringar som revisorerna i en sparbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen skall de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling. Handlingen skall överlämnas till styrelsen som skall bevara den på ett btryggande sätt. *Lag (2004:304)*

Revisorernas närvaro vid bolagsstämma

19 § Revisorerna i en sparbank har rätt att närvara vid bankens stämmor. De är skyldiga att närvara vid en stämma, om det med hänsyn till ärendena kan anses nödvändigt. *Lag (2004:304)*

Revisorernas tystnadsplikt

20 § Revisorerna i en sparbank får inte lämna upplysningar till en enskild huvudman eller utomstående om sådana angelägenheter som de har fått kännedom om vid fullgörandet av sina uppdrag, om det kan vara till skada för banken.

Av 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att enskildas förhållanden till en sparbank inte obehörigen får röjas.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket att lämna upplysningar om en banks angelägenheter. *Lag (2004:304)*

Revisorernas upplysningsplikt

21 § Revisorerna är skyldiga att

1. till stämman lämna alla upplysningar som stämman begär, om det inte skulle vara till väsentlig skada för banken eller till nämnvärd olägenhet för enskild,
2. till medrevisorer, lekmannarevisor, granskare som avses i 23 §, ny revisor och, om banken har försatts i konkurs, konkursförvaltare lämna de upplysningar som behövs om bankens angelägenheter, samt
3. på begäran lämna upplysningar om bankens angelägenheter till undersökningsledaren under förundersökning i brottmål.

Bestämmelser om revisorers rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen finns i 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2004:304)*

Registrering

22 § En sparbank skall för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen.

Anmälan skall innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, skall även hemvistet anges. Anmälan skall vidare innehålla

uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, skall bolagets organisationsnummer anges.

Anmälan skall göras första gången när banken enligt 2 kap. 11 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller. *Lag (2004:304)*

Granskare

23 § Varje huvudman i en sparbank får väcka förslag om att Finansinspektionen skall utse granskare för särskild granskning av bankens förvaltning och räkenskaper under viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller förhållanden i banken. Förslaget skall framställas på en ordinarie stämma eller på stämma där ärendet enligt kallelsen skall behandlas. Finansinspektionen skall på begäran av en huvudman och efter att ha hört bankens styrelse förordna en eller flera granskare, om förslaget biträds av minst en tiondel av samtliga huvudmän eller en tredjedel av de närvarande huvudmännen.

Vad som sägs om revisor i 3 § första och fjärde styckena, 5, 10, 19–21 § § tillämpas även i fråga om granskare. Den som är underårig får inte vara granskare.

Yttrande över granskningen skall avges till stämman. Yttrandet skall hållas tillgängligt hos banken under minst en vecka före stämman för huvudman och genast sändas till var och en av dem som begär det. Yttrandet skall också läggas fram på stämman.

Lag (2004:304)

4 b kap. Allmän granskning

Lekmannarevisor

1 § Om inte annat föreskrivs i reglementet, får det i en sparbank utses en eller flera personer (lekmannarevisorer) att utföra sådan granskning som anges i 4 §.

Lag (2004:304)

2 § För en lekmannarevisor får en eller flera suppleanter utses. Vad som sägs i denna lag om lekmannarevisor skall i tillämpliga delar även gälla suppleant. *Lag (2004:304)*

3 § Bestämmelserna i denna lag om revisorer är inte tillämpliga på lekmannarevisorer. *Lag (2004:304)*

Lekmannarevisorns uppgifter

4 § Lekmannarevisorn skall granska om bankens verksamhet sköts på ett ändamålsenligt och från ekonomisk synpunkt tillfredsställande sätt och om bankens interna kontroll är tillräcklig. Granskningen skall vara så ingående och omfattande som god sed vid detta slag av granskning kräver. *Lag (2004:304)*

5 § Lekmannarevisorn skall följa de anvisningar som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, reglementet eller god sed. *Lag (2004:304)*

6 § Lekmannarevisorn skall efter varje räkenskapsår lämna en granskningsrapport till stämman. Bestämmelser om rapportens innehåll och den tidpunkt då den skall lämnas till bolagets styrelse finns i 14 §. *Lag (2004:304)*

7 § Lekmannarevisorn får inte underteckna en sådan revisionsberättelse som avses i 4 a kap. 12 §. *Lag (2004:304)*

Tillhandahållande av upplysningar m.m.

8 § Styrelsen skall ge lekmannarevisorn tillfälle att genomföra granskningen i den omfattning lekmannarevisorn anser vara nödvändig samt lämna de upplysningar och det biträde som lekmannarevisorn begär.

Samma skyldighet har företagsledningen, revisorer och lekmannarevisorer i ett dotterföretag gentemot lekmannarevisorn i moderbanken. *Lag (2004:304)*

Hur lekmannarevisor utses

9 § En lekmannarevisor väljs av stämman, om inte reglementet innehåller bestämmelser om att denne skall utses på annat sätt. *Lag (2004:304)*

Obehörighetsgrunder

10 § Den som är underårig eller i konkurs eller har fått näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara lekmannarevisor. *Lag (2004:304)*

Jäv

11 § Den får inte vara lekmannarevisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,
2. är anställd hos banken eller på något annat sätt har en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,
3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser som banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet för.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara lekmannarevisor får inte heller vara lekmannarevisor i ett dotterföretag till banken. *Lag (2006:404)*

Anlitande av biträde

12 § En lekmannarevisor får vid granskningen inte anlita någon som enligt 11 § inte är behörig att vara lekmannarevisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får lekmannarevisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god sed. *Lag (2004:304)*

Lekmannarevisorns avgång

13 § Ett uppdrag som lekmannarevisor upphör, om lekmannarevisorn eller den som utsett lekmannarevisorn anmäler att uppdraget skall upphöra. Anmälan skall göras hos styrelsen. Om en lekmannarevisor som inte är vald på stämman vill avgå, skall han eller hon anmäla det också hos den som har utsett revisorn. *Lag (2004:304)*

Lekmannarevisorns granskningsrapport

14 § Granskningsrapporten skall lämnas till bankens styrelse senast två veckor före ordinarie stämma.

I rapporten skall lekmannarevisorn uttala sig om sådana förhållanden som avses i 4 § och om sådana förhållanden som han eller hon har varit skyldig att granska enligt 5 §. En lekmannarevisor som finner anledning till anmärkning mot någon styrelseledamot skall upplysa om detta i rapporten och lämna uppgift om anledningen till anmärkningen.

En lekmannarevisor får i granskningsrapporten lämna även andra upplysningar som han eller hon anser att huvudmännen bör få kännedom om. *Lag (2004:304)*

15 § I en sparbank skall granskningsrapporten sändas till huvudmännen på samma sätt som anges i 4 kap. 9 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. *Lag (2004:304)*

Lekmannarevisorns närvaro vid stämma

16 § Lekmannarevisorn har rätt att närvara vid sparbanksstämma. Han eller hon är skyldig att närvara om det med hänsyn till ärendena kan anses nödvändigt.

Lag (2004:304)

Lekmannarevisorns tystnadsplikt

17 § Lekmannarevisorn får inte lämna upplysningar till en enskild huvudman eller utomstående om sådana angelägenheter som han eller hon har fått kännedom om när han eller hon fullgör sitt uppdrag, om det kan vara till skada för banken.

Av 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att enskildas förhållanden till en sparbank inte obehörigen får röjas.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket att lämna upplysningar om en banks angelägenheter. *Lag (2004:304)*

Lekmannarevisorns upplysningsplikt

18 § Lekmannarevisorn är skyldig att till stämman lämna alla upplysningar som stämman begär, om det inte skulle vara till väsentlig nackdel för banken eller till nämnvärd olägenhet för enskild. *Lag (2004:304)*

19 § Lekmannarevisorn är skyldig att lämna revisor, annan lekmannarevisor, granskare som avses i 4 a kap. 23 § och, om banken har försatts i konkurs, konkursförvaltaren de upplysningar som behövs om bankens angelägenheter.

Lekmannarevisorn är dessutom skyldig att på begäran lämna upplysningar om bankens angelägenheter till undersökningsledaren under förundersökning i brottmål.

Lag (2004:304)

Registrering

20 § En sparbank skall för registrering anmäla vem som har utsetts till lekmannarevisor.

Anmälan skall innehålla uppgift om lekmannarevisorns postadress. Om postadressen avviker från lekmannarevisorns hemvist, skall även hemvistet anges. Anmälan skall vidare innehålla uppgift om lekmannarevisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum.

Anmälan skall göras genast efter det att lekmannarevisor har utsetts och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller. *Lag (2004:304)*

5 kap. Fonder och vinstdisposition m.m.

1 § Om det är påkallat för att upprätthålla en sparbanks verksamhet, får sparbanksstämman besluta att bilda en garantifond genom bidrag av huvudmän eller andra.

För att vara bindande skall teckning av bidrag till garantifonden ske på en teckningslista. På denna skall anges om ränta skall utgå och i så fall hur den skall beräknas. Vidare skall avskrifter av sparbankens senaste balansräkning och revisorernas yttrande över denna fogas till teckningslistan.

Garantifonden får återbetalas bara om utbetalningen inte äventyrar bankens förmåga att fullgöra sina förpliktelser. I övrigt skall beträffande återbetalningen gälla vad som bestämts vid garantifondens bildande. *Lag (2004:304)*

2 § Sparbankens vinst skall, i den mån grundfonden eller en eventuell garantifond gått förlorad, i första hand användas för att uppbära fonden till det belopp vilket den skall uppgå.

Den del av vinsten som inte tas i anspråk för det i första stycket nämnda ändamålet skall avsättas till en reservfond.

Utän hinder av andra stycket får sparbanksstämman besluta om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål, om det med hänsyn till ändamålet, sparbankens ställning och omständigheterna i övrigt kan anses skäligt. Styrelsen får för sådana ändamål endast använda tillgångar som med hänsyn till sparbankens ställning är av ringa betydelse.

3 § Finns det i reglementet ett förbehåll om återbäring av grundfonden eller del därav, får sådan återbäring inte ske om inte reservfonden uppgår till belopp som motsvarar

tio gånger grundfonden. Inte heller får återbäring ske, så länge garantifond, där sådan bildats, inte återbetalts eller om återbäringen skulle äventyra bankens förmåga att fullgöra sina förpliktelser. *Lag (2004:304)*

4 § Utfäst ränta på grundfonden eller garantifonden skall inte betalas ut, om till följd av detta vinsten på rörelsen inte skulle räcka till att få upp grundfonden eller garantifonden till det i 2 § första stycket angivna beloppet. Räntan på garantifonden skall inte heller betalas ut, om genom utbetalningen en sådan förlust skulle uppkomma på rörelsen, att den skulle äventyra bankens förmåga att fullgöra sina förpliktelser. Grundfonds-räntan skall inte i något fall betalas ut om till följd av detta förlust skulle uppkomma.

Lag (2004:304)

5 § Om sparbanken försätts i konkurs på en ansökan som gjorts inom ett år från det att beslut fattades om återbetalning av garantifonden eller om återbäring av grundfonden, skall uppburna belopp betalas tillbaka i den mån det krävs för att sparbankens skulder skall kunna betalas.

På det belopp som till följd av första stycket skall erläggas till konkursboet skall ränta betalas. Räntan beräknas enligt 5 § räntelagen (1975:635) från den dag beloppet betalades ut av sparbanken till och med den dag återbetalning eller återbäring till konkursboet skall ske och enligt 6 § räntelagen för tiden därefter.

6 § Om inte annat följer av bestämmelserna i 1 och 3 §§ får grundfond, garantifond och reservfond inte minskas, om det inte behövs för att täcka en förlust som uppstått i rörelsen.

7 § En sparbank får förvärva bevis om tillskott till garantifond eller grundfond i sparbanken endast om förutsättningar för återbetalning av fonden föreligger enligt 1 eller 3 §.

En juridisk person i vilken en sparbank ensam eller tillsammans med andra sparbanker har ett dominerande inflytande får inte förvärva bevis om tillskott till garantifond eller grundfond utgivet av sparbanken.

6 kap. Likvidation och upplösning

Frivillig likvidation

1 § Sparbanksstämman kan besluta att sparbanken skall träda i likvidation.

Ett beslut om likvidation är giltigt endast om samtliga huvudmän förenat sig om beslutet eller detta har fattats på två på varandra följande stämmor och på den senare stämman biträts av minst fyra femtedelar av de röstande och dessa tillika utgjort minst tre fjärdedelar av samtliga huvudmän. Längre gående villkor för att beslutet skall bli giltigt får föreskrivas i reglementet. Likvidationen inträder omedelbart eller den senare dag som stämman beslutar.

Ett beslut om likvidation kan dock alltid fattas med enkel majoritet, om det gäller ett beslut enligt 18 § andra stycket eller om det föreligger grund för tvångslikvidation enligt 2 §. Vid lika röstetal utgörs stämmans beslut av den mening som ordföranden biträder. Ett beslut om likvidation enligt detta stycke har omedelbar verkan.

Tvångslikvidation

2 § Rätten skall förordna att en sparbank skall träda i likvidation, om

1. tillståndet att driva bankrörelse har återkallats, eller
2. sparbanken efter en konkurs som avslutats med överskott inte inom föreskriven tid har fattat beslut om likvidation enligt 18 § andra stycket.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om det styrks att likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning i första instans.

Fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av Finansinspektionen, styrelsen, styrelseledamot eller huvudman. I det fall som avses i första stycket 2 prövas frågan även på ansökan av borgenär eller annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda sparbanken. *Lag (2004:304)*

2 §² Bolagsverket ska besluta att en sparbank ska gå i likvidation, om tillståndet att driva bankrörelse har återkallats.

Rätten ska besluta att en sparbank ska gå i likvidation, om sparbanken har försatts i konkurs och denna avslutats med överskott. Beslutet ska fattas i samband med att konkursen avslutas.

Beslut om likvidation ska dock inte meddelas, om det styrks att likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning i första instans.

En fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av Finansinspektionen, styrelsen, styrelseledamot eller huvudman. *Lag (2011:894)*

2 a §³ Ett beslut om likvidation enligt 2 § gäller omedelbart. *Lag (2011:894)*

Förfarandet hos rätten

3 § Görs en ansökan eller en anmälan som avses i 2 §, ska rätten genast kalla sparbanken, Finansinspektionen samt de huvudmän och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för rätten på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för sparbanken att träda i likvidation ska prövas. Kallelsen ska delges sparbanken, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Kallelsen ska kungöras genom rättens försorg i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställedagen. *Lag (2010:1949)*

3 §² I ett ärende enligt 2 § första stycket ska Bolagsverket förelägga sparbanken, Finansinspektionen samt de huvudmän och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande inom en viss tid. Föreläggandet ska delges sparbanken, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. *Lag (2011:894)*

4 §⁴ Har sökanden haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt 2 §, skall kostnaderna betalas av sparbankens medel, om sparbanken förpliktats träda i likvidation eller om rätten i annat fall finner det skäligt. När anmälan har gjorts av Finansinspektionen skall dessa kostnader betalas av sparbanken. *Lag (1992:1614)*

Genomförandet av likvidationen

5 § Sparbanksstämman eller den domstol som beslutar att sparbanken skall träda i likvidation skall genast anmäla beslutet till registreringsmyndigheten för registrering.

Finansinspektionen skall utan dröjsmål utse två eller flera likvidatorer och underrätta registreringsmyndigheten om vilka som har utsetts. Likvidatorerna träder i styrelsens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen. *Lag (2000:819)*

5 §² Ett beslut om likvidation ska registreras. En sparbanksstämma eller domstol som beslutar om likvidation ska genast anmäla beslutet till registreringsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål utse två eller flera likvidatorer och underrätta registreringsmyndigheten om vilka som har utsetts. Likvidatorerna träder i styrelsens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen. *Lag (2011:894)*

6 § Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall tillämpas på likvidatorerna, i den mån inte annat följer av detta kapitel.

Upphör mandattiden för en huvudman medan sparbanken är i likvidation, skall mandattiden anses vara förlängd till dess att likvidationen avslutas.

² Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

³ Denna paragraf träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

⁴ Denna paragraf upphör att gälla den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att sparbanken träder i likvidation. Bestämmelserna om revision i 4 a kap. skall tillämpas under likvidationen. I revisionsberättelsen skall anges om likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjs.

Lag (2004:304)

7 § I fråga om sparbanksstämma under likvidation skall bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om sparbanksstämma tillämpas, i den mån inte annat följer av detta kapitel. *Lag (2004:304)*

8 § När sparbanken har trätt i likvidation skall styrelsen genast avge en redovisning för sin förvaltning av sparbankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på sparbanksstämma. Redovisningen skall läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning avges för detta år. I en sparbank som är moderföretag skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

9 § Likvidatorerna skall ansöka om kallelse på sparbankens okända borgenärer.

10 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla sparbankens egendom till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala sparbankens skulder. Sparbankens rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skäligt rådrom för att skaffa sig nya anställningar.

11 § Likvidatorerna skall för varje räkenskapsår avge en årsredovisning, som skall läggas fram på den ordinarie sparbanksstämman för godkännande. I fråga om likvidatorernas redovisning och dess behandling på stämman tillämpas inte 4 kap. 6 § andra stycket 1 och 2 denna lag. Bestämmelserna i 5 kap. 18–25 §§, 6 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554) samt 2 kap. 1 §, 5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 3 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag behöver inte heller tillämpas.

Ingen tillgång får i balansräkningen tas upp till ett högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som har tagits upp i balansräkningen eller om för en skuld eller en likvidationskostnad kan beräknas åtgå ett belopp som väsentligt avviker från den redovisade avsättningen eller skulden, skall vid tillgångs-, avsättnings- eller skuldposten det beräknade beloppet anges inom linjen. *Lag (1999:1093)*

12 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda anmälningstiden har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna, om det finns garantifond eller om det i reglementet har gjorts förbehåll om återbäring av grundfond, ombesörja återbetalning av sådan fond jämte utfäst ränta. Finns såväl garantifond som grundfond får återbäring av grundfonden inte äga rum, förrän garantifonden jämte ränta har återbetalts. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall så mycket av sparbankens medel som kan behövas för denna betalning behållas.

13 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge en slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Till berättelsen skall fogas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall lämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Efter det att revisionsberättelsen lämnats till likvidatorerna skall dessa genast kalla huvudmännen till en sparbanksstämma för granskning av slutredovisningen. Slutredovisningen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall sändas till huvudmännen enligt bestämmelserna i 4 kap. 9 § fjärde stycket samt läggas

fram på stämman. Föreskrifterna i 4 kap. 6 § andra stycket 3 och tredje stycket om beslut på sparbanksstämma om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna skall tillämpas på likvidatorerna. *Lag (1992:1614)*

14 § När likvidatorerna har lagt fram slutredovisningen är sparbanken upplöst. Detta skall genast anmälas för registrering.

15 § Om det enligt likvidatorernas slutredovisning finns ett överskott, skall hälften av detta tillfalla sparbankernas säkerhetskassa samt återstoden, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, användas för allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål. Sparbanksstämmans beslut skall underställas Finansinspektionen, som skall tillse såväl att angiven del av överskottet utbetalas till säkerhetskassan som att återstoden används i enlighet med vad sparbanksstämman beslutat.

Om en sparbank i samband med likvidation överlåter sin rörelse till en annan sparbank, skall överskottet utan hinder av första stycket gå till den andra sparbanken. Om överlåtelsen sker till ett bankaktiebolag som tidigare övertagit en sparbanks rörelse i samband med ombildning enligt 8 kap., skall överskottet, enligt vad sparbanksstämman bestämmer, gå till en stiftelse som har uppkommit vid en sådan ombildning.

Lag (1992:1614)

16 § Om det efter sparbankens upplösning enligt 14 § visar sig att den har tillgångar eller om talan väcks mot sparbanken eller om det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering.

17 § Om en sparbank har trätt i likvidation på grund av sparbanksstämmans beslut, kan stämman sedan revisorerna avgivit yttrande besluta att likvidationen skall upphöra och sparbankens verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om det finns anledning till likvidation på grund av denna lag eller reglementet, eller om garantifond eller grundfond har återbetalts under likvidationen.

När beslut enligt första stycket fattas, skall en styrelse samtidigt väljas.

Sparbanksstämmans beslut om likvidationens upphörande och val av styrelse skall likvidatorerna genast anmäla till registreringsmyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän Finansinspektionen lämnat tillstånd till detta och registrering har skett. Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om sitt laga-kraftvunna beslut.

Om ett likvidationsbeslut som avses i 1 eller 2 § har blivit upphävt genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft, skall likvidatorerna genast anmäla detta för registrering samt kalla till sparbanksstämma för val av styrelse.

När likvidationen har upphört enligt denna paragraf, skall 13 § tillämpas.

Lag (2000:819)

Konkurs

18 § Om en sparbank har försatts i konkurs och denna avslutas utan överskott, är sparbanken upplöst när konkursen avslutas.

Om det finns överskott, skall sparbanksstämman inom en månad från det att konkursen avslutades besluta att sparbanken skall träda i likvidation. Om inte ett sådant beslut fattas gäller 2 §.

Var sparbanken i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsättas enligt 16 §, om konkursen avslutas med överskott.

Bevis om tillskott till garantifond eller till grundfond, som skall återbäras, medför rätt till utdelning först efter övriga fordringar i konkursen, däri inbegripet fordringar på grund av sparbankens förlagsupplåning. Beträffande den inbördes förmånsrätten mellan dessa fondmedel skall gälla vad som föreskrivs i 12 §.

18 §⁵ Om en sparbank har försatts i konkurs och denna avslutas utan överskott, är sparbanken upplöst när konkursen avslutas.

Var sparbanken i likvidation när den försattes i konkurs, ska likvidationen fortsättas enligt 16 §, om konkursen avslutas med överskott.

Bevis om tillskott till garantifond eller till grundfond, som ska återbäras, medför rätt till utdelning först efter övriga fordringar i konkursen, inklusive fordringar på grund av sparbankens förlagsupplåning. I fråga om den inbördes förmånsrätten mellan dessa fondmedel ska 12 § gälla. *Lag (2011:894)*

19 § Om en sparbank försätts i konkurs, skall tingsrätten sända en underrättelse om beslutet till registreringsmyndigheten för registrering.

Under konkursen företräds sparbanken som konkursgäldenär av den styrelse eller de likvidatorer som finns vid konkursens början. Även under konkursen gäller dock bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om ny tillsättning.

När en konkurs har avslutats skall tingsrätten genast för registrering underrätta registreringsmyndigheten samt ange om överskott finns eller inte. Tingsrätten skall även för registrering underrätta registreringsmyndigheten när en överrätt genom beslut som vunnit laga kraft har upphävt ett beslut att försätta sparbanken i konkurs.

Lag (2000:819)

Överklagande av Bolagsverkets beslut om likvidation

20 §⁶ Bolagsverkets beslut i ett ärende enligt 2 § första stycket får överklagas till tingsrätten i den ort där sparbankens styrelse har sitt säte. Överklagandet ska ges in till Bolagsverket inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid ett överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2011:894)*

7 kap. Fusion och inlösen av aktier i dotterbolag

Fusion genom absorption

1 § Enligt ett avtal om fusion kan en sparbank (den överlåtande sparbanken) gå upp i en annan sparbank (den övertagande sparbanken). En sådan fusion innebär att den överlåtande sparbanken upplöses utan likvidation samt att dess tillgångar och skulder övertas av den övertagande sparbanken. Avtalet skall för att bli giltigt godkännas av sparbanksstämman i den överlåtande sparbanken. Fusion kan ske, trots att den överlåtande sparbanken har trätt i likvidation. I ett sådant fall skall likvidationen avslutas när tillstånd till fusionen enligt 5 § har registrerats.

Fusion får ske endast om sparbankerna har samma redovisningsvaluta.

Följande handlingar skall sändas till huvudmännen i den överlåtande sparbanken senast en vecka före den sparbanksstämma vid vilken frågan om godkännande av fusionsavtalet skall behandlas samt läggas fram på stämman:

1. förslag till sparbanksstämmans beslut,
2. fusionsavtalet,
3. en redogörelse av styrelsen för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av förslagets lämplighet för sparbanken och insättarna, samt
4. ett yttrande av revisorerna över styrelsens redogörelse enligt 3.

Om årsredovisningen inte skall behandlas på stämman, skall följande handlingar sändas till huvudmännen samt läggas fram på stämman:

1. avskrift av den senaste årsredovisningen, försedd med anteckning om sparbanksstämmans beslut om sparbankens vinst eller förlust, samt avskrift av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
2. en av styrelsen undertecknad redogörelse för händelser av väsentlig betydelse för sparbankens ställning vilka har inträffat efter det att årsredovisningen har avgetts, samt
3. ett av revisorerna avgivet yttrande över redogörelsen. *Lag (2000:39)*

⁵ Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

⁶ Denna paragraf träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

Fusion genom kombination

2 § Enligt ett avtal om fusion kan två eller flera sparbanker (de överlåtande sparbankerna) förenas genom att bilda en ny sparbank (den övertagande sparbanken). En sådan fusion innebär att de överlåtande sparbankerna upplöses utan likvidation samt att den övertagande sparbanken övertar deras tillgångar och skulder. Avtalet skall för att bli giltigt godkännas av sparbanksstämman i varje överlåtande sparbank. Bestämmelsen i 1 § första stycket fjärde meningen skall därvid tillämpas.

Fusion får ske endast om sparbankerna har samma redovisningsvaluta.

De handlingar som anges i 1 § tredje och fjärde styckena skall upprättas för varje överlåtande sparbank. De skall sändas till huvudmännen i de överlåtande sparbankerna senast en vecka före sparbanksstämman vid vilken frågan om godkännande av fusionsavtalet skall behandlas samt läggas fram på stämmorna.

Fusionsavtalet skall innehålla ett förslag till reglemente för den övertagande sparbanken. Om sparbanksstämmorna i de överlåtande sparbankerna godkänner avtalet, skall de genast se till att huvudmän, styrelse och revisorer utses i den nya sparbanken.

Lag (2000:39)

Fusionsförfarandet

3 § Ett beslut om godkännande av fusionsavtal är giltigt endast om det på stämman har biträtts av samtliga närvarande huvudmän, som skall utgöra nio tiondelar av hela antalet huvudmän, eller om det har fattats på två på varandra följande sparbanksstämmor och på den senare stämman biträtts av minst två tredjedelar av de vid stämman närvarande huvudmännen. I reglementet får föreskrivas villkor som går längre.

4 § När fusionsavtalet har godkänts av sparbanksstämman ska det anmälas av den överlåtande sparbanken för registrering. Om detta inte har skett inom fyra månader från stämmans beslut eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftvunnet beslut har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av avtalet, har frågan om fusion fallit.

Hinder mot registrering möter, om prövning av fusionen pågår eller om fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller rättsakter, avtal eller andra beslut som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. *Lag (2008:595)*

5 § Senast två månader efter det att avtalet om fusion har registrerats skall såväl överlåtande som övertagande sparbank ansöka om tillstånd att verkställa avtalet. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Vid fusion enligt 2 § skall sparbankerna dessutom ansöka om tillstånd att driva bankrörelse och godkännande av reglementet för den övertagande sparbanken enligt 3 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Vid behandlingen av en ansökan om tillstånd att verkställa avtalet om fusion prövas om fusionen kan anses förenlig med deras intressen, som är insättare i eller i övrigt har fordringar på de av fusionen berörda sparbankerna, samt om fusionen framstår som ändamålsenlig från allmän synpunkt.

Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om ansökningar enligt första stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Lag (2004:447)*

6 § Om en pensionsstiftelse eller en personalstiftelse hör till den överlåtande sparbanken, gäller om stiftelsens överförande till den övertagande sparbanken bestämmelserna i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m.

7 § Inom två månader från dagen för beslutet om tillstånd till fusion skall styrelserna i såväl överlåtande som övertagande sparbank till registreringsmyndigheten för registrering anmäla att fusionen verkställs enligt fusionsavtalet samt, vid fusion enligt 2 §, att den övertagande sparbanken bildats och att huvudmän, styrelse och revisorer utsetts för denna.

När fusionstillstånd enligt 5 § och anmälan enligt första stycket har registrerats, är överlåtande sparbank upplöst och dess tillgångar och skulder övergår till den övertagande sparbanken.

Har inte ansökan om fusionstillstånd gjorts inom den i 5 § föreskrivna tiden eller har ansökan avslagits, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om fusion har fallit. Detsamma gäller om sparbankerna inte har gjort anmälan enligt första stycket inom den föreskrivna tiden eller registreringsmyndigheten genom lagakraftgående beslut avskrivit sådan anmälan eller vägrat registrering. *Lag (2000:819)*

Fusion mellan sparbank och ett helägt dotteraktiebolag

8 § Om en sparbank äger samtliga aktier i ett dotterbolag, kan sparbankens och bolagets styrelser träffa ett fusionsavtal som innebär att dotterbolaget skall gå upp i sparbanken. Styrelserna skall anmäla avtalet för registrering hos registreringsmyndigheten. Därvid gäller 5–7 §§ i tillämpliga delar.

Fusion får ske endast om sparbanken och bolaget har samma redovisningsvaluta. Dotterbolaget är upplöst när beslutet om tillstånd enligt 5 § har registrerats. Registreringsmyndigheten skall registrera tillståndet även i aktiebolagsregistret.

Fusion enligt första stycket får ske utan hinder av att det i dotterbolaget finns sådan egendom som sparbanken inte får förvärva. Sådan egendom måste avyttras senast ett år från registreringen. Om särskilda skäl föreligger, kan Finansinspektionen förlänga denna frist. *Lag (2000:819)*

9–13 §§ har upphävts genom lag (2005:908).

8 kap. Ombildning till bankaktiebolag

1 § Sparbanksstämman kan besluta att sparbanken skall upplösas utan likvidation för ombildning till bankaktiebolag.

En sådan ombildning skall gå till på följande sätt. Sparbanken överlåter sin rörelse till ett bankaktiebolag. Som ersättning får sparbanken aktier i bankaktiebolaget. Sparbanken överlämnar utan ersättning aktierna till en stiftelse, som har bildats av en eller flera sparbanker och vars huvudsakliga ändamål är att främja sparsamhet i Sverige på det sätt som framgår närmare av stiftelseförordnandet. *Lag (1991:371)*

2 § Följande handlingar skall dels sändas till huvudmännen i sparbanken senast en vecka före den sparbanksstämma vid vilken frågan om ombildning till bankaktiebolag skall behandlas, dels läggas fram på stämman:

1. de i 7 kap. 1 § andra och tredje styckena angivna handlingarna med undantag för fusionsavtal,
2. bankaktiebolagets bolagsordning, och
3. stiftelseförordnandet för den stiftelse som aktierna i bankaktiebolaget skall överlämnas till.

Om sparbanken skall bilda bankaktiebolaget och stiftelsen, skall i stället för de i första stycket 2 och 3 angivna handlingarna förslag till bolagsordning och stiftelseförordnande sändas till huvudmännen och läggas fram på stämman. *Lag (1991:371)*

3 § Ett beslut om ombildning som avses i 1 § är giltigt endast om det på stämman har fått stöd av samtliga närvarande huvudmän, som skall utgöra nio tiondelar av hela antalet huvudmän, eller om det har fattats på två på varandra följande sparbanksstämmor och på den senare stämman fått stöd av minst två tredjedelar av de vid stämman närvarande huvudmännen. Reglementet får innehålla villkor som går längre. *Lag (1991:371)*

4 § I en sådan stiftelse som avses i 1 § andra stycket får förutom styrelsen finnas huvudmän till det antal och med de uppgifter som framgår av stiftelseförordnandet. Bestämmelserna i 4 kap. 3 § om kommunfullmäktiges och landstingsfullmäktiges val av huvudmän i sparbanker gäller också huvudmän i en sådan stiftelse. *Lag (1991:1681)*

5 § Sparbanken ska inom fyra månader från stämmans beslut enligt 1 § första stycket anmäla beslutet till registreringsmyndigheten för registrering. Frågan om ombildning har fallit om anmälan inte gjorts inom föreskriven tid eller om registreringsmyndigheten genom beslut som vunnit laga kraft har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av beslutet.

Beslutet får inte registreras om prövning av ombildningen pågår eller om ombildningen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller rättsakter, avtal eller andra beslut som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen. *Lag (2008:595)*

6 § Senast två månader efter det att beslutet om ombildning har registrerats skall sparbanken ansöka om tillstånd att verkställa ombildningen. Om sparbanken skall bilda den stiftelse som aktierna i bankaktiebolaget skall överlämnas till, skall sparbanken inom samma tid ansöka om godkännande av stiftelseförordnandet. Frågor om sådant tillstånd och sådant godkännande prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

Vid behandlingen av en ansökan om tillstånd att verkställa ombildning prövas om ombildningen kan anses förenlig med insättarnas och fordringsägarnas intressen samt om ombildningen framstår som ändamålsenlig från allmän synpunkt.

Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om ansökningar enligt första stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Lag (2000:819)*

7 § Inom två månader från dagen för beslutet om tillstånd till ombildningen skall styrelserna i sparbanken, stiftelsen och bankaktiebolaget till registreringsmyndigheten för registrering anmäla att ombildningen verkställts. När anmälan har registrerats, är sparbanken upplöst. *Lag (2000:819)*

8 § Har inte ansökan om tillstånd till ombildning gjorts inom den i 6 § föreskrivna tiden eller har ansökan avslagits, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om ombildning har fallit. Detsamma gäller om anmälan enligt 7 § inte har gjorts eller registreringsmyndigheten genom beslut som vunnit laga kraft har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering. *Lag (2000:819)*

9 § Om en pensionsstiftelse eller personalstiftelse hör till den sparbank som skall ombildas, gäller för stiftelsens överförande till bankaktiebolaget bestämmelserna i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m. *Lag (1991:371)*

9 kap. Skadestånd m.m.

Stiftares, huvudmans, styrelseledamots och delegats skadeståndsansvar

1 § En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligt eller av oaktsamhet skadar en sparbank, skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente. *Lag (2006:1375)*

Revisors, lekmannarevisors och granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, en lekmannarevisor eller en granskare i en sparbank är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsåtligt eller av oaktsamhet vållas av en medhjälpare. I de fall som avses i 4 a kap. 21 § första stycket 3 och 4 b kap. 19 § andra stycket denna lag samt 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skälig anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller granskare, är det detta bolag och den för revisionen eller granskningen huvudansvarige som är ersättningsskyldiga.

Lag (2010:839)

Jämkning

3 § Om någon är ersättningsskyldig enligt 1 eller 2 §, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens art, skadans storlek och omständigheterna i övrigt. *Lag (2004:304)*

Gemensamt skadeståndsansvar

4 § Om flera skall ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den utsträckning skadeståndsskyldigheten inte har jämkats för någon av dem enligt 3 §. Vad någon av dem har betalat i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. *Lag (2004:304)*

Talan om skadestånd till sparbanken

5 § Talan om skadestånd till en sparbank enligt 1 eller 2 § får väckas om majoriteten eller en minoritet bestående av minst en tredjedel av samtliga huvudmän vid sparbanksstämma har biträtt ett förslag om att väcka skadeståndstalan eller har röstat mot ett förslag om att bevilja någon styrelseledamot ansvarsfrihet. En uppgörelse om skadeståndsskyldighet till sparbanken får träffas bara av sparbanksstämman och bara under förutsättning att inte en tiondel av samtliga huvudmän röstar mot förslaget om uppgörelse. Talan mot en delegat om skadestånd till sparbanken får trots vad som nu sagts väckas av styrelsen. *Lag (2004:304)*

Tid för väckande av talan

6 § Talan för sparbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på sparbanksstämman. *Lag (2004:304)*

7 § Har sparbanksstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal huvudmän som anges i 5 § röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 6 §, får talan enligt 5 § ändå väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till sparbanksstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på. *Lag (2004:447)*

8 § Styrelsen får trots bestämmelserna i 5–7 §§ föra en skadeståndstalan som grundas på brott. *Lag (2004:304)*

9 § Talan för sparbankens räkning enligt 1 eller 2 § som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman,
6. en stiftare sedan fem år förflutit från det beslutet om bankens bildande fattades på konstituerande stämman, samt
7. en huvudman sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på.

Lag (2004:447)

Konkursbos talerätt

10 § Om banken har försatts i konkurs efter en ansökan som gjorts innan den tid som anges i 9 § har gått ut, får konkursboet föra talan enligt 1 eller 2 § trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 5–7 §§. Efter utgången av den tid som anges i 9 § får en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträde. *Lag (2004:304)*

Finansinspektionens talerätt

11 § Har en sparbank i fall som avses i 1 eller 2 § tillfogats skada, får Finansinspektionen föra talan mot den ersättningsskyldige, om inte bestämmelserna i 5–7 och 9 §§ utgör hinder för sådan talan. *Lag (2004:304)*

10 kap. Sparbanks firma

1 § En sparbanks firma skall innehålla ordet sparbank.

Firman skall registreras i bankregistret.

Om firman skall registreras på två eller flera språk, skall varje lydelse anges i bankens reglemente. *Lag (2004:304)*

2 § En sparbanks firma skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor som är införda i bankregistret samt från benämningar på utländska bankföretag, som är allmänt kända i Sverige.

För registrering av firma gäller i övrigt vad som föreskrivs i firmalagen (1974:156). *Lag (2004:304)*

3 § En sparbanks styrelse kan anta bifirma. Bestämmelsen i 1 § andra stycket och 2 § om firma gäller även bifirma. Ordet bank eller sparbank får bara användas i bifirma för bankverksamhet. *Lag (2004:304)*

4 § Skriftliga handlingar, som utfärdas för en sparbank, bör undertecknas med bankens firma. Om styrelsen eller annan ställföreträdare för banken har utfärdat en handling utan firmateckning och det inte framgår av dess innehåll att den utfärdats på bankens vägnar, är de som undertecknat handlingen solidariskt ansvariga för förpliktelse enligt handlingen såsom för egen skuld. Detta gäller dock inte om det av omständigheterna vid handlingens tillkomst framgick att den utfärdades för banken och den till vilken handlingen ställts av banken får ett behörigen undertecknat godkännande av handlingen utan oskäligt dröjsmål efter det att detta begärts eller personlig ansvarighet gjorts gällande mot undertecknarna. *Lag (2004:304)*

5 § I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om förbud mot användning av firma och om hävande av firmaregistrering. *Lag (2004:304)*

11 kap. Registrering m.m.

1 § Registreringsmyndigheten skall utan dröjsmål kungöra i Post- och Inrikes Tidningar vad som för sparbanker införs i bankregistret med undantag för registrering av underrättelse enligt

1. 2 kap. 14 § om dagen för kungörelse om rörelsens öppnande,
2. 6 kap. 19 § från tingsrätten om att banken blivit försatt i konkurs, att beslut om konkurs upphävts eller att konkurs avslutats, och
3. 7 kap. 5 § om fusionstillstånd.

En kungörelse som avser ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret skall bara ange ändringens art. *Lag (2004:304)*

2 § Det som för sparbanker blivit infört i bankregistret skall anses ha kommit till tredje mans kannedom, om det har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 1 § och det inte av omständigheterna framgår att tredje man varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts. *Lag (2004:304)*

3 § Om en sökande vid anmälan för registrering inte har iakttagit vad som är föreskrivet om anmälan, skall denne föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller göra rättelse. Detsamma gäller om registreringsmyndigheten finner att ett beslut, som anmäls för registrering och för vars giltighet regeringens eller Finansinspektionens godkännande inte krävs, eller en handling som bifogas anmälan

1. inte har kommit till i behörig ordning,
2. till sitt innehåll strider mot denna lag eller annan författning eller reglementet, eller
3. i något viktigare hänseende har en otydlig eller vilseledande avfattning.

Om sökanden inte rättar sig efter föreläggandet, skall anmälan avskrivas. En underrättelse om denna påföljd skall tas in i föreläggandet. Finns det även efter det att yttrandet har avgetts något hinder mot registrering och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall registrering vägras, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Bestämmelserna i första stycket hindrar inte registrering av ett beslut av stämman, om rätten till talan mot beslutet har gått förlorat enligt 4 kap. 17 § andra stycket.

Lag (2004:304)

4 § Registreringsmyndigheten skall genast skriftligen underrätta sparbanken när myndigheten förklarar att en fråga om

1. fusion har fallit enligt 7 kap. 7 § tredje stycket, eller
2. sparbankens ombildning till bankaktiebolag har fallit enligt 8 kap. 8 §. *Lag (2004:304)*

5 § I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om avförande av en firma ur registret sedan en dom om hävande av firmaregistreringen har vunnit laga kraft. *Lag (2004:304)*

6 § Ett beslut av registreringsmyndigheten som innebär att en anmälan avskrivits eller en registrering har vägrats enligt 3 § andra stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från dagen för beslutet. Detsamma gäller ett sådant beslut av registreringsmyndigheten som avses i 7 kap. 7 § tredje stycket och 8 kap. 8 §.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2004:304)*

7 §⁷ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för handläggning av ärenden om likvidation enligt denna lag.

Lag (2011:894)

12 kap. Straff

1 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, den som

1. lämnar osann uppgift i en handling enligt denna lag som upprättas i elektronisk form,
2. i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet, eller
3. lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen i en försäkran som enligt förordning som ansluter till denna lag lämnas på heder och samvete och som upprättas i elektronisk form.

Det som sägs i första stycket gäller också den som begår en sådan gärning som avses i första stycket 3 av grov oaktsamhet.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. *Lag (2007:1460)*

⁷ Denna paragraf träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:894) [red.anm.].

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:839

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.
2. Ett revisorsuppdrag som har getts före ikraftträdandet består till utgången av mandattiden, om inte uppdraget upphör i förtid enligt 4 a kap. 6 § eller hinder som avses i 4 a kap. 7 § uppkommer.

2010:1949

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.
2. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011.

2011:456

Denna lag träder i kraft den 1 november 2011.

2011:894

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011.
2. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan om likvidation har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet eller om en sparbank har försatts i konkurs och denna avslutats före ikraftträdandet.

Propositioner*SFS 1987:619*

Prop. 1986/87:12

Prop. 1986/87:90

SFS 1987:1249

Prop. 1987/88:10

SFS 1988:1303

Prop. 1987/88:124

SFS 1989:1088

Prop. 1989/90:43

SFS 1990:823

Prop. 1989/90:116

SFS 1990:1302

Prop. 1989/90:160

SFS 1990:1352

Prop. 1990/91:42

SFS 1991:371

Prop. 1990/91:136

SFS 1991:997

Prop. 1990/91:142

SFS 1991:1681

Prop. 1991/92:17

SFS 1992:1614

Prop. 1992/93:62

Prop. 1992/93:68

Prop. 1992/93:89

SFS 1992:1635

Prop. saknas

SFS 1993:27

Prop. 1992/93:56

SFS 1993:1646

Prop. saknas

SFS 1994:1948

Prop. 1994/95:70

SFS 1994:2009

Prop. 1994/95:50

SFS 1995:1562

Prop. 1995/96:10

SFS 1995:1575

Prop. 1995/96:74

SFS 1995:1622

Prop. 1995/96:104

SFS 1996:748

Prop. 1995/96:173

SFS 1996:1005

Prop. saknas

SFS 1998:716

Prop. 1997/98:144

SFS 1999:123

Prop. saknas

SFS 1999:223

Prop. 1997/98:186

SFS 1999:912

Prop. 1998/99:129

SFS 1999:1093

Prop. 1998/99:130

SFS 2000:39

Prop. 1999/2000:23

SFS 2000:819

Prop. 1999/2000:131

SFS 2000:1091

Prop. 1999/2000:109

SFS 2003:839

Prop. 2002/03:92

SFS 2004:304

Prop. 2002/03:139

SFS 2004:447

Prop. 2002/03:139

SFS 2004:975

Prop. 2003/04:157

SFS 2005:908

Prop. 2005/06:25

SFS 2006:404

Prop. 2005/06:97

SFS 2006:564

Prop. 2005/06:186

SFS 2006:1375

Prop. 2006/07:5

SFS 2007:1460

Prop. 2007/08:35

SFS 2008:595

Prop. 2007/08:135

SFS 2009:570

Prop. 2008/09:135

SFS 2010:839

Prop. 2009/10:204

SFS 2010:1949

Prop. 2009/10:237

SFS 2011:456

Prop. 2010/11:71

SFS 2011:894

Prop. 2010/11:119

Lag (1995:1570) om medlemsbanker

(senast ändrad genom SFS 2011:897)

Bank
& kredit-
marknad

1 kap.	Inledande bestämmelser	114
1 a kap.	Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver bankrörelse	115
	Inledande bestämmelser	115
	Firma	115
	Bildandet av ett europakooperativ	116
	Registrering av europakooperativ m.m.	117
	Flyttning av ett europakooperativs säte	117
	Europakooperativets organisation	118
	Europakooperativets årsredovisning m.m.	120
	Övriga bestämmelser	120
2 kap.	Bildande av medlemsbank	121
3 kap.	Bankens medlemmar	123
4 kap.	Återbetalning av medlemsinsatser	124
5 kap.	Förlagsinsatser	124
6 kap.	Medlemsbankens ledning	126
7 kap.	Föreningsstämma	130
7 a kap.	Revision	134
	Antalet revisorer och hur de utses	134
	Medrevisor	134
	Oberörighetsgrunder och kompetenskrav	135
	Jäv	135
	Förtida avgång	135
	Rättelse	136
	Revisorernas uppgifter	136
	Tillhandahållande av upplysningar m.m.	136
	Revisionsberättelsen	137
	Koncernrevisionsberättelse	138
	Erinringar	138
	Revisorernas närvaro vid bolagsstämma	138
	Revisorernas tystnadsplikt	138
	Revisorernas upplysningsplikt	138
	Registrering	138
	Granskare	139
7 b kap.	Allmän granskning	139
	Lekmannarevisor	139
	Lekmannarevisorns uppgifter	139
	Tillhandahållande av upplysningar m.m.	139
	Hur lekmannarevisor utses	140
	Obehörighetsgrunder	140
	Jäv	140
	Anlitande av biträde	140
	Lekmannarevisorns avgång	140
	Lekmannarevisorns granskningsrapport	140
	Lekmannarevisorns närvaro vid stämma	141
	Lekmannarevisorns tystnadsplikt	141
	Lekmannarevisorns upplysningsplikt	141
	Registrering	141
8 kap.	Överskottsutdelning och annan användning av medlemsbankens egendom	141

9 kap. Likvidation och upplösning	143
Frivillig likvidation	143
Tvångslikvidation	143
Förfarandet hos rätten	144
Handläggning av ärenden om likvidation	144
Genomförandet av likvidationen	144
Konkurs	147
Överklagande av beslut om likvidation	147
10 kap. Fusion och inlösen av aktier i dotterbolag	147
Fusion genom absorption	147
Fusion genom kombination	148
Fusionsförfarandet	148
Fusion mellan en medlemsbank och ett helägt dotteraktiebolag	149
11 kap. Skadestånd m.m.	150
Styrelseledamots och delegats skadeståndsansvar	150
Revisors, lekmannarevisors och granskares skadeståndsansvar	150
Medlems skadeståndsansvar	150
Jämkning	150
Gemensamt skadeståndsansvar	150
Talan om skadestånd till medlemsbanken	150
Tiden för väckande av talan	151
Konkursbos talerätt	151
12 kap. Medlemsbanks firma	151
13 kap. Registrering m.m.	152
14 kap. Straff	153
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	153
Propositioner	153

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om hur en medlemsbank bildas och om dess organisation m.m. Bestämmelser om tillstånd att driva bankrörelse, den rörelse som en medlemsbank får driva samt andra bestämmelser som är gemensamma för bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker finns i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

I 1 a kap. denna lag finns särskilda bestämmelser om sådana europakooperativ enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (SCE-förordningen) som har beviljats tillstånd att driva bankrörelse. *Lag (2006:608)*

2 § En medlemsbank är en ekonomisk förening som har till ändamål att främja medlemmarnas ekonomiska intressen genom att driva bankverksamhet i vilken medlemmarna deltar genom att använda bankens tjänster som insättare eller på annat sätt.

Bestämmelser i andra författningar om ekonomiska föreningar gäller även medlemsbanker, om inte annat följer av denna lag eller i övrigt är särskilt föreskrivet.

3 § För en medlemsbanks förpliktelser svarar endast bankens tillgångar.

4 § Varje medlem skall betala insats i medlemsbanken i enlighet med vad som föreskrivs i stadgarna. Betalningen skall alltid fullgöras i pengar. *Lag (2004:318)*

5 § En medlemsbank är moderföretag och en annan juridisk person är dotterföretag, om medlemsbanken

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse, eller
4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensam utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med denna eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförliga stadgar har rätt att ensam utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

6 § I de fall som avses i 5 § första stycket 1–3 och andra stycket skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag beaktas inte de aktier eller andelar i dotterföretaget som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag. Det samma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller dess dotterföretags räkning.

7 § En handling enligt denna lag som ska vara undertecknad får, om något annat inte anges, undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. *Lag (2007:1464)*

1 a kap. Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver bankrörelse

Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i denna lag om medlemsbanker skall tillämpas även på europakooperativ som har beviljats tillstånd att driva bankrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SCE-förordningen. I detta kapitel finns bestämmelser som kompletterar SCE-förordningen när det gäller sådana europakooperativ.

Vad som sägs i detta kapitel om europakooperativ som driver bankrörelse gäller, om annat inte anges, endast sådana europakooperativ med säte i Sverige. *Lag (2006:608)*

Arbetstagarinflytandet i europakooperativ

2 § Regler om arbetstagarinflytande i europakooperativ finns i lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ. *Lag (2006:608)*

Firma

3 § Ett europakooperativs firma skall innehålla beteckningen SCE. Firman skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor som är införda i det register som avses i 10 §. *Lag (2006:608)*

Bildandet av ett europakooperativ

Deltagande i bildandet av ett europakooperativ

4 § En ekonomisk förening eller motsvarande utländsk förening som har sitt huvudkontor i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får delta i bildandet av ett europakooperativ, om föreningen

1. är bildad i överensstämmelse med lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. har sitt säte i den stat som avses i 1, samt
3. har faktisk och fortlöpande anknytning till ekonomin i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vid bildandet av ett europakooperativ på annat sätt än genom fusion eller ombildning skall vad som sägs om en ekonomisk förening eller motsvarande utländsk föreningsform i första stycket gälla även annan sådan juridisk person som avses i artikel 48 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. *Lag (2006:608)*

Redovisningsvaluta vid bildandet av ett europakooperativ genom fusion

5 § Om en medlemsbank deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, skall bestämmelserna om redovisningsvaluta i 10 kap. 1 § andra stycket och 2 § andra stycket inte tillämpas på medlemsbanken.

Första stycket gäller också när europakooperativet skall ha sitt säte i en annan stat. *Lag (2006:608)*

Skatteverkets och Finansinspektionens rätt att motsätta sig att en medlemsbank deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion

6 § Skatteverket får motsätta sig att en medlemsbank deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, om

1. europakooperativet enligt fusionsförslaget skall ha sitt säte i en annan stat än Sverige,
2. motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
3. verket har beslutat om revision hos medlemsbanken, och
4. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Finansinspektionen får motsätta sig att medlemsbanken deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, om de förutsättningar som anges i första stycket 1 och 2 föreligger.

Skatteverket och Finansinspektionen skall meddela ett sådant beslut som avses i första och andra styckena inom två månader från den dag då fusionsförslaget offentliggjordes enligt artikel 24 i SCE-förordningen. Myndigheterna får inte meddela ett beslut om att medlemsbanken inte får delta i fusionen utan att banken först har fått tillfälle att yttra sig. *Lag (2006:608)*

Skyddet för borgenärer i samband med bildandet av ett europakooperativ genom fusion

7 § I fråga om skyddet för en fusionerande medlemsbanks borgenärer skall bestämmelserna i 10 kap. 20–22 §§ eller 25 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om tillstånd att verkställa en fusionsplan tillämpas. *Lag (2006:608)*

Utfärdande av intyg vid bildandet av ett europakooperativ genom fusion

8 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när ett beslut har meddelats enligt 10 kap. 20–22 §§ eller 25 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och beslutet har vunnit laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Skatteverket eller Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 6 §. *Lag (2006:608)*

Rätt till utträde ur en övertagande medlemsbank vid bildandet av ett europakooperativ genom fusion

9 § En medlem i en övertagande medlemsbank, som har motsatt sig bildandet av ett europakooperativ genom fusion, får säga upp sig till utträde ur banken om fusionen innebär att europakooperativet kommer att ha sitt säte i en annan stat än Sverige. En sådan uppsägning skall ske inom den tid och på de villkor som anges i artikel 7.5 i SCE-förordningen. *Lag (2006:608)*

Registrering av europakooperativ m.m.

Registreringsmyndighet

10 § Europakooperativ som driver bankrörelse registreras i europakooperativsregistret som förs av Bolagsverket enligt 10 § lagen (2006:595) om europakooperativ. I fråga om registrering av sådana europakooperativ tillämpas bestämmelserna i aktiebolagslagen (2005:551) och andra författningar om registrering i bankregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, skall även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt detta kapitel, och
2. handläggningen av registreringsärenden. *Lag (2006:608)*

Offentliggörande av förslag till beslut i vissa fall

11 § Medlemsbankens styrelse eller europakooperativets lednings- eller förvaltningsorgan skall ge in sådana förslag till beslut eller sådana uppgifter som avses i artiklarna 7.2, 35.3 och 76.3 i SCE-förordningen till Bolagsverket för registrering. Verket skall genast kungöra uppgift om registreringen i Post- och InrikesTidningar. Om förslaget inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var det hålls tillgängligt. *Lag (2006:608)*

Flyttning av ett europakooperativs säte

Skatteverkets och Finansinspektionens rätt att motsätta sig flyttning av säte

12 § Skatteverket får motsätta sig att ett europakooperativ flyttar sitt säte till en annan stat, om

1. motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos europakooperativet, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av en flyttning av europakooperativets säte.

Finansinspektionen får motsätta sig att europakooperativet flyttar sitt säte till en annan stat, om motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset.

Skatteverket och Finansinspektionen skall meddela ett sådant beslut som avses i första och andra styckena inom två månader från den dag då förslaget om flyttningen offentliggjordes enligt artikel 7.2 i SCE-förordningen. Myndigheterna får inte meddela ett beslut om att motsätta sig flyttning utan att europakooperativet först har fått tillfälle att yttra sig. *Lag (2006:608)*

Skyddet för borgenärer i samband med flyttning av ett europakooperativs säte

13 § I fråga om skyddet för europakooperativets borgenärer i samband med en flyttning av europakooperativets säte, skall bestämmelserna i 14 och 15 §§ tillämpas.

Lag (2006:608)

14 § Om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte skall flyttas till en annan stat, skall europakooperativet ansöka om tillstånd till flyttningen. Frågan om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen.

Ansökan skall ges in inom en månad från föreningsstämmans beslut om flyttning.

Till ansökan skall fogas

1. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där beslut om flyttning fattades,
2. en kopia av förslaget om flyttning, och
3. en kopia av den redogörelse som avses i artikel 7.3 i SCE-förordningen.

Om europakooperativet inte har fogat de handlingar som anges i tredje stycket till ansökan eller om det finns något annat hinder mot att ta upp ansökan till prövning, skall europakooperativet föreläggas att inom viss tid yttra sig eller avhjälpa bristen. Om europakooperativet inte gör detta, skall ansökan avvisas.

Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt första stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Lag (2006:608)*

15 § Tillstånd till flyttningen av säte skall meddelas om

1. europakooperativets borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till europakooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. europakooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med insättares eller andra fordringsägares intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 7.15 i SCE-förordningen.

Lag (2006:608)

Utfärdande av intyg

16 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut har meddelats enligt 15 § och beslutet har vunnit laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Skatteverket eller Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 12 §. *Lag (2006:608)*

Europakooperativets organisation

Dualistiskt organiserade europakooperativ

17 § I fråga om europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 37–41 i SCE-förordningen (dualistiskt organiserade europakooperativ) gäller följande.

Om inte annat följer av annan författning eller av SCE-förordningen, skall bestämmelserna i denna lag och andra författningar om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på ledningsorganet eller dess ledamöter.

Vad som sägs om styrelsen eller dess ledamöter i följande bestämmelser i denna lag skall tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 6 kap. 1 § tredje stycket om suppleanter,
- 6 kap. 2 § om förtida avgång,
- 6 kap. 3 § första och femte styckena om bosättningskrav och obehörighetsgrunder,
- 6 kap. 3 § andra stycket om krav på medlemskap,
- 6 kap. 3 § fjärde stycket om styrelsens sammansättning,
- 6 kap. 5 § om anmälan av aktieinnehav,
- 6 kap. 11 § andra stycket om protokoll,
- 6 kap. 12 § första stycket om beslutsunderlag och inträde av suppleant,
- 6 kap. 13 § om jäv,
- 6 kap. 17 § om registrering,
- 7 kap. 11 § om upplysningsplikt mot föreningsstämman,
- 7 kap. 18 § om klander av föreningsstämmans beslut,
- 7 kap. 19 § om talan mot föreningen och skiljeförfarande,
- 7 a kap. 5 § om revisorsjäv,
- 7 a kap. 10 § om tillhandahållande av upplysningar till revisorn,
- 7 a kap. 12 § om revisionsberättelsen,

- 7 b kap. 8 § om tillhandahållande av upplysningar till lekmannarevisorn,
- 7 b kap. 11 § om jäv för lekmannarevisorer,
- 7 b kap. 14 § första stycket om lekmannarevisorns granskningsrapport,
- 9 kap. 18 § andra och tredje styckena om styrelseval i samband med upphörande av likvidation,
- 9 kap. 18 § fjärde stycket om styrelseval efter upphävande av likvidationsbeslut, och
- 11 kap. 1 och 4–12 §§ om skadestånd.

Vad som sägs om styrelsen eller dess ledamöter i följande bestämmelser i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 1 kap. 12 § om meddelandeförbud,
- 3 kap. 2 § första stycket 4 om ledningsprövning,
- 8 kap. 5 § första stycket 1 om avtal om tjänster med eller till förmån för styrelseledamot,
- 13 kap. 12 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen och närvara vid sådant sammanträde och delta i överläggningarna, och
- 15 kap. 2 § om återkallelse av tillstånd.

När 6 kap. 3 § denna lag tillämpas på europakooperativ skall bestämmelserna i den paragrafens andra stycke inte gälla arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ. *Lag (2006:608)*

18 § Tillsynsorganet får besluta att dess medgivande krävs för vissa kategorier av beslut som ledningsorganet eller den verkställande direktören fattar. Tillsynsorganet skall ge in ett sådant beslut till Bolagsverket för registrering. Beslutet gäller från tidpunkten för registreringen.

Tillsynsorganet skall till varje föreningsstämma som skall pröva frågan om fastställelse av europakooperativets resultat- och balansräkningar avge ett yttrande över årsredovisningen samt ledningsorganets och den verkställande direktörens förvaltning. I fråga om tillhandahållande av detta yttrande skall 7 kap. 8 § fjärde stycket tillämpas.

Lag (2006:608)

19 § Om en ledamot i tillsynsorganet med stöd av artikel 37.3 i SCE-förordningen utses till ledamot i ledningsorganet, får tiden för det senare uppdraget inte överstiga två månader. *Lag (2006:608)*

20 § Varje ledamot i tillsynsorganet har rätt att från ledningsorganet få all den information som krävs för att tillsynsorganet skall kunna utöva sin kontroll enligt artikel 39.1 i SCE-förordningen. *Lag (2006:608)*

21 § Revisorn skall underrätta tillsynsorganet om erinringar som revisorn framställer till ledningsorganet och den verkställande direktören enligt 7 a kap. 18 §. *Lag (2006:608)*

Monistiskt organiserade europakooperativ

22 § I fråga om europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 42–44 i SCE-förordningen (monistiskt organiserade europakooperativ) skall, om inte annat följer av annan författning eller av SCE-förordningen, bestämmelserna i denna lag och andra författningar om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på förvaltningsorganet eller dess ledamöter. *Lag (2006:608)*

Antalet ledamöter i europakooperativets organ

23 § Ledningsorganet och tillsynsorganet i ett dualistiskt organiserat europakooperativ skall ha minst fem ledamöter.

Förvaltningsorganet i ett monistiskt organiserat europakooperativ skall ha minst fem ledamöter. *Lag (2006:608)*

Den verkställande direktören

24 § I ett europakooperativ skall det finnas en verkställande direktör.

I ett dualistiskt organiserat europakooperativ skall den verkställande direktören utses av ledningsorganet. Den verkställande direktören får i ett sådant fall inte vara ledamot i tillsynsorganet.

I ett monistiskt organiserat europakooperativ skall den verkställande direktören utses av förvaltningsorganet. *Lag (2006:608)*

25 § I ett dualistiskt organiserat europakooperativ skall såväl tillsynsorganet som ledningsorganet utöva kontroll över den verkställande direktörens förvaltning. Vad som sägs i artikel 40 i SCE-förordningen och i 20 § om tillsynsorganets kontroll över ledningsorganet och om rätt till information skall tillämpas även vid tillsynsorganets och ledningsorganets kontroll över den verkställande direktörens förvaltning.

Lag (2006:608)

26 § I ett monistiskt organiserat europakooperativ skall förvaltningsorganet utöva kontroll över den verkställande direktörens förvaltning. Vad som sägs i artikel 40 i SCE-förordningen och i 20 § om tillsynsorganets kontroll över ledningsorganet och om rätt till information skall tillämpas även vid förvaltningsorganets kontroll över den verkställande direktörens förvaltning. *Lag (2006:608)*

Europakooperativets årsredovisning m.m.

Upprättande av årsredovisning

27 § Ett europakooperativ skall upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på medlemsbanker.

Lag (2006:608)

Särskilt bokslut

28 § Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, ska lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

Om en medlemsbank deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, ska styrelsen för medlemsbanken upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4, 5 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet ska ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar.

Lag (2010:1527)

Valutan för ett europakooperativs kapital

29 § Ett europakooperativ skall uttrycka sitt kapital i antingen svenska kronor eller euro. Kapitalet skall dock alltid vara uttryckt i samma valuta som europakooperativets redovisningsvaluta. *Lag (2006:608)*

Övriga bestämmelser

Behörighet att företräda ett europakooperativ

30 § Rätten att teckna firman för ett europakooperativ som driver bankrörelse får utövas bara av två eller flera personer i förening. *Lag (2006:608)*

Lednings- eller förvaltningsorganets rätt att i visst fall ändra stadgarna

31 § Om stadgarna för ett europakooperativ strider mot de ordningar för arbetstagarinflytande som har fastställts i enlighet med lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, skall lednings- eller förvaltningsorganet ha rätt att ändra stadgarna. *Lag (2006:608)*

Sammanställande av föreningsstämma genom länsstyrelsens försorg

32 § Om en föreningsstämma som skall hållas enligt SCE-förordningen, denna lag, stadgarna eller ett stämmobeslut inte sammankallas på angivet sätt, skall länsstyrelsen i det län där lednings- eller förvaltningsorganet har sitt säte på anmälan av en ledamot i förvaltningsorganet, ledningsorganet eller tillsynsorganet eller den verkställande direktören, en revisor eller en föreningsmedlem genast på europakooperativets bekostnad sammankalla stämman. *Lag (2006:608)*

Sanktioner mot europakooperativ med säte och huvudkontor i olika stater

33 § Om ett europakooperativ inte uppfyller skyldigheten i artikel 6 i SCE-förordningen att ha sitt säte och sitt huvudkontor i samma stat, skall Bolagsverket genom ett särskilt beslut fastställa att europakooperativet inte uppfyller den skyldigheten. När beslutet har vunnit laga kraft, skall verket förelägga europakooperativet att inom viss tid göra rättelse. Därvid skall 11 kap. 6 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tillämpas. Föreläggandet skall innehålla en erinran om att europakooperativet kommer att förpliktas att gå i likvidation om europakooperativet inte gör rättelse.

Om europakooperativet inte följer föreläggandet, skall Bolagsverket besluta att europakooperativet skall gå i likvidation. Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos verket.

Ett beslut om likvidation enligt andra stycket får inte verkställas förrän det har vunnit laga kraft. *Lag (2006:608)*

Överklagande

34 § Bolagsverkets beslut att avskriva en anmälan om registrering eller att vägra registrering får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från dagen för beslutet. Detsamma gäller Finansinspektionens beslut i ett tillståndsärende enligt 15 § och Bolagsverkets beslut om att vägra utfärda intyg enligt 8 eller 16 §. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Skatteverkets och Finansinspektionens beslut i ett ärende enligt 6 eller 12 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Länsstyrelsens beslut i ett ärende enligt 32 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Bolagsverkets beslut i ett ärende enligt 33 § får överklagas hos allmän domstol i den ort där lednings- eller förvaltningsorganet har sitt säte. Ett beslut enligt 33 § första stycket får överklagas inom tre veckor från den dag då europakooperativet fick del av beslutet. Ett beslut enligt 33 § andra stycket får överklagas inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid överklagande enligt fjärde stycket gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2006:608)*

2 kap. Bildande av medlemsbank

1 § En medlemsbank skall ha minst tre medlemmar. Medlemmarna skall anta stadgar samt välja styrelse och revisorer.

2 § Bestämmelser om ansökan om tillstånd att driva bankrörelse och om godkännande av stadgarna finns i 3 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Lag (2004:318)

3 § har upphävts genom lag (1999:224).

4 § Stadgarna skall ange

1. medlemsbankens firma,
2. den ort i Sverige där styrelsen skall ha sitt säte,
3. de rörelsegrenar som banken avser att driva,
4. villkoren för medlemskap i banken,
5. den insats med vilken varje medlem skall delta i banken och i vilken utsträckning medlemmarna får delta i banken med insats utöver vad de är skyldiga att delta med,
6. antalet eller lägsta och högsta antalet styrelseledamöter och revisorer samt eventuella suppleanter, som skall utses av stämman, samt tiden för deras uppdrag,
7. för det fall att fullmäktige enligt 7 kap. 12 § skall finnas, deras befogenhet, hur de skall utses och tiden för deras uppdrag,
8. inom vilken tid och hur föreningsstämman skall sammankallas samt hur andra meddelanden skall komma till medlemmarnas eller fullmäktiges kännedom,
9. vilka ärenden som skall förekomma på ordinarie stämma,
10. vad som skall ske med bankens behållna tillgångar när den upplöses, samt
11. för det fall att förlagsinsatser som avses i 5 kap. eller insatsemission som avses i 8 kap. 2 a § skall förekomma, vad som skall gälla för dessa.

Om banken skall ha euro som redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), skall detta anges i stadgarna. I så fall skall det i stadgarna också anges att den insats med vilken varje medlem skall delta i föreningen skall vara bestämd i euro.

Vid byte av redovisningsvaluta får ändring av uppgift om insatsbelopp anstå till den första ordinarie föreningsstämman efter det att beslutet om byte av redovisningsvaluta fick verkan. *Lag (2000:45)*

5 § En nybildad medlemsbank ska anmälas för registrering senast fyra månader från det att den fick tillstånd att driva bankrörelse.

För registrering krävs att medlemsbanken har minst tre medlemmar och att dessa har betalt in insatsbelopp enligt stadgarna.

För registrering av en medlemsbank krävs att banken har ett så stort startkapital som föreskrivs i 3 kap. 7 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Om teckning av insatser innebär att någon som inte har prövats enligt 3 kap. 2 § första stycket 3 samt andra och tredje styckena lagen om bank- och finansieringsrörelse kommer att ha ett kvalificerat innehav i banken, får denna inte bildas utan att prövning görs. Om personen inte anses lämplig, får banken inte bildas.

Frågan om medlemsbankens bildande har fallit, om anmälan för registrering inte har skett inom den tid som anges i första stycket eller om registreringsmyndigheten genom beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering. I sådant fall svarar styrelseledamöterna solidariskt för återbetalningen av insatser och uppkommen avkastning, med avdrag för kostnader på grund av åtgärder enligt 6 § första stycket tredje meningen. *Lag (2009:353)*

6 § Innan en medlemsbank har registrerats, kan den inte förvärva rättigheter eller ta på sig skyldigheter. Den kan inte heller föra talan inför domstolar eller andra myndigheter. Styrelsen kan dock föra talan i mål rörande bankens bildande och i övrigt vidta åtgärder för att få in utfästa insatser.

Om en förpliktelse uppkommer genom en åtgärd på medlemsbankens vägnar före registreringen, svarar de som har beslutat om eller deltagit i åtgärden solidariskt för förpliktelsen. Vid registreringen övergår ansvaret på banken, om förpliktelsen har tillkommit efter det att banken har bildats.

Har före registreringen ett avtal för medlemsbanken slutits med en medkontrahent som visste att banken var oregistrerad kan denne, om inte annat följer av avtalet, frånträda detta endast om frågan om bankens bildande har fallit enligt 5 § fjärde stycket. Om medkontrahenten inte visste att banken var oregistrerad, kan han frånträda avtalet innan banken har registrerats.

7 § Den nybildade medlemsbanken skall genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar tillkännage när den börjar sin rörelse. Banken skall till Finansinspektionen anmäla vilken dag som kungörande har skett.

3 kap. Bankens medlemmar

1 § En medlemsbank får inte vägra någon inträde som medlem, om det inte finns särskilda skäl för det med hänsyn till arten eller omfattningen av bankens verksamhet eller bankens syfte eller annan omständighet.

En juridisk person som en medlemsbank har ett dominerande inflytande i får inte vara medlem i banken.

Styrelsen skall pröva en ansökan om inträde, om inte annat följer av stadgarna. I stadgarna får det föreskrivas att inträdesansökan skall göras skriftligen och att ansökningshandlingens skall vara försedd med sökandens bevittnade namnunderskrift.

2 § Den som genom bodelning, arv eller testamente har förvärvat en medlems andel har rätt att efter anmälan inträda som medlem i medlemsbanken, om inte annat följer av 1 § andra stycket eller föreskrivs i stadgarna.

Anmälan om inträde skall, vid förvärv av en avliden medlems andel, göras senast sex månader efter dödsfallet eller vid den senare tidpunkt då dödsboet avgår ur medlemsbanken enligt 5 §.

I annat fall än det som avses i andra stycket skall anmälan göras senast sex månader efter det att andelen vid bodelning har lagts ut på andra makens lott. Ansöker förvärvaren inte om inträde inom denna tid, skall medlemmen därmed anses ha sagt upp sig till utträde. Förvärvaren har i sådant fall den rätt som tillkommer en avgången medlem enligt 4 kap. 1 §, med den skyldighet som följer av 4 kap. 2 §.

3 § Den som genom överlåtelse har förvärvat en medlems andel skall ansöka om inträde i medlemsbanken inom sex månader efter överlåtelsen. Om han antas, inträder han som medlem i överlåtarens ställe. Ansöker han inte om inträde inom föreskriven tid eller avslås hans ansökan, skall överlåtaren därmed anses ha sagt upp sig till utträde. Förvärvaren har i sådant fall den rätt som tillkommer en avgången medlem enligt 4 kap. 1 §, med den skyldighet som följer av 4 kap. 2 §.

4 § En medlem har rätt att säga upp sig till utträde ur medlemsbanken. I stadgarna får det föreskrivas att en uppsägning skall göras skriftligen och att uppsägningshandlingens skall vara försedd med medlemmens bevittnade namnunderskrift.

I stadgarna får det även föreskrivas att uppsägning inte får göras förrän efter viss tid, högst två år, från inträdet. Tiden får utsträckas till högst fem år, om Finansinspektionen medger det. Föreskrifter i stadgarna om att uppsägning får göras först efter viss tid gäller inte i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket och 10 kap. 3 § andra stycket.

En medlem får uteslutas ur medlemsbanken på sådan grund som anges i stadgarna. Föreningsstämman skall besluta om uteslutningen, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

5 § Avgång ur en medlemsbank sker, utom i fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket samt 10 kap. 3 § andra stycket, vid utgången av det räkenskapsår som slutar tidigast en månad eller den längre tid, dock högst sex månader, som har bestämts i stadgarna, efter det att medlemmen har sagt upp sig till utträde eller uteslutits eller någon annan omständighet som föranlett avgången har inträffat.

En medlem som har uteslutits ur medlemsbanken förlorar genast sin rätt att delta i överläggningar och beslut om bankens angelägenheter.

6 § Styrelsen skall föra en medlemsförteckning. Förteckningen skall innehålla uppgift om

1. varje medlems namn och postadress,
2. det sammanlagda beloppet inbetalda eller genom insatsemmission tillgodoförda medlemsinsatser enligt den senast fastställda balansräkningen, samt

3. summorna av medlemsinsatsbelopp som efter utgången av det räkenskapsår balansräkningen avser har återbetalats eller högst skall återbetalas enligt 4 kap. 1 och 3 §§ och om tiden för återbetalningarna.

Medlemsförteckningen kan bestå av ett betryggande lösblads- eller kortsystem. Den kan också föras med automatisk databehandling eller på annat liknande sätt.

Medlemsförteckningen skall hållas tillgänglig hos medlemsbanken för var och en som vill ta del av den.

Varje medlem har rätt att på begäran få skriftlig uppgift av banken om sitt medlemskap och om de medlemsinsatser som han har betalt in eller tillgodoförts genom insatsemission. *Lag (1997:915)*

4 kap. Återbetalning av medlemsinsatser

1 § En medlem som har avgått ur en medlemsbank har rätt att få ut sina inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda medlemsinsatser. Beloppet får dock inte överstiga hans andel i förhållande till övriga medlemmar av bankens egna kapital enligt den balansräkning som hänför sig till tiden för avgången. Vid beräkningen av bankens egna kapital skall man bortse från reservfonden, fonden för realiserade vinster, uppskrivningsfonden och förlagsinsatserna. Banken får betala ut en medlems inbetalda eller genom insatsemission tillgodoförda medlemsinsatser tidigast sex månader efter dennes avgång. Utbetalning får verkställas bara en gång per kvartal och efter Finansinspektionens tillstånd. Inspektionen skall ge tillstånd till utbetalning om inte bankens förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras.

Den avgångne har vidare rätt att på samma sätt som övriga medlemmar få ut sin andel av beslutad vinstutdelning.

Går medlemsbanken i likvidation inom sex månader från avgången eller meddelas inom samma tid beslut om att försätta banken i konkurs, skall den avgångnes rätt att få ut medlemsinsatser bedömas enligt grunderna för reglerna om skifte av bankens tillgångar.

En medlems rätt enligt första–tredje styckena får begränsas i stadgarna. Detta gäller dock inte i sådana fall som avses i 7 kap. 15 § tredje stycket eller 10 kap. 3 § andra stycket. *Lag (2004:318)*

2 § Om medlemsbanken försätts i konkurs på en ansökan som har gjorts inom ett år från en medlems avgång, är denne skyldig att betala tillbaka vad han har fått ut av sina medlemsinsatser i den utsträckning det behövs för att bankens skulder skall kunna betalas.

3 § En medlem som deltar i medlemsbanken med högre insatsbelopp än han är skyldig att delta med, har rätt att efter uppsägning få ut överskjutande belopp med undantag av genom insatsemission tillgodoförda insatser utan att avgå ur banken. Beträffande uppsägningen samt medlemmens rätt att få ut det uppsagda beloppet och hans skyldighet att betala tillbaka vad han har fått ut tillämpas 1 och 2 §§ samt 3 kap. 4 § första stycket. Sexmånadersfristen enligt 1 § skall därvid räknas från uppsägningen.

Lag (2004:318)

5 kap. Förlagsinsatser

1 § En medlemsbank kan i stadgarna föreskriva att kapital får tillskjutas, utöver vad som följer av 2 kap. 4 § första stycket 5, genom särskilda insatser (förlagsinsatser) och att sådana insatser får tillskjutas även av andra än medlemmar.

Förlagsinsatser från andra än medlemmar får tillskjutas med högst ett så stort belopp att summan av sådana insatser efter tillskottet uppgår till högst summan av andra då inbetalda samt genom insatsemission tillgodoförda insatser än förlagsinsatser.

En förlagsinsats skall alltid fullgöras i pengar. *Lag (1997:915)*

2 § Stadgarna får innehålla föreskrifter om begränsningar i fråga om vem som har rätt att tillskjuta förlagsinsatser och genom överlåtelse förvärva de rättigheter som är för-

enade med förlagsinsatserna (förlagsandelar). För redan gjorda insatser får inte strängare begränsningar införas än vad som gällde när insatsen gjordes.

Förvärv av förlagsandelar i strid mot föreskrifter som avses i första stycket är ogiltiga.

3 § Om medlemsbanken upplöses och det vid upplösningen finns överskott, har innehavarna av förlagsandelar rätt att så långt överskottet räcker få förlagsinsatserna inlösta med belopp motsvarande insatsernas storlek, innan utbetalning sker för andra ändamål. Finns det flera förlagsinsatser och förslår inte överskottet till full betalning av samtliga, skall överskottet fördelas på insatserna i förhållande till deras storlek.

4 § För varje förlagsinsats skall medlemsbanken utfärda ett förlagsandelsbevis. Beviset skall ställas till viss person, till innehavaren eller till viss person eller order och innehålla uppgift om

1. bankens firma,
2. nummer eller annan beteckning för beviset,
3. insatsens storlek,
4. den rätt till utdelning som insatsen medför,
5. det sätt på vilket utdelning skall betalas ut och inlösen ske,
6. föreskrifter som avses i 2 § första stycket, samt
7. upplysning om vad 2 § andra stycket innehåller.

Förlagsandelsbeviset skall undertecknas av banken. Styrelseledamöters eller firmatecknarens namnteckning får återges genom tryckning eller på liknande sätt.

I stadgarna kan det bestämmas att medlemsbanken får registrera förlagsandelar hos en central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument i stället för att utfärda förlagsandelsbevis. Detta gäller dock inte förlagsandelar för vilka det gäller förvärvsbegränsningar enligt 2 § första stycket första meningen.

Av 4 kap. 5 § lagen om kontoföring av finansiella instrument följer att förlagsandelsbevis inte får utfärdas för förlagsandelar som har registrerats enligt den lagen.

Ett beslut som innebär att en förlagsandel inte längre skall vara registrerad hos en central värdepappersförvarare blir giltigt endast om den som har panträtt i förlagsandelen skriftligen har samtyckt till beslutet. *Lag (2007:871)*

5 § I fråga om förlagsandelsbevis tillämpas, om inte annat följer av denna lag, vad som föreskrivs i lagen (1936:81) om skuldebrev. Bevis som har ställts till viss person jämställs med enkelt skuldebrev, och bevis till innehavaren eller till viss person eller order jämställs med löpande skuldebrev. Den som innehar ett förlagsandelsbevis ställt till viss person eller order och som enligt medlemsbankens anteckning på beviset är ägare till förlagsandelen är likställd med den som enligt 13 § andra stycket samma lag förmodas ha rätt att göra skuldebrevet gällande. Anteckning på beviset skall göras endast om innehavaren styrker sitt förvärv av den förlagsandel som beviset avser.

6 § Styrelsen skall föra en förteckning över samtliga förlagsinsatser. Denna kan bestå av betryggande löslösa- eller kortsystem eller föras med automatisk databehandling eller på annat liknande sätt. Förteckningen skall innehålla uppgift om storleken på varje förlagsinsats, om tidpunkten för varje insats och om den rätt till utdelning som insatsen medför. Förteckningen skall hållas tillgänglig för var och en som vill ta del av den.

7 § Den som innehar en förlagsandel har rätt att få förlagsinsatsen inlöst tidigast fem år efter tillskottet, om han eller hon skriftligen säger upp beloppet minst två år i förväg.

Medlemsbanken får lösa in en förlagsinsats tidigast fem år efter tillskottet, om banken skriftligen säger upp beloppet minst sex månader i förväg.

I stadgarna kan bestämmas att det får förekomma förlagsinsatser som skall lösas in vid en viss tidpunkt utan föregående uppsägning, dock tidigast fem år efter tillskottet. En sådan bestämmelse får inte avse redan tillskjutna förlagsinsatser. *Lag (2007:871)*

8 § Inlösen enligt 7 § sker till det belopp som utgör insatsens storlek enligt förlagsandelsbeviset eller, för förlagsandelar som har registrerats hos en central värdepappersförvarare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, insatsens storlek enligt registreringen. Beloppet får dock inte överstiga vad som av medlemsbankens egna kapital enligt den senast fastställda balansräkningen, utan anlitan- de av reservfonden eller uppskrivningsfonden, belöper på andelen i förhållande till övriga förlagsinsatser.

Om banken försätts i konkurs på en ansökan som görs inom ett år efter inlösen, skall vad som föreskrivs i 4 kap. 2 § om återbetalning tillämpas i fråga om förlagsinsatsen. Detta gäller dock inte förlagsinsatser för vilka inlösen har kunnat ske utan föregående uppsägning. *Lag (2007:871)*

6 kap. Medlemsbankens ledning

1 § En medlemsbank skall ha en styrelse med minst fem ledamöter. Styrelsen skall förvalta bankens angelägenheter i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag och la- gen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Styrelsen väljs av föreningsstämman, om det inte föreskrivs i stadgarna att en eller flera styrelseledamöter skall utses på annat sätt. Särskilda bestämmelser om att styrelseledamot kan utses av annan än stämman finns i 4 §. En styrelseledamots uppdrag gäller för den tid som anges i stadgarna. Uppdragstiden får inte omfatta mer än fyra rä- kenskapsår och skall bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie föreningsstämma på vilken styrelseval förrättas.

Vad som sägs i denna lag och lagen om bank- och finansieringsrörelse om styrelse- ledamöter skall i tillämpliga delar gälla även suppleanter.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrel- serepresentation för de privatanställda. *Lag (2004:318)*

2 § Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om ledamoten eller den som har utsett ledamoten begär det. Anmälan om avgång skall göras hos styrelsen och, om en ledamot som inte är vald på föreningsstämma vill avgå, även hos den som har tillsatt ledamoten.

Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller hinder enligt 3 § uppkommer för honom att vara styrelseledamot och det inte finns någon suppleant som kan inträda i hans ställe, skall övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny styrelseleda- mot tillsätts för den återstående mandattiden. Sådana åtgärder behöver dock inte vid- tas, om den förutvarande ledamoten var arbetstagarrepresentant som avses i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda. Skall ledamoten väljas på föreningsstämma, kan valet vänta till nästa ordinarie stämma på vilken styrelseval förrättas, om styrelsen är beslutför med kvarstående ledamöter och suppleanter och deras antal inte understiger fem.

Om en styrelseledamot som enligt stadgarna skall tillsättas i annan ordning än ge- nom val av föreningsstämman inte har utsetts, skall Finansinspektionen förordna en ersättare på ansökan av en styrelseledamot, medlem, borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda banken.

3 § Minst hälften av styrelseledamöterna skall vara bosatta inom Europeiska ekono- miska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara styrelseledamot. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

Styrelseledamöterna skall vara medlemmar i medlemsbanken, om inte stadgarna i särskilt angivna fall tillåter annat. Den som enligt lag är ställföreträdare för en medlem eller, om en juridisk person är medlem, den som är ledamot av styrelsen för den juridis-

ka personen eller delägare i denna får dock vara styrelseledamot utan att vara medlem i banken, även om stadgarna saknar föreskrift om det.

Bestämmelserna i andra stycket gäller inte arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Av styrelseledamöterna får högst en för varje påbörjat femtal vara anställd i medlemsbanken. Vid denna beräkning skall hänsyn inte tas till arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen om styrelserepresentation för de privatanställda.

En juridisk person kan inte vara styrelseledamot. *Lag (2006:608)*

3 a § Den som har varit revisor i en medlemsbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ledande befattningshavare i banken, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). *Lag (2009:571)*

4 § Styrelsen skall utse en eller, om det behövs, flera verkställande direktörer att under styrelsens inseeende leda verksamheten i banken. Styrelsen får även utse ställföreträdare för verkställande direktör. Om någon annan än en styrelseledamot utses till verkställande direktör, skall han ingå som ledamot i styrelsen. Om någon annan än en styrelseledamot eller en styrelsesuppleant utses till ställföreträdare för verkställande direktör, skall han ingå som suppleant i styrelsen. Verkställande direktör skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

Vad som sägs i denna lag om verkställande direktör skall i tillämpliga delar gälla också för ställföreträdare för verkställande direktör. *Lag (1999:224)*

4 a § I en medlemsbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av banken. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Banken får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 4 b §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen. *Lag (2009:571)*

4 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bankens finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bankens interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller banken andra tjänster än revisionstjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till föreningsstämman beslut om revisorsval.

Lag (2009:571)

5 § När en styrelseledamot tillträder sitt uppdrag, skall han för införing i aktiebok anmäla sitt innehav av aktier i aktiebolag inom samma koncern som medlemsbanken, om det inte har skett dessförinnan. Förändringar i aktieinnehavet skall anmälas inom en månad.

Första stycket gäller inte, om anmälningsskyldighet föreligger enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Lag (2000:1097)

6 § Styrelsen får, med den inskränkning som följer av 7 §, uppdra åt verkställande direktör eller någon annan att ensam eller tillsammans med annan vidta sådana åtgärder som det annars är styrelsens uppgift att vidta. En person som har fått ett sådant uppdrag kallas delegat.

Delegation enligt första stycket får även ske till särskilda ledningsorgan för visst område (regionstyrelse) eller för ett eller flera bankkontor (kontorsstyrelse).

Styrelsen skall i en instruktion meddela föreskrifter om de befogenheter som verkställande direktör och andra delegater skall ha. Instruktionen skall fastställas för ett år i sänder. Avser uppdraget att bevilja kredit, skall grunderna för kreditgivningen fastställas. Om det har utsetts flera verkställande direktörer, skall instruktionen ange hur ledningen av medlemsbankens verksamhet skall fördelas mellan dem. Styrelsen skall så snart det kan ske sända en kopia av instruktionen till Finansinspektionen samt, när ändringar vidtagits i instruktionen, underrätta inspektionen om detta.

Uppdrag som avses i första stycket kan när som helst återkallas eller inskränkas. Även om styrelsen har lämnat delegatuppdrag får styrelsen själv avgöra ärenden av varje slag.

7 § Styrelsen får inte uppdra åt en enskild styrelseledamot eller någon annan att avgöra ärenden som är av principiell betydelse eller i övrigt av större vikt.

Styrelsen får inte i något fall uppdra åt en enskild styrelseledamot eller någon annan att bevilja kredit till fysisk eller juridisk person som omfattas av bestämmelserna i 8 kap. 5 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Trots bestämmelserna i andra stycket får styrelsen uppdra åt någon annan att inom fastställda gränser bevilja kredit i och för en rörelse som drivs av låntagaren.

Styrelsen får bara i enlighet med de föreskrifter som regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen meddelar uppdra åt en enskild styrelseledamot eller någon annan att ensam eller i förening med annan bevilja kredit till andra anställda och delegater än sådana som avses i andra stycket och till fysiska eller juridiska personer som står i ett sådant förhållande till dem som anges i 8 kap. 5 § första stycket 5 och 6 lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Bestämmelserna i denna paragraf om kredit gäller även garantiförbindelse som medlemsbanken åtar sig. *Lag (2004:318)*

8 § Verkställande direktör eller annan delegat som är anställd i en medlemsbank får inte vara styrelseledamot i sådana företag vars huvudsakliga verksamhet består i att förvalta eller driva handel med aktier eller som driver emissionsrörelse. I andra företag får de vara styrelseledamöter, om bankens styrelse i varje särskilt fall ger sitt tillstånd. Den som tillståndet avser får inte delta i styrelsens beslut i frågan.

Första stycket gäller inte om företaget ingår i samma koncern som banken.

9 § Om en medlemsbank har blivit moderföretag, skall styrelsen meddela detta till dotterföretagets ledning. Dotterföretagets ledning skall lämna styrelsen för banken de upplysningar som behövs för att bedöma koncernens ställning och resultatet av koncernens verksamhet.

10 § Inom styrelsen skall en av ledamöterna vara ordförande. Styrelsen skall välja ordförande om inte annat föreskrivs i stadgarna eller beslutas av föreningsstämman. Styrelsen får även utse vice ordförande. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning.

Verkställande direktör eller annan anställd i medlemsbanken får inte vara ordförande eller vice ordförande.

11 § Ordföranden skall se till att sammanträden hålls när det behövs. På begäran av en styrelseledamot skall styrelsen sammankallas.

Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll, som undertecknas eller justeras av ordföranden och den ledamot som styrelsen utser till det. Styrelseledamot har rätt att få avvikande mening antecknad till protokollet. Protokollen skall föras i nummerföljd och förvaras på tryggsatt sätt.

12 § Styrelsen är beslutförför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i stadgarna är närvarande. Beslut i ett ärende får dock inte fattas, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter fått tillfälle att delta i ärendets behandling och fått tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet. Om en styrelseledamot inte kan komma och det finns en suppleant som skall träda in i hans ställe, skall suppleanten ges tillfälle till det. Suppleant för arbetstagarledamot som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserrepresentation för de privatanställda, skall dock alltid få underlag och ges tillfälle att delta i ärendets behandling på samma sätt som en styrelseledamot.

Om inte stadgarna föreskriver särskild röstmajoritet, gäller som styrelsens beslut den mening för vilken mer än hälften av de närvarande röstar eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte annat föreskrivs i stadgarna.

Handlingar som enligt denna lag eller lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. *Lag (2004:318)*

13 § En styrelseledamot eller en delegat får inte handlägga frågor om avtal mellan honom och medlemsbanken. Han får inte heller handlägga frågor om avtal mellan banken och tredje man, om han i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bankens. Han får inte heller delta i beslut om avtal mellan banken och tredje man, som han ensam eller tillsammans med annan får företräda. Med avtal jämställs rättegång eller annan talan.

13 a § Föreningsstämman skall besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till var och en av styrelseledamöterna. *Lag (2006:568)*

14 § Styrelsen företräder medlemsbanken och tecknar dess firma.

Styrelsen kan bemyndiga en styrelseledamot eller någon annan att företräda medlemsbanken och teckna dess firma, om inte ett förbud mot sådant bemyndigande har tagits in i stadgarna. Minsten av dem som bemyndigas att företräda banken och teckna dess firma skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. I övrigt gäller i fråga om den som inte är styrelseledamot vad som sägs i 3 § första och andra styckena och 13 § om styrelseledamot.

Rätten att teckna medlemsbankens firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Ingen annan inskränkning får registreras.

Styrelsen kan när som helst återkalla ett bemyndigande som avses i andra stycket.

Om medlemsbanken inte har någon behörig ställföreträdare som är bosatt i Sverige, skall styrelsen bemyndiga en person som är bosatt här att på bankens vägnar ta emot delgivning. Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. *Lag (1999:224)*

15 § Styrelsen eller annan ställföreträdare för medlemsbanken får inte företa rättshandling eller annan åtgärd som är ägnad att bereda otillbörlig fördel åt en medlem eller någon annan till nackdel för banken eller annan medlem.

En ställföreträdare får inte följa sådana föreskrifter av föreningsstämman eller annat föreningsorgan som inte är gällande därför att de står i strid med denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller stadgarna. *Lag (2004:318)*

16 § Har en ställföreträdare överskridit sin befogenhet när han företog en rättshandling för medlemsbanken, gäller inte rättshandlingen mot banken, om den mot vilken rättshandlingen företogs insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds.

17 § Medlemsbanken skall anmäla för registrering vem som har utsetts till styrelseledamot, suppleant och firmatecknare och vem som enligt 14 § bemyndigats att på bankens vägnar ta emot delgivning samt deras postadress och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om någon ledamot eller suppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall detta anges. Banken skall även anmäla för registrering vilka som tecknar bankens firma och på vilket sätt detta skall ske.

Anmälan görs första gången när medlemsbanken enligt 2 kap. 5 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att en ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering enligt första stycket. Även den som anmälingen gäller har rätt att göra anmälan.

Om medlemsbankens postadress ändras, skall banken genast anmäla det för registrering.

7 kap. Föreningsstämma

1 § Föreningsmedlemmarnas rätt att besluta i medlemsbankens angelägenheter utövas vid föreningsstämman.

Varje medlem har en röst, om inte annat anges i stadgarna.

Av 12 § framgår att föreningsstämmans befogenheter helt eller delvis kan överlämnas åt särskilt valda fullmäktige.

2 § En medlems rätt vid föreningsstämman utövas av medlemmen personligen eller den som är medlemmens ställföreträdare enligt lag eller genom ombud med skriftlig, dagtecknad fullmakt. Fullmakten gäller högst ett år från utfärdandet. Ingen får som ombud företräda mer än en medlem, om inte annat anges i stadgarna.

En medlem får vid föreningsstämman ha högst ett biträde.

3 § En medlem får inte själv eller genom ombud rösta i fråga om

1. talan mot honom,
2. hans befrielse från skadeståndsansvar eller annan förpliktelse gentemot medlemsbanken, eller
3. talan eller befrielse som avses i 1 eller 2 beträffande någon annan, om medlemmen har ett väsentligt intresse i frågan som kan strida mot bankens.

Bestämmelserna i första stycket om medlem gäller även ombud för medlem.

4 § Föreningsstämman skall hållas på den ort där styrelsen har sitt säte. I stadgarna kan det dock föreskrivas att föreningsstämman skall eller kan hållas på annan angiven ort. Om utomordentliga omständigheter föranleder det, får stämman hållas på annan plats inom Sverige.

5 § Ordinarie föreningsstämma skall hållas inom fyra månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid en sådan stämma skall styrelsen lägga fram årsredovisningen och revisionsberättelsen samt, i en medlemsbank som är moderföretag, koncernredovisningen och koncernrevisionsberättelsen.

Vid stämman skall beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i medlemsbank som är moderföretag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,
2. om dispositioner beträffande vinst eller förlust enligt den fastställda balansräkningen,
3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna, samt
4. i andra ärenden som ankommer på stämman enligt denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna.

Beslut i en fråga som avses i andra stycket 1–3 skall dock skjutas upp till en fortsatt stämma, om majoriteten eller en minoritet som består av minst en tiondel av samtliga röstberättigade begär det. Den fortsatta stämman skall hållas minst en och högst två månader efter den ordinarie stämman. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Lag (2004:318)

6 § Extra föreningsstämma skall hållas när styrelsen finner skäl till det. En sådan stämma skall även hållas när det för uppgivet ändamål skriftligen begärs av flertalet av revisorerna eller av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller det mindre antal som kan vara bestämt i stadgarna. Kallelse skall utfärdas inom fjorton dagar från den dag då begäran kom in till medlemsbanken.

7 § En medlem har rätt att få ett ärende behandlat vid en föreningsstämma, om han begär det på det sätt och inom den tid som kan vara bestämd i stadgarna. Saknar stadgarna sådana bestämmelser, skall medlemmen skriftligen framställa sin begäran hos styrelsen i så god tid att ärendet kan tas upp i kallelsen till stämman. Den som har utslutits ur medlemsbanken har inte rätt att få ärende behandlat vid stämman, även om han ännu inte har avgått ur banken.

8 § Styrelsen kallar till föreningsstämma. Kallelsen får utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte stadgarna föreskriver längre tid skall kallelsen utfärdas senast två veckor före ordinarie och senast en vecka före extra stämma. Om stämman skjuts upp till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, skall kallelse utfärdas till den fortsatta stämman. Om det enligt denna lag eller stadgarna krävs att ett stämmobeslut skall fattas på två stämmor för att det skall bli giltigt, får kallelse till den senare stämman inte utfärdas innan den första stämman har hållits. I en sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt stadgarna. Skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje medlem vars postadress är känd för medlemsbanken, om

1. ordinarie föreningsstämma skall hållas på annan tid än som föreskrivs i stadgarna, eller
2. föreningsstämma skall behandla fråga om
 - a) sådan ändring av stadgarna som avses i 15 § första eller andra stycket,
 - b) bankens försättande i likvidation, eller
 - c) bankens uppgående i en annan bank genom fusion.

I kallelsen skall de ärenden som skall förekomma på stämman anges tydligt. Om stämman skall behandla ett ärende om medlemsbankens uppgående i en annan bank genom fusion eller ett ärende om bankens försättande i likvidation, skall förslaget och grunden för detta anges i kallelsen. Om ett ärende avser ändring av stadgarna, skall det huvudsakliga innehållet av förslaget till ändringen anges i kallelsen. Ett fullständigt förslag till stadgeändringen skall efter det att kallelse har utfärdats hållas tillgängligt för medlemmarna hos banken och genast sändas till medlemmar som begär det och uppger sin postadress.

Under minst en vecka före den stämma som avses i 5 § skall redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen samt, i medlemsbank som är moderföretag, koncernredovisningshandlingarna och koncernrevisionsberättelsen eller kopior av dessa hållas tillgängliga för medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar hos banken och genast sändas till medlemmar och innehavare av förlagsandel som begär det och uppger sin postadress.

9 § Om bestämmelser i denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna rörande kallelse till föreningsstämma eller tillhandahållande av handlingar har åsidosatts i ett ärende, får stämman inte besluta i ärendet utan samtycke av alla medlemmar som berörs av felet. Stämman får dock även utan sådant samtycke avgöra ett ärende som inte har tagits upp i kallelsen, om ärendet enligt stadgarna skall förekomma på stämman eller omedelbart föranses av ett annat ärende som skall avgöras. Den får också besluta att extra föreningsstämma skall sammankallas för behandling av ärendet. *Lag (2004:318)*

10 § Föreningsstämman öppnas av styrelsens ordförande eller av den som styrelsen har utsett. Stämman utser ordförande vid stämman. I stadgarna kan det dock bestämmas vem som skall öppna stämman och vara ordförande vid denna.

Stämmans ordförande skall, om det behövs, upprätta en förteckning över närvarande medlemmar, ombud och biträden (röstlängd). Uppgift om medlemmarnas rösträtt skall lämnas i röstlängden, om det förekommer olika rösträtt bland medlemmarna. Sedan röstlängden har godkänts av stämman, skall den tillämpas till dess att stämman beslutar om ändring. Uppskjuts stämman till en senare dag än nästföljande vardag, skall en ny röstlängd upprättas om det behövs.

Ordföranden skall se till att det förs protokoll vid stämman. I fråga om protokollets innehåll gäller

1. att röstlängden skall tas in i eller fogas som bilaga till protokollet,
2. att stämmans beslut skall föras in i protokollet, samt
3. om röstning har skett, att resultatet skall anges i protokollet.

Protokollet skall undertecknas av ordföranden och minst en justeringsman som utses av stämman. Senast tre veckor efter stämman skall det justerade protokollet hållas tillgängligt hos medlemsbanken för medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar. Protokollen skall förvaras på betryggande sätt.

11 § Styrelsen skall, om en medlem begär det och styrelsen finner att det kan ske utan väsentlig nackdel för medlemsbanken eller nämnvärd olägenhet för enskild, på föreningsstämman lämna upplysningar om förhållanden som kan inverka på bedömandet av bankens årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ett ärende på stämman. Ingår banken i en koncern avser upplysningsplikten även bankens förhållande till andra koncernföretag samt, om banken är moderföretag, koncernredovisningen liksom sådana förhållanden som kan inverka på bedömningen av dotterföretagens ställning.

Kan en begärd upplysning lämnas endast med stöd av uppgifter som inte är tillgängliga på stämman, skall upplysningen inom två veckor därefter hållas skriftligen tillgänglig för medlemmarna hos medlemsbanken samt sändas till de medlemmar som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till medlemmarna utan väsentlig nackdel för medlemsbanken eller nämnvärd olägenhet för enskild, skall upplysningen på medlemmens begäran i stället lämnas till bankens revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna skall inom en månad efter stämman skriftligen yttra sig till styrelsen om huruvida den begärda upplysningen har lämnats till dem samt huruvida upplysningen enligt deras mening borde ha föranlett ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande bank som är moderföretag, i koncernrevisionsberättelsen, liksom huruvida upplysningen i övrigt ger anledning till erinran. Om så är fallet, skall ändringen eller erinran anges i yttrandet. Styrelsen skall hålla revisorernas yttrande tillgängligt hos banken för medlemmarna samt sända en kopia av det till de medlemmar som har begärt upplysningen.

12 § I stadgarna får det bestämmas att föreningsstämmans befogenheter helt eller delvis skall utövas av särskilt valda fullmäktige.

En fullmäktige får inte väljas för längre mandatperiod än tre år. Till fullmäktig får utses endast medlem i medlemsbanken eller någon som utan att vara medlem enligt 6 kap. 3 § andra stycket ändå kan väljas till styrelseledamot.

Ett fullmäktigsammanträde anses som en föreningsstämma. I fråga om fullmäktig gäller bestämmelserna i 1–11 §§ om medlem i medlemsbanken. Dock får en fullmäktig inte rösta genom ombud.

Angående beslut av fullmäktige i ärenden som avses i 15 § eller 10 kap. 3 § skall medlemmarna underrättas på det sätt som stadgarna föreskriver.

Även om fullmäktige har utsetts, har medlemmarna i medlemsbanken sådan rätt som avses i 7 §, 8 § fjärde stycket och 10 § fjärde stycket andra mening.

13 § Föreningsstämmans beslut utgörs av den mening som har fått mer än hälften av de avgivna rösterna eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Vid val anses den vald som fått de flesta rösterna. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning, om inte annat beslutas av stämman innan valet förrättas.

Första stycket gäller inte, om annat följer av denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna. Beträffande beslut som avses i 14 och 15 §§ kan dock i stadgarna endast föreskrivas villkor som går längre än som anges i dessa paragrafer. *Lag (2004:318)*

14 § Beslut att ändra stadgarna fattas av föreningsstämman. Beslutet är giltigt om samtliga röstberättigade har förenat sig om det. Beslutet är även giltigt, om det har fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och på den senare stämman biträtts av minst två tredjedelar av de röstande eller den större majoritet som krävs enligt 15 §.

15 § Ett beslut om sådan ändring av stadgarna som innebär att en medlems förpliktelse att erlagga insatser till medlemsbanken ökas eller att hans rätt till årsvinst inskränks är giltigt, om beslutet på den senare stämman enligt 14 § biträtts av minst tre fjärdedelar av de röstande.

Ett beslut om sådan ändring av stadgarna som innebär att en medlems rätt till medlemsbankens behållna tillgångar vid dess upplösning inskränks är giltigt, om beslutet på den senare stämman enligt 14 § biträtts av samtliga röstande. Detsamma gäller, om ändringen innebär en inskränkning i en medlems rätt att återfå insats enligt 4 kap. 1 eller 3 § eller innebär att en medlems utträde ur banken försvaras och ändringen skall gälla även dem som var medlemmar i banken när frågan avgjordes.

Ett beslut om ändring av stadgarna i de hänseenden som avses i första och andra styckena får inte tillämpas mot en medlem som inte har samtyckt till ändringen och som säger upp sig till utträde ur medlemsbanken inom en månad från det att slutligt beslut fattades eller, om beslutet fattades av fullmäktige, från det medlemmen underrättades om beslutet. I ett sådant fall får medlemmen, oavsett vad stadgarna föreskriver, utträda ur banken vid utgången av det räkenskapsår som slutar tidigast en månad efter uppsägningen. Vid utträdet har medlemmen den rätt som en avgående medlem har enligt 4 kap. 1 § första och andra styckena.

16 § Ett beslut om ändring av stadgarna skall genast anmälas för registrering sedan ändringen har godkänts. Beslutet får inte verkställas förrän registrering har skett.

Beslut som innebär nedsättning av medlemsinsatsernas belopp eller annan lindring av medlemmarnas insatsskyldighet enligt stadgarna får inte verkställas förrän ett år efter registreringen.

Ett beslut om att införa eller ändra en sådan bestämmelse i stadgarna som avses i 2 kap. 4 § andra stycket får verkan vid ingången av det räkenskapsår som inleds närmast efter beslutet. Har beslutet vid den tidpunkten inte registrerats, skall dock ändringen av stadgarna sakna verkan.

Styrelsen skall senast till första ordinarie föreningsstämma efter det att beslutet fick verkan lägga fram förslag om nödvändiga följdändringar av stadgarna avseende den insats med vilken varje medlem skall delta i medlemsbanken. *Lag (2004:318)*

17 § Föreningsstämman får inte fatta beslut som är ägnade att ge otillbörlig fördel åt en medlem eller någon annan till nackdel för medlemsbanken eller annan medlem.

18 § Om ett beslut av föreningsstämman inte har kommit till i behörig ordning eller i övrigt strider mot denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller stadgarna, kan talan mot medlemsbanken om att beslutet skall upphävas eller ändras föras av medlem, innehavare av förlagsandelar, styrelsen eller styrelseledamot.

Talan skall väckas inom tre månader från dagen för beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten till talan förlorad.

Talan får väckas senare än vad som sägs i andra stycket när

1. beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med alla medlemmars samtycke,

2. samtycke till beslutet krävs av alla eller vissa medlemmar och sådant samtycke inte har getts, eller
3. kallelse till stämman inte har skett eller de bestämmelser om kallelse som gäller för medlemsbanken har eftersatts i något väsentligt avseende.

En dom varigenom föreningsstämmans beslut upphävs eller ändras gäller även för de medlemmar och innehavare av förlagsandelar som inte har fört talan. Rätten kan ändra föreningsstämmans beslut endast om det kan fastställas vilket innehåll beslutet rätteligen borde ha haft. Är föreningsstämmans beslut sådant som enligt denna lag eller lagen om bank- och finansieringsrörelse skall anmälas för registrering, skall rätten underrätta registreringsmyndigheten för registrering, om beslutet har upphävts eller ändrats genom en dom som har vunnit laga kraft eller rätten genom beslut under rättegången har förordnat att föreningsstämmans beslut inte får verkställas. *Lag (2004:318)*

19 § Om styrelsen vill väcka talan mot medlemsbanken, skall styrelsen sammankalla en föreningsstämma för val av ställföreträdare att föra bankens talan i tvisten. Stämning delges med den ställföreträdare som har valts.

Ett förbehåll i stadgarna att tvister mellan medlemsbanken och styrelsen, styrelseledamot, likvidator, medlem, innehavare av förlagsandel eller röstberättigad som inte är medlem skall hänskjutas till skiljemän, har samma verkan som ett skiljeavtal. Om styrelsen begär skiljemannaförfarande mot banken, tillämpas första stycket. Är det fråga om en klandertalan av styrelsen mot föreningsstämmans beslut, är rätten till talan inte förlorad enligt 18 § andra stycket, om styrelsen inom den klandertid som anges där har kallat till föreningsstämma enligt första stycket.

7 a kap. Revision

Antalet revisorer och hur de utses

1 § Medlemsbanker ska ha minst en revisor. Revisor väljs av stämman. Om banken ska ha flera revisorer, får det i stadgarna anges att en eller flera av dem, dock inte alla, ska utses på annat sätt än genom val på stämman.

Uppdraget som revisor upphör vid slutet av den första ordinarie stämman som hålls efter det är då revisorn utsågs.

I stadgarna får det anges att uppdraget som revisor ska gälla för en längre tid än som anges i andra stycket. Uppdraget ska dock upphöra senast vid slutet av den ordinarie stämman som hålls under det fjärde räkenskapsåret efter det då revisorn utsågs.

Stämman får utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse beträffande revisorer gäller i tillämpliga delar om revisorssuppleanter. *Lag (2010:840)*

1 a § Uppdraget som revisor för en medlemsbank, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får gälla högst sju år i följd.

Den som har varit revisor i banken under sju år enligt första stycket får inte delta i revisionen, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget. *Lag (2009:571)*

Medrevisor

2 § Varje röstberättigad i en medlemsbank har rätt att föreslå att det hos Finansinspektionen begärs att en revisor (medrevisor) utses att delta i revisionen tillsammans med de övriga revisorerna. Förslaget skall framställas på en stämman där revisorsval skall ske eller där förslaget enligt kallelsen till stämman skall behandlas. Finansinspektionen skall på begäran av en röstberättigad och efter att ha hört bankens styrelse utse en revisor för tiden till och med ordinarie stämman under nästa räkenskapsår, om förslaget biträds av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller en tredjedel av de närvarande röstberättigade.

Innehavare av förlagsandelar kan begära hos styrelsen att en medrevisor utses. Begärs detta av innehavare som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp

motsvarande minst en tiondel av det totalt inbetalda insatskapitalet, skall styrelsen senast inom två månader göra framställning hos Finansinspektionen om att en medrevisor utses. Försummas detta får varje innehavare av en förlagsandel göra sådan framställning. *Lag (2004:318)*

Oberörighetsgrunder och kompetenskrav

3 § Den som är i konkurs eller har fått näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor i en medlemsbank.

Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i en medlemsbank.

En revisor ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfånget av bankens verksamhet fordras för uppdragets fullgörande.

Till revisor får även ett registrerat revisionsbolag utses. Bestämmelser om vem som får vara huvudansvarig för revisionen när ett revisionsbolag utses att vara revisor och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 1 a § om uppdragets längd och förbud under viss tid att delta i revisionen, 5 § om jäv, 19 § om rätt att närvara på stämma och 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om rapporteringskyldighet tillämpas på den huvudansvarige.

Lag (2009:571)

4 § I en medlemsbank skall minst en revisor som stämman utsett vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som avlagt revisorsexamen. *Lag (2004:318)*

Jäv

5 § I en medlemsbank får den inte vara revisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,
2. är anställd hos banken eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,
3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor får inte heller vara revisor i ett dotterföretag till banken.

En revisor får vid revisionen inte anlita någon som enligt denna paragraf inte är behörig att vara revisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får revisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god revisionssed. *Lag (2006:403)*

Förtida avgång

6 § Ett uppdrag som revisor i en medlemsbank upphör i förtid, om

1. revisorn anmäler att uppdraget ska upphöra, eller
2. den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och anmäler att uppdraget ska upphöra.

Anmälan enligt första stycket ska göras hos styrelsen. Om en revisor som inte är vald på stämman vill avgå, ska revisorn anmäla det också hos den som har utsett honom eller henne.

En revisor vars uppdrag upphör i förtid ska genast anmäla detta till registreringsmyndigheten för registrering. Revisorn ska i anmälan lämna en redogörelse för iaktta-

gelserna vid den granskning som han eller hon har utfört under den del av det löpande räkenskapsåret som uppdraget har omfattat. För anmälan tillämpas vad som föreskrivs i 14 och 15 §§ om revisionsberättelse. En kopia av anmälan ska lämnas till medlemsbankens styrelse.

Om en revisors uppdrag upphör i förtid, ska revisorn och den som har utsett revisorn underrätta registreringsmyndigheten om skälet till detta. *Lag (2009:571)*

7 § Om en revisors uppdrag upphör i förtid eller om bestämmelserna i 3–5 §§ eller bestämmelser i stadgarna hindrar honom eller henne att vara revisor och det inte finns någon suppleant, skall styrelsen vidta åtgärder för att en ny revisor utses för den återstående mandattiden. Finansinspektionen kan, om det finns särskilda skäl, medge att en ny revisor utses vid närmast följande ordinarie stämma. *Lag (2004:318)*

Rättelse

8 § Styrelsen skall, om inte rättelse utan dröjsmål sker genom den som utser revisor, göra anmälan hos Finansinspektionen om

1. en sådan revisor som sägs i 4 § inte är utsedd,
2. en revisor är obehörig enligt 3 § första eller andra stycket eller 5 § eller enligt stadgarna, eller
3. en bestämmelse i denna lag eller stadgarna om antalet revisorer har åsidosatts.

Var och en kan göra anmälan enligt första stycket.

Bestämmelser om Finansinspektionens möjligheter att åstadkomma rättelse finns i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2004:318)*

Revisorernas uppgifter

9 § Revisorerna i en medlemsbank skall i den omfattning som följer av god revisionsred granska bankens årsredovisning jämte räkenskaperna samt styrelsens förvaltning.

Om en medlemsbank är moderföretag (moderbank), skall revisorerna även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

Revisorer som är utsedda av någon annan än Finansinspektionen skall följa de särskilda föreskrifter som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, stadgarna eller god revisionsred. *Lag (2004:318)*

9 a § Revisorerna ska rapportera till revisionsutskottet om viktiga omständigheter som framkommit vid revisionen. Detta gäller särskilt för brister i medlemsbankens in-terna kontroll av den finansiella rapporteringen.

I fall som avses i 6 kap. 4 a § andra stycket ska revisorerna i stället rapportera till styrelsen. *Lag (2009:571)*

9 b § Revisorerna ska

1. om det finns någon omständighet som väsentligt kan rubba förtroendet för deras opartiskhet eller självständighet, rådgöra med revisionsutskottet om detta förhållande och vilka åtgärder som har vidtagits,
2. till revisionsutskottet årligen lämna en skriftlig försäkran om sin opartiskhet och självständighet, och
3. för revisionsutskottet årligen redovisa vilka andra tjänster än revisionstjänster som de har tillhandahållit banken.

I fall som avses i 6 kap. 4 a § andra stycket ska revisorerna i stället vända sig till styrelsen. *Lag (2009:571)*

Tillhandahållande av upplysningar m.m.

10 § Styrelsen i en medlemsbank skall ge revisorerna möjlighet att verkställa granskningen i den omfattning som dessa finner nödvändigt samt lämna de upplysningar och den hjälp som de begär. Samma skyldighet gäller för företagsledningen och revisorer-na i ett dotterföretag gentemot revisorerna i moderbanken. *Lag (2004:318)*

Revisionsberättelsen

11 § Sedan revisorerna i en medlemsbank slutfört granskningen, skall de skriva en hänvisning till revisionsberättelsen på årsredovisningen och, i en moderbank, på koncernredovisningen. Finner revisorerna att balansräkningen eller resultaträkningen inte bör fastställas, skall de anteckna även detta. I en moderbank gäller detsamma i fråga om koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen. *Lag (2004:318)*

12 § Revisorerna i en medlemsbank skall för varje räkenskapsår lämna en revisionsberättelse till stämman. Berättelsen skall överlämnas till bankens styrelse senast två veckor före den ordinarie stämman. Revisorerna skall inom samma tid till styrelsen återlämna de redovisningshandlingar som har överlämnats till dem. *Lag (2004:318)*

12 a § Revisionsberättelsens inledning skall innehålla uppgift om

1. bankens firma och organisationsnummer,
2. vilken räkenskapsperiod som revisionsberättelsen avser, samt
3. vilket eller vilka normsystem för redovisning som banken har tillämpat.

Revisionsberättelsen skall vara undertecknad av revisorerna och innehålla uppgift om vilken dag revisionen avslutades. *Lag (2004:977)*

12 b § I revisionsberättelsen skall det anges vilket eller vilka normsystem för revision som revisorerna har tillämpat.

I förekommande fall skall det i revisionsberättelsen även anges

1. om en revisor i en fråga som behandlas i revisionsberättelsen har en mening som avviker från styrelsens eller annan revisors,
2. om revisionens inriktning eller omfattning är begränsad, eller
3. om en revisor anser sig sakna tillräckligt underlag för att göra något uttalande enligt 13, 14 eller 16 §. *Lag (2004:977)*

13 § Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Uttalandet skall det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bankens resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som skall lämnas enligt nämnda lag, skall revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse. *Lag (2004:977)*

14 § Om revisorerna vid sin granskning funnit att en styrelseledamot har företagit någon åtgärd eller gjort sig skyldig till någon försummelse, som kan föranleda ersättningskyldighet, skall det anmärkas i berättelsen. Detsamma gäller om revisorn vid granskningen har funnit att en styrelseledamot på annat sätt handlat i strid med denna lag, lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller mot stadgarna.

Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i frågan om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna. Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela medlemmarna. Om årsredovisningen innehåller uppgifter som har betydelse för upplysningarna, skall revisorerna hänvisa till uppgifterna. *Lag (2004:977)*

15 § I revisionsberättelsen skall det också anmärkas om revisorerna funnit att banken inte har fullgjort sin skyldighet

1. att göra skatteavdrag enligt skattebetalningslagen (1997:483),
2. att lämna skattedeklaration enligt 10 kap. 9 eller 10 § skattebetalningslagen, eller
3. att i rätt tid betala skatter och avgifter som avses i 1 och 2.

Om revisionsberättelsen innehåller anmärkning om att banken inte har fullgjort någon sådan skyldighet som avses i första stycket, skall revisorerna genast sända in en kopia av den till Skatteverket. *Lag (2004:318)*

16 § Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det förslag till dispositioner beträffande bankens vinst eller förlust som har lagts fram i förvaltningsberättelsen.

Lag (2004:318)

Koncernrevisionsberättelse

17 § I en moderbank skall revisorerna avge en särskild revisionsberättelse beträffande koncernen. Då skall 12–14 och 16 §§ tillämpas. *Lag (2004:318)*

Erinringar

18 § Erinringar som revisorerna i en medlemsbank framställer till styrelsen och som inte har tagits in i revisionsberättelsen skall de anteckna i ett protokoll eller någon annan handling. Handlingen skall överlämnas till styrelsen som skall bevara den på ett betryggande sätt. *Lag (2004:318)*

Revisorernas närvaro vid bolagsstämma

19 § Revisorerna i en medlemsbank har rätt att närvara vid bankens stämmor. De är skyldiga att närvara vid en stämma, om det med hänsyn till ärendena kan anses nödvändigt. *Lag (2004:318)*

Revisorernas tystnadsplikt

20 § Revisorerna i en medlemsbank får inte lämna upplysningar till en enskild medlem eller utomstående om sådana angelägenheter som de har fått kännedom om vid fullgörandet av sina uppdrag, om det kan vara till skada för banken.

Av 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att enskildas förhållanden till en medlemsbank inte obehörigen får röjas.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket att lämna upplysningar om en banks angelägenheter. *Lag (2004:318)*

Revisorernas upplysningsplikt

21 § Revisorerna är skyldiga att

1. till stämman lämna alla upplysningar som stämman begär, om det inte skulle vara till väsentlig skada för banken eller till nämnvärd olägenhet för enskild,
2. till medrevisor, lekmannarevisor, granskare som avses i 23 §, ny revisor och, om banken har försatts i konkurs, konkursförvaltare lämna de upplysningar som behövs om bankens angelägenheter, samt
3. på begäran lämna upplysningar om bankens angelägenheter till undersökningsledaren under förundersökning i brottmål.

Bestämmelser om revisorers rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen finns i 13 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2004:318)*

Registrering

22 § En medlemsbank skall för registrering anmäla vem som har utsetts till revisor och, om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, vem som är huvudansvarig för revisionen.

Anmälan skall innehålla uppgift om revisorns postadress. Om postadressen avviker från revisorns hemvist, skall även hemvistet anges. Anmälan skall vidare innehålla uppgift om revisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om revisorn är ett registrerat revisionsbolag, skall bolagets organisationsnummer anges.

Anmälan skall göras första gången när banken enligt 2 kap. 5 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i ett förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller. *Lag (2004:318)*

Granskare

23 § Varje röstberättigad i en medlemsbank får väcka förslag om att Finansinspektionen skall utse granskare för särskild granskning av bankens förvaltning och räkenskaper under viss förfluten tid eller av vissa åtgärder eller förhållanden i banken. Förslaget skall framställas på en ordinarie stämma eller på stämma där ärendet enligt kallelsen skall behandlas. Finansinspektionen skall på begäran av en röstberättigad och efter att ha hört bankens styrelse förordna en eller flera granskare, om förslaget biträds av minst en tiondel av samtliga röstberättigade eller en tredjedel av de närvarande röstberättigade.

I en medlemsbank får innehavaren av förlagsandelar begära hos styrelsen att granskare utses. Begärs detta av innehavare som företräder förlagsinsatser till ett sammanlagt belopp motsvarande minst en tiondel av det totalt inbetalda insatskapitalet, skall styrelsen senast inom två månader göra framställning härom hos Finansinspektionen. Försummas detta får varje innehavare av en förlagsandel göra sådan framställning.

Vad som sägs om revisor i 3 § första och fjärde styckena, 5, 10, 19–21 §§ tillämpas även i fråga om granskare. Den som är underårig får inte vara granskare.

Yttrande över granskningen skall avges till stämman. Yttrandet skall hållas tillgängligt hos banken under minst en vecka före stämman för medlem eller annan röstberättigad och genast sändas till var och en av dem som begär det. Yttrandet skall också läggas fram på stämman. På samma sätt skall yttrandet hållas tillgängligt för och sändas till innehavare av förlagsandelar, om granskaren har utsetts på begäran av en sådan innehavare. *Lag (2004:318)*

7 b kap. Allmän granskning

Lekmannarevisor

1 § Om inte annat föreskrivs i stadgarna, får det i en medlemsbank utses en eller flera personer (lekmannarevisorer) att utföra sådan granskning som anges i 4 §.

Lag (2004:318)

2 § För en lekmannarevisor får en eller flera suppleanter utses. Vad som sägs i denna lag om lekmannarevisor skall i tillämpliga delar även gälla suppleant. *Lag (2004:318)*

3 § Bestämmelserna i denna lag om revisorer är inte tillämpliga på lekmannarevisorer. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns uppgifter

4 § Lekmannarevisorn skall granska om bankens verksamhet sköts på ett ändamålsenligt och från ekonomisk synpunkt tillfredsställande sätt och om bankens interna kontroll är tillräcklig. Granskningen skall vara så ingående och omfattande som god sed vid detta slag av granskning kräver. *Lag (2004:318)*

5 § Lekmannarevisorn skall följa de anvisningar som meddelas av stämman, om de inte strider mot lag, stadgarna eller god sed. *Lag (2004:318)*

6 § Lekmannarevisorn skall efter varje räkenskapsår lämna en granskningsrapport till stämman. Bestämmelser om rapportens innehåll och den tidpunkt då den skall lämnas till bolagets styrelse finns i 14 §. *Lag (2004:318)*

7 § Lekmannarevisorn får inte underteckna en sådan revisionsberättelse som avses i 7 a kap. 12 §. *Lag (2004:318)*

Tillhandahållande av upplysningar m.m.

8 § Styrelsen skall ge lekmannarevisorn tillfälle att genomföra granskningen i den omfattning lekmannarevisorn anser vara nödvändig samt lämna de upplysningar och det biträde som lekmannarevisorn begär.

Samma skyldighet har företagsledningen, revisorer och lekmannarevisorer i ett dotterföretag gentemot lekmannarevisorn i moderbanken. *Lag (2004:318)*

Hur lekmannarevisor utses

9 § En lekmannarevisor väljs av stämman, om inte stadgarna innehåller bestämmelser om att denne skall utses på annat sätt. *Lag (2004:318)*

Obehörighetsgrunder

10 § Den som är underårig eller i konkurs eller har fått näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara lekmannarevisor. *Lag (2004:318)*

Jäv

11 § Den får inte vara lekmannarevisor som

1. är styrelseledamot i banken eller dess dotterföretag eller delegat i banken eller biträder vid bankens bokföring eller medelsförvaltning eller bankens kontroll däröver,
2. är anställd hos banken eller på något annat sätt har en underordnad eller beroende ställning till banken eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder banken vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bankens kontroll däröver,
3. är gift eller sambo med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. står i låneskuld till banken eller annat företag i samma koncern eller har förpliktelser som banken eller ett sådant företag har ställt säkerhet för.

Vad som sägs i första stycket 4 gäller bara om låneskulden eller säkerheten går utöver vad som normalt sammanhänger med medlemskap i banken.

Den som enligt denna paragraf inte är behörig att vara lekmannarevisor får inte heller vara lekmannarevisor i ett dotterföretag till banken. *Lag (2006:403)*

Anlitande av biträde

12 § En lekmannarevisor får vid granskningen inte anlita någon som enligt 11 § inte är behörig att vara lekmannarevisor. Har banken anställda eller delegater med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta bankens interna revision, får lekmannarevisorn dock anlita dessa i den utsträckning det är förenligt med god sed. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns avgång

13 § Ett uppdrag som lekmannarevisor upphör, om lekmannarevisorn eller den som utsett lekmannarevisorn anmäler att uppdraget skall upphöra. Anmälan skall göras hos styrelsen. Om en lekmannarevisor som inte är vald på stämman vill avgå, skall han eller hon anmäla det också hos den som har utsett revisorn. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns granskningsrapport

14 § Granskningsrapporten skall lämnas till bankens styrelse senast två veckor före ordinarie stämma.

I rapporten skall lekmannarevisorn uttala sig om sådana förhållanden som avses i 4 § och om sådana förhållanden som han eller hon har varit skyldig att granska enligt 5 §. En lekmannarevisor som finner anledning till anmärkning mot någon styrelseledamot skall upplysa om detta i rapporten och lämna uppgift om anledningen till anmärkningen.

En lekmannarevisor får i granskningsrapporten lämna även andra upplysningar som han eller hon anser att medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar bör få kännedom om. *Lag (2004:318)*

15 § I en medlemsbank skall granskningsrapporten hållas tillgänglig för och sändas till medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar på samma sätt som anges i 7 kap. 8 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns närvaro vid stämma

16 § Lekmannarevisorn har rätt att närvara vid stämma. Han eller hon är skyldig att närvara om det med hänsyn till ärendena kan anses nödvändigt. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns tystnadsplikt

17 § Lekmannarevisorn får inte lämna upplysningar till en enskild medlem eller utomstående om sådana angelägenheter som han eller hon har fått kännedom om när han eller hon fullgör sitt uppdrag, om det kan vara till skada för banken.

Av 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att enskildas förhållanden till en medlemsbank inte obehörigen får röjas.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken skall inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket att lämna upplysningar om en banks angelägenheter. *Lag (2004:318)*

Lekmannarevisorns upplysningsplikt

18 § Lekmannarevisorn är skyldig att till stämman lämna alla upplysningar som stämman begär, om det inte skulle vara till väsentlig nackdel för banken eller till nämnvärd olägenhet för enskild. *Lag (2004:318)*

19 § Lekmannarevisorn är skyldig att lämna revisor, annan lekmannarevisor, granskare som avses i 7 a kap. 23 § och, om banken har försatts i konkurs, konkursförvaltarens upplysningar som behövs om bankens angelägenheter.

Lekmannarevisorn är dessutom skyldig att på begäran lämna upplysningar om bankens angelägenheter till undersökningsledaren under förundersökning i brottmål.

Lag (2004:318)

Registrering

20 § En medlemsbank skall för registrering anmäla vem som har utsetts till lekmannarevisor.

Anmälan skall innehålla uppgift om lekmannarevisorns postadress. Om postadressen avviker från lekmannarevisorns hemvist, skall även hemvistet anges. Anmälan skall vidare innehålla uppgift om lekmannarevisorns personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum.

Anmälan skall göras genast efter det att lekmannarevisor har utsetts och därefter genast efter det att någon ändring har inträffat i förhållande som har anmälts eller skall anmälas för registrering.

Rätt att göra anmälan har även den som anmälan gäller. *Lag (2004:318)*

8 kap. Överskottsutdelning och annan användning av medlemsbankens egendom

1 § Medlemsbankens medel får betalas ut till medlemmarna endast i form av överskottsutdelning, återbetalning av medlemsinsatser enligt 4 kap., utbetalning vid nedläggning av medlemsinsatsernas belopp och utskiftning vid bankens likvidation.

Med överskottsutdelning avses i denna lag

1. gottgörelse i form av återbäringar eller liknande som grundas på rörelsens resultat utan att ha räknats in i redovisade årsresultat, och
2. utdelningar från redovisade årsresultat i form av medlemsåterbäring eller på annat sätt (vinstutdelning).

Att stadgarna skall innehålla bestämmelser om användningen av behållna tillgångar vid medlemsbankens likvidation följer av 2 kap. 4 §.

2 § Vinstutdelning får inte överstiga vad som i den fastställda balansräkningen och, i fråga om medlemsbank som är moderföretag, i den fastställda koncernbalansräkningen för det senaste räkenskapsåret redovisas som bankens eller koncernens fria egna kapital med avdrag för

1. det belopp som enligt lag eller stadgarna skall avsättas till bundet eget kapital eller, i fråga om bank som är moderföretag, det belopp som av det fria egna kapi-

talet i koncernen enligt årsredovisningarna för företag inom denna skall föras över till det bundna egna kapitalet, och

2. belopp som annars enligt stadgarna skall användas för något annat ändamål än utdelning till medlemmarna. *Lag (1997:915)*

2 a § Sådant belopp som enligt 2 § kan bli föremål för vinstutdelning får överföras till medlemsinsatserna genom insatsemission. *Lag (1997:915)*

3 § Gottgörelser som avses i 1 § andra stycket 1 får inte lämnas i vidare mån än att föreskriven avsättning kan ske till reservfonden.

Överskottsutdelning får inte ske med så stort belopp att utdelningen med hänsyn till medlemsbankens eller koncernens konsolideringsbehov, likviditet eller ställning i övrigt står i strid med god affärsed.

4 § Gottgörelser och sådan vinstutdelning som beräknas i förhållande till den omfattning i vilken någon har deltagit i medlemsbankens verksamhet eller i övrigt tagit denna anspråk får lämnas även till andra än medlemmar.

Vinstutdelning som beräknas på annat sätt än i förhållande till den omfattning i vilken någon deltagit i medlemsbankens verksamhet eller i övrigt tagit den i anspråk får även lämnas till innehavare av förlagsandelar och till avgången medlem i förhållande till inestående insatser. *Lag (1997:915)*

5 § Föreningsstämman fattar beslut om överskottsutdelning. Den får uppdra åt styrelsen att fatta beslut om gottgörelser. Stämman får inte besluta om utdelning av större belopp än styrelsen har föreslagit eller godkänt.

6 § Till reservfonden skall avsättas minst tio procent av den del av medlemsbankens nettovinst för året som inte går åt för att täcka en balanserad förlust. Vid avsättning till reservfonden skall till nettovinsten räknas även gottgörelser. Uppgår reservfonden till minst trettio procent av bankens insatskapital behöver sådan avsättning till reservfond som avses i detta stycke inte ske.

Till reservfonden skall vidare avsättas det belopp som

1. medlem vid avgång ur medlemsbanken inte får tillbaka av sina insatser,
2. förlagsandelsinnehavare inte får ut vid inlösen av en förlagsinsats,
3. enligt stadgarna skall avsättas till reservfonden,
4. enligt beslut av föreningsstämman i övrigt skall föras över från det i balansräkningen redovisade fria egna kapitalet till reservfonden.

Reservfonden får enligt beslut av föreningsstämman sättas ned endast för att täcka sådan förlust enligt den fastställda balansräkningen som inte kan täckas av fritt eget kapital. *Lag (2004:318)*

7 § Sker utbetalning till en medlem eller någon annan i strid mot denna lag, skall mottagaren betala tillbaka vad han erhållit med ränta beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635) från det att utbetalningen erhållits intill dess att högre ränta skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Detta gäller dock inte om mottagaren hade skälig anledning att anta att utbetalningen utgjorde laglig överskottsutdelning.

För den brist som uppkommer vid återbetalningen ansvarar enligt 11 kap. 1–5 §§ de som medverkat till att besluta om eller verkställa utbetalningen eller till att upprätta eller fastställa en oriktig balansräkning som legat till grund för beslutet. *Lag (2004:318)*

8 § Föreningsstämman får besluta om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål, om det med hänsyn till ändamålet, medlemsbankens ställning och omständigheterna i övrigt kan anses skäligt. Styrelsen får för sådana ändamål endast använda tillgångar som med hänsyn till bankens ställning är av ringa betydelse.

9 kap. Likvidation och upplösning

Frivillig likvidation

1 § Föreningsstämman kan besluta att medlemsbanken skall träda i likvidation.

Ett beslut om likvidation är giltigt endast om samtliga röstberättigade förenat sig om beslutet eller detta har fattats på två på varandra följande stämmor och på den senare stämman biträts av minst två tredjedelar av de röstande. Längre gående villkor för att beslutet skall bli giltigt får föreskrivas i stadgarna. Likvidationen inträder omedelbart eller den senare dag som stämman beslutar.

Ett beslut om likvidation kan dock alltid fattas med enkel majoritet, om det gäller ett beslut enligt 19 § andra stycket eller om det finns grund för tvångslikvidation enligt 2 eller 4 §. Vid lika röstetal utgörs stämmans beslut av den mening som ordföranden biträder. Ett beslut om likvidation enligt detta stycke har omedelbar verkan.

Tvångslikvidation

2 § Om antalet medlemmar går ned under det lägsta antal som föreskrivs i 2 kap. 1 §, skall styrelsen snarast möjligt till föreningsstämman hänskjuta frågan huruvida medlemsbanken skall träda i likvidation. Inträder inte ett tillräckligt antal medlemmar inom tre månader efter det att antalet gått ned under det föreskrivna lägsta antalet, skall styrelsen, om inte stämman beslutar att medlemsbanken skall träda i likvidation, hos rätten ansöka att medlemsbanken försätts i likvidation. En sådan ansökan kan även göras av en styrelseledamot, en revisor, en medlem eller en innehavare av förlagsandel. En anmälan till rätten om samma förhållanden kan även göras av Finansinspektionen.

Görs ansökan eller anmälan enligt första stycket, förordnar rätten att medlemsbanken skall träda i likvidation, om det inte under ärendets handläggning i första instans styrks att det föreskrivna lägsta medlemsantalet har uppnåtts.

3 § Om styrelseledamöterna underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt 2 § första stycket, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på medlemsbankens vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för banken. En styrelseledamot undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försummelse av honom. Solidariskt ansvar för de förpliktelser som uppkommer för banken inträder även för sådana medlemmar som med vetskap om att banken är skyldig att träda i likvidation enligt 2 § första stycket ändå deltar i beslut att fortsätta bankens verksamhet. Ansvarighet enligt denna paragraf gäller dock inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan har hänskjutits till rättens prövning eller sedan ett tillräckligt antal medlemmar har inträtt efter den tid som anges i 2 § första stycket.

4 § Rätten skall besluta att medlemsbanken skall träda i likvidation, om

1. medlemsbankens rörelse inte öppnats inom ett år från dess bildande,
2. tillståndet att driva bankrörelse har återkallats utan att banken i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse, eller
3. medlemsbanken efter en konkurs som avslutats med överskott inte inom föreskriven tid har fattat beslut om likvidation enligt 19 § andra stycket.

Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om det styrks att likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning i första instans.

Fråga om likvidation enligt första stycket prövas på ansökan av Finansinspektionen eller på ansökan av styrelsen, styrelseledamot, medlem eller innehavare av förlagsandel. I det fall som avses i första stycket 3 prövas frågan även på ansökan av borgenär eller av annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda medlemsbanken. *Lag (2004:318)*

4 §¹ Bolagsverket ska besluta att medlemsbanken ska gå i likvidation, om tillståndet att driva bankrörelse har återkallats utan att banken i stället fått tillstånd att driva annan tillståndspliktig finansiell rörelse.

Rätten ska besluta att medlemsbanken ska gå i likvidation, om

1. medlemsbankens rörelse inte öppnats inom ett år från dess bildande, eller
2. medlemsbanken har försatts i konkurs och denna avslutats med överskott.

Ett beslut enligt andra stycket 2 ska fattas i samband med att konkursen avslutas.

Beslut om likvidation ska dock inte meddelas, om det styrks att likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning i första instans.

En fråga om likvidation enligt första stycket eller andra stycket 1 prövas på ansökan av Finansinspektionen, styrelsen, styrelseledamot, medlem eller innehavare av förlagsandel. *Lag (2011:897)*

4 a §² Ett beslut om likvidation enligt 4 § gäller omedelbart. *Lag (2011:897)*

Förfarandet hos rätten

5 § Görs en ansökan eller en anmälan som avses i 2 eller 4 §, ska rätten genast kalla medlemsbanken, Finansinspektionen samt de medlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för rätten på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för banken att träda i likvidation ska prövas. Kallelsen ska delges banken, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska se till att kallelsen kungörs i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställelседagen. *Lag (2010:1965)*

Handläggning av ärenden om likvidation

5 §¹ Görs en ansökan eller en anmälan som avses i 2 § eller 4 § andra stycket 1, ska rätten genast kalla medlemsbanken, Finansinspektionen samt de medlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för rätten på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för banken att träda i likvidation ska prövas. Kallelsen ska delges banken, om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Rätten ska kungöra kallelsen i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställelседagen. *Lag (2011:897)*

6 § Har sökanden haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ett ärende enligt 2 eller 4 §, skall kostnaderna betalas av medlemsbankens medel, om banken förpliktats träda i likvidation eller om rätten i annat fall finner det skäligt. När anmälan har gjorts av Finansinspektionen skall dessa kostnader betalas av banken.

6 §¹ I ett ärende enligt 4 § första stycket ska Bolagsverket förelägga medlemsbanken, Finansinspektionen samt de medlemmar och borgenärer som vill yttra sig i ärendet att komma in med ett skriftligt yttrande inom en viss tid. Föreläggandet ska delges banken om det kan ske på annat sätt än enligt 38 och 47–51 §§ delgivningslagen (2010:1932). Bolagsverket ska kungöra föreläggandet i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före utgången av den utsatta tiden. *Lag (2011:897)*

Genomförandet av likvidationen

7 § Föreningsstämman eller den domstol som beslutar att medlemsbanken skall träda i likvidation skall genast anmäla beslutet till registreringsmyndigheten för registrering.

Finansinspektionen skall utan dröjsmål utse två eller flera likvidatorer och underrätta registreringsmyndigheten om vilka som har utsetts. Likvidatorerna träder i styrelsens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen. *Lag (2000:820)*

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:897) [red.anm.].

² Denna paragraf träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:897) [red.anm.].

7 §³ Ett beslut om likvidation ska registreras. En föreningsstämma eller domstol som beslutar om likvidation ska genast anmäla beslutet till registreringsmyndigheten.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål utse två eller flera likvidatorer och underrätta registreringsmyndigheten om vilka som har utsetts. Likvidatorerna träder i styrelsens ställe och har till uppgift att genomföra likvidationen. *Lag (2011:897)*

8 § Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag skall tillämpas på likvidatorerna, i den mån inte annat följer av detta kapitel.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att medlemsbanken träder i likvidation. Bestämmelserna om revision i 4 a kap. skall tillämpas under likvidationen. I revisionsberättelsen skall anges om likvidationen enligt revisorernas mening onödigt fördröjs. *Lag (2004:318)*

9 § När föreningsstämma hålls under likvidation skall bestämmelserna i denna lag och lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om föreningsstämma tillämpas, om inte något annat följer av detta kapitel. *Lag (2004:318)*

10 § När medlemsbanken har trätt i likvidation, skall styrelsen genast lämna en redovisning för sin förvaltning av bankens angelägenheter under den tid för vilken redovisningshandlingar inte förut har lagts fram på föreningsstämma. Redovisningen skall läggas fram på stämman så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning lämnas för detta år. I en medlemsbank som är moderföretag skall denna särskilda redovisning även omfatta koncernredovisning.

11 § Likvidatorerna skall ansöka om kallelse på medlemsbankens okända borgenärer.

12 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på annat lämpligt sätt förvandla medlemsbankens egendom till pengar, i den utsträckning det behövs för likvidationen, samt betala bankens skulder. Bankens rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få skälig tid på sig för att skaffa nya anställningar.

13 § Likvidatorerna skall för varje räkenskapsår lämna en årsredovisning, som skall läggas fram på den ordinarie föreningsstämman för godkännande. I fråga om likvidatorernas redovisning och dess behandling på stämman tillämpas inte 7 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 denna lag. Bestämmelserna i 5 kap. 18–25 §§ och 6 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554) samt 2 kap. 1 §, 5 kap. 2 § 3 och 6 kap. 2 och 3 §§ lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag behöver inte heller tillämpas.

I balansräkningen tas det egna kapitalet upp i en post, varvid insatskapitalet anges inom linjen och i förekommande fall delas upp på medlemsinsatskapital och förlagsinsatskapital.

Ingen tillgång får tas upp till ett högre värde än den beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det värde som har tagits upp i balansräkningen eller om det för en skuld eller en likvidationskostnad kan beräknas gå åt ett belopp som väsentligt avviker från den redovisade avsättningen eller skulden, skall vid tillgångs-, avsättnings- eller skuldposten det beräknade beloppet anges inom linjen. *Lag (1999:1116)*

14 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda anmälningstiden har gått ut och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna skifta medlemsbankens behållna tillgångar. Om det råder tvist om något skuldbelopp eller om skuldbeloppet inte

³ Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:897) [red.anm.].

är förfallet till betalning eller av annan orsak inte kan betalas, skall så mycket av bankens medel som kan behövas för denna betalning behållas och återstoden skiftas.

De medlemmar eller innehavare av förlagsandelar som vill klandra skiftet skall väcka talan mot medlemsbanken senast tre månader efter det att slutredovisningen lades fram på föreningsstämman.

Om en medlem eller innehavare av en förlagsandel inte inom fem år efter det att slutredovisningen lades fram på föreningsstämman har anmält sig för att lyfta vad han har fått vid skiftet, har han förlorat sin rätt till detta. Om medlen är ringa i förhållande till de skiftade tillgångarna, kan rätten på anmälan av likvidatorerna förordna att medlen skall tillfalla Allmänna arvsfonden. I annat fall skall 17 § tillämpas.

15 § När likvidatorerna har fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge en slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse som avser likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Redovisningshandlingar för hela likvidationstiden skall fogas till berättelsen. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall lämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Efter det att revisionsberättelsen har lämnats till likvidatorerna skall dessa genast kalla medlemmarna till en föreningsstämma för granskning av slutredovisningen. Slutredovisningen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall hållas tillgängliga och sändas till medlemmar och innehavare av förlagsandelar enligt bestämmelserna i 7 kap. 8 § fjärde stycket samt läggas fram på stämman. Föreskrifterna i 7 kap. 5 § andra stycket 3 och tredje stycket om beslut på föreningsstämma om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna skall tillämpas på likvidatorerna.

16 § När likvidatorerna har lagt fram slutredovisningen är medlemsbanken upplöst. Detta skall genast anmälas för registrering.

En tiondel av samtliga röstberättigade kan dock begära hos likvidatorerna att en föreningsstämma kallas in för att behandla en fråga om talan skall väckas enligt 11 kap. 6 §. *Lag (2004:318)*

17 § Om det efter medlemsbankens upplösning enligt 16 § visar sig att den har tillgångar eller om talan väcks mot den eller om det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering. Kallelse till första föreningsstämman efter återupptagandet skall utfärdas enligt stadgarna. Därutöver skall skriftliga kallelser sändas till varje medlem vars postadress är känd för medlemsbanken.

18 § Om en medlemsbank har trätt i likvidation på grund av föreningsstämmans beslut, kan stämman sedan revisorerna avgivit yttrande besluta att likvidationen skall upphöra och bankens verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om det finns anledning till likvidation på grund av denna lag eller stadgarna, eller om utskiftning har ägt rum.

När beslut enligt första stycket fattas, skall en styrelse samtidigt väljas.

Föreningsstämmans beslut om likvidationens upphörande och val av en styrelse skall likvidatorerna genast anmäla till registreringsmyndigheten för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän Finansinspektionen lämnat tillstånd till detta och registrering har skett. Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om sitt lagakraftvunna beslut.

Om ett likvidationsbeslut som avses i 1, 2 eller 4 § har blivit upphävt genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft, skall likvidatorerna genast anmäla detta för registrering samt kalla till föreningsstämma för val av styrelse.

När likvidation har upphört enligt denna paragraf, skall 15 § tillämpas. *Lag (2000:820)*

Konkurs

19 § Om en medlemsbank har försatts i konkurs och denna avslutas utan överskott, är banken upplöst när konkursen avslutas.

Om det finns överskott, skall föreningsstämman inom en månad från det att konkursen avslutades besluta att banken skall träda i likvidation. Om inte ett sådant beslut fattas gäller 4 §.

Var medlemsbanken i likvidation när den försattes i konkurs, skall likvidationen fortsättas enligt 17 §, om konkursen avslutas med överskott.

19 §⁴ Om en medlemsbank har försatts i konkurs och denna avslutas utan överskott, är banken upplöst när konkursen avslutas.

Var medlemsbanken i likvidation när den försattes i konkurs, ska likvidationen fortsättas enligt 17 §, om konkursen avslutas med överskott. *Lag (2011:897)*

20 § Om en medlemsbank försatts i konkurs, skall tingsrätten sända en underrättelse om beslutet till registreringsmyndigheten för registrering.

Under konkursen företräds banken som konkursgäldenär av den styrelse eller de likvidatorer som finns vid konkursens början. Även under konkursen gäller dock bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om nytillsättning.

När en konkurs har avslutats skall tingsrätten genast underrätta registreringsmyndigheten om detta för registrering samt ange om överskott finns eller inte. Tingsrätten skall även för registrering underrätta registreringsmyndigheten när en överrätt genom beslut som vunnit laga kraft har upphävt ett beslut att försätta medlemsbanken i konkurs. *Lag (2000:820)*

Överklagande av beslut om likvidation

21 §⁵ Bolagsverkets beslut i ett ärende enligt 4 § första stycket får överklagas till tingsrätten i den ort där medlemsbankens styrelse har sitt säte. Överklagandet ska ges in till Bolagsverket inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid ett överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2011:897)*

10 kap. Fusion och inlösen av aktier i dotterbolag

Fusion genom absorption

1 § Enligt ett avtal om fusion kan en medlemsbank (den överlåtande banken) gå upp i en annan medlemsbank (den övertagande banken). En sådan fusion innebär att medlemmarna i den överlåtande banken blir medlemmar i den övertagande banken och att den överlåtande banken upplöses utan likvidation samt att dess tillgångar och skulder övertas av den övertagande banken. För att avtalet skall bli giltigt skall det godkännas av föreningsstämman i den överlåtande banken. Fusion kan ske trots att den överlåtande banken har trätt i likvidation. I ett sådant fall skall likvidationen avslutas när tillstånd till fusionen enligt 5 § har registrerats.

Fusion får ske endast om medlemsbankerna har samma redovisningsvaluta.

Följande handlingar skall hållas tillgängliga för de röstberättigade, medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar i den överlåtande medlemsbanken under minst en vecka före den föreningsstämma vid vilken frågan om godkännande av fusionsavtalet skall behandlas samt läggas fram på stämman:

1. förslag till föreningsstämmans beslut,
2. fusionsavtalet,
3. en redogörelse av styrelsen för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av förslagets lämplighet för medlemsbanken och insättarna,
4. ett yttrande av revisorerna över styrelsens redogörelse enligt 3, samt

⁴ Denna lydelse träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:897) [red.anm.].

⁵ Denna paragraf träder i kraft den 1 oktober 2011 enligt lag (2011:897) [red.anm.].

5. en kopia av den övertagande medlemsbankens årsredovisning för det senaste räkenskapsåret, försedd med anteckning om föreningsstämmans beslut rörande bankens vinst eller förlust, samt en kopia av revisionsberättelsen för samma räkenskapsår.

Skall den överlåtande medlemsbankens årsredovisning inte behandlas på den stämman som anges i tredje stycket eller har den övertagande bankens årsredovisning för det senaste räkenskapsåret inte behandlats på en stämman i den banken, skall i stället för de handlingar som anges i tredje stycket 5 följande handlingar hållas tillgängliga och läggas fram på den förstnämnda stämman i enlighet med vad som anges i tredje stycket:

1. en kopia av medlemsbankens senaste årsredovisning, försedd med anteckning om föreningsstämmans beslut om bankens vinst eller förlust, samt en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
2. en av styrelsen undertecknad redogörelse för händelser av väsentlig betydelse för bankens ställning som har inträffat efter det att årsredovisningen har lämnats, samt
3. revisorernas yttrande över styrelsens redogörelse enligt 2.

Handlingarna skall genast sändas till varje röstberättigad, medlem eller innehavare av förlagsandel som begär det och uppger sin postadress. *Lag (2000:45)*

Fusion genom kombination

2 § Enligt ett avtal om fusion kan två eller flera medlemsbanker (de överlåtande bankerna) förenas genom att bilda en ny medlemsbank (den övertagande banken). En sådan fusion innebär att medlemmarna i de överlåtande bankerna blir medlemmar i den nya banken och att de överlåtande bankerna upplöses utan likvidation samt att den nya banken övertar deras tillgångar och skulder. Avtalet skall för att bli giltigt godkännas av föreningsstämman i varje överlåtande medlemsbank. Bestämmelsen i 1 § första stycket fjärde meningen skall tillämpas.

Fusion får ske endast om medlemsbankerna har samma redovisningsvaluta.

De handlingar som anges i 1 § tredje stycket 1–4 och fjärde stycket skall upprättas för varje överlåtande medlemsbank. De skall hållas tillgängliga för de röstberättigade, medlemmarna och innehavarna av förlagsandelar i de överlåtande bankerna under minst en vecka före den föreningsstämma vid vilken frågan om godkännande av fusionsavtalet skall behandlas. Handlingarna skall genast sändas till röstberättigad, medlem och innehavare av förlagsandel som begär det och uppger sin postadress. Handlingarna skall läggas fram på stämmorna.

Fusionsavtalet skall innehålla ett förslag till stadgar för den nya medlemsbanken och ange hur styrelse och revisorer skall utses. Om de överlåtande bankerna godkänner fusionsavtalet, skall de samtidigt i enlighet med avtalets bestämmelser utse styrelse och revisorer i den nya banken. *Lag (2000:45)*

Fusionsförfarandet

3 § Ett beslut om godkännande av fusionsavtal är giltigt endast om det på stämman har biträtts av nio tiondelar av de röstberättigade eller har fattats på två på varandra följande stämmor och på den senare stämman biträtts av minst två tredjedelar av de röstande. I stadgarna får föreskrivas villkor som går längre.

En medlem i en överlåtande medlemsbank, som inte har samtyckt till fusionen, får säga upp sig till utträde inom den tid och på de villkor som anges i 7 kap. 15 § tredje stycket. *Lag (1997:915)*

4 § När fusionsavtalet har godkänts av föreningsstämman, ska det anmälas av den överlåtande medlemsbanken för registrering. Om detta inte har skett inom fyra månader från stämmans beslut eller om registreringsmyndigheten genom ett beslut som har vunnit laga kraft har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av avtalet, har frågan om fusion fallit.

Hinder mot registrering möter, om prövning av fusionen pågår eller om fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller rättsakter, avtal eller andra beslut som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Om fusionsavtalet har godkänts av fullmäktige, ska registreringsanmälan innehålla en försäkran på heder och samvete av en styrelseledamot eller den verkställande direktören att underrättelse som avses i 7 kap. 12 § fjärde stycket har skett.

Lag (2008:598)

5 § Senast två månader efter det att avtalet om fusion har registrerats skall såväl överlåtande som övertagande medlemsbanker ansöka om tillstånd att verkställa avtalet. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Tillstånd att verkställa fusionsavtalet skall meddelas, om fusionen kan anses förenlig med deras intressen, som är insättare i de berörda bankerna eller i övrigt har fordringar på dessa banker, samt om fusionen framstår som ändamålsenlig från allmän synpunkt.

När beslut om sådant tillstånd som avses i första stycket meddelas skall stadgeändringar eller, i fall som avses i 2 §, den nybildade medlemsbankens stadgar godkännas och tillstånd att driva bankrörelse beviljas.

Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om ansökningar enligt första stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Har inte ansökan om tillstånd att verkställa fusionsavtalet gjorts inom den i första stycket föreskrivna tiden eller har ansökan avslagits, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om fusion har fallit. *Lag (2004:318)*

6 § Om en pensionsstiftelse eller en personalstiftelse hör till den överlåtande medlemsbanken, gäller om stiftelsens överförande till den övertagande banken bestämmelserna i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m. m.

7 § När ett lagakraftvunnet beslut om tillstånd att verkställa fusionsavtalet har registrerats och nödvändiga stadgeändringar eller, vid fusion enligt 2 §, stadgar för den nybildade medlemsbanken har godkänts och tillstånd att driva bankrörelse har beviljats, anses fusionen genomförd och överlåtande medlemsbank upplöst. Den överlåtande bankens medlemmar blir då medlemmar i den övertagande banken, om inte uppsägning har skett enligt 3 § andra stycket. Samtidigt övergår den överlåtande bankens tillgångar och skulder till den övertagande banken. *Lag (2004:318)*

Fusion mellan en medlemsbank och ett helägt dotteraktiebolag

8 § Om en medlemsbank äger samtliga aktier i ett dotterbolag, kan medlemsbankens och bolagets styrelser träffa ett fusionsavtal som innebär att dotterbolaget skall gå upp i medlemsbanken. Styrelserna skall anmäla avtalet för registrering hos registreringsmyndigheten. Därvid gäller 5–7 §§ i tillämpliga delar.

Fusion får ske endast om medlemsbanken och bolaget har samma redovisningsvaluta.

Dotterbolaget är upplöst när regeringens eller Finansinspektionens beslut om tillstånd enligt 5 § har registrerats. Registreringsmyndigheten skall registrera tillståndet även i aktiebolagsregistret.

Fusion enligt första stycket får ske även om det i dotterbolaget finns egendom som medlemsbanken inte får förvärva. Sådan egendom måste avyttras senast ett år från registreringen. Om det finns särskilda skäl, kan Finansinspektionen förlänga denna frist. *Lag (2000:820)*

9–13 §§ har upphävts genom lag (2005:919).

11 kap. Skadestånd m.m.*Styrelseledamots och delegats skadeståndsansvar*

1 § En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsätligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar. *Lag (2006:1379)*

Revisors, lekmannarevisors och granskares skadeståndsansvar

2 § En revisor, en lekmannarevisor eller en granskare i en medlemsbank är ersättningskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han eller hon ska även ersätta skada som uppsätligen eller av oaktsamhet vållas av en medhjälpare. I de fall som avses i 7 a kap. 21 § första stycket 3 och 7 b kap. 19 § andra stycket denna lag samt 3 kap. 1 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism svarar dock revisorn, lekmannarevisorn eller granskaren endast för skada på grund av oriktiga uppgifter som han eller hon eller en medhjälpare har haft skäligen anledning att anta var oriktiga.

Om ett registrerat revisionsbolag är revisor eller granskare, är det detta bolag och den för revisionen eller granskningen huvudansvarige som är ersättningskyldiga.

Lag (2010:840)

Medlems skadeståndsansvar

3 § En medlem i en medlemsbank eller en röstberättigad som inte är medlem skall ersätta skada som han eller hon uppsätligen eller av grov oaktsamhet tillfogar medlemsbanken, en medlem eller någon annan genom att medverka till överträdelse av denna lag, lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna.

Lag (2006:1379)

Jämknin

4 § Om någon är ersättningskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligen med hänsyn till handlingens art, skadans storlek och omständigheterna i övrigt. *Lag (2004:318)*

Gemensamt skadeståndsansvar

5 § Om flera skall ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den utsträckning inte skadeståndsskyldigheten har jämkats för någon av dem enligt 4 §. Vad någon av dem har betalat i skadestånd får krävas tillbaka från de andra efter vad som är skäligen med hänsyn till omständigheterna. *Lag (2004:318)*

Talan om skadestånd till medlemsbanken

6 § Talan om skadestånd till medlemsbanken enligt 1–3 §§ får väckas, om majoriteten eller en minoritet bestående av minst en tiondel av samtliga röstberättigade vid föreningsstämma har biträtt ett förslag om att väcka skadeståndstalan eller har röstat mot ett förslag om att bevilja någon styrelseledamot ansvarsfrihet. En uppgörelse om skadeståndsskyldighet till medlemsbanken får träffas bara av föreningsstämman och bara under förutsättning att inte en tiondel av samtliga röstberättigade röstar mot förslaget om uppgörelse. Om en medlem för skadeståndstalan för bankens räkning, kan någon uppgörelse inte träffas utan hans samtycke. Talan mot en delegat om skadestånd till banken får trots vad som nu sagts väckas av styrelsen. *Lag (2004:318)*

7 § Röstberättigade som utgör minst en tiondel av samtliga röstberättigade får föra talan om skadestånd till banken. Om en röstberättigad sedan talan väckts avstår från talan, kan de övriga ändå fullfölja denna.

Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av banken för den kostnad som täcks av vad som kommit banken till godo genom rättegången. *Lag (2004:318)*

Tiden för väckande av talan

8 § Talan för medlemsbankens räkning mot en styrelseledamot om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det att årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på föreningsstämman. *Lag (2004:318)*

9 § Har föreningsstämman beslutat att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att minst det antal röstberättigade som anges i 6 § har röstat mot det eller har tiden för talan gått ut enligt 8 §, får talan enligt 6 eller 7 § ändå väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter till föreningsstämman om det beslut eller den åtgärd som talan grundas på. *Lag (2004:318)*

10 § Styrelsen får trots bestämmelserna i 6–9 §§ föra en skadeståndstalan som grundas på brott. *Lag (2004:318)*

11 § Talan för medlemsbankens räkning enligt 1–3 §§, som inte grundas på brott, får inte väckas mot

1. en styrelseledamot sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
2. en delegat sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslut eller åtgärder, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
3. en revisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som revisionsberättelsen avser,
4. en lekmannarevisor sedan fem år förflutit från utgången av det räkenskapsår som granskningsrapporten avser,
5. en särskild granskare sedan fem år förflutit från den dag när yttrandet över den särskilda granskningen lades fram på stämman, samt
6. en medlem i medlemsbank eller röstberättigad som inte är medlem sedan två år förflutit från beslut eller åtgärder som talan grundas på. *Lag (2004:318)*

Konkursbos talerätt

12 § Om banken har försatts i konkurs efter en ansökan som gjorts innan den tid som anges i 11 § har gått ut, får konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ trots att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 6–9 §§. Efter utgången av den tid som anges i 11 § får en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträde. *Lag (2004:318)*

12 kap. Medlemsbanks firma

1 § En medlemsbanks firma skall innehålla ordet medlemsbank.

Firman skall registreras i bankregistret.

Om firman skall registreras på två eller flera språk, skall varje lydelse anges i bankens stadgar. *Lag (2004:318)*

2 § En medlemsbanks firma skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor som är införda i bankregistret samt från benämningar på utländska bankföretag, som är allmänt kända i Sverige.

För registrering av firma gäller i övrigt vad som föreskrivs i firmalagen (1974:156).

Lag (2004:318)

3 § En medlemsbanks styrelse kan anta bifirma. Bestämmelsen i 1 § andra stycket och 2 § om firma gäller även bifirma. Ordet bank eller medlemsbank får bara användas i bifirma för bankverksamhet. *Lag (2004:318)*

4 § Skriftliga handlingar, som utfärdas för en medlemsbank, bör undertecknas med bankens firma. Om styrelsen eller annan ställföreträdare för banken har utfärdat en handling utan firmateckning och det inte framgår av dess innehåll att den utfärdats på bankens vägnar, är de som undertecknat handlingen solidariskt ansvariga för förpliktelse enligt handlingen såsom för egen skuld. Detta gäller dock inte om det av omständigheterna vid handlingens tillkomst framgick att den utfärdades för banken och den till vilken handlingen ställts av banken får ett behörigen undertecknat godkännande av handlingen utan oskäligt dröjsmål efter det att detta begärts eller personlig ansvarighet gjorts gällande mot undertecknarna. *Lag (2004:318)*

5 § I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om förbud mot användning av firma och om hävande av firmaregistrering. *Lag (2004:318)*

13 kap. Registrering m.m.

1 § Registreringsmyndigheten skall utan dröjsmål kungöra i Post- och Inrikes Tidningar vad som för medlemsbanker införs i bankregistret med undantag för registrering av underrättelse enligt

1. 2 kap. 7 § om dagen för kungörelse om rörelsens öppnande,
2. 9 kap. 20 § från tingsrätten om att banken blivit försatt i konkurs, att beslut om konkurs upphävts eller att konkurs avslutats, och
3. 10 kap. 5 § om fusionstillstånd.

En kungörelse som avser ändring i ett förhållande som tidigare har införts i registret skall bara ange ändringens art. *Lag (2004:318)*

2 § Det som för medlemsbanker blivit infört i bankregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 1 § och det inte av omständigheterna framgår att tredje man varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts. *Lag (2004:318)*

3 § Om en sökande vid anmälan för registrering inte har iakttagit vad som är föreskrivet om anmälan, skall denne föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller göra rättelse. Detsamma gäller om registreringsmyndigheten finner att ett beslut, som anmäls för registrering och för vars giltighet regeringens eller Finansinspektionens godkännande inte krävs, eller en handling som bifogas anmälan

1. inte har kommit till i behörig ordning,
2. till sitt innehåll strider mot denna lag eller annan författning eller stadgarna, eller
3. i något viktigare hänseende har en otydlig eller vilseledande avfattning.

Om sökanden inte rättar sig efter föreläggandet, skall anmälan avskrivas. En underrättelse om denna påföljd skall tas in i föreläggandet. Finns det även efter det att yttrandet har avgetts något hinder mot registrering och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall registrering vägras, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Bestämmelserna i första stycket hindrar inte registrering av ett beslut av stämman, om rätten till talan mot beslutet har gått förlorad enligt 7 kap. 18 § andra stycket.

Lag (2004:318)

4 § Registreringsmyndigheten skall genast skriftligen underrätta medlemsbanken när myndigheten förklarar att en fråga om fusion har fallit enligt 10 kap. 5 § tredje stycket. *Lag (2004:318)*

5 § I firmalagen (1974:156) finns bestämmelser om avförande av en firma ur registret sedan en dom om hävande av firmaregistreringen har vunnit laga kraft. *Lag (2004:318)*

6 § Ett beslut av registreringsmyndigheten som innebär att en anmälan avskrivits eller en registrering har vägrats enligt 3 § andra stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från dagen för beslutet. Detsamma gäller ett sådant beslut av registreringsmyndigheten som avses i 10 kap. 5 § tredje stycket.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2004:318)*

14 kap. Straff

1 § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, den som

1. lämnar osann uppgift i en handling enligt denna lag som upprättas i elektronisk form,
2. i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet, eller
3. lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen i en försäkran som enligt förordning som ansluter till denna lag lämnas på heder och samvete och som upprättas i elektronisk form.

Det som sägs i första stycket gäller också den som begår en sådan gärning som avses i första stycket 3 av grov oaktsamhet.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. *Lag (2007:1464)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser*2010:840*

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.
2. Ett revisorsuppdrag som har getts före ikraftträdandet består till utgången av mandattiden, om inte uppdraget upphör i förtid enligt 7 a kap. 6 § eller hinder som avses i 7 a kap. 7 § uppkommer.

2010:1527

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2010:1965

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.
2. Äldre bestämmelser gäller om en handling har skickats eller lämnats före den 1 april 2011.

2011:897

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011.
2. Äldre föreskrifter gäller om en ansökan om likvidation har kommit in till tingsrätten före ikraftträdandet eller om en medlemsbank har försatts i konkurs och denna har avslutats före ikraftträdandet.

Propositioner

SFS 1995:1570
Prop. 1995/96:74
Prop. 1995/96:104

SFS 1996:749
Prop. 1995/96:173

SFS 1997:456
Prop. 1996/97:114

SFS 1997:915
Prop. 1996/97:163

SFS 1998:1494
Prop. 1997/98:160

SFS 1999:127
Prop. saknas

SFS 1999:224
Prop. 1997/98:186

SFS 1999:914
Prop. 1998/99:129

SFS 1999:1116
Prop. 1998/99:130

SFS 2000:45
Prop. 1999/2000:23

SFS 2000:820
Prop. 1999/2000:131

SFS 2000:1097
Prop. 1999/2000:109

SFS 2004:318
Prop. 2002/03:139

SFS 2004:977
Prop. 2003/04:157

SFS 2005:919
Prop. 2005/06:25

SFS 2006:403
Prop. 2005/06:97

SFS 2006:568
Prop. 2005/06:186

SFS 2006:608
Prop. 2005/06:150

SFS 2006:1379
Prop. 2006/07:5

SFS 2007:871
Prop. 2006/07:112

SFS 2007:1464
Prop. 2007/08:35

SFS 2008:598
Prop. 2007/08:135

SFS 2009:353
Prop. 2008/09:155

SFS 2009:571
Prop. 2008/09:135

SFS 2010:840
Prop. 2009/10:204

SFS 2010:1527
Prop. 2009/10:235

SFS 2010:1965
Prop. 2009/10:237

SFS 2011:897
Prop. 2010/11:119

Lag (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank¹

(senast ändrad genom SFS 2011:453)

Hypoteksbankens ändamål	154
Styrelse, verkställande direktör och revisorer	154
Grundfond och upplåning	155
Likvidation	155
Hypoteksbankens verksamhet	155
Kapitaltäckning	155
Tillsyn	157
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	157
Propositioner	157

Hypoteksbankens ändamål

1 § Sveriges allmänna hypoteksbank har till uppgift att fullfölja den ombildning som följer av regeringens beslut enligt lagen (1994:758) om ombildning av landshypoteksinstitutionen. Hypoteksbanken skall

1. till den 1 juli 1997 låna upp och till det nybildade kreditmarknadsföretaget låna ut medel som bolaget behöver till sin rörelse,
2. förvalta sina fordringar och skulder. *Lag (1997:469)*

Styrelse, verkställande direktör och revisorer

2 § Hypoteksbanken förvaltas av en styrelse som består av sex ledamöter. Regeringen utser två ledamöter och suppleanter för dem. Regeringen förordnar en av dessa ledamöter att vara ordförande och en att vara vice ordförande.

Tre ledamöter och tre suppleanter för dem väljs av styrelsen för den av landshypoteksföreningarna bildade ekonomiska föreningen.

De fem ledamöterna som utsetts enligt första och andra styckena utser en verkställande direktör. Denne ingår som ledamot i styrelsen.

Ledamöterna och suppleanterna utses för en tid av högst två år.

Regeringen bestämmer arvoden till de av regeringen utsedda ledamöterna och suppleanterna.

3 § Styrelsen är beslutför när minst fyra ledamöter är närvarande och tre av dem är ense om beslutet. Om endast fyra ledamöter är närvarande, måste ordföranden eller vice ordföranden vara en av dessa tre ledamöter.

Som styrelsens beslut gäller den mening som de flesta enar sig om. Vid lika röstetal har ordföranden utslagsröst.

Beslut om uppläggande av obligationslån eller annan upplåning skall ha biträts av ordföranden eller vice ordföranden.

4 § För revision av styrelsens förvaltning och hypoteksbankens räkenskaper utser Finansinspektionen årligen två revisorer och suppleanter för dem. Revisorerna och suppleanterna skall vara auktoriserade revisorer.

4 a § Om revisorn vid fullgörande av sitt uppdrag i Hypoteksbanken får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar Hypoteksbankens verksamhet, eller
 2. kan påverka Hypoteksbankens fortsatta drift negativt,
- skall revisorn omgående rapportera detta till Finansinspektionen. *Lag (1996:758)*

¹ Denna lag upphör att gälla den 1 november 2011 enligt lag (2011:453) [red.anm.].

5 § Regeringen avgör frågan om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt om ansvarsfrihet för styrelsen efter samråd med den av landshypoteks-föreningarna bildade ekonomiska föreningen.

Grundfond och upplåning

6 § Som grundfond för Hypoteksbanken ställer staten en garantiförbindelse till förfogande som utfärdas av regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Riksgäldskontoret. Regeringen meddelar föreskrifter om grundfondens storlek samt om de villkor i fråga om avgift och i övrigt som skall gälla för grundfonden.

Efter anmälan till Riksgäldskontoret får Hypoteksbanken ta grundfonden i anspråk för att fullgöra sina förpliktelser om Hypoteksbanken för tillfället saknar tillgängliga medel för detta.

När grundfonden har tagits i anspråk enligt andra stycket, skall Hypoteksbanken betala staten den ränta på beloppet som Riksgäldskontoret bestämmer och snarast möjligt återbetala vad som har tagits i anspråk.

7 § Hypoteksbankens sammanlagda låneskuld får inte uppgå till mer än tio gånger summan av grundfonden och bankens egna kapital.

Likvidation

8 § Regeringen beslutar om Hypoteksbankens likvidation och förfarandet därvid.

Efter anmälan till Riksgäldskontoret får grundfonden tas i anspråk när Hypoteksbanken har trätt i likvidation, om det saknas andra tillgångar som svarar för Hypoteksbankens förpliktelser.

Hypoteksbankens behållning efter likvidation skall överföras till kreditmarknadsföretaget, eller vad som trätt i bolagets ställe. *Lag (1997:469)*

Hypoteksbankens verksamhet

9 § Närmare föreskrifter om Hypoteksbankens verksamhet meddelas av regeringen.

Kapitaltäckning

10 § Under den tid som banken tar upp nya lån för att finansiera utlåningen i det nybildade kreditmarknadsföretagets rörelse, skall banken och kreditmarknadsföretaget tillsammans vid varje tidpunkt ha en kapitalbas, beräknad enligt 11 §, som motsvarar åtta procent av värdet av bankens och kreditmarknadsföretagets placeringar beräknat enligt 12 § (kapitalkrav). *Lag (1997:469)*

11 § Kapitalbasen utgörs av summan av primärt och supplementärt kapital efter avräkning enligt sista stycket. Det primära kapitalet skall utgöra minst hälften av kapitalbasen.

Med primärt kapital avses:

- A Eget kapital.
- B Kapitalandelen av periodiseringsfond.
- C Kapitalandelen av det belopp som svarar mot reserver till följd av avskrivningar på egendom som upplåtits till nyttjande.

Det primära kapitalet skall minskas med ett belopp motsvarande inkomstskatten på det belopp som ännu inte återförts till beskattning enligt 2 § lagen (1994:760) om inkomstskatteregler vid ombildning av landshypoteksinstitutionen.

Med supplementärt kapital avses det nominella värdet av i banken och kreditmarknadsföretaget upptagna förlagsbevis och andra skuldförbindelser med en ursprunglig löptid av minst fem år och med rätt till betalning först efter bankens och bolagets övriga borgenärer, dock sammanlagt högst till ett belopp som motsvarar hälften av det primära kapitalet. Bevis och andra skuldförbindelser vilkas återstående löptid understiger fem år skall tas upp till ett belopp som motsvarar tjugo procent av det nominella värdet för varje helt år som återstår till förfallodagen.

Som primärt eller supplementärt kapital får dessutom, enligt medgivande av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, av Finansinspektionen räknas andra kapitaltillskott och reserver än som sägs i andra och fjärde styckena.

Från summan av det för banken och kreditmarknadsföretaget gemensamt beräknade primära och supplementära kapitalet skall räknas av det bokförda värdet av vad kreditmarknadsföretaget har skjutit till som aktiekapital eller i annan form i ett företag som driver försäkringsverksamhet eller något slag av finansiell verksamhet som kräver tillstånd. Någon avräkning skall dock inte göras om tillskottet uppgår till högst fem procent av företagets egna kapital eller motsvarande och det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott inte överstiger tio procent av kreditmarknadsföretagets egna kapital. Avräkningen skall inte heller göras för tillskott som belöper på företag som omfattas av bestämmelserna om konsoliderat kapitalkrav i 13 §. *Lag (1997:469)*

12 § Kapitalkravet enligt 10 § bestäms i förhållande till bankens och kreditmarknadsföretagets tillgångar samt sådana garantiförbindelser och andra åtaganden på kapitalmarknaden som innebär en kreditrisk för banken och kreditmarknadsföretaget (placeringar). Placeringarna delas in i följande grupper:

- A Tillgångar och åtaganden som avses i 3 kap. 1 § första stycket A lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.
- B Tillgångar och åtaganden som avses i 3 kap. 1 § första stycket B lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.
- C Tillgångar och åtaganden som avses i 3 kap. 1 § första stycket C lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.
- D Tillgångar och åtaganden som avses i 3 kap. 1 § första stycket D lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Vid bestämmandet av kapitalkravet undantas

- sådana tillskott som enligt 11 § sista stycket skall räknas av från kapitalbasen,
- sådana tillskott som avses i 11 § sista stycket sista meningen,
- de placeringar som anges i första stycket A,
- fordringar mot företag som ingår i samma finansiella företagsgrupp som kreditmarknadsföretaget och som omfattas av bestämmelserna i 6 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag om fullständig konsolidering eller konsolidering genom klyvningsmetod,
- fordringar som har garanterats av ett företag som ingår i samma finansiella företagsgrupp som kreditmarknadsföretaget och som omfattas av bestämmelserna i 6 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag om fullständig konsolidering eller konsolidering genom klyvningsmetod, samt
- fordringar och garantier mellan banken och kreditmarknadsföretaget.

I övrigt skall vid bestämmandet av kapitalkravet placeringarna tas upp till sammanlagt

- tjugo procent av summan av de placeringar som anges i första stycket B,
- femtio procent av summan av de placeringar som anges i första stycket C samt
- hela summan av de placeringar som anges i första stycket D.

Till grund för bestämmandet av kapitalkravet enligt tredje stycket skall placeringarna värderas enligt följande:

1. Tillgångar, för vilka reserver som avses i 11 § andra stycket C har satts av, värderas till sitt bruttobokföringsvärde.
2. Övriga tillgångar värderas till sitt bokförda värde.
3. Garantiförbindelser med anknytning till kreditgivning värderas till sitt nominella belopp.
4. Övriga garantiförbindelser värderas till halva sitt nominella belopp.
5. Andra åtaganden på kapitalmarknaden värderas till sitt nominella belopp, om inte regeringen föreskriver ett lägre belopp.

Regeringen får bemyndiga Finansinspektionen att meddela sådana föreskrifter som enligt denna paragraf ankommer på regeringen. *Lag (1997:469)*

13 § Om kreditmarknadsföretaget har ett dotterföretag, skall vad som föreskrivs i 10 § om bankens och kreditmarknadsföretagets gemensamma kapitalkrav även omfatta dotterföretaget (konsoliderat kapitalkrav), om inte annat följer av tredje stycket.

Kreditmarknadsföretagskoncernens kapitalbas och placeringar skall bestämmas med tillämpning av de regler som enligt 7 kap. lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag gäller för upprättande av koncernbalansräkningen. Även den del av kapitalbasen som belöper på minoritetsandelar skall ingå. Redovisad goodwill som belöper på företag som omfattas av det konsoliderade kapitalkravet skall räknas av från primärt kapital. Placeringarna skall tas upp till de värden som föreskrivs i 12 § eller, om dotterföretaget inte är ett kreditmarknadsföretag, i annan lag.

Det konsoliderade kapitalkravet omfattar inte försäkringsföretag och sådana dotterföretag till försäkringsföretag som inte driver någon form av finansiell verksamhet.

Lag (1997:469)

Tillsyn

14 § Hypoteksbanken står under tillsyn av Finansinspektionen.

Hypoteksbanken skall lämna inspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om tillsynen över Hypoteksbanken.

15 § Hypoteksbanken skall med en årlig avgift bekosta Finansinspektionens tillsyn enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:453

Lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank ska upphöra att gälla den 1 november 2011.

Propositioner

<i>SFS 1994:759</i>	<i>SFS 1994:1536</i>	<i>SFS 1994:2021</i>	<i>SFS 1995:1565</i>
Prop. 1993/94:216	Prop. saknas	Prop. saknas	Prop. 1995/96:10
<i>SFS 1996:84</i>	<i>SFS 1996:758</i>	<i>SFS 1997:469</i>	<i>SFS 2011:453</i>
Prop. saknas	Prop. 1995/96:173	Prop. 1996/97:114	Prop. 2010/11:71

Förordning (1994:1535) med reglemente för Sveriges allmänna hypoteksbank¹

(senast ändrad genom SFS 2011:463)

1 § Sveriges allmänna hypoteksbank skall

1. före den 1 juli 1997 låna upp och till det nybildade kreditmarknadsbolaget, Landshypotek Aktiebolag, låna ut medel som bolaget behöver till sin rörelse,
2. förvalta sina fordringar och skulder.

Bankstyrelsens arbetsformer

2 § Bankstyrelsen skall sammanträda när det behövs.

Vid styrelsens sammanträden skall protokoll föras.

3 § En ledamot får inte delta i styrelsens behandling av en fråga om ledamoten har ett intresse i frågan som kan strida mot bankens.

Firmatecknare

4 § Bankens firma tecknas av minst två personer i förening. Styrelsen utser firmatecknare.

Årsredovisning

5 § Styrelsen skall senast den 15 mars varje år upprätta en årsredovisning bestående av resultaträkning, balansräkning och förvaltningsberättelse för närmast föregående verksamhetsår. Årsredovisningen skall överlämnas till revisorerna.

Revision

6 § På begäran av en revisor skall styrelsen ställa allt material till förfogande som behövs för att genomföra revision.

Revisorerna skall årligen senast den 31 mars lämna en revisionsberättelse med ett utlåtande över styrelsens förvaltning.

Styrelsen skall överlämna årsredovisningen och revisionsberättelsen till Finansdepartementet.

7 § Finansinspektionen bestämmer arvodet till bankens revisorer och dessas suppleanter.

Upplåning för Landshypotek AB

8 § Banken skall träffa avtal med Landshypotek AB om förutsättningarna och villkoren för sin upplåning och vidareutlåning till bolaget. Banken får inte utan regeringens medgivande ta upp nya lån med längre löptid än åtta år.

Medelsplacering

9 § Medel som inflyter till banken, och som denna inte omedelbart använder för att infria sina förbindelser eller för att lämna lån till Landshypotek AB, skall göras räntebärande genom insättning hos bank eller genom placering i statsobligationer eller andra statspapper.

Bankens fonder

10 § Riksgäldskontoret skall utfärda den garantiförbindelse som enligt 6 § första stycket lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank skall utgöra grundfond för banken. Garantiförbindelsen ersätter den förbindelse som utfärdats enligt 27 § lagen (1970:65) om Sveriges allmänna hypoteksbank och om landshypoteksföreningar.

Grundfonden skall tills vidare uppgå till noll kronor.

¹ Denna förordning upphör att gälla den 1 november 2011 enligt förordning (2011:463) [red.anm.].

För grundfonden skall banken betala en årlig avgift till staten. Avgiften skall beräknas på grundfondens storlek den 1 juli och betalas före utgången av juli månad.

Förordning (2007:379)

11 § Behållen årsvinst i banken skall avsättas till en reservfond.

Om banken inte kan upprätthålla det i 7 § lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank föreskrivna förhållandet mellan bankens låneskuld och fonder, skall banken anmäla detta till regeringen.

Bank
& kredit-
marknad

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:463

Förordningen (1994:1535) med reglemente för Sveriges allmänna hypoteksbank ska upphöra att gälla den 1 november 2011.

Lag (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan

(senast ändrad genom SFS 2006:1373)

Ändamål	159
Fonder	159
Kapitaltäckning	160
Upplåning	160
Lånerörelsen	160
Organisation m.m.	160
Styrelsens uppgifter	161
Styrelsens arbetsformer	162
Revision	162
Låntagarsammanträde	163
Likvidation	163
Skadeståndsskyldighet för styrelseledamöter och revisorer	164
Tillsyn m.m.	164
Propositioner	164

Ändamål

1 § Svenska skeppshypotekskassan har till ändamål att medverka vid finansiering av rederiverksamhet som bedrivs av svenskt rederi eller av en utländsk juridisk person där svenska fysiska eller juridiska personer har ett betydande inflytande eller intresse.

För ändamålet lämnar skeppshypotekskassan lån, huvudsakligen av långfristig karaktär, eller ikläder sig garanti för sådana lån.

Svenska skeppshypotekskassan får pröva fråga om lån till svenskt rederiföretag för förvärv, ombyggnad eller reparation av mindre fartyg, för vilket statligt stöd till förlusttäckning lämnas eller kan lämnas. *Lag (1998:310)*

Fonder

2 § Som garantifond för kassans förbindelser ställer staten till förfogande av fullmäktige i Riksgäldskontoret utfärdade garantiförbindelser på trehundrafemtio miljoner kronor. *Lag (1992:864)*

3 § Kassans behållna årsvinst skall avsättas till en reservfond. Denna skall användas till att täcka förluster i kassans rörelse.

Kapitaltäckning

3 a § Bestämmelser om kapitaltäckning finns i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. *Lag (2006:1373)*

3 b–3 c §§ har upphävts genom lag (1994:2006).

Upplåning

4 § Kassan anskaffar medel för sin verksamhet genom lån mot obligationer eller genom annan upplåning.

Sammanlagda beloppet av kassans låneskuld och garantiförpliktelser får inte uppgå till mera än tio gånger sammanlagda beloppet av kassans garanti- och reservfonder. Motvärdet i svenska kronor av låneskuld eller garantiförpliktelse i utländsk valuta skall beräknas på grundval av den vid beräkningstillfället på den svenska valutamarknaden noterade säljkursen för valutan i fråga.

Lånerörelsen

5 § För att lån skall få lämnas från kassan skall det finnas betryggande säkerhet i form av inteckning i fartyg eller tillgodohavande hos eller borgen av staten, bank eller kreditmarknadsföretag.

Inteckning skall ligga inom sjuttio eller i särskilda fall åttio procent av det värde till vilket styrelsen uppskattar fartyget. Som säkerhet får inte godtas inteckning i fartyg som är äldre än tjugo år, om det inte finns särskilda skäl.

I fråga om lån till den mindre skeppsfarten utfärdar regeringen ytterligare bestämmelser. *Lag (2004:428)*

6 § Lån skall lämnas på bestämd tid, som inte får överstiga femton år.

Överstiger lånetiden ett år, skall kassan i regel utlämna lånet att återbetalas genom avbetalningar enligt fastställd plan.

7 § Förfallotiden för lån som kassan beviljar skall bestämmas så, att den är förenlig med villkoren för kassans förbindelser.

Kassan skall vidare särskilt uppmärksamma att samma eller med varandra i väsentlig ekonomisk intressegemenskap förbundna låntagare inte erhåller lån i sådan omfattning, att fara för kassans säkerhet kan uppkomma. Med lån jämställs borgen och annan garantiförpliktelse som kassan ingått för låntagaren.

8 § Om säkerheten för ett lån förändras väsentligt eller en låntagare inte fullgör villkoren för sitt lån, får kassan säga upp lånet till betalning omedelbart eller inom viss tid.

Kostnader för besiktning, värdering, inteckningsåtgärd eller annan åtgärd betalas av låntagaren.

Organisation m.m.

9 § Kassan förvaltas av en styrelse med säte i Göteborg. Styrelsen består av sju ledamöter av vilka en skall vara ordförande och en vice ordförande. För styrelsens ledamöter finns högst sju suppleanter.

Styrelsens ordförande, vice ordförande och övriga ledamöter samt suppleanter utses av regeringen för en tid av högst tre år.

Regeringen bestämmer arvoden till ledamöterna.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrelserrepresentation för de privatanställda. *Lag (1987:1258)*

10 § Styrelsen tillsätter och entledigar verkställande direktör och övriga tjänstemän samt bestämmer lönevillkor för dem.

Styrelsen beslutar om arbetsordning för egen del och om instruktion för verkställande direktören och tjänstemännen med närmare föreskrifter om kassans förvaltning.

11 § Regeringen prövar styrelsens förvaltning.

12 § Kassans räkenskapsår är kalenderår.

Styrelsens uppgifter

13 § Styrelsen prövar frågor om att uppta och bevilja lån och om att ställa garanti samt frågor om lån för vilket statligt stöd till förlusttäckning lämnas eller kan lämnas.

Styrelsen beslutar om besiktning och värdering av fartyg och om arvode för sådan förrättning. *Lag (1987:1225)*

14 § Styrelsen skall tillse att ett pantsatt fartyg i sin helhet är kaskoförsäkrat mot såväl totalförlust som partiell skada och kostnad till minst det värde till vilket styrelsen uppskattar fartyget. Styrelsen får dock godta kaskoförsäkring avseende lägre värde, om skillnaden i värde täcks genom kaskointresseförsäkring. Styrelsen får medge att fartygsägaren står självrisk till högst tio procent av det värde till vilket styrelsen uppskattar fartyget.

Styrelsen skall härutöver tillse att för fartyget finns dels särskild försäkring, som i sedvanlig utsträckning bereder skydd som inte innefattas i kaskoförsäkringen mot den ersättningskyldighet som kan uppkomma för fartygets ägare, dels krigsförsäkring.

Styrelsen får besluta om ytterligare försäkring som styrelsen anser behövlig.

15 § I fråga om såväl kasko- som kaskointresseförsäkring skall styrelsen tillse att försäkringen gäller till förmån för kassan och att den medför rätt för kassan att, även om dess fordran inte är förfallen, få betalt ur utfallande försäkringsbelopp framför fartygsägaren, om inte ägaren, vid partiell skada, låter reparera fartyget eller på annat sätt bereder kassan samma säkerhet som före skadans inträffande.

16 § Styrelsen skall tillse att försäkringsgivaren gentemot kassan förbundit sig att iaktta att försäkringen inte ändras eller upphör utan kassans vetskap och att kassan får det rådrum som behövs för att säkerställa sig före försäkringens upphörande.

I övrigt skall för en försäkring som avses i 14 § gälla sådana bestämmelser som föreskrivs i försäkringsavtalslagen (2005:104) med den jämkning som styrelsen finner påkallad av omständigheterna. *Lag (2005:114)*

17 § Kassan får inköpa sådant fartyg som pantsatts eller utmätts för kassans fordran, om det är nödvändigt för att skydda fordringen. Ett inköpt fartyg skall avyttras så snart det kan ske utan förlust.

18 § Det åligger styrelsen att

1. föra kassans talan i alla dess angelägenheter,
2. tillse att kassans säkerheter inte minskar genom vanvård av pantsatt fartyg eller på annat sätt,
3. tillse att kassans låntagare fullgör sina skyldigheter mot kassan i rätt tid och låta vidta behövliga åtgärder, om detta inte sker,
4. tillse att kassans böcker och räkenskaper förs i föreskriven ordning och att säkerheter och försäkringar vidmakthålls och förnyas i rätt tid,
5. årligen före den 15 mars avge berättelse över kassans förvaltning och verksamhet under närmast föregående år,
6. tillse att Regeringskansliet och låntagarna i kassan årligen före april månadsutgång tillställs styrelsens och revisorernas berättelser över kassans förvaltning och räkenskaper,
7. tillse att inom i punkten 6 nämnd tid till varje låntagare sänds en förteckning över låntagarna i kassan med angivande av kapitalbeloppet av varje låntagares lån vid utgången av närmast föregående år,
8. ombesörja att medel som inflyter till kassan och inte omedelbart kommer till användning ofördröjligen görs räntebärande genom placering på betryggande sätt,
9. tillse att den garantiförbindelse som utgör garantifond, av kassan utfärdade men inte utelöpande obligationer, blanketter till obligationer, lånereverser med säkerheter samt andra värdehandlingar hålls under betryggande förvaring och vård.

Lag (1998:310)

19 § Om kassan tar upp lån eller lämnar garantiförpliktelse i utländsk valuta, skall styrelsen tillse att summan av låneskuld och garantiförpliktelser i utländsk valuta, beräknad i motvärdet i svenska kronor enligt 4 § andra stycket, inte överstiger 75 procent av skillnaden mellan det belopp, som enligt nämnda lagrum utgör högsta sammanlagda beloppet för kassans låneskuld och garantiförpliktelser, och det belopp till vilket kassans låneskuld och garantiförpliktelser uppgår.

Om kassan har tagit upp lån i utländsk valuta, skall styrelsen besluta om lån från kassan i den valuta vari upplåning skett.

Om inteckning utgör säkerhet för lån eller garanti som kassan har lämnat, skall styrelsen tillse att inteckningen lyder på belopp i den valuta vari lånet eller garantin har lämnats och uppskatta värdet av det intecknade fartyget i samma valuta.

Styrelsens arbetsformer

20 § Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden så ofta denne finner omständigheterna föranleda det. Till varje sammanträde kallas samtliga ledamöter och, vid förfall, behövt antal suppleanter.

Är verkställande direktören inte ledamot i styrelsen, skall även han kallas till sammanträde. Verkställande direktören skall därvid ha rätt att delta i överläggningarna, att framställa förslag och att få sin mening antecknad i protokollet men inte ha rätt att delta i besluten.

Sammanträde hålls i Göteborg, om inte särskilda skäl föranleder annat.

21 § Styrelsen är beslutförför när minst fem ledamöter är närvarande.

Som styrelsens beslut gäller den mening som de flesta förenar sig om eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden vid sammanträdet biträder.

22 § Ledamot i styrelsen eller verkställande direktören får inte delta i behandling av fråga som rör avtal mellan honom och kassan eller i vilken han annars har ett väsentligt intresse.

23 § Vid styrelsens sammanträde förs protokoll som justeras på sätt styrelsen bestämmer.

24 § Styrelsen får bemyndiga ledamöter och suppleanter i styrelsen samt verkställande direktören och annan befattningshavare hos kassan, minst två i förening, att teckna kassans firma.

25 § Styrelsen får uppdraga åt enskilda ledamöter i styrelsen eller befattningshavare hos kassan att var för sig eller två eller flera i förening avgöra ärende eller grupp av ärenden som inte är av sådan beskaffenhet att prövningen bör ankomma på styrelsen. Sådant uppdrag får dock inte lämnas i fråga om utseende eller entledigande av verkställande direktör eller om upplåning, beviljande av lån eller ställande av garanti.

Styrelsen får själv pröva ärende utan hinder av lämnat uppdrag.

Revision

26 § För revision av styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper utser regeringen årligen två revisorer och suppleanter för dem.

Regeringen bestämmer revisorernas arvoden.

26 a § Om revisorn vid fullgörande av sitt uppdrag i kassan får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar kassans verksamhet,
2. kan påverka kassans fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 28 §,

skall revisorn omgående rapportera detta till Finansinspektionen. *Lag (1996:757)*

27 § Styrelsen skall bereda kassans revisorer tillfälle att när som helst inventera kassans tillgångar och att granska kassans böcker, räkenskaper och andra handlingar.

Styrelsens förvaltningsberättelse skall överlämnas till revisorerna utan dröjsmål efter det att den har avgivits.

28 § Revisorerna skall senast den 1 april avge revisionsberättelse och utan dröjsmål överlämna den till styrelsen.

Revisionsberättelsen skall innehålla en redogörelse för omfattningen och resultatet av revisorernas granskning samt ett uttalande om anmärkning finns med avseende på förvaltningsberättelsen, de i denna upptagna resultat- och balansräkningarna, styrelsens bokföring eller inventering av de under dess förvaltning stående tillgångarna eller i övrigt beträffande styrelsens förvaltning. Finns anledning till anmärkning, skall denna anges i revisionsberättelsen. Revisorerna skall i berättelsen meddela de erinringar som de anser påkallade.

29 § Revisorerna får till sitt biträde anlita siffergranskare och meddela anvisningar för dennes arbete.

Siffergranskarens arvode bestäms av revisorerna eller, om styrelsen begär det, av regeringen.

Låntagarsammanträde

30 § Låntagarna skall beredas tillfälle att sammanträda för granskning av styrelsens förvaltning och kassans räkenskaper om någon låntagare begär det. Sådan begäran skall framställas skriftligen hos styrelsen före den 10 maj året närmast efter det år granskningen avser.

Begärs sammanträde enligt första stycket, skall det genom styrelsens försorg ut sättas att äga rum i Göteborg före utgången av maj månad samma år på tid och plats som styrelsen bestämmer.

Varje låntagare skall kallas till sammanträdet i rekommenderat brev som skall sändas ut minst tio dagar före sammanträdet. I kallelsen skall anges de ärenden som skall förekomma på sammanträdet.

31 § Vid låntagarsammanträde får ledamöterna och suppleanterna i styrelsen, verkställande direktören och revisorerna närvara och delta i överläggningarna men inte i besluten.

Styrelsens ordförande eller vice ordförande eller annan styrelseledamot, verkställande direktören och minst en revisor bör närvara vid sammanträdet.

32 § Sammanträdet öppnas av den inom styrelsen som styrelsen har utsett till det. Därefter justeras röstlängd och de röstberättigade låntagarna väljer ordförande för sammanträdet.

33 § Varje låntagare som har fullgjort sin betalningsskyldighet till kassan har rösträtt vid sammanträdet. Låntagare har en röst för varje påbörjat femtiotusental av sitt obetalda lånebelopp hos kassan. Rösträtt för egen del eller på grund av fullmakt får dock inte utövas av en låntagare för mer än en tiondel av hela det vid sammanträdet antecknade röstetalet.

34 § Omröstning sker öppet. Som beslut gäller den mening för vilken de flesta rösterna avges. Vid lika röstetal gäller den mening som ordföranden vid sammanträdet biträder.

Vid sammanträdet förs protokoll genom styrelsens försorg.

35 § Yttrande som låntagarna beslutar vid sammanträde skall genom styrelsens försorg tillställas industridepartementet senast åtta dagar efter sammanträdet.

Likvidation

36 § Regeringen beslutar om likvidation. Innan sådant beslut meddelas, skall styrelsen höras.

Vid likvidation skall kassans egna medel användas för att fullgöra kassans förbindelser. För vad som därefter återstår av förbindelserna är låntagarna ansvariga i för-

hållande till de vid likvidationsbeslutet obetalda kapitalbeloppen av sina lån från kassan. Kan en låntagare inte fullgöra sin betalningsskyldighet är övriga låntagare hos kassan med samma fördelning ansvariga för bristen. En låntagares ansvarighet får dock inte göras gällande till högre belopp än som motsvarar fem procent av det vid likvidationsbeslutet obetalda kapitalbeloppet av hans lån från kassan.

Garantifonden får tas i anspråk endast i den mån det behövs för att fullgöra kassans förbindelser sedan kassans egna medel blivit använda och låntagarnas ansvarighet enligt andra stycket utnyttjats.

Vad som återstår av tillgångar sedan skulderna har betalats tillfaller staten.

Skadeståndsskyldighet för styrelseledamöter och revisorer

37 § Styrelseledamöter som uppsåtligen eller av oaktsamhet tillskyndar kassan skada svarar solidariskt för skadan.

Har revisorer mot bättre vetande lämnat oriktig uppgift i sin berättelse eller uppsåtligen underlåtit att göra anmärkning mot sådan uppgift i en handling som de granskat eller visat oaktsamhet vid fullgörande av sitt uppdrag, svarar de solidariskt mot kassan för skada, som uppkommer därav.

Tillsyn m.m.

38 § Kassan står under tillsyn av Finansinspektionen.

Vid meddelande av föreläggande eller förbud i samband med tillsynen kan Finansinspektionen förelägga vite.

Inspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen. Inspektionens beslut har omedelbar verkan, om inte annat beslutas.

Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om tillsynsverksamheten. *Lag (1998:310)*

39 § Kassan skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de ytterligare föreskrifter som regeringen meddelar. *Lag (1998:310)*

Propositioner

SFS 1980:1097

Prop. 1980/81:58

SFS 1985:1088

Prop. 1985/86:25

SFS 1987:1225

Prop. saknas

SFS 1987:1258

Prop. 1987/88:10

SFS 1989:1094

Prop. 1989/90:43

SFS 1990:1313

Prop. 1990/91:40

SFS 1992:864

Prop. 1991/92:125

SFS 1994:2006

Prop. 1994/95:50

SFS 1996:757

Prop. 1995/96:173

SFS 1998:310

Prop. 1997/98:129

SFS 2004:428

Prop. 2003/04:99

SFS 2005:114

Prop. 2003/04:150

SFS 2006:1373

Prop. 2006/07:5

Förordning (1970:68) om tillsyn över hypoteksinstitut¹

(senast ändrad genom SFS 2003:850)

1 § Finansinspektionen skall övervaka att Sveriges allmänna hypoteksbank och Svenska skeppshypotekskassan (hypoteksinstitut) i sin verksamhet följer de författningar och reglementen och föreskrifter i övrigt som gäller för deras verksamhet.

Inspektionen skall också i övrigt följa hypoteksinstitutens verksamhet i den mån det behövs för kännedom om de förhållanden som kan inverka på ett instituts säkerhet eller annars är av betydelse för en sund utveckling av verksamheten.

Förordning (2003:850)

2 § Finansinspektionen utövar tillsynen med ledning av handlingar, som hypoteksinstitut enligt 6 § skall sända till inspektionen, och upplysningar, som inspektionen inhämtar vid särskild undersökning eller på annat sätt. *Förordning (1992:1463)*

3 § Finansinspektionen har rätt att kalla till extra sammankomst eller stämma och till sammanträde med hypoteksinstituts styrelse. Företrädare för inspektionen får närvara och deltaga i överläggningarna vid sammankomst eller stämma eller vid sådant styrelsesammanträde som utlysts av inspektionen. *Förordning (1992:1463)*

4 § Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur hypoteksinstitutens räkenskaper skall föras samt om förvaring och inventering av värdehandlingar.

Inspektionen får även lämna sådant medgivande och meddela sådana föreskrifter som avses i 11 § femte stycket och i 12 § femte stycket lagen (1994:759) om Sveriges allmänna hypoteksbank. *Förordning (1995:4)*

5 § Finansinspektionen kan vid behov förordna en revisor att med övriga revisorer deltaga i granskningen av föreningsstyrelsens förvaltning samt förenings räkenskaper. Inspektionen kan när som helst återkalla sådant förordnande och i stället utse ny revisor. *Förordning (1992:1463)*

6 § Det åligger hypoteksinstitut att på tid och sätt som Finansinspektionen bestämmer

1. hålla institutets kassa och övriga tillgångar samt böcker, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning av inspektionen,
2. upprätta och till inspektionen insända översikter, som visar institutets tillgångar och skulder, samt uppgifter om de räntesatser som gällt för upp- och utlåning,
3. till inspektionen insända avskrift av förvaltningsberättelse jämte vinst- och förlusträkning och balansräkning samt revisionsberättelse med tillhörande handlingar,
4. meddela alla de upplysningar och uppgifter i övrigt rörande institutet som inspektionen begär. *Förordning (1992:1463)*

7 § Har hypoteksinstitut fattat beslut som står i strid med lag eller reglemente, får Finansinspektionen förbjuda att beslutet verkställs. Har sådant beslut redan verkställts, får inspektionen förelägga styrelsen att göra rättelse om det kan ske.

Förordning (1992:1463)

8 § Finansinspektionen kan meddela erinringar i fråga om hypoteksinstitutets verksamhet även om avvikelse från lag eller reglemente icke skett. *Förordning (1992:1463)*

9 § Förening skall till revisor som har förordnats enligt 5 § utge ersättning med belopp som Finansinspektionen bestämmer. *Förordning (1992:1463)*

¹ Denna förordning genomgår omfattande förändringar genom SFS 2011:465. För förordningens lydelse den 1 november 2011, se följande sidor [red.anm.].

Förordning (1970:68) om tillsyn över Svenska skeppshypotekskassan¹

(senast ändrad genom SFS 2011:465)

1 § Finansinspektionen ska övervaka att Svenska skeppshypotekskassan i sin verksamhet följer de författningar och reglementen och föreskrifter i övrigt som gäller för dess verksamhet.

Inspektionen ska också i övrigt följa Svenska skeppshypotekskassans verksamhet i den mån det behövs för kännedom om de förhållanden som kan inverka på institutets säkerhet eller annars är av betydelse för en sund utveckling av verksamheten.

Förordning (2011:465)

2 § Finansinspektionen utövar tillsynen med ledning av handlingar, som Svenska skeppshypotekskassan enligt 6 § ska sända till inspektionen, och upplysningar, som inspektionen får vid särskild undersökning eller på annat sätt. *Förordning (2011:465)*

3 § Finansinspektionen har rätt att kalla till extra sammankomst eller stämma och till sammanträde med Svenska skeppshypotekskassans styrelse. Företrädare för inspektionen får närvara och delta i överläggningarna vid sammankomst eller stämma eller vid sådant styrelsesammanträde som utlysts av inspektionen. *Förordning (2011:465)*

4 § Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur Svenska skeppshypotekskassans räkenskaper ska föras samt om förvaring och inventering av värdehandlingar. *Förordning (2011:465)*

5 § Finansinspektionen kan vid behov förordna en revisor att med övriga revisorer deltaga i granskningen av föreningsstyrelsens förvaltning samt förenings räkenskaper. Inspektionen kan när som helst återkalla sådant förordnande och i stället utse ny revisor. *Förordning (1992:1463)*

6 § Svenska skeppshypotekskassan ska på den tid och det sätt som Finansinspektionen bestämmer

1. hålla institutets kassa och övriga tillgångar samt böcker, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning av inspektionen,
2. upprätta och till inspektionen lämna översikter, som visar institutets tillgångar och skulder, samt uppgifter om de räntesatser som gällt för upp- och utlåning,
3. till inspektionen lämna kopia av förvaltningsberättelsen tillsammans med resultat- och balansräkningen samt revisionsberättelsen med tillhörande handlingar,
4. meddela alla de upplysningar och uppgifter i övrigt rörande institutet som inspektionen begär. *Förordning (2011:465)*

7 § Har Svenska skeppshypotekskassan fattat beslut som står i strid med lag eller reglemente, får Finansinspektionen förbjuda att beslutet verkställs. Har ett sådant beslut redan verkställts, får inspektionen förelägga styrelsen att göra rättelse om det är möjligt. *Förordning (2011:465)*

8 § Finansinspektionen får meddela erinringar i fråga om Svenska skeppshypotekskassans verksamhet även om avvikelse från lag eller reglemente inte skett.

Förordning (2011:465)

9 § Förening skall till revisor som har förordnats enligt 5 § utge ersättning till med belopp som Finansinspektionen bestämmer. *Förordning (1992:1463)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:465

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2011.

¹ Denna förordning har genomgått omfattande förändringar genom SFS 2011:465. Förordningen återges därför i sin helhet per den 1 november 2011. För förordningens tidigare lydelse se föregående sidor [red.anm.].

Lag (1992:160) om utländska filialer m.m.

(senast ändrad genom SFS 2011:763)

Allmänna bestämmelser	167
Verksamhet genom filial	168
Firma	168
Verkställande direktör	168
Bokföring och revision	169
Registrering av filial	171
Avregistrering	171
Kungörande av uppgifter i registret	172
Verksamhet genom föreståndare	173
Bokföring för vissa fall	173
Överklagande	173
Avgifter	173
Straff och vite	173
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	174
Propositioner	174

Allmänna bestämmelser

1 § Denna lag gäller formerna för näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av utländska företag och utomlands bosatta svenska eller utländska medborgare.

För verksamhet som omfattas av lagen gäller även andra föreskrifter om näringsverksamhet i Sverige.

Lagen gäller inte europeiska ekonomiska intressegrupperingar. *Lag (1994:1929)*

2 § Ett utländskt företag ska bedriva sin näringsverksamhet i Sverige genom

1. ett avdelningskontor med självständig förvaltning (filial),
2. ett svenskt dotterföretag, eller
3. en agentur med verksamhet i Sverige.

Första stycket gäller inte om näringsverksamheten omfattas av bestämmelserna om fri rörlighet för varor och tjänster i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller motsvarande bestämmelser i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

För näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av svenska eller utländska medborgare som är bosatta utanför EES ska det finnas en i Sverige bosatt föreståndare med ansvar för den här bedrivna verksamheten. *Lag (2011:722)*

2 a § Regeringen får för en viss typ av näringsverksamhet meddela föreskrifter om undantag från kraven i 2 § första stycket 1 och tredje stycket på filial eller föreståndare, om en filial eller en föreståndare inte bedöms nödvändig för att tillgodose syftet med denna lag.

Om det finns särskilda skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, i ett enskilt fall besluta om undantag från krav på filial eller föreståndare.

Lag (2011:722)

3 §¹ Om rätt för vissa utländska företag att driva verksamhet i Sverige finns särskilda bestämmelser, nämligen

1. för kreditinstitut 4 kap. 1, 2 och 4–6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. för värdepappersföretag 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
3. för finansiella institut 4 kap. 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse,

¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2011 enligt lag (2011:763) [red.anm.].

4. för utländska försäkringsgivare lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
5. för börser och clearingorganisationer 12 kap. 9 § och 19 kap. 12 § lagen om värdepappersmarknaden,
6. för centrala värdepappersförvarare 2 kap. 6 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,
7. för förvaltningsbolag och fondföretag 1 kap. 6–11 §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder,
8. för utgivare av elektroniska pengar 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
9. för företag som driver inlåningsverksamhet 2 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
10. för utländska försäkringsförmedlare 3 kap. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, och
11. för företag som tillhandahåller betaltjänster 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster. *Lag (2011:763)*

4 § Utländska företag och utomlands bosatta utländska medborgare skall anses som svenska rättssubjekt vid bedömning av om de i ett rättsförhållande, som gäller av dem i Sverige bedriven näringsverksamhet, lyder under svensk lag och av om de i ett sådant rättsförhållande är skyldiga att svara inför svensk domstol eller underkasta sig svensk myndighets avgörande.

Vid tillämpning av växellagen (1932:130) och checklagen (1932:131) anses dock utländska företag och utländska medborgare som anges i första stycket som utländska rättssubjekt.

Verksamhet genom filial

Firma

5 § Det utländska företagets verksamhet genom filial i Sverige ska drivas under firma, som innehåller ordet filial.

Firman ska tydligt skilja sig från andra bestående firmor som tidigare införts i aktiebolagsregistret eller filialregistret. Firman för ett utländskt bankföretags filial ska dessutom innehålla ordet bank. För registrering av en filials firma gäller i övrigt vad som föreskrivs i firmalagen (1974:156). *Lag (2011:722)*

5 a § Filialens brev, fakturor, orderblanketter och webbplatser ska innehålla uppgift om det utländska företagets rättsliga form och säte, det utländska register där företaget är registrerat, företagens nummer i detta register samt filialens firma och organisationsnummer enligt lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m. fl. och det svenska register där filialen är registrerad.

Om det finns särskilda skäl, får registreringsmyndigheten tillåta att en filial inte lämnar uppgift om sin firma på sina webbplatser. Ett sådant tillstånd ska begränsas till viss tid och får förenas med villkor. *Lag (2011:722)*

6 § Firman tecknas av verkställande direktören. För ett utländskt bankföretags filial skall firman i stället tecknas av två eller flera personer i förening.

7 § Om förbud mot användning av firma och om hävande av firmaregistrering finns bestämmelser i firmalagen (1974:156).

Anser någon i annat fall än som avses i första stycket att han lider skada av registrering som gjorts i filialregistret, får han hos domstol föra talan om registreringens hävande och om skadestånd.

Verkställande direktör

8 § Filialen ska stå under ledning av en verkställande direktör. Dessutom får en eller flera vice verkställande direktörer utses.

Vad som sägs i denna lag om verkställande direktör gäller också vice verkställande direktör. *Lag (2011:722)*

9 § Verkställande direktören ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer i ett enskilt fall beslutar annat. Den som är underårige, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara verkställande direktör.

Den som tecknar firman för ett utländskt bankföretags filial får inte vara underårige, försatt i konkurs, vara underkastad näringsförbud eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. *Lag (2011:722)*

10 § Verkställande direktören är ansvarig för filialens verksamhet. Det utländska företaget ska utfärda fullmakt för verkställande direktören att i alla frågor, som rör verksamheten i Sverige, handla på det utländska företagens vägnar samt mottaga stämning för det utländska företaget och själv eller genom annan tala och svara för detta.

Om verkställande direktören inte är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, ska det utländska företaget bemyndiga och till registreringsmyndigheten anmäla en person som är bosatt i Sverige att på det utländska företagens vägnar ta emot delgivning. Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårige eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Om det finns särskilda skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, i ett enskilt fall besluta om undantag i fråga om fullmaktens innehåll för filial till utländskt bankföretag. *Lag (2011:722)*

Bokföring och revision

11 § Filialen skall ha en egen bokföring, som är skild från det utländska företagens bokföring i övrigt.

12 §² Den verkställande direktörens förvaltning och filialens räkenskaper ska granskas av minst en auktoriserad revisor eller godkänd revisor, om verksamheten i Sverige uppfyller mer än ett av de villkor som anges i 2 § andra stycket revisionslagen (1999:1079).

Förvaltningen och räkenskaperna ska, även om villkoren i första stycket inte är uppfyllda, granskas av minst en revisor, om verksamheten omfattas av

- lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige,
- lagen (2004:46) om investeringsfonder,
- lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- lagen (2010:751) om betaltjänster, eller
- lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

I fall som avses i andra stycket ska revisorn ha den kompetens som enligt lag gäller för revisorn i ett svenskt företag av motsvarande slag som driver angiven verksamhet.

Till revisor får även utses ett registrerat revisionsbolag. Dessutom får en eller flera revisorssuppleanter utses.

Verkställande direktören ska se till att en revisor utses och att denne inom tre månader efter räkenskapsårets slut för granskning får redovisningshandlingarna i original eller bestyrkt kopia. *Lag (2011:763)*

13 § Verkställande direktören ska varje år till registreringsmyndigheten ge in en bestyrkt kopia av

1. filialens redovisningshandlingar och revisionsberättelse för det senaste räkenskapsåret,
2. motsvarande handlingar för företaget i dess helhet, om de gjorts offentliga i företagets hemland.

² Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2011 enligt lag (2011:763) [red.anm.].

Första stycket 1 gäller inte, om företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget,
2. är ett kreditinstitut, betalningsinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller
4. är ett europakooperativ.

Handlingar som avses i första stycket ska ges in inom tre månader efter det att det utländska företags redovisningshandlingar och revisionsberättelse lades fram för företags delägare, dock senast sju månader från det att filialens räkenskapsår gick ut. Handlingarna ska vara upprättade på eller översatta till svenska.

Med en bestyrkt kopia jämställs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original. *Lag (2010:755)*

13 a § Handlingar som avses i 13 § får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av sådana handlingar som avses i 13 §, och
2. bestyrkande av att en elektronisk kopia överensstämmer med originalet.

Lag (2008:96)

14 § För filialens bokföring och revision gäller, utöver vad som föreskrivits i 11–13 §§, i tillämpliga delar detsamma som för ett svenskt företag av motsvarande slag.

Skyldighet att upprätta årsredovisning gäller inte om företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget,
2. är ett kreditinstitut, betalningsinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller
4. är ett europakooperativ.

Om filialen är skyldig att avsluta den löpande bokföringen, men till följd av andra stycket inte upprättat någon årsredovisning, ska den i stället upprätta ett årsbokslut. För årsbokslutet tillämpas

1. i filial till företag som avses i andra stycket 1 eller 4 och som inte är att hänföra till samma stycke 2 eller 3, bestämmelserna i 6 kap. 4, 5, 7 och 8 §§ bokföringslagen (1999:1078),
2. i filial till företag som avses i andra stycket 2, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
3. i filial till företag som avses i andra stycket 3, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen. *Lag (2010:1522)*

14 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avfattning och innehåll i den redovisning som enligt 11–14 §§ ska lämnas för verksamhet i filial till

1. utländskt kreditinstitut, betalningsinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, och
2. utländskt försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. *Lag (2010:755)*

14 b § Bestämmelserna i 11, 12, 14 och 14 a §§ skall tillämpas på motsvarande sätt på verksamhet som avser skadeförsäkring och som bedrivs genom en sådan generalagent eller generalrepresentation som avses i 1 kap. 9 eller 12 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige under förutsättning att verksamheten bedrivs från ett sådant fast driftställe som avses i 2 kap. 29 § inkomstskattelagen (1999:1229). Vad som här sägs om skadeförsäkring gäller också återförsäkring avseende skadeförsäkring.

Vid tillämpning av första stycket skall

1. skadeförsäkringsföretag som bedriver sin verksamhet genom generalrepresentation anses utgöra en självständig filial i förhållande till annat skadeförsäkringsföretag som bedriver verksamhet genom samma generalrepresentation,
2. den som är företrädare för verksamheten enligt 1 kap. 8 § andra stycket lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige eller den som på motsvarande sätt företräder återförsäkringsrörelse anses som verkställande direktör, och
3. bestämmelserna om årsbokslut i 14 § tredje stycket 3 tillämpas med bortseende från de i andra stycket föreskrivna begränsningarna till företag som lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och till vissa slag av försäkringsföretag. *Lag (2005:1128)*

Registrering av filial

15 § Den som utsetts till verkställande direktör enligt 8 § ska göra anmälan om filialen till registreringsmyndigheten som för ett filialregister för registreringar enligt denna lag och, i fråga om filialer till utländska bankföretag, ett bankregister enligt 13 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. När det i denna lag hänvisas till filialregistret ska hänvisningen beträffande filialer till utländska bankföretag i stället avse bankregistret.

Verkställande direktören ska också till registreringsmyndigheten snarast anmäla ändringar i de uppgifter som anmälts till registrering. Anmälan ska även göras, om det utländska företaget är föremål för ackord eller liknande förfarande.

Anmälan om ändring av huvudansvarig revisor i revisionsbolag samt om ändring av postadress för revisor och särskild delgivningsmottagare får göras även av den som anmälan gäller.

Näringsverksamheten får påbörjas när anmälan enligt första stycket har skett.

Lag (2011:722)

16 § Om den som gjort anmälan för registrering inte har följt vad som föreskrivits om anmälan eller om det finns något annat hinder mot registrering på grund av denna lag eller någon annan författning, skall den som gjort anmälan föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidta rättelse.

Följs inte föreläggandet, skall anmälan avskrivas. Underrättelse om att detta kan ske skall tas in i föreläggandet.

Föreligger även efter det att yttrande har avgetts hinder mot registrering och har den som gjort anmälan haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall registrering vägras, om det inte finns anledning att utfärda ett nytt föreläggande.

17 § Om anmälningssskyldigheten fullgjorts och något hinder inte finns på grund av denna lag eller någon annan författning, skall den anmälda filialen registreras i filialregistret.

Avregistrering

18 § Filialen skall på anmälan avföras ur registret (avregistreras), om

1. det utländska företaget träder i likvidation eller försätts i konkurs eller om av annat skäl företagets eller filialens verksamhet skall upphöra enligt lagen i företagets hemland,
2. av annat skäl det utländska företaget eller filialens verksamhet skall upphöra enligt beslut av företaget,

3. filialen saknar behörig verkställande direktör eller i fall som anges i 10 § andra stycket till registret anmäld person med behörighet att ta emot delgivning och denna brist inte avhjälpas utan dröjsmål, eller
4. vid försök till utmätning av företagets tillgångar i Sverige för fordran, som grundar sig på filialens verksamhet, borgenären inte fått full betalning och fordringen inte heller därefter har betalats. *Lag (1992:1243)*

19 § Om ett sådant förhållande som avses i 18 § 1 eller 2 inträder, ska verkställande direktören snarast anmäla detta till registreringsmyndigheten. Anmälan kan också göras av annan behörig ställföreträdare för det utländska företaget eller, när det utländska företaget har försatts i konkurs, av konkursförvaltaren. Anmälan om likvidation ska innehålla uppgift om namn, personnummer och postadress för likvidator och om omfattningen av dennes behörighet.

I fall som avses i 18 § 3 kan anmälan göras av den vars rätt är beroende av att det finns någon med behörighet att företräda filialen och, i fall som avses i 18 § 4, av borgenären. *Lag (2011:722)*

20 § Registreringsmyndigheten kan även utan anmälan avregistrera filialen, om det klarläggs att företaget eller filialen har upphört med sin verksamhet eller att sådant fall som avses i 18 § 3 föreligger, eller om handlingar enligt 13 § inte sänts in till registreringsmyndigheten för något av de två senaste räkenskapsåren.

21 § Sker avregistrering, får det utländska företaget inte driva verksamhet i Sverige genom filialen.

För avveckling av filialens verksamhet får anstånd medges med avregistreringen. Under avvecklingstiden skall firman tecknas med tillägg av orden "under avveckling".

21 a § Registreringsmyndigheten ska stryka en person som är verkställande direktör eller, i fråga om ett utländskt bankföretags filial, firmatecknare från filial- eller bankregistret om denne har

1. försatts i konkurs,
2. fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken, eller
3. fått näringsförbud.

Registreringsmyndigheten ska även stryka en person från filial- eller bankregistret

1. om denne är behörig att ta emot delgivning enligt 10 § andra stycket och har fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken, eller
2. om godkännandet eller auktorisationen för en revisor har upphört att gälla.

Lag (2011:722)

21 b § Avregistrering enligt 21 a § ska ske omedelbart

1. vid beslut om konkurs,
2. vid beslut om tillfälligt näringsförbud, eller
3. om det i samband med ett beslut att avslå ansökan om fortsatt godkännande eller auktorisation av revisor eller ett beslut att upphäva godkännande eller auktorisation av revisor har bestämts att beslutet ska gälla omedelbart.

I övrigt ska avregistrering ske när beslutet har vunnit laga kraft. *Lag (2011:722)*

Kungörande av uppgifter i registret

22 § Registreringsmyndigheten skall utan dröjsmål i Post- och Inrikes Tidningar kungöra vad som förs in i filialregistret. En kungörelse som avser ändring i ett förhållande som tidigare har förts in i registret skall endast ange ändringens art.

När redovisningshandlingar som avses i 13 § första stycket 2 har kommit in till registreringsmyndigheten, skall myndigheten kungöra detta i en tidning som myndigheten ger ut.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om sådan kungörelse. *Lag (1995:1558)*

23 § Det som enligt denna lag har förts in i filialregistret och kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller hade bort känna till det som kungjorts.

Verksamhet genom föreståndare

24 § Föreståndare enligt 2 § andra stycket får inte vara underårig, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

Näringsidkaren skall utfärda fullmakt för föreståndaren att i alla frågor, som rör verksamheten i Sverige, handla på näringsidkarens vägnar samt mottaga stämning för näringsidkaren och själv eller genom annan tala och svara för denne.

25 § Skriftlig anmälan om vem som är föreståndare och fullmakt för denne skall ges in till registreringsmyndigheten. *Lag (2003:869)*

Bokföring för vissa fall

26 § Näringsverksamhet som bedrivs i Sverige av utomlands bosatta svenska eller utländska medborgare ska ha en egen bokföring som är skild från verksamheten i utlandet. *Lag (2011:722)*

Överklagande

27 § En förvaltningsmyndighets beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2011:722)*

Avgifter

28 § Föreskrifter om avgifter i registreringsärenden enligt denna lag meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Straff och vite

29 § Till böter döms

- den som för ett utländskt företags räkning driver eller förestår näringsverksamhet i Sverige utan att verkställande direktör utsetts enligt 8 § första stycket och 9 §,
- den som, när föreståndare krävs enligt 2 § andra stycket, driver eller förestår näringsverksamhet i Sverige utan att anmälan har skett eller fullmakt ingetts enligt 25 §.

29 a § Den som

- i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet, eller
- lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen i en försäkran som enligt förordning som ansluter till denna lag lämnas på heder och samvete och som upprättas i elektronisk form,

döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader.

Det som sägs i första stycket gäller också den som begår en sådan gärning som avses i första stycket 2 av grov oaktsamhet.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. *Lag (2008:96)*

30 § Registreringsmyndigheten får vid vite förelägga verkställande direktören för filial att fullgöra skyldighet att

- göra anmälan enligt 15 § eller 19 § första stycket,
- sända in handlingar enligt 13 § inom där föreskriven tid,
- lämna uppgift enligt 5 a §.

Fråga om utdömande av viten prövas av registreringsmyndigheten. *Lag (1995:1558)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser*2010:845*

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2010.
2. Lagen tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 oktober 2010.
3. Den som har utsetts till revisor i en filial före ikraftträdandet och som enligt de nya bestämmelserna inte längre ensam kan vara revisor i filialen får ändå kvarstå som revisor under den resterande mandattiden.

2010:846

[Denna lag har inga egna ikraftträdandebestämmelser, se ikraftträdandebestämmelserna till SFS 2010:845; red.anm.]

2010:1522

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som avslutas närmast efter den 31 december 2010.

2010:1864

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2011:722

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.
2. Bestämmelsen i 26 § i sin nya lydelse ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 30 juni 2011.
3. För en filial som är registrerad i filial- eller bankregistret vid tidpunkten för ikraftträdandet ska kravet på att ange filialens firma enligt 5 a § vara uppfyllt senast den 1 juli 2012.

2011:763

Denna lag träder i kraft den 15 juli 2011.

Propositioner

<i>SFS 1992:160</i> Prop. 1991/92:88	<i>SFS 1992:560</i> Prop. 1991/92:113	<i>SFS 1992:1243</i> Prop. 1992/93:68	<i>SFS 1992:1324</i> Prop. 1992/93:90
<i>SFS 1993:1311</i> Prop. 1992/93:257	<i>SFS 1993:1646</i> Prop. saknas	<i>SFS 1994:1929</i> Prop. 1994/95:68	<i>SFS 1994:2016</i> Prop. 1994/95:50
<i>SFS 1995:88</i> Prop. 1994/95:27	<i>SFS 1995:538</i> Prop. 1994/95:152	<i>SFS 1995:1558</i> Prop. 1995/96:10	<i>SFS 1997:461</i> Prop. 1996/97:114
<i>SFS 1998:295</i> Prop. 1997/98:141	<i>SFS 1998:1493</i> Prop. 1997/98:160	<i>SFS 1999:397</i> Prop. 1998/99:87	<i>SFS 1999:1100</i> Prop. 1998/99:130
<i>SFS 2001:1187</i> Prop. 2001/02:42	<i>SFS 2002:156</i> Prop. 2001/02:85	<i>SFS 2003:869</i> Prop. 2002/03:147	<i>SFS 2004:57</i> Prop. 2002/03:150
<i>SFS 2004:310</i> Prop. 2002/03:139 Prop. 2003/04:34	<i>SFS 2005:408</i> Prop. 2004/05:133	<i>SFS 2005:1128</i> Prop. 2004/05:165	<i>SFS 2006:604</i> Prop. 2005/06:150
<i>SFS 2007:536</i> Prop. 2006/07:115	<i>SFS 2008:96</i> Prop. 2007/08:45	<i>SFS 2009:1083</i> Prop. 2008/09:187	<i>SFS 2010:755</i> Prop. 2009/10:220
<i>SFS 2010:845</i> Prop. 2009/10:204	<i>SFS 2010:846</i> Prop. 2009/10:220	<i>SFS 2010:1522</i> Prop. 2009/10:235	<i>SFS 2010:1864</i> Prop. 2010/11:23
<i>SFS 2011:722</i> Prop. 2010/11:87	<i>SFS 2011:763</i> Prop. 2010/11:124		

Förordning (1992:308) om utländska filialer m.m.

(senast ändrad genom SFS 2011:724)

Inledande bestämmelser	175
Registreringsförfarandet	175
Filialregistret	177
Kungörande av uppgifter i registret	178
Handläggning av ärende om registrering av filial eller anmälan av föreståndare	178
Prövning av vissa frågor	179
Elektronisk ingivning	179
Bemyndigande	179
Avgifter	179
Underrättelser	180
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	180

Inledande bestämmelser

1 § En anmälan för registrering av en filial enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska göras skriftligen hos Bolagsverket (registreringsmyndigheten). Anmälan ska vara undertecknad av verkställande direktören.

En anmälan får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten och ska i så fall vara undertecknad med elektronisk signatur enligt föreskrifter som registreringsmyndigheten får meddela. *Förordning (2008:109)*

2 § En anmälan om föreståndare enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska göras skriftligen hos registreringsmyndigheten. Anmälan ska vara undertecknad av näringsidkaren.

Anmälan får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten och ska i så fall vara undertecknad med elektronisk signatur enligt föreskrifter som registreringsmyndigheten får meddela. *Förordning (2008:109)*

3 § Byggtreprenad som drivs under högst ett år av ett utländskt företag som är etablerat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller av en svensk eller utländsk medborgare som är bosatt utanför EES omfattas inte av kravet på filial eller föreståndare. *Förordning (2011:724)*

Registreringsförfarandet

4 § En anmälan för registrering av en filial ska ange

1. det utländska företagets firma, rättsliga form, nationalitet, säte och adress samt filialens firma,
2. företagets och filialens verksamhet angiven till sin art,
3. filialens postadress,
4. namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum, samt postadress för personer som fått bemyndigande enligt 10 § andra stycket lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., för filialens verkställande direktör och revisor, för vice verkställande direktör och revisorssuppleant, om sådan blivit utsedd, samt för firmatecknare, om det utländska företaget är ett bankföretag,
5. hemvist för verkställande direktören om postadressen avviker från hemvistet,
6. den som är huvudansvarig för revisionen om revisionsbolag blivit utsett,
7. företagets och filialens räkenskapsår,
8. uppgift om det utländska register där företaget är registrerat, och
9. uppgift om företagets organisationsnummer i det utländska registret.

Anmälan ska även innehålla

1. en försäkran på heder och samvete om att filialens verkställande direktör inte är i konkurs, eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. en försäkran på heder och samvete om att firmatecknare inte är i konkurs, eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken, om anmälan avser en bankfilial,
3. en försäkran på heder och samvete om att personer som har fått bemyndigande enligt 10 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m. inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
4. en försäkran på heder och samvete om att revisorerna uppfyller de krav som enligt revisorslagen (2001:883) uppställs för auktoriserad respektive godkänd revisor, och
5. en försäkran på heder och samvete att de personer som avses i första stycket 4 har åtagit sig uppdraget.

När anmälan ges in ska avgift enligt 20 § betalas. *Förordning (2011:724)*

5 § Tillsammans med anmälan för registrering ska inges

1. bevis att företaget är behörigen bildat och registrerat,
2. kopia av bolagsordning, stadgar eller motsvarande handling som gäller för företaget,
3. kopia av företagets och i förekommande fall moderföretagets årsredovisningshandlingar för de två senaste räkenskapsåren,
4. bevis att företaget inte är i konkurs,
5. bestyrkt kopia av sådan fullmakt för verkställande direktören som avses i 10 § första stycket lagen (1992:160) om utländska filialer m.m., och
6. kopia av tillstånd från Finansinspektionen om att få driva bankrörelse från filial i Sverige, om filialen är en bankfilial till ett utländskt kreditinstitut med säte utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Om den som anmäls som verkställande direktör, vice verkställande direktör eller, om det utländska bolaget är ett bankföretag, firmatecknare inte är folkbokförd i Sverige, ska det vid anmälan ges in en kopia av passhandling eller annan identitetshandling som avser den anmälda. Bolagsverket får kräva in ytterligare handlingar om det behövs för att säkerställa den anmäldes identitet. *Förordning (2011:105)*

6 § Bestämmelserna i 4 § gäller i tillämpliga delar även sådan anmälan enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. som görs efter det att en filial har registrerats. Om anmälan avser mer än en ändring av adress eller hemvist, ska det förhållande som anmäls styrkas med kopia av protokoll, skriftlig förklaring av det utländska företaget eller annan handling. Vid anmälan om att en ny verkställande direktör, vice verkställande direktör eller sådan bemyndigad person som avses i 10 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m. blivit utsedd ska iaktas vad som sägs i 4 § första stycket 4 och 5 och andra stycket samt 5 § 5. *Förordning (2011:105)*

7 § När ansökan görs av annat utländskt företag än ett aktiebolag eller en ekonomisk förening, gäller bestämmelserna i 4 § i tillämpliga delar.

8 § En anmälan om föreståndare ska ange

1. näringsverksamhetens art och den kommun där verksamheten ska bedrivas, och
2. föreståndarens namn, personnummer och postadress. Föreståndarens hemvist ska anges om postadressen avviker från hemvistet.

Anmälan ska även innehålla en försäkran på heder och samvete om att föreståndaren har åtagit sig uppdraget och att han eller hon inte är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. *Förordning (2008:109)*

9 § Tillsammans med anmälan om föreståndare ska det ges in en bestyrkt kopia av sådan fullmakt som avses i 24 § andra stycket lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. *Förordning (2008:109)*

10 § Vid anmälan om att en ny föreståndare blivit utsedd skall iakttas vad som sägs i 8 § första stycket 2 och andra stycket samt 9 §.

11 § har upphävts genom förordning (2008:109).

12 § Om dokument som avses i 5 § 1, 2 eller 3 är avfattade på ett främmande språk, får registreringsmyndigheten begära att sökanden ger in en översättning till svenska av innehållet i dokumenten. Myndigheten får inte begära att en sådan översättning ska vara auktoriserad. *Förordning (2011:724)*

12 a § En försäkran på heder och samvete enligt denna förordning får undertecknas med elektronisk signatur enligt föreskrifter som registreringsmyndigheten får meddela. *Förordning (2008:109)*

12 b § Handlingar som ska fogas till anmälningar och som har upprättats elektroniskt får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten enligt föreskrifter som registreringsmyndigheten får meddela. Registreringsmyndigheten får även meddela föreskrifter om vilka elektroniska signaturer som får användas för att en handling ska få ges in som elektroniskt original. *Förordning (2008:109)*

12 c § En elektronisk kopia av överensstämmelse med originalet ska vara bestyrkt enligt föreskrifter som registreringsmyndigheten får meddela.

En handling som enligt denna förordning ska ges in i kopia får även ges in i original. Om handlingen har upprättats elektroniskt, ska bestämmelserna i 12 b § tillämpas.

Förordning (2008:109)

Filialregistret

13 § Filialregistret förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos registreringsmyndigheten. *Förordning (2001:931)*

13 a § Filialregistret skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. affärsverksamhet, kreditgivning eller annan allmän eller enskild verksamhet där företagsanknuten information utgör underlag för prövningar eller beslut,
2. förvärv, avyttring eller förvaltning av företag som registreras i filialregistret,
3. aktualisering, komplettering eller kontroll av företagsanknuten information som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register,
4. uttag av urval av personuppgifter för direkt marknadsföring, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen (1998:204), eller
5. verksamhet för vilken staten eller en kommun ansvarar enligt lag eller annan författning och
 - a) som avser filialer som registreras i filialregistret,
 - b) som för att kunna utföras förutsätter tillgång till företagsanknuten information, eller
 - c) som avser fullgörande av underrättelseskyldighet. *Förordning (2001:931)*

13 b § Registreringsmyndigheten är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för filialregistret. *Förordning (2001:931)*

13 c § Registreringsmyndigheten skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter. *Förordning (2001:931)*

13 d § Registreringsmyndigheten får för de ändamål som anges i 13 a medge direktåtkomst till filialregistret. *Förordning (2001:931)*

13 e § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

Förordning (2001:931)

13 f § Information som ska lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som har kommit in till registreringsmyndigheten, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det, ska dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller uppgift i en sådan handling som avses i första stycket, ska det framgå av informationen att handlingen behandlas av myndigheten.

Förordning (2008:109)

13 g § Att beslut om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223). *Förordning (2008:109)*

14 § Om registrering beviljas skall de uppgifter som anges i 4 § första stycket föras in i filialregistret.

Bestämmelser om förutsättningar för vice verkställande direktörs tjänstgöring eller om inskränkningar i övrigt i rätten att teckna filialens firma får inte registreras.

15 § Om det genom dom som äger laga kraft har förklarats att en registrering, som avser annat än personuppgift, inte skulle gjorts eller att andra förhållanden som antecknats inte längre gäller, skall det på anmälan av en part antecknas i registret att den tidigare anteckningen avförs ur registret. Vid anmälan skall bestyrkt kopia av domen med lagakraftbevis ges in till registreringsmyndigheten. *Förordning (2001:931)*

16 § Om registrering beviljas, ska de handlingar som ges in i samband med anmälan biläggas filialregistret. Sådana handlingar ska för varje filial sammanföras i akter.

Förordning (2008:109)

17 § Handlingar som anges i 13 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska hållas tillgängliga hos registreringsmyndigheten. *Förordning (2008:109)*

17 a § Vid sökning efter uppgifter som avser en filial som inte längre är registrerad får endast det utländska företagets organisationsnummer och firma och filialens organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp, om det har förflutit mer än fem år sedan filialen avregistrerades.

Vid sökning efter uppgifter och handlingar som avses i 16 § får endast uppgifter som avses i 15 kap. 2 § första stycket 1 och 2 sekretesslagen (1980:100) samt det utländska företagets organisationsnummer och firma och filialens organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp. *Förordning (2008:109)*

17 b § Registreringsmyndigheten får meddela föreskrifter enligt 13 a § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. *Förordning (2008:109)*

Kungörande av uppgifter i registret

18 § I en kungörelse enligt 22 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. skall anges dagen för registreringen, den filial som åsyftas, den kommun där filialkontoret är beläget och den anteckning som gjorts i registret.

Handläggning av ärende om registrering av filial eller anmälan av föreståndare

18 a § I ett ärende om registrering av filial eller anmälan av föreståndare enligt 2 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska registreringsmyndigheten meddela beslut inom två veckor efter det att en fullständig anmälan kom in till myndigheten. Om det är nödvändigt på grund av utredningen av ärendet, får handläggningstiden vid högst ett tillfälle förlängas med högst två veckor. Sökanden ska informeras om skälen för att handläggningstiden förlängs innan den ursprungliga tidsfristen har gått ut.

I 8 § lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden finns bestämmelser om att ett mottagningsbevis ska skickas till sökanden när en fullständig anmälan har kommit in och om innehållet i ett sådant bevis.

Ett beslut att förlänga handläggningstiden får inte överklagas. *Förordning (2011:724)*

Prövning av vissa frågor

19 § Bolagsverket prövar frågor om undantag enligt 2 a § andra stycket och 9 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Finansinspektionen prövar frågor om undantag enligt 10 § tredje stycket samma lag.

Förordning (2011:724)

Elektronisk ingivning

19 a § Ansökningar enligt 2 a § andra stycket och 9 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Registreringsmyndigheten får meddela föreskrifter om elektronisk överföring enligt första stycket. *Förordning (2011:724)*

Bemyndigande

19 b § Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter enligt 14 a § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. om avfattningen av och innehållet i den redovisning som enligt bestämmelserna i 11–14 §§ samma lag ska lämnas för verksamhet i filial till

1. utländskt kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, och
2. utländskt försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. *Förordning (2008:109)*

Avgifter

20 § I ärenden som rör registrering enligt denna förordning ska för registreringen och dess kungörande samt för ärendets handläggning och prövning, avgifter betalas med följande belopp:

1. vid anmälan för registrering av en filial, 2.000 kronor, och
2. vid anmälan eller anteckning i registret i övrigt, 800 kronor.

Avgiften för en anmälan om registrering återbetalas inte om handläggningen av ärendet har påbörjats. *Förordning (2011:105)*

20 a § Avgift ska inte betalas i ärenden som gäller

1. avregistrering av filial,
2. registrering av ändrad postadress,
3. anmälan enligt 15 §,
4. anmälan enligt 19 § andra stycket lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. som görs av en borgenär eller av den vars rätt är beroende av att det finns någon som får företräda filialen, eller
5. eget utträde från uppdrag som revisor eller revisorssuppleant. *Förordning (2011:105)*

21 § För handläggning och prövning av vissa frågor enligt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska avgifter betalas med följande belopp:

1. undantag från kravet på filial eller föreståndare (2 a § andra stycket), 1.200 kronor,
2. undantag från bosättningskravet (9 §), 685 kronor, och
3. anmälan om föreståndare (25 §), 800 kronor.

Avgift ska betalas när ansökan ges in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av en ansökan har påbörjats.

När Finansinspektionen prövar en fråga om undantag enligt 10 § tredje stycket lagen om utländska filialer m.m. gäller 9–14 §§ avgiftsförordningen (1992:191) i fråga om avgiftens storlek m.m., varvid avgiftsklass 2 tillämpas. *Förordning (2011:724)*

Underrättelser

22 § När någon registreras som verkställande direktör, vice verkställande direktör, person som bemyndigats att ta emot delgivning enligt 10 § andra stycket lagen om utländska filialer m.m., revisor, revisorssuppleant eller firmatecknare för utländskt bankföretags filial, ska Bolagsverket underrätta den registrerade om åtgärden. När verket tar bort en sådan registrering från registret, ska underrättelse lämnas till den som åtgärden berör.

Om registreringen avser ett revisionsbolag, ska den huvudansvarige revisorn underrättas.

Underrättelsen ska omedelbart efter registreringen eller avförandet av registrering-
en sändas till den som åtgärden berör på hans eller hennes särskilda postadress eller
folkbokföringsadress enligt det statliga person- och adressregistret (SPAR) eller, om
en sådan adressuppgift saknas, den adress som har uppgetts i ärendet.

Bolagsverket behöver inte sända en underrättelse om det är uppenbart att under-
rättelsen inte fyller något syfte. *Förordning (2011:105)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:105

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011.

2011:724

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

Lag (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

(senast ändrad genom SFS 2011:769)

1 kap. Inledande bestämmelser	182
Lagens tillämpningsområde	182
Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ	182
Definitioner	182
Koncern och ägarintresse	183
Grupp	184
Nära förbindelser	184
2 kap. Finansiella konglomerat	185
Huvudregel	185
Verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn	185
Betydande verksamhet	185
Särskilda beräkningsgrunder	185
När ett finansiellt konglomerat upphör att existera	185
3 kap. Räckvidden av vissa bestämmelser	186
4 kap. Samordnare av den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat	187
5 kap. Finansiell ställning	188
Kapitalbas och kapitalkrav	188
Riskkoncentrationer	189
Interna transaktioner	189
Rapportering	189
System för riskhantering och rutiner för intern kontroll	189
Ledningen i ett blandat finansiellt holdingföretag	190
6 kap. Tillsyn	190
Tillämpliga tillsynsregler	190
Vissa överenskommelser med utländska relevanta behöriga myndigheter	190
Upplysningsskyldighet	190
Undersökning hos ett blandat finansiellt holdingföretag	190
Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter	190
Tystnadsplikt	191
Uppgiftsskyldighet	191
Meddelandeförbud	191
Avgifter	191
7 kap. Ingripanden	191
Överträdelse av denna lag	191
Förseningsavgift	192
Vite	192
8 kap. Moderföretag utanför EES	192
9 kap. Bemyndiganden	193
10 kap. Överklagande och ansvarsbestämmelse	193
Överklagande	193
Ansvarsbestämmelse	193
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	193
Propositioner	193

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om särskild tillsyn över finansiella konglomerat. Vad som avses med finansiella konglomerat framgår av 2 kap.

Bestämmelser i denna lag skall enligt 3 kap. 3 § i vissa fall också tillämpas på institut och försäkringsföretag.

För ett beslut om tillämpning av vissa bestämmelser i 2 och 3 kap. krävs att Finansinspektionen enligt 6 kap. 2 § första stycket har kommit överens med utländska relevanta behöriga myndigheter om beslutets innehåll.

Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ

2 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) tillämpas bestämmelserna i 6 kap. 7 och 9 §§ om styrelseledamöter på ledamöter i tillsynsorganet.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna om styrelseledamöter i första stycket skall tillämpas också på ledamöter i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan. *Lag (2006:613)*

Definitioner

3 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet är att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller någon annan myndighet inom EES som utövar tillsyn, individuellt eller på gruppnivå, över ett reglerat företag med huvudkontor inom EES,
3. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett reglerat företag och som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är ett reglerat företag med huvudkontor inom EES, och andra företag utgör ett finansiellt konglomerat,
4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
5. *finansiellt institut*: ett företag som inte är ett kreditinstitut, värdepappersbolag eller fondbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att
 - a) förvärva aktier eller andelar,
 - b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller
 - c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
6. *finansiell sektor*: ett eller flera av följande företag
 - a) kreditinstitut, värdepappersbolag, fondbolag eller motsvarande utländska företag samt finansiella institut och anknutna företag (bank- och värdepapperssektorn),
 - b) försäkringsföretag, utländska direktförsäkringsföretag, utländska återförsäkringsföretag och försäkringsholdingföretag (försäkringssektorn), och
 - c) blandade finansiella holdingföretag,
7. *fondbolag*: ett svenskt aktieföretag som har fått tillstånd att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,

8. *försäkringsföretag*: ett försäkringsaktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag eller en försäkringsförening enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043),
9. *försäkringsholdingföretag*: ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett utländskt direktförsäkringsföretag, ett utländskt återförsäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsbolag, utländska direktförsäkringsföretag eller utländska återförsäkringsföretag,
10. *institut*: kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag,
11. *konglomeratdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG,
12. *kreditinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse,
13. *reglerat företag*:
 - a) ett institut eller ett motsvarande utländskt företag, eller
 - b) ett försäkringsföretag eller ett utländskt direktförsäkringsföretag,
14. *relevant behörig myndighet*:
 - a) en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp, försäkringsgrupp eller en motsvarande utländsk grupp som ingår i ett finansiellt konglomerat,
 - b) någon annan behörig myndighet än som avses i a som utsetts till samordnare för ett finansiellt konglomerat, eller
 - c) någon annan behörig myndighet som de myndigheter som avses i a och b kommer överens om är relevant,
15. *samordnare*: den behöriga myndighet som enligt 4 kap. ansvarar för tillsynen över ett finansiellt konglomerat,
16. *sektorsbestämmelser*: de bestämmelser i lag och andra författningar som gäller för den rörelse som drivs av institut och försäkringsföretag,
17. *utländskt återförsäkringsföretag*: ett företag som inte är ett försäkringsföretag eller ett utländskt direktförsäkringsföretag och vars huvudsakliga verksamhet är att försäkra risker som överläts av försäkringsföretag, utländska direktförsäkringsföretag eller utländska återförsäkringsföretag, och
18. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden. *Lag (2011:769)*

Koncern och ägarintresse

4 § Ett företag är moderföretag och en annan juridisk person är dotterföretag, om moderföretaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller
4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

5 § Det finns ett *ägarintresse* om

1. en juridisk person är intresseföretag till ett företag enligt 1 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), eller
2. ett företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i ett annat företag.

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

När antalet röster i ett dotterföretag eller ett företag enligt 5 § bestäms, skall inte de aktier eller andelar i respektive företag som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag beaktas. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för något av företagets eller deras dotterföretags räkning.

Grupp

7 § I en *grupp* av företag ingår ett moderföretag, dess dotterföretag, företag som moderföretaget eller ett dotterföretag har ägarintresse i och företag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

Företag har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning om de

1. står under samma ledning på grund av avtal mellan företagen eller bestämmelse i företagets bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar, eller
2. har förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan som till större delen består av samma personer och som har fullgjort sitt uppdrag under räkenskapsåret och fram till dess att den sammanställda redovisningen upprättats.

Nära förbindelser

8 § Två företag har *nära förbindelser*, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,
2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns någon annan likartad förbindelse mellan företagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har någon likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser har även en fysisk person och ett företag, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i företaget,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i företaget, eller

- c) på annat sätt har sådant inflytande över företaget att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns någon annan likartad förbindelse mellan denna person och företaget.

2 kap. Finansiella konglomerat

Huvudregel

1 § Ett finansiellt konglomerat enligt denna lag består av en grupp som uppfyller samtliga följande villkor:

1. minst ett institut eller försäkringsföretag ingår i gruppen,
2. ett reglerat företag som är auktoriserat inom EES
 - a) är moderföretag till ett företag inom den finansiella sektorn,
 - b) har ägarintresse i ett företag inom den finansiella sektorn,
 - c) har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett företag inom den finansiella sektorn, eller
 - d) är dotterföretag till ett annat företag och gruppens verksamhet drivs huvudsakligen inom den finansiella sektorn enligt 2 §,
3. minst ett av företagen i gruppen tillhör försäkringssektorn,
4. minst ett av företagen i gruppen tillhör bank- och värdepapperssektorn, och
5. gruppens verksamhet i såväl försäkringssektorn som bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt 3 eller 4 §.

Verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn

2 § En grupp driver verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn om balansomslutningen för de företag som tillhör den finansiella sektorn överstiger 40 procent av den totala balansomslutningen för gruppen.

Betydande verksamhet

3 § En grups verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är betydande om resultatet av följande beräkning för sektorn i fråga överstiger 10 procent. Genomsnittet av

1. kvoten av balansomslutningen för sektorn och den totala balansomslutningen för samtliga företag i gruppen som tillhör den finansiella sektorn, plus
2. kvoten av kapitalkravet för sektorn och det totala kapitalkravet för samtliga företag i gruppen som tillhör den finansiella sektorn.

Den av försäkringssektorn och bank- och värdepapperssektorn som har det lägsta genomsnittet vid tillämpningen av beräkningsmetoden i första stycket är den minsta sektorn. Den största sektorn är den som har det högsta genomsnittet.

4 § En grups verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är även betydande om balansomslutningen för den minsta sektorn överstiger ett belopp motsvarande sex miljarder euro.

Särskilda beräkningsgrunder

5 § Vid beräkningar enligt 2–4 §§ skall inte företag som avses i 5 kap. 6 § första stycket tas med.

6 § Vid tillämpning av 2 och 3 §§ skall intäktsstrukturen eller posterna utanför balansräkningen eller båda ersätta balansomslutningen eller användas tillsammans med den, om det finns särskilda skäl och de nämnda faktorerna bedöms vara av vikt för den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat.

När ett finansiellt konglomerat upphör att existera

7 § Om ett finansiellt konglomerat inte längre uppfyller förutsättningarna i 1–6 §§, upphör det att vara ett finansiellt konglomerat. Detta gäller dock inte i de fall som avses i 8 och 9 §§.

8 § Om något av de gränsvärden som anges i 2–4 §§ underskrids för ett finansiellt konglomerat, skall i stället ett lägre gränsvärde tillämpas för de tre år som följer närmast efter det år då gränsvärdet underskreds. Följande lägre gränsvärden skall i så fall gälla:

1. 35 procent i stället för 40 procent vid tillämpning av 2 §,
2. 8 procent i stället för 10 procent vid tillämpning av 3 §, och
3. fem miljarder euro i stället för sex miljarder euro vid tillämpning av 4 §.

Om det finansiella konglomeratet innan de tre åren har gått när upp till gränsvärdena enligt 2–4 §§, skall något lägre gränsvärde enligt första stycket inte längre tillämpas. Om det finansiella konglomeratet efter de tre åren fortfarande inte uppfyller kraven i 2–4 §§, upphör det att vara ett finansiellt konglomerat.

Även om ett finansiellt konglomerat uppfyller gränsvärdena i första stycket, skall det upphöra att vara ett konglomerat innan tre år har gått om det inte längre är nödvändigt att det står under särskild tillsyn.

9 § I andra fall än som avses i 8 § skall bestämmelserna i denna lag tillämpas på ett finansiellt konglomerat under en period av tre år, trots att konglomeratet inte längre når upp till något av gränsvärdena i 2 och 3 §§, om det

1. har skett väsentliga förändringar i gruppens struktur, och
2. bedöms särskilt viktigt för den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat.

3 kap. Räckvidden av vissa bestämmelser

1 § Bestämmelserna i 4–7 kap. tillämpas för ett finansiellt konglomerat om ett reglerat företag som är auktoriserat inom EES

1. finns i toppen av det finansiella konglomeratet,
2. har ett moderföretag som är ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES, eller
3. står under gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett annat företag inom den finansiella sektorn.

För ett finansiellt konglomerat som inte omfattas av första stycket och vars moderföretag är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor utanför EES tillämpas bestämmelserna i 8 kap.

2 § Om ett finansiellt konglomerat organisatoriskt hör under ett annat finansiellt konglomerat, gäller bestämmelserna i 4–8 kap. bara för det sistnämnda konglomeratet.

3 § Bestämmelserna i denna lag, eller vissa av dem enligt vad som framgår av beslut enligt 4 kap. 4 § 2, skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag om

1. en fysisk eller juridisk person har ägarintresse i, kapitalbindningar med eller annars utövar ett väsentligt inflytande över institutet eller försäkringsföretaget,
2. villkoren i 2 kap. 1 § 3–5 är uppfyllda för de företag som den fysiska eller juridiska personen har sådana förbindelser med som anges i 1, och
3. det bedöms särskilt viktigt att institutet eller försäkringsföretaget står under sådan särskild tillsyn som utövas över finansiella konglomerat.

När första stycket är tillämpligt skall hänvisningarna i denna lag till finansiella konglomerat i stället avse de förbindelser mellan en fysisk eller juridisk person och ett institut eller ett försäkringsföretag som avses i första stycket 1.

4 § Om en gruppens verksamhet i försäkringssektorn eller bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt 2 kap. 4 § men gruppen inte når upp till de gränsvärden som anges i 2 kap. 3 § och det inte är nödvändigt eller lämpligt att gruppen omfattas av bestämmelser om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, skall gruppen antingen

1. undantas helt från denna lags tillämpning, eller
2. undantas från tillämpning av en eller flera av bestämmelserna i 5 kap. 7–9 och 11–14 §§.

4 kap. Samordnare av den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat

1 § För varje finansiellt konglomerat som avses i 3 kap. 1 § första stycket skall det finnas en samordnare. Om det finns flera berörda behöriga myndigheter, skall samordnaren utses bland dem. Samordnaren ansvarar för den särskilda tillsynen över det finansiella konglomeratet.

2 § Finansinspektionen skall vara samordnare av den särskilda tillsynen över ett finansiellt konglomerat, om det i toppen av konglomeratet finns

1. ett institut eller ett försäkringsföretag,
2. ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige som är moderföretag till ett institut eller ett försäkringsföretag,
3. två eller flera blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, och det dessutom i konglomeratet finns reglerade företag i samma stater under förutsättning att
 - a) det av de reglerade företagen som, om de tillhör samma sektor, har den största balansomslutningen är ett institut eller ett försäkringsföretag, eller
 - b) det av de reglerade företagen som, om de tillhör olika sektorer, verkar inom den största sektorn är ett institut eller ett försäkringsföretag, eller
4. ett blandat finansiellt holdingföretag som är moderföretag till flera reglerade företag som inte är auktoriserade i den medlemsstat där holdingföretaget har sitt huvudkontor, och det dotterföretag som har den största balansomslutningen inom den största sektorn är ett institut eller ett försäkringsföretag.

Finansinspektionen skall även vara samordnare om

1. det inte följer av artikel 10.2 a och b i –iii i konglomeratdirektivet att någon behörig myndighet är samordnare och om ett institut eller ett försäkringsföretag har den största balansomslutningen inom den största sektorn, eller
2. inspektionen tillsammans med övriga relevanta behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 3 §.

När Finansinspektionen enligt första stycket eller andra stycket 1 skall vara samordnare, får inspektionen tillsammans med övriga relevanta behöriga myndigheter komma överens om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen skall utses till samordnare. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen utses till samordnare med hänsyn till det finansiella konglomeratets struktur och den relativa betydelsen av konglomeratets verksamhet i olika länder.

3 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till det finansiella konglomeratets struktur och den relativa betydelsen av dess verksamhet i olika länder att samordnare för det finansiella konglomeratet utses enligt de grunder som anges i artikel 10.2 i konglomeratdirektivet, får Finansinspektionen komma överens med övriga relevanta behöriga myndigheter om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet skall vara samordnare för det finansiella konglomeratet.

I ett sådant fall skall det finansiella konglomeratet ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga relevanta behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen.

4 § När Finansinspektionen är samordnare skall inspektionen fatta beslut i frågor som gäller om

1. det finns ett finansiellt konglomerat enligt 2 kap. 1–6 §§,
2. bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag enligt 3 kap. 3 §,
3. ett finansiellt konglomerat skall upphöra att vara ett finansiellt konglomerat, och
4. bestämmelserna i 3 kap. 3 § inte längre skall tillämpas på ett institut eller ett försäkringsföretag.

5 § När Finansinspektionen har fattat ett beslut enligt 4 § 1 eller 2 skall inspektionen lämna en underrättelse om beslutet och om att inspektionen är samordnare. En sådan underrättelse skall lämnas till det moderföretag som finns i toppen av ett konglomerat eller, om det inte finns något moderföretag, det reglerade företag som har den största balansomslutningen inom den största sektorn.

Den information som anges i första stycket skall också lämnas till

1. behöriga myndigheter som auktoriserat reglerade företag i konglomeratet och behöriga myndigheter i det land inom EES där det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor, och
2. Europeiska gemenskapernas kommission.

5 kap. Finansiell ställning

Kapitalbas och kapitalkrav

1 § Bestämmelserna i 3–6, 8 och 10–12 §§ samt 14 § första stycket gäller bara när Finansinspektionen är samordnare för ett finansiellt konglomerat.

2 § För ett finansiellt konglomerat skall det finnas en kapitalbas som uppfyller ett för finansiella konglomerat särskilt kapitalkrav.

Institut och försäkringsföretag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall ha en kapitalbas som är tillräckligt stor med hänsyn till kapitalkravet för det finansiella konglomeratet.

3 § Kapitalbasen och kapitalkravet för ett finansiellt konglomerat skall beräknas på grundval av sektorsbestämmelserna om hur kapitalbasen och kapitalkravet bestäms.

4 § Om det i toppen av ett finansiellt konglomerat finns ett institut eller ett försäkringsföretag, skall kapitalbasen och kapitalkravet för det finansiella konglomeratet beräknas enligt sammanläggnings- och avräkningsmetoden (metod 2 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet). Om det finns skäl, får kapitalbasen och kapitalkravet i stället beräknas enligt konsolideringsmetoden (metod 1 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet) eller enligt en kombination av de angivna metoderna.

Första stycket skall tillämpas även i fråga om andra finansiella konglomerat än sådana som har ett institut eller ett försäkringsföretag i toppen om Finansinspektionen är den enda relevanta behöriga myndigheten.

5 § I andra fall än som avses i 4 § skall Finansinspektionen, efter att ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter och det finansiella konglomeratet, besluta vilken av följande metoder som skall användas för beräkning av kapitalbasen och kapitalkravet för det finansiella konglomeratet:

1. sammanläggnings- och avräkningsmetoden,
2. konsolideringsmetoden,
3. kravavräkningsmetoden (metod 3 enligt bilaga I till konglomeratdirektivet), eller
4. en kombination av dessa metoder.

6 § Finansinspektionen skall besluta om undantag för ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat från beräkningen av kapitalbasen och kapitalkravet för konglomeratet om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES där det finns rättsliga hinder för att överföra nödvändig information om företaget,
2. företaget har försumbar betydelse med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat, eller
3. det skulle vara olämpligt eller missvisande att låta företaget omfattas av beräkningen med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

När bestämmelsen i första stycket 2 är tillämplig på flera företag, får undantag inte beslutas, om de tillsammans inte har försumbar betydelse med hänsyn till syftet med den särskilda tillsynen över finansiella konglomerat.

Innan Finansinspektionen beslutar att med stöd av första stycket 3 undanta ett företag från beräkningen, skall inspektionen höra de andra relevanta behöriga myndigheterna. Detta krävs inte i brådskande fall.

Om Finansinspektionen med stöd av första stycket 2 eller 3 undantar ett institut eller ett försäkringsföretag från beräkningen, skall det företag som finns i toppen av konglomeratet, på begäran av Finansinspektionen, lämna upplysningar som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet eller försäkringsföretaget.

Risikkoncentrationer

7 § Ett företag i ett finansiellt konglomerat får inte vara exponerat för så stora finansiella eller andra risker att solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag som ingår i det finansiella konglomeratet hotas (risikkoncentration).

8 § Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i 7 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget. *Lag (2006:1388)*

Interna transaktioner

9 § Interna transaktioner får inte hota solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag inom ett finansiellt konglomerat.

Med en intern transaktion avses en transaktion genom vilken ett reglerat företag inom ett finansiellt konglomerat direkt eller indirekt anlitar ett annat företag inom samma konglomerat eller en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företaget i konglomeratet för att uppfylla en skyldighet, oavsett om den följer av avtal eller inte och oavsett om den förutsätter betalning eller inte.

Rapportering

10 § Den kapitalbas och det kapitalkrav som enligt denna lag gäller för ett finansiellt konglomerat skall beräknas fortlöpande. Resultatet av beräkningarna och väsentliga uppgifter som ligger till grund för dem skall regelbundet rapporteras till Finansinspektionen.

11 § Risikkoncentrationer och interna transaktioner som är betydande och av visst slag, skall regelbundet rapporteras till Finansinspektionen. Vilka dessa är skall beslutas av Finansinspektionen för varje enskilt konglomerat. Inspektionen skall dessförinnan, i fråga om vilka transaktioner och risikkoncentrationer som är betydande, ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter och det finansiella konglomeratet, samt, i fråga om vilka slag av risikkoncentrationer och interna transaktioner som skall rapporteras, ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter.

12 § När ett reglerat företag hemmahörande inom EES finns i toppen av det finansiella konglomeratet, skall rapporteringen enligt 10 och 11 §§ göras av det företaget.

I andra fall skall rapporten lämnas av det blandade finansiella holdingföretaget i det finansiella konglomeratet eller det institut eller försäkringsföretag i konglomeratet som Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar efter att ha hört de övriga relevanta behöriga myndigheterna och konglomeratet.

System för riskhantering och rutiner för intern kontroll

13 § Institut och försäkringsföretag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall ha system för riskhantering och rutiner för intern kontroll som är betryggande med hänsyn till konglomeratets samlade risksituation.

14 § Institut, försäkringsföretag och blandade finansiella holdingföretag med huvudkontor i Sverige som enligt 12 § ansvarar för rapporteringen till Finansinspektionen skall ha nödvändiga rutiner för intern kontroll för att kunna ta fram uppgifter som kan vara av betydelse för tillsynen över det finansiella konglomeratet.

Om ett institut, ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige ansvarar för ett finansiellt konglomerats rapportering till en utländsk behörig myndighet som är samordnare av tillsynen över konglomeratet, skall företaget ha sådana rutiner för intern kontroll som anges i första stycket.

15 § Ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall till det företag som enligt 12 § ansvarar för rapporteringen till Finansinspektionen eller till det företag som enligt 14 § andra stycket ansvarar för rapporteringen till en utländsk behörig myndighet som är samordnare lämna de uppgifter som detta företag behöver för att fullgöra rapporteringskyldigheten.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett sådant företag inom EES som skall upprätta och lämna en rapport enligt en offentlig reglering som bygger på konglomeratdirektivet.

Ledningen i ett blandat finansiellt holdingföretag

16 § Den som ingår i ledningen i ett blandat finansiellt holdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

6 kap. Tillsyn

Tillämpliga tillsynsregler

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs.

I fråga om tillsynen över institut och försäkringsföretag gäller det som är föreskrivet i sektorsbestämmelserna, om inte annat följer av denna lag.

Vissa överenskommelser med utländska relevanta behöriga myndigheter

2 § Innan Finansinspektionen fattar ett beslut med stöd av någon av bestämmelserna i 2 kap. 5 och 6 §§, 8 § tredje stycket och 9 § samt 3 kap. 3 och 4 §§, skall inspektionen ha kommit överens med övriga relevanta behöriga myndigheter om innehållet i beslutet.

Finansinspektionen skall på begäran av ett företag som ingår i konglomeratet besluta om förutsättningarna i de nämnda bestämmelserna är uppfyllda.

Om ett beslut enligt första stycket inte framgår av en underrättelse enligt 4 kap. 5 §, skall Finansinspektionen underrätta övriga berörda behöriga myndigheter om beslutet.

Upplysningsskyldighet

3 § Ett företag som ingår i ett finansiellt konglomerat skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen över konglomeratet.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det. Ett sådant föreläggande får dock inte riktas mot ett reglerat företag som hör hemma i ett annat land inom EES. I fråga om ett sådant företag gäller i stället 7 kap. 3 §.

Undersökning hos ett blandat finansiellt holdingföretag

4 § Finansinspektionen får genomföra en undersökning hos ett svenskt blandat finansiellt holdingföretag som enligt 5 kap. 12 § skall rapportera till inspektionen, om det behövs för tillsynen av det finansiella konglomerat som holdingföretaget ingår i.

Samarbete och utbyte av information med behöriga myndigheter

5 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av konglomeratdirektivet.

6 § Finansinspektionen skall, inom ramen för sin befogenhet, efter begäran från en behörig myndighet i ett annat land inom EES lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten skall kunna utöva sin tillsyn enligt en offentlig reglering som bygger på konglomeratdirektivet. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Tystnadsplikt

7 § En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, som vid fullgörandet av skyldigheter enligt denna lag får kunskap om affärsförhållanden hos ett annat företag inom samma finansiella konglomerat, får inte obehörigen röja vad han eller hon har fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det företagets intresse.

Uppgiftsskyldighet

8 § Ett försäkringsföretag och ett blandat finansiellt holdingföretag är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

9 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 8 § får förordna att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 8 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Avgifter

10 § Ett institut eller ett försäkringsföretag som står under tillsyn enligt denna lag skall bekosta Finansinspektionens verksamhet med årliga avgifter.

Om Finansinspektionen vid tillsynen enligt denna lag behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga, skall kostnaden för detta betalas av det institut eller det försäkringsföretag som tillsynen avser.

7 kap. Ingreppanden

Överträdelser av denna lag

1 § Om ett institut eller ett försäkringsföretag inom ett finansiellt konglomerat inte uppfyller de krav som anges i 5 kap. eller om kraven är uppfyllda men solvensen eller den finansiella ställningen hos ett reglerat företag inom konglomeratet ändå är hotad, skall Finansinspektionen förelägga det företag som skall rapportera enligt 5 kap. 12 § att vidta åtgärder för att rätta till förhållandet.

Om ett institut eller ett försäkringsföretag bryter mot denna lag, gäller dessutom det som föreskrivs i sektorsbestämmelserna.

2 § Finansinspektionen skall, i egenskap av samordnare, förelägga ett blandat finansiellt holdingföretag att vidta åtgärder för att göra rättelse om holdingföretaget eller dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag.

3 § Om Finansinspektionen, i egenskap av samordnare, bedömer att ett reglerat företag som hör hemma i ett annat land inom EES inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag eller om kraven är uppfyllda men det reglerade företags solvens eller finansiella ställning ändå är hotad, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 9 kap. 1 § 6 och 7, får Finansinspektionen besluta att företaget skall betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

6 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 5 §.

7 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 5 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § En förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Vite

9 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

8 kap. Moderföretag utanför EES

1 § När moderföretaget till ett institut eller ett försäkringsföretag är ett reglerat företag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES gäller 2–4 §§, om Finansinspektionen enligt bestämmelserna i 4 kap. 2 § första stycket eller andra stycket 1 skulle ha varit samordnare. Vid bedömningen av om inspektionen skulle ha varit samordnare skall det bortses från den del av toppen av gruppen som ligger utanför EES.

2 § Finansinspektionen skall kontrollera om den tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är likvärdig med den särskilda tillsyn över finansiella konglomerat som föreskrivs i konglomeratdirektivet.

Finansinspektionen är skyldig att utföra en sådan kontroll på begäran av moderföretaget eller av något av de reglerade företag i konglomeratet som auktoriserats inom EES.

Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, skall inspektionen höra övriga relevanta behöriga myndigheter. Inspektionen skall också ha rådfrågat Kommittén för finansiella konglomerat.

3 § När en tillsynsmyndighet utanför EES utövar tillsyn över ett finansiellt konglomerat som bedömts likvärdig, gäller 5 kap. 2 § andra stycket samt 5 kap. 7 och 9 §§ för institut och försäkringsföretag som ingår i konglomeratet.

4 § Om tillsynen inte bedöms vara likvärdig, skall Finansinspektionen besluta att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på konglomeratet på samma sätt som om företaget i toppen av konglomeratet hade haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga relevanta behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att tillsynen över de reglerade företagen i det finansiella konglomeratet är tillräcklig. Inspektionen får därvid förelägga en ägare som har ett bestämmande inflytande över institutet eller

försäkringsföretaget att inrätta ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES. Inspektionen får då besluta att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas på de reglerade företagen i det finansiella konglomerat som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen skall underrätta det finansiella konglomeratet, berörda behöriga myndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission när sådana tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

9 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur balansomslutningen och kapitalkraven skall beräknas enligt 2 kap. 2–4 §§,
2. de närmare förutsättningarna för att tillämpa bestämmelsen i 3 kap. 4 §,
3. hur kapitalbasen och kapitalkraven skall beräknas enligt 5 kap. 3–5 §§,
4. hur riskkoncentrationer enligt 5 kap. 7 § skall värderas,
5. hur interna transaktioner enligt 5 kap. 9 § skall värderas,
6. innehållet, omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 5 kap. 10 §,
7. sådana riskkoncentrationer och interna transaktioner som skall rapporteras enligt 5 kap. 11 § och fullgörandet av denna rapportering, och
8. kraven på system för riskhantering och rutiner för intern kontroll enligt 5 kap. 13 och 14 §§.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter för tillsyn som avses i 6 kap. 10 § första stycket.

10 kap. Överklagande och ansvarsbestämmelse

Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt denna lag skall gälla omedelbart.

Ansvarsbestämmelse

2 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 6 kap. 9 §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:2073

| Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

2011:769

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Propositioner

SFS 2006:531
Prop. 2005/06:45

SFS 2006:613
Prop. 2005/06:150

SFS 2006:1388
Prop. 2006/07:5

SFS 2007:569
Prop. 2006/07:115

SFS 2010:2073
Prop. 2009/10:246

SFS 2011:769
Prop. 2010/11:124

Förordning (2006:627) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

1 § Finansinspektionen får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/1/EG.

2 § När det gäller följande bestämmelser i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat får Finansinspektionen meddela föreskrifter om

1. hur balansomslutningen och kapitalkraven skall beräknas enligt 2 kap. 2–4 §§,
2. de närmare förutsättningarna för att tillämpa bestämmelsen i 3 kap. 4 §,
3. hur kapitalbasen och kapitalkraven skall beräknas enligt 5 kap. 3–5 §§,
4. hur riskkoncentrationer enligt 5 kap. 7 § skall värderas,
5. hur interna transaktioner enligt 5 kap. 9 § skall värderas,
6. innehållet, omfattningen och fullgörandet av rapporteringen enligt 5 kap. 10 §,
7. sådana riskkoncentrationer och interna transaktioner som skall rapporteras enligt 5 kap. 11 § och fullgörandet av denna rapportering, och
8. kraven på system för riskhantering och rutiner för intern kontroll enligt 5 kap. 13 och 14 §§.

Lag (1995:1571) om insättningsgaranti

(senast ändrad genom SFS 2011:829)

Inledande bestämmelser	194
Definitioner	195
Insättningar som omfattas av garantin	195
Prövning av kontovillkor	195
Ersättning från garantin	195
Ersättningsrättens inträde	196
Information	196
Skyldighet att ta emot garanterade insättningar	197
Avgifter	197
Uppgiftsskyldighet	197
Återbetalning av ersättning	198
Övertagande av fordran	198
Ingripanden m.m.	198
Överklagande m.m.	199
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	199
Propositioner	199

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om garanti för insättningar hos banker, kreditmarknadsföretag och vissa värdepappersföretag.

Frågor om insättningsgarantin handläggs av den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (2007:1433)*

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. *institut*: en svensk bank, ett utländskt bankföretag, ett svenskt kreditmarknadsföretag, ett utländskt kreditföretag samt ett svenskt värdepappersbolag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har tillstånd att ta emot kunders medel på konto,
2. *insättare*: den som har en insättning i ett institut,
3. *insättning*: tillgodohavande som avser inlåning på konto,
4. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och
5. *garantimyndigheten*: den myndighet som handlägger frågor om insättningsgarantin. *Lag (2008:811)*

Insättningar som omfattas av garantin

3 § En insättning omfattas av garantin, om insättningen finns hos ett svenskt institut här i landet eller hos en filial i ett annat EES-land till ett svenskt institut.

Garantimyndigheten får besluta att garantin också ska omfatta insättningar som finns hos

1. en filial i ett land utanför EES till ett svenskt institut, eller
2. en filial här i landet till ett utländskt institut.

Beslut enligt andra stycket meddelas efter ansökan av institutet. *Lag (2007:1433)*

Prövning av kontovillkor

3 a § Ett institut ska ansöka om garantimyndighetens prövning av om villkoren för varje kontoslag som används för att ta emot insättningar innebär att kontoslaget omfattas av insättningsgarantin. En sådan ansökan ska även göras när institutet avser att ändra villkoren för kontoslaget, om det inte är uppenbart att villkorsändringen saknar betydelse för frågan om kontoslaget omfattas av insättningsgarantin.

Ett utländskt institut som tar emot insättningar som inte omfattas av insättningsgarantin enligt denna lag behöver inte ansöka om prövning. *Lag (2011:829)*

Ersättning från garantin

4 § Om en insättning omfattas av garantin, har insättaren rätt till ersättning motsvarande dels insättningens belopp, dels upplupen ränta till den dag då ersättningsrätt inträder.

Ersättningen, tillsammans med eventuell utdelning i institutets konkurs för en förlust som enligt denna lag är ersättningsgill, får dock för varje institut uppgå till sammanlagt högst det belopp i kronor som vid tidpunkten för ersättningsrättens inträde motsvarar 100.000 euro.

Beloppet i euro ska räknas om till svenska kronor enligt den valutakurs som gällde dagen för ersättningsrättens inträde. *Lag (2010:1865)*

4 a § Om den insättning som ersättningen avser är pantsatt, skall panthavaren ha panträtt i ersättningen. *Lag (2000:95)*

4 b § Ett krav avseende tillgångar, som enligt en lagakraftvunnen dom har varit föremål för brott enligt 9 kap. 6, 6 a, 7 eller 7 a § brottsbalken, ska inte ge rätt till ersättning från insättningsgarantin.

Om åtal har väckts för brott enligt första stycket avseende viss insättning och ersättning begärs för insättningen, ska garantimyndigheten besluta att ersättning tills vidare inte skall betalas ut. *Lag (2007:1433)*

5 § En insättare som är en bank, ett kreditmarknadsföretag eller ett sådant värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot kundens medel på konto, eller motsvarande utländska företag, kan inte få ersättning enligt garantin. *Lag (2004:320)*

6 § Om en insättning hos en filial här i landet till ett utländskt institut också omfattas av garantin i ett annat land, svarar den svenska garantin bara för skillnaden mellan vad

som kan betalas ut enligt den utländska garantin, i förekommande fall före avdrag för institutets motfordringar mot insättaren, och vad som kan betalas ut enligt den svenska garantin.

7 § har upphävts genom lag (2000:95).

Ersättningsrättens inträde

8 § Är det fråga om en insättning som omfattas av garantin enligt 3 § första stycket eller andra stycket 1, inträder rätt till ersättning när

1. Finansinspektionen genom ett beslut har funnit att
 - a) en insättning som har förfallit till betalning inte har återbetalats av institutet enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga och
 - b) oförmågan att betala beror på institutets finansiella situation och inte endast är tillfällig, eller
2. institutet försätts i konkurs.

Är det fråga om en insättning som omfattas av garantin enligt 3 § andra stycket 2, inträder rätt till ersättning när en behörig myndighet i institutets hemland förklarar att insättningar hos institutet är indisponibla. *Lag (2011:829)*

9 § Ersättning enligt garantin betalas av garantimyndigheten.

Ersättningar ska betalas ut inom 20 arbetsdagar från det att

1. Finansinspektionen meddelar ett sådant beslut som avses i 8 § första stycket 1,
2. institutet försätts i konkurs, eller
3. en myndighet som avses i 8 § andra stycket förklarat att insättningar hos institutet är indisponibla.

På ansökan av garantimyndigheten får Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut, om det finns synnerliga skäl, förlänga tidsfristen med högst tio arbetsdagar.

Utbetalning får göras på det sätt som garantimyndigheten anser är lämpligt. Garantimyndigheten får i detta syfte öppna ett konto i insättarens namn i ett annat kreditinstitut. *Lag (2011:829)*

10 § Den som har en insättning i ett svenskt institut förlorar sin rätt till ersättning, om han inte gör anspråk på ersättningen innan han har förlorat sin rätt till utdelning i institutets konkurs.

Information

11 § Svenska institut samt utländska institut som tar emot insättningar hos en filial här i landet ska informera den som har gjort eller avser att göra en insättning om

1. huruvida insättningen omfattas av en garanti eller inte,
2. för det fall insättningen omfattas av insättningsgarantin enligt denna lag, resultatet av den prövning som gjorts enligt 3 a § första stycket,
3. den ersättningsnivå som gäller för garantin, och
4. formerna för utbetalning av ersättning från garantin.

Information enligt första stycket ska lämnas vid marknadsföring av ett erbjudande och innan ett avtalsförhållande ingås. Informationen ska vidare under avtalstiden framgå av kontoutdrag och liknande material som rör fordringsförhållandet. *Lag (2011:829)*

11 a § Om ett institut åsidosätter informationsplikten i 11 §, när den gäller insättningar från konsumenter, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Ett sådant åsidosättande ska anses utgöra otillbörlig marknadsföring enligt 10 § samma lag. Ett åsidosättande av 11 § kan medföra marknadsstörningsavgift enligt bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen.

Om ett institut åsidosätter informationsplikten i 11 §, när den gäller insättningar från bara andra än konsumenter, ska garantimyndigheten underrätta Finansinspektionen enligt 20 § denna lag. *Lag (2008:497)*

Skyldighet att ta emot garanterade insättningar

11 b § Ett institut som erbjuder sig att ta emot insättningar enligt definitionen i 2 § är skyldigt att ta emot sådana insättningar av var och en, om det inte finns särskilda skäl mot det. *Lag (2004:320)*

Avgifter

12 § Varje institut som omfattas av garantin ska betala en årlig avgift till garantimyndigheten. Avgiften för ett år grundas på institutens insättningar vid utgången av närmast föregående år, till den del insättningarna omfattas av garantin.

Institutens sammanlagda avgifter för ett år ska uppgå till ett belopp som motsvarar 0,1 procent av insättningarna.

Bestämmelsen i andra stycket behöver inte tillämpas när avgiften för ett enskilt institut

1. bestäms enligt 14 §,
2. bestäms genom omprövning enligt 27 § förvaltningslagen (1986:223), eller
3. efter överklagande bestäms av allmän förvaltningsdomstol. *Lag (2007:1433)*

13 § Garantimyndigheten ska årligen bestämma hur stort belopp varje institut ska betala i avgift. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för beslutet.

Avgiften ska motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 60 procent och högst 140 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra stycket. Avgiften ska bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Dröjsmålsränta ska tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta ska beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter. *Lag (2007:1433)*

14 § Om garantin för ett institut börjar gälla under ett löpande kalenderår skall avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften skall grundas på summan av institutets insättningar vid årets utgång och i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 13 § andra stycket.

Om garantin för ett institut upphör att gälla under ett löpande kalenderår skall avgiften för det året fastställas med hänsyn till den tid garantin gällt. Avgiften skall i övrigt beräknas på samma sätt som anges i 12 och 13 §§. *Lag (2000:95)*

14 a § Garantimyndigheten får ta ut avgifter för prövningen av en ansökan enligt 3 a §. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifterna. *Lag (2011:829)*

15 § Garantimyndigheten ska placera inbetalda avgifter på räntebärande konto i Riksgäldskontoret eller i skuldförbindelser utfärdade av staten. Från de inbetalda avgifterna ska myndigheten dock räkna av de förvaltningskostnader som den haft för garantin och de förvaltningskostnader som Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut haft för uppgifter enligt denna lag.

I den utsträckning behållna avgiftsmedel inte räcker till för att betala ut ersättningar får garantimyndigheten låna medel i Riksgäldskontoret. *Lag (2011:829)*

Uppgiftsskyldighet

16 § Ett institut som omfattas av garantin ska lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att fastställa institutets avgift. De uppgifter som myndigheten behöver för att fastställa ett instituts avgift ska ha granskats av en revisor som utsetts av institutet i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller, när det gäller bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551)

samt när det gäller kreditmarknadsföreningar, 8 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Institutet ska också utan dröjsmål lämna garantimyndigheten de uppgifter den behöver om insättare och deras insättningar samt de uppgifter den i övrigt behöver för sin verksamhet.

Garantimyndigheten får, när den anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos institutet. *Lag (2011:829)*

17 § Har ersättningsrätt inträtt enligt 8 §, ska institutet eller konkursförvaltaren lämna de uppgifter till garantimyndigheten som den behöver för att betala ut ersättning till insättarna, samt även i övrigt lämna myndigheten det biträde som den behöver för utbetalning av ersättning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om sådana uppgifter som avses i 16 § och första stycket. *Lag (2011:829)*

17 a § När Finansinspektionen har anledning att anta att ersättningsrätten enligt 8 § kan inträda, ska inspektionen informera garantimyndigheten om detta och lämna de uppgifter till myndigheten som den behöver för sin verksamhet enligt denna lag.

Riksbanken ska, på begäran av garantimyndigheten, lämna de uppgifter till myndigheten som den behöver för sin verksamhet enligt denna lag. *Lag (2011:829)*

Återbetalning av ersättning

18 § Om någon genom oriktiga uppgifter eller på annat sätt har orsakat att ersättning betalats ut obehörigt eller med för högt belopp, ska återbetalning ske av vad som har betalats ut för mycket tillsammans med ränta beräknad enligt 6 § räntelagen (1975:635).

Sådan återbetalning ska ske också om någon i annat fall har tagit emot ersättning obehörigt eller med för högt belopp och skäligen borde ha insett detta. Ränta ska i sådana fall tas ut beräknad enligt 5 § räntelagen.

Beslut enligt första och andra styckena fattas av garantimyndigheten och får verkställas enligt utsökningsbalken.

Om det finns särskilda skäl, får återbetalningsskyldighet enligt första och andra styckena efterges helt eller delvis. *Lag (2007:1433)*

Övertagande av fordran

19 § I fråga om utbetalade ersättningar enligt garantin träder staten in i insättarens rätt mot institutet med företrädesrätt framför insättaren intill det utgivna beloppet.

När ett utländskt garantisystem har betalat ut ersättning med anledning av att ett svenskt institut försatts i konkurs träder det utländska garantisystemet in i insättarens rätt mot institutet med företrädesrätt framför insättaren intill det utgivna beloppet.

Lag (1999:161)

Ingripanden m.m.

20 § Garantimyndigheten ska underrätta Finansinspektionen, om ett institut som omfattas av garantin inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag. *Lag (2007:1433)*

21 § Om insättningar hos ett institut omfattas av garantin till följd av ett beslut enligt 3 § andra stycket men detta inte utgör en förutsättning för tillstånd enligt 4 kap. 4 § första stycket 3 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 4 kap. 6 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och institutet inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag, får garantimyndigheten förelägga institutet att vidta rättelse.

Om institutet inte har vidtagit rättelse inom ett år från föreläggandet, får garantimyndigheten besluta att garantin inte längre ska gälla beträffande insättningarna. Ett sådant beslut får, när det är fråga om ett utländskt institut från ett EES-land, meddelas endast om den behöriga myndigheten i institutets hemland har samtyckt till beslutet. Är det fråga om ett institut från ett land utanför EES, får beslut om att garantin inte lång-

re ska gälla meddelas endast om tillsynsmyndigheten i institutets hemland har underrettats i förväg om beslutet.

Har garantimyndigheten beslutat att garantin inte längre ska gälla beträffande insättningar hos en filial i ett land utanför EES till ett svenskt institut, ska myndigheten underrätta tillsynsmyndigheten i det land där filialen finns om beslutet. *Lag (2007:1433)*

22 § I samtliga fall då garantimyndigheten har beslutat att garantin inte längre ska gälla ska institutet informera berörda insättare om beslutet. *Lag (2007:1433)*

23 § Ett beslut om att garantin inte längre ska gälla inverkar inte på insättningar som omfattades av garantin innan beslutet vann laga kraft. Motsvarande gäller när beslut har meddelats om återkallelse av tillstånd eller filialtillstånd. *Lag (2011:829)*

Överklagande m.m.

24 § Garantimyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2007:1433)*

25 § Finansinspektionens beslut enligt 8 § första stycket 1 får överklagas till Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut. Ett överklagande ska ha kommit in till nämnden inom tre arbetsdagar från den dag då beslutet meddelades.

Prövningsnämnden ska avgöra ärendet inom tio arbetsdagar från den dag då överklagandet kom in till nämnden. Vid prövningen tillämpas 6 kap. 2, 3 och 5–7 §§ samt 8 § första stycket lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut.

Prövningsnämndens beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag (2011:829)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:1865

Denna lag träder i kraft den 31 december 2010. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fall då rätten till ersättning har inträtt före ikraftträdandet.

2011:829

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.
2. Ett institut som tar emot eller avser att ta emot insättningar som omfattas av denna lag ska ansöka om prövning enligt 3 a § inom tre månader från ikraftträdandet.

Propositioner

<i>SFS 1995:1571</i>	<i>SFS 1996:593</i>	<i>SFS 1996:1176</i>	<i>SFS 1997:119</i>
Prop. 1995/96:60	Prop. 1995/96:172	Prop. 1996/97:1	Prop. 1996/97:72
<i>SFS 1998:773</i>	<i>SFS 1999:161</i>	<i>SFS 1999:915</i>	<i>SFS 2000:95</i>
Prop. 1997/98:99	Prop. 1998/99:30	Prop. 1998/99:129	Prop. 1999/2000:36
<i>SFS 2000:188</i>	<i>SFS 2000:815</i>	<i>SFS 2002:52</i>	<i>SFS 2002:358</i>
Prop. 1999/2000:50	Prop. 1999/2000:107	Prop. 2001/02:1	Prop. 2001/02:132
<i>SFS 2004:320</i>	<i>SFS 2005:257</i>	<i>SFS 2005:920</i>	<i>SFS 2006:537</i>
Prop. 2002/03:139	Prop. 2004/05:92	Prop. 2005/06:25	Prop. 2005/06:45
<i>SFS 2006:1380</i>	<i>SFS 2007:544</i>	<i>SFS 2007:1433</i>	<i>SFS 2008:497</i>
Prop. 2006/07:5	Prop. 2006/07:115	Prop. 2007/08:1	Prop. 2007/08:115
<i>SFS 2008:811</i>	<i>SFS 2009:698</i>	<i>SFS 2010:1865</i>	<i>SFS 2011:829</i>
Prop. 2008/09:49	Prop. 2008/09:186	Prop. 2010/11:23	Prop. 2010/11:109

Förordning (2011:834) om insättningsgaranti

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som kompletterar lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Avgift för prövning av kontovillkor

2 § Ett institut som ansöker om prövning av villkoren för ett kontoslag enligt 3 a § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska betala en avgift om 2.000 kronor. Detsamma ska gälla för prövning av ändrade villkor för ett kontoslag. Avgiften ska betalas till garantimyndigheten när ansökan ges in.

Bemyndigande

3 § Garantimyndigheten får meddela föreskrifter om sådana uppgifter om insättare och insättningar som avses i 16 § och 17 § första stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti. Garantimyndigheten får vidare meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:834

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

Lag (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige

(senast ändrad genom SFS 2011:206)

1 § Regeringen får ställa ut garantier för att insättare i ett utländskt instituts filial i Sverige får ersättning motsvarande vad som skulle ha betalats ut enligt det system för garanti av insättningar som gäller i institutets hemland. Garantier får dock ställas ut endast om det finns risk för att den utländska garantin inte kan uppfyllas och en bristande uppfyllelse bedöms medföra störningar i det svenska finansiella systemet.

Med ett utländskt institut avses ett utländskt bankföretag, ett utländskt kreditföretag och ett utländskt värdepappersföretag, om de har eller har haft tillstånd att ta emot kunders medel på konto.

2 § Om det finns synnerliga skäl får regeringen avvika från vad som föreskrivs om avgifter i 6 kap. 4 § budgetlagen (2011:203). *Lag (2011:206)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:206

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

Propositioner

SFS 2008:812

Prop. 2008/09:49

SFS 2011:206

Prop. 2010/11:40

Lag (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut

(senast ändrad genom SFS 2011:207)

Bank
& kredit-
marknad

1 kap. Inledande bestämmelser	201
2 kap. Villkor för de statliga stödåtgärderna	201
3 kap. Prövning av villkor för statligt stöd i vissa fall	202
4 kap. Inlösen av aktier	202
5 kap. Värdering av aktier	203
6 kap. Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut	203
7 kap. Stabilitetsfonden och stabilitetsavgift	204
8 kap. Avslutande bestämmelser	205
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	205
Propositioner	205

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Lagen innehåller bestämmelser om stöd till kreditinstitut som avses i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, inlösen av aktier i sådana institut och en särskild fond för stabiliteten på kreditmarknaden.

2 § Om det behövs för att motverka en risk för allvarig störning av det finansiella systemet i Sverige, får statligt stöd lämnas till kreditinstitut och till företag, med säte i Sverige, som har inrättats av ett sådant institut som ett led i en rekonstruktion. Sådant stöd kan lämnas genom garantier, kapitaltillskott eller på annat sätt.

Stöd får inte omfatta förpliktelser som är uppenbart oförenliga med en sund kreditverksamhet.

3 § Beslut om stöd enligt denna lag fattas av

1. regeringen, eller
2. den myndighet som regeringen bestämmer (stödmyndigheten).

4 § Stöd lämnas efter det att avtal som rör stöd har ingåtts mellan staten och stödmottagaren eller dess ägare.

Om avtalslösningar i enskilda fall inte är möjliga eller lämpliga, får regeringen ändå fatta beslut om stöd.

5 § För prövning av tvister enligt 3 och 4 kap. finns Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut (Prövningsnämnden).

2 kap. Villkor för de statliga stödåtgärderna

1 § Stöd får bara lämnas för

1. fortsatt verksamhet i kreditinstitut som är livskraftiga, eller
2. rekonstruktion eller avveckling i ordnade former av kreditinstitut som inte kan förväntas uppnå lönsamhet på lång sikt.

Om det finns synnerliga skäl, får stöd även ges i andra fall än som avses i första stycket.

2 § Stöd bör förenas med villkor som syftar till att det stödmottagande kreditinstitutet och dess ägare i första hand ska bära uppkomna förluster.

Stödet ska så långt som möjligt utformas på ett affärsmässigt sätt och så att en otillbörlig snedvridning av konkurrensen förhindras. Statens långsiktiga kostnader för stödet ska hållas så låga som möjligt. Stödet ska utformas så att statens insatser i möjligaste mån kan återfås.

Staten ska, om inte synnerliga skäl finns, tillförsäkras ersättning eller annan kompensation för sitt risktagande.

Om det finns synnerliga skäl, får avsteg göras från det som föreskrivs om avgifter i 6 kap. 4 § budgetlagen (2011:203). *Lag (2011:207)*

3 kap. Prövning av villkor för statligt stöd i vissa fall

1 § Om det krävs med hänsyn till ett kreditinstituts ekonomiska förhållanden får stödmyndigheten, i syfte att underlätta ett avtal, ansöka om att Prövningsnämnden prövar ett förslag till avtal om statligt stöd till kreditinstitutet och villkoren för att institutet ska få ett sådant stöd.

2 § Prövningsnämnden ska pröva om de föreslagna villkoren, mot bakgrund av det stöd som erbjudits, är oskäligen mot stödmyndighetens motpart.

Prövningsnämnden får jämkta förslag till villkor som är oskäligen. I nämndens avgörande ska det anges vid vilken tidpunkt som stödmyndigheten tidigast får begära inlösen enligt 4 kap. 1 § första stycket 1.

3 § Villkor som ska prövas enligt 2 § får inte gälla personlig betalningsskyldighet gentemot staten för ägare i ett kreditinstitut som drivs i aktiebolagsform.

4 § Tvister om tolkning eller tillämpning av ett avtal mellan stödmyndigheten och ett kreditinstitut, eller dess ägare, om statligt stöd till institutet prövas av Prövningsnämnden, om inte parterna har enats om något annat.

4 kap. Inlösen av aktier

1 § Staten har gentemot en aktieägare i ett kreditinstitut rätt att lösa in aktierna, om det är av synnerlig betydelse från allmän synpunkt och om

1. bolaget eller aktieägaren inte har antagit ett avtalsförslag vars villkor Prövningsnämnden funnit inte vara oskäligen,
2. bolaget eller aktieägaren inte har fullgjort en förpliktelse som följer av ett avtal om stöd enligt denna lag och som är av väsentlig betydelse, eller
3. bolagets kapitalbas inte uppgår till en fjärdedel av kapitalbaskravet, beräknad enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Någon rätt till inlösen finns inte, om det efter Prövningsnämndens tidigare prövning har inträffat någon omständighet som medför att de av nämnden prövade avtalsvillkoren är oskäligen.

2 § Stödmyndigheten ska ansöka hos Prövningsnämnden för att få en tvist om rätt till inlösen eller om lösenbeloppets storlek prövad.

3 § Lösenbeloppet ska bestämmas med hänsyn till förhållandena vid tidpunkten för stödmyndighetens ansökan hos Prövningsnämnden om inlösen eller om prövning av lösenbeloppets storlek.

Lösenbeloppet för en aktie ska bestämmas så att det motsvarar det pris för aktien som kan påräknas vid en försäljning under normala förhållanden. Vid bestämmandet av aktiernas värde ska 5 kap. 1 § beaktas.

4 § I ett bolag som inte är avstämningsbolag enligt aktiebolagslagen (2005:551) ska ägarna till staten överlämna sina aktiebrev med anteckning om överlåtelse och i ett avstämningsbolag ska staten registreras som aktieägare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, om det är ostridigt mellan parterna att en rätt till inlösen finns eller om Prövningsnämnden har förklarat att en sådan rätt finns utan att nämnden samtidigt har fastställt lösenbeloppet.

5 § En aktieägare har rätt till ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) på lösenbeloppet från den dag då aktien överlätits till dess att lösenbeloppet förfaller till betalning. För tiden därefter fram till dess att lösenbeloppet betalas har aktieägaren rätt till ränta enligt 6 § samma lag.

6 § I frågor som inte regleras i detta kapitel tillämpas 22 kap. 4, 21 och 22 §§ aktiebolagslagen (2005:551). Vid tillämpningen av aktiebolagslagen ska det som där sägs om

1. majoritetsaktieägare gälla staten, och
2. dom avseende lösenbeloppet avse det som är föreskrivet i denna lag om beslut av Prövningsnämnden.

7 § Ett beslut om att staten ska lösa in samtliga aktier i bolaget ger även rätt att lösa in teckningsoptioner och konvertibler som bolaget har gett ut.

Bestämmelserna i 1–6 §§ samt 5 kap. 1 § ska gälla även för inlösen av teckningsoptioner och konvertibler.

5 kap. Värdering av aktier

1 § Om det i en tvist enligt denna lag uppkommer fråga om värdet av aktierna i ett bolag, ska värdet bestämmas som om bolaget inte hade omfattats av statligt stöd.

6 kap. Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut

1 § Prövningsnämnden består av tre ledamöter som utses av regeringen. En av ledamöterna ska förordnas till ordförande och en till vice ordförande. Dessa ska vara eller ha varit ordinarie domare. Regeringen får utse högst fyra ersättare för ledamöterna i nämnden. Förordnandena ska meddelas för viss tid.

Ledamöter och ersättare i Prövningsnämnden ska vara svenska medborgare och får inte vara underåriga eller i konkurstillstånd eller ha förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken.

En åtgärd som bara avser beredande eller avskrivning av ett ärende får vidtas av ordföranden eller vice ordföranden.

2 § Ärenden som avses i 3 kap. 1 och 4 §§ samt 4 kap. 1 § inleds vid Prövningsnämnden genom en ansökan. Om inte annat följer av denna lag tillämpas 3–5, 8, 11, 12, 14, 16–26, 30–32, 38, 39, 41 och 43–52 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291) på förfarandet hos nämnden.

3 § Prövningsnämnden ska delge ansökningen med motparten och förelägga denne att inkomma med yttrande.

4 § Om en motpart som inte har delgetts ansökningen på annat sätt än genom kungörelsedelgivning enligt 49 eller 50 § delgivningslagen (2010:1932) inte inkommer med yttrande, ska Prövningsnämnden förordna en god man att bevaka dennes rätt.

Den som förordnas till god man enligt första stycket har rätt till skälig ersättning av allmänna medel för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget krävt. Kostnaden ska stanna på staten. *Lag (2010:1980)*

5 § Förfarandet vid Prövningsnämnden är skriftligt. Muntlig förhandling ska hållas, om nämnden finner att det behövs eller någon part begär det och muntlig förhandling inte är uppenbart obehövlig.

6 § Prövningsnämnden får avgöra ett ärende även om någon part uteblir från en muntlig förhandling eller inte kommer in med ett yttrande.

7 § I fråga om omröstning gäller 16 kap. rättegångsbalken i tillämpliga delar.

8 § I ett ärende om prövning av villkor ska vardera parten svara för sina kostnader vid Prövningsnämnden, om inte en tillämpning av 18 kap. 6 § rättegångsbalken leder till en annan fördelning av kostnaderna. Om nämnden jämkar föreslagna villkor eller finner att villkoren är oskäliga, får den förplikta staten att helt eller delvis ersätta motparts kostnader vid nämnden.

I ett ärende om inlösen ska vardera parten svara för sina kostnader vid Prövningsnämnden, om inte en tillämpning av 18 kap. 6 § rättegångsbalken leder till en annan fördelning av kostnaderna. Nämnden får dock förplikta staten att helt eller delvis ersätta motparts kostnader vid nämnden.

I ett ärende om tolkning eller tillämpning av ett avtal tillämpas rättegångsbalkens bestämmelser om rättegångskostnader i mål vari förlikning är tillåten.

Prövningsnämndens beslut om kostnader får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser.

7 kap. Stabilitetsfonden och stabilitetsavgift

1 § Inbetalda ersättningar enligt 2 kap. 2 § samt avgifter enligt 2 § och dröjsmålsränta enligt 6 § detta kapitel ska föras till ett räntebärande konto i Riksgäldskontoret. Till kontot ska även föras medel som staten återfått och som avser lämnat stöd enligt denna lag samt lagen (2008:812) om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

De medel som tillförts kontot utgör, tillsammans med de övriga tillgångar som anskaffats med stöd av denna lag, stabilitetsfonden.

Följande kostnader ska täckas med medel från kontot:

1. statens utgifter för stöd enligt denna lag,
2. stödmyndighetens och Prövningsnämndens förvaltningskostnader,
3. kostnader för god man enligt 6 kap. 4 § andra stycket,
4. kostnader som enligt de bestämmelser i förvaltningsprocesslagen (1971:291) som anges i 6 kap. 2 § ska stanna på staten, och
5. ersättning som betalats ut på grund av en garanti till insättare enligt lagen om statliga garantier till insättare i utländska instituts filialer i Sverige.

I den mån medlen på kontot inte räcker till, får en obegränsad kredit i Riksgäldskontoret användas. *Lag (2009:1418)*

2 § Kreditinstitut och andra företag som avses i 1 kap. 2 § första stycket (avgiftsskyldiga) ska för varje räkenskapsår betala en avgift (stabilitetsavgift).

Stabilitetsavgiften är 0,036 procent av ett underlag som beräknas enligt 3 och 5 §§ (avgiftsunderlag). *Lag (2009:1418)*

3 § Avgiftsunderlaget är summan av den avgiftsskyldiges skulder och avsättningar – dock inte obeskatade reserver – vid utgången av räkenskapsåret enligt fastställd balansräkning, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

För en avgiftsskyldig som ingår i en koncern enligt årsredovisningslagen (1995:1554) ska avgiftsunderlaget minskas med skulder till andra avgiftsskyldiga företag i koncernen.

För ett kreditinstitut ska avgiftsunderlaget minskas med efterställda skuldförbindelser som får ingå i kapitalbasen enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. *Lag (2009:1418)*

4 § Om ett räkenskapsår har omfattat en längre eller kortare tid än tolv månader, ska stabilitetsavgiften ökas respektive minskas i förhållande till räkenskapsårets längd.

Lag (2009:1418)

5 § För ett kreditinstitut till vilket Riksgäldskontoret med stöd av denna lag har utfärdat en garanti för skuldförbindelser, ska ett genomsnitt av det under räkenskapsåret garanterade beloppet räknas av från avgiftsunderlaget enligt 3 §. Genomsnittet ska beräknas utifrån kreditinstitutets garanterade förpliktelser vid utgången av varje kvartal.

Lag (2009:1418)

6 § Stödmyndigheten beslutar om stabilitetsavgiften för varje avgiftsskyldig. Avgiften ska betalas inom en månad från dagen för myndighetens beslut.

Dröjsmålsränta ska tas ut på stabilitetsavgifter som inte betalas i rätt tid. Dröjsmålsräntan ska beräknas enligt en räntefot som per år motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter. *Lag (2009:1418)*

8 kap. Avslutande bestämmelser

1 § Kreditinstitut och företag som avses i 1 kap. 2 § ska lämna de uppgifter till regeringen och stödmyndigheten som de behöver för sin verksamhet enligt denna lag.

2 § Riksbanken, Riksgäldskontoret och Finansinspektionen ska på stödmyndighetens begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver i ärenden enligt denna lag.

2 a § Stödmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen, om ett kreditinstitut eller annat företag inte fullgör sina skyldigheter enligt denna lag. *Lag (2009:1418)*

3 § Ett beslut om avgift enligt 7 kap. 6 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas. *Lag (2009:1418)*

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om stöd enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:1980

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.
2. Äldre bestämmelser gäller om ett beslut om delgivning enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428) har fattats före den 1 april 2011 eller om en handling har skickats eller lämnats före denna tidpunkt.

2011:207

Denna lag träder i kraft den 1 april 2011.

Propositioner

SFS 2008:814
Prop. 2008/09:61

SFS 2009:1418
Prop. 2009/10:30

SFS 2010:1980
Prop. 2009/10:237

SFS 2011:207
Prop. 2010/11:40

Förordning (2008:820) om statligt stöd till kreditinstitut

(senast ändrad genom SFS 2011:839)

Tillämpningsområde

1 § I denna förordning finns det bestämmelser om stöd enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, som lämnas i form av kapitaltillskott.

Inledande av ärenden om statligt stöd

2 § Ansökan om statligt stöd får göras hos Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret får också ta upp ett ärende om stöd utan någon ansökan.

Avtal som rör stöd

3 § Avtal eller beslut som rör stöd ingås respektive fattas av Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret ska överlämna ett avtal som rör stöd till regeringen för godkännande.

Villkor för stöd

4 § Villkoren för stöd ska regleras genom avtal. Villkoren ska utformas med hänsyn till statens risk samt för att tillvarata statens rätt och säkerställa behovet av kontroll och uppföljning.

Riksgäldskontoret ska i avtalet ta in villkor som under den tid stödet kvarstår

1. begränsar användningen av det statliga stödet i stödmottagarens marknadsföring av krediter,
2. säkerställer att följande gäller för de fem ledande befattningshavare hos stödmottagaren som har den högsta sammanlagda ersättningen:
 - a) fast lön eller andra fasta ersättningar till en viss befattningshavare får för den aktuella befattningen inte överstiga den ersättningsnivå som beslutats före det att ansökan om stöd gjordes eller Riksgäldskontoret på eget initiativ tog upp ärendet om stöd,
 - b) rörlig ersättning, däribland överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från stödmottagaren, får inte beslutas under tiden för stödet och omständigheter hänförliga till denna tid får inte beaktas när rörlig ersättning ska beräknas till följd av tidigare ingångna avtal, och inga rörliga ersättningar som beslutats före det att ansökan om stöd gjordes eller Riksgäldskontoret på eget initiativ tog upp ärendet om stöd får verkställas eller utbetalas under den tid stödet kvarstår, samt
 - c) för avtal om avgångsvederlag ska inte gälla förmånligare villkor än enligt gällande riktlinjer för anställningsvillkor för ledande befattningshavare i företag med statligt ägande,
3. syftar till att arvoden till styrelseledamöter och annan ersättning för styrelseuppdrag begränsas till högst den nivå som beslutats före det att ansökan om stöd gjordes eller Riksgäldskontoret på eget initiativ tog upp ärendet om stöd, och
4. säkerställer att verksamheten inte genomgår en sådan väsentlig utvidgning som inte hade ägt rum om stödmottagaren inte hade omfattats av statligt stöd.

Om det finns synnerliga skäl, får Riksgäldskontoret i ett enskilt fall ingå avtal trots att de villkor som anges i andra stycket 2 och 3 inte är uppfyllda.

5 § När kapitaltillskott lämnas ska staten erhålla ersättning företrädesvis i form av preferensaktier med stark rösträtt.

Förvaltning av tillgångar

6 § Riksgäldskontoret ska förvalta aktier och andra tillgångar som staten äger eller får som säkerhet i samband med att stöd lämnas.

Statens ägande ska avvecklas i sådan takt att staten så långt möjligt får ersättning för den risk och de kostnader som har varit förenade med en genomförd stödåtgärd. Riksgäldskontoret får besluta om avveckling av statens ägande av sådana aktier och andra tillgångar som förvaltas av myndigheten, om ägandet inte är av principiell betydelse eller i övrigt av större vikt.

Uppföljning av lämnat stöd

7 § Riksgäldskontoret ska löpande följa utvecklingen i de kreditinstitut och andra företag som har fått stöd. Riksgäldskontoret ska bevaka att villkor om återbetalning och andra villkor för stödet uppfylls.

Skyldighet att lämna upplysningar

8 § Av 8 kap. 1 § lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut följer att ett kreditinstitut eller ett sådant företag som avses i 1 kap. 2 § samma lag som ansöker om stöd ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar som behövs. Om Riksgäldskontoret begär det, ska uppgifterna ha granskats av en revisor som utsetts av institutet eller företaget i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619), 8 kap. 1 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551).

Anmälan till Europeiska kommissionen

9 § Av artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt följer att statligt stöd ska anmälas till Europeiska kommissionen för godkännande innan det får verkställas. Närmare bestämmelser om detta finns i 22 § förordningen (1988:764) om statligt stöd till näringslivet. *Förordning (2011:839)*

Ytterligare föreskrifter

10 § Riksgäldskontoret får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:839

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

Förordning (2009:46) om kapitaltillskott till solventa banker m.fl.

(senast ändrad genom SFS 2010:1336)

Inledande bestämmelser	208
Förutsättningar för att lämna kapitaltillskott	208
Former av kapitaltillskott	208
Omfattningen av kapitaltillskott	209
Villkor för kapitaltillskott	209
Förvaltning av aktier och skuldförbindelser	211
Dröjsmålsränta	211
Uppföljning av lämnat kapitaltillskott	211
Skyldighet att lämna upplysningar	211
Ytterligare föreskrifter	211
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	211

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns det bestämmelser om kapitaltillskott till solventa institut som enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut lämnas för att stärka kreditförsörjningen i syfte att motverka en risk för allvarlig störning av det finansiella systemet i Sverige.

2 § Med institut avses i denna förordning dels bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker, dels kreditmarknadsbolag som har betydande utlåning på den svenska marknaden mot säkerhet i form av panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller som har en betydande andel av den utlåning på den svenska marknaden som riktar sig mot kommuner.

3 § Kapitaltillskott får lämnas till ett institut efter ansökan hos Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret får också ta upp ett ärende om kapitaltillskott utan någon ansökan.

4 § Avtal och beslut om kapitaltillskott ingås respektive fattas av Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret ska överlämna avtalet till regeringen för godkännande innan ett beslut om kapitaltillskott fattas.

Förutsättningar för att lämna kapitaltillskott

5 § Kapitaltillskott får endast lämnas till institut som har

1. säte i Sverige, och
2. en kapitalbas som uppfyller de krav som föreskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar jämförd med 5 § lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Om två eller flera institut ingår i en och samma koncern enligt aktiebolagslagen (2005:551), får kapitaltillskott endast lämnas till ett av dessa institut. Om ett av instituten är moderbolag till något av de andra instituten, ska kapitaltillskottet lämnas till moderbolaget.

6 § Kapitaltillskott får lämnas i samband med eller efter det att ett avtal enligt 12 § har ingåtts med institutet.

Former av kapitaltillskott

7 § Kapitaltillskott får lämnas i form av aktiekapital eller lån som uppfyller villkoren för att ingå i ett instituts kapitalbas som primärt kapital enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

8 § Kapitaltillskott får lämnas om Riksgäldskontoret deltar i en marknadstransaktion och därigenom förvärvar aktier eller skuldförbindelser i sådan omfattning att vederlaget för dessa motsvarar högst 70 procent av det belopp som emissionen gäller och återstoden förvärvas av andra investerare. Med marknadstransaktion avses ett erbjudande att på marknadsmässiga villkor förvärva aktier eller skuldförbindelser som emitteras av ett institut.

Förvärv av aktier eller skuldförbindelser enligt första stycket får göras efter att Riksgäldskontoret

1. på förhand har bestämt den andel som förvärvet avser, eller
2. har lämnat en garanti att förvärva den andel som inte förvärvas av andra investerare.

Riksgäldskontoret får för ett garantiåtagande enligt andra stycket 2 ta ut en avgift. Avgiften ska vara marknadsmässig.

9 § Kapitaltillskott får lämnas även i andra fall än de som avses i 8 §, om Riksgäldskontoret deltar i en riktad emission och därigenom förvärvar aktier eller skuldförbindelser i form av konvertibler.

Riksgäldskontoret ska utforma de emissionsvillkor som ska gälla om aktier eller konvertibler förvärvas enligt första stycket. Riksgäldskontoret ska utforma villkoren med hänsyn till statens risk samt för att tillvarata statens rätt och säkerställa behovet av kontroll och uppföljning.

Omfattningen av kapitaltillskott

10 § Det kapitaltillskott som staten lämnar enligt denna förordning till ett institut får uppgå till högst det belopp som motsvarar en ökning med två procentenheter av institutets kapitaltäckningsgrad per den 31 december 2009, om tillskottet hade gjorts vid den tidpunkten. Med kapitaltäckningsgrad avses åtta procent av den kapitaltäckningskvot som institutet har rapporterat till Finansinspektionen enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 43 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

För två eller flera institut som ingår i en och samma koncern enligt aktiebolagslagen (2005:551) ska det högsta belopp som får lämnas i kapitaltillskott enligt första stycket motsvara summan av de belopp som beräknats för respektive institut, även om tillskott enligt 5 § andra stycket lämnas endast till ett institut. *Förordning (2010:20)*

11 § Det kapitaltillskott som staten lämnar enligt denna förordning får sammanlagt uppgå till högst 50 miljarder kronor.

Villkor för kapitaltillskott

12 § Villkoren för ett kapitaltillskott ska regleras genom avtal mellan institutet och staten genom Riksgäldskontoret.

13 § Riksgäldskontoret får inte ingå ett avtal som avses i 12 § om det inte finns villkor i avtalet som

1. förhindrar en otillbörlig användning av det statliga kapitaltillskottet i institutets marknadsföring,
2. säkerställer att följande gäller under åren 2010–2012 för de fem ledande befattningshavare i institutet som har den högsta sammanlagda ersättningen:
 - a) fast lön eller andra fasta ersättningar till en viss befattningshavare får för den aktuella befattningen inte överstiga den ersättningsnivå som beslutats före den 9 februari 2009,
 - b) rörlig ersättning, däribland överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från institutet på annat sätt än genom deltagande i sådana långsiktiga incitamentsprogram som löper över minst två år och riktar sig till en vid krets av höga befattningshavare eller andra anställda i institutet, får inte beslutas under tiden den 9 februari 2009–den 31

- december 2012, annat än när det gäller fastställande av rörlig ersättning som ska beräknas för tid före den 1 januari 2009 till följd av tidigare ingångna avtal, och omständigheter hänförliga till tiden den 9 februari 2009—den 31 december 2012 får inte beaktas när rörlig ersättning ska beräknas till följd av tidigare ingångna avtal, och inga rörliga ersättningar som beslutats före den 9 februari 2009 eller fastställts under tiden den 9 februari 2009—den 31 december 2012 får verkställas eller utbetalas under denna tid, samt
- c) för avtal om avgångsvederlag ska inte gälla förmånligare villkor än enligt gällande riktlinjer för anställningsvillkor för ledande befattningshavare i företag med statligt ägande, och
3. syftar till att arvoden till styrelseledamöter och annan ersättning för styrelseuppdrag under åren 2009–2012 begränsas till högst den nivå som beslutats före den 9 februari 2009. *Förordning (2010:1336)*

14 § Om det finns synnerliga skäl, får Riksgäldskontoret i ett enskilt fall ingå avtal trots att de villkor som anges i 13 § 2 och 3 inte är uppfyllda.

15 § En konvertibel som avses i 9 § ska vara förenad med följande villkor.

1. Lånet ska löpa med en ränta som är fast. Räntebetalningen ska dock ske endast om det finns utdelningsbara medel tillgängliga i institutet. Om det inte finns utdelningsbara medel tillgängliga vid en tidpunkt när ränteutbetalning ska göras, får en ränteutbetalning som görs vid en senare tidpunkt inte omfatta ränta som belöper på den tid under vilken det inte har gjorts någon ränteutbetalning av denna anledning.
2. Lånet ska få tas i anspråk för att återställa institutets eget kapital, om Finansinspektionen genom beslut har tillåtit det och institutet enligt en upprättad kontrollbalansräkning annars skulle vara likvidationspliktigt. I avtalet får det tas in villkor om att lånet även, efter beslut av Finansinspektionen, får tas i anspråk i andra fall. Villkoren för lånet ska dock syfta till att de medel som tagits i anspråk ska återbetalas till staten av institutet i den takt det kan ske med disponibla vinstmedel enligt fastställd balansräkning.
3. Lånet ska få återbetalas av institutet fem år efter det att lånet togs upp, om Finansinspektionen genom beslut har tillåtit det. Lånet ska dock få återbetalas tidigare, om Finansinspektionen finner att det finns särskilda skäl och genom beslut har tillåtit det. Återbetalning ska ske med nominellt belopp, uppräknat med en faktor som motsvarar en betydande andel av den eventuella ökning av institutets marknadsvärde som har skett under lånets löptid.
4. Lånet ska konverteras till aktier, om återbetalning inte sker fem år efter det att lånet togs upp.
5. Konvertering ska ske till en kurs som bestäms vid tidpunkten för emissionen av skuldförbindelser.

16 § Villkoren för prissättning av kapitaltillskott som lämnas i form av aktiekapital eller lån ska utformas av Riksgäldskontoret.

Om Riksgäldskontoret deltar i en marknadstransaktion enligt 8 §, ska villkoren vara marknadsmässiga och staten delta på samma villkor som övriga investerare.

Om Riksgäldskontoret förvärvar aktier eller konvertibler enligt 9 §, ska prissättningen göras utifrån en modell som avspeglar risken i det emitterande institutet och avkastningen på liknande finansiella instrument under normala marknadsförhållanden.

17 § Riksgäldskontoret får inte ingå avtal om kapitaltillskott som innebär att prissättningen enligt 16 § tredje stycket är sådan att den underskrider den avkastning som följer av en beräkning enligt Europeiska centralbankens riktlinjer för prissättning av kapitaltillskott.

Förvaltning av aktier och skuldförbindelser

18 § Riksgäldskontoret ska förvalta aktier och skuldförbindelser som staten förvärvar i samband med att kapitaltillskott lämnas. Riksgäldskontoret får besluta om avveckling av statens ägande av sådana aktier och skuldförbindelser.

Regeringen får dock i ett enskilt fall besluta att aktier eller skuldförbindelser ska förvaltas av Regeringskansliet. I ett sådant fall beslutar regeringen även när statens ägande av aktierna eller skuldförbindelserna ska avvecklas.

Dröjsmålsränta

19 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att det i ett avtal med ett institut tas in villkor som innebär att institutet ska betala dröjsmålsränta om det inte betalar avgift enligt 8 § tredje stycket eller ränta enligt 15 § 1 i rätt tid. Dröjsmålsräntan ska beräknas per år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

Uppföljning av lämnat kapitaltillskott

20 § Riksgäldskontoret ska löpande följa utvecklingen i de institut som har fått kapitaltillskott och bevaka att villkoren för tillskottet uppfylls.

Skyldighet att lämna upplysningar

21 § I 8 kap. 1 § lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut finns bestämmelser om att ett institut är skyldigt att lämna de upplysningar som behövs. Om Riksgäldskontoret begär det, ska uppgifterna ha granskats av en revisor som utsetts av institutet i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller, när det gäller bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag, 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551).

Ytterligare föreskrifter

22 § Riksgäldskontoret får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2009:46

Denna förordning träder i kraft den 17 februari 2009. Kapitaltillskott enligt förordningen får inte lämnas efter den 30 juni 2011. *Förordning (2010:1336)*

2010:1336

Denna förordning träder i kraft den 18 februari 2011.

Förordning (2008:850) med instruktion för Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut

(senast ändrad genom SFS 2011:838)

Uppgifter m.m.

1 § Prövningsnämnden för stöd till kreditinstitut har till uppgift att pröva tvister enligt 3 och 4 kap. lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut. I den lagen finns det också bestämmelser om nämndens sammansättning, utseende av ledamöter och ersättare, förordnande av ordförande och vice ordförande samt om handläggning av ärenden enligt lagen.

Prövningsnämnden har även till uppgift att pröva ansökningar enligt 9 § tredje stycket och överklaganden enligt 25 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti.

Förordning (2011:838)

Ledning

2 § Myndigheten leds av en nämnd.

Organisation

3 § Kammarkollegiet utför mot ersättning administrativa uppgifter åt myndigheten enligt avtal mellan myndigheterna.

Handläggning av ärenden enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut och lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

4 § Inkommande ärenden ska fördelas mellan ordföranden och vice ordföranden. Grunderna för fördelningen ska anges i arbetsordningen.

Ordföranden och vice ordföranden ansvarar för beredningen av de ärenden som tilldelats dem.

5 § Ärenden som avses i 3 och 4 kap. lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut samt i 9 § tredje stycket och 25 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti ska handläggas skyndsamt. *Förordning (2011:838)*

Handläggning av administrativa ärenden

6 § Förutom att besluta i de ärenden som anges i 4 § myndighetsförordningen (2007:515) ska nämnden

1. yttra sig i lagstiftningsfrågor,
2. lämna en årlig redogörelse enligt 8 §, och
3. besluta om annat skiljande från tjänster eller uppdrag än avskedande.

7 § Ordföranden får avgöra ärenden som är av det slaget att de inte behöver prövas av nämnden.

Ordföranden får i enskilda fall lämna över till någon annan ledamot att avgöra ärenden som är av det slaget att de får avgöras av ordföranden. Det får också anges i arbetsordningen att någon annan ledamot än ordföranden får avgöra sådana ärenden.

Årlig redogörelse

8 § Myndigheten ska senast den 22 februari varje år lämna en redogörelse till regeringen om sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Tillämpligheten av vissa förordningar

9 § Förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag ska inte tillämpas på myndigheten.

Undantag från myndighetsförordningen

10 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på myndigheten:

- 5 § om delegering,
- 7 § om medverkan i EU-arbetet och annat internationellt samarbete,
- 15 och 16 §§ om beslutförhet,
- 20 § om föredragning,
- 21 § om myndighetens beslut, när det gäller andra beslut än dem som nämnden fattar i administrativa ärenden,
- 24 § om ställföreträdare,
- 27 § om myndighetens rätt att företräda staten vid domstol, och
- 29 § om ärendeförteckning.

Bank
& kredit-
marknad

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:838

| Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

Förordning (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl.

(senast ändrad genom SFS 2010:1335)

Inledande bestämmelse	214
Definitioner	214
Förutsättningarna för att lämna garantier	214
Garantiåtagandets omfattning	215
Villkor för stöd	215
Uppföljning av lämnat stöd	217
Skyldighet att lämna upplysningar	217
Ytterligare föreskrifter	217
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	217

Inledande bestämmelse

1 § I denna förordning finns det bestämmelser om stöd till institut enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, som lämnas i form av statliga garantier för skuldförbindelser.

Beslut om stöd enligt denna förordning fattas av Riksgäldskontoret.

Definitioner

2 § I denna förordning avses med

1. *institut*: dels bankaktiebolag, sparbanker och medlemsbanker, dels kreditmarknadsbolag som har betydande utlåning på den svenska marknaden mot säkerhet i form av panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller som har en betydande andel av den utlåning på den svenska marknaden som riktar sig mot kommuner,
2. *garanti*: ett oåterkalleligt garantiåtagande för ett instituts betalningsförpliktelser avseende en skuldförbindelse,
3. *skuldförbindelser*: dels obligationer och andra skuldförbindelser som kan bli föremål för handel på kapitalmarknaden, dels penningmarknadsinstrument,
4. *förfallande skuldförbindelser*: summan per den 30 oktober 2008 av institutets skuldförbindelser med en ursprunglig förfallodag under tiden från och med den 1 september 2008 till och med den 31 oktober 2009, och med en ursprunglig löptid som överstiger 90 dagar, och
5. *kreditswappar*: swappar som är konstruerade i syfte att överföra kreditrisken när det gäller ett institut från en part till en annan. *Förordning (2009:286)*

Förutsättningarna för att lämna garantier

3 § Garantier får endast lämnas för skuldförbindelser som är utgivna av institut som har

1. säte i Sverige, och
2. en kapitalbas som uppfyller de krav som föreskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar jämförd med 5 § lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. *Förordning (2009:286)*

4 § Garantier får lämnas för skuldförbindelser som

1. är nominellt bestämda,
2. ger avkastning endast i form av fast eller rörlig ränta beräknad på det nominella beloppet, eller skillnaden mellan emissionskurs och ett nominellt bestämt lösenpris på förfallodagen,

3. har en löptid som överstiger 90 dagar men inte fem år,
4. har registrerats eller kommer att registreras i ett avstämningsregister för institutet enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument eller, om skuldförbindelsen ges ut i utlandet, enligt sedvanliga regler på den marknad där skuldförbindelsen ges ut,
5. är förenade med villkor som ger skuldförbindelserna en enkel och lätt genomlysbar struktur, och
6. i övrigt är utformade enligt villkor som är sedvanliga på marknaden.

Förordning (2009:286)

5 § Garantier får inte lämnas för

1. poster som får ingå i ett instituts kapitalbas enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
2. andra efterställda skuldförbindelser än sådana som kan ingå i 1,
3. skuldförbindelser för vilka avkastningen beror på prisutvecklingen på andra finansiella instrument, index eller på annat sätt är kopplad till utvecklingen på en eller flera marknader för finansiella instrument, råvaror, valutor eller andra nyttigheter,
4. skuldförbindelser som innehåller villkor som ger institutet möjlighet till förtida återbetalning inom tre månader från utgivandet,
5. konvertibler,
6. vinstandelslån, eller
7. kapitalandelslån.

6 § En garanti får endast avse emissioner av skuldförbindelser som sker i samband med eller efter det att avtal har ingåtts med institutet enligt 9 §.

Garantiåtagandets omfattning

7 § Statens åtaganden för garantier som lämnas enligt denna förordning får vid varje tidpunkt sammanlagt uppgå till högst 750 miljarder kronor, varav högst 250 miljarder kronor får avse skuldförbindelser med en löptid mellan tre och fem år.

Förordning (2010:1335)

8 § Åtagandena för de garantier som lämnas till ett enskilt institut får vid varje tidpunkt inte överstiga det högsta av

1. summan av förfallande skuldförbindelser utgivna av institutet, och
2. 20 procent av institutets inlåning på konto från allmänheten den 1 september 2008.

För två eller flera institut som ingår i en och samma koncern enligt aktiebolagslagen (2005:551) ska beräkningen enligt första stycket göras för instituten gemensamt.

Förordning (2009:44)

Villkor för stöd

9 § Villkoren för en garanti ska regleras genom avtal mellan institutet och staten genom Riksgäldskontoret. Villkoren ska utformas med hänsyn till statens risk samt för att tillvarata statens rätt och säkerställa behovet av kontroll och uppföljning.

Riksgäldskontoret ska i avtalet ta in villkor som under avtalstiden

1. begränsar användningen av den statliga garantin i institutets marknadsföring av krediter,
2. säkerställer att följande gäller för de fem ledande befattningshavare i institutet som har den högsta sammanlagda ersättningen
 - a) fast lön eller andra fasta ersättningar till en viss befattningshavare får för den aktuella befattningen inte överstiga den ersättningsnivå som beslutats före den 20 oktober 2008,

- b) rörlig ersättning, däribland överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från institutet, får inte beslutas under avtalstiden och omständigheter hänförliga till denna tid får inte beaktas när rörlig ersättning ska beräknas till följd av tidigare ingångna avtal, och inga rörliga ersättningar som beslutats före avtalstiden får verkställas eller utbetalas under denna tid, samt
 - c) för avtal om avgångsvederlag ska inte gälla förmånligare villkor än enligt gällande riktlinjer för anställningsvillkor för ledande befattningshavare i företag med statligt ägande, och
3. syftar till att arvoden till styrelseledamöter och annan ersättning för styrelseuppdrag begränsas till högst den nivå som beslutats före den 20 oktober 2008,
 4. ålägger institutet att vid följande tröskelvärden upprätta en plan för återgång till normal marknadsfinansiering
 - a) om institutet har en utestående garanterad volym som uppgår till fem procent av den totala skulden, och
 - b) det garanterade beloppet uppgår till minst 500 miljoner euro.

Villkoren i andra stycket 4 gäller om garantier utfärdas efter den 30 juni 2010.

Om det finns synnerliga skäl, får Riksgäldskontoret i ett enskilt fall ingå avtal trots att de villkor som anges i andra stycket 2 och 3 inte är uppfyllda. *Förordning (2010:472)*

10 § Riksgäldskontoret ska säkerställa att det i ett avtal med ett institut tas in villkor som innebär att institutet ska betala en avgift för statens garantiätagande. Avgiften ska beräknas per år enligt de grunder som anges i 11 och 12 §§ och bestämmas till en viss andel av det garanterade beloppet. För skuldförbindelser vars löptid omfattar endast en del av ett år ska avgiften minskas i motsvarande mån.

11 § För skuldförbindelser med en löptid som inte överstiger ett år ska avgiften bestämmas till 0,5 procent av det garanterade beloppet.

För skuldförbindelser med en löptid som överstiger ett år ska avgiften bestämmas utifrån marknadspriset på kreditswappar under normala marknadsförhållanden, med ett tillägg av 0,5 procentenheter. För säkerställda obligationer ska tillägget i stället vara 0,25 procentenheter.

Bedömningen av vad som kan anses vara normala marknadsförhållanden ska utgå från förhållandena under perioden 1 januari 2007 till och med den 31 augusti 2008.

12 § Om något sådant marknadspris som avses i 11 § andra stycket inte finns eller om priset inte är tillförlitligt, ska en schablonmetod för bestämmande av avgiften användas där instituten delas upp i kategorier utifrån kreditbetyg eller annan kreditvärdering som getts institutet av ett kreditvärderingsföretag som godkänts av Finansinspektionen enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. För säkerställda obligationer ska fördelningen på kategorier utgå från kreditbetyg eller annan kreditvärdering av ett godkänt kreditvärderingsföretag som avser obligationerna.

Avgiften för varje kategori av institut enligt första stycket ska bestämmas utifrån det genomsnittliga marknadspriset för kreditswappar för andra institut i samma kreditbetygskategori under den period som anges i 11 § tredje stycket, med ett tillägg av 0,5 procentenheter. För säkerställda obligationer ska tillägget i stället vara 0,25 procentenheter.

För institut eller skuldförbindelser där något sådant marknadspris som avses i 11 § andra stycket inte finns och där institutet eller skuldförbindelserna saknar kreditbetyg eller kreditvärdering av ett godkänt kreditvärderingsföretag ska avgiften motsvara avgiften för den kategori institut som har högst avgift enligt schablonmetoden.

12 a § Vid bestämmande av avgiften enligt 11 och 12 §§ ska ett tillägg på 0,2–0,4 procentenheter göras beroende på institutets kreditbetygskategori vid utfärdandet av garantin. Detta gäller för garantier som utfärdas efter den 30 juni 2010. *Förordning (2010:472)*

13 § Riksgäldskontoret ska vidare säkerställa att det i ett avtal med ett institut tas in villkor som innebär att institutet ska betala dröjsmålsränta om det inte betalar avgiften enligt 10–12 §§ i rätt tid. Dröjsmålsräntan ska beräknas per år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

14 § Ett garantiåtagande ska utformas så att det kan utgöra en medräkningsbar garanti enligt 1 § första stycket 5 förordningen (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar. I 11–13 §§ i den förordningen finns bestämmelser om hur medräkningsbara garantier påverkar riskvikten för garanterade exponeringar.

Uppföljning av lämnat stöd

15 § Riksgäldskontoret ska löpande följa utvecklingen i de institut som har fått stöd och bevaka att villkoren för stödet uppfylls.

Skyldighet att lämna upplysningar

16 § I 8 kap. 1 § lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut finns bestämmelser om att den som ansöker om garanti är skyldig att lämna de upplysningar som behövs. Om Riksgäldskontoret begär det, ska uppgifterna ha granskats av en revisor som utsetts av institutet i enlighet med 4 a kap. 1 § sparbankslagen (1987:619) respektive 7 a kap. 1 § lagen (1995:1570) om medlemsbanker eller, när det gäller bankaktiebolag och kreditmarknadsbolag, 9 kap. 8 § aktiebolagslagen (2005:551).

Ytterligare föreskrifter

17 § Riksgäldskontoret får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2008:819

Denna förordning träder i kraft den 30 oktober 2008. Garantier enligt förordningen får inte lämnas efter den 30 juni 2011. *Förordning (2010:1335)*

2010:1335

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Förordning (2007:1447) med instruktion för Riksgäldskontoret

(senast ändrad genom SFS 2011:837)

Uppgifter	218
Medelsförvaltning m.m.	219
Samverkan m.m.	219
Ledning	220
Styrelsens ansvar	220
Anställningar och uppdrag	220
Delegering	220
Bisysslor m.m.	220
Personalansvarsnämnd	221
Tillämpligheten av vissa förordningar	221
Rätt att få upplysningar m.m.	221
Rätt att meddela föreskrifter	221
Undantag från myndighetsförordningen	221
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	221

Uppgifter

1 § Riksgäldskontoret är statens centrala finansförvaltning. Myndigheten är också garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och lagen (1999:158) om investerarskydd samt stödmyndighet enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut. *Förordning (2008:818)*

2 § Myndigheten har till uppgift att

1. efter regeringens beslut, utan att tjänsterna subventioneras, tillhandahålla utlåning till och ta emot medel på konto från i första hand statliga myndigheter,
2. företräda det statliga betalningssystemet inklusive statens centralkonto,
3. ta upp och förvalta lån till staten enligt budgetlagen (2011:203), samt
4. ställa ut och förvalta statliga garantier enligt förordningen (2011:211) om utlåning och garantier. *Förordning (2011:228)*

2 a § Myndigheten får bedriva sådan tjänsteexport som är förenlig med myndighetens uppgifter och verksamhetsområde. För denna verksamhet ska avgifter tas ut så att full kostnadstäckning uppnås. *Förordning (2008:1257)*

3 § Myndigheten ska särskilt

1. senast den 1 oktober varje år till regeringen lämna förslag till riktlinjer för förvaltningen av statens skuld,
2. senast den 22 februari varje år till regeringen lämna underlag för utvärdering av förvaltningen av statens skuld,
3. regelbundet besluta statslåneräntan som den genomsnittliga marknadsräntan på statsobligationer med en återstående löptid på minst fem år,
4. senast den 1 november varje år besluta statens utlåningsränta och statens avkastningsränta som den genomsnittliga marknadsräntan under de tre närmast föregående åren, varvid marknadsräntan är räntan på nominella statsobligationer med en återstående löptid på 4–6 år med tillägg av 0,25 procentenheter för förvaltningskostnader m.m.,
5. senast den 15 mars varje år till regeringen lämna underlag till årsredovisningen för staten när det gäller statliga garantier och krediter,
6. senast den 15 mars varje år till regeringen lämna en redogörelse för de åtgärder som myndigheten har genomfört enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, och
7. ansvara för officiell statistik enligt förordningen (2001:100) om den officiella statistiken.

Myndigheten ska bistå regeringen med nödvändiga analyser och utredningar för att fullfölja uppdraget enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut.

Myndigheten ska även i övrigt biträda regeringen med utredningar och yttranden.

Förordning (2008:818)

4 § Myndigheten ska ha

1. en beskrivning av de huvudsakliga risker som är förenade med verksamheten och hur dessa risker ska hanteras, och
2. interna instruktioner för hantering av de risker som anges i 1.

Myndigheten ska fortlöpande se över beskrivningen och instruktionerna och följa upp hur instruktionerna följs.

Medelsförvaltning m.m.

5 § Myndigheten ska placera sina medel, i den utsträckning de inte behöver användas till utbetalningar, på konto i Riksbanken, en bank eller ett kreditmarknadsföretag eller i statspapper eller andra skuldförbindelser med låg kreditrisk. Placeringar får ske i utlandet och i utländsk valuta.

För avgifter och andra medel som myndigheten förvaltar i egenskap av garantimyndighet finns särskilda bestämmelser i 15 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och 31 § lagen (1999:158) om investerarskydd.

För ersättningar och andra medel som myndigheten förvaltar i egenskap av stödmyndighet finns särskilda bestämmelser i 7 kap. 1 § första stycket lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut. *Förordning (2008:818)*

6 § Myndighetens hantering av växlingar mellan svensk och utländsk valuta ska präglas av förutsägbarhet och tydlighet.

7 § Myndigheten ska täcka de underskott som kan uppstå på statens centralkonto.

8 § Myndigheten får i ett enskilt fall besluta att obligationer och räntekuponger samt utbetalning av vinster på premieobligationslån får lösas in, även om betalningsrätten är preskriberad.

9 § Om det finns särskilda skäl, får myndigheten helt eller delvis i ett enskilt fall besluta att efterskänka sådana fordringar som förvaltas av myndigheten.

10 § Avgifter och andra medel som betalas till myndigheten avseende insättningsgarantin och investerarskyddet ska redovisas under en inkomsttitel på statsbudgeten med ett belopp motsvarande myndighetens kostnader för förvaltning av dessa ersättningsystem.

Samverkan m.m.

11 § Myndigheten ska samverka med

1. Konjunkturinstitutet och Ekonomistyrningsverket i fråga om myndighetens prognoser över statens lånebehov, och
2. behöriga myndigheter och företrädare för system för insättningsgaranti, system för investerarskydd eller andra motsvarande ersättningsssystem i andra länder.

12 § Myndigheten ska samråda med

1. Riksbanken i frågor om de delar av upplåningsverksamheten som kan antas vara av större penningpolitisk betydelse,
2. Finansinspektionen i de frågor om insättningsgarantin och investerarskyddet som berör inspektionen, och
3. Finansinspektionen, Konkurrensverket eller Riksbanken i de frågor om statligt stöd till kreditinstitut eller inlösen av aktier i kreditinstitut som berör den aktuella myndigheten.

Vid samråd enligt första stycket 2 eller 3 ska myndigheten lämna Finansinspektionen, Konkurrensverket eller Riksbanken de uppgifter som dessa myndigheter behöver.

Förordning (2008:818)

Ledning

13 § Myndigheten leds av en styrelse.

14 § Styrelsen ska bestå av högst nio ledamöter. *Förordning (2008:1257)*

Styrelsens ansvar

15 § Förutom att besluta i de ärenden som anges i 4 § myndighetsförordningen (2007:515) ska styrelsen besluta om

1. förslag till riktlinjer enligt 3 § första stycket 1,
2. principer för hur de av regeringen fastställda riktlinjerna för förvaltningen av statens skuld ska genomföras,
3. underlag för utvärdering enligt 3 § första stycket 2,
4. viktigare frågor enligt 8 och 9 §§,
5. frågor enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, om de gäller
 - a) stöd eller avtal som rör stöd,
 - b) inlösen av aktier, eller
 - c) ansökan hos Prövningsnämnden för statligt stöd till kreditinstitut,
6. viktigare frågor som rör sådana aktier eller andra tillgångar som staten äger eller får som säkerhet i samband med att stöd lämnas enligt lagen om statligt stöd till kreditinstitut och som förvaltas av myndigheten, och
7. ramar och riktlinjer för hantering av de risker som är förenade med verksamheten.

Första stycket 5 a gäller dock inte i fråga om stöd och avtal som rör stöd enligt förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl. *Förordning (2008:818)*

16–20 §§ har upphävts genom förordning (2008:1257).

Anställningar och uppdrag

21 § Riksgäldsdirektören är myndighetschef.

22 § Regeringen utser vice ordförande i myndighetens styrelse. *Förordning (2008:1257)*

Delegering

23 § Andra ärenden än de som avses i 15 § denna förordning och 4 § myndighetsförordningen (2007:515) får avgöras av riksgäldsdirektören, eller om styrelsen inte bestämt något annat, av den som riksgäldsdirektören bestämmer. *Förordning (2008:1257)*

Bisysslor m.m.

24 § Den som är ledamot i myndighetens styrelse eller är anställd hos myndigheten, får inte utan tillstånd

1. vara ledamot eller suppleant i styrelsen för
 - a) ett finansinstitut, eller
 - b) ett sådant företag som har inrättats av ett kreditinstitut som ett led i en rekonstruktion och som avses i 1 kap. 2 § första stycket lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, eller
2. vara anställd hos eller åta sig uppdrag för
 - a) ett finansinstitut, eller
 - b) ett sådant företag som avses i 1 b.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av regeringen i fråga om ledamot i styrelsen och av myndigheten i fråga om andra anställda hos myndigheten än riksgäldsdirektören. Tillstånd enligt första stycket 1 får dock inte ges i fråga om ett kreditinstitut eller ett sådant företag som avses i första stycket 1 b. Tillstånd enligt första stycket 2 får i fråga om ett kreditinstitut eller ett sådant företag som avses i första stycket 2 b ges bara för uppdrag i institut eller företag i vilket staten äger aktier.

Ledamöterna i styrelsen och de anställda som styrelsen bestämmer får inte utan tillstånd ha del i ett kreditinstitut eller i ett sådant företag som avses i första stycket 1 b

eller ha lån hos ett kreditinstitut. Tillstånd meddelas av regeringen i fråga om ordföranden och av ordföranden i fråga om övriga ledamöter i styrelsen inklusive riksgäldsdirektören samt av myndigheten i andra fall. *Förordning (2008:1257)*

Personalansvarsnämnd

25 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Tillämpligheten av vissa förordningar

26 § Myndigheten ska tillämpa

1. personalföreträdarförordningen (1987:1101), och
2. internrevisionsförordningen (2006:1228).

Rätt att få upplysningar m.m.

27 § Myndigheten har rätt att från andra myndigheter få den information som myndigheten behöver för sin verksamhet.

28 § När myndigheten fattar sådana beslut som avses i 3 § andra stycket lagen (1995:1571) om insättningsgaranti samt 4 § tredje stycket, 5 § första stycket och 6 § första och andra styckena lagen (1999:158) om investerarskydd, ska den se till att den har rätt att få sådana uppgifter om institutet och dess verksamhet vid filialen som den behöver.

Rätt att meddela föreskrifter

29 § Myndigheten får meddela föreskrifter om

1. inskrivning i statsskuldboken, och
2. avgiften enligt 29 § lagen (1999:158) om investerarskydd.

Ytterligare bestämmelser om myndighetens rätt att meddela föreskrifter finns i 14 § förordningen (2006:1097) om statliga myndigheters betalningar och medelsförvaltning, 51 § förordningen (2008:715) om finansiella åtgärder för hanteringen av restprodukter från kärnteknisk verksamhet, 17 § förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl., 10 § förordningen (2008:820) om statligt stöd till kreditinstitut och 3 § förordningen (2011:834) om insättningsgaranti. *Förordning (2011:837)*

Undantag från myndighetsförordningen

30 § Följande bestämmelser i myndighetsförordningen (2007:515) ska inte tillämpas på myndigheten:

- 5 § om delegering, och
- 29 § om skyldighet att lämna en förteckning till Justitiekanslern över vissa ärenden som inte har avgjorts, när det gäller myndighetens verksamhet enligt 1 § första meningen i denna förordning.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:228

| Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011.

2011:837

| Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011.

RIKSGÄLDSKONTORETS FÖRESKRIFTER

RGKFS 2008:1 Statliga garantier till banker m.fl.

Föreskrifternas tillämpningsområde	222
Definitioner	222
Allmänt om ansökningar	222
Ansökan om deltagande i garantiprogrammet	223
Ansökan om garanti	223
Krav på garantiavtal och avtal om villkor	224
Underlag för bestämmande av avgifter	224
Information om skuldförbindelser	224
Granskning av revisor	224
Förteckning över garanterade skuldförbindelser	224

Föreskrifternas tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter tillämpas på stöd i form av statliga garantier som beslutas av Riksgäldskontoret enligt förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl.

Definitioner

2 § I dessa föreskrifter avses med

1. *institut*: detsamma som i 2 § förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl.,
2. *skuldförbindelser*: detsamma som i 2 § förordningen om statliga garantier till banker m.fl.,
3. *garanti*: detsamma som i 2 § förordningen om statliga garantier till banker m.fl.,
4. *förfallande skuldförbindelser*: detsamma som i 2 § förordningen om statliga garantier till banker m.fl.,
5. *garanti-programmet*: svenska statens garantiprogram för medelfristig upplåning enligt förordningen om statliga garantier till banker m.fl.,
6. *garantiavtal*: ett sådant avtal mellan staten genom Riksgäldskontoret och ett institut som avses i 9 § förordningen om statliga garantier till banker m.fl.,
7. *programgaranti*: ett förenklat förfarande att utfärda garantier avseende skuldförbindelser som utfärdats under ett instituts läneprogram,
8. *kreditvärderingsföretag*: sådant kreditvärderingsföretag som godkänts av Finansinspektionen enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
9. *kreditbetyg*: kreditbetyg eller annan kreditvärdering som lämnats av ett kreditvärderingsföretag, och
10. *ledande befattningshavare*: verkställande direktör och sådana andra personer i institutets ledning som avses i 8 kap. 51 § första stycket aktiebolagslagen (2005:551).

Allmänt om ansökningar

3 § En ansökan från ett institut om att delta i garantiprogrammet eller en ansökan om garanti, ska ske skriftligen till Riksgäldskontoret. Ansökan ska innehålla uppgift om institutets fullständiga firma, adress och organisationsnummer.

Ansökan ska undertecknas av behörig företrädare för institutet. Om behörigheten för de personer som undertecknar ansökan inte framgår av Bolagsverkets bankregister eller aktiebolagsregister ska institutet inge handlingar som styrker personernas behörighet.

Ansökan om deltagande i garantiprogrammet

4 § Utöver vad som sägs i 3 § ska ansökan om deltagande i garantiprogrammet innehålla följande uppgifter:

1. institutets kapitalbas per senaste månadsskifte relaterat till det kapitalkrav för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker som föreskrivs i 2 kap. 1 § 1 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar jämförd med 5 § lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, angivet i procent,
2. institutets primära kapital per senaste månadsskifte relaterat till det i 1 nämnda kapitalkravet, angivet i procent,
3. eventuellt utvidgat kapitalbaskrav som Finansinspektionen beslutat om enligt 2 kap. 2 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar,
4. omfattningen i svenska kronor, per det senaste kvartalsskiftet, av institutets utlåning till hushåll, offentlig sektor och företag i Sverige,
5. institutets förfallande skuldförbindelser,
6. institutets inlåning på konto per den 1 september 2008,
7. samtliga aktuella kreditbetyg avseende institutet,
8. förteckning över institutets ledande befattningshavare,
9. lön och annan rörlig eller fast ersättning som ledande befattningshavare är berättigade till enligt den ersättningsnivå som har beslutats före den 20 oktober 2008, samt villkoren för eventuella avtal om avgångsvederlag, och
10. arvode till styrelseledamöter och annan ersättning för styrelseuppdrag enligt de nivåer som har beslutats före den 20 oktober 2008.

Om institutet är ett kreditmarknadsbolag ska det dessutom ange institutets andel av den utlåning på den svenska marknaden som sker mot säkerhet i form av panträtt i fast egendom, tomträtt och bostadsrätt samt institutets andel av den utlåning på den svenska marknaden som riktar sig mot kommuner.

Uppgifterna enligt första stycket 1 och 2 ska per ansökningsdagen vara uppdaterade utifrån sådana väsentliga händelser som inträffat efter det senaste månadsskiftet och som påverkat institutets kapitalbas, kapitalkrav eller primära kapital.

Med ersättning enligt första stycket 9 jämställs överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av rätt att i framtiden förvärva värdepapper från institutet.

5 § Uppgifterna enligt 4 § ska ha granskats av institutets revisor enligt 16 § förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl. Institutet ska till ansökan bifoga ett skriftligt intyg från institutets revisor att sådan granskning har skett. Riksgäldskontoret får medge att en uppgift som ska lämnas enligt 4 § inte behöver granskas av revisor eller att granskningen sker i efterhand.

6 § Uppgift om förfallande skuldförbindelser enligt 4 § 5 ska för varje skuldförbindelse innehålla följande information:

1. ISIN-kod eller, om sådan inte finns, annan motsvarande unik beteckning för skuldförbindelsen,
2. förfallande belopp i aktuell valuta,
3. emissions tidpunkt,
4. slutförfalldag, och
5. eventuellt låneprogram under vilket skuldförbindelsen utgetts.

Ansökan om garanti

7 § Ansökan om att en skuldförbindelse som ska utges av ett institut ska omfattas av en garanti görs av institutet.

8 § Utöver vad som anges i 3 § ska ansökan om garanti innehålla bekräftelse att institutet per ansökningsdagen uppfyller kraven i 3 § 2–4 förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl. Institutet ska också lämna Riksgäldskontoret de ytterligare upplysningar rörande institutet och den skuldförbindelse för vilken garanti söks som Riksgäldskontoret behöver för att kunna pröva en ansökan.

Krav på garantiavtal och avtal om villkor

9 § Innan en garanti utfärdas av Riksgäldskontoret ska Riksgäldskontoret och institutet ha ingått ett garantiavtal.

Innan en programgaranti utfärdas ska institutet och Riksgäldskontoret dessutom avtala om villkoren för användningen av programgarantin.

Underlag för bestämmande av avgifter

10 § Vid bestämmande av marknadspriset för kreditswappar under normala marknadsförhållanden enligt 11 § andra stycket förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl., ska Riksbankens uppgifter om marknadspriser för sådana kreditswappar gälla.

11 § Vid tillämpningen av 12 § förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl., ska Europeiska centralbankens uppdelning i kategorier och uppgifter om marknadspris för kreditswappar för andra institut och skuldförbindelser i samma kreditbetygskategori gälla.

12 § Om fler än ett kreditbetyg givits ett institut eller en skuldförbindelse, i fall som avses i 12 § första stycket förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl., ska hänsyn tas till samtliga dessa kreditbetyg vid fastställandet av kreditbetygskategori och avgift för institutet eller skuldförbindelsen.

Information om skuldförbindelser

13 § När en skuldförbindelse som Riksgäldskontoret har utfärdat garanti för har emitterats, ska institutet omedelbart meddela Riksgäldskontoret de slutliga villkoren för emission.

Institutet ska då lämna följande information rörande emissionen och skuldförbindelsen:

1. ISIN-kod eller, om sådan inte finns, annan motsvarande unik beteckning för skuldförbindelsen,
2. totalt nominellt belopp i emitterad valuta,
3. eventuella räntekuponger med angivande av belopp och förfalldag,
4. totalt belopp, i emitterad valuta, erhållet av institutet vid emissionen,
5. emissionstidpunkt,
6. slutförfalldag, och
7. låneprogram, med allmänna och slutliga villkor, under vilket skuldförbindelsen utgetts.

14 § Institutet ska utöver vad som anges i 13 § lämna Riksgäldskontoret de upplysningar Riksgäldskontoret begär rörande skuldförbindelser för vilka garanti har utfärdats.

Granskning av revisor

15 § Om Riksgäldskontoret begär att ytterligare uppgifter från ett institut än de som anges i 4 § ska ha granskats av institutets revisor enligt 16 § förordningen (2008:819) om statliga garantier till banker m.fl., ska institutet till de begärda uppgifterna bifoga ett skriftligt intyg från institutets revisor att sådan granskning har skett.

Förteckning över garanterade skuldförbindelser

16 § En särskild förteckning över de garanterade skuldförbindelserna förs av Riksgäldskontoret. Förteckningen ska vara tillgänglig för allmänheten på Riksgäldskontorets webbplats.

UTDRAG

Offentlighets- och sekretesslag (2009:400)Bank
& kredit-
marknad

AVDELNING V Sekretess till skydd för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden	225
30 kap. Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som avser tillsyn m.m. i fråga om näringslivet (4–6 och 10–14 §§)	225
Finansiella marknader m.m.	225
Insättningsgaranti, statligt stöd till kreditinstitut, m.m.	226
I kraftträdande- och övergångsbestämmelser	227

AVDELNING V Sekretess till skydd för uppgift om enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden**30 kap. Sekretess till skydd för enskild i verksamhet som avser tillsyn m.m. i fråga om näringslivet (4–6 och 10–14 §§)***Finansiella marknader m.m.*

Tillsyn och tillstånd

4 § Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i tillståndsgivning eller tillsyn med avseende på bank- och kreditväsendet, värdepappersmarknaden eller försäkringsväsendet

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att denne lider skada om uppgiften röjs, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Ägarprövning

5 § Sekretess gäller för uppgift om en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden, om det kan antas att den enskilde lider skada eller men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i ärende hos en statlig myndighet om innehav av

1. aktier i bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag, fondbolag eller försäkringsaktiebolag,
2. andelar i medlemsbank eller kreditmarknadsförening, eller
3. aktier eller andelar i börs, clearingorganisation, central värdepappersförvarare, betalningsinstitut eller institut för elektroniska pengar.

Sekretessen gäller inte beslut av myndigheten och inte heller för uppgift från en annan myndighet om uppgiften inte är sekretessreglerad där.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år. *Lag (2011:774)*

Övervakning och kontroll enligt viss lagstiftning

6 § Sekretess gäller i en statlig myndighets verksamhet som består i övervakning eller kontroll för sådan uppgift om en enskilds ekonomiska eller personliga förhållanden som på begäran har lämnats av någon som är skyldig att lämna uppgifter till myndigheten, om övervakningen eller kontrollen sker enligt

1. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
2. lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet,
3. lagen (2000:1087) om anmälningskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument,

4. lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument, eller
6. lagen (2006:451) om offentliga uppköpserbudanden på aktiemarknaden.

Om en uppgift som avses i första stycket rör den uppgiftsskyldige, gäller sekretessen endast om denne kan antas lida skada eller men om uppgiften röjs och sekretessen inte motverkar syftet med uppgiftsskyldigheten.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Insättningsgaranti, statligt stöd till kreditinstitut, m.m.

Insättningsgaranti och investerarskydd

10 § Sekretess gäller hos garantimyndighet enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och lagen (1999:158) om investerarskydd i myndighetens verksamhet enligt dessa lagar

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållanden hos den som myndighetens verksamhet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för någon annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som myndighetens verksamhet avser eller med ett utländskt institut med filial i Sverige som endast omfattas av ett utländskt garantisystem.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Internationella avtal

11 § I den utsträckning regeringen meddelar föreskrifter om det, gäller sekretess hos en sådan garantimyndighet som avses i 10 § för sådan uppgift om affärs- eller driftförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden som myndigheten fått på grund av ett avtal med företrädare för ett utländskt garantisystem. Om sådan sekretess gäller, får de sekretessbrytande bestämmelserna i 10 kap. 15–27 §§ och 28 § första stycket inte tillämpas i strid med avtalet.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Statligt stöd till kreditinstitut

12 § Sekretess gäller i ärende enligt lagen (2008:814) om statligt stöd till kreditinstitut, till dess ärendet har slutförts

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållande hos den som ärendet avser, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

I ett avslutat ärende som avses i första stycket gäller sekretess

1. för uppgift om affärs- eller driftförhållande hos den som ärendet avser, om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs, och
2. för uppgift om ekonomiska eller personliga förhållanden för annan som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som ärendet avser.

Sekretessen gäller inte beslut i ärende.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst tjugo år.

Överföring av sekretess

13 § Får en myndighet i ett ärende som avses i 12 § en uppgift som är sekretessreglerad i 31 kap. 1 § första stycket eller 31 kap. 2 § från Riksbanken eller Riksgäldskontoret, blir sekretessbestämmelsen tillämplig på uppgiften även i ärendet. Sekretessen gäller dock inte om uppgiften ingår i ett beslut av den mottagande myndigheten.

Dispens av regeringen

14 § Regeringen får för ett särskilt fall besluta om undantag från sekretessen enligt 10 § första stycket 1 samt 12 § första stycket 1 och andra stycket 1, om den finner det vara av vikt att uppgiften lämnas. Regeringen får förena ett sådant beslut med villkor att förbehåll, som inskränker en enskild mottagares rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, ska göras vid utlämnande av uppgiften.

Bank
& kredit-
marknad

I kraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:774

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Lag (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

(senast ändrad genom SFS 2011:884)

1 kap.	Inledande bestämmelser	229
	Lagens tillämpningsområde	229
	Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ	229
	Definitioner	230
	Handelslager	232
2 kap.	Vilka kapitalkrav som skall täckas av kapitalbasen	232
	Kapitalbaskravet	232
	Kapitalkravet för kreditrisker	233
	Kapitalkravet för marknadsrisker	233
	Kapitalkravet för operativa risker	234
	Ett alternativt kapitalkrav för vissa värdepappersbolag	234
	Beräkning av fasta omkostnader	234
3 kap.	Kapitalbasen	235
	Sammansättning	235
	Primärt kapital	235
	Supplementärt kapital	235
	Andra poster som får ingå i det primära eller det supplementära kapitalet	235
	Avräkning från det primära och det supplementära kapitalet ..	236
	Förväntat förlustbelopp m.m.	236
	Utvidgad kapitalbas	236
4 kap.	Kapitalkravet för kreditrisker	237
	Exponeringar som omfattas av kapitalkravet för kreditrisker samt för marknadsrisker enligt 2 kap. 6 §	237
	Hur det riskvägda beloppet beräknas	237
	Schablonmetod	237
	Internmetod	238
	Kreditvärderingsföretags kreditvärderingar	239
	Minskning av det riskvägda exponeringsbeloppet med hjälp av kreditriskskydd	239
5 kap.	Kapitalkravet för marknadsrisker	239
	Beräkningen av kapitalkravet för i marknadsrisker ingående motpartsrisker	239
	Schablonmetoder för i marknadsrisker ingående positionsrisker, avvecklingsrisker, valutakursrisker och råvarurisker	240
	Egna riskberäkningsmodeller för i marknadsrisker ingående positionsrisker, valutakursrisker och råvarurisker	240
	Byte av metod	240
6 kap.	Kapitalkravet för operativa risker	240
	Basmetoden	240
	Schablonmetoden	240
	Den alternativa schablonmetoden	241
	Internmätningssmetoden	241
	Kombination av olika metoder	241
	Byte av metod	241
7 kap.	Stora exponeringar	242
7 a kap.	Exponeringar mot värdepapperiseringar	243
8 kap.	Offentliggörande av information	244

9 kap. Finansiella företagsgrupper	245
En finansiell företagsgrupp	245
De gruppbaseade kraven	246
Gruppbasead redovisning	247
Konsolidering	247
Beräkning av kapitalbas m.m.	247
Ledningen i ett finansiellt holdingföretag	247
Undantag från de gruppbaseade kraven för vissa företag	248
10 kap. Tillsyn	248
Tillämpliga tillsynsregler	248
Tillsynsansvaret för en finansiell företagsgrupp	248
Ansökningar om tillstånd	249
Beslut på grupp nivå om kapitalbasen	249
Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen	250
Samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter	250
Tillsynsredovisning	251
Undersökning	251
Rapportering av stora exponeringar	251
Rapportering av kapitalbas och kapitalkrav	251
Tystnadsplikt	251
Uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare ...	252
Meddelandeförbud	252
Avgifter	252
11 kap. Moderföretag utanför EES	252
12 kap. Ingreppanden och ansvarsbestämmelse	253
Förelägganden och vite	253
Förseningsavgift	253
Ansvarsbestämmelse	253
13 kap. Bemyndiganden	253
14 kap. Överklaganden	256
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	256
Propositioner	256

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Av 2 kap. 10 och 10 a §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder framgår att vissa bestämmelser i denna lag gäller även för fondbolag.

Av 3 kap. 2 § lagen (2010:751) om betaltjänster framgår att vissa bestämmelser i denna lag gäller även för betalningsinstitut. *Lag (2010:763)*

Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ

2 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) tillämpas det som i 10 kap. 17 och 19 §§ sägs om styrelseledamot på ledamot i tillsynsorganet.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att de bestämmelser som anges i första stycket skall tillämpas också på ledamot i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

Definitioner

3 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. *exponeringar*: poster som redovisas som tillgång i balansräkningen, derivatavtal som redovisas som skulder eller åtaganden utanför balansräkningen,
5. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och
 - a) som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag, och
 - b) vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen utgörs av sådana företag som avses i a eller finansiella institut,
6. *finansiellt institut*: ett svenskt eller utländskt företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att
 - a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,
 - b) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10, 12 och 15 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag, eller
 - c) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
7. *finansiellt instrument*: ett avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part samtidigt som en annan part får en finansiell skuld eller utfärdar ett egetkapitalinstrument,
8. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag, som inte är dotterföretag till ett institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,
9. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett svenskt eller utländskt moderföretag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, motsvarande utländskt företag, finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, men som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag eller motsvarande utländskt företag,
10. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
11. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbeting), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,
12. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och Svenska skeppshypotekskassan,
13. *kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbeting), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,
14. *medverkande institut*: institut, annat än det institut som är originator, som upprättar och förvaltar ett tillgångsbaserat certifikatprogram eller någon annan värdepapperisering och som förvärvar exponeringar från tredje man,

15. *moderinstitut inom EES*: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som
 - a) har ett institut, ett finansiellt institut eller ett motsvarande utländskt företag som dotterföretag eller som har ett ägarintresse i ett sådant företag, och
 - b) inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,
16. *operativa risker*: risker för förluster till följd av inte ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,
17. *originator*: ett företag som
 - a) självt eller via anknutna företag, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras, eller
 - b) förvärvar tredje mans exponeringar, tar upp dem i sin balansräkning och där efter värdepapperiserar dem,
18. *riskvikt*: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,
19. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:
 - a) betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar, och
 - b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår,
20. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, och
21. *återvärdepapperisering*: en värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i delar och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.

Lag (2011:772)

4 § Ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet är *moderföretag* och en annan juridisk person är *dotterföretag*, om moderföretaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller
4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

5 § Det finns ett *ägarintresse* om

1. en juridisk person är intresseföretag till ett företag enligt 1 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), eller
2. ett företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i ett annat företag.

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

När antalet röster i ett dotterföretag eller ett företag enligt 5 § bestäms, skall inte de aktier eller andelar i respektive företag som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag tas med. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för något av företagets eller deras dotterföretags räkning.

Handelslager

7 § Ett instituts *handelslager* består av alla positioner i finansiella instrument och råvaror, som

1. institutet innehar i handelssyfte eller för att säkra andra positioner i handelslagret, och
2. inte är förenade med villkor som begränsar möjligheten att handla med dem eller, om de är förenade med sådana villkor, är möjliga att säkra.

Med positioner avses institutets egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning eller som marknadsgarant.

8 § En position innehas i handelssyfte om syftet med innehavet är att på kort sikt sälja positionen vidare eller att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspriser eller andra förändringar av priser eller räntesatser.

9 § Även andra positioner än sådana som avses i 7 § får ingå i handelslagret om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 2.

10 § Ett institut skall fastställa vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 7 och 9 §§. För de positioner som innehas i handelssyfte skall instituten ha en handelsstrategi samt kunna styra handeln med positionerna och övervaka positionerna mot handelsstrategin. Institutet skall för dessa ändamål ha lämpliga metoder samt de skriftliga riktlinjer och instruktioner som behövs.

Av 6 kap. 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 4 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden framgår att instituten skall kunna hantera de risker som följer med verksamheten i handelslagret. *Lag (2007:570)*

2 kap. Vilka kapitalkrav som skall täckas av kapitalbasen

Kapitalbaskravet

1 § Ett institut skall vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som

1. motsvarar minst summan av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker beräknade enligt 3–8 §§, eller
2. framgår av ett beslut enligt 2 §.

Av 7 kap. 8 § framgår att ett institut som efter tillstånd av Finansinspektionen överskrider gränsvärdena för stora exponeringar, skall uppfylla ett särskilt kapitalkrav.

17 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse finns det ytterligare bestämmelser som rör beräkningen av kapitalbaskravet.

2 § Finansinspektionen skall besluta att ett institut skall ha en viss minsta storlek på sin kapitalbas som är större än vad som krävs enligt 1 § första stycket 1, om

1. institutet inte uppfyller något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
2. det inte är troligt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid.

Första stycket skall inte tillämpas, om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället skall återkallas. *Lag (2007:570)*

2 §¹ Finansinspektionen ska besluta att ett institut ska ha en viss minsta storlek på sin kapitalbas som är större än vad som krävs enligt 1 § första stycket 1, om

1. institutet inte uppfyller något av kraven i 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
2. det inte är troligt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid, eller
3. det i samband med en kapitalutvärdering bedöms nödvändigt för att täcka risker som institutet är exponerat för.

Första stycket ska inte tillämpas, om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället ska återkallas. *Lag (2011:884)*

Kapitalkravet för kreditrisker

3 § För kreditrisker krävs ett kapital som motsvarar minst åtta procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt 4 kap.

Kapitalkravet för marknadsrisker

4 § För marknadsrisker krävs ett kapital som uppgår till summan av kapitalkraven för

1. motpartsrisker för verksamhet i handelslagret,
2. avvecklingsrisker för verksamhet i handelslagret,
3. positionsrisker (ränte- och aktiekursrisk) för verksamhet i handelslagret, och
4. valutakursrisker och råvarurisker i hela verksamheten.

Något kapitalkrav behöver inte beräknas för positioner som dragits av från kapitalbasen.

4 §² För marknadsrisker krävs ett kapital som uppgår till summan av kapitalkraven för

1. motpartsrisker för verksamhet i handelslagret,
2. avvecklingsrisker för hela verksamheten,
3. positionsrisker (ränte- och aktiekursrisk) för verksamhet i handelslagret, och
4. valutakursrisker och råvarurisker i hela verksamheten.

Något kapitalkrav behöver inte beräknas för positioner som dragits av från kapitalbasen. *Lag (2011:752)*

5 § Kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt någon av de metoder som anges i 5 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 6 §.

¹ Denna lydelse träder i kraft den 31 december 2011 enligt lag (2011:884) [red.anm.].

² Denna lydelse träder i kraft den 31 december 2011 enligt lag (2011:752) [red.anm.].

6 § För sådana marknadsrisker som avses i 4 § första stycket 1–3 får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet enligt 3 § med beaktande av motpartsrisk enligt vad som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 4. Tillstånd skall ges om summan av marknadsvärdet av positionerna i handelslagret och fordringar hänförliga till dessa

1. normalt inte överstiger 5 procent av summan av institutets totala balansomslutning och totala åtagande utanför balansräkningen,
2. normalt inte överstiger ett belopp som motsvarar 15 miljoner euro, och
3. inte vid något tillfälle överstiger 6 procent av institutets totala balansomslutning och totala åtaganden utanför balansräkningen och inte heller överstiger ett belopp som motsvarar 20 miljoner euro.

Om ett institut som har fått ett tillstånd enligt första stycket inte längre uppfyller kraven för tillståndet, skall det övergå till att beräkna kapitalkravet enligt 5 § och genast underätta Finansinspektionen om detta.

Kapitalkravet för operativa risker

7 § För operativa risker krävs ett kapital som beräknas enligt någon av de metoder som anges i 6 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 8 §.

8 § Ett värdepappersbolag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa risker enligt andra stycket om det tillhör någon av följande kategorier:

1. Värdepappersbolag som handlar med finansiella instrument för egen räkning bara i syfte att
 - a) utföra en order för kunds räkning, eller
 - b) få tillträde till system för clearing och avveckling eller en erkänd börs när de uppträder som ombud eller utför kundorder.
2. Värdepappersbolag
 - a) som inte innehar kunders pengar eller värdepapper,
 - b) som enbart handlar med finansiella instrument för egen räkning,
 - c) som inte har några externa kunder, och
 - d) för vilkas transaktioner ansvaret för genomförandet och avvecklingen ligger hos en clearingorganisation och garanteras av samma clearingorganisation.

Kapitalkravet för operativa risker skall motsvara minst 25 procent av värdepappersbolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §. *Lag (2007:570)*

Ett alternativt kapitalkrav för vissa värdepappersbolag

9 § Ett värdepappersbolag som inte har tillstånd enligt 2 kap. 1 § 3 eller 6 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får i stället för det som anges i 1 § första stycket 1 ha en kapitalbas som motsvarar det största av

1. summan av kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet enligt 7 kap. 8 §, och
2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §. *Lag (2007:570)*

Beräkning av fasta omkostnader

10 § Med ett värdepappersbolags fasta omkostnader avses bolagets fasta omkostnader för det föregående räkenskapsåret eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Om omfattningen av bolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av beräkningsunderlaget enligt första stycket.

3 kap. Kapitalbasen

Sammansättning

1 § Kapitalbasen består av summan av primärt och supplementärt kapital, beräknat enligt detta kapitel.

Det primära kapitalet enligt 2 och 4 §§ skall vara minst lika stort som det supplementära kapitalet enligt 3 och 4 §§.

En kapitalbas beräknad enligt 2–9 §§ får användas för att täcka kapitalkrav för

1. kreditrisker enligt 2 kap. 3 §,
2. marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 1 och 2, och
3. operativa risker enligt 2 kap. 7 §.

En kapitalbas beräknad enligt 2–10 §§ får användas för att täcka kapitalkrav

1. för marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 3 och 4,
2. motsvarande 25 procent av ett värdepappersbolags fasta omkostnader enligt 2 kap. 8–10 §§, och
3. för exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §.

Primärt kapital

2 § I det primära kapitalet får följande ingå:

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, om det helt kan täcka förluster i en fortlevnadssituation och om det vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
 - a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag, dock inte uppskrivningsfonder,
 - b) för sparbanker, dock endast reservfonder,
 - c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar, dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder.
2. För Svenska skeppshypotekskassan: kassans reservfond.
3. För banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag: kapitalandelen av skatteutjämningsreserv och periodiseringsfond.
4. För banker och kreditmarknadsföretag: kapitalandelen av det belopp som svarar mot bankens eller företagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande.

Från summan av posterna enligt första stycket ska följande räknas av

1. förluster under löpande räkenskapsår,
2. immateriella anläggningstillgångar enligt bilaga 1 till lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, punkten 9 under rubriken tillgångar, och
3. den nettovinst som hos ett institut som är originator till en värdepapperisering uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner i värdepapperiseringen. *Lag (2011:752)*

Supplementärt kapital

3 § I det supplementära kapitalet får efterställda skuldförbindelser med en ursprunglig löptid på minst fem år ingå.

Andra poster som får ingå i det primära eller det supplementära kapitalet

4 § I primärt eller supplementärt kapital får dessutom, efter tillstånd av Finansinspektionen, ingå värdet av förlagsinsatser samt andra kapitaltillskott och reserver än de som anges i 2 och 3 §§.

Avräkning från det primära och det supplementära kapitalet

5 § Från det primära och det supplementära kapitalet skall institutet, på sätt som anges i 8 §, räkna av det bokförda värdet av aktierna eller av vad som har skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett institut, ett institut för elektroniska pengar, ett försäkringsbolag eller motsvarande utländska företag,
2. ett finansiellt institut,
3. ett utländskt återförsäkringsföretag, eller
4. ett försäkringsholdingföretag.

En sådan avräkning skall göras, om

1. institutets ägarandel överstiger 10 procent av företagets kapital, eller
2. ägarandelen är mindre än enligt 1, och
 - a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av summan av institutets primära och supplementära kapital, eller
 - b) institutet har ett ägarintresse i det andra företaget.

Avräkning skall inte göras för tillskott som avser företag som omfattas av samma gruppbaseerade redovisning som institutet enligt 9 kap. 9 och 10 §§ genom fullständig konsolidering eller genom en klyvningsmetod.

Avräkning skall inte heller göras för tillskott som avser företag som gemensamt med institutet omfattas av tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

6 § Vid bedömningen enligt 5 § andra stycket av hur stort ett tillskott är skall ett institut inte räkna in tillskott som det kan visa att det är marknadsgarant för, om institutet uppfyller de villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 6.

7 § Ett institut får från det primära och det supplementära kapitalet räkna av värdet av positioner i värdepapperisering som annars skulle ges riskvikten 1.250 procent.

8 § Av det sammanlagda belopp som räknas av enligt 5 och 7 §§ skall ena hälften dras av från det primära kapitalet och den andra hälften från det supplementära kapitalet.

Om det belopp som skall dras av från det supplementära kapitalet är större än detta, skall det överskjutande beloppet dras av från det primära kapitalet.

Förväntat förlustbelopp m.m.

9 § För ett institut som tillämpar en internmetod för kreditrisker gäller att, på sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 7, kapitalbasens storlek påverkas av

1. förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar, och
2. positiva och negativa belopp som uppkommer när gjorda avsättningar och värde regleringar jämförs med förväntade förlustbelopp.

Utvidgad kapitalbas

10 § För att uppfylla de kapitalkrav som avses i 1 § fjärde stycket får ett institut – utöver de poster som enligt 2–4 §§ kan utgöra primärt eller supplementärt kapital – till kapitalbasen räkna även andra poster, såsom nettovinster hänförliga till institutets handelslager och förlagslån med en ursprunglig löptid på minst två år. Från den utvidgade kapitalbasen skall institutet räkna av icke likvida tillgångar.

4 kap. Kapitalkravet för kreditrisker

Exponeringar som omfattas av kapitalkravet för kreditrisker samt för marknadsrisker enligt 2 kap. 6 §

1 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall beräknas för sådana exponeringar som inte ingår i handelslagret. Något kapitalkrav behöver inte beräknas för exponeringar som har dragits av från kapitalbasen.

När Finansinspektionen enligt 2 kap. 6 § har gett tillstånd till att kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt detta kapitel, skall även exponeringar som ingår i handelslagret beaktas.

2 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall även beräknas för exponeringar som ett institut har värdepapperiserat om det

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man, eller
2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.

Om ett institut medverkar vid en värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar skall det, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna.

2 §³ Ett kapitalkrav för kreditrisker ska beräknas även för exponeringar som ett institut har värdepapperiserat eller för instrument som sålts från handelslagret till ett specialföretag för värdepapperisering, om värdepapperiseringen eller försäljningen fått till följd att institutet inte behöver inneha någon kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, och institutet

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man,
2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, eller
3. inte tillämpar riskvikten 1.250 procent på samtliga positioner i värdepapperiseringen eller räknar av dessa positioner från kapitalbasen.

Om ett institut medverkar vid en värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar, ska det beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser. Detsamma gäller om ett institut har sålt instrument från sitt handelslager till ett specialföretag för värdepapperisering med följden att någon kapitalbas inte behöver innehas för den risk som är förenad med dessa instrument. *Lag (2011:752)*

3 § Ett institut som skall beräkna ett kapitalkrav enligt 2 § första stycket 2 eller andra stycket skall offentliggöra att det har tillhandahållit där angivet stöd och hur detta påverkar institutets kapitalkrav.

Hur det riskvägda beloppet beräknas

4 § För varje exponering skall ett riskvägt exponeringsbelopp beräknas. Exponeringarna delas in i olika exponeringsklasser. Det riskvägda beloppet för en enskild exponering bestäms av exponeringens värde multiplicerad med dess riskvikt.

De olika exponeringarnas värden och riskvikter beräknas enligt en schablonmetod eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmetod. Vid beräkning av exponeringars värde får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, även använda en metod med interna modeller.

Schablonmetod

5 § Ett institut skall beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt en schablonmetod för kreditrisker, om inte något annat framgår av ett beslut enligt 7 §.

³ Denna lydelse träder i kraft den 31 december 2011 enligt lag (2011:752) [red.anm.].

Vid tillämpning av schablonmetoden framgår exponeringarnas värden och riskvikter av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 10.

6 § Riskvikten för en exponering beror på vilken exponeringsklass exponeringen tillhör. Riskvikten får bestämmas med beaktande av exponeringens kreditkvalitet enligt kreditvärderingar som gjorts av

1. kreditvärderingsföretag som godkänts av Finansinspektionen enligt 12 §, eller
2. vissa exportkreditorgan, om kreditvärderingarna avser exponeringar mot stater eller centralbanker.

Internmetod

7 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmetod i stället för schablonmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp. Ett sådant tillstånd får avse en grundläggande eller en avancerad internmetod.

Enligt internmetoden beräknas riskvägda exponeringsbelopp med stöd av institutets interna riskklassificeringssystem och enligt särskilda formler som gäller för respektive exponeringsklass. Institutet uppskattar självt värdet på fler av de riskfaktorer som ingår i formlerna enligt den avancerade internmetoden än enligt den grundläggande metoden.

8 § Tillstånd för ett institut att använda en internmetod skall ges om förutsättningarna i 9 § är uppfyllda och om

1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för kreditrisker som uppfyller kraven i 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
2. institutets riskklassificeringssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet, och
3. institutet dokumenterar sitt riskklassificeringssystem och motiven för dess utformning.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder internmetoden enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 13 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda. *Lag (2007:570)*

9 § När ett institut använder internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp skall det använda metoden för alla exponeringar.

Finansinspektionen får dock ge ett institut tillstånd att

1. använda schablonmetoden för vissa exponeringar,
2. stegvis gå över från schablonmetoden till den internmetod det avser att använda, eller
3. stegvis gå över från en grundläggande internmetod till en avancerad internmetod.

När ett institut använder en internmetod för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp, skall även de övriga dotterföretag som är institut eller motsvarande utländska företag och som ingår i samma finansiella företagsgrupp använda en internmetod. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från detta stycke.

10 § Om ett institut som har fått tillstånd att använda en internmetod inte längre uppfyller kraven i 8 §, skall det för Finansinspektionen redovisa en plan för hur det avser att rätta till bristerna. Någon sådan plan behöver inte upprättas, om institutet kan visa att överträdelsen är ringa.

11 § Ett institut som använder en internmetod får inte byta till schablonmetoden. Ett institut får inte heller byta från en avancerad internmetod till en grundläggande internmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för den internmetod som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

Kreditvärderingsföretags kreditvärderingar

12 § Ett kreditvärderingsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att det ska godkännas. När ett kreditvärderingsföretag godkänts får dess kreditvärderingar användas av institut för att bestämma riskvikter. Ett godkännande får avse kreditvärderingar i syfte att bestämma

1. riskvikter för positioner i värdepapperiseringar eller vissa exponeringar som institutet har värdepapperiserat, eller
2. riskvikter för andra exponeringsklasser enligt schablonmetoden.

Ett kreditvärderingsföretag får godkännas, om

1. dess kreditvärderingsmetod är objektiv, oberoende och genomlysbar,
2. kreditvärderingarna ses över löpande, och
3. kreditvärderingarna uppfattas som trovärdiga och är tillgängliga på likvärdiga villkor för dem som har ett berättigat intresse av kreditvärderingarna.

Om ett kreditvärderingsföretag har godkänts av en utländsk behörig myndighet för ett av syftena i första stycket, får Finansinspektionen godkänna kreditvärderingsföretaget för samma syfte utan att göra någon egen prövning enligt andra stycket.

Om ett kreditvärderingsföretag är registrerat som ett kreditvärderingsinstitut enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut, ska kraven i andra stycket 1 och 2 anses vara uppfyllda.

När förutsättningarna i andra, tredje eller fjärde stycket inte längre är uppfyllda, ska Finansinspektionen återkalla godkännandet. *Lag (2011:752)*

13 § Finansinspektionen skall genom ett beslut dela in de godkända kreditvärderingsföretagens kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg. Varje kreditkvalitetssteg skall motsvara en viss riskvikt.

Om en annan behörig myndighet än Finansinspektionen har delat in ett kreditvärderingsföretags kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg, får inspektionen besluta att använda samma indelning.

14 § Hur instituten får använda kreditvärderingarna framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 16.

Minskning av det riskvägda exponeringsbeloppet med hjälp av kreditriskskydd

15 § Vid beräkningen av det riskvägda beloppet för en viss exponering får ett institut ta hänsyn till sådana säkerheter, garantier och andra kreditriskskydd som minskar den kreditrisk som exponeringen innebär. För ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för en exponering gäller första meningen med de begränsningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 17.

Första stycket gäller inte om kreditriskskyddet redan har beaktats vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet enligt 4–14 §§.

5 kap. Kapitalkravet för marknadsrisk

Beräkningen av kapitalkravet för i marknadsrisk ingående motpartsrisk

1 § Ett institut skall beräkna kapitalkravet för de motpartsrisk som ingår i marknadsrisk enligt en schablonmetod eller en internmetod för kreditrisk. Kapitalkravet skall motsvara minst åtta procent av riskvägda exponeringsbelopp.

Vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen gäller 4 kap. 4–15 §§. Det som där sågs om kreditrisk skall i stället avse motpartsrisk.

Schablonmetoder för i marknadsriskerna ingående positionsriskerna, avvecklingsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna

2 § Kapitalkraven för positionsriskerna, avvecklingsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna skall, i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 19, beräknas och bestämmas enligt olika schablonmetoder beroende på vilken riskkategori det rör sig om. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av ett beslut enligt 3 §.

Egna riskberäkningsmodeller för i marknadsriskerna ingående positionsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna

3 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda egna riskberäkningsmodeller för att beräkna kapitalkraven för positionsriskerna, valutakursriskerna och råvaruriskerna. Tillstånd skall ges om institutet

1. har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för marknadsriskerna som uppfyller kraven i 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
2. använder en riskberäkningsmodell som ger en tillförlitlig bild av marknadsriskernas storlek och som är tillräckligt integrerad med institutets övriga verksamhet, och
3. dokumenterar sin riskberäkningsmodell och motiven för dess utformning.

Lag (2007:570)

Byte av metod

4 § Ett institut får inte byta från en egen riskberäkningsmodell till en schablonmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en schablonmetod, om det inte längre uppfyller villkoren för den egna riskberäkningsmodell som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

6 kap. Kapitalkravet för operativa riskerna

1 § Om inte annat framgår av ett beslut enligt 8 §, skall ett institut använda en och samma metod för att beräkna kapitalkravet för samtliga operativa riskerna.

Basmetoden

2 § Kapitalkravet för operativa riskerna skall beräknas enligt en basmetod, om inte något annat följer av 3–8 §§.

Vid tillämpning av basmetoden motsvarar kapitalkravet för operativa riskerna 15 procent av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna.

Schablonmetoden

3 § Ett institut får, efter anmälan till Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa riskerna enligt en schablonmetod.

Vid tillämpning av schablonmetoden skall institutet dela in sin verksamhet i olika affärsområden. För varje affärsområde skall institutet beräkna ett kapitalkrav. Kapitalkravet för vart och ett av affärsområdena skall motsvara en viss procentsats, mellan 12 och 18 procent, av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna. Summan av kapitalkraven för de enskilda affärsområdena utgör kapitalkravet för operativa riskerna.

4 § Ett institut som använder schablonmetoden för operativa riskerna skall

1. med stöd av skriftliga riktlinjer och instruktioner som ses över regelbundet fördela rörelseintäkterna, eller det beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna, mellan olika affärsområden på ett lämpligt sätt, och

2. ha ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Lag (2007:570)*

Den alternativa schablonmetoden

5 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en annan beräkningsgrund än rörelseintäkterna eller ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna för ett eller flera affärsområden.

Internmätningssystemet

6 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmätningssystem för att beräkna kapitalkravet för operativa risker.

Vid tillämpning av internmätningssystemet beräknas kapitalkravet för operativa risker med stöd av institutets eget riskmätningssystem.

7 § Tillstånd att använda internmätningssystemet skall ges, om

1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
2. institutets riskmätningssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder en internmätningssystem enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 26 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda. *Lag (2007:570)*

Kombination av olika metoder

8 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, kombinera

1. internmätningssystemet med antingen bas- eller schablonmetoden, eller
2. basmetoden med schablonmetoden.

Ett tillstånd att kombinera två metoder enligt första stycket 1 får avse att ett institut stegvis går över från bas- eller schablonmetoden till internmätningssystemet enligt en bestämd tidsplan eller att institutet utan tidsbegränsning får kombinera två metoder. Basmetoden och schablonmetoden får dock kombineras enligt första stycket 2, bara om det finns särskilda skäl och om institutet åtagit sig att gå över till schablonmetoden för hela verksamheten enligt en bestämd tidsplan.

Byte av metod

9 § Om inte annat följer av ett tillstånd som har meddelats enligt 8 §, får ett institut inte byta

1. från schablonmetoden till basmetoden, eller
2. från internmätningssystemet till basmetoden eller schablonmetoden.

Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte som avses i första stycket, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för att använda internmätningssystemet och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

7 kap. Stora exponeringar

1 § Detta kapitel tillämpas inte på Svenska skeppshypotekskassan och sådana värdepappersbolag som avses i 2 kap. 8 och 9 §§. *Lag (2011:752)*

1 a § När ett institut beräknar värdet på sina exponeringar mot ett annat institut enligt detta kapitel, avses med sistnämnda institut även motsvarande utländska företag.

Lag (2011:752)

2 § Vid tillämpning av 3 och 5 §§ skall kapitalbasen beräknas enligt 3 kap.

3 § Värdet av ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om kunden är ett institut eller om det i gruppen av kunder med inbördes anknytning ingår ett eller flera institut, får värdet av institutets exponeringar vara högst 25 procent av institutets kapitalbas eller högst 150 miljoner euro. Summan av exponeringsvärdena gentemot en grups alla kunder med inbördes anknytning som inte är institut får inte heller överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om beloppet 150 miljoner euro överstiger 25 procent av institutets kapitalbas, får värdet på exponeringen inte överstiga ett av institutet bestämt gränsvärde på högst 100 procent av institutets kapitalbas. *Lag (2011:752)*

4 § Med en grupp av kunder med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över den eller de andra i gruppen, eller
2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon av de övriga kan befaras råka i finansierings- eller betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Med kund avses i fråga om placeringar i finansiella instrument emittenten eller, om instrumentet har andra finansiella instrument som underliggande tillgång, emittenten av denna tillgång och i fråga om andra fordringar eller åtaganden den som svarar för fordringen eller åtagandet. *Lag (2011:752)*

5 § En stor exponering är en exponering som ett institut har gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning när värdet av exponeringen är 10 procent eller mer av institutets kapitalbas. *Lag (2011:752)*

6 § Vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 3 och 5 §§ ska följande exponeringar inte räknas in:

1. exponeringar som vid valutatransaktioner uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två bankdagar efter betalning,
2. exponeringar som vid köp eller försäljning av finansiella instrument uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem bankdagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller de finansiella instrumenten har levererats,
3. exponeringar som uppkommer genom kundaktiviteter, om exponeringarna inte varar längre än från en bankdag till nästa och uppkommer i samband med
 - a) penningöverföring, däribland betaltjänster, clearing och avveckling av valutor samt korrespondentbanktjänster, eller
 - b) clearing, avveckling eller förvaring av finansiella instrument,
4. intradagexponeringar som uppkommer i samband med tillhandahållande av tjänsten penningöverföring, däribland betaltjänster, clearing och avveckling i valutor samt korrespondentbanktjänster, om exponeringen är mot den som tillhandahåller tjänsten i fråga och som står under tillsyn av behörig myndighet,

5. exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, om företagen är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av en behörig myndighet eller likvärdig tillsyn i tredje land, och
6. poster som räknats av från institutets kapitalbas.

Andra poster än de som anges i första stycket får helt eller delvis undantas från beräkningarna enligt 3 och 5 §§, om kreditrisken är låg. *Lag (2011:752)*

7 § Under de förutsättningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 32 får ett institut uppskatta exponeringens värde

1. med stöd av internmetoden, eller
2. med beaktande av ett kreditriskskydds riskreducerande effekt.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket, ska den del av exponeringen som täcks av en säkerhet behandlas som en exponering mot emittenten av säkerheten och inte mot kunden. *Lag (2011:752)*

8 § Värdet av ett instituts exponeringar i handelslagret mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får, efter tillstånd av Finansinspektionen, överstiga de gränsvärden som anges i 3 §, om institutet uppfyller det särskilda kapitalkrav och de övriga villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 33.

Lag (2011:752)

7 a kap. Exponeringar mot värdepapperiseringar

1 § Ett kreditinstitut får exponera sig mot en värdepapperisering bara om originatorn, ett medverkande institut eller den ursprungliga långgivaren har åtagit sig att fortlöpande behålla ett ekonomiskt intresse om minst 5 procent netto i värdepapperiseringen och underrättat kreditinstitutet om åtagandet.

Finansinspektionen får meddela undantag från kravet i första stycket på att behålla ett ekonomiskt intresse. *Lag (2011:752)*

2 § Ett kreditinstitut ska innan det investerar i en värdepapperisering ha en heltäckande och grundlig förståelse för investeringen och ha skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att möjliggöra analys och dokumentation av kreditinstitutets positioner.

Såväl före som efter det att ett kreditinstitut har investerat i en värdepapperisering, ska institutet kunna redovisa för Finansinspektionen att kraven enligt första stycket är uppfyllda när investeringen görs. *Lag (2011:752)*

3 § Ett kreditinstitut ska ha rutiner för att löpande övervaka information om utvecklingen av sina värdepapperiseringspositioners underliggande exponeringar. Ett kreditinstitut ska ha en grundlig förståelse för alla strukturella drag hos värdepapperiseringen som kan ha en väsentlig inverkan på resultatet av kreditinstitutets exponeringar mot värdepapperiseringstransaktionen. *Lag (2011:752)*

4 § När ett moderkreditinstitut inom EES eller ett finansiellt holdingföretag inom EES, eller ett dotterföretag till ett sådant institut eller företag, i egenskap av originator eller medverkande institut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut eller finansiella institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn får kravet i 1 § uppfyllas på gruppnivå, om de institut eller finansiella institut som gett upphov till de värdepapperiserade exponeringarna

1. har åtagit sig att följa de krav som anges i 5 §, och
2. har lämnat den information som anges i 6 §. *Lag (2011:752)*

5 § Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska tillämpa samma kriterier för kreditgivning i fråga om exponeringar som ska värdepapperiseras som de tillämpar i fråga om de exponeringar som avses utgöra egna positioner.

När det gäller ägarandelar eller emissionsgarantier i värdepapperiseringsemissioner som köpts från tredje part ska ett kreditinstitut tillämpa samma analysstandarder

oavsett om andelarna eller garantierna är avsedda att ingå i handelslagret eller i den övriga verksamheten.

Om kraven i första och andra styckena inte är uppfyllda, får en originator som är ett kreditinstitut inte utesluta de värdepapperiserade exponeringarna från beräkningen av sitt kapitalkrav för kreditrisker enligt 4 kap. 2 §. *Lag (2011:752)*

6 § Medverkande institut och kreditinstitut som är originatorer ska upplysa investerare om nivån på sina åtaganden enligt 1 § och säkerställa att framtida investerare har tillgång till all relevant information om utvecklingen av värdepapperiseringspositionernas underliggande exponeringar samt om kassaflöden och säkerheter för värdepapperiseringen. Informationen om kassaflöden och säkerheter ska vara så omfattande att det blir möjligt att stresstesta dem.

Vad som enligt första stycket är relevant information ska fastställas den dag då värdepapperiseringen sker, och därefter justeras om det behövs med anledning av värdepapperiseringens art. *Lag (2011:752)*

7 § Om ett kreditinstitut inte uppfyller kraven i 2, 3 eller 6 §, ska Finansinspektionen besluta att en förhöjd riskvikt ska gälla för relevanta värdepapperiseringspositioner.

Lag (2011:752)

8 § Finansinspektionen får besluta att tillfälligt upphäva de krav som avses i 1 och 4 §§ under perioder av allmänna likviditetsstörningar på marknaden. *Lag (2011:752)*

8 kap. Offentliggörande av information

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett enskilt institut som inte ingår i en finansiell företagsgrupp eller en motsvarande grupp enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet. För finansiella företagsgrupper finns bestämmelser i 9 kap.

2 § Ett institut skall offentliggöra information som rör dess kapitaltäckning och dess strategier, system och målsättningar för hantering av dess risker och exponeringar. Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte offentliggöras.

Om ett institut inte offentliggör information med motiveringen att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, skall det ange skälet till det samt i stället offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.

2 §⁴ Ett institut ska offentliggöra information som

1. rör dess kapitaltäckning, och
2. ger en heltäckande bild av dess
 - a) strategier,
 - b) system,
 - c) målsättningar för hantering av risker och exponeringar, och
 - d) riskprofil.

Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte offentliggöras.

Om ett institut beslutar att inte offentliggöra information därför att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, ska institutet offentliggöra beslutet och skälen för det och dessutom offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller. *Lag (2011:752)*

3 § Styrelsen i ett institut skall se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet skall uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § och för hur det skall utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, vilket skall inkludera hur informationen kontrolleras samt hur ofta den offentliggörs.

⁴ Denna lydelse träder i kraft den 31 december 2011 enligt lag (2011:752) [red.anm.].

3 §⁵ Styrelsen i ett institut ska se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet ska uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § och utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, offentliggörs tillräckligt ofta och ger en heltäckande bild av institutets riskprofil. *Lag (2011:752)*

9 kap. Finansiella företagsgrupper

En finansiell företagsgrupp

1 § En finansiell företagsgrupp består av

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de dotterföretag som är institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, eller
2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har ägarintresse i och som leds tillsammans med ett eller flera andra företag, om ägarnas ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som dessa innehar, eller
3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med, eller
4. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och dotterföretag enligt 1 samt företag som det finns ägarintresse i enligt 2 eller gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med enligt 3.

När en finansiell företagsgrupp finns enligt första stycket, skall även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

2 § Om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40, ska bestämmelserna om finansiella företagsgrupper gälla även för

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det finns andra ägarintressen i än sådana som anges i 1 § första stycket 2,
2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har andra former av kapitalbindningar till, eller
3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget utöver ett väsentligt inflytande över.

Om bestämmelserna om finansiella företagsgrupper ska gälla för företag som avses i första stycket, ska även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen. *Lag (2011:752)*

3 § För en finansiell företagsgrupp skall ansvaret för att de gruppbaseade kraven uppfylls åligga det institut

1. som inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett svenskt finansiellt holdingföretag, eller
2. vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett institut eller ett svenskt finansiellt holdingföretag.

⁵ Denna lydelse träder i kraft den 31 december 2011 enligt lag (2011:752) [red.anm.].

Om ett finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som skall ansvara för att de gruppbaseade kraven är uppfyllda.

Om holdingföretaget är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, skall det kreditinstitut respektive det värdepappersbolag som har den största balansomslutningen ansvara för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

4 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, räkna in dotterföretag vid beräkning av kapitalkraven enligt 2 kap. och vid beräkning av att gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. följs.

De gruppbaseade kraven

5 § Det ansvariga institutet enligt 3 § skall se till att den finansiella företagsgruppen sammantaget uppfyller kraven i

1. 2 kap. 1–7 §§ om kapitalkrav,
2. 7 kap. om stora exponeringar,
3. 7 kap. 9–11 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om ett kreditinstituts innehav av aktier och andelar i företag, om ett kreditinstitut ingår i gruppen,
4. 7 kap. 7 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om ett värdepappersbolags kvalificerade innehav av aktier och andelar i företag med annan verksamhet än finansiell verksamhet, om ett värdepappersbolag som har tillstånd att bedriva verksamhet som avses i 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 samma lag ingår i gruppen, och
5. 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 8 kap. 3 § och 4 § andra stycket lagen om värdepappersmarknaden om soliditet och riskhantering.

En finansiell företagsgrupp skall uppfylla kraven i 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse samt 8 kap. 4 § första stycket och 5 § lagen om värdepappersmarknaden om riskhantering och genomlysning. *Lag (2007:570)*

6 § Bestämmelserna i 5 § skall tillämpas även på den del av en finansiell företagsgrupp som består av

1. ett institut och de utländska institut, finansiella institut eller förvaltningsbolag i ett land utanför EES som är dotterföretag till institutet eller som institutet har ägarintresse i, eller
2. ett institut vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag och de utländska institut, finansiella institut eller förvaltningsbolag i ett land utanför EES som är dotterföretag till holdingföretaget eller som holdingföretaget har ägarintesse i.

Med *förvaltningsbolag* avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta investeringsfonder.

7 § Ett institut som är moderinstitut inom EES eller vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES ska uppfylla kraven i 8 kap. om offentliggörande av information på gruppnivå. Om ett moderinstitut har ett betydande dotterföretag som är institut, ska även dotterföretaget offentliggöra sådan information om bland annat kapitalbasen och kapitalkravet samt institutets riskhantering som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 42.

Finansinspektionen får efter ansökan i ett enskilt fall besluta om undantag från första stycket, om ett institut omfattas av information som ska offentliggöras av ett moderföretag utanför EES och den informationen är likvärdig med den information som ska offentliggöras enligt denna lag. *Lag (2011:752)*

8 § Om det inte ingår något kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen och de värdepappersföretag som ingår i gruppen är sådana värdepappersbolag som anges i 2 kap. 8 eller 9 § eller motsvarande utländska företag, får Finansinspektionen efter ansökan besluta att det gruppbaseade kapitalkravet beräknas på något av de sätt som anges i andra och tredje styckena i stället för enligt 5 § första stycket 1.

Om det i företagsgruppen ingår sådana värdepappersföretag som anges i 2 kap. 8 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för gruppen uppgå till minst summan av

1. kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, och
2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Om värdepappersföretagen bara driver sådan verksamhet som anges i 2 kap. 9 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för företagsgruppen uppgå till minst det största av

1. summan av kapitalkravet för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, eller
2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Gruppbasead redovisning

9 § För tillämpningen av 5–8 §§ skall det för en finansiell företagsgrupp upprättas en gruppbasead redovisning.

Den gruppbaseade redovisningen skall upprättas med tillämpning av de regler som gäller för upprättandet av koncernbalansräkning och koncernresultaträkning enligt 7 kap. lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Detta gäller inte om något annat följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag.

Konsolidering

10 § Vid upprättande av den redovisning som avses i 9 § ska

1. dotterföretagen konsolideras fullständigt,
2. ägarintressen som avses i 1 § första stycket 2 konsolideras med tillämpning av klyvningsmetoden enligt 7 kap. 30 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
3. konsolideringen i de övriga fall som avses i 1 eller 2 § ske på det sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 44. *Lag (2011:752)*

Beräkning av kapitalbas m.m.

11 § Kapitalbasen för den finansiella företagsgruppen skall beräknas i enlighet med vad som anges i 3 kap. 1–4 §§, 5 § första–tredje styckena och 6–10 §§. Även den del av kapitalbasen som belöper på minoritetsandelar skall ingå. Goodwill som belöper på företag som omfattas av gruppbasead redovisning skall räknas av från primärt kapital.

12 § Vid beräkning av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker skall bestämmelserna i 4–6 kap. tillämpas. För beräkning av det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar tillämpas 7 kap. 8 §. Stora exponeringar skall beräknas enligt 7 kap.

Ledningen i ett finansiellt holdingföretag

13 § Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

Undantag från de grubbaserade kraven för vissa företag

14 § Finansinspektionen får efter ansökan besluta att ett dotterföretag eller ett företag som det finns ägarintresse i enligt 1 eller 2 § skall undantas vid beräkning enligt 5–8 §§ och utelämnas från sådan tillsynsredovisning som skall upprättas enligt 10 kap. 11 §, om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES där det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information,
2. företaget är av försumbar betydelse med hänsyn till syftet med tillsynen, eller
3. en sammanställning av företagets finansiella ställning skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med tillsynen.

Om ett dotterföretag som är ett institut är undantaget från beräkning eller utelämnat från tillsynsredovisningen enligt första stycket 2 eller 3, skall moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet.

10 kap. Tillsyn*Tillämpliga tillsynsregler*

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs.

I fråga om tillsynen gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Tillsynsansvaret för en finansiell företagsgrupp

2 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över en finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 eller 2 §, om

1. det i toppen av den finansiella företagsgruppen finns ett institut,
2. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag,
3. det finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag,
4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller
5. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag, som inte är auktoriserade i den stat inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

Finansinspektionen skall även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 4 §.

I 11 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES.

3 § När Finansinspektionen enligt 2 § första stycket 3–5 ska utöva tillsynen, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen ska ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen ska underrättas om sådana överenskommelser. *Lag (2011:752)*

4 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 126.1 och 126.2 i kreditinstitutsdirektivet ska utöva tillsynen över en finansiell företagsgrupp, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet ska ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall ska moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska kommissionen ska underrättas om sådana överenskommelser. *Lag (2011:752)*

Ansökningar om tillstånd

5 § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, får moderföretagen och dotterföretagen i gruppen gemensamt ansöka om tillstånd hos inspektionen om att använda metoden med interna modeller, internmetoden för kreditrisker, egna riskberäkningsmodeller för marknadsrisker eller internmätningmetoden för operativa risker. Om ett institut ingår i en motsvarande utländsk grupp enligt en offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet, får institutet göra en sådan ansökan hos den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen.

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt första stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för den metod som ansökan avser. När ansökan har getts in till inspektionen gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över institut eller motsvarande utländska företag.

6 § Finansinspektionen skall inom sex månader från det att en komplett ansökan enligt 5 § har getts in komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den skall redovisas skriftligen. Om Finansinspektionen är ansvarig för den gruppbaseade tillsynen inom EES, skall inspektionen fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader, skall Finansinspektionen, om ansökan getts in till inspektionen, ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet skall innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Ett beslut som fattas av en utländsk behörig myndighet efter en överenskommelse enligt första stycket eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader gäller i Sverige. Det är bindande för det berörda institutet och för Finansinspektionen samt skall ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Beslut på gruppnivå om kapitalbasen

6 a § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, ska inspektionen lämna en rapport som innehåller en riskvärdering av gruppen till övriga behöriga myndigheter.

Inom fyra månader från det att Finansinspektionen har lämnat en sådan rapport som avses i första stycket, ska inspektionen försöka komma överens med övriga behöriga myndigheter om vilket beslut som bör fattas i fråga om huruvida nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig. Överenskommelsen ska grundas på en bedömning av gruppens finansiella situation och riskprofil och den nivå på gruppens kapitalbas som krävs för att tillämpa 2 kap. 2 § på var och en av enheterna inom gruppen och på grupp-nivå.

Finansinspektionen ska härefter fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen. Beslutet och skälen för det ska redovisas skriftligt och skickas till övriga behöriga myndigheter och till moderinstitutet inom EES.

Om en överenskommelse inte kan nås, ska Finansinspektionen på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheterna samråda med Europeiska bankmyndigheten. Inspektionen får även samråda med Europeiska bankmyndigheten på eget initiativ. *Lag (2011:752)*

6 b § Om en överenskommelse enligt 6 a § inte har träffats inom fyra månader, ska Finansinspektionen, med beaktande av de behöriga myndigheternas bedömning av risken hos dotterföretagen, ensam fatta ett beslut på gruppnivå.

Om Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över dotterföretag till ett moderinstitut inom EES eller till ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, ska inspektionen fatta ett sådant beslut som avses i 6 a § tredje stycket på individuell nivå eller undergruppsnivå. Inför beslutet ska inspektionen beakta synpunkter som framförts av den utländska behöriga myndighet som ansvarar för den gruppvisa tillsynen. *Lag (2011:752)*

6 c § Ett sådant beslut som avses i 6 a § som fattas av en utländsk behörig myndighet efter en överenskommelse med övriga behöriga myndigheter eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom fyra månader gäller i Sverige. Beslutet är bindande för det berörda institutet och för Finansinspektionen, och det ska ligga till grund för inspektionens tillsyn. *Lag (2011:752)*

6 d § Beslut som fattats enligt 6 a eller 6 b § ska omprövas årligen. Ett beslut enligt 6 a § om tillämpning av 2 kap. 2 § får även, i undantagsfall, omprövas om en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EES eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES skriftligen begär det hos Finansinspektionen och samtidigt anger skälen för begäran. *Lag (2011:752)*

Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen

7 § Följande företag skall till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som ingår i en finansiell företagsgrupp enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravdirektivet,
2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag än de som avses i 1, och
3. ett holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

8 § Ett kreditvärderingsföretag skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för att kontrollera om förutsättningarna i 4 kap. 12 § är uppfyllda.

Samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter

9 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med andra behöriga myndigheter och med myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravdirektivet.

Om en kritisk situation uppstår i Sverige som kan äventyra likviditeten på finansmarknaden eller stabiliteten i det finansiella systemet i någon stat inom EES, ska Finansinspektionen i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information även med övriga berörda myndigheter inom EES i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravdirektivet. *Lag (2011:752)*

10 § Finansinspektionen skall, efter begäran från en utländsk behörig myndighet, inom ramen för sin befogenhet lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten skall kunna utöva sin tillsyn. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som görs av inspektionen.

Tillsynsredovisning

11 § För en finansiell företagsgrupp skall, i den omfattning som följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag, uppgifter lämnas i en särskild redovisning som avser gruppens samlade ekonomiska ställning (gruppbaserad redovisning).

Ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna den information som behövs för tillsynen över de dotterföretag som är institut (samlad information).

12 § Ett institut och ett finansiellt holdingföretag som avses i 9 kap. 3 § ska upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 47. I fråga om en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §, ska redovisningen upprättas och ges in av de företag som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 48.

Ett holdingföretag med blandad verksamhet ska upprätta och ge in den samlade informationen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 47. *Lag (2011:752)*

13 § Ett företag som ingår i en finansiell företagsgrupp och övriga dotterföretag till ett institut eller ett holdingföretag med finansiell verksamhet samt dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt 12 § skall upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt sådant inom EES som skall upprätta och ge in en rapport enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet.

Undersökning

14 § Finansinspektionen får göra undersökningar hos de företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna.

Rapportering av stora exponeringar

15 § Ett institut och det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 11 § ska upprätta den gruppbaserade redovisningen ska fortlöpande rapportera stora exponeringar till Finansinspektionen.

Om ett instituts eller en finansiell företagsgrupps exponeringar överstiger något av de i 7 kap. angivna gränsvärdena, ska institutet eller det företag som enligt 12 § ska upprätta den gruppbaserade redovisningen omgående anmäla detta till Finansinspektionen. Inspektionen får i ett beslut ange en viss tid inom vilken exponeringarna ska sänkas till de tillåtna gränsvärdena. Om 7 kap. 3 § tredje stycket är tillämpligt, får Finansinspektionen i varje enskilt fall besluta att institutet får överskrida gränsvärdet på 100 procent. *Lag (2011:752)*

Rapportering av kapitalbas och kapitalkrav

16 § Ett institut skall fortlöpande rapportera sin kapitalbas och sitt kapitalkrav till Finansinspektionen.

Tystnadsplikt

17 § En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett holdingföretag med finansiell verksamhet eller ett holdingföretag med blandad verksamhet som i den egenskapen

får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare

18 § Ett holdingföretag med finansiell verksamhet och ett holdingföretag med blandad verksamhet är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

19 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 18 § får förordna att holdingföretaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 18 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Avgifter

20 § Institut som står under tillsyn enligt denna lag skall bekosta Finansinspektionens verksamhet med årliga avgifter.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, skall kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

11 kap. Moderföretag utanför EES

1 § Om ett institut inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 eller 126 i kreditinstitutsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 10 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

2 § Finansinspektionen skall kontrollera om den gruppbaserade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är likvärdig med den gruppbaserade tillsyn som anges i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen är skyldig att på begäran av moderföretaget eller av ett institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag som ingår i företagsgruppen och som auktoriserats inom EES utföra kontrollen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, skall inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen skall också före ställningstagandet ha rådfrågat den Europeiska bankkommittén.

3 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, ska Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får då förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den företagsgrupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen ska underrätta de berörda behöriga myndigheterna och Europeiska kommissionen när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används. Lag (2011:752)

12 kap. Ingripanden och ansvarsbestämmelse

Förelägganden och vite

1 § Om ett institut eller en finansiell företagsgrupp inte uppfyller kraven i denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, skall Finansinspektionen förelägga institutet eller det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta den gruppbaseade redovisningen att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutets verksamhet.

2 § Finansinspektionen skall förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande skall också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

3 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 46, 49 och 50, får Finansinspektionen besluta att företaget ska betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten. Lag (2011:752)

5 § Förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

6 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 5 §.

7 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 5 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § En förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ansvarsbestämmelse

9 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 10 kap. 19 §.

13 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som ska ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,
2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,
3. vilka åtgärder ett institut ska vidta för att dess riktlinjer och instruktioner ska uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,

4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen ska beräknas,
5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,
6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas enligt samma kapitel,
7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker ska beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värdereregleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värdereregleringar ska behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,
8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut ska beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,
9. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,
10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar ska få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,
11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,
12. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,
13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,
14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,
15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar ska uppfylla för att kreditvärderingsföretagen ska godkännas enligt 4 kap. 12 §,
16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,
17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter ska beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,
18. hur kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker ska beräknas enligt 5 kap. 1 §,
19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk ska beräkna kapitalkravet för marknadsrisker enligt 5 kap. 2 §,
20. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,
21. hur ett institut som använder basmetoden ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,
22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,
23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,
24. vilka villkor ett institut ska uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,
25. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,

26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,
27. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,
28. hur exponeringarna ska värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,
29. under vilka förutsättningar en grupp av kunder med inbördes anknytning föreligger enligt 7 kap. 4 § första stycket och hur instituten ska analysera sina exponeringar för att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning,
30. vilka exponeringar som ska anses utgöra exponeringar enligt 7 kap. 6 § första stycket 3,
31. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,
32. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder ska uppfylla,
33. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut ska uppfylla enligt 7 kap. 8 §,
34. vad som ska utgöra ett behållande av ett ekonomiskt intresse netto och när undantag från behållande av ett ekonomiskt intresse får göras enligt 7 a kap. 1 §,
35. vilka krav som ett institut ska uppfylla enligt 7 a kap. 2 § innan det får ta position i en värdepapperisering,
36. vilka krav som ett institut löpande ska uppfylla enligt 7 a kap. 3 § efter det att institutet investerat i en värdepapperisering,
37. vilken information som ska lämnas av medverkande institut eller originator enligt 7 a kap. 6 §,
38. vilken förhöjd riskvikt som ska gälla för värdepapperiseringen enligt 7 a kap. 7 §,
39. vilken information som ska offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,
40. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper ska gälla enligt 9 kap. 2 §,
41. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,
42. vilken information som ska offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,
43. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § ska upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,
44. hur konsolideringen ska ske enligt 9 kap. 10 §,
45. hur kapitalbasen ska beräknas enligt 9 kap. 11 §,
46. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som ska lämnas enligt 10 kap. 11 §,
47. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen ska avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen ska ges in enligt 10 kap. 12 §,
48. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § ska upprättas och ges in den gruppbaserade redovisningen, om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,
49. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och
50. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §. *Lag (2011:752)*

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. indelningen i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 §, och
2. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 20 § första stycket.

14 kap. Överklaganden

1 § Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag eller med stöd av föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:752

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011 i fråga om 1 kap. 3 §, 3 kap. 2 §, 4 kap. 12 §, 7 kap. 1, 1 a, och 3–8 §§, 7 a kap., 9 kap. 2, 7 och 10 §§, 10 kap. 3, 4, 6 a–6 d, 9, 12 och 15 §§, 11 kap. 3 §, 12 kap. 4 § samt 13 kap. 1 § och i övrigt den 31 december 2011.

2011:772

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:884

Denna lag träder i kraft den 31 december 2011.

Propositioner

SFS 2006:1371

Prop. 2006/07:5

SFS 2007:570

Prop. 2006/07:115

SFS 2009:364

Prop. 2008/09:155

SFS 2010:763

Prop. 2009/10:220

SFS 2011:752

Prop. 2010/11:110

SFS 2011:772

Prop. 2010/11:124

SFS 2011:884

Prop. 2010/11:135

Lag (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Bank
& kredit-
marknad

(senast ändrad genom SFS 2011:753)

1 § Lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

Den avancerade internmetoden enligt 4 kap. 7 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar får inte tillämpas före år 2008 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i fråga om exponeringar mot stater och centralbanker, institut och företag. Det samma gäller internmätningemetoden enligt 6 kap. 6 § samma lag för att beräkna kapitalkravet för operativa risker.

2 § Genom lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar upphävs lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

3 § Ett medgivande för ett institut enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag att använda egna riskberäkningsmodeller för att beräkna kapitalkravet för marknadsrisker som gäller vid ikraftträdandet skall fortsätta att gälla som tillstånd enligt 5 kap. 3 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav som dessa institut skall uppfylla.

4 § Medgivanden enligt 2 kap. 4 § och 6 § fjärde stycket samt 5 kap. 6 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag som gäller vid denna lags ikraftträdande skall fortsätta att gälla som tillstånd enligt 2 kap. 6 §, 3 kap. 4 § respektive 7 kap. 8 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

5 § Ett institut som enligt 4 kap. 7 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, ska från den 30 juni 2011 till och med det datum som regeringen bestämmer ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkraven för

1. kreditrisker och marknadsrisker enligt 2 kap. 2, 3 och 5 §§ lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, och
2. exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 5 kap. 6 § samma lag.

Ett institut som enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmätningemetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker ska ha en kapitalbas som från den 30 juni 2011 till och med det datum som regeringen bestämmer motsvarar minst 80 procent av summan av kapitalkraven enligt första stycket 1 och 2.

Ett institut som från och med den 1 januari 2010 eller senare efter tillstånd enligt 4 kap. 7 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar tillämpar en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får efter tillstånd av Finansinspektionen ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkravet för kreditrisker enligt 4 kap. 1 § första stycket, 4, 6 och 12–15 §§ samma lag i dess lydelse den 29 juni 2011.

Ett institut som från och med den 1 januari 2010 eller senare har tillstånd enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar att tillämpa en internmätningemetod för att beräkna kapitalkravet för operativa risker, får efter tillstånd av Fi-

nansinspektionen ha en kapitalbas som motsvarar minst 80 procent av kapitalkravet för operativa risker enligt 6 kap. 2–5 §§ eller 2 kap. samma lag.

Första–fjärde styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur kapitalbasen ska beräknas enligt denna paragraf. *Lag (2011:753)*

6 § Ett institut får under år 2007 när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, tillämpa bestämmelserna i 3 kap. lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag i stället för schablonmetoden för kreditrisker enligt 4 kap. 5 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Ett institut som utnyttjar denna möjlighet för alla exponeringar får även under det året tillämpa bestämmelserna om stora exponeringar i 5 kap. i den förstnämnda lagen i stället för bestämmelserna i 7 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket första meningen, skall det vid tillämpningen av övriga bestämmelser i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar anses tillämpa schablonmetoden. Bestämmelserna om kreditriskskydd och ofentliggörande av information skall dock inte tillämpas. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna om värdepapperisering inte heller skall tillämpas.

För ett institut som utnyttjar möjligheten i första stycket skall kapitalkravet för operativa risker enligt 6 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar, minskas med den andel som motsvarar kvoten av värdet på de exponeringar för vilka kreditinstitutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt första stycket och det totala värdet på institutets exponeringar.

Första–tredje styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

7 § Ett institut, vars innehav av aktier eller tillskott i försäkringsbolag eller i ett motsvarande utländskt återförsäkringsföretag eller i ett försäkringsholdingföretag före den 20 juli 2006 uppgick till de nivåer som anges i 3 kap. 5 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar behöver inte tillämpa 3 kap. 8 § samma lag före år 2013. I stället får institutet räkna av dessa aktier och tillskott från summan av det primära och det supplementära kapitalet.

8 § Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster eller utför investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, får till och med år 2014 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som ska vara uppfyllda för tillståndet. *Lag (2011:753)*

9 § Till och med år 2014 tillämpas inte bestämmelserna om kapitalkrav som avser värdepappersbolag i lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar för sådana värdepappersbolag vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla investeringstjänster eller utföra investeringsverksamhet avseende sådana finansiella instrument som anges i 1 kap. 4 § första stycket 5 b–d, f och g lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Lag (2011:753)*

10 § Till och med år 2011 får ett värdepappersbolag, vars totala positioner i handelslagret aldrig överstiger 50 miljoner euro och som under räkenskapsåret i genomsnitt har högst 100 anställda, efter tillstånd av Finansinspektionen beräkna kapitalkravet för operativa risker till det lägsta av följande krav:

1. kapitalkravet enligt 2 kap. 7 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och

2. en viss andel av det högsta av
 - a) summan av kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker enligt 2 kap. 3 och 4 §§ samma lag, och
 - b) 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det närmast föregående räkenskapsåret eller, om bolagets verksamhet pågått mindre än ett år, de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Bank
& kredit-
marknad

Det sammanlagda kapitalkravet får dock inte understiga det kapitalkrav som gällde för värdepappersbolaget den 31 december 2006, om inte detta beror på att bolagets verksamhet har minskat.

Den andel som anges i första stycket 2 skall öka årligen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken andel som varje år skall gälla.

11 § Till utgången av 2012 ska den tidsperiod som anges i 10 kap. 6 a § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar vara sex månader.

Lag (2011:753)

12 § 7 a kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska tillämpas på värdepapperiseringar som emitteras från och med den 30 juni 2011.

7 a kap. samma lag ska från och med den 1 januari 2015 tillämpas på värdepapperiseringar som emitterats före den 30 juni 2011, om nya underliggande exponeringar har tillkommit eller ersatts efter den 31 december 2014. *Lag (2011:753)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:753

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2011.

Propositioner

SFS 2006:1372
Prop. 2006/07:5

SFS 2007:571
Prop. 2006/07:115

SFS 2011:753
Prop. 2010/11:110

Förordning (2006:1533) om kapitaltäckning och stora exponeringar

(senast ändrad genom SFS 2011:759)

Definitioner	260
Riskvikter enligt schablonmetoden för kreditrisker	261
Exponeringar mot stater och centralbanker	261
Exponeringar mot kommuner	262
Exponeringar mot institut	262
Medräkningsbara garantier	262
Tillstånd för ett institut som använder internmetoden att använda schablonmetoden för exponeringar mot svenska staten m.fl.	263
Beräkningen av kapitalkravet för vissa positionsriskar enligt schablonmetoden	263
Beräkningen av gränsvärdena för stora exponeringar	263
Indelning av kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar	263
Information från Finansinspektionen	264
Information som alltid skall tillhandahållas	264
Information om tillstånd enligt 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar	264
Information om kommuner	265
Information om godkända kreditvärderingsföretag	265
Förteckning över finansiella holdingföretag	265
Övrig information	265
Informationens förhållande till det offentliga rättinformationssystemet	265
Finansinspektionens tillsyn	265
Kapitalbasens lägsta nivå	266
Bemyndiganden	266
Bemyndiganden enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar	266
Bemyndiganden enligt lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar	268
Vad ansökningar skall innehålla	269
Internationella överenskommelser	269
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	269

Definitioner

1 § I denna förordning betyder

- behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,
- institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag,
- kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbeting), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU,
- kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbeting), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU, och

5. *medräkningsbar garanti*: en garanti eller en annan liknande överenskommelse med samma ekonomiska innebörd som en garanti som enligt föreskrifter meddelade med stöd av 30 § 11 eller 17 får användas för att reducera riskvikten för en exponering.

Med kommun avses i denna förordning även sådana samfälligheter som är jämförbara med kommuner. *Förordning (2011:759)*

Riskvikter enligt schablonmetoden för kreditrisker

Exponering mot stater och centralbanker

2 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker och för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, skall ge en exponering mot en stat eller en centralbank riskvikten 100 procent, om inte något annat följer av 3–7 §§.

3 § En exponering mot Europeiska centralbanken skall oavsett vad som anges i 4–7 §§ ges riskvikten noll procent.

4 § En exponering mot en sådan stat eller centralbank som har kreditvärderats av ett godkänt kreditvärderingsföretag får ges en riskvikt enligt tabell 1. Finansinspektionen skall rangordna det godkända kreditvärderingsföretagets kreditbetyg på en sexgradig skala för värdering av kreditkvalitet.

Tabell 1

Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

5 § En exponering mot en stat inom EES eller en centralbank i en stat inom EES skall ges riskvikten noll procent, om exponeringen är uttryckt och refinansierad i den statens valuta.

En exponering mot en stat utanför EES eller en centralbank i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES får ges samma riskvikt som i den staten föreskrivs för en sådan exponering, om exponeringen är uttryckt och refinansierad i den nationella valutan.

6 § Ett exportkreditorgans kreditvärderingar får användas för riskvägning enligt schablonmetoden

- om de är en konsensusklassificering från ett exportkreditorgan som har anslutit sig till den överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter som utvecklats av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), eller
- om exportkreditorganet offentliggör sina kreditvärderingar, använder den metod som redovisas i den i 1 nämnda överenskommelsen och kreditvärderingen är bunden till en av de åtta minimipremierna för exportförsäkring som fastställs enligt metoden.

7 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får ge en exponering, för vilken ett exportkreditorgans kreditvärdering får användas för riskvägning enligt 6 §, den riskvikt som framgår av tabell 2.

Tabell 2

Minimipremie för exportförsäkring	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskvikt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Exponeringar mot kommuner

8 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, skall ge en exponering mot en svensk eller utländsk kommun samma riskvikt som en exponering mot ett institut, om inte något annat följer av 9 §.

9 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker skall ge en exponering mot en svensk kommun samma riskvikt som en exponering mot svenska staten.

En exponering mot en utländsk kommun i en annan stat inom EES skall, om exponeringen där behandlas som en exponering mot den egna staten, ges samma riskvikt som en exponering mot staten.

En exponering mot en utländsk kommun i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES skall, om exponeringen där behandlas som en exponering mot den egna staten, ges samma riskvikt som en exponering mot staten.

Exponeringar mot institut

10 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, får ge en exponering mot ett annat institut eller motsvarande utländskt företag en riskvikt enligt den metod som baseras på hemstatens kreditkvalitetssteg.

Medräkningsbara garantier

11 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker skall, om det tar hänsyn till en medräkningsbar garanti när det beräknar det riskvägda exponeringsbeloppet för en exponering, ge den del av exponeringen som täcks av garantin samma riskvikt som en exponering mot den som utfärdat garantin, om inte något annat följer av 12 §.

12 § När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en stat inom EES eller en centralbank i en stat inom EES skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges riskvikten noll procent, om garantin är uttryckt i motpartens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan.

När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en stat utanför EES eller en centralbank i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES, skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges samma riskvikt som en exponering som avses i 5 § andra stycket, om garantin är uttryckt i låntagarens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan.

13 § Det som enligt 12 § första stycket gäller för den del av en exponering som täcks av en medräkningsbar garanti utfärdad av en stat gäller även för den del av en exponering som täcks av en medräkningsbar garanti som har utfärdats av

1. en svensk kommun, eller
2. en utländsk kommun i en annan stat inom EES än Sverige om exponeringen i den staten behandlas på samma sätt som en exponering mot den egna staten.

När ett institut tar hänsyn till en medräkningsbar garanti som har utfärdats av en utländsk kommun i en stat utanför EES där det tillämpas ett tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas inom EES skall den del av exponeringen som täcks av garantin ges samma riskvikt som en exponering som avses i 5 § andra stycket, om

1. garantin är uttryckt i motpartens nationella valuta och exponeringen är refinansierad i den valutan, och
2. en exponering mot kommunen i den staten behandlas som en exponering mot staten.

Tillstånd för ett institut som använder internmetoden att använda schablonmetoden för exponeringar mot svenska staten m.fl.

14 § Tillstånd enligt 4 kap. 9 § andra stycket lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar att använda schablonmetoden för vissa exponeringar får ges för exponeringar mot svenska staten och svenska kommuner, om exponeringar mot svenska staten ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden.

Beräkningen av kapitalkravet för vissa positionsriskar enligt schablonmetoden

15 § Ett institut som använder schablonmetoden när det beräknar kapitalkravet för positionsriskar som ingår i marknadsrisker skall vid beräkningen av den specifika risken för räntebärande värdepapper ge positionen vikttalet noll procent, om värdepapperen har utfärdats eller garanterats av en stat eller har utfärdats av en centralbank eller en svensk eller utländsk kommun och positionen skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditrisker.

Beräkningen av gränsvärdena för stora exponeringar

16 § Vid beräkningen av om gränsvärdena för stora exponeringar iakttas ska ett institut undanta

1. exponeringar mot en stat eller en centralbank eller mot en svensk eller utländsk kommun i en stat inom EES, om exponeringen skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditrisker,
2. exponeringar som täcks av en medräkningsbar garanti som utfärdats av en stat eller en centralbank eller av en svensk eller utländsk kommun i en stat inom EES, om en exponering mot garantigivaren i fråga skulle ges riskvikten noll procent enligt schablonmetoden för kreditrisker. *Förordning (2011:759)*

Indelning av kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

17 § För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall Finansinspektionen, när den enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar delar in kreditvärderingar som får användas för att bestämma riskvikter för andra exponeringar än sådana som tillhör exponeringsklassen positioner i värdepapperisering i kreditkvalitetssteg, beakta

1. den långfristiga andelen fallissemang för poster som har getts samma kreditbetyg eller, om kreditvärderingsföretaget inte registrerat uppgifter om fallissemang under någon längre tid, företagets uppskattning av andelen fallissemang för poster som har getts samma kreditbetyg,
2. den emittentkategori som kreditvärderingsföretaget täcker,
3. den kreditbetygsskala som kreditvärderingsföretaget använder,
4. varje kreditbetygs betydelse,
5. kreditvärderingsföretagets definition av fallissemang, och
6. andra kvantitativa eller kvalitativa faktorer som påverkar skillnaden mellan de relativa risknivåerna.

Finansinspektionen skall jämföra andelen fallissemang för varje kreditbetyg från ett enskilt kreditvärderingsföretag med ett referensvärde som bygger på den andel fallissemang som andra kreditvärderingsföretag registrerat för en emittentkategori som ligger på en likvärdig kreditrisknivå.

Om andelen registrerade fallissemang för ett enskilt kreditvärderingsföretags kreditbetyg är avsevärt och systematiskt högre än referensvärdet, skall kreditbetyget placeras på ett steg i kreditkvalitetsskalan som innebär en högre risk. Om kreditvärderingsföretaget senare visar att andelen fallissemang när det gäller det aktuella kreditbetyget inte längre är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet, skall kreditbetyget åter placeras på det ursprungliga steget i kreditkvalitetsskalan.

18 § För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditbetyg skall Finansinspektionen, när den enligt 4 kap. 13 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar delar in kreditvärderingar som får användas i syfte att bestämma riskvikter för exponeringar som tillhör exponeringsklassen positioner i värdepapperisering i kreditkvalitetssteg, beakta

1. andelen fallissemang eller andelen förluster,
2. de olika typer av transaktioner som bedömts av kreditvärderingsföretaget,
3. varje kreditbetygs betydelse, och
4. andra kvantitativa och kvalitativa faktorer som påverkar skillnaden mellan de relativa risknivåerna.

Finansinspektionen skall vid indelningen eftersträva att sådana positioner i värdepapperisering som ges samma riskvikt är föremål för jämförbara nivåer av kreditrisk.

Information från Finansinspektionen

Information som alltid skall tillhandahållas

19 § Finansinspektionen skall på sin webbplats tillhandahålla

1. de lagar och andra författningar och allmänna råd som har beslutats som ett led i att genomföra kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet,
2. information om i vilken utsträckning de valmöjligheter som finns i kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet har utnyttjats,
3. de allmänna kriterier och metoder som tillämpas vid granskningen och utvärderingen enligt 29–31 §§, och
4. sammanställda statistiska uppgifter om antalet institut, kapitalkrav och andra centrala aspekter som rör tillsynen över institut.

20 § Finansinspektionen skall sträva efter att tillhandahålla den information som anges i 19 § på ett sätt som gör det möjligt att jämföra de tillvägagångssätt som har valts i Sverige med de tillvägagångssätt som de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater har valt. Informationen skall offentliggöras i ett gemensamt format och uppdateras regelbundet.

21 § Finansinspektionen skall vid behov översätta de lagar och andra författningar samt de allmänna råd som skall tillhandahållas på webbplatsen enligt 19 § till engelska.

Information om tillstånd enligt 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

22 § Om Finansinspektionen med stöd av 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ger ett institut tillstånd att räkna in ett dotterföretag vid beräkningen av kapitalkraven enligt 2 kap. samma lag, skall inspektionen, på sin webbplats, tillhandahålla information om

1. under vilka förutsättningar tillstånd enligt 9 kap. 4 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar ges,
2. hur många moderinstitut som utnyttjar ett tillstånd enligt 9 kap. 4 § samma lag och hur många av dessa som räknar in dotterföretag i tredje land, och
3. sammanlagt för alla moderinstitut som utnyttjar möjligheten
 - a) storleken på den totala kapitalbas för moderinstitutet som innehas av dotterföretag i tredje land,
 - b) den andel i procent av moderinstitutets totala kapitalbas som motsvarar den kapitalbas som innehas av dotterföretag i tredje land, och
 - c) den andel i procent av den sammanlagda lägsta kapitalbasen för moderinstitutet enligt 2 kap. 1 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som motsvarar kapitalbasen för dotterföretag i tredje land.

Informationen skall tillhandahållas på det sätt som anges i 20 §.

23 § Om Finansinspektionen med stöd av 9 kap. 4 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ger ett institut tillstånd att räkna in ett dotterföretag vid beräkningen av kapitalkraven och något av dotterföretagen hör hemma i en stat utanför EES, skall inspektionen minst en gång varje år lämna uppgift om tillståndet och om villkoren för tillståndet till tillsynsmyndigheten i den staten. *Förordning (2007:589)*

Information om kommuner

24 § Finansinspektionen skall upprätta och på sin webbplats tillhandahålla en förteckning över svenska kommuner som ges samma riskvikt som svenska staten enligt 9 § första stycket.

Information om godkända kreditvärderingsföretag

25 § Finansinspektionen skall på sin webbplats tillhandahålla

1. en förteckning över godkända kreditvärderingsföretag, och
2. information om hur ett kreditvärderingsföretag skall gå till väga för att kunna godkännas enligt 4 kap. 12 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Förteckning över finansiella holdingföretag

26 § Finansinspektionen ska föra en förteckning över sådana finansiella holdingföretag som anges i 9 kap. 3 § första stycket 2 lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och som ingår i en finansiell företagsgrupp som inspektionen utövar tillsyn över. Förteckningen ska överlämnas till Europeiska kommissionen vid varje förändring. *Förordning (2011:759)*

Övrig information

27 § Finansinspektionen skall även på sin webbplats tillhandahålla den övriga information som den enligt kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet skall offentliggöra.

Informationens förhållande till det offentliga rättinformationssystemet

28 § Den information som skall finnas på Finansinspektionens webbplats enligt denna förordning skall hållas skild från den del av innehållet i det offentliga rättssystemet enligt rättssystemförordningen (1999:175) som inspektionen svarar för.

Finansinspektionens tillsyn

29 § Finansinspektionen skall vid sin tillsyn över ett institut eller en finansiell företagsgrupp särskilt granska och utvärdera om institutet eller företagsgruppen, beroende på vad som är tillämpligt, uppfyller kraven i

1. 6 kap. 1–5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. 8 kap. 3–8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
3. föreskrifter meddelade med stöd av 16 kap. 1 § 3 lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 kap. 42 § 2 lagen om värdepappersmarknaden.

Förordning (2007:589)

30 § Finansinspektionens tillsyn enligt 29 § skall åtminstone omfatta

1. kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker,
2. resultaten av de stresstester som genomförts av institut som tillämpar
 - a) en internmetod för kreditrisker, eller
 - b) en egen riskberäkningsmodell för marknadsrisker,
3. stora exponeringar och andra koncentrationsrisker och om institutet i detta avseende uppfyller de krav som ställs på det,

4. stabilitet, lämplighet och tillämpningssätt i fråga om de riktlinjer, instruktioner och metoder som införts för att hantera kvarstående risker i samband med att medräkningsbara kreditriskskydd används,
5. i vilken utsträckning det kapitalkrav som ett institut beräknar för exponeringar som det har värdepapperiserat är rättvisande med hänsyn till
 - a) transaktionens ekonomiska substans, inklusive den grad av risköverföring som uppnåtts, och
 - b) det eventuella stöd som ett institut har gett till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser,
6. exponeringen för och hanteringen av likviditetsrisker,
7. effekterna av diversifiering och hur sådana effekter beaktas inom ramen av riskmätningssystemet,
8. om de värdejusteringar som gjorts avseende positioner eller portföljer i handelslagret gör det möjligt för ett institut att under normala marknadsförhållanden inom kort tid avyttra eller säkra sina positioner utan att drabbas av väsentliga förluster, och
9. exponeringen för ränterisker för andra exponeringar än de som ingår i handelslagret.

31 § Finansinspektionen skall med beaktande av storleken, systemviktigheten, arten, omfattningen och komplexitetsgraden hos verksamheten i ett institut fastställa hur och hur ofta den granskning och utvärdering som anges i 29 och 30 §§ skall ske. En uppdatering av inspektionens granskning och utvärdering skall göras minst en gång varje år.

Kapitalbasens lägsta nivå

31 a § Bestämmelserna i 5 § första och andra styckena lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar ska tillämpas till och med den 31 december 2012. *Förordning (2011:759)*

Bemyndiganden

Bemyndiganden enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

32 § När det gäller lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar får Finansinspektionen, i de avseenden som inte regleras i denna förordning, meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som ska ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,
2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,
3. vilka åtgärder ett institut ska vidta för att dess riktlinjer och instruktioner ska uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,
4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen ska beräknas,
5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,
6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från den enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas enligt samma kapitel,
7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker ska beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värde regleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värde regleringar ska behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,
8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut ska beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,
10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar ska få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,
11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,
12. vilka krav ett institut ska uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,
13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,
14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,
15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar ska uppfylla för att kreditvärderingsföretagen ska godkännas enligt 4 kap. 12 §,
16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,
17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter ska beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,
18. hur kapitalkravet för motpartsrisiker som ingår i marknadsrisiker ska beräknas enligt 5 kap. 1 §,
19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk ska beräkna kapitalkravet för marknadsrisiker enligt 5 kap. 2 §,
20. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,
21. hur ett institut som använder basmetoden ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,
22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker ska beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,
23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,
24. vilka villkor ett institut ska uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,
25. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,
26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,
27. vilka krav som ska vara uppfyllda för att ett institut ska få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,
28. hur exponeringarna ska värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,
29. under vilka förutsättningar en grupp av kunder med inbördes anknytning anses finnas enligt 7 kap. 4 § första stycket och hur instituten ska analysera sina exponeringar för att avgöra om det finns en grupp av kunder med inbördes anknytning,
30. vilka exponeringar som ska anses utgöra exponeringar enligt 7 kap. 6 § första stycket 3,
31. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

32. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditrisk-skydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder ska uppfylla,
33. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut ska uppfylla enligt 7 kap. 8 §,
34. vad som ska utgöra ett behållande av ett ekonomiskt intresse netto och när undantag från behållande av ett ekonomiskt intresse får göras enligt 7 a kap. 1 §,
35. vilka krav som ett institut ska uppfylla enligt 7 a kap. 2 § innan det får ta position i en värdepapperisering,
36. vilka krav som ett institut löpande ska uppfylla enligt 7 a kap. 3 § efter det att institutet investerat i en värdepapperisering,
37. vilken information som ska lämnas av medverkande institut eller originator enligt 7 a kap. 6 §,
38. vilken förhöjd riskvikt som ska gälla för värdepapperiseringen enligt 7 a kap. 7 §,
39. vilken information som ska offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,
40. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper ska gälla enligt 9 kap. 2 §,
41. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,
42. vilken information som ska offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen ska lämnas och hur informationens riktighet ska kontrolleras,
43. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § ska upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder,
44. hur konsolideringen ska ske enligt 9 kap. 10 §,
45. hur kapitalbasen ska beräknas enligt 9 kap. 11 §,
46. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som ska lämnas enligt 10 kap. 11 §,
47. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen ska avse och vid vilka tidpunkter den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen ska ges in enligt 10 kap. 12 §,
48. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § ska upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,
49. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och
50. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §. *Förordning (2011:759)*

Bemyndiganden enligt lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar

33 § När det gäller lagen (2006:1372) om införande av lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar får Finansinspektionen meddela föreskrifter om

1. vilka krav som ett institut som har medgivande enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag att använda egna riskberäkningsmodeller skall uppfylla enligt 3 §,
2. hur kapitalbasen skall beräknas enligt 5 §,
3. att bestämmelser om värdepapperisering inte skall tillämpas enligt 6 § tredje stycket av ett institut som under 2007 beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker enligt bestämmelserna i 3 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag,

4. vilka villkor som skall vara uppfyllda för att ett värdepappersbolag skall få tillstånd att överskrida gränsvärdena för stora exponeringar utan att beräkna ett särskilt kapitalkrav enligt 8 §, och
5. vilken andel som varje år skall gälla enligt 10 § första stycket 2.

Bank
& kredit-
marknad**Vad ansökningar skall innehålla**

34 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vad ansökningar enligt lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar skall innehålla och vilka handlingar som samtidigt skall ges in till inspektionen.

Internationella överenskommelser

35 § Finansinspektionen får ingå sådana internationella överenskommelser som följer av artikel 131 första och andra styckena i kreditinstitutsdirektivet. Detta gäller dock inte om överenskommelsen kräver riksdagens eller Utrikesnämndens medverkan.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:759

| Denna förordning träder i kraft den 30 juni 2011.

Kreditupplysningslag (1973:1173)

(senast ändrad genom SFS 2011:760)

Inledande bestämmelser	270
Tillstånd m.m.	270
Verksamhetens bedrivande m.m.	271
Informationsutbyte	271
Känsliga uppgifter m.m.	271
Gallring	272
Utlämnande av upplysningar	272
Registerbesked	272
Kreditupplysningskopia	273
Rättelse	273
Överlåtelse och upplåtelse av register	274
Tystnadsplikt	274
Tillsyn m.m.	274
Straff och skadestånd m.m.	275
Överklagande	275
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	276
Propositioner	276

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller kreditupplysningsverksamhet som innebär att någon, utom i enstaka fall, lämnar kreditupplysning mot ersättning eller som ett led i näringsverksamhet. Lagen gäller också annan kreditupplysningsverksamhet, om den är av större omfattning.

Lagen gäller inte när en myndighet lämnar ut uppgifter med stöd av lag, förordning eller ett särskilt beslut av regeringen eller en myndighet som regeringen har bestämt.

Lagen gäller inte heller för förmedling av kreditupplysningar mellan företag inom samma koncern, utom när upplysningen lämnas av ett företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket. *Lag (1997:556)*

2 § Med kreditupplysning avses i denna lag uppgifter, omdömen eller råd som lämnas till ledning för bedömning av någon annans kreditvärdighet eller vederhäftighet i övrigt i ekonomiskt hänseende. Uppgifter, omdömen eller råd som lämnas till någon för att användas i dennes kreditupplysningsverksamhet anses dock inte som kreditupplysning.

Med näringsidkare avses i denna lag även den som, utan att driva näringsverksamhet, har ett så väsentligt inflytande i en viss verksamhet att uppgifter om hans egna förhållanden behövs för att belysa verksamhetens ekonomiska ställning. *Lag (1997:556)*

Tillstånd m.m.

3 § Kreditupplysningsverksamhet får bedrivas endast efter tillstånd av Datainspektionen.

Datainspektionens tillstånd behövs dock inte för följande företag, om deras grundläggande tillstånd omfattar kreditupplysningsverksamhet:

1. ett svenskt kreditinstitut,
2. ett utländskt kreditinstitut som driver verksamhet i Sverige enligt 4 kap. 1 eller 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, eller
3. ett utländskt kreditinstitut som har tillstånd att driva verksamhet i Sverige enligt 4 kap. 4 § lagen om bank- och finansieringsrörelse.

Ett företag som avses i andra stycket 1 eller 3 får börja bedriva kreditupplysningsverksamhet två månader efter det att Datainspektionen har tagit emot en anmälan från företaget om att det avser att bedriva sådan verksamhet.

Tillstånd behövs inte för kreditupplysningsverksamhet, i den mån den bedrivs genom offentliggörande av kreditupplysning på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen. *Lag (2004:301)*

4 § Tillstånd att bedriva kreditupplysningsverksamhet får meddelas endast om verksamheten kan antas bli bedriven på ett sakkunnigt och omdömesgillt sätt.

Datainspektionen får besluta om villkor för hur ett företags kreditupplysningsverksamhet skall bedrivas och om skyldighet för ett företag att anmäla ändring av förhållanden som har betydelse för rätten att bedriva verksamheten. *Lag (1997:556)*

Verksamhetens bedrivande m.m.

5 § Kreditupplysningsverksamhet skall bedrivas så att den inte leder till otillbörligt intrång i personlig integritet genom innehållet i de uppgifter som förmedlas eller på annat sätt eller till att oriktiga eller missvisande uppgifter lagras eller lämnas ut. För sådan behandling av personuppgifter som omfattas av personuppgiftslagen (1998:204) gäller i stället 9 § första stycket a, b och d–h den lagen.

Uppgifter om fysiska personer får samlas in endast för kreditupplysningsändamål.

Vid helt eller delvis automatiserad behandling av uppgifter om juridiska personer skall den som bedriver kreditupplysningsverksamhet vidta lämpliga tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder för att hindra att behandlingen sker på ett otillåtet sätt och att uppgifterna utsätts för otillåten insyn. Bestämmelser om säkerheten vid behandling av personuppgifter finns i 30–32 §§ personuppgiftslagen.

Utän hinder av 10 § personuppgiftslagen får personuppgifter behandlas utan samtycke i kreditupplysningsverksamhet. Den registrerade kan inte heller motsätta sig behandlingen.

Bestämmelsen i andra stycket tillämpas inte i den utsträckning det skulle strida mot bestämmelserna i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen.

Lag (2001:164)

Informationsutbyte

5 a § Vad som gäller om tystnadsplikt i svenska kreditinstituts, betalningsinstituts, institut för elektroniska pengars och värdepappersbolags verksamhet hindrar inte att uppgifter om lämnade krediter, betalningsförsummelser och kreditmissbruk utväxlas för kreditupplysningsändamål inom en krets som utgörs av dessa företag samt sådana företag som har tillstånd av Datainspektionen enligt 3 § första stycket.

I den krets som anges i första stycket ingår även utländska kreditinstitut som avses i 4 kap. 1, 2, 4 och 6 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utländska företag som avses i 3 kap. 26 och 27 §§ lagen (2010:751) om betaltjänster, utländska företag som avses i 3 kap. 26–28 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar samt utländska företag som avses i 4 kap. 1 och 4 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Bestämmelser om användningen av uppgifter om betalningsförsummelser och kreditmissbruk finns även i 7 §. *Lag (2011:760)*

Känsliga uppgifter m.m.

6 § Uppgifter om en persons ras, etniska ursprung, politiska uppfattning, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv får inte behandlas i kreditupplysningsverksamhet.

Uppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott, domar i brottmål, straffprocessuella tvångsmedel eller administrativa frihetsberövanden får inte utan medgivande av Datainspektionen behandlas i kreditupplysningsverksamhet.

Ett medgivande som avses i andra stycket får lämnas endast om det finns synnerliga skäl.

Vad som anges i andra stycket hindrar inte att uppgifter om betalningsförsummelse, kreditmissbruk eller näringsförbud behandlas i kreditupplysningsverksamhet.

Lag (2001:164)

7 § Kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare får inte innehålla uppgifter om andra betalningsförsummelse än sådana som

1. har slagits fast genom en domstols eller en annan myndighets avgörande eller åtgärd eller
2. har lett till inledande av skuldsanering eller till betalningsinställelse, konkursansökan eller ackord.

Kreditupplysningar som avses i första stycket får inte heller innehålla uppgifter om kreditmissbruk, utom när krediten har lämnats av ett företag som står under Finansinspektionens tillsyn och kredittagaren i avsevärd utsträckning överskridit gällande kreditgräns eller på något annat sätt allvarligt missbrukat krediten.

Om det finns särskilda skäl, får Datainspektionen besluta att ett företag skall undantas helt eller delvis från bestämmelserna i första och andra styckena.

Uppgifter som enligt bestämmelserna i första och andra styckena inte får lämnas ut får inte heller lagras i register som används i kreditupplysningsverksamhet.

Lag (2006:747)

Gallring

8 § En uppgift om en fysisk person ska gallras när det inte längre är nödvändigt att bevara uppgiften med hänsyn till ändamålet med behandlingen.

En uppgift om en fysisk person som inte är näringsidkare ska, om uppgiften inte gäller skuldsanering, gallras senast tre år efter den dag då den omständighet inträffade eller det förhållande upphörde som uppgiften avser. Rör uppgiften en begäran om eller ett utlämnande av en kreditupplysning, ska den dock gallras senast ett år efter den dag då begäran framställdes.

En uppgift om skuldsanering ska gallras senast fem år efter den dag då skuldsaneringen beviljades eller, om en betalningsplan enligt skuldsaneringslagen (2006:548) löper under längre tid, senast den dag då planen löper ut.

En uppgift som har inhämtats från Kronofogdemyndigheten i dess verksamhet med indrivning och utsökning ska gallras när den inte omfattas av undantaget från sekretess i 34 kap. 1 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). En uppgift som har inhämtats från Kronofogdemyndigheten ska också gallras när den har blockerats av Kronofogdemyndigheten med stöd av 3 kap. 3 a § lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i Kronofogdemyndighetens verksamhet. *Lag (2011:471)*

Utlämnande av upplysningar

9 § Kreditupplysningar om fysiska personer som inte är näringsidkare får inte lämnas ut, om det finns anledning att anta att upplysningen kommer att användas av någon annan än den som på grund av ett ingånget eller ifrågasatt kreditavtal eller av någon liknande anledning har behov av upplysningen.

Första stycket gäller inte offentliggörande av en kreditupplysning på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningen tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 1 och 2. *Lag (2010:1073)*

Registerbesked

10 § Var och en har rätt att mot skälig avgift hos den som bedriver kreditupplysningsverksamhet få skriftligt besked om huruvida det i verksamheten behandlas uppgifter om honom. Fysiska personer har rätt att en gång per kalenderår få ett besked gratis. Behandlas sådana uppgifter skall besked lämnas om

- a) vilka uppgifter som behandlas,
- b) om den registrerade är en fysisk person: varifrån uppgifterna har hämtats,

- c) ändamålen med behandlingen, och
- d) till vilka mottagare eller kategorier av mottagare som uppgifterna lämnas ut.

Bestämmelserna i första stycket tillämpas inte i den utsträckning det skulle strida mot bestämmelserna i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen.

En begäran om besked enligt första stycket om en fysisk person skall göras skriftligen och vara egenhändigt undertecknad. *Lag (2001:164)*

Bank
& kredit-
marknad

Kreditupplysningskopia

11 § När en kreditupplysning om en fysisk person lämnas ut, ska till den som avses med upplysningen samtidigt och kostnadsfritt sändas ett skriftligt meddelande om

1. vem som bedriver kreditupplysningsverksamheten,
2. ändamålen med behandlingen,
3. de uppgifter, omdömen och råd som upplysningen innehåller om honom eller henne,
4. möjligheten att få rättelse av de uppgifter som rör honom eller henne, och
5. vem som har begärt upplysningen.

Om kreditupplysningen lämnas ut till ett svenskt kreditinstitut eller värdepappersbolag, eller till ett motsvarande utländskt företag, för att användas endast som underlag för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker med en sådan metod som avses i 4 kap. 7 § lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, får meddelandet sändas senare men utan onödigt dröjsmål och begränsas till information enligt första stycket 1, 2 och 5. Om den som avses med upplysningen begär det, ska även information enligt 3 och 4 sändas till honom eller henne.

Första och andra styckena gäller också när en kreditupplysning lämnas om ett handelsbolag eller kommanditbolag.

Första–tredje styckena gäller inte kreditupplysningar som lämnas genom offentliggörande på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningarna tillhandahålls ur en databas enligt 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 1 och 2.

Lag (2010:1073)

Rättelse

12 § Finns det anledning att misstänka att en uppgift som behandlas i kreditupplysningsverksamhet eller som har lämnats i en kreditupplysning under den senaste tolv månadersperioden är oriktig eller missvisande, eller att den annars har behandlats i strid med denna lag, ska den som bedriver verksamheten utan dröjsmål vidta skäliga åtgärder för att utreda förhållandet.

Visar det sig att uppgiften är oriktig eller missvisande, eller att den annars har behandlats i strid med lagen, ska den, om den förekommer i register, rättas, kompletteras eller uteslutas ur registret.

Om en oriktig eller missvisande uppgift har tagits in i en kreditupplysning som lämnats ut, ska rättelse eller komplettering så snart det kan ske tillställas var och en som under den senaste tolv månadersperioden fått del av uppgiften. Detta gäller inte offentliggörande av en kreditupplysning på ett sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen eller yttrandefrihetsgrundlagen, utom när upplysningen tillhandahållits ur en databas enligt 1 kap. 9 § yttrandefrihetsgrundlagen på sätt som avses i den paragrafens första stycke 1 och 2.

Har uppgiften under den senaste tolv månadersperioden lämnats in i en periodisk skrift eller i en kreditupplysningsverksamhet som bedrivs genom återkommande offentliggöranden enligt yttrandefrihetsgrundlagen, ska rättelse eller komplettering så snart det kan ske införas i ett följande nummer av skriften eller motsvarande form av offentliggörande enligt yttrandefrihetsgrundlagen.

Andra–fjärde styckena gäller inte om uppgiften uppenbarligen saknar betydelse för bedömningen av vederbörandes vederhäftighet i ekonomiskt hänseende.

Har en fråga om rättelse eller liknande åtgärd tagits upp efter framställning från den som uppgiften avser, ska denne kostnadsfritt underrättas om huruvida en sådan åtgärd vidtagits. *Lag (2010:1073)*

Överlåtelse och upplåtelse av register

13 § Register som används i kreditupplysningsverksamhet får överlätas eller upplätas till annan endast efter medgivande av Datainspektionen.

Den som upphör att bedriva kreditupplysningsverksamhet eller som avser att flytta sådan verksamhet till ett annat land eller att kassera ett register som används i sådan verksamhet skall anmäla detta till Datainspektionen. Inspektionen föreskriver i sådana fall hur det skall förfaras med register som berörs av åtgärden. *Lag (1981:737)*

Tystnadsplikt

14 § Den som är eller har varit verksam i kreditupplysningsverksamhet får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han till följd därav fått veta om enskildas personliga förhållanden eller om yrkes- eller affärshemligheter. *Lag (1981:737)*

Tillsyn m.m.

15 § Datainspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

Tillsynen skall utövas så, att den icke vållar större kostnad eller olägenhet än som är nödvändig.

16 § Datainspektionen har rätt att företa inspektion hos den som bedriver kreditupplysningsverksamhet och att ta del av samtliga handlingar som rör verksamheten.

Den som bedriver kreditupplysningsverksamhet skall lämna Datainspektionen de upplysningar om verksamheten som inspektionen begär för sin tillsyn.

Bedrivs kreditupplysningsverksamhet genom offentliggörande av kreditupplysning på sådant sätt som avses i tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetsgrundlagen skall den som bedriver verksamheten inom en vecka efter offentliggörandet se till att Datainspektionen kostnadsfritt får del av det som offentliggjorts. *Lag (1991:1563)*

17 § Om den som har rätt att bedriva kreditupplysningsverksamhet åsidosätter en bestämmelse i denna lag eller ett villkor som har meddelats med stöd av 4 § andra stycket, får Datainspektionen förelägga honom att vidta rättelse, besluta om att ändra ett villkor som tidigare meddelats eller meddela ett nytt villkor.

Om rättelse inte kan åstadkommas på något annat sätt, såvitt gäller någon som har tillstånd enligt 3 § första stycket, får Datainspektionen återkalla tillståndet. Detsamma gäller, om förutsättningarna för tillståndet i övrigt inte längre föreligger.

Om ett företag som avses i 3 § andra stycket 1 eller 3 inte vidtar rättelse, skall Datainspektionen underrätta Finansinspektionen.

Om ett företag som avses i 3 § andra stycket 2 inte vidtar rättelse, skall Datainspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Om rättelse ändå inte sker, får Datainspektionen förbjuda företaget att göra nya åtaganden här i landet. Innan förbud meddelas skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till hemlandsmyndigheten. Denna skall då underrättas så snart det kan ske. *Lag (2004:301)*

17 a § har upphävts genom lag (1997:556).

18 § Regeringen får föreskriva om skyldighet för den som bedriver kreditupplysningsverksamhet att betala avgift för Datainspektionens tillsynsverksamhet enligt denna lag.

Avgift påförs av Datainspektionen. *Lag (1997:556)*

Straff och skadestånd m.m.

19 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. bedriver kreditupplysningsverksamhet utan att ha rätt till det enligt 3 §,
2. bryter mot 6–9 §§, 13 § första stycket eller andra stycket första meningen eller 16 § tredje stycket,
3. bryter mot ett villkor som har meddelats enligt 4 § andra stycket, 13 § andra stycket andra meningen eller 17 § första stycket, eller
4. lämnar en osann uppgift i sådana fall som avses i 10 § eller 16 § andra stycket eller i ett meddelande enligt 11 §.

Till böter döms den som genom oriktiga uppgifter uppsåtligen föranleder att någon som bedriver kreditupplysningsverksamhet, i annat fall än de som undantas i 9 § andra stycket, lämnar ut en kreditupplysning utan att ha grund till detta enligt 9 § första stycket. Till samma straff döms den som genom att utnyttja uppgifter hos någon som bedriver kreditupplysningsverksamhet uppsåtligen bereder sig tillgång till en kreditupplysning utan att ha grund till detta enligt 9 § första stycket. I ringa fall döms dock inte till ansvar. *Lag (2010:1073)*

20 § Har kreditupplysningsverksamhet bedrivits av någon som inte haft rätt till det enligt 3 §, skall register som använts i verksamheten förklaras förverkade om det inte är uppenbart obilligt. Detsamma gäller, om register överläts eller upplåtits i strid med 13 § första stycket eller om vad som bestämts enligt 13 § andra stycket andra meningens inte följts. *Lag (1997:556)*

21 § Den som bedriver kreditupplysningsverksamhet skall ersätta skada som till följd av verksamheten tillfogas någon genom otillbörligt intrång i hans personliga integritet eller genom att oriktig uppgift lämnas om honom, om icke den som bedriver verksamheten kan visa att tillbörlig omsorg och varsamhet iakttagits. Vid bedömning om och i vad mån skada har uppstått tages hänsyn även till lidande och andra omständigheter av annan än rent ekonomisk betydelse.

22 § Om den som bedriver kreditupplysningsverksamhet inte fullgör vad som åligger honom enligt 10, 11 eller 12 §, får Datainspektionen förelägga vite. Detsamma gäller, om den som bedriver sådan verksamhet underlåter att lämna tillgång till handling eller att lämna upplysning i fall som avses i 16 § första eller andra stycket. *Lag (1981:737)*

Överklagande

23 § Datainspektionens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Justitiekanslern får föra talan för att ta till vara allmänna intressen.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av beslut om föreläggande av vite. *Lag (1998:380)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:1073

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
2. I fråga om rättelse eller komplettering av en uppgift i en kreditupplysning som lämnats före ikraftträdandet gäller 12 § i dess äldre lydelse.

2011:471

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:760

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Propositioner

<i>SFS 1973:1173</i> Prop. 1973:155	<i>SFS 1975:742</i> Prop. 1975:78	<i>SFS 1980:528</i> Prop. 1978/79:170	<i>SFS 1980:968</i> Prop. 1980/81:10
<i>SFS 1981:737</i> Prop. 1980/81:10	<i>SFS 1981:1263</i> Prop. 1981/82:8	<i>SFS 1982:622</i> Prop. 1981/82:135	<i>SFS 1984:394</i> Prop. 1983/84:111
<i>SFS 1984:728</i> Prop. saknas	<i>SFS 1986:438</i> Prop. 1985/86:126	<i>SFS 1988:1478</i> Prop. 1988/89:13	<i>SFS 1989:546</i> Prop. 1988/89:86
<i>SFS 1990:58</i> Prop. 1989/90:28	<i>SFS 1991:1563</i> Prop. 1990/91:179	<i>SFS 1991:1895</i> Prop. 1991/92:71	<i>SFS 1991:1959</i> Prop. 1991/92:59
<i>SFS 1992:1110</i> Prop. 1992/93:12	<i>SFS 1992:1616</i> Prop. 1992/93:12 Prop. 1992/93:89	<i>SFS 1993:1646</i> Prop. saknas	<i>SFS 1994:340</i> Prop. 1993/94:123
<i>SFS 1994:1397</i> Prop. 1994/95:51	<i>SFS 1997:556</i> Prop. 1996/97:65 Prop. 1996/97:114	<i>SFS 1998:380</i> Prop. 1997/98:101	<i>SFS 2001:164</i> Prop. 2000/01:50
<i>SFS 2001:200</i> Prop. 2000/01:33	<i>SFS 2001:330</i> Prop. saknas	<i>SFS 2001:1179</i> Prop. 2001/02:46	<i>SFS 2003:504</i> Prop. 2002/03:59
<i>SFS 2004:301</i> Prop. 2002/03:139	<i>SFS 2006:688</i> Prop. 2005/06:200	<i>SFS 2006:747</i> Prop. 2005/06:200	<i>SFS 2007:530</i> Prop. 2006/07:115
<i>SFS 2008:215</i> Prop. 2007/08:116	<i>SFS 2009:413</i> Prop. 2008/09:150	<i>SFS 2010:754</i> Prop. 2009/10:220	<i>SFS 2010:1073</i> Prop. 2009/10:151
<i>SFS 2011:471</i> Prop. 2010/11:31	<i>SFS 2011:760</i> Prop. 2010/11:124		

Kreditupplysningsförordning (1981:955)

(senast ändrad genom SFS 2008:917)

1 § Ansökan enligt kreditupplysningslagen (1973:1173) om tillstånd att bedriva kreditupplysningsverksamhet eller om medgivande att överlåta eller upplåta register som används i sådan verksamhet görs hos Datainspektionen. *Förordning (2008:917)*

2 § Ansökan om tillstånd att bedriva kreditupplysningsverksamhet skall innehålla uppgift om

1. sökandens namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och telefonnummer samt verksamhetens besöksadress,
2. varifrån och på vad sätt uppgifter som skall läggas till grund för kreditupplysningar skall samlas in,
3. till vem och på vad sätt kreditupplysningar skall lämnas ut,
4. hur register skall förvaras och vilka principer som skall iaktas för gallring av uppgifter i register,
5. hur den som är registrerad skall få del av de uppgifter som finns lagrade om honom,
6. hur meddelande om innehållet i kreditupplysning skall lämnas till den som upplysningen avser,
7. hur och när rättelse, komplettering eller uteslutning av oriktig eller missvisande uppgift skall göras.

En anmälan enligt 3 § tredje stycket kreditupplysningslagen (1973:1173) skall innehålla motsvarande uppgifter. *Förordning (1997:559)*

3 § Ansökan om medgivande att överlåta eller upplåta register som används i kreditupplysningsverksamhet skall innehålla uppgift om

1. sökandens namn, personnummer eller organisationsnummer, postadress och telefonnummer,
2. registrets omfattning och innehåll,
3. till vem överlåtelse eller upplåtelse skall ske,
4. ändamålet med överlåtelsen eller upplåtelsen.

4 § Är ansökan ofullständig, skall inspektionen förelägga sökanden att inom viss tid komplettera handlingarna, med erinran att ärendet annars kan avgöras i befintligt skick.

5 § har upphävts genom förordning (1997:559).

6 § I ärenden som avser företag under Finansinspektionens tillsyn bör Datainspektionen samråda med Finansinspektionen.

Om det även underrättelse som avses i 4 kap. 1 eller 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att ett utländskt kreditinstitut avser att driva kreditupplysningsverksamhet, ska Finansinspektionen vidarebefordra innehållet i underrättelsen till Datainspektionen. *Förordning (2008:917)*

7 § När beslut enligt 4, 6, 13 eller 17 § kreditupplysningslagen (1973:1173) expedieras, skall avskrift av beslutet överlämnas till Justitiekanslern.

7 a § Datainspektionen skall på begäran utfärda intyg om att ett tillstånd att bedriva kreditupplysningsverksamhet inte har återkallats som en disciplinär åtgärd.

Förordning (1996:27)

8 § Närmare föreskrifter för tillämpningen av kreditupplysningslagen (1973:1173) meddelas av Datainspektionen.

Lag (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

(senast ändrad genom SFS 2011:459)

1 kap. Inledande bestämmelser	278
Lagens tillämpningsområde	278
Definitioner	278
2 kap. Förutsättningar för tillstånd m.m.	280
Tillståndsplikt	280
Skyddad benämning	280
3 kap. Emittentinstitutets verksamhet	280
Tillåtna krediter i säkerhetsmassan	280
Fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan	281
Belåningsgrader	283
Värderingsprinciper	283
Hur värderingen skall utföras	283
Geografisk begränsning	283
Säkerheternas värde	283
Matchningsregler	284
Skyldighet att föra register	284
Registrets innehåll	284
Oberoende granskare	284
4 kap. Emittentinstitutets obestånd	285
Förmånsrätt	285
Hantering av tillgångar	285
Kontraktensliga betalningar	285
Inflytande medel	285
Avtal för konkursboets räkning	285
5 kap. Särskilda regler om tillsyn och ingripanden	286
Särskild tillsyn	286
Ingripande mot emittentinstitut	286
Ingripande mot den som saknar tillstånd	286
Vite	286
Avgifter	286
6 kap. Överklagande och bemyndiganden	286
Överklagande	286
Bemyndiganden	287
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	287
Propositioner	287

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om svenska bankers och kreditmarknadsföretags rätt att ge ut säkerställda obligationer.

Definitioner

2 § I denna lag avses med

- *emittentinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § att ge ut säkerställda obligationer,
- *säkerställda obligationer*: obligationer och andra jämförbara skuldförbindelser som är förenade med förmånsrätt i emittentinstitutets säkerhetsmassa,
- *fyllnadssäkerheter*: tillgångar som enligt 3 kap. 2 § får ingå i säkerhetsmassan,

- *derivatavtal*: avtal som träffats, i syfte att uppnå balans mellan finansiella villkor för tillgångar i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna, mellan ett emittentinstitut och
 1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,
 2. Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 3. en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befo-genhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 4. Sveriges allmänna hypoteksbank, ett kreditinstitut eller ett värdepappersbo-lag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 5. en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 6. ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av före-skrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 7. de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1, eller
 8. andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1-7 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna,
- *säkerhetsmassa*: krediter, fyllnadssäkerheter och i registret antecknade medel enligt 4 kap. 4 § i vilka obligationsinnehavarna och emittentinstitutets motparter i derivatavtal har förmånsrätt i enlighet med bestämmelserna i denna lag och för-månsrättslagen (1970:979),
- *bank*: ett svenskt bankaktiebolag, en svensk sparbank eller en svensk medlems-bank, och
- *kreditmarknadsföretag*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. Lag (2007:561)

2 §¹ I denna lag avses med

- *emittentinstitut*: en bank eller ett kreditmarknadsföretag som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § att ge ut säkerställda obligationer,
- *säkerställda obligationer*: obligationer och andra jämförbara skuldförbindelser som är förenade med förmånsrätt i emittentinstitutets säkerhetsmassa,
- *fyllnadssäkerheter*: tillgångar som enligt 3 kap. 2 § får ingå i säkerhetsmassan,
- *derivatavtal*: avtal som träffats, i syfte att uppnå balans mellan finansiella villkor för tillgångar i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obliga-tionerna, mellan ett emittentinstitut och
 1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,
 2. Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 3. en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befo-genhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 4. ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
 5. en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,
 6. ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av före-skrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:459) [red.anm.].

- 7. de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1, eller
- 8. andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–7 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna,
- *säkerhetsmassa*: krediter, fyllnadssäkerheter och i registret antecknade medel enligt 4 kap. 4 § i vilka obligationsinnehavarna och emittentinstitutets motparter i derivatavtal har förmånsrätt i enlighet med bestämmelserna i denna lag och förmånsrättslagen (1970:979),
- *bank*: ett svenskt bankaktiebolag, en svensk sparbank eller en svensk medlemsbank, och
- *kreditmarknadsföretag*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2011:459)*

2 kap. Förutsättningar för tillstånd m.m.

Tillståndsplikt

1 § Banker och kreditmarknadsföretag får ge ut säkerställda obligationer efter tillstånd av Finansinspektionen. Tillstånd skall meddelas om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet överensstämmer med denna lag,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att bedrivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
3. tidigare utgivna obligationer och andra jämförbara skuldförbindelser, som är utgivna för att finansiera krediter av det slag som får ingå i säkerhetsmassan, omvandlas till säkerställda obligationer eller hanteras på ett för borgenärerna likvärdigt sätt enligt en plan som har godkänts av Finansinspektionen, och
4. banken eller kreditmarknadsföretaget i en ekonomisk plan redovisar att dess finansiella situation är så stabil att övriga borgenärers intressen inte riskeras.

I den ekonomiska planen enligt första stycket 4 skall det ingå ett yttrande från revisorer-na som styrker redovisningen.

Skyddad benämning

2 § Benämningen säkerställda obligationer får användas endast som beteckning för sådana skuldförbindelser som omfattas av denna lag.

3 kap. Emittentinstitutets verksamhet

Tillåtna krediter i säkerhetsmassan

1 § Säkerhetsmassan får bestå av

1. krediter som lämnats mot inteckning i fast egendom som är avsedd för bostads-, jordbruks-, kontors- eller affärsändamål, mot inteckning i tomträtt som är avsedd för bostads-, kontors- eller affärsändamål, mot pant i bostadsrätt eller mot motsvarande utländska säkerheter (hypotekskrediter), förutsatt att krediterna uppfyller de villkor som uppställs i 3–7 §§, och
2. krediter för vilka följande låntagare svarar eller garanterar (offentliga krediter):
 - a) svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,
 - b) Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4,
 - c) en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befo-genhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4, och
 - d) andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i a–c och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna.

Hypotekskrediter som lämnats mot inteckning i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt som är avsedd för kontors- eller affärsändamål får utgöra högst 10 procent av säkerhetsmassan. *Lag (2006:1385)*

1 §² Säkerhetsmassan får bestå av

1. krediter som lämnats mot inteckning i fast egendom som är avsedd för bostads-, jordbruks-, kontors- eller affärsändamål, mot inteckning i tomträtt som är avsedd för bostads-, kontors- eller affärsändamål, mot pant i bostadsrätt eller mot motsvarande utländska säkerheter (hypotekskrediter), förutsatt att krediterna uppfyller de villkor som uppställs i 3–7 §§, och
2. krediter för vilka följande låntagare svarar eller garanterar (offentliga krediter):
 - a) svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,
 - b) Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4,
 - c) en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4, och
 - d) andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i a–c och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna.

Hypotekskrediter som lämnats mot inteckning i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt som är avsedd för kontors- eller affärsändamål får utgöra högst 10 procent av säkerhetsmassan. *Lag (2011:459)*

Fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan

2 § I säkerhetsmassan får ingå fyllnadssäkerheter. Dessa får bestå av följande tillgångar:

1. inläggande kassa, checkar och postremissväxlar,
2. placeringar och fordringar för vilka svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar,
3. placeringar och fordringar för vilka en utländsk stat eller centralbank svarar, om placeringen eller fordran gäller i den utländska statens valuta och är refinansierad i samma valuta,
4. övriga placeringar och fordringar för vilka Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
5. placeringar och fordringar för vilka en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5, och
7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Finansinspektionen får efter ansökan besluta att även följande tillgångar får användas som fyllnadssäkerheter:

1. placeringar och fordringar för vilka Sveriges allmänna hypoteksbank, ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar,
2. placeringar och fordringar för vilka en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

² Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:459) [red.anm.].

3. placeringar och fordringar med en återstående löptid av högst ett år för vilka ett utländskt kreditinstitut svarar,
4. placeringar och fordringar för vilka ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
5. placeringar och fordringar för vilka någon av de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna, och
7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Fyllnadssäkerheterna får utgöra högst 20 procent av säkerhetsmassan. Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att andelen under en begränsad tid får utgöra högst 30 procent. *Lag (2007:561)*

2 §³ I säkerhetsmassan får ingå fyllnadssäkerheter. Dessa får bestå av följande tillgångar:

1. inneliggande kassa, checkar och postremissväxlar,
2. placeringar och fordringar för vilka svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar,
3. placeringar och fordringar för vilka en utländsk stat eller centralbank svarar, om placeringen eller fordran gäller i den utländska statens valuta och är refinansierad i samma valuta,
4. övriga placeringar och fordringar för vilka Europeiska unionen, Europeiska atomenergigemenskapen eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
5. placeringar och fordringar för vilka en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5, och
7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Finansinspektionen får efter ansökan besluta att även följande tillgångar får användas som fyllnadssäkerheter:

1. placeringar och fordringar för vilka ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar,
2. placeringar och fordringar för vilka en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
3. placeringar och fordringar med en återstående löptid av högst ett år för vilka ett utländskt kreditinstitut svarar,
4. placeringar och fordringar för vilka ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,
5. placeringar och fordringar för vilka någon av de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

³ Denna lydelse träder i kraft den 1 november 2011 enligt lag (2011:459) [red.anm.].

6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna, och
7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Fyllnadssäkerheterna får utgöra högst 20 procent av säkerhetsmassan. Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att andelen under en begränsad tid får utgöra högst 30 procent. *Lag (2011:459)*

Belåningsgrader

3 § När en hypotekskredit lämnas, får krediten ingå i säkerhetsmassan till den del krediten i förhållande till säkerheten ligger inom

1. 75 procent av marknadsvärdet, för fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som är avsedd för bostadsändamål,
2. 70 procent av marknadsvärdet, för fast egendom som är avsedd för jordbruksändamål, och
3. 60 procent av marknadsvärdet, för fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som är avsedd för affärs- eller kontorsändamål.

Samma belåningsgrader gäller för motsvarande utländska säkerheter.

Värderingsprinciper

4 § I samband med att ett emittentinstitut lämnar hypotekskrediter skall marknadsvärdet enligt 3 § fastställas genom en individuell värdering. En värdering får dock grundas på generella prisnivåer om den avser

1. fast egendom som utgör bostadsfastighet i en- eller tvåfamiljshus,
2. tomträtt som har upplåtits för bostadsändamål avseende en- eller tvåfamiljshus, eller
3. bostadsrätt som har upplåtits för bostadsändamål.

Med marknadsvärde avses det pris som skulle uppnås vid en marknadsmässig försäljning där skälig tid ges för förhandlingar. Marknadsvärdet skall bedömas utan hänsyn till spekulativa och tillfälliga förhållanden.

Hur värderingen skall utföras

5 § En individuell värdering enligt 4 § skall utföras av en kompetent värderingsman. Värderingen skall dokumenteras. Av dokumentationen skall det framgå vem som har utfört värderingen samt när och på vilka grunder den har utförts.

Den värdering som grundas på generella prisnivåer skall utföras på ett betryggande sätt.

Geografisk begränsning

6 § Hypotekskrediter får vara säkerställda endast med säkerheter i egendom belägen inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Säkerheternas värde

7 § Ett emittentinstitut skall fortlöpande kontrollera marknadsvärdet för egendom som utgör säkerhet för hypotekskrediter.

Om marknadsvärdet av egendom som utgör säkerhet för hypotekskredit minskat avsevärt, får i säkerhetsmassan endast inräknas den del av hypotekskrediten som ligger inom

1. 75 procent av värdet, för fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som är avsedd för bostadsändamål,
2. 70 procent av värdet, för fast egendom som är avsedd för jordbruksändamål, och
3. 60 procent av värdet, för fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som är avsedd för affärs- eller kontorsändamål.

Matchningsregler

8 § Det nominella värdet av säkerhetsmassan skall vid varje tidpunkt överstiga det sammanlagda nominella värdet av de fordringar som kan göras gällande mot emittentinstitutet på grund av säkerställda obligationer.

9 § Emittentinstitutets krediter och fyllnadssäkerheter i säkerhetsmassan skall ges sådana villkor beträffande valuta, ränta och räntebindningsperiod att en god balans upprätthålls med motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna. Derivatavtal får användas i detta syfte.

Emittentinstitutet skall anses ha uppnått en sådan balans som avses i första stycket om nuvärdet av tillgångarna i säkerhetsmassan vid varje tidpunkt överstiger nuvärdet av skulderna avseende säkerställda obligationer. Vid beräkningen skall även nuvärdet av derivatavtal beaktas.

Emittentinstitutet skall se till att betalningsflödena avseende tillgångarna i säkerhetsmassan, derivatavtal och säkerställda obligationer är sådana att institutet vid varje tillfälle kan fullgöra sina betalningsförpliktelser gentemot innehavare av säkerställda obligationer och motparter i derivatavtal.

Emittentinstitutet skall på ett särskilt konto hålla de medel som avses i tredje stycket avskilda från institutets övriga medel.

Skyldighet att föra register

10 § Ett emittentinstitut skall föra ett register över de säkerställda obligationerna, säkerhetsmassan och, i förekommande fall, derivatavtal.

Registret skall vid varje tidpunkt utvisa det nominella värdet av de säkerställda obligationerna och av den säkerhetsmassa som är knuten till obligationerna. Registret skall också utvisa de medel som anges i 4 kap. 4 §.

Registrets innehåll

11 § I registret skall det finnas uppgifter

1. för varje säkerställd obligation om obligationens nominella värde, ränta och förfallodag,
2. för varje enskild kredit om kreditens nummer, låntagare, nominella värde, amorteringsvillkor och ränta,
3. för varje offentlig kredit om borgensman när sådan finns,
4. för varje hypotekskredit om säkerhetens värde samt när och på vilka grunder värderingen utförts,
5. för varje fyllnadssäkerhet om de tillgångar som omfattas, deras nominella värde samt, i förekommande fall, tillgångarnas löptid och ränta,
6. för varje derivatavtal om avtalets typ och nummer, derivatmotpart, nominellt belopp, valuta, räntesats, värdet på nettofordran eller nettoskuld samt start- och slutdag för avtalet.

Oberoende granskare

12 § Finansinspektionen skall utse en oberoende granskare för varje emittentinstitut. Inspektionen får återkalla ett sådant förordnande och utse en ny granskare.

Granskaren har rätt till skäligt arvode från emittentinstitutet för sitt arbete. Storleken på arvodet bestäms av inspektionen.

13 § Granskaren har till uppgift att övervaka att registret enligt 10 § förs på ett korrekt sätt och i enlighet med bestämmelserna i denna lag.

Granskaren skall regelbundet rapportera till Finansinspektionen om sina iakttagelser enligt första stycket.

14 § Ett emittentinstitut skall lämna granskaren de upplysningar om sin verksamhet med anknytning till säkerställda obligationer som denne begär.

Granskaren har rätt att genomföra undersökning hos emittentinstitutet.

4 kap. Emittentinstitutets obestånd

Förmånsrätt

1 § Förmånsrätt enligt 3 a § förmånsrättslagen (1970:979) gäller i de tillgångar som enligt 3 kap. 10 § registrerats som säkerhetsmassa.

Dessutom gäller förmånsrätt i

1. de medel som vid tidpunkten för konkursbeslutet eller utmätningen finns hos emittentinstitutet och som härrör från säkerhetsmassan eller derivatavtal, och
2. de medel som senare antecknas i registret enligt 4 §.

Hantering av tillgångar

2 § Om tillgångarna i säkerhetsmassan vid tiden för konkursbeslutet uppfyller de villkor som uppställs i denna lag, skall de hållas samman och åtskilda från konkursboets övriga tillgångar och skulder. En sådan åtgärd skall bestå så länge villkoren är uppfyllda. Även de tillgångar som omfattas av förmånsrätt enligt 1 § andra stycket samt obligationer och derivatavtal som antecknas i registret enligt 3 kap. 10 § skall hållas samman och åtskilda på detta sätt.

Första stycket gäller även om det föreligger en endast tillfällig, mindre avvikelse från de uppställda villkoren.

Kontraktsevenliga betalningar

3 § En innehavare av säkerställda obligationer och en motpart enligt derivatavtal har rätt att få betalt enligt avtalsvillkoren ur de tillgångar som omfattas av förmånsrätten, förutsatt att tillgångarna uppfyller de villkor som uppställs i denna lag eller det föreligger en endast tillfällig, mindre avvikelse från de uppställda villkoren. *Lag (2010:320)*

Inflytande medel

4 § De medel som efter beslut om konkurs betalas in enligt gällande avtalsvillkor för tillgångar i säkerhetsmassan och för derivatavtal skall antecknas i det register som anges i 3 kap. 10 §.

Avtal för konkursboets räkning

5 § Förvaltaren får för konkursboets räkning ta upp lån, ingå derivatavtal, återköpsavtal och andra avtal i syfte att uppnå balans mellan å ena sidan betalningsflöden, valutor, räntor och räntebindningsperioder enligt de finansiella villkoren för tillgångarna i säkerhetsmassan och ingångna derivatavtal och å andra sidan emittentinstitutets förpliktelser enligt säkerställda obligationer och derivatavtal. *Lag (2010:320)*

6 § För att uppfylla konkursboets förpliktelser enligt lån som upptagits eller avtal som ingåtts enligt 5 § får förvaltaren för konkursboets räkning använda tillgångar i säkerhetsmassan och medel som anges i 1 § andra stycket. De medel som inflyter på grund av sådana lån och avtal ska behandlas i enlighet med 4 §. *Lag (2010:320)*

7 § Förpliktelser och kostnader som uppkommer för konkursboet med anledning av lån som upptagits eller avtal som ingåtts enligt 5 §, ska vid fördelning på olika slag av egendom i boet behandlas enligt 14 kap. 18 § konkurslagen (1987:672) som kostnader för vård av egendom som ingår i säkerhetsmassan. *Lag (2010:320)*

8 § Vid bedömning enligt 2 och 3 §§ av om tillgångarna i säkerhetsmassan uppfyller villkor som ställs enligt denna lag ska även de finansiella villkoren i lån upptagna eller avtal ingångna enligt 5 § beaktas. *Lag (2010:320)*

5 kap. Särskilda regler om tillsyn och ingripanden

Särskild tillsyn

1 § Finansinspektionen skall ha tillsyn över att ett emittentinstitut följer bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet.

Ingripande mot emittentinstitut

2 § Om ett emittentinstitut allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, skall Finansinspektionen återkalla emittentinstitutets tillstånd att ge ut säkerställda obligationer eller, om det är tillräckligt, meddela varning.

3 § Finansinspektionen skall återkalla ett emittentinstitutets tillstånd om institutet

1. inte inom ett år från det att tillstånd beviljades har påbörjat utgivning av säkerställda obligationer, eller
2. har förklarat sig avstå från tillståndet.

I det fall som avses i första stycket 1 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

4 § Om tillståndet återkallas, får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av verksamheten skall ske. Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

Ingripande mot den som saknar tillstånd

5 § Om någon bedriver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, skall Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten skall ske.

Vite

6 § Om Finansinspektionen meddelar förbud enligt 4 § eller föreläggande enligt 5 §, får inspektionen förelägga vite.

Avgifter

7 § Emittentinstitut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt denna lag.

6 kap. Överklagande och bemyndiganden

Överklagande

1 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse skall gälla omedelbart.

2 § Om Finansinspektionen i ett ärende om tillstånd enligt 2 kap. 1 § inte fattar beslut inom sex månader från det att ansökan gavs in till inspektionen, skall inspektionen underrätta sökanden om skälen för detta. Sökanden får därefter begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls. Om beslut inte har meddelats inom sex månader från det att en sådan förklaring avgetts, skall ansökan anses ha avslagits.

Bemyndiganden

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. motparter och utländska stater som avses i 1 kap. 2 §,
2. innehållet i de planer som krävs enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 och 4,
3. fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1,
4. låntagare som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2,
5. vilka utländska stater och centralbanker som avses i 3 kap. 2 § första stycket 4, vilka utländska kommuner och därmed jämförliga samfälligheter som avses i 3 kap. 2 § första stycket 5, vilka utländska stater som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 2 och 4, vilka internationella utvecklingsbanker som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 5 samt om tillgångar som avses i 3 kap. 2 § första stycket 6 och andra stycket 6,
6. hur värdering av säkerheterna enligt 3 kap. 5 § skall utföras,
7. hur kontrollen av marknadsvärdet enligt 3 kap. 7 § skall utföras,
8. villkor för derivatavtal samt beräkning av och villkor för riskexponering och räntebetalningar enligt 3 kap. 9 §,
9. hur registret skall föras enligt 3 kap. 10 §,
10. den oberoende granskarens kompetens, uppgifter och rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. 12 och 13 §§, och
11. sådana avgifter för tillsyn som avses i 5 kap. 7 §. *Lag (2006:1385)*

Bank
& kredit-
marknad

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:459

Denna lag träder i kraft den 1 november 2011.

Propositioner

SFS 2003:1223
Prop. 2002/03:107

SFS 2004:443
Prop. 2003/04:99

SFS 2006:1385
Prop. 2006/07:5

SFS 2007:561
Prop. 2006/07:115

SFS 2010:320
Prop. 2009/10:132

SFS 2011:459
Prop. 2010/11:71

Förordning (2004:332) om utgivning av säkerställda obligationer

(senast ändrad genom SFS 2006:1536)

Bemyndiganden

1 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om

1. motparter och utländska stater som avses i 1 kap. 2 § lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer,
2. innehållet i de planer som krävs enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 och 4 lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
3. fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1 lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
4. låntagare som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2 lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
5. vilka utländska stater och centralbanker respektive utländska kommuner och därmed jämförliga samfälligheter som avses i 3 kap. 2 § första stycket 4 respektive 5 lagen om utgivning av säkerställda obligationer, vilka utländska stater som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 2 och 4 lagen om utgivning av säkerställda obligationer, vilka internationella utvecklingsbanker som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 5 lagen om utgivning av säkerställda obligationer samt om tillgångar som avses i 3 kap. 2 § första stycket 6 och andra stycket 6 lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
6. hur värderingen av säkerheterna enligt 3 kap. 5 § lagen om utgivning av säkerställda obligationer skall utföras,
7. hur kontrollen av marknadsvärdet enligt 3 kap. 7 § lagen om utgivning av säkerställda obligationer skall utföras,
8. villkor för derivatavtal samt beräkning av och villkor för riskexponering och räntebetalningar enligt 3 kap. 9 § lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
9. hur registret skall föras enligt 3 kap. 10 § lagen om utgivning av säkerställda obligationer,
10. den oberoende granskarens kompetens, uppgifter och rapporteringskyldighet enligt 3 kap. 12 och 13 §§ lagen om utgivning av säkerställda obligationer, och
11. vilka uppgifter en ansökan enligt lagen om utgivning av säkerställda obligationer skall innehålla och vilka handlingar som samtidigt skall ges in till Finansinspektionen. *Förordning (2006:1536)*

Lag (2011:755) om elektroniska pengar

Bank
& kredit-
marknad

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner	290
Lagens tillämpningsområde	290
Definitioner	290
2 kap. Tillståndsplikt, förutsättningar för tillstånd och undantag från tillståndsplikt	291
Tillståndsplikt	291
Undantag från tillståndsplikt	291
Förutsättningar för tillstånd	292
3 kap. Verksamheten i institut för elektroniska pengar och hos registrerade utgivare	293
Startkapital	293
Kapitalkrav	293
Prövning av ägares lämplighet	293
Närliggande tjänster och annan verksamhet	293
Inlåning och kreditgivning	294
Skyddskrav m.m.	294
Bevarande av uppgifter	295
Revision, redovisning m.m.	295
Huvudkontor	295
Tystnadsplikt	295
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	295
Upplysningsskyldighet	295
Meddelandeförbud	295
Ansvarsbestämmelse	296
Ombud	296
Filialverksamhet inom EES	297
Gränsöverskridande verksamhet inom EES	297
Filialverksamhet utanför EES	297
Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten	297
Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES	297
Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande utanför EES	298
Uppdragsavtal	298
4 kap. Bestämmelser om elektroniska pengar	298
Utgivning av elektroniska pengar	298
Inlösen	298
Ränta	299
5 kap. Tillsyn, ingripanden och bemyndigande	299
Tillsynens omfattning	299
Platsundersökning	299
Samarbete mellan behöriga myndigheter	299
Register över institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare	300
Revision	300
Avgifter till Finansinspektionen	300
Ingripande mot institut för elektroniska pengar	300
Straffavgift	301
Förseningsavgift	302
Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift	302
Ingripande mot utländska företag	302

Ingripande mot registrerade utgivare	303
Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering	303
Vite	303
Överklagande	303
Bemyndigande	303
Kraftträdande- och övergångsbestämmelser	304
Propositioner	304

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om utgivning av elektroniska pengar samt om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare.

Lagen gäller inte elektroniskt förvarat penningvärde som

- lagras på instrument som kan användas endast inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller
- används för betalningstransaktioner som genomförs med hjälp av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, när de köpta varorna eller tjänsterna levereras till och är avsedda att användas med hjälp av sådan utrustning, förutsatt att operatören för utrustningen inte agerar enbart som en mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

Definitioner

2 § I denna lag betyder

- betalningsinstrument*: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,
- elektroniska pengar*: ett elektroniskt förvarat penningvärde som
 - representerar en fordran på utgivaren,
 - ges ut i utbyte mot medel i syfte att genomföra betalningstransaktioner enligt lagen (2010:751) om betaltjänster, och
 - godtas som betalningsmedel av andra än utgivaren,
- EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt institut för elektroniska pengars etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
- grupp*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
- hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,
- institut för elektroniska pengar*: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att ge ut elektroniska pengar enligt denna lag,
- konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
- startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
- utgivare av elektroniska pengar*: institut för elektroniska pengar, registrerade utgivare, den som ger ut elektroniska pengar och är undantagen från tillståndsplikt enligt 2 kap. 2 § och företag som enligt 3 kap. 28 § fått tillstånd att ge ut elektroniska pengar.

3 § Ett institut för elektroniska pengar och ett annat företag ska anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,
2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser ska även ett institut för elektroniska pengar och en fysisk person anses ha, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i institutet för elektroniska pengar,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i institutet för elektroniska pengar,
 - c) på annat sätt har sådant inflytande över institutet för elektroniska pengar att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns en annan likartad förbindelse mellan denna person och institutet för elektroniska pengar.

2 kap. Tillståndsplikt, förutsättningar för tillstånd och undantag från tillståndsplikt

Tillståndsplikt

1 § Elektroniska pengar får ges ut endast efter tillstånd av Finansinspektionen, om inte annat följer av 2 eller 3 §.

Tillstånd får ges till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Undantag från tillståndsplikt

2 § Tillstånd att ge ut elektroniska pengar behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. statliga och kommunala myndigheter, när de ägnar sig åt myndighetsutövning,
3. sådana utländska fysiska och juridiska personer och myndigheter inom EES som motsvarar dem i 1 och 2,
4. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,
5. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att ge ut elektroniska pengar, och
6. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

Särskilda bestämmelser om utländska företag finns i 3 kap. 26–28 §§.

3 § En svensk juridisk person får ansöka hos Finansinspektionen om att undantas från tillståndsplikt enligt 1 §. Inspektionen ska besluta om ett sådant undantag om

1. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar inte har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
3. det för juridiska personer finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

4. den som ska ingå i ett företags styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget eller ansvara för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och
5. den planerade verksamheten har sådan begränsad omfattning att genomsnittligt utestående skulder hänförliga till elektroniska pengar aldrig överstiger fem miljoner euro.

4 § Finansinspektionen ska registrera dem som har beviljats undantag enligt 3 § (registrerade utgivare).

En registrerad utgivare ska underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar som påverkar utgivarens möjlighet att uppfylla villkoren för undantag enligt 3 §.

Bestämmelser om register finns i 5 kap. 5 §.

5 § En registrerad utgivare som inte längre uppfyller villkoren i 3 § ska ansöka om tillstånd enligt 1 §. Ansökan ska göras inom 30 dagar från den dag då villkoren inte längre uppfylldes.

En registrerad utgivare ska avföras ur registret, om utgivaren anmäler att den inte längre ger ut elektroniska pengar eller om det på annat sätt framgår att utgivarens verksamhet har upphört.

Förutsättningar för tillstånd

6 § Tillstånd att ge ut elektroniska pengar ska ges, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas
 - a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar, och
 - b) i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
4. den som ska ingå i företagens styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och
5. den som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller ersättare för denna person är lämplig för en sådan uppgift och har tillräcklig insikt och erfarenhet.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket 4 om lämplighetsprövning tillämpas på tillsynsorganet.

7 § Vid bedömningen enligt 3 § 3 och 6 § första stycket 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att verksamheten med utgivning av elektroniska pengar drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

8 § Finansinspektionen ska meddela beslut i fråga om tillstånd att ge ut elektroniska pengar eller om undantag från tillståndsplikt inom tre månader från den dag då en fullständig ansökan inkom och ansökningsavgiften betalats.

Om beslut inte meddelas i rätt tid, ska tillstånd anses ha meddelats eller undantag anses ha beviljats av Finansinspektionen.

3 kap. Verksamheten i institut för elektroniska pengar och hos registrerade utgivare

Startkapital

1 § Ett institut för elektroniska pengar ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tiden för beslut om tillstånd motsvarar minst 350.000 euro.

Kapitalkrav

2 § Ett institut för elektroniska pengar ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som lägst motsvarar startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 §. Institutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning ska 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och de föreskrifter som har meddelats med stöd av 13 kap. 1 § 6 den lagen tillämpas. Därutöver gäller följande vid beräkningen:

1. Ett institut för elektroniska pengar som tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, eller ett betalningsinstitut, kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsföretag får vid beräkning av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.
2. Ett institut för elektroniska pengar som bedriver annan verksamhet i enlighet med 5 § får vid beräkningen av kapitalbasen inte ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i den andra verksamheten.
3. För ett institut för elektroniska pengar som har bytt redovisningsvaluta får kapitalbasen inte understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

3 § Kapitalkravet uppgår till två procent av genomsnittligt utestående skulder hänförliga till elektroniska pengar.

Om ett institut för elektroniska pengar tillhandahåller betaltjänster som inte är knutna till utgivning av elektroniska pengar, ska institutet dessutom beräkna ett kapitalkrav för den verksamheten med tillämpning av 3 kap. 3 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

På grundval av en utvärdering av riskhanteringsprocesser och interna kontrollmekanismer i ett institut för elektroniska pengar får Finansinspektionen besluta att kapitalkravet enligt 2 § ska höjas eller sänkas. Höjningen eller sänkningen får inte överstiga 20 procent av detta belopp.

Prövning av ägares lämplighet

4 § Bestämmelserna om prövning av ägares lämplighet i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även för institut för elektroniska pengar.

Närliggande tjänster och annan verksamhet

5 § Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare får även tillhandahålla betaltjänster och närliggande tjänster samt driva annan verksamhet.

En registrerad utgivare får dock tillhandahålla betaltjänster som inte är knutna till utgivning av elektroniska pengar bara om genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de senaste 12 månaderna inte överstiger ett belopp motsvarande 3 miljoner euro per månad.

Finansinspektionen får förbjuda ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare att driva annan verksamhet. Ett sådant beslut får meddelas om verksamheten försämrar eller kan komma att försämma den finansiella sundheten i institutet eller utgivaren eller Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn över institutet eller utgivaren.

Inlåning och kreditgivning

6 § Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får i sin verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller
2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 2–4 och 6 lagen (2010:751) om betaltjänster om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,
2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion eller ur medel som tagits emot i utbyte mot elektroniska pengar, och
3. kredit som utnyttjas vid betalning med betalningsinstrument, som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES, återbetalas inom 12 månader.

Institut för elektroniska pengar får bevilja kredit enligt andra stycket bara om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

Skyddskrav m.m.

7 § Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare ska vidta åtgärder för att skydda de medel som har tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar. Sådana medel ska

1. hållas avskilda från institutets eller utgivarens egna tillgångar och medel som innehas för någon annans räkning än innehavaren av de elektroniska pengarna, eller
2. omfattas av en försäkring eller garanti som ger samma skydd för innehavaren av de elektroniska pengarna som om medlen hållits avskilda enligt 1.

Medel enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av institutet för elektroniska pengar eller den registrerade utgivaren vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska avskiljas på ett särskilt konto hos en svensk bank, ett svenskt kreditmarknadsföretag eller ett utländskt bank- eller kreditföretag eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

Medel som tas emot i form av en betalning via ett betalningsinstrument behöver inte skyddas förrän de har krediterats ett betalkonto hos institutet eller utgivaren eller på annat sätt gjorts tillgängliga för ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare. Medlen ska dock skyddas senast fem bankdagar efter det att de elektroniska pengarna som betalningen avsåg gavs ut.

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare som tillhandahåller betaltjänster som inte är knutna till utgivning av elektroniska pengar ska för den verksamheten tillämpa bestämmelserna om skyddskrav i 3 kap. 7 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

8 § Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska informera Finansinspektionen i förväg om alla väsentliga förändringar i åtgärder för att skydda medel som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar.

Bevarande av uppgifter

9 § Ett institut för elektroniska pengar ska bevara samtliga relevanta uppgifter som rör sådana förhållanden som regleras i 2 kap. 1, 6 och 7 §§ samt 1–8, 10–25 och 29 §§ i detta kapitel i minst fem år.

Revision, redovisning m.m.

10 § Ett institut för elektroniska pengar ska ha minst en revisor som utses av stämman. Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor. Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen.

Ett institut för elektroniska pengar som även driver annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar enligt 1 kap. 2 § 2 ska lämna separata redovisningsuppgifter över den verksamhet som omfattar utgivning av elektroniska pengar.

Huvudkontor

11 § Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare ska ha sitt huvudkontor i Sverige.

Tystnadsplikt

12 § Den som är eller har varit knuten till ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller utgivaren.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

I 6 kap. 9 § lagen (2010:751) om betaltjänster finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt 6 kap. 1 § lagen om betaltjänster.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

13 § Bestämmelser om skyldighet för den som ger ut elektroniska pengar att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Upplysningsskyldighet

14 § Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare är skyldiga att lämna ut sådana uppgifter som avses i 12 § första stycket, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

15 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 14 § får besluta att institutet för elektroniska pengar eller den registrerade utgivaren samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 14 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningsssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ska det som anges om styrelseledamöter i första stycket tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet.

Ansvarsbestämmelse

16 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 15 §.

Ombud

17 § Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare får inte ge ut elektroniska pengar via ombud.

18 § Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska institutet eller utgivaren anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn och adress,
2. om ombudet är en juridisk person, namn, personnummer eller motsvarande samt adress för dem som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,
3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, och
4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för med stöd av 5 kap. 5 §. Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska försäkra sig om att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

19 § Om ett institut för elektroniska pengar vill distribuera elektroniska pengar, lösa in elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska institutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera ombudet enligt 5 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt andra stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera ombud eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skäligen anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till ombudet, eller om anlitaandet av ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Filialverksamhet inom EES

20 § Ett institut för elektroniska pengar som avser att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt 5 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt första stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till filialen, eller om antalet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

21 § Finansinspektionen ska lämna över en underrättelse enligt 20 § till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas inom en månad från det att underrättelsen från institutet för elektroniska pengar togs emot.

Gränsöverskridande verksamhet inom EES

22 § Ett institut för elektroniska pengar som avser att från Sverige ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som institutet för elektroniska pengar avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

23 § Finansinspektionen ska lämna över en underrättelse enligt 22 § till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska bedrivas inom en månad från det att underrättelsen från institutet för elektroniska pengar togs emot.

Filialverksamhet utanför EES

24 § Ett institut för elektroniska pengar får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta en filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten

25 § Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare avser att ändra den verksamhet som avses i 18, 19, 20, 22 eller 24 § ska institutet eller utgivaren underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör verksamhet som ett institut för elektroniska pengar bedriver i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES

26 § Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att ge ut elektroniska pengar behöver inte tillstånd enligt 2 kap. 1 § för att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett sådant utländskt företag får ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom filial i Sverige, samt tillhandahålla betaltjänster, distribuera elektroniska pengar eller lösa in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, efter det att Fi-

nansinspektionen har tagit emot en underrättelse från den behöriga myndigheten i företagets hemland som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens eller ombudets organisation och de tjänster som filialen eller ombudet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om filialens eller ombudets adress och ansvariga ledning.

27 § Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster institutet för elektroniska pengar avser att tillhandahålla i Sverige.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande utanför EES

28 § Ett annat utländskt företag än ett sådant som avses i 26 § första stycket får efter ansökan ges tillstånd att ge ut elektroniska pengar från filial i Sverige. Tillstånd får ges bara om

1. företaget ger ut elektroniska pengar i det land där det har sitt säte och i det landet står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet som har medgett att företaget etablerar sig i Sverige, och
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas på ett sätt som är förenligt med 2 kap. 6 och 7 §§ och 1–4 §§ detta kapitel.

Uppdragsavtal

29 § Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster. Institutet eller utgivaren ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster får bara ges om institutet eller utgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på institutets eller utgivarens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att institutet eller utgivaren följer de regler som gäller för verksamheten.

4 kap. Bestämmelser om elektroniska pengar

Utgivning av elektroniska pengar

1 § Elektroniska pengar ska utan dröjsmål ges ut till samma belopp som de medel som tagits emot.

Inlösen

2 § Utgivare och innehavare av elektroniska pengar ska ingå ett avtal, i vilket villkoren för inlösen och eventuella avgifter i samband med detta tydligt anges. Innehavaren av de elektroniska pengarna blir bunden av avtalet först när han eller hon har underrättats om dessa villkor.

3 § På begäran av en innehavare av elektroniska pengar ska utgivaren lösa in del av eller hela innehavet av utestående elektroniska pengar till det nominella beloppet.

Om inlösen begärs inom ett år från och med den dag då det avtal som avses i 2 § upphör, ska hela innehavet lösas in. Detta ska också gälla om ett institut för elektroniska pengar bedriver sådan verksamhet som avses i 3 kap. 5 § första stycket och det inte är känt till vilken del medlen ska användas som elektroniska pengar.

4 § Vid inlösen får en utgivare ta ut en avgift bara om detta anges i avtalet i enlighet med 2 § och avgiften motsvarar skäligen kostnader för utgivaren för att genomföra transaktionen.

Om inlösen sker efter det att ett avtal mellan utgivaren av elektroniska pengar och innehavaren av elektroniska pengar har upphört att gälla, får utgivaren ta ut en avgift bara om det gått mer än ett år från det att avtalet upphörde.

En utgivare av elektroniska pengar får inte avtala med den som är konsument om villkor som avviker från första eller andra stycket.

Ränta

5 § En utgivare av elektroniska pengar får inte betala ränta eller ge andra förmåner som beror på hur länge innehavaren behåller de elektroniska pengarna.

5 kap. Tillsyn, ingripanden och bemyndigande

Tillsynens omfattning

1 § Finansinspektionen utövar tillsyn över att denna lag och föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen följs. För institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare omfattar tillsynen även att deras verksamhet med utgivning av elektroniska pengar drivs i enlighet med andra författningar som reglerar dess verksamhet, bolagsordning, stadgar samt interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar dess verksamhet. I fråga om tillsynen över övriga utgivare av elektroniska pengar som avses i 2 kap. 2 § ska i stället bestämmelserna om tillsyn i de lagar som reglerar deras verksamhet tillämpas, om inte annat följer av denna lag.

Om ett företag som fått tillstånd att ge ut elektroniska pengar från en filial i Sverige enligt 3 kap. 28 § inte följer bestämmelserna i denna lag, andra författningar som reglerar företagets verksamhet, företagets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar företagets verksamhet, får Finansinspektionen återkalla tillståndet eller, om det är tillräckligt, meddela varning. Detsamma gäller om företaget på annat sätt visat sig olämpligt att ge ut elektroniska pengar.

Om ett filialtillstånd återkallas med stöd av andra stycket ska 12 § tillämpas. Finansinspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i det land där företaget har sitt säte om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

2 § Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär.

Platsundersökning

3 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett institut för elektroniska pengar,
2. en registrerad utgivare, och
3. utländska företag som ger ut elektroniska pengar i Sverige enligt 3 kap. 26–28 §§.

Om det behövs för tillsynen av ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller utgivaren, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller utgivaren.

En undersökning hos en registrerad utgivare får endast omfatta den verksamhet som avser utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster.

Samarbete mellan behöriga myndigheter

4 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska dessutom samarbeta och utbyta information med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och

andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på utgivare av elektroniska pengar.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får till en behörig myndighet i ett annat land inom EES överlåta uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett institut för elektroniska pengar som står under dess tillsyn.

Register över institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare

5 § Finansinspektionen ska föra ett register över institut för elektroniska pengar, registrerade utgivare, deras ombud och filialer. Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Revision

6 § En revisor eller en särskild granskare ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett institut för elektroniska pengar får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar institutets verksamhet,
2. kan påverka institutets fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag i institutets moderföretag eller dotterföretag eller i ett företag som har en likartad förbindelse med institutet.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska med avgifter bidra till att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

Ingripande mot institut för elektroniska pengar

8 § Om ett institut för elektroniska pengar har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska institutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

9 § Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 § om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet för elektroniska pengar gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

10 § Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för ett institut för elektroniska pengar om en person som ingår i institutets styrelse eller är verkställande direktör inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § första stycket 4 eller om en person som är ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § första stycket 5. Detta får dock bara ske om inspektionen först har beslutat att anmärka för institutet att personen inte uppfyller kraven och om han eller hon ändå finns kvar i styrelsen, som verkställande direktör eller som ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar efter det att en av inspektionen bestämd tid på högst tre månader har gått ut.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Det som föreskrivs om verkställande direktör i första och andra styckena gäller också en ställföreträdare för verkställande direktör.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket om återkallelse av tillstånd tillämpas på tillsynsorganet.

11 § Finansinspektionen ska återkalla tillståndet för ett institut för elektroniska pengar om

1. institutet har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. institutet inte inom ett år från det att tillståndet beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,
3. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,
4. det skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet om institutet fortsatte att bedriva sin verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster,
5. institutet har förklarat sig avstå från tillståndet,
6. institutet har överlåtit hela sin verksamhet som avser utgivning av elektroniska pengar, eller
7. institutet har försatts i konkurs eller beslut fattats om att institutet ska gå i tvångslikvidation.

Om det är tillräckligt får varning meddelas i stället för återkallelse i de fall som avses i första stycket 1–4.

12 § Om tillståndet återkallas får Finansinspektionen besluta om hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

13 § Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett institut för elektroniska pengar har överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Straffavgift

14 § Om ett institut för elektroniska pengar har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

15 § Straffavgiften ska uppgå till lägst 5.000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen i institutet för elektroniska pengar närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För ett institut för elektroniska pengar som även bedriver annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar ska omsättningen enligt andra stycket avse endast verksamheten med utgivning av elektroniska pengar.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

16 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

17 § Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare inte i tid lämnar de upplysningar som avses i 2 §, får Finansinspektionen besluta att institutet eller utgivaren ska betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

18 § En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

19 § Finansinspektionens beslut om straffavgift eller förseningsavgift får verkställas enligt utsökningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 § En straffavgift eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska företag

21 § Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag att göra rättelse, om

1. det är fråga om ett företag som enligt 3 kap. 26 §
 - a) ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial i Sverige, eller
 - b) tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, och
2. utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med bestämmelserna i 4 kap. denna lag eller 4 och 5 kap. lagen (2010:751) om betaltjänster.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

22 § Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26–28 §§ har fått sitt verksamhetsstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

Ingripande mot registrerade utgivare

23 § Om en registrerad utgivare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finansinspektionen förelägga den registrerade utgivaren att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad utgivare som avses i 2 kap. 5 § inte ansöker om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga utgivaren att göra detta. Om den registrerade utgivaren inte följer föreläggandet, ska inspektionen förelägga utgivaren att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

24 § Om någon driver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om en viss verksamhet omfattas av lagen, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt första eller andra stycket som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Vite

25 § Ett föreläggande eller förbud som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag, får förenas med vite.

Överklagande

26 § Finansinspektionens beslut att förelägga den som bedriver en viss verksamhet att lämna de uppgifter som behövs för att inspektionen ska kunna bedöma om verksamheten är tillståndspliktig enligt denna lag får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätt.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Bemyndigande

27 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av genomsnittligt utestående skulder enligt 2 kap. 3 § 5,
2. vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av en ansökan enligt 2 kap. 6 § första stycket 2 a,
3. beräkningen av kapitalkrav enligt 3 kap. 2 § första stycket,
4. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 6 §,
5. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 7 § andra stycket som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar och andra medel som tagits emot för genomförandet av betalningstransaktioner och hur stor andel av medlen hos instituten eller utgivarna som omfattas av skyddskraven enligt 3 kap. 7 § tredje och fjärde styckena,
6. vilka uppgifter som ska ges till Finansinspektionen enligt 3 kap. 8 §,
7. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 3 kap. 9 §,

8. vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iakttä och vilka krav som institutet eller utgivaren ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 29 §,
9. vilka upplysningar ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 2 §, och
10. sådana avgifter som avses i 7 §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:755

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.
2. Genom lagen upphävs lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar.
3. Institut för elektroniska pengar som har inlett verksamhet med utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar före den 30 april 2011 får fortsätta med verksamheten fram till den 30 oktober 2011 utan krav på tillstånd enligt denna lag. Ett sådant institut ska lämna Finansinspektionen de upplysningar som inspektionen begär för att senast den 30 oktober 2011 kunna pröva huruvida institutet uppfyller kraven för tillstånd enligt denna lag.
4. De institut som lämnat information enligt 3 ska ges tillstånd att bedriva verksamhet med utgivning av elektroniska pengar som institut för elektroniska pengar, om de uppfyller kraven för tillstånd enligt denna lag.
5. Om Finansinspektionen bedömer att ett institut för elektroniska pengar som inlett verksamhet med utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar före den 30 april 2011 uppfyller förutsättningarna för tillstånd enligt denna lag utan att ytterligare information behöver lämnas enligt 3 ska inspektionen meddela tillstånd oavsett om institutet har ansökt om tillstånd eller inte. Finansinspektionen ska informera det berörda institutet innan tillstånd meddelas.
6. Den som inlett verksamhet med utgivning av elektroniska pengar före den 30 april 2011 i enlighet med bestämmelserna om undantag från tillståndsplikt i 2 kap. 6 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar får fortsätta med verksamheten fram till den 30 april 2012 utan att ha beviljats undantag från tillståndsplikt enligt denna lag.

Propositioner

SFS 2011:755

Prop. 2010/11:124

Förordning (2011:776) om elektroniska pengar

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som ansluter till lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

Registerfrågor

2 § Finansinspektionen är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för det register som förs enligt 5 kap. 5 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

4 § I registret registreras uppgifter för varje institut för elektroniska pengar, registrerad utgivare, ombud och filial. Utöver vad som följer av 5 kap. 5 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar ska registret innehålla uppgift om namn eller firma och om personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

5 § Finansinspektionen ska anteckna i registret när myndigheten har fattat beslut om föreläggande att upphöra med verksamheten.

Bemyndigande

6 § Finansinspektionen får i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar meddela föreskrifter om

1. beräkningen av genomsnittligt utestående skulder enligt 2 kap. 3 § 5,
2. vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av en ansökan enligt 2 kap. 6 § första stycket 2 a,
3. beräkningen av kapitalkrav enligt 3 kap. 2 § första stycket,
4. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 6 §,
5. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 7 § andra stycket som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar och andra medel som tagits emot för genomförandet av betalningstransaktioner och hur stor andel av medlen hos instituten eller utgivarna som omfattas av skyddskraven enligt 3 kap. 7 § tredje och fjärde styckena,
6. vilka uppgifter som institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska ge till Finansinspektionen enligt 3 kap. 8 §,
7. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 3 kap. 9 §,
8. vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iaktta och vilka krav som institutet eller utgivaren ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 29 §,
9. vilka upplysningar ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 5 kap. 2 § och hur uppgiftsskyldigheten ska fullgöras,
10. vilka uppgifter som, utöver vad som anges i lagen, en ansökan om tillstånd eller om undantag från tillstånd ska innehålla samt vilka handlingar som samtidigt ska ges in till Finansinspektionen, och
11. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska fullgöra sina skyldigheter i fråga om anmälningar och underrättelser enligt 2 och 3 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:776

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2011, då förordningen (2002:157) om utgivning av elektroniska pengar ska upphöra att gälla.

Lag (2010:751) om betaltjänster

(senast ändrad genom SFS 2011:775)

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner	307
Lagens tillämpningsområde	307
Definitioner	308
Undantag från tillämpningsområdet	310
2 kap. Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster	311
Tillståndsplikt	311
Undantag från tillståndsplikt	311
Förutsättningar för tillstånd	312
Prövning av ansökan	312
Bemyndiganden	312
3 kap. Särskilda bestämmelser om betalningsinstitutets och registrerade betaltjänstleverantörers rörelse	313
Startkapital	313
Kapitalkrav	313
Närliggande tjänster och annan verksamhet	313
Inlåning och kreditgivning i betaltjänstverksamheten	313
Skyddskrav	314
Bevarande av uppgifter	314
Revision och redovisning	314
Huvudkontor och hemvist	315
Tystnadsplikt	315
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	315
Upplysningsskyldighet	315
Meddelandeförbud	315
Ansvarsbestämmelse	316
Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud	316
Tillhandahållande av betaltjänster i ett annat land inom EES genom ombud	316
Svenska betalningsinstitutets filialverksamhet inom EES	316
Svenska betalningsinstitutets gränsöverskridande verksamhet inom EES	317
Svenska betalningsinstitutets filialverksamhet utanför EES	317
Informationskrav	317
Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten	317
Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES	317
Uppdragsavtal	317
Bemyndiganden	318
4 kap. Informationskrav vid tillhandahållande av betaltjänster	318
Avgifter för information	318
Information om avgifter i vissa fall	318
Informationsskyldighet vid enstaka betalningstransaktioner	319
Informationsskyldighet vid ramavtal	320
5 kap. Genomförande av betaltjänster	323
Avgifter	323
Elektroniska pengar och betalningsinstrument som avser låga belopp	324
Godkännande av en betalningstransaktion	324
Begränsning av betalningsinstrumentets användning	324

Betaljänstleverantörens skyldigheter avseende betalningsinstrument	324	Bank & kredit- marknad
Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare	324	
Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder	325	
Vägran att utföra en betalningsorder	325	
Återkallelse av betalningsorder	326	
Överförda och mottagna belopp	326	
Genomförandetid och valuteringsdag	326	
Ansvar och återkrav	327	
Betalningstransaktioner som initierats av betalaren	327	
Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren	328	
Meddelande om felaktigt genomförda betalningstransaktioner ..	328	
Rätt till återkrav	328	
Befrielse från ansvar	328	
Tvingande bestämmelser	329	
6 kap. Behandling av personuppgifter m.m.	329	
Tillämpningsområde	329	
Personuppgiftsbehandling	329	
Ändamål för register	329	
Innehåll	329	
Utlämnande av uppgifter	329	
Gallring	329	
Rättelse och skadestånd	330	
Tystnadsplikt	330	
7 kap. Tillträde till betalningssystem	330	
8 kap. Tillsyn och ingripanden	330	
Tillsynens omfattning	330	
Platsundersökning	331	
Samarbete mellan behöriga myndigheter	331	
Register över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer	331	
Revision	331	
Avgifter till Finansinspektionen	332	
Ingripande mot betalningsinstitut	332	
Straffavgift	333	
Förseningsavgift	333	
Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift	333	
Ingripande mot utländska företag	333	
Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering	334	
Vite	334	
Överklagande	334	
Bemyndiganden	335	
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	335	
Propositioner	335	

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor.

I denna lag finns också bestämmelser om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

Definitioner

2 § Med *betaltjänster* avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in på och ta ut kontanter från ett betalkonto samt de transaktioner som krävs för förvaltning av kontot,
2. genomförande av betalningstransaktioner, inklusive överföring av medel som även kan täckas av ett kreditrymme, genom
 - a) autogiro,
 - b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
 - c) kontobaserade betalningar,
3. utfärdande av betalningsinstrument,
4. inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts,
5. penningöverföring, eller
6. genomförande av betalningstransaktioner där
 - a) betalaren godkänner transaktionen med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och
 - b) betalningen sker till systemoperatören, som endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

3 § Med *betaltjänstleverantörer* avses i denna lag följande tillhandahållare av betaltjänster:

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
3. betalningsinstitut och de fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 §,
4. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,
5. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–4 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG,
6. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,
7. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och
8. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES. *Lag (2011:775)*

4 § I denna lag betyder

1. *autogiro*: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,
2. *bankdag*: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,
3. *betalare*: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkontoinnehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,
4. *betalkonto*: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,
5. *betalningsinstitut*: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

6. *betalningsinstrument*: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,
7. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,
8. *betalningsorder*: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,
9. *betalningssystem*: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
10. *betalningstransaktion*: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,
11. *betaltjänstanvändare*: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,
12. *debitera*: att medel dras från ett konto,
13. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,
14. *grupp*: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,
15. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,
16. *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
17. *kreditera*: att medel tillförs ett konto,
18. *kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
19. *medel*: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
20. *penningöverföring*: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,
21. *ramavtal*: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,
22. *referensväxelkurs*: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,
23. *referensräntesats*: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,
24. *registrerad betaltjänstleverantör*: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,
25. *startkapital*: detsamma som i 1 kap. 5 § 17 lagen om bank- och finansieringsrörelse,
26. *unik identifikationskod*: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,
27. *valuteringsdag*: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Lag (2011:775)

5 § Ett betalningsinstitut och ett annat företag ska anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,

2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser ska även ett betalningsinstitut och en fysisk person anses ha, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i betalningsinstitutet,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i betalningsinstitutet,
 - c) på annat sätt har sådant inflytande över betalningsinstitutet att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns en annan likartad förbindelse mellan denna person och betalningsinstitutet.

Undantag från tillämpningsområdet

6 § Denna lag gäller inte tjänster som

1. består av yrkesmässig, fysisk transport av kontanter,
2. ger möjlighet till uttag av kontanter i samband med inköp av varor eller tjänster,
3. består av valutaväxling genom utbyte av kontanter,
4. tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stödjer betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel,
5. baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller
6. består av uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten
 - a) agerar för en eller flera kortutfärdares räkning,
 - b) inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto, och
 - c) inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §.

7 § Denna lag gäller inte betalningstransaktioner som

1. sker med pappersbaserade instrument som checkar, växlar, kuponger, resecheckar, postanvisningar eller utbetalningsavier,
2. består av icke yrkesmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet,
3. genomförs mellan deltagare i ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper,
4. genomförs mellan betaltjänstleverantörer, deras ombud eller filialer för egen räkning,
5. uteslutande sker i kontanter direkt från betalaren till betalningsmottagaren, utan medverkan av någon mellanhand,
6. sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelskommissionär, eller
7. avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt 3 samt av värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaltningsbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument.

Denna lag gäller inte heller transaktioner som genomförs mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utom när en annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand.

2 kap. Tillståndsplikt för tillhandahållande av betaltjänster

Tillståndsplikt

1 § För att tillhandahålla en eller flera betaltjänster krävs tillstånd av Finansinspektionen, om inte något annat framgår av 2 eller 3 §. När det gäller svenska tillhandahållare av betaltjänster, får tillstånd ges endast ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES finns i 3 kap. 26 och 27 §§.

Undantag från tillståndsplikt

2 § Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
3. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,
4. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–3 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG,
5. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,
6. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och
7. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES. *Lag (2011:775)*

3 § En fysisk eller juridisk person får ansöka hos Finansinspektionen om att undantas från tillståndsplikt enligt 1 §. Inspektionen ska besluta om ett sådant undantag om

1. genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de senaste 12 månaderna inte överstiger ett belopp motsvarande 3 miljoner euro per månad,
2. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör penningtvätt, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,
3. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt tillämpliga delar av denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
4. det för juridiska personer finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget, och
5. den som ska ingå i ett företags styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget eller ansvara för betaltjänstverksamheten och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen av om villkoret enligt första stycket 1 är uppfyllt, ska hänsyn även tas till de förväntade totala betalningstransaktionerna i företagets affärsplan.

4 § Finansinspektionen ska registrera dem som har beviljats undantag enligt 3 §.

En registrerad betaltjänstleverantör ska underrätta Finansinspektionen om sådana förändringar som påverkar dess möjlighet att uppfylla villkoren för undantag enligt 3 §.

Bestämmelser om register finns i 8 kap. 5 §.

5 § En registrerad betaltjänstleverantör som inte längre uppfyller villkoren i 3 § första stycket 1 eller 2 ska ansöka om tillstånd enligt 1 §. Ansökan ska göras inom 30 dagar från den dag då villkoren inte längre uppfyllides.

En registrerad betaltjänstleverantör ska avföras ur registret om leverantören anmäler att den inte längre tillhandahåller betaltjänster eller om det på annat sätt framgår att leverantörens verksamhet med betaltjänster har upphört.

Förutsättningar för tillstånd

6 § Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska ges, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,
2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas
 - a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster, och
 - b) i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,
4. den som ska ingå i företaget styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och
5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller ersättare för denna person är lämplig för en sådan uppgift och har tillräcklig insikt och erfarenhet.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket 4 om lämplighetsprövning tillämpas på tillsynsorganet.

7 § Vid bedömningen enligt 3 § första stycket 4 och 6 § 3 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att betaltjänstverksamheten drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt lagen (2003:148) om terroristbrott.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd enligt 1 § ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

8 § Bestämmelserna om ägarprövning i kreditinstitut i 14 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska tillämpas även för betalningsinstitut.

Prövning av ansökan

9 § Finansinspektionen ska meddela beslut i fråga om tillstånd att tillhandahålla betaltjänster eller om undantag från tillståndsplikt inom tre månader från den dag då en fullständig ansökan inkom och ansökningsavgiften betalats. Om beslut inte meddelats i rätt tid, ska tillstånd anses ha meddelats eller undantag anses ha beviljats av Finansinspektionen.

Bemyndiganden

10 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster enligt 6 § första stycket 2.

3 kap. Särskilda bestämmelser om betalningsinstituts och registrerade betaltjänstleverantörers rörelse

Startkapital

1 § Ett betalningsinstitut ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut i fråga om tillstånd motsvarar

1. minst 20.000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 5,
2. minst 50.000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 6,
3. minst 125.000 euro, om tillståndet omfattar någon av betaltjänsterna enligt 1 kap. 2 § 1–4.

Kapitalkrav

2 § Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 eller 4 §. Betalningsinstitutets kapitalbas får inte underskrida det högsta av dessa två belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning gäller 3 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar och föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 6 samma lag.

Ett betalningsinstitut som tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, eller ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, försäkringsföretag eller institut för elektroniska pengar får inte vid beräkning av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

Ett betalningsinstitut som driver annan verksamhet i enlighet med 5 § får inte vid beräkningen av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i sådan annan verksamhet.

För ett betalningsinstitut som har bytt redovisningsvaluta gäller att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag. *Lag (2011:775)*

3 § Kapitalkravet enligt 2 § beräknas enligt en metod som utgår från

1. en andel av institutets fasta omkostnader,
2. betalningsvolymen i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning, eller
3. summan av ränteinkomster, ränteutgifter, mottagen kommission och mottagna avgifter samt övriga rörelseintäkter, i förhållande till betaltjänstverksamhetens art och omfattning.

Beslut om vilken metod som ett betalningsinstitut ska tillämpa i varje enskilt fall meddelas av Finansinspektionen.

4 § På grundval av en utvärdering av betalningsinstitutets riskhanteringsprocesser och interna kontrollmekanismer får Finansinspektionen besluta att kapitalkravet, beräknat enligt 3 §, ska höjas eller sänkas. Höjningen eller sänkningen får inte överstiga 20 procent av detta belopp.

Närliggande tjänster och annan verksamhet

5 § Utöver att tillhandahålla betaltjänster får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tillhandahålla närliggande tjänster och driva annan verksamhet.

Finansinspektionen får förbjuda ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör att driva annan verksamhet. Ett sådant beslut får meddelas om verksamheten försämrar eller kan komma att försämma betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens finansiella sundhet eller Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn över institutet eller leverantören.

Inlåning och kreditgivning i betaltjänstverksamheten

6 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller

2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 2, 3, 4 eller 6 om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,
2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion, och
3. kredit via betalningsinstrument som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES återbetalas inom 12 månader.

Betalningsinstitut får endast bevilja kredit enligt andra stycket om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

Skydds krav

7 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska vidta särskilda åtgärder för att skydda en betaltjänstanvändares medel som mottagits för genomförande av betalningstransaktioner och som överstiger ett belopp motsvarande 300 euro. Sådana medel ska

1. hållas avskilda från betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens egna tillgångar och medel som innehas för annans räkning än betaltjänstanvändares, eller
2. omfattas av en försäkring eller garanti som ger samma skydd för betaltjänstanvändaren som om medlen hålls åtskilda enligt 1.

Medel för genomförande av transaktioner enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska deponeras på ett särskilt konto hos en svensk bank, ett svenskt kreditmarknadsföretag eller utländskt bank- eller kreditföretag eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

Första och andra styckena gäller även i de fall då ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tar emot medel där en andel ska användas för framtida betalningstransaktioner och återstoden för andra tjänster än betaltjänster. Om det inte går att fastställa hur stor andel av användares medel som kommer att användas till betalningstransaktionerna, får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, om det är möjligt att på grundval av historiska uppgifter och efter tillstånd av Finansinspektionen, göra en uppskattning av denna andel.

Bevarande av uppgifter

8 § Ett betalningsinstitut ska bevara samtliga relevanta uppgifter som rör sådana förhållanden som regleras i 2, 3, 7 och 8 kap. i minst fem år.

Revision och redovisning

9 § Ett betalningsinstitut ska ha minst en revisor som utses av stämman. Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor. Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som har avlagt revisorsexamen.

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på betalningsinstitut som drivs i ekonomisk förening.

10 § Ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska lämna separata redovisningsuppgifter över den verksamhet som omfattar betaltjänster.

Huvudkontor och hemvist

11 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som är en juridisk person ska ha sitt huvudkontor i Sverige. En fysisk person som är registrerad betaltjänstleverantör ska ha sin hemvist i Sverige.

Tystnadsplikt

12 § Den som är eller har varit knuten till ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som anställd eller uppdragstagare får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han eller hon i anställningen eller under uppdraget i verksamheten med betaltjänster har fått veta om enskildas förhållanden till institutet eller leverantören.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

I 6 kap. 9 § finns särskilda bestämmelser om tystnadsplikt vid behandling av personuppgifter i register som förs av en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem enligt 6 kap. 1 §.

I 5 a § kreditupplysningslagen (1973:1173) finns bestämmelser om att det som gäller om tystnadsplikt enligt första stycket inte hindrar att uppgifter i vissa fall utväxlas för kreditupplysningsändamål.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

13 § Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Upplysningsskyldighet

14 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer är skyldiga att lämna ut sådana uppgifter som avses i 12 § första stycket, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

15 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 14 § får besluta att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 14 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte ska äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet ska vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas bara om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet ska undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förbudet ska upphöra.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ska det som anges om styrelseledamöter i första stycket tillämpas på ledamöter i tillsynsorganet.

Ansvarsbestämmelse

16 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 15 §.

Tillhandahållande av betaltjänster genom ombud

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress samt personnummer eller motsvarande,
2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för de som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,
3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, och
4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 8 kap. 5 §.

Tillhandahållande av betaltjänster i ett annat land inom EES genom ombud

18 § Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera ombudet enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt andra stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera ombud eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till ombudet, eller om anlitaandet av ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet inom EES

19 § Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt första stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till filialen, eller om anlitaandet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

20 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt 19 § togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas.

Svenska betalningsinstituts gränsöverskridande verksamhet inom EES

21 § Ett betalningsinstitut som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som betalningsinstitutet avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

22 § Inom en månad från det att en underrättelse enligt 21 § togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten ska bedrivas.

Svenska betalningsinstituts filialverksamhet utanför EES

23 § Ett betalningsinstitut får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta en filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Informationskrav

24 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska säkerställa att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

Ett betalningsinstitut som bedriver betaltjänstverksamhet genom en filial enligt detta kapitel ska säkerställa att filialen informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

Skyldighet att underrätta Finansinspektionen om ändringar i verksamheten

25 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den verksamhet som avses i 17–19, 21 eller 23 § ska institutet eller leverantören underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES

26 § Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett utländskt företag som avses i första stycket får tillhandahålla betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från den behöriga myndigheten i företagets hemland som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets eller filialens organisation och de tjänster som ombudet eller filialen avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om ombudets eller filialens adress och ansvariga ledning.

27 § Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får tillhandahålla betaltjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster betalningsinstitutet avser att tillhandahålla i Sverige.

Uppdragsavtal

28 § Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för betaltjänstverksamheten får bara ges om betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören följer de regler som gäller för verksamheten.

Bemyndiganden

29 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av kapitalkrav enligt 2 § första stycket,
2. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera medel enligt 6 §,
3. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera de medel för genomförandet av betalningstransaktioner som avses i 7 § andra stycket och hur stor andel av medlen hos betalningsinstitut eller registrerade betaltjänstleverantörer som omfattas av skyddskraven enligt 7 § tredje stycket,
4. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 8 §, och
5. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska iakttä och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 28 §.

4 kap. Informationskrav vid tillhandahållande av betaltjänster

Avgifter för information

1 § En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänstanvändare för att tillhandahålla information enligt detta kapitel.

En betaltjänstleverantör får dock, om leverantören och betaltjänstanvändaren kommit överens om det, ta ut avgifter för information som lämnas på begäran av användaren och som är mer omfattande eller ges mer frekvent än enligt detta kapitel eller för information som ges med hjälp av andra kommunikationsmedel än de som anges i ett ramavtal.

Avgifter enligt andra stycket ska vara skäligen och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

Information om avgifter i vissa fall

Information om extra avgifter eller nedsättning av avgift

2 § Om betalningsmottagaren erbjuder en nedsättning av en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska mottagaren informera betalaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Om en betaltjänstleverantör begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska denne informera betaltjänstanvändaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Valuta och valutaväxling

3 § Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av betalningstransaktionen och på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, ska den som erbjuder betalaren denna tjänst informera betalaren om alla avgifter för tjänsten samt den växelkurs som ska användas.

Betalaren ska godkänna valutaväxlingstjänsten innan betalningstransaktionen genomförs.

Informationsskyldighet vid enstaka betalningstransaktioner

Förhandsinformation

4 § Innan ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås, ska betaltjänstleverantören informera betaltjänstanvändaren om

1. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,
2. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
3. det sammanlagda avgiftsbeloppet som användaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Betaltjänstleverantören ska även ge betaltjänstanvändaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge användaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för betalningstransaktionen.

Leverantören ska också göra information enligt 10 § tillgänglig för användaren.

5 § Information enligt 4 § ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

På begäran av betaltjänstanvändaren ska informationen tillhandahållas på papper eller något annat varaktigt medium.

6 § Om ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås på distans på begäran av betaltjänstanvändaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 4 och 5 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att betaltjänsten har genomförts.

Information till betalaren

7 § Så snart som möjligt efter det att en betalningsorder har tagits emot ska betalarens betaltjänstleverantör tillhandahålla betalaren följande information:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Information till betalningsmottagaren

8 § Så snart som möjligt efter det att betalningstransaktionen har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör tillhandahålla mottagaren följande information:

1. uppgifter som gör det möjligt för mottagaren att identifiera transaktionen och, när det är lämpligt, uppgift om betalaren samt information som har bifogats transaktionen,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

9 § Betaltjänstleverantören är inte skyldig att lämna eller göra information tillgänglig enligt 4–8 §§, om sådan information redan ges eller kommer att ges till betaltjänst användaren på grundval av ett ramavtal mellan användaren och en annan betaltjänstleverantör.

Informationsskyldighet vid ramavtal

Förhandsinformation

10 § I rimlig tid innan ett ramavtal sluts ska betaltjänstleverantören ge betaltjänst användaren följande information:

1. leverantörens namn och adress och, i tillämpliga fall, adress till dess ombud eller filial,
2. uppgift om att leverantören har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster och att leverantören, dess filialer och ombud har registrerats hos behörig myndighet,
3. en beskrivning av det huvudsakliga innehållet i den betaltjänst som tillhandahålls,
4. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,
5. hur ett godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges samt hur det kan återkallas enligt 5 kap. 13–15 §§,
6. när en betalningsorder ska anses mottagen enligt 5 kap. 9 § första stycket,
7. tidpunkter för mottagande av en order enligt 5 kap. 9 § tredje stycket, om sådana har fastställts av leverantören,
8. hur lång tid det som längst tar att genomföra en transaktion,
9. möjligheten att avtala om begränsningar i användningen av betalningsinstrumentet enligt 19 §,
10. vilka avgifter som användaren ska betala till leverantören och, när det är tillämpligt, detaljuppgifter om dessa,
11. de räntor och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan och relevant dag, index eller underlag för att bestämma referensräntan eller referensväxelkursen,
12. sådan omedelbar tillämpning av ändrade räntesatser eller växelkurser som kan avtalas om enligt 14 § samt de informationskrav som är förenade med detta,
13. i förekommande fall, de kommunikationsmedel som ska användas för överföring av information och underrättelser mellan parterna, inklusive tekniska krav på användarens utrustning,
14. hur ofta och på vilket sätt som information enligt denna lag ska lämnas till eller göras tillgänglig för användaren,
15. vilket språk som ska användas i ramavtalet samt på vilket språk kommunikationen mellan leverantören och användaren ska ske,
16. användarens rätt att få ramavtalets villkor samt information enligt 13 §,
17. de åtgärder som användaren ska vidta för att skydda betalningsinstrumentet och hur användaren ska anmäla att ett betalningsinstrument kommit bort eller obehörigen använts,
18. i förekommande fall, under vilka omständigheter leverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt 5 kap. 4 §,
19. vilket ansvar betalaren har enligt lagen (2010:738) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument,

20. hur och inom vilken tidsfrist som användaren ska underrätta leverantören om felaktigt genomförda betalningstransaktioner eller obehöriga transaktioner,
21. leverantörens ansvar för genomförande av transaktioner enligt 5 kap. 25–29 §§,
22. villkoren för återbetalning enligt 5 kap. 6–8 §§,
23. i förekommande fall, uppgift om att användaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 14 § om användaren inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar leverantören om att användaren inte godkänner dem,
24. avtalets löptid,
25. om uppsägningstider och avgifter för uppsägning enligt 14 § tredje stycket eller 15 §,
26. eventuella avtalsbestämmelser om vilket lands lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och
27. vilka förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som finns för användaren.

Tillgång till information och villkor enligt ramavtalet

11 § Information enligt 10 § ska tillhandahållas på papper eller annat varaktigt medium, uttryckas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på annat språk som parterna kommer överens om.

12 § Om ett ramavtal ingås på distans på begäran av betaltjänstanvändaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 10 och 11 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att ramavtalet har ingåtts.

13 § Betaltjänstanvändaren har under avtalsförhållandet alltid rätt att på begäran få avtalsvillkoren för ramavtalet samt den information som anges i 10 § i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för användaren.

Ändringar av villkoren enligt ramavtalet

14 § En betaltjänstleverantör och en betaltjänstanvändare kan komma överens om att en användare ska bli bunden av en villkorsändring som leverantören föreslår, om användaren inte före den dag då ändringen föreslås träda i kraft meddelar leverantören att han inte accepterar det nya villkoret. Leverantören måste föreslå ändringar, på det sätt som anges i 11 §, minst två månader innan de ska börja tillämpas.

Ändrade räntesatser eller växelkurser får tillämpas omedelbart, om leverantören och användaren kommit överens om detta och ändringen grundas på den avtalade referensräntesatsen eller referensväxelkursen. Användaren ska dock snarast möjligt på det sätt som anges i 11 § underrättas om att leverantören tillämpar en ny räntesats, om inte parterna har avtalat att informationen ska lämnas eller göras tillgänglig med en viss regelbundenhet eller på ett visst sätt.

Användaren har rätt att med omedelbar verkan och avgiftsfritt säga upp ramavtalet före den dag då ändringen föreslås bli tillämplig. Användaren ska informeras om detta när leverantören föreslår ändringen.

Uppsägning av ramavtal

15 § Betaltjänstanvändaren får säga upp ramavtalet med omedelbar verkan, såvida inte parterna har kommit överens om en uppsägningstid. Betaltjänstleverantören får inte göra gällande en längre uppsägningstid för användaren än en månad.

Om leverantören säger upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, ska uppsägningstiden vara minst två månader.

Ett ramavtal som har ingåtts för en bestämd tid av mer än tolv månader eller på obestämd tid ska kunna sägas upp avgiftsfritt av användaren efter tolv månader.

När leverantören får ta ut en avgift för uppsägningen, ska avgiften motsvara de faktiska kostnader som uppsägningen medför för leverantören. Periodiska avgifter för betaltjänster ska betalas endast för tiden fram till det att avtalet upphör att gälla. Om sådana avgifter har betalats i förskott, ska de återbetalas i motsvarande omfattning.

Information innan en betalningstransaktion enligt ett ramavtal genomförs

16 § När en betalare tar initiativ till en betalningstransaktion som omfattas av ett ramavtal ska betaltjänstleverantören, på begäran av betalaren, lämna följande uppgifter till betalaren innan transaktionen genomförs:

1. hur lång tid det som längst tar att genomföra transaktionen, och
2. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 2, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Information till betalaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

17 § Efter det att betalarens betalkonto har debiterats eller, om betalaren inte använder något betalkonto, efter det att betalaren lämnat en betalningsorder till betaltjänstleverantören ska denne utan onödigt dröjsmål och på det sätt som anges i 11 §, tillhandahålla följande information till betalaren:

1. uppgifter som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. uppgift om valuteringsdag för debitering eller datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i första stycket inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras tillgänglig på ett överenskommet sätt så att betalaren kan lagra och återskapa informationen oförändrad.

På begäran av betalaren ska betaltjänstleverantören en gång i månaden avgiftsfritt tillhandahålla information enligt första stycket i pappersform.

Information till betalningsmottagaren om en betalningstransaktion enligt ett ramavtal

18 § När en betalningstransaktion har genomförts ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör utan onödigt dröjsmål och på det sätt som anges i 11 §, tillhandahålla följande information till betalningsmottagaren:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera transaktionen samt, när det är lämpligt, information som överförs tillsammans med betalningstransaktionen,
2. transaktionens belopp i den valuta som krediteras betalningsmottagarens betalkonto,
3. det avgiftsbelopp som mottagaren ska betala till leverantören för transaktionen och den ränta som betalningsmottagaren eventuellt ska betala, och
4. valuteringsdagen för krediteringen.

Leverantören ska även ge betalningsmottagaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalningsmottagaren information om den växelkurs som har använts vid transaktionen samt transaktionens belopp före valutaväxling.

Ramavtal får innehålla villkor att den information som avses i första stycket inte ska behöva göras tillgänglig mer än en gång i månaden. Den ska lämnas eller göras till-

gänglig på ett överenskommet sätt så att betalningsmottagaren kan lagra och återska-
pa informationen oförändrad.

På begäran av betalningsmottagaren ska betaltjänstleverantören en gång i måna-
den avgiftsfritt tillhandahålla denna information i pappersform.

Undantag från kraven på information

19 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att lämna information enligt 10 och 16 §§
vid tillhandahållande av betaltjänster som genomförs med användning av elektroniska
pengar eller betalningsinstrument som enligt ramavtal bara

1. kan användas för enskilda betalningstransaktioner till ett belopp motsvarande
högst 30 euro,
2. kan användas för betalningar upp till ett totalt belopp motsvarande högst 150 euro,
eller
3. lagrar medel som inte vid något tillfälle överstiger ett belopp motsvarande 150
euro.

En betaltjänstleverantör är dock skyldig att, innan betaltjänster enligt första stycket till-
handahålls, lämna information till betalaren om

1. hur betalningsinstrumentet kan användas,
2. ansvar för obehöriga betalningstransaktioner,
3. avgifter, och
4. var betalaren på ett lättillgängligt sätt kan finna den information som anges i 10 §.

För betaltjänster enligt första stycket får betaltjänstanvändaren och betaltjänstleve-
rantören komma överens om att leverantören inte behöver följa bestämmelserna om

1. hur villkor i ramavtal ändras enligt 14 §, eller
2. information till betaltjänstanvändare vid enskilda betalningstransaktioner enligt
17 och 18 §§.

I de fall som avses i tredje stycket 2 ska betaltjänstleverantören dock tillhandahålla
eller göra tillgänglig en hänvisning som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att
identifiera betalningstransaktionen, betalningstransaktionens belopp och avgifter.
Om betalningsinstrumentet används anonymt eller om leverantören av andra skäl inte
har tekniska möjligheter att tillhandahålla informationen, behöver leverantören inte till-
handahålla eller göra tillgänglig en sådan hänvisning. Leverantören ska dock ge beta-
laren möjlighet att kontrollera det belopp som har lagrats på betalningsinstrumentet.

Tvingande bestämmelser

20 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstan-
vändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en
betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna.

5 kap. Genomförande av betaltjänster

Avgifter

1 § En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänstanvändare för
fullgörandet av sin informationsskyldighet samt av skydds- och korrigeringsåtgärder
enligt detta kapitel förutom i de fall som anges i 10, 15 och 23 §§. När avgifter får tas ut
enligt någon av dessa bestämmelser ska de vara skäliga och motsvara betaltjänstle-
verantörens faktiska kostnader.

Om en betalningstransaktion inte medför någon valutaväxling, ska betalaren och
betalningsmottagaren betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör
tar ut.

Betaltjänstleverantören får inte hindra en betalningsmottagare från att erbjuda be-
talaren en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument.

En betalningsmottagare får inte ta ut någon avgift av betalaren vid användning av ett
betalningsinstrument.

Elektroniska pengar och betalningsinstrument som avser låga belopp

2 § För elektroniska pengar och sådana betalningsinstrument som avses i 4 kap. 19 § första stycket får betaltjänstleverantören och betaltjänstanvändaren i ramavtal komma överens om

1. att leverantören inte behöver underrätta användaren att betalningsordern har avisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har utförts,
2. att betalaren inte får återkalla betalningsordern efter att ha godkänt att den genomförs,
3. andra tidsgränser för genomförandet än de som anges i 18–22 §§, eller
4. att det inte ska vara möjligt att spärra betalningsinstrumentet. *Lag (2011:775)*

Godkännande av en betalningstransaktion

3 § En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren har lämnat sitt samtycke till att den genomförs.

Begränsning av betalningsinstrumentets användning

4 § I ramavtal mellan betalaren och betaltjänstleverantören får leverantören förbehålla sig rätten att spärra betalningsinstrumentet när det finns

1. risk för en icke säker användning av betalningsinstrumentet,
2. misstanke om att betalningsinstrumentet obehörigen använts, eller
3. i fråga om betalningsinstrument med kreditutrymme, en väsentligt ökad risk för att betalaren inte kan betala.

En betaltjänstleverantör som spärrar ett betalningsinstrument enligt första stycket ska informera betalaren om spärren och skälen till denna.

Betalaren ska informeras innan betalningsinstrumentet spärras eller så snart som möjligt efter det att spärren har införts. Någon information till betalaren får dock inte lämnas om det skulle vara oförenligt med annan lag eller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte göra detta.

Betaltjänstleverantören ska häva spärren av betalningsinstrumentet eller ersätta det med ett nytt betalningsinstrument så snart det inte längre finns skäl att låta spärren kvarstå.

Betaltjänstleverantörens skyldigheter avseende betalningsinstrument

5 § Betaltjänstleverantören ska

1. se till att den personliga koden till betalningsinstrumentet inte görs tillgänglig av leverantören för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,
2. inte skicka betalningsinstrument till någon som inte har beställt det, förutom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,
3. se till att användare när som helst har möjlighet att på lämpligt sätt anmäla till leverantören att ett betalningsinstrument har kommit bort eller obehörigen använts eller begära att en spärr hävs enligt 4 § fjärde stycket, och
4. förhindra användning av betalningsinstrumentet när en anmälan enligt 3 har lämnats.

En betaltjänstleverantör ska under 18 månader efter det att en anmälan eller en begäran enligt första stycket 3 lämnats bevara information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att visa att en anmälan eller begäran har lämnats. Sådan information ska lämnas till användaren om användaren begär det.

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare

6 § En betalare har rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör om betalningstransaktionen initierats av eller via betalningsmottagaren, och

1. betalningstransaktionens exakta belopp inte angavs i samband med att den godkändes, och

2. betalningstransaktionens belopp överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och andra relevanta omständigheter.

På begäran av betaltjänstleverantören ska betalaren informera leverantören om sådana omständigheter som avses i första stycket 2. Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen.

Om betalaren och betaltjänstleverantören har avtalat om att en referensväxelkurs ska tillämpas på betalningstransaktionen, och den avtalade referensväxelkursen har använts, får betalaren inte hävda att förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda på grund av den växelkurs som tillämpats.

7 § En betalare och en betaltjänstleverantör får i ett ramavtal komma överens om att betalaren inte har rätt till återbetalning när denne har gett sitt godkännande, direkt till leverantören, till att en betalningstransaktion genomförs och antingen leverantören eller betalningsmottagaren lämnade information om den kommande transaktionen eller gjorde sådan information tillgänglig för betalaren minst fyra veckor före den sista betalningsdagen.

8 § En betaltjänstleverantör är inte skyldig att återbetala beloppet till betalaren om betalaren inte begärde återbetalning inom åtta veckor från det att medlen debiterades kontot.

Inom tio bankdagar från mottagandet av begäran om återbetalning ska betaltjänstleverantören antingen återbetala det belopp som transaktionen avser eller ange skälen för att återbetalning vägras med uppgift om vart betalaren kan vända sig för att få ärendet prövat.

Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder

9 § Tidpunkten för mottagande av en betalningsorder är den tidpunkt då ordern tas emot av betalarens betaltjänstleverantör. Om tidpunkten för mottagande inte är en bankdag för leverantören, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstanvändare som initierar en betalningsorder och en betaltjänstleverantör får komma överens om att tidpunkten för mottagandet av en betalningsorder ska vara en annan än den som anges i första stycket. Om den överenskomna tidpunkten inte är en bankdag för betalarens betaltjänstleverantör, ska betalningsordern anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

En betaltjänstleverantör får fastställa en tidpunkt nära bankdagens slut då en betalningsorder senast tas emot. En betalningsorder som tas emot efter den tidpunkten ska anses ha tagits emot under nästföljande bankdag.

Vägran att utföra en betalningsorder

10 § En betaltjänstleverantör som vägrar att utföra en betalningsorder ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast inom de tidsfrister som anges i 18 och 19 §§. Av underrättelsen ska framgå

1. om möjligt, skälen för vägran, och
2. vilket förfarande som tillämpas för att rätta till fel som kan ha föranlett vägran.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för en underrättelse enligt första stycket om

1. det finns skälig grund för vägran, och
2. leverantören får ta ut sådan avgift enligt ett ramavtal med betaltjänstanvändaren.

11 § Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om den har initierats av betalaren eller betalningsmottagaren såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot annan lag.

12 § Vid tillämpning av 18, 19 och 25–29 §§ ska en betalningsorder som betaltjänstleverantören har vägrat att utföra anses inte ha blivit mottagen av leverantören.

Återkallelse av betalningsorder

13 § När en betalningstransaktion initieras av betalaren, får denne inte återkalla en betalningsorder efter det att den har tagits emot av betalarens betaltjänstleverantör.

14 § När en betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter det att denne har överfört ordern eller gett sitt godkännande till att genomföra transaktionen till mottagaren.

Vid autogiro får betalaren, trots första stycket och utan att det påverkar rätten till återbetalning, återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.

Om en betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör har avtalat enligt 9 § om den tidpunkt vid vilken en betalningsorder ska anses vara mottagen, får användaren trots första stycket återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

15 § Efter de tidpunkter som anges i 13 och 14 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och dennes betaltjänstleverantör. För att återkallelse efter de tidpunkter som anges i 14 § första och andra styckena ska få ske, krävs även att betalningsmottagaren godkänner återkallelsen.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för återkallande enligt första stycket om möjligheten att ta ut sådan avgift framgår av ramavtalet med den betaltjänstanvändare som återkallat betalningsordern.

Överförda och mottagna belopp

16 § Betaltjänstleverantören får göra avdrag från det belopp som ska överföras endast under de förutsättningar som anges i andra och tredje styckena.

Betalningsmottagaren och mottagarens betaltjänstleverantör får avtala om att leverantören får dra av sina egna avgifter från det överförda beloppet innan det krediteras mottagaren. Betalningstransaktionens belopp utan avdrag för avgifter och avgifterna ska då redovisas var för sig i den information som lämnas till betalningsmottagaren.

Om andra avgifter än de som avses i andra stycket dras av från det överförda beloppet, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningsmottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern. Om betalningstransaktionen initierats av eller via mottagaren, ska mottagarens betaltjänstleverantör se till att mottagaren får hela det belopp som angavs i betalningsordern.

Genomförandetid och valuteringsdag

17 § Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller för betalningstransaktioner i Sverige som genomförs i euro eller i svenska kronor.

Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller också för betalningstransaktioner där det sker en växling mellan euro och svenska kronor, om

1. växlingen sker i Sverige, och
2. när det gäller en transaktion till eller från ett annat land, överföringen av medlen mellan länderna sker i euro.

Bestämmelserna i 18–22 §§ är även tillämpliga på andra betalningstransaktioner än de som anges i första och andra styckena. Bestämmelserna i 18, 19, 21 och 22 §§ är dock inte tillämpliga, om annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören. Om användaren och leverantören, med avvikelse från 18 § första stycket, avtalar om när kreditering av betalningsmottagarens leverantörs konto senast ska ske, får tidpunkten inte vara senare än fyra bankdagar efter det att betalningsordern mottagits enligt 9 §.

18 § När en betalningsorder har mottagits enligt 9 §, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

För betalningstransaktioner som initierats på papper får betaltjänstleverantören förlänga tiden med en bankdag.

19 § En betalningsorder som har initierats av eller via en betalningsmottagare ska genomföras inom de tidsfrister som har överenskommits mellan betalningsmottagaren och dennes betaltjänstleverantör.

För autogiro gäller att en betalningsorder ska lämnas in sådan tid att betalningstransaktionen kan slutföras på den överenskomna förfalldagen.

20 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska valutera och göra betalningstransaktionens belopp tillgängligt på mottagarens betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska vara senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens föfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras mottagarens leverantörs konto.

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto infaller tidigast när betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

21 § Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen, ska denne göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i 18 och 19 §§.

22 § Om en konsument sätter in kontanter på ett betalkonto hos en betaltjänstleverantör ska leverantören se till att beloppet görs tillgängligt och valutas så snart som möjligt efter den tidpunkt då medlen togs emot.

Om den som sätter in kontanter på ett betalkonto inte är konsument, ska beloppet göras tillgängligt och valutas senast nästföljande bankdag.

Ansvar och återkrav

23 § Om en betalningsorder utförts med hjälp av en unik identifikationskod, ska betalningsordern anses ha utförts korrekt i förhållande till den betalningsmottagare som angetts i identifikationskoden.

Om den unika identifikationskod som angetts av betaltjänstanvändaren är felaktig, ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt 25–29 §§ för att betalningstransaktionen inte har genomförts eller för brister i genomförandet av transaktionen.

Betaltjänstleverantören till den betaltjänstanvändare som lämnade betalningsordern ska dock vidta skäliga åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg. Leverantören får ta ut en avgift av användaren för de åtgärder som vidtas, om ett ramavtal med användaren medger det.

24 § Även om en betaltjänstanvändare lämnar information till betaltjänstleverantören utöver den som anges i 4 kap. 4 § första stycket 1 eller 10 § 4 är leverantören bara ansvarig för genomförandet av en betalningstransaktion i enlighet med den unika identifikationskod som användaren har angett.

Betalningstransaktioner som initierats av betalaren

25 § Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för att en betalningsorder som betalaren har initierat utförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att mottagarens leverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp enligt 18 §, ansvarar mottagarens leverantör gentemot mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

26 § Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion enligt 25 § första stycket, ska leverantören utan onödigt dröjsmål återbetala beloppet i en transaktion som inte genomförts eller genomförts bristfälligt till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en transaktion enligt 25 § andra stycket ska leverantören så snart som möjligt ställa trans-

aktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande eller kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Om en betalare har initierat en betalningsorder, och betalningstransaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör på begäran av betalaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

27 § Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren för att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande enligt 20 § och för att en betalningsorder som initierats av eller via mottagaren överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör i enlighet med 19 §.

En betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket och har försökt utföra en betalningsorder ska så snart som möjligt överföra den berörda betalningsordern på nytt till betalarens betaltjänstleverantör.

28 § Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, utom då mottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren enligt 27 §.

En betalares betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket ska återbeta betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots kontoställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om en betalningstransaktion initierats av eller via betalningsmottagaren, och transaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska mottagarens betaltjänstleverantör på begäran av mottagaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta mottagaren om resultatet.

29 § Betaltjänstleverantörerna ansvarar gentemot sina respektive betaltjänstanvändare för sådana avgifter och räntor som användare ska betala till följd av att betalningstransaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt.

Meddelande om felaktigt genomförda betalningstransaktioner

30 § Betaltjänstleverantören får kräva att betaltjänstanvändaren ansvarar för betalningstransaktionens belopp, om användaren inte underrättar leverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om att transaktionen genomförts på ett felaktigt sätt. Detsamma gäller om leverantören har lämnat information om transaktionen till användaren eller gjort informationen tillgänglig för denne enligt bestämmelserna i 4 kap. och användaren inte underrättar leverantören inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot.

Rätt till återkrav

31 § Om en betalningstransaktion inte genomförs eller genomförs bristfälligt och felet är hänförligt till en betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte är ansvarig gentemot betaltjänstanvändare enligt 25–29 §§, har den leverantör som ansvarar gentemot en användare enligt dessa bestämmelser rätt till ersättning av den leverantör eller mellanhand som orsakade att transaktionen inte genomfördes eller genomfördes bristfälligt.

Ersättningen ska motsvara de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändare, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt 25–29 §§.

Befrielse från ansvar

32 § Ansvar enligt detta kapitel inträder inte i fall av osedvanliga eller oförutsägbara omständigheter som den som åberopar omständigheterna inte har något inflytande över och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla ansträngningar. Ansvar enligt detta kapitel inträder inte heller då en betaltjänstleverantör handlar i enlighet med svensk lag eller unionsrätt.

Tvingande bestämmelser

33 § Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i 1 § första stycket, 6–8 §§, 13–15 §§ och 25–30 §§.

6 kap. Behandling av personuppgifter m.m.*Tillämpningsområde*

1 § Om en betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem granskar betalningstransaktioner för att kunna upptäcka sådana transaktioner som leverantören eller den ansvarige för betalningssystemet misstänker eller har skälig grund att misstänka utgör ett led i bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster, får leverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem behandla personuppgifter samt föra register enligt 2–9 §§ vilka gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Personuppgiftsbehandling

2 § Om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt 1 § får följande personuppgifter behandlas:

1. uppgifter om identitet i betaltjänstanvändares pass eller annan identitetshandling, och
2. unika beteckningar som identifierar en viss person som betaltjänstanvändare.

Ändamål för register

3 § Register får föras av en betaltjänstleverantör eller den som har ansvar för ett betalningssystem, om det är nödvändigt för granskning av betalningstransaktioner enligt 1 §.

Innehåll

4 § Ett register som avses i 1 § får endast innehålla

1. namn och person-, samordnings- eller organisationsnummer,
2. betalkontonummer eller motsvarande,
3. sådana unika beteckningar som avses i 2 § 2, och
4. de övriga uppgifter som framkommit vid granskning av betalningstransaktioner enligt 1 §.

Utlämnande av uppgifter

5 § Om misstanke om bedrägeri kvarstår efter närmare analys, får uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster lämnas till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Uppgifter i ett register som avses i 1 § får lämnas ut till betaltjänstleverantörer och de som har ansvar för ett betalningssystem när uppgifterna har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten.

Utlämnande av uppgifter enligt andra stycket får ske trots 3 kap. 12 § denna lag, 1 kap. 10 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 3 kap. 12 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar. *Lag (2011:775)*

6 § Uppgifter ur ett register som avses i 1 § som har lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten i enlighet med 5 § första stycket får inte lämnas ut till den registrerade.

Gallring

7 § En uppgift i ett register som avses i 1 § ska gallras

1. om en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten beslutar att inte inleda eller att lägga ner en utredning om bedrägeri i samband med tillhandahållande eller användning av betaltjänster,

2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,
3. om en domstol har meddelat dom eller beslut med anledning av de lämnade uppgifterna och domen eller beslutet vunnit laga kraft,
4. senast tre år efter det att uppgifter lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av 5 § första stycket, eller
5. senast tre år efter det att uppgifter insamlats, om uppgifterna inte dessförinnan lämnats till en polismyndighet eller Åklagarmyndigheten med stöd av 5 § första stycket.

En betaltjänstleverantör eller en ansvarig för ett betalningssystem som får kännedom om en omständighet som innebär att en uppgift ska gallras enligt första stycket 1, 2 eller 3 ska underrätta dem som leverantören eller den ansvarige för betalningssystemet har lämnat ut uppgiften till enligt 5 § andra stycket.

Rättelse och skadestånd

8 § Bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Tystnadsplikt

9 § Den som är verksam hos en betaltjänstleverantör eller hos den som har ansvar för ett betalningssystem får inte obehörigen röja uppgifter i ett register som avses i 1 § eller uppgifter som lämnats ut med stöd av 5 § andra stycket.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet.

7 kap. Tillträde till betalningssystem

1 § Den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska se till att reglerna om tillträde till betalningssystemet är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Reglerna får inte hindra tillträde i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att skydda mot risker i verksamheten och för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa stabilitet.

Reglerna om tillträde till betalningssystem får inte begränsa faktiskt deltagande i andra betalningssystem eller diskriminera betaltjänstleverantörer på grund av den juridiska form i vilken deras verksamhet bedrivs.

2 § En betaltjänstleverantör enligt 1 kap. 3 § som är en juridisk person får inte nekas tillträde till ett betalningssystem, om betaltjänstleverantören uppfyller sådana krav för tillträde till betalningssystemet som uppställts i enlighet med 1 §.

3 § Bestämmelserna i 1 och 2 §§ gäller inte för

1. betalningssystem enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden, eller
2. betalningssystem i vilka en betaltjänstleverantör verkar eller kan verka både som betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantör samt är ensamt ansvarig för betalningssystemets ledning, och denne betaltjänstleverantör tillåter andra betaltjänstleverantörer att delta i betalningssystemet utan att dessa kan förhandla om avgifter mellan sig avseende betalningssystemet.

8 kap. Tillsyn och ingripanden

Tillsynens omfattning

1 § Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i denna lag och i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 följs.

För betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer omfattar tillsynen även att deras betaltjänstverksamhet drivs enligt andra författningar som reglerar dess verksamhet, bolagsordning, stadgar samt interna instruktioner som har sin

grund i en författning som reglerar dess verksamhet. I fråga om tillsynen över övriga betaltjänstleverantörer enligt 1 kap. 3 § gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar deras verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot någon som har ansvar för betalningssystem för överträdelse av 7 kap. 1 och 2 §§.

2 § Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer och den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Platsundersökning

3 § Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett betalningsinstitut,
2. en registrerad betaltjänstleverantör, och
3. utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige enligt 3 kap. 26 och 27 §§.

Om det behövs för tillsynen av ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller leverantören, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller leverantören.

En undersökning hos en registrerad betaltjänstleverantör får endast omfatta den verksamhet som avser tillhandahållande av betaltjänster.

Samarbete mellan behöriga myndigheter

4 § Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska dessutom samarbeta och utbyta information med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får delegera uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett betalningsinstitut som står under dess tillsyn till en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

Register över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer

5 § Finansinspektionen ska föra ett register över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer. Registret ska innehålla uppgifter om vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla. Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Revision

6 § En revisor eller en särskild granskare ska omedelbart rapportera till Finansinspektionen om han eller hon vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett betalningsinstitut får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av någon författning som reglerar institutets verksamhet,
2. kan påverka institutets fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 9 kap. 33 eller 34 § aktiebolagslagen (2005:551) eller 8 kap. 13 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar.

Revisorn och granskaren har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag i betalningsinstitutets moderföretag eller dotterföretag eller i ett företag som har en likartad förbindelse med betalningsinstitutet.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska med avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet.

Ingripande mot betalningsinstitut

8 § Om ett betalningsinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar, reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar institutets verksamhet, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att inom viss tid begränsa verksamheten i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska betalningsinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

9 § Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 8 §, om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om betalningsinstitutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet som bedöms vara tillräckliga.

10 § Finansinspektionen ska återkalla ett betalningsinstituts tillstånd, om en person som ingår i institutets styrelse eller är verkställande direktör inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 4 eller om en person som är ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § 5. Detta får dock bara ske om inspektionen först har beslutat att anmärka för institutet att personen inte uppfyller kraven och om han eller hon ändå finns kvar i styrelsen, som verkställande direktör eller som ansvarig för betaltjänstverksamheten efter det att en av inspektionen bestämd tid på högst tre månader har gått ut.

I stället för att återkalla tillståndet får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte längre får vara det. Inspektionen får då förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess företaget har utsett en ny styrelseledamot, verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten.

Det som föreskrivs om verkställande direktör i första och andra styckena gäller också en ställföreträdare för verkställande direktör.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket om återkallelse av tillstånd tillämpas på tillsynsorganet.

11 § Finansinspektionen ska återkalla betalningsinstitutets tillstånd om

1. institutet har fått tillståndet genom att lämna oriktiga uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
2. institutet inte inom ett år från det att tillståndet beviljades har börjat driva sådan verksamhet som tillståndet avser,
3. institutet under en sammanhängande tid av sex månader inte har drivit sådan verksamhet som tillståndet avser,
4. det skulle utgöra ett hot mot betalningssystemets stabilitet om institutet fortsatte att bedriva sin betaltjänstverksamhet,
5. institutet har förklarat sig avstå från tillståndet,
6. institutet har överlåtit hela sin verksamhet som avser betaltjänster, eller
7. institutet försatts i konkurs eller beslut fattats om att institutet ska träda i tvångslikvidation.

I de fall som avses i första stycket 1–4 får i stället varning meddelas om det är tillräckligt.

12 § Om tillståndet återkallas får Finansinspektionen besluta om hur avvecklingen av verksamheten ska ske.

Ett beslut om återkallelse får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

13 § Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett betalningsinstitut överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Straffavgift

14 § Om ett betalningsinstitut har fått anmärkning eller varning enligt 8 § eller varning enligt 11 §, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

15 § Straffavgiften ska uppgå till lägst 5.000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av betalningsinstitutets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under institutets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

För ett betalningsinstitut som även bedriver annan verksamhet än tillhandahållande av betaltjänster enligt 1 kap. 2 § ska omsättningen enligt andra stycket avse endast verksamheten med betaltjänster.

Avgiften får inte vara så stor att institutet därefter inte uppfyller kraven i 3 kap. 2 §.

16 § När straffavgiftens storlek fastställs, ska särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått.

Förseningsavgift

17 § Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör inte lämnar de upplysningar som föreskrivits med stöd av 27 § i tid, får Finansinspektionen besluta att institutet ska betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift och förseningsavgift

18 § En straffavgift eller förseningsavgift ska betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar från det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

19 § Finansinspektionens beslut om straffavgift eller förseningsavgift får verkställas enligt utsköningsbalkens bestämmelser, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 18 §.

Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 18 §, ska inspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

20 § En straffavgift eller förseningsavgift som har beslutats faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot utländska företag

21 § Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot

penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel och sådan lag som kompletterar den förordningen.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betal tjänster från en filial eller ett genom ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

22 § Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26 eller 27 § har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

23 § Om en registrerad betaltjänstleverantör eller den som ansvarar för ett betalningssystem har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 eller andra författningar som reglerar dess verksamhet, ska Finansinspektionen förelägga den registrerade betaltjänstleverantören eller den som ansvarar för ett betalningssystem att inom viss tid vidta åtgärder för att komma till rätta med situationen eller att upphöra med verksamheten.

Om en registrerad betaltjänstleverantör som avses i 2 kap. 5 § inte inkommer med ansökan om tillstånd, ska Finansinspektionen förelägga betaltjänstleverantören att inkomma med en ansökan. Om betaltjänstleverantören inte rättar sig efter föreläggandet ska inspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om tillståndsplikt föreligger beträffande viss betaltjänstverksamhet, får Finansinspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

24 § Om någon driver sådan verksamhet som omfattas av denna lag utan att vara berättigad till det, ska Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på en viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Ett föreläggande enligt första eller andra stycket som avser ett utländskt företag får riktas mot såväl företaget som den som i Sverige är verksam för företagets räkning.

Vite

25 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande eller förbud enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Överklagande

26 § Finansinspektionens beslut enligt 23 § tredje stycket och 24 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse ska gälla omedelbart.

Bemyndiganden

27 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett betalningsinstitut, en registrerad betaljänstleverantör eller den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och
2. sådana avgifter som avses i 7 §.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:751

1. Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2010.
2. Genom lagen upphävs lagen (1999:268) om betalningsöverföringar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
3. Juridiska personer som inlett verksamhet med betaljänster före den 25 december 2007 får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan krav på tillstånd enligt denna lag. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd enligt 2 kap. 6 och 7 §§ är uppfyllda för en sådan juridisk person ska Finansinspektionen meddela tillstånd oavsett om den juridiska personen har ansökt om tillstånd eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda juridiska personen innan tillstånd meddelas.
4. Finansiella institut som inlett verksamhet med betalningsförmedling före den 25 december 2007 och som är dotterföretag till ett moderföretag som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt 9 kap. lagen (2006:1371) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och har underrättat Finansinspektionen om detta senast den 25 september 2010, ska inte omfattas av krav på tillstånd enligt 2 kap.
5. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaljänster före den 25 december 2007 och uppfyller kraven för undantag från tillståndsplikt i 2 kap. 3 § får fortsätta med verksamheten till utgången av april 2011 utan att ha beviljats undantag enligt denna lag.
6. Fysiska eller juridiska personer som inlett verksamhet med betaljänster den 25 december 2007 eller senare och som vid lagens ikraftträdande driver verksamhet som fordrar tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag får fortsätta att driva verksamheten om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt enligt denna lag har getts in före den 1 augusti 2010, till dess att ansökan prövats slutligt, dock längst till den 1 november 2010.
7. Till och med utgången av december 2011 får kreditering av en betalningsmottagares betaljänstleverantörs konto, med avvikelse från 5 kap. 18 §, ske inom en tid av högst tre bankdagar efter det att en betalningsorder har mottagits i enlighet med 5 kap. 9 §. För betalningstransaktioner som initierats på papper får kreditering under samma förutsättningar, med avvikelse från 5 kap. 18 §, ske inom en tid av högst fyra bankdagar.
8. Sådana ändringar i ramavtal som avser förhållanden enligt 4 kap. 10–19 §§ och som syftar till att införa villkor i enlighet med de krav som följer av nämnda paragrafer ska, oavsett vad som stadgas i avtalet, kunna genomföras genom att betaljänstleverantören meddelar betaljänstanvändaren om ändringarna minst en månad före den dag då de föreslås börja tillämpas. Ändringar som gynnar betaljänstanvändaren får genomföras utan att meddelas denne i förväg. Om betaljänstanvändaren inte godkänner de föreslagna ändringarna ska användaren meddela leverantören detta före det datum då ändringen föreslås träda i kraft.

2011:775

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Propositioner

SFS 2010:751
Prop. 2009/10:220

SFS 2011:775
Prop. 2010/11:124

Förordning (2010:1008) om betaltjänster

Registerfrågor

1 § Finansinspektionen är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för det register som förs enligt 8 kap. 5 § lagen (2010:751) om betaltjänster.

2 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

3 § I registret registreras uppgifter för varje betalningsinstitut, registrerad betaltjänstleverantör, ombud och filial. Utöver vad som följer av 8 kap. 5 § lagen (2010:751) om betaltjänster ska registret innehålla uppgift om namn eller firma och om personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer.

4 § Finansinspektionen ska anteckna i registret när myndigheten har fattat beslut om föreläggande att upphöra med verksamheten.

Bemyndiganden

5 § När det gäller lagen (2010:751) om betaltjänster får Finansinspektionen meddela föreskrifter om

1. vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster enligt 2 kap. 6 § första stycket 2,
2. beräkningen av kapitalkrav enligt 3 kap. 2 § första stycket,
3. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera medel enligt 3 kap. 6 §,
4. hur betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska hantera de medel för genomförandet av betalningstransaktioner som avses i 3 kap. 7 § andra stycket och hur stor andel av medlen hos betalningsinstitut eller registrerade betaltjänstleverantörer som omfattas av skyddskraven enligt 3 kap. 7 § tredje stycket,
5. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 3 kap. 8 §,
6. vad ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska iakttä och vilka krav som betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 28 §,
7. vilka upplysningar ett betalningsinstitut, en registrerad betaltjänstleverantör eller den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och hur uppgiftsskyldigheten ska fullgöras,
8. vilka uppgifter som, utöver vad som framgår av lagen, en ansökan om tillstånd eller undantag från tillstånd ska innehålla samt vilka handlingar som samtidigt ska ges in till Finansinspektionen, och
9. fullgörandet av anmälningar och underrättelser enligt 3 kap.

Lag (2010:738) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument

1 § Denna lag gäller en kontohavares ansvar för belopp som belastar ett konto på grund av en obehörig transaktion med ett betalningsinstrument.

2 § I lagen avses med

1. *betalningsinstrument*: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att elektroniskt initiera en betalningstransaktion,
2. *obehörig transaktion*: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda betalningsinstrumentet,
3. *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet.

3 § Avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för en konsument är utan verkan mot honom eller henne.

4 § Kontohavaren är skyldig att

1. skydda en personlig kod som han eller hon fått,
2. vid vetskap om att betalningsinstrumentet kommit bort eller obehörigen använts snarast anmäla detta till den som är betaltjänstleverantör och
3. i övrigt följa de villkor som enligt kontoavtalet gäller för användning av betalningsinstrumentet.

5 § Om en obehörig transaktion har kunnat genomföras till följd av att kontohavaren har underlåtit att skydda en personlig kod, ansvarar kontohavaren för beloppet, dock högst 1.200 kronor.

6 § Om en obehörig transaktion har kunnat genomföras till följd av att en skyldighet enligt 4 § åsidosatts genom grov oaktsamhet, ansvarar kontohavaren för hela beloppet.

Är kontohavaren konsument, är ansvaret enligt första stycket begränsat till högst 12.000 kronor. Har kontohavaren handlat särskilt klandervärt, ansvarar han eller hon dock för hela beloppet.

7 § Oavsett vad som anges i 5 och 6 §§, ansvarar kontohavaren inte för något belopp som har belastat kontot efter det att han eller hon anmält till betaltjänstleverantören att betalningsinstrumentet ska spärras. Detta gäller dock inte om kontohavaren genom svikligt handlande har bidragit till den obehöriga transaktionen.

8 § Kontohavaren ansvarar för hela beloppet om han eller hon inte underrättar betaltjänstleverantören utan onödigt dröjsmål efter att ha fått vetskap om den obehöriga transaktionen. Detsamma gäller om betaltjänstleverantören har lämnat kontohavaren information om transaktionen och kontohavaren inte underrättar betaltjänstleverantören inom tretton månader från det att beloppet belastat kontot.

9 § Om även någon annan än kontohavaren är behörig enligt kontoavtalet att använda ett betalningsinstrument, ska, vid bedömningen enligt 5–8 §§ av om kontohavaren ansvarar för något belopp, den andra personens handlande räknas som om kontohavaren själv hade handlat.

Propositioner

SFS 2010:738

Prop. 2009/10:122

Lag (2011:900) om dödande av förkommen handling¹

Inledande bestämmelse	338
Dödande av förkommen handling	338
Efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev	340
Dödande av handling i samband med utmätning eller konkurs	340
Dödande av inteckning	341
Vilandebevis och vilandeförklarad inteckningsansökan	341
Överklagande	341
Bemyndigande	342
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	342
Propositioner	342

Inledande bestämmelse

1 § Denna lag gäller dödande av förkommen handling, efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev samt dödande av inteckning.

Dödande av förkommen handling

2 § Följande handlingar omfattas av bestämmelserna om dödande av förkommen handling:

1. löpande skuldebrev,
2. växlar,
3. konossement,
4. andra handlingar än de som anges i 1–3, vars uppvisande utgör villkor för rätt att kräva betalning eller att begära att någon annan förpliktelse fullgörs,
5. handlingar, vars uppvisande utgör villkor för att antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,
6. aktiebrev, och
7. inteckningshandlingar.

Bestämmelserna tillämpas inte på banksedlar. De tillämpas inte heller på obligationer eller förlagsbevis utom i fråga om obligationer med en löptid på högst ett år som har ställts till innehavaren och som ges ut av en bank eller ett kreditmarknadsföretag.

3 § En sådan handling som avses i 2 § får dödas efter ansökan av den som har förloerat handlingen, om det kan antas att handlingen har förstörts eller kommit bort.

4 § En ansökan om dödande av förkommen handling ska göras hos Kronofogdemyndigheten, om inte annat följer av andra eller tredje stycket.

Avser ansökan en förkommen inteckningshandling ska den göras hos den inskrivningsmyndighet som handlägger ärenden om inskrivning av sådan handling som ansökan avser.

Avser ansökan ett förkommet aktiebrev eller annan handling vars uppvisande utgör villkor för att antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, ska ansökan göras hos Bolagsverket.

¹ Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011 [red.anm].

5 § Ansökan ska vara skriftlig och innehålla uppgifter om de omständigheter som åberopas till stöd för att handlingen har förstörts eller kommit bort. Till ansökan ska fogas en kopia av handlingen eller sådana uppgifter om handlingens innehåll, som är nödvändiga för att den med säkerhet ska kunna identifieras.

Avser ansökan dödande av en inteckningshandling ska inskrivningsmyndigheten göra en anteckning om ansökan i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

6 § Om en ansökan inte innehåller de uppgifter som krävs enligt 5 § första stycket, ska myndigheten förelägga sökanden att avhjälpa bristen. Detsamma gäller om föreskriven avgift inte har betalats. Av föreläggandet ska det framgå att ansökan kan avvisas om föreläggandet inte följs. Föreläggandet behöver inte delges.

Följer sökanden inte ett föreläggande enligt första stycket, ska myndigheten avvisa ansökan, om den är så bristfällig att den inte kan läggas till grund för en prövning i sak eller om föreskriven avgift inte har betalats.

7 § Var och en som i egenskap av gäldenär, borgensman eller på annat sätt är förpliktad på grund av handlingen ska underrättas om ansökan, om det är möjligt. Detsamma gäller aktiebolag, om ansökan avser dödande av aktiebrev.

Avser ansökan en inteckningshandling ska, om det är möjligt, även den intecknade egendomens ägare och den person som senast, i den ordning som är särskilt föreskriven, blivit antecknad som innehavare av handlingen underrättas.

Den myndighet som handlägger ärendet ansvarar för underrättelserna.

8 § Har sökanden gjort sannolikt att handlingen har förstörts eller kommit bort, ska myndigheten utfärda ett föreläggande som snarast ska kungöras i Post- och Inrikes Tidningar.

Föreläggandet ska innehålla en beskrivning av handlingen samt uppgift om att sökanden har gjort sannolikt att handlingen har förstörts eller kommit bort. I föreläggandet ska det finnas en uppmaning till den som kan inneha handlingen eller vet att den finns i behåll eller som i övrigt kan lämna upplysningar i ärendet, att anmäla detta till myndigheten senast en viss angiven dag. Denna dag ska bestämmas så att minst ett och högst två år kommer att ha förflutit från dagen för kungörandet. Sökanden ska underrättas om innehållet i föreläggandet.

9 § Om tiden för anmälan enligt 8 § andra stycket har gått ut och det inte finns någon omständighet som visar eller ger skälig anledning att anta att handlingen finns i behåll, ska handlingen dödas genom beslut av myndigheten.

När det gäller inteckningshandlingar ska beslutet innehålla en upplysning om att beslutet inte innebär att inteckningen dödas.

Inskrivningsmyndigheten ska anteckna ett beslut om dödande av inteckningshandling i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

10 § Om förutsättningarna för att döda en handling enligt denna lag inte är uppfyllda, ska myndigheten avslå ansökan.

Ett beslut om att avslå en ansökan om dödande av inteckningshandling ska, sedan beslutet vunnit laga kraft, antecknas i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

11 § Om en handling har dödats, får sökanden göra gällande den rätt som handlingen grundas på utan att handlingen behöver visas upp.

12 § Den som är förpliktad att fullgöra vad som blivit utfäst i en dödad handling ska utfärda en ny handling som svarar mot den handling som har dödats. Är den dödade handlingen en intecknad fordringshandling eller ett aktiebrev ska i stället den intecknade egendomens ägare respektive aktiebolaget utfärda en ny handling. Någon ny handling ska dock inte utfärdas, om den dödade handlingen var en handling vars

uppvisande endast utgjorde ett villkor för att någon ska antecknas som innehavare av en rättighet på ett sådant konto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument.

En ny handling, som enligt första stycket utfärdas i stället för en dödad in-teckningshandling, gäller inte som in-teckningshandling förrän anteckning gjorts enligt 13 § andra stycket.

I fråga om växel och konossement gäller även särskilda bestämmelser om ställande av säkerhet.

13 § Sedan ett beslut om dödande av pantbrev eller företagsin-teckningsbrev vunnit laga kraft, ska inskrivningsmyndigheten på ansökan utfärda nytt pantbrev eller in-teckningsbrev som svarar mot det dödade samt göra anteckning om detta i in-skrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets in-skrivningsdel.

Har en in-tecknad fordringshandling dödats genom beslut som vunnit laga kraft, ska inskrivningsmyndigheten på ansökan anteckna i in-skrivningsboken eller in-skrivningsregistret att ny handling, som utfärdats enligt 12 §, medför den in-teckningsrätt som tillkommit den dödade handlingen.

Efterlysning av förkommen bankbok och förkommet livförsäkringsbrev

14 § Har en bankbok förkommit, får insättaren eller dennes rättsinnehavare i stället för att ansöka om dödande av bankbok begära att bankstyrelsen efterlyser den.

Om någon begär en sådan efterlysning och lämnar trovärdiga uppgifter om när och under vilka omständigheter bankboken förkommit, får bankstyrelsen på sökandens beaktad verkställa efterlysningen. Det sker genom kungörelse i Post- och Inrikes Tidningar. Har bankboken inte kommit till rätta inom sex månader från kungörandet och finns det inte skälig anledning att anta att den finns i behåll, har sökanden rätt att få tillgodohavandet utbetalt till sig. Efter det att in-nestående medel har betalats ut är bankboken utan verkan.

15 § Bestämmelserna i 14 § tillämpas även på livförsäkringsbrev. En begäran om efterlysning ställs då till styrelsen för det försäkringsbolag där försäkringen tagits eller, om den tagits hos en utländsk försäkringsanstalt som får driva försäkringsrörelse här i landet, till generalagenten, som också har att verkställa efterlysningen.

Om försäkringsfallet ännu inte har inträffat har sökanden, i stället för vad som gäller enligt 14 § andra stycket om utbetalning av tillgodohavande, rätt att få ett nytt försäkringsbrev. När det nya försäkringsbrevet har utställts är det förkomna försäkringsbrevet utan verkan.

Dödande av handling i samband med utmätning eller konkurs

16 § Bestämmelserna i 2 och 5–13 §§ gäller i tillämpliga delar även när en handling inte har kunnat påträffas vid utmätning av en fordran eller en rättighet eller vid konkurs, om det kan antas att handlingen undanhålls. Ansökan om dödande görs i sådant fall av Kronofogdemyndigheten eller konkursboet.

17 § En ansökan enligt 16 § ska göras hos den tingsrätt där gäldenären ska svara i tvistemål som angår betalningsskyldighet i allmänhet.

Avser ansökan en in-teckningshandling ska rätten underrätta den in-skrivningsmyndighet som handlägger ärenden om in-skrivning av handlingen om ansökan. Rätten ska underrätta samma myndighet om sitt slutliga beslut i ärendet.

18 § Tingsrätten får som villkor för dödande bestämma att utmätningssökanden eller konkursboet ska ställa säkerhet enligt 2 kap. utsökningsbalken för den skada som rätt innehavare av handlingen kan lida. Finns det enligt 2 kap. 27 § utsökningsbalken inte någon skyldighet att ställa säkerhet, får tingsrätten i stället som villkor bestämma att utmätningssökanden ska utfästa sig att ersätta sådan skada. Säkerheten eller utfästelsen får inte återropas om talan väcks senare än tre år från den dag då beslut om handlingens dödande vann laga kraft.

19 § Har en handling dödats av tingsrätten ska en ny handling utfärdas endast om den dödade handlingen är ett pantbrev eller en intecknad fordringshandling. Om beslutet om dödande avser en fordringshandling som är intecknad i luftfartyg eller reservdelar till luftfartyg, ska den nya handlingen efter ansökan utfärdas av inskrivningsmyndigheten.

Om ett överskott uppkommer vid utmätning, får det inte betalas ut till utmätningsgäldenären utan att den dödade handlingen visas upp eller att utmätningsgäldenären gör sannolikt att han eller hon inte har handlingen i behåll.

Dödande av inteckning

20 § Är det inte känt var ett pantbrev eller någon annan inteckningshandling finns och har tio år gått från det att handlingen visades upp för anteckning om innehav eller i övrigt visades upp i ett inteckningsärende, får den intecknade egendomens ägare ansöka om att inteckningen dödas trots att handlingen inte kan visas upp.

Kan det antas att ett pantbrev eller företagsinteckningsbrev har tillkommit på sådant sätt eller förlorats av ägaren under sådana omständigheter som utesluter giltigt pantsättning, får ansökan om dödande av inteckningen göras även om den i första stycket angivna tiden inte har förflutit.

21 § En ansökan om dödande av inteckning ska göras hos den inskrivningsmyndighet som handlägger ärenden om inskrivning av inteckningen.

Den som senast har antecknats om innehavare av handlingen ska delges ansökan, om det kan ske. Inskrivningsmyndigheten ska därefter utfärda ett föreläggande, som ska kungöras på det sätt som anges i 8 §. Föreläggandet ska innehålla en beskrivning av handlingen. I föreläggandet ska det också finnas en uppmaning till den som kan inneha handlingen eller vet att den finns i behåll eller som i övrigt kan lämna upplysningar i ärendet, att anmäla detta till myndigheten senast en angiven dag. Denna dag ska bestämmas så att minst sex månader kommer att ha förflutit från dagen för kungörandet. Sökanden ska underrättas om innehållet i föreläggandet.

När en ansökan om dödande av inteckning har kommit in till inskrivningsmyndigheten, ska myndigheten anteckna detta i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel.

Vid handläggningen i övrigt gäller 5 och 6 §§ och 10 § första stycket.

22 § Om tiden för anmälan enligt 21 § andra stycket har gått ut och det inte finns någon omständighet som utgör skälig anledning att låta inteckningen fortsätta gälla, ska myndigheten besluta att inteckningen, efter ansökan hos inskrivningsmyndigheten, får dödas utan att handlingen kan visas upp.

Inskrivningsmyndigheten ska anteckna ett beslut om dödande av inteckning i inskrivningsboken, inskrivningsregistret eller fastighetsregistrets inskrivningsdel. Har ansökan avslagits, ska detta dock inte antecknas förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Vilandebevis och vilandeförklarad inteckningsansökan

23 § Vid tillämpning av bestämmelserna om dödande av förkommen handling i 1–13 §§ jämställs vilandebevis med pantbrev.

Vid tillämpning av bestämmelserna om dödande av inteckning i 20–22 §§ jämställs vilandeförklarad inteckningsansökan med inteckning.

Överklagande

24 § En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av pantbrev i en fastighet eller en tomträtt får överklagas till tingsrätten i den ort där det inskrivningskontor som handlägger inskrivningsärenden avseende fastigheten ligger. Om beslutet avser pantbrev på grund av inteckning i skepp eller skeppsbygge, får det överklagas till tingsrätten i skeppets hemort eller i den ort där bygget utförs.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av företagsinteckningsbrev eller företagsinteckning får överklagas till tingsrätten i den ort där inskrivningsmyndigheten ligger.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av intecknad fordringshandling får överklagas till tingsrätten i den ort där inskrivningsmyndigheten ligger eller, i fråga om inteckning i järnväg, tingsrätten i den ort där det inskrivningskontor som handlägger inskrivningsärenden avseende järnvägen ligger.

En förvaltningsmyndighets beslut om dödande av konossement får överklagas till tingsrätten i godsets bestämmelseort.

I andra fall än som avses i första–fjärde styckena får en förvaltningsmyndighets beslut om dödande av förkommen handling överklagas till tingsrätten i den ort där förpliktelsen ska fullgöras. Om en sådan ort inte är nämnd i handlingen får beslutet överklagas till den tingsrätt där den förpliktade ska svara i tvistemål som avser betalningsskyldighet i allmänhet.

25 § Ett överklagande ska ges in till förvaltningsmyndigheten inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid ett överklagande gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden.

Bemyndigande

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för handläggning av ärenden enligt denna lag.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:900

1. Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2011, då lagen (1927:85) om dödande av förkommen handling ska upphöra att gälla.
2. Den upphävda lagen gäller om en ansökan om dödande av handling eller inteckning har kommit in till tingsrätten före den 1 oktober 2011.

Propositioner

SFS 2011:900

Prop. 2010/11:119

Lag (2004:299) om inlåningsverksamhet

(senast ändrad genom SFS 2009:362)

Tillämpningsområde	343
Kapitalkrav	343
Krav på ägare och ledning	343
Registrering	344
Informationsplikt	344
Beloppsbegränsning	344
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	344
Revision	344
Årlig kontroll	345
Ingripanden	345
Överklagande	346
Avgifter	346
Propositioner	346

Tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om sådan inlåningsverksamhet som andra företag än institut enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti får driva.

Lagen gäller inte för inlåningsverksamhet för vilken det skall upprättas prospekt enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller motsvarande utländska bestämmelser. *Lag (2005:934)*

2 § För utländska företags inlåningsverksamhet genom filial i Sverige gäller bestämmelserna i denna lag i tillämpliga delar och i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

3 § I denna lag avses med inlåningsverksamhet mottagande från allmänheten av återbetalningspliktiga medel som efter uppsägning är tillgängliga för fordringsägaren inom högst ett år.

4 § Inlåningsverksamhet får drivas bara av aktiebolag eller ekonomiska föreningar som är registrerade enligt 7 § hos Finansinspektionen.

Bestämmelser i andra författningar om aktiebolag eller ekonomiska föreningar gäller även för företag som driver inlåningsverksamhet, om inte annat följer av denna lag eller i övrigt är särskilt föreskrivet.

Kapitalkrav

5 § Ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som driver inlåningsverksamhet skall ha ett bundet eget kapital som uppgår till minst tio respektive fem miljoner kronor. Om bolaget eller föreningen har euro som redovisningsvaluta och har haft det sedan bolaget eller föreningen bildades, skall det bundna egna kapitalet uppgå till minst det belopp i euro som motsvarade tio respektive fem miljoner kronor enligt den av Europeiska centralbanken då fastställda växelkursen. Har bolaget eller föreningen tidigare haft kronor som redovisningsvaluta, skall det bundna egna kapitalet uppgå till minst det belopp i euro som motsvarade tio respektive fem miljoner kronor vid bytet av redovisningsvaluta.

Kravet på bundet eget kapital i första stycket gäller inte inlåningsverksamhet som drivs av sådan ekonomisk förening som anges i 2 kap. 3 § första stycket 7 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Krav på ägare och ledning

6 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller som har gjort sig skyldig till allvarlig

brottslighet får inte ha ett kvalificerat innehav i ett företag som driver inlåningsverksamhet eller ingå i företagets ledning.

Med kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När ett företag som driver inlåningsverksamhet får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i företaget eller ingår i dess ledning, ska företaget snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i företaget, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen. *Lag (2009:362)*

Registrering

7 § Ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som avser att driva inlåningsverksamhet skall ansöka om registrering hos Finansinspektionen. Om företaget uppfyller kraven i 5 § första stycket, 6 § första stycket samt 11 och 12 §§ skall registrering ske.

Finansinspektionen skall föra ett särskilt register över företag som driver inlåningsverksamhet.

Informationsplikt

8 § Ett företag som driver inlåningsverksamhet skall tydligt informera fordringsägaren om att mottagna medel inte omfattas av insättningsgarantin och att det innebär att medlen kan förloras om företaget försätts i konkurs eller annars har betalningssvårigheter. Företaget skall också tydligt informera fordringsägaren om hur företaget avser att använda de mottagna medlen.

Informationen skall lämnas vid marknadsföring av inlåningsverksamheten och innan ett avtalsförhållande ingås. Informationen skall vidare under avtalstiden framgå av kontoutdrag och liknande material som rör fordringsförhållandet.

Beloppsbegränsning

9 § Behållningen för varje konsument som placerar sina medel hos ett företag som driver inlåningsverksamhet får uppgå till högst 50.000 kronor.

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

10 § Bestämmelser om skyldighet för företag som driver inlåningsverksamhet enligt denna lag att medverka till att förhindra penningtvätt finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Ett företag som är registrerat enligt 7 § ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspektionen ska kunna kontrollera att lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism följs.

Finansinspektionen får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning hos företaget. *Lag (2009:74)*

Revision

11 § I ett företag som driver inlåningsverksamhet skall minst en revisor väljas av bolagsstämman eller föreningsstämman.

12 § Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor i ett företag som driver inlåningsverksamhet.

Minst en revisor som bolagsstämman eller föreningsstämman har utsett skall vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor som avlagt revisorsexamen.

13 § Om en revisor vid fullgörandet av sitt uppdrag i ett företag som driver inlåningsverksamhet får kännedom om förhållanden som kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar företagets inlåningsverksamhet, skall revisorn omgående rapportera detta till Finansinspektionen.

Årlig kontroll

14 § Finansinspektionen skall minst en gång per år kontrollera att registrerade företag uppfyller villkoren i 5 § första stycket, 6 § första stycket, 8 §, såvitt avser erbjudanden riktade bara till andra än konsumenter, samt 9, 11 och 12 §§.

Ett registrerat företag skall på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om inlåningsverksamheten som behövs för att inspektionen skall kunna fullgöra skyldigheten enligt första stycket.

Ingripanden

15 § Om någon driver sådan inlåningsverksamhet som avses i denna lag utan att vara registrerad, skall Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Inspektionen får besluta hur avvecklingen av verksamheten skall ske.

Om det är osäkert om lagen är tillämplig på viss verksamhet, får inspektionen förelägga den som driver verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som inspektionen behöver för att bedöma om så är fallet.

Den som är revisor i ett företag är dessutom på begäran av Finansinspektionen skyldig att lämna sådana upplysningar om den verksamhet som drivs av företaget som han eller hon har fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag i företaget.

16 § Om ett företag åsidosätter informationsplikten i 8 §, när den gäller ett erbjudande riktat till konsumenter, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas. Ett sådant åsidosättande ska anses utgöra otillbörlig marknadsföring enligt 10 § samma lag.

Ett åsidosättande av informationsplikten i 8 § kan medföra marknadsstörningsavgift enligt bestämmelserna i 29–36 §§ marknadsföringslagen.

Om det saknas möjlighet att ingripa enligt marknadsföringslagen, får Finansinspektionen förelägga företaget att fullgöra informationsplikten. Om föreläggandet inte följs får inspektionen avföra företaget ur registret. *Lag (2008:506)*

17 § Om ett företag åsidosätter informationsplikten i 8 §, när den gäller ett erbjudande riktat bara till andra än konsumenter, får Finansinspektionen förelägga företaget att fullgöra informationsplikten. Om föreläggandet inte följs får inspektionen avföra företaget ur registret.

18 § Finansinspektionen får förelägga ett företag som driver inlåningsverksamhet att göra rättelse om företaget

1. inte uppfyller kravet i 5 § första stycket eller 6 § första stycket,
2. överträder en bestämmelse i 9 §, 10 § andra stycket, 11 §, 12 § eller 14 § andra stycket,
3. överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen, eller
4. överträder någon annan bestämmelse i en författning som reglerar företagets inlåningsverksamhet.

Om en innehavare som avses i 6 § andra stycket inte uppfyller kravet i 6 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen.

Om ett företag inte gör rättelse får inspektionen avföra det ur registret. Ett företag ska också avföras ur registret om det anmäler att det inte längre driver inlåningsverksamhet eller om det på annat sätt framgår att inlåningsverksamheten har upphört.

Lag (2009:74)

19 § Förelägganden enligt 15 §, 16 § tredje stycket samt 17 och 18 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande skall gälla omedelbart.

20 § Om ett företag avregistreras får Finansinspektionen bestämma hur avvecklingen av inlåningsverksamheten skall ske.

Överklagande

21 § Finansinspektionens beslut enligt 15 § andra stycket får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Avgifter

22 § Ett företag som driver inlåningsverksamhet skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket.

Propositioner

SFS 2004:299

Prop. 2002/03:139

SFS 2009:74

Prop. 2008/09:70

SFS 2004:446

Prop. 2002/03:139

SFS 2009:362

Prop. 2008/09:155

SFS 2005:934

Prop. 2005/06:158

SFS 2008:506

Prop. 2007/08:115

Förordning (2004:330) om inlåningsverksamhet

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning avses med

1. *inlåningsverksamhet*: sådan verksamhet som anges i 3 § lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet, och
2. *kvalificerat innehav*: sådant innehav som anges i 6 § andra stycket lagen om inlåningsverksamhet.

2 § Vad som föreskrivs i denna förordning gäller i tillämpliga delar för utländska företags inlåningsverksamhet genom filial i Sverige.

Register över företag som driver inlåningsverksamhet

3 § Hos Finansinspektionen skall det föras ett särskilt register över företag som driver inlåningsverksamhet.

4 § Registret över företag som driver inlåningsverksamhet förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

5 § Registret över företag som driver inlåningsverksamhet skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den kontroll som Finansinspektionen enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet utövar över företag som driver inlåningsverksamhet, eller
2. information till allmänheten om de företag som registrerats i registret.

6 § Finansinspektionen är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för registret över företag som driver inlåningsverksamhet.

7 § Finansinspektionen skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter.

8 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

9 § Att beslut om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

10 § I registret över företag som driver inlåningsverksamhet registreras uppgifter för varje företag.

Registret skall innehålla uppgift om företagets firma och organisationsnummer.

11 § Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket när ett aktiebolag eller en ekonomisk förening registrerats i registret över företag som driver inlåningsverksamhet. Detsamma gäller när Finansinspektionen stryker företaget ur registret.

Bemyndiganden

12 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter en ansökan eller anmälan enligt lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet skall innehålla samt vilka handlingar som samtidigt skall ges in till Finansinspektionen, och
2. vilka upplysningar som ett företag som driver inlåningsverksamhet skall lämna till inspektionen för dess årliga kontroll enligt 14 § lagen om inlåningsverksamhet.

Lag (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter

(senast ändrad genom SFS 2007:560)

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller finansiell rådgivning som en näringsidkare tillhandahåller en konsument och som omfattar placering av konsumentens tillgångar i finansiella instrument eller i livförsäkringar med sparmoment. Lagen är dock inte tillämplig när den som utför rådgivningen enbart förordar en annan placering än som nu sagts.

Lag (2004:571)

2 § I denna lag avses med

- *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,
- *finansiellt instrument*: det som anges i 1 kap. 4 § första stycket 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Lag (2007:560)*

3 § Bestämmelserna i denna lag får inte frångås till nackdel för en konsument.

3 a § Bestämmelserna i 4 och 5 §§ gäller inte finansiell rådgivning som tillhandahålls av

1. fondbolag enligt 7 kap. 1 § första stycket 3 lagen (2004:46) om investeringsfonder,
2. försäkringsförmedlare enligt 5 kap. 1 § första stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, eller
3. värdepappersinstitut och utländska värdepappersföretag enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. *Lag (2007:560)*

Näringsidkarens skyldigheter

4 § Näringsidkaren skall

1. se till att den som utför rådgivningen har tillräcklig kompetens,
2. dokumentera vad som förekommit vid rådgivningstillfället, och
3. lämna ut dokumentationen till konsumenten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad näringsidkaren skall iakttä när det gäller rådgivares kompetens, dokumentation av rådgivning, utlämnande av sådan dokumentation och om undantag från skyldigheten att lämna ut dokumentationen.

5 § Näringsidkaren skall i sin rådgivningsverksamhet iakttä god rådgivningssed och med tillbörlig omsorg ta till vara konsumentens intressen. Näringsidkaren skall anpassa rådgivningen efter konsumentens önskemål och behov samt inte rekommendera andra lösningar än sådana som kan anses lämpliga för konsumenten.

Näringsidkaren skall avråda konsumenten från att vidta åtgärder som inte kan anses lämpliga med hänsyn till konsumentens behov, ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter.

Skadestånd

6 § Näringsidkare som genom finansiell rådgivning uppsåtligen eller av oaktsamhet orsakar konsumenten ren förmögenhetsskada skall ersätta skadan.

7 § Om konsumenten vill åberopa att finansiell rådgivning har orsakat honom eller henne ren förmögenhetsskada, skall konsumenten underrätta näringsidkaren om detta inom skälig tid efter det att han eller hon märkt eller bort märka att skada har uppkommit.

Om konsumenten inte underrättar näringsidkaren inom den tid som följer av första stycket, faller rätten till skadestånd enligt denna lag bort. Detsamma gäller om konsumenten inte väcker talan inom tio år från rådgivningstillfället.

Tillsyn

8 § Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte verksamhet som står under Finansinspektionens tillsyn eller verksamhet som bedrivs av advokater.

För tillsynen har Konsumentverket rätt att göra inspektion hos näringsidkare som tillhandahåller finansiell rådgivning och att ta del av samtliga handlingar som behövs för tillsynen. Näringsidkaren skall lämna de upplysningar om verksamheten som begärs för tillsynen.

Om näringsidkaren inte tillhandahåller handlingarna eller lämnar upplysningarna, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren vid vite att fullgöra sin skyldighet.

9 § Om en näringsidkare som står under Konsumentverkets tillsyn utför finansiell rådgivning i strid med de krav som ställs i lagen eller i föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får verket vid vite förelägga näringsidkaren att upphöra med finansiell rådgivning.

Om det är tillräckligt får Konsumentverket i stället meddela varning.

10 § Konsumentverkets beslut enligt 8 § tredje stycket och 9 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Propositioner

SFS 2003:862

SFS 2004:571

SFS 2007:560

Prop. 2002/03:133

Prop. 2003/04:109

Prop. 2006/07:115

Förordning (2004:17) om finansiell rådgivning till konsumenter

1 § Konsumentverket och Finansinspektionen får var för sig meddela föreskrifter om vad näringsidkare som står under respektive myndighets tillsyn skall iaktta vid rådgivning enligt lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter när det gäller rådgivares kompetens, dokumentation av rådgivning, utlämnande av sådan dokumentation och om undantag från skyldigheten att lämna ut dokumentationen.

Konsumentverket och Finansinspektionen skall samråda med varandra innan de meddelar föreskrifterna.

Distans- och hemförsäljningslag (2005:59)

(senast ändrad genom SFS 2011:918)

1 kap. Inledande bestämmelser	350
Lagens innehåll	350
Definitioner	351
Avtalsvillkor som avviker från lagen	351
2 kap. Distansavtal om varor och icke finansiella tjänster	351
Tillämpningsområde	351
Information innan ett avtal ingås	352
Information när ett avtal har ingåtts	352
Påföljd vid utebliven information	353
Konsumentens ångerrätt	353
Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt	353
Kreditavtal	354
Fullgörelse	354
3 kap. Distansavtal om finansiella tjänster och finansiella instrument ..	354
Tillämpningsområde	354
Information innan ett avtal ingås	355
Särskilda informationskrav vid telefonförsäljning	355
Tillhandahållande av avtalsvillkoren under avtalstiden, m.m.	356
Påföljd vid utebliven information	356
Konsumentens ångerrätt	356
Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt	356
Anknytande avtal	357
Förhållandet till ångerrätten enligt konsumentkreditlagen	357
4 kap. Hemförsäljningsavtal	357
Tillämpningsområde	357
Information när ett avtal ingås	357
Påföljd vid utebliven information	357
Konsumentens ångerrätt	358
Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt	358
Förhållandet till ångerrätten enligt konsumentkreditlagen	358
Kreditavtal	359
Fullgörelse	359
5 kap. Gemensamma bestämmelser	359
Behörighet för näringsidkarens ombud	359
Lagval	359
Risken för vissa meddelanden	359
Ickraftträdande- och övergångsbestämmelser	359
Propositioner	359

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens innehåll

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om konsumentskydd vid distansavtal om varor och icke finansiella tjänster (2 kap.), distansavtal om finansiella tjänster och finansiella instrument (3 kap.) och hemförsäljningsavtal (4 kap.). Lagen innehåller också gemensamma bestämmelser för distansavtal och hemförsäljningsavtal (1 och 5 kap.). Dessa gemensamma bestämmelser gäller för alla distansavtal och hemförsäljningsavtal som omfattas av lagen, om inte annat anges i lagen.

Definitioner

2 § I lagen avses med

- *distansavtal*: avtal som ingås inom ramen för ett av näringsidkaren organiserat system för att träffa avtal på distans och kommunikationen uteslutande sker på distans,
- *hemförsäljningsavtal*: avtal som ingås vid ett hembesök eller under en av näringsidkaren organiserad utflykt till en plats utanför dennes fasta försäljningsställe,
- *hembesök*: ett besök i konsumentens eller någon annan konsuments bostad eller på någon annan plats där konsumenten inte endast för stunden befinner sig,
- *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

3 § Ett avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för konsumenten är utan verkan mot denne, om inte annat anges i lagen.

2 kap. Distansavtal om varor och icke finansiella tjänster

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för distansavtal varigenom en näringsidkare överlåter eller upplåter lös egendom till eller utför tjänster åt en konsument.

Kapitlet gäller inte distansavtal som

1. avser uppförande av byggnad eller annan fast anläggning på mark eller i vatten,
2. ingås med hjälp av en varuautomat eller annan liknande automat eller i en automatiserad affärslokal,
3. ingås med en operatör genom användning av en offentlig telefonautomat, eller
4. ingås vid en auktion, om det är möjligt att delta i auktionen även på ett annat sätt än genom att använda ett medel för distanskommunikation.

För distansavtal om finansiella tjänster eller om överlåtelse eller emission av finansiella instrument gäller 3 kap.

2 §¹ Bestämmelserna om informationsskyldighet i 6–8 §§, om ångerrätt i 9–16 §§, om lagval i 5 kap. 2 § och om risken för vissa meddelanden i 5 kap. 3 § gäller inte distansavtal som även är ett sådant avtal som avses i lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt. *Lag (2011:918)*

3 § Bestämmelserna om informationsskyldighet i 7 § och om ångerrätt i 9–16 §§ gäller inte distansavtal där näringsidkaren på en bestämd dag eller under en bestämd tidsperiod skall tillhandahålla

1. inkvartering,
2. transport,
3. servering, catering eller någon annan liknande tjänst, eller
4. kulturevenemang, idrottsvenemang eller någon annan liknande fritidsaktivitet.

Bestämmelserna om informationsskyldighet i 7 § och om ångerrätt i 9–16 §§ gäller inte heller distansavtal om försäljning av livsmedel eller andra varor för ett hushålls löpande förbrukning, om varorna skall levereras till en konsuments bostad eller arbetsplats i ett distributionssystem med regelbunden utkörning.

4 § Bestämmelserna om ångerrätt i 9–16 §§ gäller inte distansavtal om

1. en tjänst och fullgörandet har påbörjats med konsumentens samtycke under ångerriften,
2. en vara som på grund av sin beskaffenhet inte kan återlämnas eller som snabbt kan försämrats eller bli för gammal,

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 augusti 2011 enligt lag (2011:918) [red.anm.].

3. en förseglad ljud- eller bildupptagning eller ett förseglat datorprogram och förseglingen har brutits,
4. en tidning eller en tidskrift, eller
5. vadhållning eller andra lotteritjänster.

4 a § Bestämmelserna om påföljd vid utebliven information i 8 § tillämpas inte i fråga om en tjänst som tillhandahålls av en näringsidkare som är etablerad i en annan stat än Sverige inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), såvitt avser

1. skyldigheten enligt 6 § första stycket 1 att ge information om adress i andra fall än dem där förskottsbetalning krävs,
2. skyldigheten enligt 6 § tredje stycket att ange namnet på den person som är i kontakt med konsumenten och dennes relation till näringsidkaren, och
3. skyldigheten enligt 7 § andra stycket 2 att ge information om adress, telefonnummer eller e-postadress. *Lag (2009:1087)*

5 § Avser distansavtalet en vara som skall tillverkas eller väsentligt ändras efter konsumentens särskilda önskemål eller som annars skall få en tydlig personlig prägel, får konsumenten och näringsidkaren skriftligen avtala att det inte skall finnas någon ångerrätt.

Information innan ett avtal ingås

6 § I rimlig tid innan ett distansavtal ingås skall näringsidkaren ge information om

1. sitt namn och sin adress,
2. varans eller tjänstens huvudsakliga egenskaper,
3. varans eller tjänstens pris, inbegripet skatter och avgifter,
4. leveranskostnader,
5. sättet för betalning och för leverans eller fullgörande på annat sätt,
6. vad som gäller om ångerrätt enligt denna lag,
7. kostnaden för att ett medel för distanskommunikation används, om inte kostnaden är beräknad efter normaltaxa,
8. den tid under vilken erbjudandet gäller, och
9. avtalets kortaste löptid, om avtalet avser återkommande leveranser av varor eller avser en tjänst som utförs fortlöpande.

Informationen skall ges klart och begripligt och på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Näringsidkaren skall ta särskild hänsyn till behovet av skydd för underåriga.

Vid telefonförsäljning skall näringsidkaren i början av varje samtal ge konsumenten information om sin identitet och namnet på den person som är i kontakt med konsumenten och dennes relation till näringsidkaren. Näringsidkaren skall då också informera om samtalets syfte.

Information när ett avtal har ingåtts

7 § När ett distansavtal har ingåtts skall näringsidkaren snarast därefter ge konsumenten en bekräftelse med den information som avses i 6 § första stycket 1–5. Gäller avtalet en vara skall informationen ges senast vid leveransen, om inte varan skall levereras till någon annan än konsumenten. Informationen skall ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Har näringsidkaren redan tidigare gett informationen i sådan form, behöver den inte ges på nytt, om inte annat följer av andra stycket.

Inom samma tid skall näringsidkaren alltid i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten ge denne information om

1. konsumentens ångerrätt enligt denna lag samt namn och adress till någon som ångerrätten kan utövas mot,
2. adressen, telefonnumret eller e-postadressen samt gatuadressen till det verkställhetsställe dit konsumenten kan framställa klagomål,

3. förekommande garantier och service, och
4. villkoren för att säga upp avtalet, om det gäller tills vidare eller för en längre tid än ett år.

Bank
& kredit-
marknad

Gäller avtalet en tjänst som fullgörs med hjälp av ett medel för distanskommunikation, och utförs tjänsten vid ett enda tillfälle och faktureras av distributören av kommunikationsmedlet, behöver näringsidkaren bara ge konsumenten tillgång till gatuadressen till det verksamhetsställe dit konsumenten kan framställa klagomål.

Påföljd vid utebliven information

8 § Om näringsidkaren inte ger information i enlighet med 6 och 7 §§ ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörringsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:508)*

Konsumentens ångerrätt

9 § Konsumenten har rätt att frånträda distansavtalet (ångerrätt) genom att till näringsidkaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 10 § (ångerfrist). Konsumenten har alltid rätt att lämna eller sända meddelandet inom sju arbetsdagar från den dag som anges i 10 §.

10 § Vid distansavtal om överlåtelse eller upplåtelse av en vara börjar ångerfristen löpa den dag då konsumenten tar emot varan eller en väsentlig del av den. Vid distansavtal om en tjänst börjar ångerfristen löpa den dag då avtalet ingås.

Ångerfristen börjar löpa tidigast den dag då information enligt 7 § kommer konsumenten till handa.

11 § Om näringsidkaren i strid med 7 § andra stycket 1 underlåtit att i föreskriven form ge den information som nämns där, förlorar konsumenten sin ångerrätt ett år efter den dag då ångerfristen skulle ha börjat löpa enligt 10 § första stycket. Avser underlåtenheten någon annan information enligt 7 §, förlorar konsumenten sin ångerrätt tre månader efter den dagen.

12 § Konsumenten får utöva sin ångerrätt endast om den vara som han eller hon har tagit emot hålls i väsentligen oförändrat skick. Detta gäller dock inte om varan har förstörts eller förändrats på grund av någon åtgärd som har varit nödvändig för att undersöka den eller på grund av någon omständighet som inte kan hänföras till konsumenten.

Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt

13 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall konsumenten lämna eller sända tillbaka varan till näringsidkaren.

Om konsumenten utövar sin ångerrätt vid distansavtal om en tjänst och har tagit emot material, skall konsumenten hålla detta tillgängligt på den plats där det har tagits emot, under förutsättning att konsumenten inte åsamkas olägenheter av betydelse eller kostnader. Materialet får även hållas tillgängligt på någon annan plats som konsumenten anvisar, om näringsidkaren utan olägenhet kan hämta det där. Om näringsidkaren inte hämtar materialet inom tre månader från den dag då ångerfristen började löpa, tillfaller egendomen konsumenten utan att näringsidkaren har rätt till ersättning.

14 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall näringsidkaren snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka vad konsumenten har betalat till näringsidkaren. Tiden skall räknas från den dag då näringsidkaren tog emot varan eller, vid avtal om en tjänst, konsumentens meddelande om att avtalet frånträts.

Har näringsidkaren enligt avtal med konsumenten levererat en ersättningsvara, skall näringsidkaren alltid betala skäligen ersättning till konsumenten för dennes kostnader att sända tillbaka varan. Näringsidkaren skall informera konsumenten om denna rätt till ersättning när ersättningsvaran levereras.

15 § Vid telefonförsäljning skall tiden enligt 14 § första stycket för näringsidkarens återbetalningsskyldighet alltid räknas från den dag då näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet frånträtts. Näringsidkaren skall i dessa fall även betala skälig ersättning till konsumenten för dennes kostnader att sända tillbaka varan.

Vid telefonförsäljning har konsumenten rätt att behålla varan, eller i förekommande fall materialet, till dess att näringsidkaren fullgör hela sin betalningsskyldighet. Om näringsidkaren inte fullgör betalningsskyldigheten inom tre månader från den dag då ångerfristen började löpa, tillfaller varan eller materialet konsumenten utan att näringsidkaren har rätt till ersättning.

Kreditavtal

16 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och med anledning av distansavtalet har fått kredit av näringsidkaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren, ska kreditavtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta. Detsamma ska gälla om konsumenten utövar ångerrätten och det är fråga om ett sådant kreditköp som avses i konsumentkreditlagen (2010:1846). *Lag (2010:1854)*

Fullgörelse

17 § Näringsidkaren skall fullgöra sin prestation inom skälig tid. Om konsumenten och näringsidkaren inte skriftligen har avtalat annat, skall prestationen fullgöras senast inom 30 dagar från den dag då konsumenten gjorde sin beställning.

Om näringsidkaren inte kan fullgöra sin prestation i tid och detta inte beror på konsumenten eller något förhållande på hans eller hennes sida, har konsumenten rätt att häva distansavtalet. Näringsidkaren skall informera konsumenten om detta. Häver konsumenten avtalet, skall näringsidkaren betala tillbaka vad konsumenten har betalat. Detta skall ske snarast och senast inom 30 dagar från den dag då näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet hävts.

Vid distansavtal om ett kulturevenemang, ett idrottsevenemang eller någon liknande fritidsaktivitet utomhus kan konsumenten och näringsidkaren skriftligen avtala att näringsidkarens återbetalningsskyldighet enligt andra stycket inte skall gälla, om fritidsaktiviteten måste ställas in på grund av vädret och inte kan flyttas till ett annat tillfälle.

3 kap. Distansavtal om finansiella tjänster och finansiella instrument

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för distansavtal mellan en näringsidkare och en konsument om kredit, försäkring, betalning eller andra finansiella tjänster eller om överlåtelse eller emission av finansiella instrument.

Bestämmelserna gäller inte för de enskilda tjänster eller överlåtelser som utförs inom ramen för ett avtal om fortlöpande tjänster eller återkommande överlåtelser.

Om parterna inom ett år ingår ett nytt distansavtal om samma slag av finansiella tjänster eller finansiella instrument, behöver näringsidkaren inte på nytt lämna information enligt 3 och 4 §§.

Med finansiella instrument avses detsamma som i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Det som sägs i detta kapitel om finansiella instrument gäller också andra finansiella produkter.

2 § Bestämmelserna om ångerrätt i 7–12 §§ gäller inte distansavtal om

1. finansiell tjänst eller överlåtelse av finansiellt instrument och priset beror på sådana svängningar på finansmarknaden som näringsidkaren inte kan påverka och som kan inträffa under ångerfristen,
2. deltagande i emission eller annan likartad aktivitet och priset för den rättighet som aktiviteten avser efter teckningstidens utgång kommer att bero på sådana svängningar på finansmarknaden som sägs i punkten 1,

3. kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, eller
4. försäkring med en avtalad giltighetstid om en månad eller mindre.

Bank
& kredit-
marknad

Bestämmelserna om ångerrätt gäller inte heller om båda parter på konsumentens begäran har fullgjort sina förpliktelser enligt distansavtalet.

Information innan ett avtal ingås

3 § I rimlig tid innan ett distansavtal ingås ska näringsidkaren ge information om

1. sitt namn och organisationsnummer, sin adress, sitt telefonnummer eller sin e-postadress och sin huvudsakliga verksamhet samt motsvarande uppgifter beträffande en mellanman som näringsidkaren anlitat, inklusive uppgift om dennes relation till näringsidkaren,
2. ansvarig tillsynsmyndighet, om verksamheten kräver tillstånd,
3. den finansiella tjänstens eller det finansiella instrumentets huvudsakliga egenskaper,
4. den finansiella tjänstens eller det finansiella instrumentets pris, inbegripet arvoden, skatter och avgifter,
5. att det med avtalet kan följa skatter, avgifter eller kostnader som varken betalas genom näringsidkaren eller påförs av denne,
6. de särskilda risker som följer med det finansiella instrument som avtalet avser, inklusive uppgift om att den tidigare värdeutvecklingen och avkastningen inte ger någon säker vägledning i fråga om den framtida utvecklingen och avkastningen,
7. sättet för betalning och för fullgörande,
8. vad som gäller om ångerrätt enligt denna lag, inklusive uppgift om vad konsumenten enligt 11 § kan komma att få betala vid utövande av ångerrätten,
9. kostnaden för att ett medel för distanskommunikation används, om inte kostnaden är beräknad efter normaltaxa,
10. den tid under vilken erbjudandet gäller,
11. avtalets kortaste löptid, om avtalet avser en fortlöpande eller periodiskt återkommande finansiell tjänst,
12. vad som gäller om uppsägning av avtalet i förtid eller ensidigt,
13. vilket lands lag om marknadsföring som har följts,
14. avtalsvillkor om vilket lands lag som ska tillämpas på avtalet och om vilken domstol som är behörig,
15. på vilket språk avtalsvillkoren och informationen tillhandahålls och på vilket språk näringsidkaren åtar sig att kommunicera under avtalstiden,
16. hur klagomål i fråga om avtalet behandlas och vilka möjligheter som finns att få en tvist med näringsidkaren prövad utanför domstol, och
17. vilka garantifonder eller liknande ersättningssystem som finns.

Informationen ska ges klart och begripligt och på ett sätt som är anpassat till det medel för distanskommunikation som används. Näringsidkaren ska ta särskild hänsyn till behovet av skydd för underåriga.

I rimlig tid innan ett distansavtal ingås ska näringsidkaren också tillhandahålla samtliga avtalsvillkor.

Informationen och avtalsvillkoren ska ges i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Om avtalet ska ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen och avtalsvillkoren ges i sådan form före avtalsslutet, ska näringsidkaren ge konsumenten informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts.

Om distansavtalet avser en betaltjänst enligt lagen (2010:751) om betaltjänster gäller inte första stycket 1–4, 11, 12 och 14–16. *Lag (2010:761)*

Särskilda informationskrav vid telefonförsäljning

4 § Vid telefonförsäljning skall näringsidkaren i början av varje samtal ge konsumenten information om sin identitet och namnet på den person som är i kontakt med kon-

sumenten och dennes relation till näringsidkaren. Näringsidkaren skall då också informera om samtalets syfte. Om konsumenten uttryckligen samtycker till det, behöver näringsidkaren inte ge all den information som anges i 3 § första stycket utan endast information enligt 3 § första stycket 3–6, 8 och 15. Näringsidkaren skall dock upplysa konsumenten om att ytterligare information finns tillgänglig på begäran samt ange vad denna information avser. Det som sägs i 3 § andra stycket gäller också vid telefonförsäljning.

Snarast efter det att avtalet har ingåtts skall näringsidkaren ge konsumenten all den information som avses i 3 § första stycket och samtliga avtalsvillkor i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Tillhandahållande av avtalsvillkoren under avtalstiden, m.m.

5 § Konsumenten har rätt att när som helst under avtalstiden på begäran få del av avtalsvillkoren i en handling.

Konsumenten har rätt att under avtalstiden ändra det medel för distanskommunikation som används, om inte detta är oförenligt med avtalet eller den finansiella tjänstens beskaffenhet.

Påföljd vid utebliven information

6 § Om näringsidkaren inte ger information i enlighet med 3–5 §§ ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörrningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:508)*

Konsumentens ångerrätt

7 § Konsumenten har rätt att frånträda distansavtalet (ångerrätt) genom att till näringsidkaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 8 § (ångerfrist). Vid distansavtal om livförsäkring eller privat individuellt pensionssparande är ångerfristen dock 30 dagar.

8 § Ångerfristen börjar löpa den dag då distansavtalet ingås. Vid distansavtal om livförsäkring börjar ångerfristen dock löpa den dag då konsumenten får kännedom om att försäkringsavtalet kommit till stånd.

Ångerfristen börjar löpa tidigast den dag då information och avtalsvillkor enligt 3 § fjärde stycket eller 4 § andra stycket kommer konsumenten till handa.

Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt

9 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall konsumenten snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka de belopp och sända tillbaka det material som konsumenten har erhållit från näringsidkaren. Tiden skall räknas från den dag då konsumenten lämnade eller sände sitt meddelande om att avtalet frånträds.

10 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall näringsidkaren snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka vad konsumenten har betalat till näringsidkaren, med avräkning för vad näringsidkaren får kräva enligt 11 §. Tiden skall räknas från den dag då näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet frånträds.

11 § Näringsidkaren får kräva att konsumenten betalar för den del av en finansiell tjänst som har tillhandahållits enligt distansavtalet. Näringsidkaren har också rätt till ersättning för skäliga kostnader för tjänsten för tiden före det att näringsidkaren tar emot konsumentens meddelande om att avtalet frånträds men inte för tiden därefter.

Näringsidkaren får inte kräva betalning enligt första stycket, om näringsidkaren

1. har underlåtit att lämna information enligt 3 § första stycket 8 om vad konsumenten kan komma att få betala vid utövande av ångerrätten, eller
2. utan begäran från konsumenten har påbörjat fullgörandet av avtalet innan ångerfristen har löpt ut.

Anknytande avtal

12 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och det med anledning av distansavtalet har ingåtts ett anknytande avtal om tjänster som tillhandahålls av näringsidkaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren, skall det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta.

Förhållandet till ångerrätten enligt konsumentkreditlagen

13 § I fråga om kreditavtal enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) tillämpas 21–25 §§ den lagen i stället för 7–12 §§. *Lag (2010:1854)*

4 kap. Hemförsäljningsavtal

Tillämpningsområde

1 § Detta kapitel gäller för hemförsäljningsavtal varigenom en näringsidkare överläter eller upplåter lös egendom till eller utför tjänster åt en konsument.

Kapitlet gäller inte om

1. det pris som konsumenten sammanlagt skall betala understiger 300 kronor,
2. avtalet gäller finansiella instrument som avses i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
3. avtalet gäller uppförande av byggnad eller en annan fast anläggning på mark eller i vatten, eller
4. avtalet ingås vid ett hembesök som äger rum på konsumentens initiativ och uttryckliga begäran och gäller en vara eller en tjänst som omfattas av konsumentens begäran eller som har ett direkt samband med den varan eller tjänsten.

2 §² Bestämmelserna om informationsskyldighet i 3 och 4 §§, om ångerrätt i 5–10 §§, om lagval i 5 kap. 2 § och om risken för vissa meddelanden i 5 kap. 3 § gäller inte hemförsäljningsavtal som även är ett sådant avtal som avses i lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt.

Bestämmelserna om informationsskyldighet i 3 och 4 §§ och om ångerrätt i 5–10 §§ gäller inte heller hemförsäljningsavtal om försäljning av livsmedel eller andra varor för ett hushålls löpande förbrukning, om varorna ska levereras till en konsuments bostad eller arbetsplats i ett distributionssystem med regelbunden utkörning. *Lag (2011:918)*

Information när ett avtal ingås

3 § När ett hemförsäljningsavtal ingås skall näringsidkaren samtidigt lämna konsumenten en handling där denne informeras om sin ångerrätt enligt denna lag samt om namn och adress till någon som ångerrätten kan utövas mot. Detsamma gäller när konsumenten lämnar ett anbud som näringsidkaren inte genast tar ställning till. Konsumenten skall skriva under ett exemplar av handlingen som bekräftelse på att han eller hon har tagit emot den. Den informationshandling som lämnas till konsumenten skall vara åtföljd av en blankett som kan användas för att utöva ångerrätten.

Den handling och den blankett som avses i första stycket skall överensstämma med formulär som fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Påföljd vid utebliven information

4 § Om näringsidkaren inte ger information i enlighet med 3 § ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsföringsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:508)*

² Denna lydelse träder i kraft den 1 augusti 2011 enligt lag (2011:918) [red.anm.].

Konsumentens ångerrätt

5 § Konsumenten har rätt att frånträda hemförsäljningsavtalet (ångerrätt) genom att till näringsidkaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 6 § (ångerfrist). Konsumenten har alltid rätt att lämna eller sända meddelandet inom sju arbetsdagar från den dag som anges i 6 §. Vid hemförsäljningsavtal om livförsäkring är ångerfristen dock 30 dagar.

6 § Vid hemförsäljningsavtal om överlåtelse eller upplåtelse av varor börjar ångerfristen löpa den dag då konsumenten tar emot varan eller en väsentlig del av den. Vid hemförsäljningsavtal om en tjänst börjar ångerfristen löpa den dag då avtalet ingås. Vid hemförsäljningsavtal om livförsäkring börjar ångerfristen dock löpa den dag då konsumenten får kännedom om att försäkringsavtalet kommit till stånd.

Ångerfristen börjar löpa tidigast den dag då handlingar enligt 3 § kommer konsumenten till handa.

Avser avtalet en vara som skall tillverkas eller väsentligt ändras efter konsumentens särskilda önskemål eller som annars skall få en tydlig personlig prägel, får konsumenten och näringsidkaren skriftligen avtala att ångerfristen skall börja löpa den dag som anges i andra stycket oavsett om konsumenten har tagit emot varan eller en väsentlig del av den.

7 § Konsumenten får utöva sin ångerrätt endast om den vara som han eller hon har tagit emot hålls i väsentligen oförändrat skick. Detta gäller dock inte om varan har förstörts eller förändrats på grund av någon åtgärd som har varit nödvändig för att undersöka den eller på grund av någon omständighet som inte kan hänföras till konsumenten.

Verkan av att konsumenten utövar sin ångerrätt

8 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall konsumenten lämna eller sända tillbaka varan till näringsidkaren.

Om konsumenten har tagit emot varan eller en väsentlig del av den vid hembesöket eller under utflykten, skall konsumenten hålla varan tillgänglig på den plats där den har tagits emot. Varan får även hållas tillgänglig på någon annan plats som konsumenten anvisar, om näringsidkaren utan olägenhet kan hämta den där. Det sagda gäller också material som konsumenten har tagit emot vid ett hemförsäljningsavtal om en tjänst, förutsatt att konsumenten inte åsamkas olägenheter av betydelse eller kostnader. Om näringsidkaren inte hämtar varan eller materialet inom tre månader från den dag då ångerfristen började löpa, tillfaller egendomen konsumenten utan att näringsidkaren har rätt till ersättning.

9 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, skall näringsidkaren snarast och senast inom 30 dagar betala tillbaka vad konsumenten har betalat till näringsidkaren. Tiden skall räknas från den dag då näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet frånträts. Näringsidkaren skall även betala skälig ersättning till konsumenten för dennes kostnader att sända tillbaka varan.

Konsumenten har rätt att behålla varan, eller i förekommande fall materialet, till dess att näringsidkaren fullgör hela sin betalningsskyldighet. Om näringsidkaren inte fullgör betalningsskyldigheten inom tre månader från den dag då ångerfristen började löpa, tillfaller varan eller materialet konsumenten utan att näringsidkaren har rätt till ersättning.

Har näringsidkaren enligt avtal med konsumenten levererat en ersättningsvara, skall näringsidkaren alltid betala skälig ersättning till konsumenten för dennes kostnader att sända tillbaka varan. Näringsidkaren skall informera konsumenten om denna rätt till ersättning när ersättningsvaran levereras.

Förhållandet till ångerrätten enligt konsumentkreditlagen

9 a § I fråga om kreditavtal enligt konsumentkreditlagen (2010:1846) tillämpas 21–25 §§ den lagen i stället för 5–9 §§. *Lag (2010:1854)*

Kreditavtal

10 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och med anledning av hemförsäljningsavtalet har fått kredit av näringsidkaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och näringsidkaren, ska kreditavtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta. Detsamma ska gälla om konsumenten utövar ångerrätten och det är fråga om ett sådant kreditköp som avses i konsumentkreditlagen (2010:1846). *Lag (2010:1854)*

Fullgörelse

11 § Näringsidkaren skall fullgöra sin prestation inom skälig tid. Om konsumenten och näringsidkaren inte skriftligen har avtalat annat, skall prestationen fullgöras senast inom 30 dagar från den dag då konsumenten gjorde sin beställning.

Om näringsidkaren inte kan fullgöra sin prestation i tid och detta inte beror på konsumenten eller något förhållande på hans eller hennes sida, har konsumenten rätt att häva hemförsäljningsavtalet. Näringsidkaren skall informera konsumenten om detta. Häver konsumenten avtalet, skall näringsidkaren betala tillbaka vad konsumenten har betalat. Detta skall ske snarast och senast inom 30 dagar från den dag då näringsidkaren tog emot konsumentens meddelande om att avtalet hävts.

Vid hemförsäljningsavtal om ett kulturevenemang, ett idrottsevenemang eller någon liknande fritidsaktivitet utomhus kan konsumenten och näringsidkaren skriftligen avtala att näringsidkarens återbetalningsskyldighet enligt andra stycket inte skall gälla, om fritidsaktiviteten måste ställas in på grund av vädret och inte kan flyttas till ett annat tillfälle.

5 kap. Gemensamma bestämmelser

Behörighet för näringsidkarens ombud

1 § Anlitar näringsidkaren ett ombud, skall denne alltid anses behörig att handla på näringsidkarens vägnar när det gäller att ingå distansavtal eller hemförsäljningsavtal, att utfästa förmåner som är avsedda att ingå i ett sådant avtal samt att ta emot betalning för näringsidkarens räkning. Näringsidkaren kan inte till nackdel för konsumenten inskränka denna behörighet.

Lagval

2 § Ett avtalsvillkor som anger att lagen i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall tillämpas på avtalet gäller inte i fråga om regler om distansavtal eller hemförsäljningsavtal, om den lag som gäller med bortseende från villkoret är lagen i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den lagen ger konsumenten ett bättre skydd.

Risken för vissa meddelanden

3 § Har konsumenten i rätt tid och på ett ändamålsenligt sätt lämnat eller sänt ett meddelande om att han eller hon utövar ångerrätten, får meddelandet åberopas även om det försenas, förvanskas eller inte kommer fram. Detsamma gäller för ett meddelande om att avtalet hävs på grund av att näringsidkaren inte fullgjort sin prestation i tid.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:1854

| Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2011:918

| Denna lag träder i kraft den 1 augusti 2011.

Propositioner

SFS 2005:59
Prop. 2004/05:13

SFS 2008:508
Prop. 2007/08:115

SFS 2009:1087
Prop. 2008/09:187

SFS 2010:761
Prop. 2009/10:220

SFS 2010:1854
Prop. 2009/10:242

SFS 2011:918
Prop. 2010/11:85

Konsumentkreditlag (2010:1846)

Inledande bestämmelser	360
God kreditgivningssed	361
Information vid marknadsföring	361
Information innan ett kreditavtal ingås	362
Påföljd vid utebliven information	363
Kreditprövning	363
Dokumentation av kreditavtalet	363
Betalningsplan	364
Ränta och avgifter	364
Kontoutdrag och underrättelser vid kontokrediter	365
Konsumentens ångerrätt	365
Kontantinsats vid kreditköp	366
Konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran	366
Köparens rätt att framställa invändningar vid kreditköp	366
Förbud mot löpande fordringshandlingar vid kreditköp	366
Förbud mot viss avräkning	366
Betalning av skulden i förtid	367
Uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid	368
Återtaganderätt vid kreditköp av vara	368
Uppgörelse när en vara återtas	369
Återlösande av en vara som återtagits	369
Handräkning för återtagande av vara, m.m.	369
Förbud mot utmätning	370
Lagval	370
Vissa skyldigheter för kreditförmedlare	370
Tillsyn	370
Överklagande	371
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	371
Propositioner	371

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller kredit som en näringsidkare lämnar eller erbjuder en konsument. Lagen gäller också kredit som lämnas eller erbjuds en konsument av någon annan än en näringsidkare, om krediten förmedlas av en näringsidkare som ombud för kreditgivaren.

Lagen innehåller också bestämmelser om vissa skyldigheter för kreditförmedlare (48 §).

2 § I lagen avses med

- *konsument*: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- *näringsidkare*: en fysisk eller juridisk person som handlar för ändamål som har samband med den egna näringsverksamheten,
- *kreditgivare*: den som lämnar krediten eller övertar den ursprungliga kreditgivarens fordran,
- *kreditavtal*: ett avtal om lån, kontokredit, betalningsanstånd eller liknande,
- *kontokredit*: ett kreditavtal som innebär en fortlöpande rätt att utnyttja ett kreditutrymme,
- *kreditköp*: ett köp av en vara eller tjänst som finansieras genom en kredit som lämnas av
 - säljaren, eller
 - annan kreditgivare, om det görs på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren eller om varan eller tjänsten anges i kreditavtalet,

- *kontantpris*: det pris till vilket en vara eller tjänst vanligen erbjuds konsumenter mot kontant betalning,
- *kreditkostnad*: det sammanlagda beloppet av räntor, avgifter och andra kostnader som konsumenten ska betala med anledning av krediten, dock med undantag för notariatsavgifter,
- *kreditfordran*: summan av kreditbeloppet och kreditkostnaden,
- *kreditränta*: räntekostnaden per år för den vid varje tid obetalda delen av skulden angiven som en ränta,
- *effektiv ränta*: kreditkostnaden angiven som en årlig ränta beräknad på kreditbeloppet, i förekommande fall med hänsyn tagen till att delbetalningar ska göras under den löpande kredittiden.

3 § Lagen gäller inte för fattningsreglerade lån som lämnas av statsmedel och inte heller lån som lämnas i pantbanksverksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000).

4 § För en annan räntefri kredit än kontokredit som inte är förbunden med mer än en obetydlig avgift och som ska betalas tillbaka inom tre månader gäller inte bestämmelserna om information i 7–10 §§, om kreditprövning i 12 och 13 §§, om dokumentation av kreditavtalet i 14 §, om ångerrätt i 21–25 §§, om underrättelse vid en överlåtelse i 28 § andra stycket eller om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid i 37 §.

För en räntefri kontokredit som inte är förbunden med mer än en obetydlig avgift och som ska betalas tillbaka inom tre månader gäller inte bestämmelserna om information i 7–10 §§ och 14 § andra och tredje styckena, om ångerrätt i 21–25 §§ eller om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid i 37 §.

För en kontokredit som ska betalas tillbaka på uppmaning eller inom tre månader gäller inte bestämmelserna om information vid marknadsföring i 7 § andra stycket 4–6 och tredje stycket, om information i kreditavtalet i 14 § andra stycket, om ångerrätt i 21–25 §§, om betalning av skulden i förtid i 32–36 §§ eller om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid i 37 §.

För en kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet gäller inte bestämmelserna om betalningsplan i 16 §, om ångerrätt i 21–25 §§ eller om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid i 37 §.

För en kredit som lämnas av ett kreditinstitut eller värdepappersbolag för finansiering av ett avtal med institutet eller bolaget om köp av finansiella instrument gäller inte bestämmelserna om information i 8–10 §§ och 14 § andra och tredje styckena eller om uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid i 37 §.

5 § Ett avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för konsumenten är utan verkan mot denne, om inte annat anges i lagen.

God kreditgivningssed

6 § Näringsidkaren ska i sitt förhållande till konsumenten iakttä god kreditgivningssed. Näringsidkaren ska därvid ta till vara konsumentens intressen med tillbörlig omsorg och ge de förklaringar som konsumenten behöver.

Information vid marknadsföring

7 § Näringsidkaren ska vid marknadsföring av kreditavtal, med angivande av ett representativt exempel, lämna information om den effektiva räntan för krediten.

Om någon annan räntesats eller sifferuppgift än den effektiva räntan anges i marknadsföringen, ska näringsidkaren dessutom, med angivande av ett representativt exempel, lämna information om

1. krediträntan, med angivande av om den är bunden eller rörlig,
2. avgifter och andra kostnader som utgör en del av kreditkostnaden,
3. kreditbeloppet,
4. kreditavtalets löptid,

5. det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten och storleken på avbetalningar, och
6. kontantpriset och den kontantinsats som krävs vid kreditköp.

Om konsumenten är skyldig att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet, och kostnaderna för tjänsten inte kan fastställas i förväg, ska skyldigheten anges i marknadsföringen i anslutning till informationen om den effektiva räntan.

Informationen ska lämnas på ett klart, kortfattat och framträdande sätt.

Information innan ett kreditavtal ingås

8 § Näringsidkaren ska i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås ge konsumenten information om

1. vilket slags kredit det rör sig om,
2. kreditgivarens och kreditförmedlarens namn, organisationsnummer och adress,
3. kreditbeloppet och villkoren för utnyttjandet av krediten,
4. kreditavtalets löptid,
5. varan eller tjänsten och dess kontantpris vid kreditköp,
6. krediträntan, villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt tidpunkter, förfaranden och andra villkor för ändring av krediträntan,
7. den effektiva räntan, med angivande av ett representativt exempel, och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,
8. avbetalningarnas storlek, antal och förfallotidpunkter samt den ordning enligt vilken betalningarna ska fördelas på krediter med olika krediträntor; om en betalning inte avräknas utan sparas eller investeras för konsumentens räkning, ska det anges,
9. avgifter med anledning av kreditavtalet och villkoren för ändring av avgifterna,
10. notariatsavgifter,
11. skyldighet att ingå ett avtal om en kompletterande tjänst till kreditavtalet,
12. dröjsmålsräntan och villkoren för ändring av den samt avgifter som ska betalas när avtalsförpliktelse inte fullgörs,
13. påföljder vid dröjsmål med betalning,
14. begärda säkerheter,
15. förekomst eller avsaknad av ångerrätt,
16. konsumentens rätt till förtidsbetalning samt kreditgivarens rätt till ränteskillnadsersättning och hur denna ersättning ska beräknas,
17. konsumentens rätt att få information om att en kredit inte beviljats,
18. konsumentens rätt att få ett utkast till ett kreditavtal, och
19. den tid under vilken erbjudandet gäller.

Informationen ska ges i formuläret "Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation". Formuläret ska tillhandahållas konsumenten i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Om avtalet på konsumentens begäran ska ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen ges i sådan form före avtalslutet, ska näringsidkaren ge konsumenten informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts. Informationen i formuläret ska begränsas till det som anges i första stycket.

Om konsumenten begär det, ska näringsidkaren utan kostnad ge honom eller henne ett utkast till ett kreditavtal.

Om det är fråga om kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, behöver näringsidkaren bara ge den information som anges i 7 § första stycket och andra stycket 1–4. Informationen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

9 § I fråga om en kontokredit som ska betalas tillbaka på uppmaning eller inom tre månader behöver näringsidkaren bara lämna den information som anges i 8 § första styck-

ket 1, 2, 4, 6, 9, 12, 17 och 19. Näringsidkaren ska därutöver lämna information om kreditbeloppet, den effektiva räntan med angivande av ett representativt exempel samt villkor och förfarandet för att säga upp kreditavtalet. Om avtalet innebär att konsumenten kan uppmanas att betala tillbaka hela den utestående krediten, ska information lämnas även om det.

Alla uppgifter ska vara lika framträdande men de behöver inte lämnas i ett särskilt formulär.

10 § Vid telefonförsäljning av en kredit tillämpas i stället för 8 § första stycket och 9 § första stycket det som föreskrivs i 3 kap. 4 § första stycket distans- och hemförsäljningslagen (2005:59). Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt det stycket ska innehålla information om

1. kreditbeloppet och villkoren för utnyttjande av krediten,
2. kreditavtalets löptid,
3. varan eller tjänsten och dess kontantpris vid kreditköp,
4. krediträntan, villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt tidpunkter, förfaranden och andra villkor för ändring av krediträntan,
5. den effektiva räntan, med angivande av ett representativt exempel, och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten, och
6. avbetalningarnas storlek, antal och förfallotidpunkter samt den ordning enligt vilken betalningarna ska fördelas på krediter med olika krediträntor.

Om det är fråga om en kredit som avses i 9 §, ska beskrivningen innehålla information om kreditbeloppet, krediträntan med villkor för den och angivande av referensindex eller referensräntor samt den effektiva räntan med angivande av ett representativt exempel. Om avtalet innebär att konsumenten kan uppmanas att betala tillbaka hela den utestående krediten, ska också det anges.

Påföljd vid utebliven information

11 § Om information som anges i 7–10 §§ inte lämnas, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

Kreditprövning

12 § Näringsidkaren ska pröva om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra vad han eller hon åtar sig enligt kreditavtalet. Kreditprövningen ska grundas på tillräckliga uppgifter om konsumentens ekonomiska förhållanden. Krediten får beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar att fullgöra sitt åtagande.

Vid en ökning av krediten som är väsentlig ska en ny kreditprövning göras.

13 § Beviljas inte krediten, ska näringsidkaren underrätta konsumenten om orsaken till det. Beror det på uppgifter som härrör från en extern databas, ska konsumenten snarast och utan kostnad underrättas om uppgifterna och vilken databas som använts.

Dokumentation av kreditavtalet

14 § Näringsidkaren ska dokumentera kreditavtalet genom att nedteckna avtalet i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Dokumentet ska, förutom avtalsvillkoren, innehålla de uppgifter som anges i 8 § första stycket 1–6, 8–10, 12–14 och 16. Dokumentet ska därutöver innehålla uppgifter om

1. konsumentens namn, personnummer och adress,
2. den effektiva räntan med de antaganden som ligger till grund för beräkningen av räntan samt det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten,
3. konsumentens rätt att få en betalningsplan,

4. begärda försäkringar,
5. förekomst eller avsaknad av ångerrätt, ångerfristens längd och andra villkor för utövande av ångerrätten, inbegripet skyldigheten att betala kapital och ränta, samt räntebeloppet per dag,
6. konsumentens rätt att framställa invändningar enligt 29 § vid kreditköp,
7. förfarandet för att säga upp kreditavtalet,
8. vilka möjligheter som finns att få en tvist med näringsidkaren prövad utanför domstol och hur konsumenten i så fall ska gå till väga, och
9. tillsynsmyndigheten med angivande av adress.

Uppgifterna ska lämnas på ett klart och kortfattat sätt. Konsumenten ska utan kostnad få en kopia av dokumentet.

15 § I fråga om en kontokredit som ska betalas tillbaka på uppmaning eller inom tre månader ska det i 14 § avsedda dokumentet, förutom avtalsvillkoren, innehålla de uppgifter som anges i 8 § första stycket 1–4 och 6. Dokumentet ska därutöver innehålla uppgifter om konsumentens namn, personnummer och adress, den effektiva räntan med de antaganden som ligger till grund för beräkningen av räntan och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten, förfarandet för att säga upp kreditavtalet samt avgifter och villkoren för ändring av avgifterna. Om avtalet innebär att konsumenten kan uppmanas att betala tillbaka hela den utestående krediten, ska också det anges.

Betalningsplan

16 § Konsumenten har rätt att utan kostnad få en sammanställning som visar när kapital, ränta och avgifter ska betalas. Om räntan inte är bunden eller om avgifter kan ändras, ska sammanställningen innehålla en upplysning om att den gäller till dess att räntan eller avgifterna ändras.

Ränta och avgifter

17 § Räntesatsen får ändras endast om det har avtalats.

Räntesatsen får ändras till konsumentens nackdel endast i den utsträckning som det motiveras av kreditpolitiska beslut, ökade upplåningskostnader för kreditgivaren eller andra kostnadsökningar som kreditgivaren inte skäligen kunde förutse när avtalet ingicks. Vid kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet med en sammanlagd löptid om minst 30 år och med en ränta som är bunden under viss del av avtalstiden, minst tre månader, har dock kreditgivaren, om det finns förbehåll om det i avtalet, rätt att vid utgången av en sådan del av avtalstiden ändra räntan så att den motsvarar den ränta som kreditgivaren vid den tidpunkten allmänt tillämpar för nya krediter av motsvarande slag.

Utän hinder av andra stycket får räntesatsen ändras på visst sätt i anslutning till ändringar i en referensränta som kreditgivaren inte har något betydande inflytande över. Ett avtalsvillkor om detta får förenas med ett undantag om att räntesatsen under särskilda förutsättningar ska ändras mer eller mindre än som följer av anknytningen till referensräntan. Undantaget ska bestämmas så att det inte blir mindre förmånligt för konsumenten än för kreditgivaren. Det ska uppfylla kraven i andra stycket.

Kreditgivaren är skyldig att tillämpa ett avtalsvillkor om ränteändringar på samma sätt till konsumentens förmån som till hans eller hennes nackdel.

18 § Kredittagaren är skyldig att, utöver eller i stället för ränta, betala särskild ersättning för krediten (avgift) endast om det har avtalats och om sådan ersättning avser kostnader som kreditgivaren har för krediten. Om kostnader kan särskiljas, får avgift tas ut särskilt för varje sådan kostnad.

Avgifter för krediten får ändras till konsumentens nackdel endast om det har avtalats och i den utsträckning som det motiveras av ökning av de kostnader som ska täckas av avgifterna.

19 § Kreditgivaren ska underrätta konsumenten om en ränteändring innan den börjar gälla. Underrättelsen ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. I fråga om kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet, får kreditgivaren i stället underrätta konsumenten om en ränteändring genom annonsering i dagspress. Sker underrättelsen genom annonsering, ska konsumenten underrättas personligen senast i samband med nästa avisering eller kontoutdrag.

Beror en ränteändring enbart på en ändring i en referensränta som kreditgivaren inte har något bestämmande inflytande över, får konsumenten i stället underrättas periodvis, under förutsättning att parterna har avtalat om det och den nya referensräntan har offentliggjorts och är tillgänglig hos kreditgivaren.

Kontoutdrag och underrättelser vid kontokrediter

20 § Vid kontokrediter ska kreditgivaren regelbundet tillhandahålla konsumenten kontoutdrag. Ett kontoutdrag ska innehålla uppgift om

1. vilken period det avser,
2. föregående kontoutdrags utgående datum och saldo,
3. uttag och datum för uttagen,
4. betalningar och datum för betalningarna,
5. det nya saldot,
6. den kreditränta och de avgifter som tillämpats för perioden, och
7. det belopp som konsumenten är skyldig att betala.

Kreditgivaren ska underrätta konsumenten om en avgiftshöjning innan den börjar gälla.

Om det enligt avtalet är möjligt för konsumenten att överskrida en kreditgräns, ska kreditgivaren regelbundet underrätta konsumenten om krediträntan och villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt avgifter och villkoren för ändring av avgifterna. Har överskridandet varat i en månad, ska kreditgivaren snarast underrätta konsumenten om den överskjutande skulden och krediträntan på den skulden samt om avgift eller dröjsmålsränta på grund av överskridandet.

Kontoutdrag enligt första stycket och underrättelser enligt andra och tredje styckena ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Konsumentens ångerrätt

21 § Konsumenten har rätt att frånträda kreditavtalet (ångerrätt) genom att till kreditgivaren lämna eller sända ett meddelande om detta inom 14 dagar från den dag som anges i 22 § (ångerfrist).

22 § Ångerfristen börjar löpa den dag då kreditavtalet ingås, dock tidigast den dag då dokumentationen enligt 14 § kommer konsumenten till handa.

23 § Har konsumenten i rätt tid och på ett ändamålsenligt sätt lämnat eller sänt ett meddelande om att han eller hon frånträder kreditavtalet, får meddelandet återopas även om det försenas, förvanskas eller inte kommer fram.

24 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt, ska han eller hon snarast och senast inom 30 dagar från den dag då konsumenten lämnade eller sände sitt meddelande betala tillbaka det belopp som erhållits från kreditgivaren, med tillägg för upplupen ränta på beloppet. Räntan ska utgå från och med den dag då konsumenten fick tillgång till krediten till och med den dag då den återbetalas. Om kreditgivaren med anledning av kreditavtalet har betalat en avgift till det allmänna som inte återbetalas, är konsumenten skyldig att ersätta kreditgivaren för denna.

Kreditgivaren ska snarast och senast inom 30 dagar från den dag då kreditgivaren tog emot konsumentens meddelande om att kreditavtalet frånträds betala tillbaka de avgifter som konsumenten har betalat med anledning av krediten.

25 § Om konsumenten utövar sin ångerrätt och det med anledning av kreditavtalet har ingåtts ett anknytande avtal om tjänster som tillhandahålls av kreditgivaren eller av någon annan på grund av en överenskommelse mellan denne och kreditgivaren, ska det anknytande avtalet upphöra att gälla utan att konsumenten får åläggas någon påföljd för detta.

Kontantinsats vid kreditköp

26 § Vid kreditköp av en vara ska säljaren ta ut en kontantinsats av köparen i enlighet med god kreditgivningssed. Kontantinsatsen ska motsvara minst 20 procent av varans kontantpris, om inte särskilda förhållanden föranleder annat.

Som kontantinsats anses inte betalning med medel som köparen får låna av säljaren eller av någon annan kreditgivare på grund av en överenskommelse mellan denne och säljaren.

27 § Om en näringsidkare för sin egen eller någon annans räkning säljer en vara utan att iakttä 26 §, ska det anses utgöra en åtgärd i strid mot 5 § marknadsföringslagen (2008:486).

Konsumentens rättigheter vid överlåtelse av fordran

28 § Om kreditgivaren har överlåtit sina rättigheter enligt kreditavtalet, får konsumenten mot den nye kreditgivaren göra samma invändningar som han eller hon vid överlåtelsen kunde göra mot överlåtaren. Detsamma gäller när kreditgivaren har pantsatt sina rättigheter enligt kreditavtalet.

Överlåtaren ska underrätta konsumenten om överlåtelsen, om inte överlåtaren har åtagit sig att även fortsättningsvis fullgöra de skyldigheter som följer av kreditavtalet.

Köparens rätt att framställa invändningar vid kreditköp

29 § Vid kreditköp får köparen mot kreditgivarens krav på betalning framställa samma invändningar på grund av köpet som han eller hon kan göra mot säljaren. Köparen får också invända att han eller hon har betalat till säljaren eller har en överenskommelse med denne. Detta gäller dock inte om köparen visste att säljaren saknade rätt att ta emot betalningen eller ingå överenskommelsen och inte heller om köparen uppsåtligt eller av grov oaktsamhet underlät att skaffa sig kunskap om detta.

Om köparen på grund av köpet har anspråk på återbetalning, skadestånd eller annan penningprestation, svarar kreditgivaren lika med säljaren för att anspråket fullgörs. Kreditgivaren är dock inte skyldig att betala mer än vad som har mottagits av köparen med anledning av krediten.

Förbud mot löpande fordringshandlingar vid kreditköp

30 § Vid kreditköp får kreditgivaren inte ta emot en av köparen ingående växelförbindelse som avser en fordran på grund av kreditköpet. Kreditgivaren får inte heller till bevis för sin fordran ta emot ett av köparen utfärdat löpande skuldebrev eller någon annan av denne ingående skuldförbindelse som är av ett sådant slag att köparens rätt att framställa invändningar på grund av köpet inskränks om skuldförbindelsen överläts eller pantsätts till en borgenär som är i god tro.

Första stycket första meningen gäller inte egna växlar som är utställda av banker.

Den som uppsåtligt bryter mot förbud enligt denna paragraf döms till böter.

Förbud mot viss avräkning

31 § Belopp som konsumenten erlägger för avräkning på viss fordran på grund av krediten får kreditgivaren inte först avräkna på annan fordran.

Betalning av skulden i förtid

32 § Konsumenten har rätt att betala sin skuld till kreditgivaren före den avtalade förfallotiden. Om skulden betalas i förtid, har kreditgivaren rätt till ersättning i den omfattning som anges i 36 §.

33 § Kreditgivaren har rätt att få betalning i förtid endast om det har gjorts förbehåll om detta i avtalet och

1. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger tio procent av kreditfordran,
2. konsumenten sedan mer än en månad är i dröjsmål med betalning av ett belopp som överstiger fem procent av kreditfordran och dröjsmålet avser två eller flera poster som förfallit vid olika tidpunkter,
3. konsumenten på något annat sätt är i väsentligt dröjsmål med betalning,
4. säkerhet som ställts för krediten har avsevärt försämrats, eller
5. det står klart att konsumenten genom att avvika, skaffa undan egendom eller förfara på något annat sätt undandrar sig att betala sin skuld.

Om säkerhet som ställts för krediten utgörs av förbehåll om återtaganderätt, har kreditgivaren rätt till betalning i förtid på grund av försämrad säkerhet endast om konsumenten uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har orsakat att säkerheten avsevärt försämrats.

I fråga om kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet och räntan för krediten är bunden för hela eller en del av avtalstiden, dock minst tre månader, har kreditgivaren rätt att utan hinder av första och andra styckena få betalning i förtid på den dag då den tid för vilken räntan är bunden löper ut. Detta gäller dock endast om det har gjorts förbehåll om det i avtalet och det finns synnerliga skäl.

34 § Vill kreditgivaren få betalt i förtid enligt 33 § första stycket 1–3 eller tredje stycket, gäller en uppsägningstid av minst fyra veckor räknat från den tidpunkt då kreditgivaren sänder ett meddelande om uppsägningen i rekommenderat brev till konsumenten under dennes vanliga adress eller uppsägningen utan en sådan åtgärd kommer konsumenten till handa.

Har kreditgivaren krävt betalning i förtid enligt 33 § första stycket 1–3, är konsumenten ändå inte skyldig att betala i förtid, om han eller hon före utgången av uppsägningstiden betalar det belopp som förfallit jämte dröjsmålsränta. Detsamma gäller om konsumenten vid uppsägning enligt 33 § första stycket 4 eller 5 eller andra stycket genast efter uppsägningen eller inom medgiven uppsägningstid ställer godtagbar säkerhet för fordran.

Har konsumenten tidigare med stöd av andra stycket befriats från skyldigheten att betala skulden i förtid, gäller inte bestämmelserna i det stycket.

35 § Utan hinder av 33 § första stycket 4 får kreditgivaren åberopa föreskrifter i annan lag om rätt till betalning i förtid på grund av att en säkerhet som ställts för krediten har försämrats.

36 § Vid förtidsbetalning enligt 32–35 §§ ska konsumenten betala ränta och andra kostnader för krediten för tiden fram till förtidsbetalningen men inte för tiden därefter. När kreditgivarens fordran beräknas ska de grunder som står i överensstämmelse med god kreditgivningssed tillämpas.

Kreditgivaren får inte tillgodoräkna sig någon ersättning för att skulden betalas i förtid. Är krediträntan bunden när förtidsbetalningen sker, har kreditgivaren dock rätt att ta ut ränteskillnadsersättning av kredittagaren för den tid som återstår, om förbehåll har gjorts om detta.

Ränteskillnadsersättningen får

1. för kredit som är förenad med panträtt i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt eller liknande rätt eller som är förenad med motsvarande rätt i byggnad som inte hör till fastighet
 - a) högst motsvara skillnaden mellan räntan på krediten och räntan på stats-skuldväxlar med en löptid som motsvarar återstående räntebindningstid ökad med en procentenhet, om den tid för vilken ersättningen ska betalas är kortare än ett år, eller
 - b) högst motsvara skillnaden mellan räntan på krediten och räntan på statsobligationer med en förfallotid som motsvarar återstående räntebindningstid ökad med en procentenhet, om betalningstiden överstiger den som anges i a, och
2. för annan kredit högst motsvara en procent av det förtidsbetalade beloppet eller, om det vid tidpunkten för förtidsbetalningen är kortare tid än ett år kvar av kreditavtalets löptid, en halv procent av det förtidsbetalade beloppet. Ersättningen får dock inte överstiga det belopp som konsumenten skulle ha betalat i ränta under den återstående löptiden enligt kreditavtalet.

Ränteskillnadsersättning får inte tas ut för den del av räntan som motsvaras av en kreditgarantiavgift, när statlig kreditgaranti har lämnats och avgift tas ut för garantin. Ersättning får inte heller tas ut vid en betalning av en kontokredit eller vid en betalning från en försäkring som garanterar återbetalning av krediten.

Om kreditgivaren utnyttjar en rätt att återta varan enligt 38 §, tillämpas 40 och 41 §§ vid den uppgörelse som då ska ske mellan parterna.

Uppsägning av kreditavtal med obestämd löptid

37 § Konsumenten får när som helst säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid. Om någon uppsägningstid inte har avtalats, upphör avtalet att gälla omedelbart. Om en uppsägningstid har avtalats, upphör avtalet att gälla den dag då uppsägningstiden löper ut. Uppsägningstiden får inte vara längre än en månad.

Kreditgivaren får säga upp ett kreditavtal med obestämd löptid endast om det har avtalats. Uppsägningstiden ska vara minst två månader. Har konsumenten inte utnyttjat krediten, får kreditgivaren säga upp kreditavtalet att upphöra omedelbart, om det har avtalats och är skäligt. Konsumenten ska innan han eller hon förlorar rätten till krediten underrättas om uppsägningen och om skälen för den. Om det finns särskilda skäl, får underrättelse i stället lämnas omedelbart därefter.

En uppsägning eller en underrättelse enligt andra stycket ska lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten.

Återtaganderätt vid kreditköp av vara

38 § Med förbehåll om återtaganderätt avses ett avtalsvillkor som ger kreditgivaren möjlighet att återta en vara, om köparen inte fullgör sin del av kreditköpsavtalet.

Ett förbehåll om återtaganderätt får göras gällande endast under förutsättning

1. att säljaren har gjort förbehållet i samband med köpet för att trygga sin rätt till betalning, samt
2. att den tidpunkt har inträtt då konsumenten enligt 33 och 34 §§ ska fullgöra sin skyldighet att betala i förtid.

Om köparen, innan varan återtas, betalar vad som förfallit till betalning jämte dröjsmålsränta och kostnader enligt de grunder som anges i 40 § tredje–femte styckena, får kreditgivaren inte återta varan på grund av dröjsmål med betalningen. Grundas återtaganderätten på att säkerhet för krediten har försämrats eller att köparen undandrar sig att betala sin skuld, får kreditgivaren inte återta varan om köparen innan varan återtas ställer godtagbar säkerhet för fordran.

39 § Använder näringsidkare förbehåll om återtagande vid försäljning av en vara som med hänsyn till sin beskaffenhet eller sitt värde eller på grund av förhållandena på marknaden inte är lämpad som kreditsäkerhet, kan näringsidkaren förbjudas att i framtiden i liknande fall använda sådana förbehåll. I fråga om förbud gäller i övrigt lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden.

Uppgörelse när en vara återtas

40 § Om kreditgivaren vill utnyttja en rätt att återta varan, ska avräkning göras mellan kreditgivaren och köparen.

Vid avräkningen ska köparen tillgodoräknas varans värde vid återtagandet. Värdet beräknas efter vad kreditgivaren kan antas få ut genom att på lämpligt sätt sälja varan.

Kreditgivaren får tillgodoräkna sig den obetalda delen av kreditfordran efter avräkning enligt 36 § samt i förekommande fall dröjsmålsränta, dock inte enligt högre räntesats än som anges i 6 § räntelagen (1975:635).

Kreditgivaren får dessutom tillgodoräkna sig ersättning för utsökningsavgift, skälig kostnad för transport av varan samt utgift för inställelse vid förrättning för återtagande, om kreditgivaren har behövt inställa sig för att tillvarata sin rätt. När ersättning bestäms för utgift för inställelse tillämpas bestämmelserna om beräkning av ersättning av allmänna medel till vittne.

I mål om handräckning för återtagande får kreditgivaren tillgodoräkna sig även skälig ersättning för eget arbete med anledning av målet samt arvode till ombud eller biträde.

41 § Om köparen vid avräkningen tillgodoräknas ett större belopp än kreditgivaren, får varan återtas endast om kreditgivaren betalar mellanskillnaden till köparen eller, när varan värderats av Kronofogdemyndigheten, nedsätter mellanskillnaden hos myndigheten.

Har kreditgivaren för att kunna återta varan varit tvungen att betala en skuld som köparen har, får kreditgivaren när första stycket tillämpas avräkna sådan betalning mot mellanskillnad till köparens förmån. Detsamma gäller om kreditgivaren för att varan efter återtagande ska kunna användas på avsett sätt har varit tvungen att betala en sådan skuld.

Tillgodoräknas kreditgivaren ett större belopp än köparen, får kreditgivaren inte kräva ut mellanskillnaden (restskulden) i annat fall än då varan har minskat väsentligt i värde genom att köparen vanvårdat varan.

Återlösande av en vara som återtagits

42 § Köparen får inom fjorton dagar återlösa en vara som har återtagits. Vill köparen återlösa varan, ska han eller hon betala kreditgivaren varans värde vid återtagandet samt den restskuld som kan finnas enligt avräkningen.

Handräckning för återtagande av vara, m.m.

43 § Kreditgivaren får hos Kronofogdemyndigheten söka handräckning för att återta varan under förutsättning att parterna har upprättat och skrivit under en handling om kreditköpet. Handlingen ska innehålla ett förbehåll om återtaganderätt samt uppgifter om kontantpriset, kreditbeloppet, kreditkostnaden, kreditavtalets löptid, kreditfordran och tidpunkter för betalning.

En ansökan om handräckning ska göras skriftligen. Det ska anges i ansökan hur stor del av kreditfordran som är obetald. Om kreditgivaren gör anspråk på dröjsmålsränta, ska det också uppges i ansökan vad kreditgivaren fordrar i den delen. En styrkt kopia av den handling som anges i första stycket ska fogas till ansökan.

44 § Handräckning får beviljas endast om det är uppenbart att de förutsättningar för återtagande som anges i 38 § andra och tredje styckena föreligger.

Om ett förbehåll om återtaganderätt har använts i strid mot förbud enligt 39 §, får handräckning inte beviljas.

Handräckning eller verkställighet av dom, varigenom köparen har förpliktats att lämna tillbaka en vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt, får inte beviljas i fråga om sådana varor som enligt 5 kap. 1–3 §§ utskningsbalken ska undantas från utmätning.

45 § I fråga om handräckning och verkställighet av dom, som anges i 44 § tredje stycket, tillämpas i övrigt 12 § andra och tredje styckena samt 15–18 §§ lagen (1978:599) om avbetalningsköp mellan näringsidkare m. fl., varvid hänvisningen i 16 § tredje stycket till 10 § första stycket ska avse 41 § första stycket denna lag.

Förbud mot utmätning

46 § En vara som har sålts med förbehåll om återtaganderätt får inte utmätas för en fordran som grundar sig på kreditköpet.

Lagval

47 § Ett avtalsvillkor som anger att lagen i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ska tillämpas på kreditavtalet gäller inte i fråga om regler om kreditavtal, om den lag som gäller med bortseende från villkoret är lagen i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den lagen ger konsumenten ett bättre skydd.

Vissa skyldigheter för kreditförmedlare

48 § En näringsidkare som, utan att vara kreditgivare och mot ersättning, erbjuder ett kreditavtal, bistår en konsument innan ett kreditavtal ingås eller ingår ett kreditavtal som ombud för kreditgivaren (kreditförmedlare) ska vid marknadsföring som riktas mot konsumenter lämna information om huruvida förmedlingen sker i samarbete med viss kreditgivare eller är oberoende.

Kreditförmedlaren ska informera konsumenten om avgifter som konsumenten ska betala till kreditförmedlaren för dennes tjänster. Sådana avgifter får tas ut endast om informationen har getts samt kreditförmedlaren och konsumenten innan kreditavtalet ingås har avtalat om det i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Kreditförmedlaren ska också informera kreditgivaren om avgifterna.

Om informationen inte lämnas, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Den information som ska lämnas till konsumenten ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen.

Tillsyn

49 § Konsumentverket utövar tillsyn över att denna lag följs. Verkets tillsyn omfattar dock inte Sveriges riksbank, verksamhet som står under tillsyn av Finansinspektionen eller verksamhet hos Kronofogdemyndigheten.

Tillsynen ska utövas så att den inte vållar större kostnad eller olägenhet än som är nödvändigt.

50 § För tillsynen har Konsumentverket eller den som verket förordnar rätt att företa inspektion hos näringsidkare som bedriver varuförsäljning eller som i sin yrkesmässiga verksamhet lämnar, förmedlar eller övertar kredit som avses i denna lag och att ta del av samtliga handlingar som behövs för tillsynen. Näringsidkaren ska lämna de upplysningar om verksamheten som begärs för tillsynen.

Om en näringsidkare inte tillhandahåller handlingar eller lämnar upplysningar i ett sådant fall som avses i första stycket, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren att fullgöra sin skyldighet. Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

51 § Om näringsidkaren inte följer 12 §, får Konsumentverket förelägga näringsidkaren att upphöra med att lämna krediter. Ett beslut om föreläggande får förenas med vite.

Om det är tillräckligt, får Konsumentverket i stället meddela varning.

Överklagande

52 § Konsumentverkets beslut enligt 50 § andra stycket och 51 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut av Konsumentverket enligt 50 § får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2010:1846

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011, då konsumentkreditlagen (1992:830) ska upphöra att gälla.
2. I fråga om kreditavtal som har ingåtts före ikraftträdandet gäller den upphävda lagen. För kreditavtal med obestämd löptid gäller dock 19, 20, 28 och 37 §§ från ikraftträdandet.

Propositioner

SFS 2010:1846

Prop. 2009/10:242

KONSUMENTVERKETS FÖRESKRIFTER OCH ALLMÄNNA RÅD

KOVFS 2004:5 Finansiell rådgivning till konsumenter

1 kap. Tillämpningsområde	372
2 kap. Kompetenskrav	372
Allmänt	372
Kunskaper	373
Kunskapstest	373
Uppdaterade kunskaper	373
Praktisk erfarenhet	373
3 kap. Dokumentation	374
Uppgifter om den som lämnar rådgivningen	374
Uppgifter om konsumenten	374
Uppgifter om rådgivningssituationen	374
Dokumentationens utförande	375
Utlämnande av dokumentation till konsumenten	375
Arkivering	375
4 kap. Information till konsumenter vid rådgivning	375

1 kap. Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter och allmänna råd innehåller bl.a. bestämmelser om vilka kompetenskrav som skall ställas på den som lämnar råd, hur det som förekommit vid rådgivningstillfället skall dokumenteras, vilka undantag som får göras från att lämna ut dokumentationen till konsumenten samt vilken information som bör lämnas till konsumenter i samband med rådgivning.

2 § Dessa föreskrifter och allmänna råd avser sådan finansiell rådgivning som omfattas av lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter och som lämnas av näringsidkare som enligt denna lag står under Konsumentverkets tillsyn. Reglerna gäller oavsett vilket medium som används vid rådgivningen. För näringsidkare som står under Finansinspektionens tillsyn gäller Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2004:4) om finansiell rådgivning till konsumenter.

Näringsidkares rådgivningsverksamhet är av varierande storlek och karaktär och de tillhandahåller olika slag av finansiell rådgivning. Dessa föreskrifter och allmänna råd är avsedda att ge utrymme för anpassningar till den enskilde näringsidkarens storlek och karaktär samt till rådgivningsverksamhetens inriktning, omfattning och svårighetsgrad.

2 kap. Kompetenskrav*Allmänt*

1 § Näringsidkaren skall se till att den personal som lämnar råd har tillräckliga kunskaper i förhållande till den rådgivning som lämnas. Kunskaperna skall vara relevanta i förhållande till rådgivningens inriktning, omfattning och svårighetsgrad.

Allmänna råd

Kunskapsområden och kunskapsnivå bör anpassas efter näringsidkarens verksamhet och komplexiteten av de lösningar och produkter som rekommenderas en enskild konsument. De allmänna råden till 2 kap. 2–4 § § om kunskapsområden som den som lämnar råd bör behärska, är alltså inte uttömmande.

Kunskaper

2 § Näringsidkaren skall se till att den personal som lämnar råd känner till innehållet i relevanta författningar och andra regler.

Allmänna råd

Rådgivare bör behärska bl. a. följande kunskapsområden.

- Avtals-, skadestånd- och mellanmansrätt.
- Konsumenträtt.
- Arvs-, gåvo-, familje- och socialförsäkringsrätt.
- Penningtvätt- och insiderregler.
- Tillämpliga skatterättsliga regler.
- Tillämplig självreglering.

3 § Näringsidkaren skall se till att den personal som lämnar råd förstår och kan uppfylla relevanta krav på rådgivaransvar, etik och god rådgivningssed. Vidare skall kunskaperna omfatta hur omsorgs-, avrådande- och dokumentationsplikten skall fullgöras.

Allmänna råd

Rådgivare bör behärska bl. a. följande kunskapsområden.

- Rådgivarens roll och ansvar.
- Information om handel till kunder.
- Rättvis behandling av kunder.
- Sekretessfrågor.

4 § Näringsidkaren skall se till att den personal som lämnar råd kan tillämpa relevanta kunskaper om sparande och placeringar i finansiella instrument och försäkringar.

Allmänna råd

Rådgivare bör behärska bl. a. följande kunskapsområden.

- Aktier och aktierelaterade instrument.
- Ränteinstrument.
- Fondandelar.
- Derivatinstrument.
- Blandformer och strukturerade produkter.
- Pensionsförsäkring.
- Kapitalförsäkring.
- Kunskap om kapitalmarknadens roll och funktion.
- Grundläggande placeringsstrategier.
- Avkastning och risk.
- Riskjusterad avkastning.
- Grundläggande portföljlära.

Kunskapstest

5 § Näringsidkaren skall säkerställa att den personal som lämnar råd uppfyller kunskapskraven i 1–4 §§ genom att se till att personalen har genomgått ett lämpligt kunskapstest och godkänts i detta. Om kunskapstestet inte tillhandahålls av en från näringsidkaren fristående person skall en oberoende granskare ha godkänt testet. Granskaren skall vara en från näringsidkaren oberoende person med lämpliga kvalifikationer.

Uppdaterade kunskaper

6 § Näringsidkaren skall med erforderlig regelbundenhet säkerställa att den personal som lämnar råd har tillräckliga kunskaper.

Praktisk erfarenhet

7 § Näringsidkaren skall säkerställa att den personal som lämnar råd har fått lämplig praktisk erfarenhet. Den praktiska erfarenheten skall bl. a. omfatta kommunikation med konsumenterna.

3 kap. Dokumentation

Uppgifter om den som lämnar rådgivningen

1 § Dokumentationen av ett rådgivningsuppdrag skall innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera

- näringsidkaren,
- den personal som lämnar råd, och
- förutsättningarna för rådgivningen.

Allmänna råd

I dokumentationen bör uppgifter om rådgivarens kompetens och befogenhet samt övriga uppgifter som har betydelse för rådgivningssituationen specificeras. Vilka typer av finansiella produkter näringsidkaren lämnar råd om bör också dokumenteras.

Uppgifter om konsumenten

2 § Dokumentationen skall innehålla uppgift om konsumentens

- namn,
- erfarenhet av finansiella placeringar,
- ekonomiska och andra förhållanden,
- syfte med placeringen,
- riskbenägenhet, och
- huvudsakliga placeringsinriktning.

Om konsumenten redan är väl känd av näringsidkaren behöver näringsidkaren inte dokumentera samtliga dessa uppgifter om konsumenten. I sådana fall skall näringsidkaren dokumentera skälen för att uppgifterna inte dokumenteras.

Allmänna råd

Vid en pågående kundrelation mellan näringsidkare och konsument bör uppgifterna uppdateras regelbundet.

Konsumentens ekonomiska eller andra för rådgivningen väsentliga förhållanden bör dokumenteras genom att exempelvis konsumentens familjeförhållanden, inkomst, förmögenhet, utgifter, skulder och försäkringssituation anges.

Vid dokumentation av konsumentens syfte med placeringen bör även dennes placeringshorisont noteras.

Konsumentens inställning till olika grader av risk och totala riskbenägenhet bör dokumenteras. Även konsumentens kunskap om risken med den rekommenderade placeringen bör dokumenteras.

Om näringsidkaren och konsumenten kommit överens om ramar för konsumentens placeringsinriktning eller om näringsidkaren föreslagit viss placeringsinriktning, t.ex. att endast placera i fonder med viss inriktning, att placera i aktier och räntebärande värdepapper med viss procentuell fördelning eller att placeringar i derivatinstrument får ske, bör dessa ramar för placeringarna noteras.

Om konsumenten inte vill lämna ut begärda uppgifter om sig själv bör detta noteras.

Uppgifter om rådgivningssituationen

3 § Dokumentationen skall innehålla uppgift om

- tidpunkt för rådgivningen,
- vilket eller vilka råd som lämnades, och
- om konsumenten har avrått från en viss placering.

Allmänna råd

De råd som lämnas bör specificeras även med avseende på vilken typ av produkt rådet avser, kvantitet samt andra för rådgivningen relevanta omständigheter. Grunderna för råden bör dokumenteras genom att eventuella bakgrundsfaktorer som relevanta analyser och rekommendationer noteras.

Grunderna för ett avrådande bör noteras. Om konsumenten väljer att genomföra en placering som varit föremål för en avrådan bör detta noteras.

Dokumentationens utförande

4 § Uppgifter om rådgivningssituationen enligt 3 § skall dokumenteras i samband med rådgivningstillfället och av den som lämnar råd. Dokumentation av uppgifter enligt 1 och 2 §§ får utföras av någon annan än den som lämnat rådet och vid en tidigare tidpunkt.

5 § Dokumentation enligt 1–3 §§ får utföras på valfritt medium under förutsättning att dokumentationen är identifierbar och lätt sökbar.

Utlämnande av dokumentation till konsumenten

6 § Dokumentation av uppgifter enligt 1–3 §§ skall lämnas ut till konsumenten i samband med eller i nära anslutning till det första rådgivningstillfället. Utlämnandet skall ske utan onödigt dröjsmål.

7 § Om rådgivning till samma konsument lämnas även vid senare tillfällen behöver dokumentationen av uppgifterna enligt 1 och 2 §§ endast lämnas ut på begäran av konsumenten i samband med eller efter rådgivningen, under förutsättning att uppgifterna inte har betydelse för rådgivningen.

8 § Om rådgivning till samma konsument lämnas även vid senare tillfällen behöver dokumentationen av uppgifterna enligt 3 § endast lämnas ut på begäran av konsumenten i samband med eller efter rådgivningen, under förutsättning att konsumentens huvudsakliga placeringsinriktning är oförändrad och att dokumentationen sker genom ljudupptagning av telefonsamtal mellan konsumenten och näringsidkaren.

Undantag från utlämnande skall noteras i dokumentationen.

9 § Näringsidkaren skall informera konsumenten om möjligheten att få ut dokumentation på begäran.

Arkivering

10 § Handlingar och uppgifter som utgör dokumentation skall arkiveras på ett säkert och varaktigt sätt och skall vara lätt sökbara även efter rådgivningstillfället.

4 kap. Information till konsumenter vid rådgivning

Allmänna råd

Näringsidkaren bör vid sina kontakter med konsumenter tydligt skilja på vad som är råd för placeringar respektive marknadsföring eller information om produkter.

Näringsidkaren bör informera konsumenten om dennes huvudsakliga rättigheter enligt lagen (2003:862) om finansiell rådgivning till konsumenter.

Näringsidkaren bör informera konsumenten om vilka produkter och tjänster som omfattas av den rådgivning som ges samt andra omständigheter av väsentlig betydelse för rådgivningen.

Om rådgivaren bedömer att konsumenten behöver ytterligare rådgivning eller information bör konsumenten upplysas om detta. Om den som lämnar råd vill överlåta åt någon annan att fullgöra uppdraget bör även detta klargöras för konsumenten.

Näringsidkaren bör informera konsumenten om att rådgivningens omfattning och innehåll kan påverkas om konsumenten väljer att inte lämna uppgifter om sig själv.

KONSUMENTVERKETS ALLMÄNNA RÅD

KOVFS 2011:1 Konsumentkrediter

1 Omfattning	376
2 God kreditgivningssed	376
2.1 Till 6 § konsumentkreditlagen om näringsidkarens allmänna skyldigheter	376
2.2 Till 7–10 §§ konsumentkreditlagen om marknadsföring och information innan ett kreditavtal ingås	377
2.3 Till 12–13 §§ konsumentkreditlagen om kreditprövning	380
2.4 Till 14 § konsumentkreditlagen om dokumentation av kreditavtalet	381
2.5 Till 21–23 §§ konsumentkreditlagen om konsumentens ångerrätt	381
2.6 Till 26 § konsumentkreditlagen om kontantinsats vid kreditköp ...	381
2.7 Till 28 och 32 §§ konsumentkreditlagen om överlåtelse av fordran och förtidsbetalning	381
2.8 Till 38 § konsumentkreditlagen om återtaganderätt vid kreditköp av vara	382
2.9 Till 48 § konsumentkreditlagen om vissa skyldigheter för kreditförmedlare	382
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	382
Bilaga 1 Beräkning av effektiv ränta	383

1 Omfattning

Dessa allmänna råd gäller tillämpningen av bestämmelserna om god kreditgivningssed, information vid marknadsföring, information innan ett kreditavtal ingås, kreditprövning, kreditavtalet, ångerrätt, kontantinsats, förbehåll om återtaganderätt samt kreditförmedling i konsumentkreditlagen (2010:1846).

De berör även tillämpningen av förordningen (2010:1855) om effektiv ränta vid konsumentkrediter, marknadsföringslagen (2008:486), lagen (1994:1512) om avtalsvillkor i konsumentförhållanden, socialförsäkringsbalken (2010:110) samt distans- och hemförsäljningslagen (2005:59).

Näringsidkare bör även följa de bestämmelser som ges i Finansinspektionens allmänna råd om krediter i konsumentförhållanden.¹ Där finns även bestämmelser om krediter som rör bostadsändamål.

Undantag avseende vissa informationskrav, kreditprövning, kreditavtalet och ångerrätt för vissa kontokrediter, fakturakrediter, värdepapperskrediter och krediter som rör bostadsändamål framgår av 4 § konsumentkreditlagen.

2 God kreditgivningssed*2.1 Till 6 § konsumentkreditlagen om näringsidkarens allmänna skyldigheter***2.1.1 God kreditgivningssed och näringsidkarens förklaringsskyldighet**

Enligt 6 § konsumentkreditlagen ska en näringsidkare i sitt förhållande till konsumenten såväl före som under ett avtalsförhållande iaktta god kreditgivningssed, och därvid ta tillvara konsumentens intressen med tillbörlig omsorg och ge de förklaringar som konsumenten i det enskilda fallet behöver.

En näringsidkare ska agera med utgångspunkt från att kreditavtal kan ha stor betydelse för den enskildes ekonomiska förhållanden samt på lämpligt sätt kunna ge samtliga förklaringar som konsumenten behöver för att kunna avgöra om kreditavtalet passar hans eller hennes behov och ekonomiska situation.

¹ FFFS 2005:3 kommer under 2011 att ersättas av ett nytt allmänt råd. Efter detta råds ikraftträdande bör näringsidkare istället följa bestämmelserna som följer av detta.

Näringsidkarens förklaringskyldighet innebär inte att näringsidkaren behöver lämna råd till konsumenten. Näringsidkaren bör dock avråda konsumenten från att ingå kreditavtal om omständigheter finns som tyder på att kreditavtalet är ofördelaktigt för konsumenten att ingå, till exempel med hänsyn till förekomsten av andra låneformer hos kreditgivaren och/eller risk för överskuldssättning för konsumenten.

Vid krediter om såväl större som mindre kreditbelopp som kan antas innebära stora risker för skuldsättningsproblem, eller krediter vars konstruktioner måste antas vara svåra för konsumenter att förstå, ska näringsidkaren utgå ifrån att konsumenten normalt har behov av utförliga förklaringar. I dessa fall bör konsumenten även kunna ställa frågor till en på området särskilt insatt person hos näringsidkaren och få dessa frågor besvarade utan dröjsmål.

Näringsidkaren bör på lämpligt sätt försäkra sig om att konsumenten har förstått de förklaringar avseende viktiga delar av avtalet som har givits.

2.1.2 God kreditgivningssed och återbetalningstidens längd

Vid kreditköp följer av god kreditgivningssed att återbetalningstidens längd inte bör överstiga varans livslängd. Återbetalningstiden bör bestämmas måttfullt särskilt för varor där teknikutvecklingen är snabb. Vid återbetalningstidens bestämmande bör även hänsyn tas till kreditbeloppet, varvid lägre belopp motsvaras av kortare kredittider och vice versa. Det belopp som konsumenten ska erlägga vid varje betalningstillfälle bör uppgå till en sådan storlek att skälig amortering över tid sker av krediten.

2.2 Till 7–10 §§ konsumentkreditlagen om marknadsföring och information innan ett kreditavtal ingås

2.2.1 Innehåll och presentation av marknadsföring

Begreppet marknadsföring omfattar information som lämnas i avsättningsfrämjande syfte, oavsett vilka kanaler som används för framförande av budskapet. Information enligt p. 2.2.3–2.2.5 nedan behöver dock inte lämnas om marknadsföringen endast upplyser om att kredit lämnas. Innehåller marknadsföringen konkreta inslag såsom till exempel argumentation om kreditens förmånlighet eller faktauppgift om krediten ska dock informationen lämnas.

Av god kreditgivningssed följer att en uppgift som lämnas bör vara tydlig och lätt för konsumenter att uppmärksamma. Vidare bör krediten presenteras sakligt, korrekt och i neutrala ordalag. Informationen ska vara fullständig avseende sådant som kan antas ha särskild betydelse för konsumenten.

2.2.2 Återhållsamhet och måttfullhet

Kravet på god kreditgivningssed innefattar att näringsidkaren i sin marknadsföring bör visa återhållsamhet och måttfullhet. Det innebär bland annat följande.

- Krediten får inte framställas på ett sätt som kan missleda konsumenten om de ekonomiska följderna, eller ge intryck av att den erbjudna krediten inte innebär någon, eller endast ringa, belastning på ekonomin.
- När kredit kan erhållas snabbt får inte detta i sig framhållas som ett avgörande argument i förhållande till övriga kreditvillkor. Möjlighet att få snabb kredit får inte ges en framträdande plats i marknadsföringen.
- Vid fortlöpande krediter eller kontokrediter bör inte förekomma att konsumenter erbjuds kreditköp eller kontanter med uttrycklig hänvisning till att det finns ett utnyttjat kreditutrymme.
- Om en kredit marknadsförs som räntefri eller motsvarande bör detta bedömas som att noll procent (0%) ränta uttas för krediten, varvid informationskraven i 7 § 2 st. marknadsföringslagen ska tillämpas.
- Om konsumenten har utnyttjat en så kallad betalningsfri månad, bör kreditgivaren vid nästkommande avisering informera om att en betalningsfri månad har utnyttjats och att saldot därmed har ökat med ränta och eventuella avgifter för den betalningsfria månaden.

Måttfullhet och neutral information är särskilt viktigt vid utformningen av marknadsföringsåtgärder för krediter när kreditansökningsformulär bifogas, eller vid erbjudande om höjning av tidigare avtalad kreditgräns. Även vid telefonförsäljning (2.2.5 nedan) är måttfull och neutral information av särskild vikt.

2.2.3 Information vid marknadsföring

Enligt 7 § konsumentkreditlagen ska en näringsidkare vid marknadsföring av kreditavtal, med angivande av ett representativt exempel, lämna information om den effektiva räntan för krediten.

Ett exempel ska, för att anses som representativt, avse den vanligast förekommande kredit situation som tillämpas, alternativt kan förutses, av näringsidkaren. Den effektiva räntan ska anges som en årsränta uttryckt i procent med minst en decimal. Information om den effektiva räntan bör lämnas med angivande av datum. Hur den effektiva räntan ska beräknas framgår av bilagorna 1 och 2.

Om annan räntesats eller sifferuppgift än den effektiva räntan förekommer i marknadsföringen ska näringsidkaren, med angivande av ett representativt exempel, lämna information enligt 7 § 2 st. p. 1–6 konsumentkreditlagen. En näringsidkare bör i enlighet med god kreditgivningssed avstå ifrån att i marknadsföring framhålla till exempel från räntesatser eller kreditvillkor som enbart en begränsad andel konsumenter kan få del av, om det inte uttryckligen av marknadsföringen framgår att denna riktar sig till en viss utpekad specifik grupp.

Om konsumenten är skyldig att ingå ett avtal om kompletterande tjänst, till exempel en försäkring, för att beviljas krediten, eller beviljas den på de villkor som anges i marknadsföringen, ska detta enligt 7 § 3 st. konsumentkreditlagen anges i marknadsföringen i anslutning till informationen om den effektiva räntan.

Information om den effektiva räntan, andra sifferuppgifter eller räntesatser som förekommer i marknadsföringen, eller skyldigheten att ingå avtal om en kompletterande tjänst, ska ges på ett klart, kortfattat och framträdande sätt. Konsumenten ska därmed utan svårigheter kunna uppfatta och ta del av informationen. Informationen får till exempel inte återges med förminskad textstorlek i förhållande till annan information som förekommer i löpande text i marknadsföringen. Informationen ska lämnas direkt i marknadsföringen. Det är således inte tillräckligt att i marknadsföringen hänvisa till något annat ställe där informationen kan erhållas, till exempel en webbplats. Även vid marknadsföring där det finns begränsningar i utrymme, till exempel i så kallade reklambanners, bör den effektiva räntan framgå med angivande av ett representativt exempel.

Om en kreditgivare finansierar ett köp av en vara eller tjänst som en annan näringsidkare tillhandahåller eller marknadsför och därtill även tillhandahåller marknadsföringsmaterial, har kreditgivaren ett ansvar för marknadsföringen. Även om kreditgivaren inte tillhandahåller marknadsföringsmaterialet bör kreditgivaren verka för att näringsidkaren i sin marknadsföring av krediten uppfyller gällande bestämmelser om marknadsföring och information (jfr. även vad som sägs om kreditförmedlare i p. 2.2.4 samt 2.9 nedan).

2.2.4 Information innan ett kreditavtal ingås

Näringsidkaren ska i rimlig tid innan ett kreditavtal ingås ge konsumenten information i enlighet med 8 § konsumentkreditlagen.

I de fall krediten förmedlas av en kreditförmedlare som inte har kreditgivning som sin huvudsakliga verksamhet, är kreditgivaren ansvarig för att säkerställa att konsumenten får fullständig förhandsinformation. Informationen ska ges av kreditförmedlaren eller på annat lämpligt sätt.

Informationen ska vara utformad på sådant sätt att konsumenten genom att ta del av den ska ha möjlighet att förstå kreditavtalets innebörd, bedöma nyttan av att ingå kreditavtalet, jämföra olika alternativ och förstå de ekonomiska konsekvenser som kan följa av kreditavtalet.

Med uttrycket rimlig tid avses tillräcklig tid för konsumenten att sätta sig in i och överväga informationen. Vad som är rimlig tid avgörs med utgångspunkt från förhållandena i det enskilda fallet, både med avseende på kreditavtalets egenskaper och konsumentens förkunskaper.

Av god kreditgivningssed följer att näringsidkaren vid behov även ska förklara innebörden av informationen, besvara de frågor som konsumenten kan ha och försäkra sig om att konsumenten har förstått informationen. Utan att konsumenten efterfrågar det, bör näringsidkaren förklara vad som händer vid betalningsdröjsmål, i fall där kreditvillkoren därmed ändras på ett långtgående sätt. Detta är exempelvis fallet när en räntefri kredit efter betalningsdröjsmål enligt avtalet övergår till att bli ränteburen.

Den effektiva räntan ska i informationen anges med ett representativt exempel.

Informationen om hur ränteskillnadsersättning i förekommande fall kommer att beräknas ska återges.

Informationen ska ges skriftligen genom användande av formuläret "Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation". Blanketten återfinns i bilaga 3. Samtliga fält i formuläret som är relevanta i det enskilda fallet ska vara korrekt ifyllda.

Formuläret ska tillhandahållas i en handling eller i någon annan skriftlig och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten. Informationen ska således antingen ges i ett dokument, eller på annat sätt där det säkerställs att konsumenten kan bevaka informationen i ursprungligt och oförändrat skick så länge den är relevant. Så kan ske exempelvis genom en pdf-fil men inte genom en webbplats som kan bli föremål för ändringar. Med uttrycket tillgänglig för konsumenten avses att informationen ska tillhandahållas på ett sätt som medger åtkomst för konsumenten i det enskilda fallet.

Om avtalet på konsumentens begäran ska ingås genom ett medel för distanskommunikation som inte tillåter att informationen ges i sådan form före avtalsslutet, ska näringsidkaren ge konsumenten informationen i denna form snarast efter det att avtalet har ingåtts. Två exempel på nämnda situation är kreditavtal som ingås genom utväxlande av sms-meddelanden eller kreditavtal som ingås vid ett telefonsamtal.

Om konsumenten begär det, ska näringsidkaren utan kostnad lämna ett utkast till kreditavtal. Av ett sådant utkast bör tydligt framgå om utkastet utgör ett för näringsidkaren bindande anbud eller inte. För det fall näringsidkaren inte har för avsikt att ingå ett kreditavtal med konsumenten behöver avtalsutkast inte upprättas. Konsumenten ska dock i de fall kreditansökan inte beviljas meddelas orsaken till att så har skett i enlighet med p. 2.3.3 nedan.

2.2.5 Särskilt vid telefonsäljning av kredit

Vid telefonsäljning av kredit ska näringsidkaren enligt 10 § konsumentkreditlagen lämna information i enlighet med 3 kap. 4 § 1 st. distans- och hemförsäljningslagen istället för den information som föreskrivs i 8 § 1 st. resp. 9 § 1 st. konsumentkreditlagen. Den beskrivning av den finansiella tjänstens huvudsakliga egenskaper som ska ges enligt det stycket ska innehålla information om:

1. kreditbeloppet och villkoren för utnyttjande av krediten,
2. kreditavtalets löptid,
3. varan eller tjänsten och dess kontantpris vid kreditköp,
4. krediträntan, villkoren för krediträntan med angivande av referensindex eller referensräntor samt tidpunkter, förfaranden och andra villkor för ändring av krediträntan,
5. den effektiva räntan, med angivande av ett representativt exempel, och det sammanlagda belopp som ska betalas av konsumenten, och
6. avbetalningarnas storlek, antal och förfallotidpunkter samt den ordning enligt vilken betalningarna ska fördelas på krediter med olika krediträntor.

I de fall kreditavtal erbjuds konsumenter genom telefonsäljning är det av särskild vikt att näringsidkaren beaktar vad som ovan sägs om god kreditgivningssed, till exempel med avseende på återhållsamhet och måttfullhet. Vid dessa försäljningssituationer

bör näringsidkaren särskilt tydligt försäkra sig om att konsumenten förstår den information som lämnas i marknadsföringen.

2.3 Till 12–13 §§ konsumentkreditlagen om kreditprövning

2.3.1 Kreditprövning

Av 12 § konsumentkreditlagen framgår att näringsidkaren ska göra en kreditprövning innan kredit beviljas. Skyldigheten gäller oavsett kreditbelopp och löptid för krediten.

Kreditprövningen ska grundas på tillräckliga uppgifter och krediten får beviljas endast om konsumenten har ekonomiska förutsättningar för att fullgöra sitt åtagande enligt kreditavtalet.

Vid en ökning av krediten som är väsentlig ska en ny kreditprövning göras.

Kreditprövningen bör anpassas efter de särskilda omständigheter som råder i varje enskilt fall. Att tillräckliga uppgifter ska inhämtas innebär att näringsidkaren är skyldig att inhämta så många uppgifter att en bedömning av konsumentens nuvarande och framtida betalningsförmåga kan ske med en hög grad av säkerhet. Olika tillförlitliga metoder kan användas och näringsidkaren bör använda flera uppgiftskällor. Uppgifter som konsumenten själv lämnar bör kontrolleras av näringsidkaren, till exempel genom en aktuell kreditupplysning med relevant innehåll.

Vad som är en väsentlig ökning av en befintlig kredit får bedömas i det enskilda fallet genom att ökningen ställs i relation till den aktuella kreditens storlek. En ökning med 10 procent eller mer kan i allmänhet anses vara en väsentlig ökning och en förnyad kreditprövning ska i dessa fall ske.

2.3.2 Genomförande av kreditprövning

Den kreditsökandes ekonomiska förutsättningar att fullgöra kreditavtalet kan normalt bedömas mot bakgrund av:

- inkomster,
- tillgångar,
- utgifter,
- skuldförhållanden (inklusive ställda säkerheter).

Om den kreditsökande ingår i ett hushåll med flera personer bör i lämplig utsträckning hela hushållets ekonomi beaktas.

Utifrån de uppgifter som inhämtats från olika källor bör en beräkning göras för att pröva om det finns betalningsutrymme för den sökta krediten. Vid sådan prövning bör hänsyn även tas till skäligen levnadsomkostnader för konsumenten. För bedömning av dessa kan näringsidkaren få ledning av Konsumentverkets beräkningar av skäliga levnadsomkostnader.

Kreditgivaren bör inhämta en kreditupplysning som ger en uppdaterad bild av konsumentens betalningsförmåga. Förutom inkomstuppgift bör kreditupplysningen innehålla uppgift om konsumentens skuldförhållanden, inklusive uppgift om eventuella betalningsanmärkningar.

Kreditprövning bör ske även om säkerhet ställs som täcker kreditbeloppet och kreditkostnaden.

2.3.3 Till 13 § konsumentkreditlagen

Om krediten inte beviljas är näringsidkaren enligt 13 § konsumentkreditlagen skyldig att underrätta konsumenten om orsaken till varför ansökan har avslagits. Om avslaget beror på uppgifter från en extern databas, ska konsumenten snarast och utan kostnad underrättas om databasens namn och vilka uppgifter som har lämnats.

Näringsidkaren bör i sin underrättelse till konsumenten om varför krediten inte har beviljats tydligt ange på vilka grunder bedömningen har skett och inte endast hänvisa till en intern eller extern beräkningsmodell. Konsumenten ges därigenom möjlighet att förstå vad som kan behöva förändras för att i framtiden kunna beviljas en kredit.

Uppgifter som har inhämtats från externa databaser ska underrättas konsumenten, även om uppgifterna har förts över på annat medium, till exempel en cd-romskiva, av näringsidkaren. Underrättelsen bör ske skriftligen.

2.4 Till 14 § konsumentkreditlagen om dokumentation av kreditavtalet

Ett kreditavtal kräver inte skriftlig form för att vara civilrättsligt giltigt. Däremot ska avtalet enligt 14 § konsumentkreditlagen dokumenteras skriftligen i en handling eller annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten (jfr. p. 2.2.4 ovan). Vilka uppgifter som, förutom avtalsvillkoren, ska ingå framgår av 8 resp. 14 §§ konsumentkreditlagen. Uppgifterna ska lämnas på ett klart och kortfattat sätt och konsumenten ska utan kostnad få en kopia av dokumentet.

I dokumentet bör klart och tydligt anges vilka rättigheter och förpliktelser som avtalet medför. Villkor och information som kan antas vara av väsentlig betydelse bör särskilt framhållas så att de enkelt kan observeras av konsumenten.

Vid engångskrediter bör den effektiva räntan som anges i avtalet beräknas utifrån det beviljade kreditbeloppet och övriga villkor för den aktuella krediten. Vid fortlöpande krediter eller kontokrediter bör den effektiva räntan som anges i avtalet beräknas utifrån det beviljade kreditutrymmet.

2.5 Till 21–23 §§ konsumentkreditlagen om konsumentens ångerrätt

Konsumenter har enligt 21 § konsumentkreditlagen en legal rätt att frånträda kreditavtal genom att lämna eller sända kreditgivaren ett meddelande om detta inom 14 dagar från det att avtalet ingicks (ångerrätt). Tidsfristen för ångerrätten börjar dock tidigast löpa den dag som konsumenten får dokumentationen om avtalet sig tillhanda.

För utövande av ångerrätten krävs inte att konsumenten anger något skäl till varför han eller hon önskar frånträda avtalet. Näringsidkaren får inte heller kräva att utövandet av ångerrätten måste ske skriftligen. Om konsumenten har använt skriftlig form, till exempel genom brev, fax eller e-post, för att utöva sin ångerrätt, räknas meddelandet som anlänt i rätt tid även om det försenas eller inte kommer fram, förutsatt att konsumenten har sänt meddelandet på ett ändamålsenligt sätt. Som regel är det tillräckligt att konsumenten till exempel har sänt ett meddelande till kreditgivarens adress, som denne är skyldig att informera om i dokumentationen av avtalet enligt 14 § konsumentkreditlagen.

2.6 Till 26 § konsumentkreditlagen om kontantinsats vid kreditköp

Vid kreditköp ska enligt 26 § konsumentkreditlagen en kontantinsats tas ut av konsumenten i enlighet med god kreditgivningssed. Kontantinsatsen ska motsvara minst 20 procent av varans kontantpris, om inte särskilda förhållanden föranleder något annat.

Som kontantinsats eller del därav räknas inbytesvara som konsumenten lämnar. Inbytesvara bör värderas enligt god sed på marknaden. Kontantinsats bör tas ut senast när varan lämnas till konsumenten.

Kontantinsats behöver inte tas ut i följande fall:

- Vid försäljning på kontokredit eller annan fortlöpande kredit, såvida inte sådan skyldighet följer av annan författning.
- För en annan räntefri kredit än kontokredit som inte är förbunden med mer än en obetydlig avgift och som ska betalas tillbaka inom tre månader.
- Vid försäljning av husbyggsats, inredning i kök eller våtutrymme, annat byggnadsmaterial eller teknisk utrustning som ska utgöra fast installation i fastighet (villapannor, värmepumpar etc.) om kontantpriset är högre än hälften av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken.

2.7 Till 28 och 32 §§ konsumentkreditlagen om överlåtelse av fordran och förtidsbetalning

Kreditgivaren bör i samband med överlåtelse av en lämnad kredit snarast möjligt informera kredittagaren om sådana konsekvenser av överlåtelsen som måste antas vara av väsentlig betydelse för denne.

2.8 Till 38 § konsumentkreditlagen om återtaganderätt vid kreditköp av vara

Ett förbehåll om återtaganderätt bör endast användas vid försäljning av en vara för vilken kontantpriset är högre än 1/10 av prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken och för vilken det finns en fungerande andrahandsmarknad.

2.9 Till 48 § konsumentkreditlagen om vissa skyldigheter för kreditförmedlare

Om en kredit förmedlas till konsument av en kreditförmedlare mot ersättning ska det enligt 48 § konsumentkreditlagen i marknadsföringen framgå om förmedlingen sker i samarbete med en viss kreditgivare eller är oberoende.

Med marknadsföring avses samma innehåll som har berörts i p. 2.2.1 ovan. Konsumenten bör vid en översiktlig läsning av marknadsföringen förstå om det är en kreditförmedlare som marknadsför krediten. Det bör även tydligt framgå vem eller vilka kreditgivare som förmedlaren samarbetar med samt vart konsumentens kreditansökan kommer att sändas.

Förmedlaren ska vidare informera konsumenten om eventuella avgifter som ska betalas för förmedlingen. Avgifter får inte tas ut om inte detta har informerats och ingåtts avtal om innan kreditavtalet ingicks. Avtalet som berättigar förmedlaren till uttag av avgifter ska bestå av en handling eller annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för konsumenten (jfr. p. 2.2.4 ovan). I informationen om eventuella avgifter bör upplysas om på vilket sätt avgiften kommer att tas ut.

Information om att en avgift tas ut ska även ges till kreditgivaren som i dessa fall ska beakta avgiften när upplysning om den effektiva räntan för lånet lämnas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2011:1

Dessa allmänna råd träder i kraft den 1 februari 2011, då Konsumentverkets allmänna råd om konsumentkrediter (KOVFS 2004:6, 2008:6 resp. 2008:7) ska upphöra att gälla.

Bilaga 1 Beräkning av effektiv ränta

A Engångskredit

Med engångskredit avses en kredit som inte är löpande. I och II nedan gäller endast vid marknadsföring av engångskrediter.

- I Med beaktande av villkoren (kreditränta, tillägg, avgifter och kredittid) för den marknadsförda krediten bör den effektiva räntan beräknas för en kredit som utgör ett representativt exempel, dvs. svarande mot den vanligast förekommande kredit-situation som kreditgivaren kan förutse.
- II Uppläggningsavgift eller annan kreditkostnad som tas ut på kreditens utbetalningsdag, bör anses betald vid första betalningstillfället.
- III I 1 § förordningen (2010:1855) om beräkning av effektiv ränta vid konsumentkrediter anges att den effektiva räntan ska beräknas i enlighet med den matematiska formel som anges i del I av bilaga I till Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal. Formeln återfinns som bilaga 3 till dessa allmänna råd.

B Löpande kredit/kontokredit

Löpande kredit innebär en rätt för kredittagaren att fortlöpande utnyttja ett kreditutrymme. I och II nedan gäller endast vid marknadsföring av löpande krediter/kontokrediter.

- I Kreditbeloppet bör återges med ett representativt exempel, dvs. ett exempel svarande mot den vanligast förekommande kredit-situation som kreditgivaren kan förutse. Med beaktande av villkoren (kreditränta, tillägg, avgifter och kredittid) för den marknadsförda krediten bör den effektiva räntan beräknas för det representativa exemplet. Vid beräkningen antas kreditbeloppet i det representativa exemplet bli omedelbart utnyttjat i sin helhet.
- II Eventuell uppläggningskostnad eller annan kreditkostnad som tas ut på kreditens utbetalningsdag, bör anses betald vid första betalningstillfället.
- III I 1 § förordningen om beräkning av effektiv ränta vid konsumentkrediter anges att den effektiva räntan ska beräknas i enlighet med den matematiska formel som anges i del I av bilaga I till Europaparlamentet och rådets direktiv 2008/48/EG om konsumentkreditavtal. Formeln återfinns som bilaga 3 till dessa allmänna råd.

[Bilagorna 2–3 återges ej här; red.anm.]

Lag (1993:931) om individuellt pensionssparande

(senast ändrad genom SFS 2007:539)

1 kap. Inledande bestämmelser	384
Tillämpningsområde	384
Definitioner	384
Sundhetskrav	385
Tillståndsplikt	385
2 kap. Sparformer	385
3 kap. Pensionssparrörelse	385
Pensionssparavtal	385
Sparmedlens förvaltning	386
Utbetalning och byte av pensionssparinstitut	386
Information	386
4 kap. Spararens förfoganden	387
Allmänna bestämmelser	387
Förmånstagarförordnande	387
Verkan av förmånstagarförordnande	387
Jämkning av förmånstagarförordnande	387
Tolkning av förmånstagarförordnande	388
Övriga bestämmelser om förmånstagarförordnande m.m.	388
5 kap. Förhållandet till spararens borgenärer	388
6 kap. Avveckling av pensionssparrörelse	389
Obligatorisk avveckling	389
Frivillig avveckling	389
Genomförande av avvecklingen	389
Övriga bestämmelser	390
7 kap. Tillsyn m.m.	390
Tillsynens inriktning	390
Övriga tillsynsfrågor m.m.	390
Avgifter till Finansinspektionen	390
Överklagande	390
Propositioner	390

1 kap. Inledande bestämmelser

Tillämpningsområde

1 § Denna lag gäller sådant individuellt sparande för pension som sker enligt särskilt avtal med ett pensionssparinstitut enligt villkoren i denna lag.

Lagen gäller inte sparande som omfattas av försäkringsavtal.

Definitioner

2 § I denna lag betyder

1. *pensionssparavtal*: sådant avtal som anges i 1 §,
2. *pensionssparrörelse*: verksamhet som består i att erbjuda allmänheten pensionssparavtal,
3. *pensionssparinstitut*: företag som har fått tillstånd att driva pensionssparrörelse,
4. *pensionssparare*: en person som ingått pensionssparavtal,
5. *pensionssparkonto*: sådant konto som avses i 3 kap. 4 §,
6. *kontoinnehavare*: pensionssparare och person som genom förmånstagarförordnande eller bodelning förvärvat rätt enligt ett pensionssparavtal,

7. *värdepappersinstitut*: det som anges i 1 kap. 5 § 27 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
8. *fondpapper*: aktie och obligation samt sådana andra delägarrätter eller fordringsrätter som är utgivna för allmän omsättning, fondandel och aktieägares rätt gentemot den som för hans räkning förvarar aktiebrev i ett utländskt bolag (depåbevis). *Lag (2007:539)*

Sundhetskrav

3 § Pensionssparrörelse skall bedrivas så att allmänhetens förtroende för verksamheten upprätthålls och tillgångar på pensionssparkonton inte otillbörligen riskeras samt i övrigt så att rörelsen kan anses sund.

Tillståndsplikt

4 § Pensionssparrörelse får bedrivas endast efter tillstånd av Finansinspektionen.

5 § Tillstånd att driva pensionssparrörelse får endast meddelas värdepappersinstitut. Tillstånd får meddelas om

1. bolagsordningen, reglementet eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,
2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven på en sund pensionssparrörelse och
3. företaget uppfyller de villkor som i övrigt anges i denna lag.

6 § Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för den tilltänkta verksamheten. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om vad en verksamhetsplan skall innehålla.

2 kap. Sparformer

1 § Individuellt pensionssparande får ske i en eller flera av sparformerna

1. inlåning,
2. andelar i investeringsfond och
3. andra fondpapper. *Lag (2004:60)*

2 § Vid inlåning skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i ett svenskt eller utländskt bankföretag.

3 § Vid sparande i investeringsfond skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i en sådan investeringsfond som avses i lagen (2004:46) om investeringsfonder. Pensionssparmedlen får även placeras i ett utländskt fondföretag som är underkastat lagstiftning eller annan offentlig reglering som väsentligen stämmer överens med den som gäller för investeringsfonder här i landet. *Lag (2004:60)*

4 § Vid sparande i andra fondpapper än andelar i en investeringsfond skall pensionssparmedlen för spararens räkning placeras i fondpapper som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. *Lag (2007:539)*

3 kap. Pensionssparrörelse

Pensionssparavtal

1 § Ett pensionssparavtal skall vara skriftligt. I avtalet skall anges spartiden, tidpunkten då utbetalningarna skall börja och det antal år utbetalningar skall ske. Pensionssparavtalet skall även innehålla fullmakt för pensionssparinstitutet att föfoga över tillgångar på pensionssparkonto för betalning av avkastningsskatt enligt lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel. Avtalsvillkor som inte tagits in i avtalet är utan verkan mot kontoinnehavaren.

2 § Ytterligare bestämmelser om villkor som skall tas in i ett pensionssparavtal finns i 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229). *Lag (1999:1279)*

Sparmedlens förvaltning

3 § Pensionssparinstitutet skall, inom ramen för bestämmelserna i 2 kap. om tillåtna sparformer, placera tillgångarna på pensionssparkontot på det sätt kontoinnehavaren från tid till annan bestämmer. Placeringarna får fördelas mellan sparformerna.

4 § Pensionssparinstitutet skall för varje pensionssparavtal föra ett pensionssparkonto. På kontot skall institutet fortlöpande anteckna

1. in- och utbetalningar,
2. köp och försäljningar av fondandelar och andra fondpapper,
3. räntor och utdelningar, samt
4. skatter och avgifter som dras från kontot.

Pensionssparkontot skall vid varje tid utvisa vilka olika tillgångar som förvaltas för kontoinnehavarens räkning.

5 § Tillgångar som inte placeras som inlåning i pensionssparinstitutet enligt 2 kap. 2 § skall hållas avskilda från institutets tillgångar.

6 § Fondpapper får inte förvärfvas eller avyttras till ett pris som avviker från det gällande marknadsvärdet. *Lag (1998:273)*

7 § Pensionssparinstitutet får avyttra tillgångar på ett pensionssparkonto i den utsträckning det behövs

1. för att utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall kunna göras,
2. för att skatter och avgifter skall kunna tas ut från pensionssparkontot, eller
3. enligt lag eller annan författning.

Utbetalning och byte av pensionssparinstitut

8 § Utbetalning från pensionssparkonto får ske endast enligt villkoren i pensionssparavtalet eller enligt föreskrifter i denna lag eller annan författning.

9 § Kontoinnehavaren får flytta pensionssparavtalet till ett annat pensionssparinstitut. Det institut från vilket pensionssparavtalet flyttas får då ta ut en skälighetsavgift. Denna får dras från pensionssparkontot.

Vid sådan flyttning som avses i 6 kap. 3 § får avgift inte tas ut.

Information

10 § Pensionssparinstitutet skall, om inte annat har avtalats, skriftligen underrätta kontoinnehavaren om omplaceringar av tillgångar som utförts enligt 3 § och om den kostnad som dragits från pensionssparkontot till följd av åtgärden.

11 § Pensionssparinstitutet skall årligen ge kontoinnehavaren en skriftlig redovisning av förvaltningen av tillgångarna på pensionssparkontot. I redovisningen skall anges

1. tillgångarnas ingående och utgående värde,
2. tillgångarnas placering,
3. köp, försäljningar och andra omplaceringar som skett,
4. belopp som har betalats eller utbetalats,
5. räntor och utdelningar, och
6. skatter och avgifter som dragits från kontot.

Om tillgångarna under året varit placerade i andelar i en sådan investeringsfond som avses i lagen (2004:46) om investeringsfonder, skall det i redovisningen dessutom anges hur stort belopp av de totala kostnader som belastat fonden under det närmast föregående kalenderåret som hänför sig till andelsinnehavet. Det skall framgå hur stor del av beloppet som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna. *Lag (2004:60)*

12 § Om fondpapper på ett pensionssparkonto är registrerade i pensionssparinstitutets namn (förvaltarregistrerade) skall institutet, om inte annat har avtalats, se till att kontoinnehavaren ändå får del av den information som han annars skulle ha fått genom utgivaren av fondpapperen.

4 kap. Spararens förfoganden

Allmänna bestämmelser

1 § Överlåtelse eller annat förfogande över tillgångar på ett pensionssparkonto eller över rätten enligt ett pensionssparavtal får inte ske på ett sätt som strider mot denna lag eller mot villkor som enligt 58 kap. 30 § inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas in i avtalet. Sådana förfoganden är ogiltiga.

Bestämmelsen i första stycket hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller konkurs. *Lag (1999:1279)*

2 § Om pensionssparavtalet upphör att gälla, skall bestämmelserna i denna lag om begränsningar i rätten att förfoga över tillgångar på pensionssparkontot inte längre tillämpas.

3 § Lagen (1904:48 s. 1) om samäganderätt skall inte tillämpas i fråga om tillgångar på ett pensionssparkonto.

Förmånstagarförordnande

4 § En pensionssparare får förordna sådana närstående som avses i 58 kap. 27 § inkomstskattelagen (1999:1229) som förmånstagare till rätten enligt pensionssparavtalet. Ett sådant förmånstagarförordnande kan återkallas av pensionsspararen, om han inte gentemot förmånstagaren åtagit sig att inte återkalla det. *Lag (1999:1279)*

5 § Ett förmånstagarförordnande och ett villkor enligt 7 kap. 2 § 5 äktenskapsbalken om att belopp som betalas ut enligt ett pensionssparavtal skall vara förmånstagarens enskilda egendom liksom en återkallelse av ett sådant förordnande eller villkor skall, för att vara gällande, skriftligen meddelas pensionssparinstituttet eller genom instituttets försorg antingen tas in i pensionssparavtalet eller antecknas på detta.

Om pensionsspararen har förenat ett förmånstagarförordnande med ett villkor om att utbetalningar enligt ett pensionssparavtal skall vara mottagarens enskilda egendom, skall pensionssparinstituttet skriftligen underrätta förmånstagaren om villkoret när ett pensionsbelopp första gången betalas ut.

Verkan av förmånstagarförordnande

6 § Om en förmånstagare förordnats, ingår de tillgångar som omfattas av förordnandet inte i pensionsspararens kvarlåtenskap. Om förmånstagare inte förordnats upphör pensionssparavtalet att gälla vid pensionsspararens död.

Jämkning av förmånstagarförordnande

7 § Om en pensionssparare efterlämnar make eller bröstarvinge och en tillämpning av förmånstagarförordnandet skulle leda till ett resultat som är oskäligt mot någon av dem, kan förordnandet jämkas så att tillgångarna på pensionssparkontot helt eller delvis tillfaller maken eller bröstarvingen. Vid prövningen skall särskilt beaktas skälen för förordnandet samt förmånstagarens och makens eller bröstarvingens ekonomiska förhållanden.

8 § Om en pensionssparares dödsfall inträffar sedan det dömts till äktenskapsskillnad mellan pensionsspararen och dennes make eller sedan talan om äktenskapsskillnad väckts men innan bodelning förrättats gäller, i stället för vad som föreskrivs i 7 §, följande beträffande jämkning till förmån för pensionsspararens make. Om maken vid bodelningen inte kan få ut sin andel därför att rätten enligt pensionssparavtalet övergår till någon annan som förmånstagare, är denne skyldig att av tillgångarna på pensionsparkontot avstå vad som fattas.

9 § Den som vill begära jämkning enligt 7 eller 8 § skall väcka talan mot förmånstagaren inom ett år från det att bouppteckning efter pensionsspararen avslutades eller dödsboanmälan gjordes. Väcks inte talan inom denna tid är rätten till jämkning förlorad.

Tolkning av förmånstagarförordnande

10 § Vid tolkning av bestämmelserna om förmånstagares rätt enligt ett pensionssparavtal skall bestämmelserna i 14 kap. 6 § försäkringsavtalslagen (2005:104), utom vad avser arvingar, tillämpas. Med försäkringstagare skall då i stället avses pensionssparare. *Lag (2005:117)*

Övriga bestämmelser om förmånstagarförordnande m.m.

11 § Under pensionsspararens livstid får förmånstagaren inte genom överlåtelse eller på annat sätt förfoga över den rätt som förordnandet medför.

12 § Vid pensionsspararens död övergår rätten enligt pensionssparavtalet till förmånstagaren. Denne får dock inte göra inbetalningar till pensionssparkontot, ändra vad som bestämts i pensionssparavtalet om utbetalningarnas storlek och utbetalningstiden eller själv förordna förmånstagare.

Om flera samtidigt är förmånstagare får omplaceringar av tillgångar på pensionssparkontot eller byte av pensionssparinstitut ske endast med samtliga förmånstagares samtycke.

Om förmånstagarerna inte kan enas om tillgångarnas förvaltning skall pensionssparinstitutet på begäran av någon av dem upprätta ett pensionssparkonto för varje förmånstagare och fördela tillgångarna mellan kontona. Vid fördelningen skall förmånstagarerna anses ha lika rätt om inte annat följer av pensionsspararens förordnande.

13 § Om rätten enligt ett pensionssparavtal övergått till någon annan av en annan orsak än pensionsspararens eller en tidigare förmånstagares död, upphör förmånstagarförordnandet att gälla, om det inte är ett förordnande som enligt 4 § inte får återkallas.

14 § Om förmånstagare avlider sedan förmånstagarförordnandet börjat tillämpas, upphör pensionssparavtalet att gälla. Är flera samtidigt förmånstagare gäller vad nu sagts till den del tillgångarna vid en fördelning enligt 12 § tredje stycket belöper på den avlidne.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om det i förordnandet föreskrivits att rätten till utbetalningar enligt pensionssparavtalet skall övergå till någon annan om förmånstagaren avlider.

15 § Om någon genom brott uppsåtligen har dödat pensionsspararen eller en förmånstagare, gäller bestämmelserna i 15 kap. ärvdabalken om förlust av rätt att ta arv eller testamente för gärningsmannens rätt enligt ett pensionssparavtal.

Detta gäller även när någon annars har orsakat pensionsspararens eller en förmånstagares död genom en uppsåtlig gärning som innefattat våld på den dödades person och utgjort brott för vilket lindrigare straff än fängelse i ett år inte är föreskrivet. Lika med våld anses att försätta någon i vanmakt eller annat sådant tillstånd.

Vad som sägs i första och andra styckena om den som har begått ett brott gäller också var och en som har medverkat till brottet såsom sägs i 23 kap. 4 och 5 §§ brottsbalken.

16 § Om vid bodelning rätten enligt ett pensionssparavtal helt eller delvis har tillagts kontoinnehavarens make gäller för denne bestämmelserna i 12 § första stycket om förmånstagare.

Har rätten enligt pensionssparavtalet delats skall pensionssparinstitutet upprätta ett pensionssparkonto även för den andre maken och fördela tillgångarna mellan kontona i enlighet med vad som bestämts vid bodelningen.

5 kap. Förhållandet till spararens borgenärer

1 § Tillgångar på ett pensionssparkonto får utmätas för pensionsspararens skulder endast om spartiden enligt avtalet understiger tio år eller om spararen något år betalat in sparbelopp som är mer än dubbelt så stort som genomsnittet av de årliga inbetalningar som har skett under spartiden.

2 § Om tillgångarna på ett pensionssparkonto får utmätas och förmånstagare har insatts enligt förordnande som kan återkallas, har efter pensionsspararens död dennes borgenärer, i den utsträckning fordringarna inte kan betalas ur kvarlåtenskapen, samma rätt till tillgångarna som om de tillfallit förmånstagaren genom testamente.

3 § Om pensionsspararen försätts i konkurs efter ansökan som gjorts innan tio år förflutit från det att pensionssparavtalet ingicks eller om offentligt ackord har fastställts inom samma tid skall bestämmelserna i 117 § i den upphävda lagen (1927:77) om försäkringsavtal också tillämpas i fråga om möjligheten att av pensionssparinstituet utkräva medel som pensionsspararen betalat enligt pensionssparavtalet. Vid tillämpningen skall paragrafens hänvisning till 116 och 102 §§ samma lag i stället gälla 1 § respektive 4 kap. 4 §. *Lag (2005:117)*

4 § Vid tillämpning av bestämmelserna i 1–3 §§ skall, om byte av pensionssparinstituet skett, överföring av tillgångar på ett pensionssparkonto till nytt konto inte anses som inbetalning. Prövningen såvitt gäller tidpunkten för pensionssparavtalets ingående och spartiden skall ske utifrån det ursprungliga avtalet.

6 kap. Avveckling av pensionssparrörelse

Obligatorisk avveckling

1 § Om ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva pensionssparrörelse återkallas eller annars upphör att gälla eller om institutet trätt i likvidation eller försatts i konkurs, skall pensionssparrörelsen avvecklas.

Frivillig avveckling

2 § Ett pensionssparinstituet får i annat fall än som sägs i 1 § avveckla sin pensionssparrörelse endast med tillstånd av Finansinspektionen. Sådant tillstånd får ges om avvecklingen bedöms kunna ske utan att kontoinnehavarnas ställning försämrats eller om det finns särskilda skäl.

Till ansökan om tillstånd skall fogas en plan för hur avvecklingen skall ske. Pensionssparinstituet skall lämna Finansinspektionen de ytterligare upplysningar om den planerade avvecklingen och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Genomförande av avvecklingen

3 § Vid avveckling av en pensionssparrörelse skall kontoinnehavarna underrättas om avvecklingen samt uppmanas att med tillämpning av 3 kap. 9 § inom en viss tid, lägst två månader, flytta pensionssparkontots tillgångar till ett annat pensionssparinstituet. Underrättelse skall ske genom kungörelse i Post- och InrikesTidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt. Efter utgången av den tid som angetts får flyttning inte ske. En upplysning om detta skall tas in i underrättelsen.

4 § Efter utgången av den enligt 3 § bestämda tiden skall ett återstående bestånd av pensionssparavtal om möjligt överlåtas till ett eller flera andra pensionssparinstituet. Ett avtal om överlåtelse skall godkännas av Finansinspektionen för att bli giltigt.

Om inspektionen anser att ett avtal skall godkännas, skall inspektionen i Post- och InrikesTidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt kungöra avtalets innehåll. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för kontoinnehavarna att inom en bestämd tid, minst en månad efter kungörelsens utfärdande, anmäla till inspektionen om de har något att invända mot avtalet.

Godkänner inspektionen ett avtal om överlåtelse, övergår ansvaret för pensionssparavtalen på det övertagande pensionssparinstituet. Detta institut skall underrätta kontoinnehavarna om överlåtelsen och de eventuella ändringar i villkoren som överlåtelsen medför. Finansinspektionen bestämmer på vilket sätt underrättelsen skall ske.

5 § Pensionssparavtal som inte överlåts inom sex månader från utgången av den enligt 3 § i bestämda tiden upphör att gälla.

Övriga bestämmelser

6 § Om en pensionssparrörelse enligt vad som sägs i 1 § skall avvecklas eller om ansökan om tillstånd enligt 2 § getts in, får nya pensionssparavtal inte ingås.

7 § Pensionsbelopp som förfaller till betalning efter det att ett pensionssparinstitut trätt i likvidation eller försatts i konkurs skall betalas ut i den utsträckning tillgångar som avskilt för kontoinnehavarens räkning räcker för betalningarna.

7 kap. Tillsyn m.m.*Tillsynens inriktning*

1 § Pensionssparinstitut står under tillsyn av Finansinspektionen. Vid sin tillsyn skall inspektionen se till att en sund pensionssparrörelse främjas.

Övriga tillsynsfrågor m.m.

2 § Bestämmelserna i 23 kap. 15 § 1, 25 kap. 1, 2, 4–6, 17 och 29 §§ samt 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skall tillämpas även i fråga om pensionssparrörelse. Hänvisningarna till lagen om värdepappersmarknaden skall därvid i stället gälla denna lag. *Lag (2007:539)*

3 § Återkallas eller upphör ett pensionssparinstituts tillstånd att bedriva värdepappersrörelse upphör också tillståndet att bedriva pensionssparrörelse att gälla.

Avgifter till Finansinspektionen

4 § Den som ansöker om tillstånd enligt denna lag skall betala avgift för prövningen enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar. Om Finansinspektionen för bedömning av en viss fråga i prövningen behöver anlita någon med särskild fackkunskap, skall kostnaden för detta betalas av sökanden.

Pensionssparinstitut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter regeringen meddelar.

Överklagande

5 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag får, med undantag av det som följer av hänvisningen i 2 § till 26 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2007:539)*

Propositioner

SFS 1993:931

Prop. 1992/93:187

SFS 1994:2019

Prop. 1994/95:50

SFS 1998:273

Prop. 1997/98:50

SFS 1998:389

Prop. 1997/98:101

SFS 1999:319

Prop. 1998/99:93

SFS 1999:1279

Prop. 1999/2000:2

SFS 2004:60

Prop. 2002/03:150

SFS 2005:117

Prop. 2003/04:150

SFS 2007:539

Prop. 2006/07:115

Förordning (1993:951) om individuellt pensionssparande

(senast ändrad genom SFS 2001:925)

1 § Finansinspektionen får meddela de föreskrifter som behövs beträffande innehållet i en verksamhetsplan enligt 1 kap. 6 § lagen (1993:931) om individuellt pensionssparande.

2 § har upphävts genom förordning (2001:925).

Lag (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

(senast ändrad genom SFS 2011:773)

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner	391
Lagens tillämpningsområde	391
Definitioner	393
2 kap. Kundkännedom	393
Krav på riskbaserad kundkännedom	393
Situationer som kräver kundkännedom	393
Grundläggande åtgärder för kundkännedom	394
Undantag från bestämmelser om grundläggande åtgärder för kundkännedom	394
Skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom	395
Tidpunkt för kundkännedom	396
Fortlöpande uppföljning av affärsförbindelser	396
Konsekvenser av att kundkännedom inte uppnås	396
Filialet och dotterföretag med hemvist utanför EES	396
Bevarande av handlingar eller uppgifter	396
Förbud mot anonyma konton	396
3 kap. Rapporteringskrav	396
Uppgifts- och granskningskyldighet	396
Meddelandeförbud	397
Tillsynsmyndigheters underrättelseskyldighet	398
System för att besvara förfrågningar	398
4 kap. Registerfrågor	398
Tillämpningsområde	398
Personuppgiftsbehandling	398
Ändamål för register	398
Innehåll	398
Information till den registrerade	398
Gallring	398
Samkörning	399
Rättelse och skadestånd	399
Tystnadsplikt	399
5 kap. Riskbaserade rutiner, utbildning och skydd av anställda samt förbud mot förbindelser med brevlådebanks	399
Riskbaserade rutiner och utbildning	399
Skydd av anställda	399
Förbindelser med brevlådebanks	399
6 kap. Tillsyn	399
7 kap. Ansvarsbestämmelse	400
8 kap. Bemyndiganden	400
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	401
Propositioner	401

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

2 § Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. livförsäkringsrörelse,
3. verksamhet av det slag som beskrivs i 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. verksamhet som kräver anmälan till eller ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,
6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,
8. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),
9. verksamhet för kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),
10. verksamhet som godkänd eller auktoriserad revisor eller registrerat revisionsbolag,
11. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster men som inte omfattas av 10,
12. yrkesmässig verksamhet som består i att lämna råd i avsikt att påverka storleken på en skatt eller avgift (skatterådgivare),
13. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,
14. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 13, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § första stycket,
15. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 3 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 10–14,
16. yrkesmässig handel med varor, till den del verksamheten avser försäljning mot kontant betalning som uppgår till minst ett belopp som motsvarar 15.000 euro,
17. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster, eller
18. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut. *Lag (2011:773)*

3 § Tjänster som avses i 2 § 13 och 14 omfattar

1. att handla i en klients namn för dennes räkning vid finansiella transaktioner eller transaktioner med fastigheter,
2. att hjälpa till vid planering eller genomförande av transaktioner för en klients räkning vid
 - a) köp och försäljning av fastigheter eller företag,
 - b) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,
 - c) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,
 - d) anskaffande av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av företag, eller
 - e) bildande, drift eller ledning av bolag, föreningar, stiftelser eller trustar.

Tjänster som avses i 2 § 15 omfattar

1. bildande av juridiska personer, försäljning av nybildade aktiebolag och förmedling av svenska eller utländska juridiska personer,
2. fullgörande av funktion som styrelseledamot eller bolagsrättsligt ansvarig, som bolagsman i handels- eller kommanditbolag eller i någon liknande ställning i förhållande till andra juridiska personer,

3. tillhandahållande av ett registrerat kontor eller en postadress och därmed sammanhängande tjänster till en juridisk person eller en trust eller en liknande juridisk konstruktion,
4. förvaltning av en trust eller en liknande juridisk konstruktion, och
5. funktion som nominell aktieägare för en verklig huvudmans räkning.

4 § I fråga om verksamheter som avses i 2 § 1–7 och 17 gäller lagen även filialer i Sverige till utländska juridiska personer med huvudkontor i utlandet. *Lag (2010:764)*

Definitioner

5 § I denna lag betyder

1. *affärsförbindelse*: en affärsmässig förbindelse som när kontakten etableras förväntas ha en viss varaktighet,
2. *brevlådebank*: ett utländskt institut som är registrerat inom en jurisdiktion inom vilken det saknar verklig etablering och ledning och där institutet inte heller ingår i en finansiell grupp som omfattas av tillsyn,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. *finansiering av terrorism*: insamling, tillhandahållande eller mottagande av tillgångar i syfte att de ska användas eller med vetskap om att de är avsedda att användas för att begå sådan brottslighet som avses i 2 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall,
5. *kund*: den som har trätt i avtalsförbindelse med sådan verksamhetsutövare som avses i denna lag,
6. *penningtvätt*: sådana åtgärder
 - a) med brottsligt förvärvad egendom, som kan medföra att egendomens samband med brott döljs, att den brottslige får möjlighet att undandra sig rättsliga påföljder eller att återskaffandet av egendomen försvåras, samt sådana åtgärder som innefattar förfogande över och förvärv, innehav eller brukande av egendomen,
 - b) med annan egendom än som avses i a, om åtgärderna är ägnade att dölja att någon har berikat sig genom brottslig gärning,
7. *person i politiskt utsatt ställning*: personer som har eller tidigare har haft viktiga offentliga funktioner och sådana personers närmaste familjemedlemmar och kända medarbetare,
8. *verklig huvudman*: en fysisk person för vars räkning någon annan person handlar, eller om kunden är en juridisk person, den som utövar ett bestämmande inflytande över kunden, och
9. *verksamhetsutövare*: en fysisk eller juridisk person som utför verksamhet som omfattas av denna lag.

2 kap. Kundkännedom

Krav på riskbaserad kundkännedom

1 § En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att uppnå kundkännedom. Omfattningen av dessa åtgärder ska anpassas efter risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

I 4 och 5 §§ kasinolagen (1999:355) finns särskilda bestämmelser om identitetskontroll av kasinobesökare.

Situationer som kräver kundkännedom

2 § En verksamhetsutövare ska vidta grundläggande åtgärder för att uppnå kundkännedom enligt 3 §

1. vid etableringen av en affärsförbindelse,
2. vid enstaka transaktioner som uppgår till ett belopp motsvarande 15.000 euro eller mer,

3. vid transaktioner som understiger ett belopp motsvarande 15.000 euro men kan antas ha samband med en eller flera andra transaktioner och som tillsammans uppgår till minst detta belopp, och
4. vid osäkerhet om tillförlitligheten eller tillräckligheten av tidigare mottagna uppgifter om kundens identitet.

Om det finns misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska åtgärder som anges i första stycket vidtas, oavsett eventuella undantag, befrielser eller tröskelbelopp.

Grundläggande åtgärder för kundkännedom

3 § Med grundläggande åtgärder för kundkännedom avses

1. kontroll av kundens identitet genom identitetshandling, registerutdrag eller på annat tillförlitligt sätt,
2. kontroll av den verkliga huvudmannens identitet, och
3. inhämtande av information om affärsförbindelsens syfte och art.

Verksamhetsutövare ska vid tillämpning av första stycket 2 utreda kundens ägarförhållanden och kontrollstruktur.

Verksamhetsutövare får förlita sig på åtgärder som har utförts av en utomstående som anges i 4 § för att uppnå kundkännedom enligt första stycket, om verksamhetsutövaren på begäran, och utan dröjsmål, kan få del av de uppgifter om kunden som den utomstående har inhämtat.

4 § Med utomstående i 3 § tredje stycket avses

1. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 och 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist inom EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, eller
2. fysiska eller juridiska personer med verksamhet som anges i 1 kap. 2 § 1–3, 5–7 och 17, godkända eller auktoriserade revisorer och advokater med hemvist utanför EES, som har tillstånd eller är registrerade i ett särskilt yrkesregister, om de tillämpar bestämmelser rörande kundkännedom och bevarande av handlingar som motsvarar kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs. *Lag (2010:764)*

Undantag från bestämmelser om grundläggande åtgärder för kundkännedom

5 § Bestämmelserna om grundläggande kundkännedom och om fortlöpande uppföljning av affärsförbindelser i 3, 4 och 10 §§ gäller inte för

1. svenska myndigheter,
2. verksamhetsutövare som anges i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18, och som har hemvist
 - a) inom EES, eller
 - b) i en stat utanför EES om staten har bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt som motsvarar dem som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa bestämmelser följs,
3. företag inom EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG,
4. företag utanför EES vars överlåtbara värdepapper är upptagna till motsvarande handel och omfattas av motsvarande informationsskyldighet som företag under 3,
5. livförsäkringar, om den årliga premien uppgår till ett belopp motsvarande högst 1.000 euro eller engångspremien uppgår till ett belopp motsvarande högst 2.500 euro,

6. pensionsförsäkringar enligt 58 kap. 4–16 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) som inte får återköpas,
7. pensionsavtal och pensionsrätter för anställda eller i den försäkrades förvärvs-verksamhet, om inbetalning sker i form av avdrag på lön och överlåtelse av rättig-heter inte är tillåten,
8. elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar
 - a) om det penningvärde som kan lagras på ett elektroniskt medium som inte kan laddas uppgår till högst 250 euro, eller
 - b) när det gäller elektroniska medier som kan laddas, det penningvärde som omsätts under ett kalenderår inte överstiger 2.500 euro och högst 1.000 euro kan lösas in under samma period, eller
9. när det gäller verkliga huvudmän bakom gemensamma konton som förvaltas av advokater eller andra oberoende jurister som har hemvist
 - a) inom EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras till-gängliga på verksamhetsutövarens begäran, eller
 - b) i en stat utanför EES, om uppgifter om de verkliga huvudmännens identitet kan göras tillgängliga på verksamhetsutövarens begäran och advokaten eller den oberoende juristen omfattas av skyldigheter som motsvarar dem som fö-reskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 ok-tober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism och om det finns tillsyn över att dessa skyldigheter uppfylls. *Lag (2011:773)*

Skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom

6 § Trots bestämmelserna i 5 § ska en verksamhetsutövare alltid vidta skärpta åtgärder för att uppnå kundkännedom, om risken för penningtvätt och finansiering av terro-rism är hög. Sådana åtgärder ska vara mer omfattande än åtgärderna i 3 §.

Vid bedömning enligt första stycket ska särskild uppmärksamhet riktas mot de ris-ker för penningtvätt eller finansiering av terrorism som kan uppstå när det gäller pro-dukter eller transaktioner som skulle kunna underlätta anonymitet.

Om omständigheterna i det enskilda fallet inte visar motsatsen, ska hög risk för pen-ningtvätt eller finansiering av terrorism anses finnas

1. när en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs med någon på distans,
2. när en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs med en per-son i politiskt utsatt ställning som är bosatt utomlands, och
3. vid förbindelser mellan ett svenskt kreditinstitut och ett kreditinstitut med hemvist utanför EES.

7 § Med skärpta åtgärder enligt 6 § tredje stycket 2 avses alltid

1. lämpliga åtgärder för att ta reda på varifrån de tillgångar som hanteras inom ra-men för affärsförbindelsen eller den enstaka transaktionen kommer,
2. skärpt fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen, och
3. att inhämta godkännande från behörig beslutsfattare.

8 § Med skärpta åtgärder enligt 6 § tredje stycket 3 avses alltid

1. att inhämta tillräckligt med information om motparten för att kunna förstå verk-samheten samt bedöma dess anseende och tillsynens kvalitet,
2. att bedöma motpartens kontroller för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,
3. att dokumentera respektive instituts ansvar att vidta kontrollåtgärder och de åt-gärder som det vidtar,
4. att inhämta godkännande från behörig beslutsfattare, och
5. att för vissa sig om att motparten har kontrollerat identiteten på kunder som har di-rekt tillgång till konton hos kreditinstitutet och fortlöpande följer upp dessa kunder samt på begäran kan lämna relevanta kunduppgifter.

Tidpunkt för kundkännedom

9 § Kontroll av kunden och den verkliga huvudmannens identitet ska slutföras innan en affärsförbindelse etableras eller en enstaka transaktion utförs. Identitetskontroll av förmänstagare till livförsäkring behöver dock inte göras förrän i samband med första utbetalningen av försäkringsersättning eller när annan rättighet enligt försäkringsavtalet utövas för första gången.

Om det är nödvändigt för att inte avbryta verksamhetens normala gång och risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är låg, får kontroll med anledning av en ny affärsförbindelse göras senare än enligt första stycket men ska dock alltid slutföras i nära anslutning till att förbindelsen har etablerats.

Fortlöpande uppföljning av affärsförbindelser

10 § En verksamhetsutövare ska fortlöpande följa pågående affärsförbindelser genom att kontrollera och dokumentera att de transaktioner som utförs stämmer överens med den kunskap som verksamhetsutövaren har om kunden, dennes affärs- och riskprofil och, om det behövs, varifrån kundens ekonomiska medel kommer. Handlingar, uppgifter och upplysningar rörande kontrollen ska hållas aktuella.

Konsekvenser av att kundkännedom inte uppnås

11 § En verksamhetsutövare får inte etablera en affärsförbindelse eller utföra en enstaka transaktion om kundkännedom inte uppnås. Om affärsförbindelsen redan har etablerats enligt 9 § ska den avslutas.

Om förhållandena är sådana att penningtvätt eller finansiering av terrorism kan misstänkas, ska verksamhetsutövaren lämna uppgifter enligt 3 kap. 1 §.

Första och andra styckena tillämpas inte i de situationer som anges i 3 kap. 2 och 3 §§.

Filialer och dotterföretag med hemvist utanför EES

12 § Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska tillämpa bestämmelserna om kundkännedom och bevarande av handlingar enligt 2 kap. även för sina filialer och majoritetsägda dotterföretag med hemvist utanför EES, om inte hemvistlandets lag hindrar detta.

En verksamhetsutövare ska vidta åtgärder för att effektivt hantera risken för penningtvätt och finansiering av terrorism om bestämmelserna som anges i första stycket inte kan tillämpas samt skriftligen underrätta Finansinspektionen om detta.

Lag (2010:764)

Bevarande av handlingar eller uppgifter

13 § En verksamhetsutövare ska i minst fem år bevara handlingar och uppgifter om åtgärder som vidtagits för att uppnå kundkännedom. Tiden ska räknas från det att åtgärderna utfördes eller, i de fall då en affärsförbindelse har etablerats, affärsförbindelsen upphörde.

Förbud mot anonyma konton

14 § Verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 får inte föra anonyma konton eller utfärda anonyma motböcker. *Lag (2010:764)*

3 kap. Rapporteringskrav*Uppgifts- och granskningskyldighet*

1 § En verksamhetsutövare ska granska transaktioner för att kunna upptäcka sådana som den misstänker eller har skäligen grund att misstänka utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Om misstanke efter närmare analys kvarstår, ska uppgifter om alla omständigheter som kan tyda på penningtvätt eller finansiering av terrorism utan dröjsmål lämnas till Rikspolisstyrelsen.

En verksamhetsutövare ska avstå från att utföra transaktioner som den misstänker eller har skäligen grund att misstänka utgör ett led i penningtvätt eller finansiering av terrorism. Om det inte är möjligt att låta bli att utföra en misstänkt transaktion, eller om den vidare utredningen annars skulle kunna försvåras, får transaktioner utföras och uppgifter lämnas omedelbart i efterhand.

På begäran av Rikspolisstyrelsen ska verksamhetsutövaren eller den som yrkesmässigt driver lotteri- och spelverksamhet utan dröjsmål lämna alla uppgifter som behövs för en utredning om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

När uppgifter har lämnats enligt andra stycket, ska även andra fysiska eller juridiska personer som avses i 1 kap. 2–4 §§ lämna de uppgifter för utredningen om penningtvätt eller finansiering av terrorism som myndigheten begär.

Bestämmelser om uppgiftsskyldighet finns även i 14 a § kasinolagen (1999:355).

2 § Advokater, biträdande jurister på advokatbyrå och andra oberoende jurister, godkända och auktoriserade revisorer samt skatterådgivare är inte skyldiga att lämna uppgifter enligt 1 § om vad som anförtrots dem då de försvarar eller företräder en klient i eller i fråga om ett rättsligt förfarande, inklusive rådgivning för att inleda eller undvika ett rättsligt förfarande. Detta gäller oavsett om de har fått informationen före, under eller efter ett sådant förfarande.

3 § Advokater och biträdande jurister på advokatbyrå, andra oberoende jurister, godkända och auktoriserade revisorer samt skatterådgivare är inte skyldiga att lämna uppgifter enligt 1 § när det gäller information som avser en klient och som de har fått i samband med att de bedömer klientens rättsliga situation.

Meddelandeförbud

4 § Den fysiska personen, den juridiska personen, dess styrelseledamöter eller anställda får inte röja för kunden eller för någon utomstående att en granskning har genomförts eller att uppgifter har lämnats enligt 1 eller 7 § eller att en undersökning utförs eller kan komma att utföras.

Första stycket hindrar inte att en sådan uppgift lämnas till en tillsynsmyndighet i ett disciplinärende eller annat ärende som motiverar att en sådan uppgift lämnas.

5 § En fysisk eller juridisk person som lämnar uppgifter med stöd av 1 § får inte göras ansvarig för att ha åsidosatt tystnadsplikt, om den fysiska eller juridiska personen hade anledning att räkna med att uppgiften borde lämnas. Den som lämnar uppgifter med stöd av 7 § får inte heller göras ansvarig för att ha åsidosatt tystnadsplikt. Detsamma gäller en styrelseledamot eller en anställd som lämnar uppgifter för den fysiska eller juridiska personens räkning.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningsssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) tillämpas bestämmelsen om styrelseledamot i första stycket på ledamot i tillsynsorganet. Detsamma gäller bestämmelsen om styrelseledamöter i 4 § om meddelandeförbud.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att bestämmelserna i andra stycket ska tillämpas också på ledamöter i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

I 29 kap. 2 § aktiebolagslagen (2005:551), 13 kap. 2 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, 5 kap. 2 § stiftelselagen (1994:1220) och 37 § revisionslagen (1999:1079) finns särskilda bestämmelser om ansvar för revisorer i aktiebolag, ekonomiska föreningar, stiftelser och vissa andra företag.

Tillsynsmyndigheters underrättelseskyldighet

6 § Om en tillsynsmyndighet vid en inspektion av en fysisk eller juridisk person eller på annat sätt har upptäckt en omständighet som kan antas ha samband med eller utgöra penningtvätt eller finansiering av terrorism, ska myndigheten utan dröjsmål underrätta Rikspolisstyrelsen om detta.

System för att besvara förfrågningar

7 § En verksamhetsutövare som avses i 1 kap. 2 § 1–7, 17 och 18 ska ha ett system för att snabbt och fullständigt kunna lämna upplysningar om huruvida de under de senaste fem åren har haft en affärsförbindelse med en viss person och, om så skulle vara fallet, om förbindelsens art. *Lag (2010:764)*

4 kap. Registerfrågor*Tillämpningsområde*

1 § Verksamhetsutövare får när det gäller penningtvätt och finansiering av terrorism behandla personuppgifter och föra register enligt bestämmelserna i 2–9 §§, vilka gäller utöver personuppgiftslagen (1998:204).

Personuppgiftsbehandling

2 § Personuppgifter som framgår av en kunds pass eller identitetshandling och som avser identitet, medborgarskap, bostadsort, annan vistelseort samt offentlig funktion får behandlas om det är nödvändigt för att

1. bedöma om kunden omfattas av 2 kap. 6 § tredje stycket 2,
2. bevara handlingar eller uppgifter enligt 2 kap. 13 §, eller
3. uppfylla uppgifts- och granskningsskyldigheten enligt 3 kap. 1 § första och andra styckena.

Ändamål för register

3 § Register får föras av en fysisk eller juridisk person som avses i 1 kap. 2–4 §§

1. för att förhindra medverkan vid transaktioner som utgör penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt denna lag, och
2. för att kunna uppfylla uppgifts- och granskningsskyldigheten i 3 kap. 1 § första och andra styckena.

Innehåll

4 § Ett register som avses i 3 § får endast innehålla

1. namn, person-, samordnings- eller organisationsnummer och adress,
2. kontonummer eller motsvarande, samt
3. de övriga uppgifter som framkommit vid granskning enligt 3 kap. 1 § första stycket eller lämnats enligt andra stycket i samma paragraf.

Information till den registrerade

5 § Uppgifter ur ett register som avses i 3 § får inte lämnas ut till den registrerade.

Gallring

6 § En uppgift i ett register som avses i 3 § ska gallras

1. om Rikspolisstyrelsen beslutar att inte inleda eller att lägga ned utredningen om penningtvätt eller finansiering av terrorism,
2. om en förundersökning har avslutats utan att åtal väckts med anledning av de lämnade uppgifterna,
3. om en domstol har meddelat dom eller beslut som vunnit laga kraft med anledning av de lämnade uppgifterna, eller
4. senast tre år efter det att uppgifter lämnats med stöd av 3 kap. 1 §.

Samkörning

7 § En verksamhetsutövers register som avses i 3 § får inte samköras med motsvarande register hos någon annan.

Rättelse och skadestånd

8 § Bestämmelserna i 28 och 48 §§ personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag.

Tystnadsplikt

9 § Den som är verksam hos en verksamhetsutövare får inte obehörigen röja uppgift i ett register som avses i 3 §.

Ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken ska inte följa för den som bryter mot förbudet i första stycket.

5 kap. Riskbaserade rutiner, utbildning och skydd av anställda samt förbud mot förbindelser med brevlådebanks

Riskbaserade rutiner och utbildning

1 § Verksamhetsutövare ska ha riskbaserade rutiner för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism och ska svara för att de anställda fortlöpande får den information och den utbildning som behövs. Om en fysisk person som omfattas av 1 kap. 2 §, driver sin verksamhet som anställd hos en juridisk person, ska skyldigheten att upprätthålla rutiner gälla den juridiska personen.

Skydd av anställda

2 § Verksamhetsutövare ska ha rutiner och vidta de åtgärder i övrigt som behövs för att skydda anställda från hot eller fientliga åtgärder till följd av att de granskar eller rapporterar misstankar om penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Förbindelser med brevlådebanks

3 § Kreditinstitut får inte etablera eller upprätthålla förbindelser med brevlådebanks och ska se till att sådana förbindelser inte heller etableras eller upprätthålls med kreditinstitut som tillåter att deras konton används av sådana banks.

6 kap. Tillsyn

1 § I fråga om tillsyn över verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 11, 12 och 14–16 tillämpas detta kapitel.

Bestämmelser om tillsyn över annan verksamhet som avses i 1 kap. 2 § finns i de lagar som reglerar dessa verksamhetsutövare.

2 § Tillsynen syftar till att förhindra att finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Genom tillsynen kontrolleras att verksamheten drivs enligt denna lag samt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

3 § Den som har för avsikt att bedriva verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 11, 12 och 14–16 ska anmäla detta till Bolagsverket.

4 § Verksamhet som avses i 1 kap. 2 § 11, 12 och 14–16 får inte bedrivas om anmälan enligt 3 § inte har gjorts.

Tillsynsmyndigheten får förelägga den som driver verksamhet som avses i första stycket utan att ha anmält detta att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om det finns skyldighet att göra anmälan enligt 3 §. Lämnas inte sådana upplysningar, ska tillsynsmyndigheten förelägga den som driver verksamheten att upphöra med denna.

5 § En verksamhetsutövare som har gjort anmälan enligt 3 § men som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarig brottslighet får av tillsynsmyndigheten föreläggas att vidta rättelse eller, om detta inte är möjligt, upphöra med verksamheten.

Om verksamhetsutövaren är en juridisk person, gäller första stycket även den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse. *Lag (2009:716)*

6 § När en person som står under tillsyn enligt detta kapitel får kännedom om att förändringar har skett i den krets som har ett kvalificerat innehav i företaget eller ingår i dess ledning, ska personen anmäla förändringen till tillsynsmyndigheten.

7 § Tillsynsmyndigheten får utöver det som framgår av 4 § förelägga den som driver verksamhet som omfattas av detta kapitel att lämna de upplysningar och ge tillgång till de handlingar som behövs för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten får, när den anser det nödvändigt, genomföra en undersökning hos en verksamhetsutövare som är antecknad i Bolagsverkets register.

8 § Om en fysisk eller juridisk person som är antecknad i Bolagsverkets register anmäler att verksamheten har upphört eller om det på annat sätt framgår att så är fallet, ska verket avföra personen ur registret.

9 § Föreläggande enligt denna lag får förenas med vite.

10 § Beslut enligt 4 § andra stycket eller 7 § första stycket får inte överklagas.

Beslut i övrigt enligt detta kapitel får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. I sådana ärenden får tillsynsmyndigheten bestämma att beslutet ska gälla omedelbart.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

7 kap. Ansvarsbestämmelse

1 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1. åsidosätter gransknings- eller uppgiftsskyldigheten enligt 3 kap. 1 §, eller
2. bryter mot meddelandeförbudet i 3 kap. 4 §.

8 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. riskbedömningen enligt 2 kap. 1 §,
2. grundläggande åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. 3 §,
3. undantag från bestämmelser om grundläggande åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. 5 §,
4. vilka stater utanför EES som uppfyller villkoren i 2 kap. 5 § 2 b, 4 och 9 b samt uppfyller villkor för tillämpning av bestämmelserna om utomstående enligt 2 kap. 3 § tredje stycket,
5. skärpta åtgärder för kundkännedom och vad som avses med personer i politiskt utsatt ställning enligt 2 kap. 6 §,
6. åtgärder för fortlöpande uppföljning av affärsförbindelsen enligt 2 kap. 10 § och hur dessa ska dokumenteras,
7. hur handlingar eller uppgifter som använts för att uppnå kundkännedom ska bevaras enligt 2 kap. 13 §,
8. granskning och uppgiftslämnande enligt 3 kap. 1 §,
9. rutiner som ska följas samt vilken information och utbildning som ska tillhandahållas anställda enligt 5 kap. 1 §, och
10. nödvändiga åtgärder och rutiner för att skydda anställda enligt 5 kap. 2 §.

Lag (2009:716)

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser*2010:1868*

| Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

2011:667

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

2011:773

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Propositioner*SFS 2009:62*

Prop. 2008/09:70

SFS 2009:716

Prop. 2008/09:180

SFS 2010:764

Prop. 2009/10:220

SFS 2010:1868

Prop. 2010/11:23

SFS 2011:667

Prop. 2010/11:15

SFS 2011:773

Prop. 2010/11:124

Förordning (2009:92) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

(senast ändrad genom SFS 2009:1417)

Inledande bestämmelse	402
Anmälan till Bolagsverket	402
Register över verksamhetsutövare som anmält verksamhet enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	402
Samordningsorgan för tillsyn över åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	403
Tillsyn	404
Bemyndiganden	404

Inledande bestämmelse

1 § Denna förordning innehåller närmare bestämmelser för tillämpningen av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Anmälan till Bolagsverket

2 § En anmälan om registrering enligt 6 kap. 3 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska göras skriftligen hos Bolagsverket.

Om en utländsk verksamhetsutövare bedriver anmälningspliktig verksamhet i Sverige genom filial, ska anmälan om registrering göras av filialen.

3 § En anmälan enligt 2 § ska för fysiska personer innehålla uppgift om för- och efternamn, personnummer eller samordningsnummer, folkbokföringsadress och anmälningspliktig verksamhet. Om folkbokföringsadress i Sverige saknas, ska anmälan innehålla adress i Sverige där den anmälningspliktiga verksamheten huvudsakligen ska bedrivas. För juridiska personer och filialer ska en sådan anmälan innehålla uppgift om firma, organisationsnummer och anmälningspliktig verksamhet.

Anmälan ska för fysiska personer undertecknas av den som ska bedriva den anmälda verksamheten och för juridiska personer av en styrelseledamot, verkställande direktör eller bolagsman. För filialer ska en anmälan undertecknas av verkställande direktör i filialen.

4 § Om den som har gjort en registreringsanmälan inte har följt det som gäller om anmälan eller om det finns något annat som hindrar registrering, ska Bolagsverket förelägga denne att yttra sig i frågan eller göra rättelse inom viss tid.

Om den som har gjort anmälan inte följer ett föreläggande enligt första stycket, ska anmälan skrivas av. En upplysning om detta ska tas in i föreläggandet.

Om det även sedan anmälararen har yttrat sig finns hinder för registrering som anmälararen har haft tillfälle att yttra sig över, ska Bolagsverket vägra registrering. Om det finns skäl för det, får dock verket ge den som har gjort anmälan tillfälle att yttra sig på nytt innan beslut fattas i ärendet.

Register över verksamhetsutövare som anmält verksamhet enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

5 § Bolagsverket ska med hjälp av automatiserad databehandling föra ett register över de fysiska och juridiska personer som har gjort anmälan enligt 6 kap. 3 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bolagsverket är personuppgiftsansvarigt för registret enligt personuppgiftslagen (1998:204).

6 § I registret ska följande uppgifter antecknas om de verksamhetsutövare som har gjort anmälan:

1. för- och efternamn eller firma,
2. personnummer, samordningsnummer eller organisationsnummer,
3. anmälningspliktig verksamhet, och
4. tillsynsmyndighet.

7 § Registret ska ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter ska registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den tillsyn som länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län ska utöva enligt lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, och
2. information till allmänheten om verksamhetsutövare som har införts i registret.

8 § Bolagsverket ska se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter.

9 § Bolagsverket får för de ändamål som anges i 7 § andra stycket i enskilda fall besluta om direktåtkomst till registret.

10 § Bestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

11 § I fråga om rättelse av personuppgifter i registret ska 26 § förvaltningslagen (1986:223) tillämpas i stället för 28 § personuppgiftslagen (1998:204).

12 § Bolagsverket ska snarast efter registreringen av uppgifter om en verksamhetsutövare, eller vid ändring av tidigare registrerade uppgifter, underrätta den berörda tillsynsmyndigheten om de uppgifter som har förts in eller strukits ur registret. Underrättelser får lämnas på medium för automatiserad behandling.

12 a § I ärenden som rör anmälan för registrering enligt denna förordning ska avgift betalas för ärendets handläggning, prövning och registrering, med 850 kr.

Avgift ska inte betalas för anmälan om att verksamheten upphört.

Avgift ska betalas när anmälan för registrering lämnas in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av ett ärende har påbörjats. *Förordning (2009:1417)*

Samordningsorgan för tillsyn över åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

13 § Inom Finansinspektionen ska det finnas ett särskilt samordningsorgan för tillsyn när det gäller lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

14 § Samordningsorganet ska

1. ha det övergripande samordningsansvaret för tillsynsmyndigheternas verksamhet när det gäller metoder och regelgivning samt utvärdering och uppföljning av den utförda tillsynen,
2. ge stöd till tillsynsmyndigheterna i frågor om utbildning,
3. verka för en effektiv samverkan mellan tillsynsmyndigheter och Rikspolisstyrelsen när det gäller verksamhetsutövarnas uppgiftsskyldighet och tillsynsmyndigheternas underrättelseskyldighet,
4. samverka med och ge stöd till Regeringskansliet, och
5. initiera förslag till förändringar i lagstiftning, arbetssätt och prioriteringar i syfte att skapa en effektivare tillsyn på området.

15 § Samordningsorganet ska bestå av representanter för Fastighetsmäklarnämnden, Finansinspektionen, Lotteriinspektionen, Revisorsnämnden samt länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län. Sveriges advokatsamfund ska ges möjlighet att delta.

Tillsyn

16 § Tillsynen över efterlevnaden av lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism i fråga om verksamhet enligt 1 kap. 2 § 11, 12 och 14–16 samma lag ska utövas av länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län.

Länsstyrelsen i Stockholms län ska utöva tillsyn över följande verksamhetsutövare:

1. juridiska personer med säte i Stockholms län, Södermanlands län, Gotlands län, Västmanlands län, Uppsala län, Jämtlands län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län,
2. fysiska personer som är folkbokförda i Stockholms län, Södermanlands län, Gotlands län, Västmanlands län, Uppsala län, Jämtlands län, Västernorrlands län, Västerbottens län och Norrbottens län eller, om folkbokföringsadress saknas, har uppgett en adress där den anmälningsskyldiga verksamheten huvudsakligen ska bedrivas som är belägen i något av dessa län, och
3. filialer till utländska verksamhetsutövare som bedriver anmälningsskyldig verksamhet i Sverige.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län ska utöva tillsyn över följande verksamhetsutövare:

1. juridiska personer med säte i Västra Götalands län, Hallands län, Värmlands län, Örebro län, Dalarnas län och Gävleborgs län, och
2. fysiska personer som är folkbokförda i Västra Götalands län, Hallands län, Värmlands län, Örebro län, Dalarnas län och Gävleborgs län eller, om folkbokföringsadress saknas, har uppgett en adress där den anmälningsskyldiga verksamheten huvudsakligen ska bedrivas som är belägen i något av dessa län.

Länsstyrelsen i Skåne län ska utöva tillsyn över följande verksamhetsutövare:

1. juridiska personer med säte i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Jönköpings län, Kalmar län och Östergötlands län, och
2. fysiska personer som är folkbokförda i Skåne län, Blekinge län, Kronobergs län, Jönköpings län, Kalmar län och Östergötlands län eller, om folkbokföringsadress saknas, har uppgett en adress där den anmälningsskyldiga verksamheten huvudsakligen ska bedrivas som är belägen i något av dessa län.

17 § När en tillsynsmyndighet har underrättats av Bolagsverket om att en anmälan enligt 2 § har registrerats, ska tillsynsmyndigheten kontrollera att verksamhetsutövaren uppfyller villkoren i 6 kap. 5 § lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. En sådan kontroll ska även göras när tillsynsmyndigheten underrättas om att en anmälan om ändrade förhållanden enligt 6 kap. 6 § samma lag har registrerats. Tillsynsmyndigheten får även utföra kontroller vid andra tidpunkter om det behövs.

Bemyndiganden

18 § När det gäller lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism får Finansinspektionen, Lotteriinspektionen, Fastighetsmäklarnämnden samt länsstyrelserna i Stockholms, Västra Götalands och Skåne län, för de verksamhetsutövare som står under respektive myndighets tillsyn, meddela föreskrifter om

1. riskbedömningen enligt 2 kap. 1 §,
2. grundläggande åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. 3 §,
3. undantag från bestämmelser om grundläggande åtgärder för kundkännedom enligt 2 kap. 5 §,
4. vilka stater utanför EES som uppfyller villkoren i 2 kap. 5 § 2 b och d, 7 b samt uppfyller villkor för tillämpning av bestämmelserna om utomstående enligt 2 kap. 3 § tredje stycket,
5. skärpta åtgärder för kundkännedom och vad som avses med personer i politiskt utsatt ställning enligt 2 kap. 6 §,

6. åtgärder för fortlöpande uppföljning av en affärsförbindelse enligt 2 kap. 10 § och hur dessa ska dokumenteras,
7. hur handlingar eller uppgifter som har använts för att uppnå kundkännedom ska bevaras enligt 2 kap. 13 §,
8. granskning och uppgiftslämnande enligt 3 kap. 1 §,
9. rutiner som ska följas samt vilken information och utbildning som ska tillhandahållas anställda enligt 5 kap. 1 §, och
10. nödvändiga åtgärder och rutiner för att skydda anställda enligt 5 kap. 2 §.

Bolagsverket får meddela föreskrifter om hur information ska lämnas till verket enligt 2 §.

Tillsynsmyndigheterna ska samråda med samordningsorganet vid Finansinspektionen för tillsyn över åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism innan de meddelar föreskrifter enligt första stycket.

Lag (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall

(senast ändrad genom SFS 2009:73)

Lagens syfte

1 § Denna lag innehåller straffrättsliga bestämmelser för genomförande av den internationella konventionen om bekämpande av finansiering av terrorism som antogs av Förenta nationernas generalförsamling den 9 december 1999 (54/109).

I lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism finns ytterligare bestämmelser för att genomföra konventionen. De avser åtgärder som den som bedriver finansiell verksamhet och annan näringsverksamhet är skyldig att vidta för att förhindra att verksamheten utnyttjas för penningtvätt eller finansiering av terrorism. *Lag (2009:73)*

Särskilt allvarlig brottslighet

2 § Med särskilt allvarlig brottslighet avses i denna lag

1. mord, dråp, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, grovt olaga tvång, mordbrand, grov mordbrand, allmänfarlig ödeläggelse, sabotage och spridande av gift eller smitta om syftet med gärningen är att injaga skräck i en befolkning eller en befolkningsgrupp eller att förmå en regering eller en internationell organisation att vidta eller att avstå från att vidta en åtgärd,
2. terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, grovt sabotage, kapning, sjö- eller luftfartssabotage och flygplatsabotage,
3. sådan brottslighet som avses i artikel 1 i den internationella konventionen den 17 december 1979 mot tagande av gisslan, artikel 7 i konventionen den 3 mars 1980 om fysiskt skydd av kärnämne samt artikel 2 i den internationella konventionen den 15 december 1997 om bekämpande av bombattentat av terrorister,
4. mord, dråp, misshandel, grov misshandel, människorov, olaga frihetsberövande, grov skadegörelse, mordbrand, grov mordbrand samt hot om sådana brott, om gärningen utförs mot sådana internationellt skyddade personer som avses i konventionen den 14 december 1973 om förebyggande och bestraffning av brott mot diplomater och andra internationellt skyddade personer. *Lag (2003:150)*

Ansvar

3 § Den som samlar in, tillhandahåller eller tar emot pengar eller andra tillgångar i syfte att dessa skall användas eller med vetskap om att de är avsedda att användas för att begå särskilt allvarlig brottslighet döms till fängelse i högst två år.

Är brott som anges i första stycket grovt, döms till fängelse, lägst sex månader och högst sex år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas om det utgjort led i en verksamhet som bedrivits i större omfattning eller annars varit av särskilt farlig art.

I ringa fall döms inte till ansvar.

4 § För försök till brott enligt 3 § döms till ansvar enligt bestämmelserna i 23 kap. 1 § brottsbalken.

5 § Om gärningen är belagd med samma eller strängare straff i brottsbalken eller i lagen (2003:148) om straff för terroristbrott skall inte dömas till straff enligt 3 och 4 §§ i denna lag. *Lag (2003:150)*

Domsrätt

6 § Svensk medborgare eller utlänning som befinner sig här i riket och som har begått brott enligt 3 eller 4 § i denna lag döms vid svensk domstol även om domsrätt enligt 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken inte föreligger. Detta gäller även om brottet i enlighet med 5 § i denna lag skall bestraffas enligt brottsbalken eller lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Bestämmelser om krav på tillstånd att väcka åtal i vissa fall finns i 2 kap. 5 § brottsbalken. *Lag (2003:150)*

Förverkande

7 § Tillgångar som varit föremål för brott enligt denna lag skall förklaras förverkade, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för tillgångarna kan värdet av dessa förklaras förverkat. Även utbyte av brott enligt denna lag skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt.

8–22 §§ har upphävts genom lag (2009:73).

Propositioner

SFS 2002:444

Prop. 2001/02:149

SFS 2003:150

Prop. 2002/03:38

SFS 2004:1190

Prop. 2003/04:156

SFS 2006:923

Prop. 2005/06:150

SFS 2009:73

Prop. 2008/09:70

Lag (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet

(senast ändrad genom SFS 2010:759)

Definitioner	408
Anmälningsplikt	408
Krav på ägare och ledning	408
Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism	409
Konsumentskydd	409
Upplysningar från och undersökningar hos finansiella institut	409
Ingripanden m.m.	409
Överklagande	410
Avgifter	410
Propositioner	410

Definitioner

1 § I denna lag avses med

1. *valutaväxling*: yrkesmässig handel med utländska sedlar och mynt samt resecheckar utställda i utländsk valuta,
2. *annan finansiell verksamhet*: yrkesmässig verksamhet som huvudsakligen består i att utföra en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2, 3 och 5–12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
3. *finansiellt institut*: fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling eller annan finansiell verksamhet. *Lag (2010:759)*

Anmälningsplikt

2 § En fysisk eller juridisk person som avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet ska anmäla verksamheten till Finansinspektionen. Anmälan behöver inte göras av företag som avses i 1 kap. 2 § 1–3, 6 och 17 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Anmälan behöver inte heller göras av fysiska eller juridiska personer som driver försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

Finansinspektionen ska föra register över personer som har gjort anmälan enligt första stycket.

Den som har blivit införd i registret ska tas bort ur registret när ett beslut om föreläggande enligt 8–10 §§ att upphöra med verksamheten har vunnit laga kraft. Ett finansiellt institut ska också tas bort ur registret om det anmäler att det inte längre ägnar sig åt anmälningspliktig verksamhet eller om det på något annat sätt framgår att verksamheten har upphört. *Lag (2010:759)*

Krav på ägare och ledning

3 § Den som i väsentlig utsträckning har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller som har gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet får inte ägna sig åt verksamhet som är anmälningspliktig enligt 2 § första stycket. För en juridisk person gäller detta förbud den som har ett kvalificerat innehav av andelar i den juridiska personen eller ingår i dess ledning.

Med ett kvalificerat innehav avses detsamma som i 1 kap. 5 § 14 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

När ett finansiellt institut som anmält sin verksamhet enligt 2 § första stycket får kännedom om att förändringar har skett i den krets som anges i första stycket, ska institutet snarast anmäla förändringen till Finansinspektionen. Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i institutet, ska den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till inspektionen. *Lag (2009:354)*

Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

4 § Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet att medverka till att förhindra penningtvätt eller finansiering av terrorism finns i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. *Lag (2010:759)*

Konsumentskydd

5 § En fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling ska tydligt informera om tillämpade växelkurser och avgifter samt tillhandahålla avräkningsnota som anger personens namn, köp- respektive säljkurs samt avgifter. *Lag (2010:759)*

6 § Om en fysisk eller juridisk person som ägnar sig åt valutaväxling inte lämnar information enligt 5 § ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:499)*

Upplysningar från och undersökningar hos finansiella institut

7 § Finansiella institut som har anmält sin verksamhet enligt 2 § första stycket ska på begäran lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som behövs för att inspektionen ska kunna kontrollera att instituten följer lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall och förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel. *Lag (2009:67)*

7 a § Finansinspektionen får, när inspektionen anser att det är nödvändigt, genomföra en undersökning hos ett finansiellt institut som omfattas av denna lag.

En sådan undersökning får endast omfatta den verksamhet som är anmälningspliktig enligt denna lag. *Lag (2008:100)*

Ingripanden m.m.

8 § Om en fysisk eller juridisk person ägnar sig åt sådan verksamhet som är anmälningspliktig enligt 2 § första stycket utan att ha gjort anmälan, skall Finansinspektionen förelägga personen att göra anmälan. Om personen inte rättar sig efter föreläggandet, skall inspektionen förelägga den att upphöra med verksamheten.

År det osäkert om anmälningskyldighet föreligger beträffande viss verksamhet, får Finansinspektionen förelägga personen att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om så är fallet. *Lag (2004:319)*

9 § Finansinspektionen skall när en anmälan enligt 2 § första stycket eller 3 § tredje stycket kommer in, och därutöver minst en gång per år, kontrollera att villkoret i 3 § första stycket är uppfyllt.

Om kravet i 3 § första stycket inte är uppfyllt får inspektionen, om verksamheten drivs av en fysisk person, förelägga denne att upphöra med verksamheten.

Om verksamheten drivs av en juridisk person får inspektionen förelägga denne att göra rättelse. Om rättelse inte görs får inspektionen förelägga personen att upphöra med verksamheten.

Om det är en innehavare som avses i 3 § andra stycket som inte uppfyller kravet i 3 § första stycket, får inspektionen förelägga denne att avyttra så stor del av aktierna eller andelarna att innehavet därefter inte är kvalificerat eller, om innehavaren är en juridisk person, att byta ut den i dess ledning diskvalificerade personen. *Lag (2004:319)*

410 ANMÄLNINGSPLIKTSLAG (1996:1006)

10 § Finansinspektionen får förelägga ett finansiellt institut att göra rättelse om

1. upplysningar enligt 7 § inte lämnas, eller
2. institutet, efter en anmälan enligt 2 § första stycket, överträder en bestämmelse i lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller en föreskrift som har meddelats med stöd av den lagen eller en bestämmelse i förordningen (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som ska åtfölja överföringen av medel.

Om rättelse inte görs, får inspektionen förelägga institutet att upphöra med verksamheten. *Lag (2009:67)*

11 § Förelägganden enligt 8–10 §§ får förenas med vite.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande skall gälla omedelbart. *Lag (2004:319)*

Överklagande

12 § Finansinspektionens beslut enligt 2 § tredje stycket första meningen och 8 § andra stycket får inte överklagas. Inspektionens beslut i övrigt enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2004:319)*

Avgifter

13 § Anmälningsskyldiga finansiella institut skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknytning till denna lag.

Regeringen får meddela föreskrifter om sådana avgifter som avses i första stycket. *Lag (2004:319)*

Propositioner

SFS 1996:1006

Prop. 1995/96:216

SFS 2008:100

Prop. 2007/08:37

SFS 2009:709

Prop. 2008/09:180

SFS 2000:951

Prop. 1999/2000:145

SFS 2008:499

Prop. 2007/08:115

SFS 2010:759

Prop. 2009/10:220

SFS 2002:559

Prop. 2001/02:149

SFS 2009:67

Prop. 2008/09:70

SFS 2004:319

Prop. 2002/03:139

SFS 2009:354

Prop. 2008/09:155

Förordning (2004:331) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet

(senast ändrad genom SFS 2010:766)

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning avses med

1. *valutaväxling* och *annan finansiell verksamhet*: sådana verksamheter som anges i 1 § lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet, och
2. *kvalificerat innehav*: sådant innehav som anges i 3 § andra stycket lagen om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet. *Förordning (2010:766)*

Register över anmälda fysiska eller juridiska personer

2 § Hos Finansinspektionen ska det föras register över fysiska eller juridiska personer som har anmält att de avser att ägna sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet. *Förordning (2010:766)*

3 § Registret över anmälda fysiska eller juridiska personer förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

4 § Registret över anmälda fysiska eller juridiska personer ska ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter ska registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den kontroll som Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet utövar över fysiska eller juridiska personer som ägnar sig åt valutaväxling i väsentlig omfattning eller annan finansiell verksamhet, eller
2. information till allmänheten om de fysiska eller juridiska personer som registrerats i registret. *Förordning (2010:766)*

5 § Finansinspektionen är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för registret över anmälda fysiska eller juridiska personer.

6 § Finansinspektionen skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter.

7 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

8 § Att beslut om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

9 § I registret över anmälda fysiska eller juridiska personer registreras uppgifter för varje person. Registret skall innehålla uppgift om personens namn eller firma och om personnummer eller organisationsnummer.

10 § Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket när en fysisk eller juridisk person registrerats i registret över anmälda fysiska eller juridiska personer. Detsamma gäller när inspektionen stryker personen ur registret.

11 § Finansinspektionen skall anteckna i registret över anmälda fysiska eller juridiska personer när myndigheten har fattat beslut om föreläggande att upphöra med verksamheten.

Bemyndiganden

12 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om

1. vilka uppgifter en anmälan enligt lagen (1996:1006) om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet skall innehålla samt vilka handlingar som samtidigt skall ges in till Finansinspektionen, och
2. vilka upplysningar som ett anmälningspliktigt företag skall lämna till inspektionen för dess årliga kontroll enligt 9 § första stycket lagen om anmälningsplikt avseende viss finansiell verksamhet.

EU-direktiv m.m. om bank och kreditmarknad

Bankrörelse och annan verksamhet

Commission Recommendation 90/109/EEC of 14 February 1990 on the transparency of banking conditions relating to cross-border financial transactions (EGT L 67, 15.3.1990, s. 39)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 5.12.2007, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s. 7)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/111/EG av den 16 september 2009 om ändring av direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG vad gäller banker anslutna till centrala kreditinstitut, vissa frågor som gäller kapitalbasen, stora exponeringar, tillsynsrutiner och krishantering (EUT L 302, 17.11.2009, s. 97)

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 (EUT L 266, 9.10.2009, s. 11)

Redovisning

Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1)

Rådets direktiv 89/117/EEG av den 13 februari 1989 om skyldigheter angående offentliggörande av årsredovisningshandlingar för i en medlemsstat inrättade filialer till kreditinstitut och finansiella institut med huvudkontor i en annan medlemsstat (EGT L 44, 16.2.1989, s. 40)

Kommissionens rekommendation nr 2000/408/EG av den 23 juni 2000 om offentliggörande av uppgifter om finansiella instrument och liknande som komplettering till det offentliggörande som krävs enligt rådets direktiv 86/635/EEG om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 154, 27.6.2000, s. 36)

Rekonstruktion och likvidation

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG av den 4 april 2001 om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut (EGT L 125, 5.5.2001, s. 15)

Kapitaltäckning, stora exponeringar, insättningsgaranti, investerarskydd m.m.

Commission Recommendation 87/62/EEC of 22 December 1986 on monitoring and controlling large exposures of credit institutions (EGT L 33, 4.2.1987, s. 10)

Commission Recommendation 87/63/EEC of 22 December 1986 concerning the introduction of deposit-guarantee schemes in the Community (EGT L 33, 4.2.1987, s. 16)

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar (EGT L 135, 31.5.1994, s. 5)

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare (EGT L 84, 26.3.1997, s. 22)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 513/2011 av den 11 maj 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 145, 31.5.2011, s. 30–56)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/76/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG vad gäller kapitalkrav för handelslagar, värdepappersisering och samlad tillsynsbedömning av ersättningspolitik (EUT L 329, 14.12.2010, s. 3–35)

Övriga

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15)

Kommissionens rekommendation 2009/384/EG av den 30 april 2009 om ersättningspolicy inom finanztjänstesektorn (EUT L 120, 15.5.2009, s. 22)

Kommissionens rekommendation 2009/385/EG av den 30 april 2009 om att komplettera rekommendationerna 2004/913/EG och 2005/162/EG när det gäller ordningen för ersättningar till ledande befattningshavare i börsnoterade bolag (EUT L 120, 15.5.2009, s. 28)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (EUT L 331, 15.12.2010, s. 120–161)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12–47)